

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

منتدی اِقرأ الثقافی

للکتاب (کوردی - عربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

گه نجینه ی بهیتی کوردی

سەرجه می بهر مه‌کانی قادر فه‌تاحی قازی

گەنجینه‌ی بهیسی کوردی

سەرجه‌می به‌ره‌مه‌کانی قادر فه‌تاحی قازی

ناو کتیب: گهنجینه‌ی بهیتی کوردی - سه‌رجه‌می به‌ره‌مه‌کانی قادر فه‌تاحی قازی
کۆکردنه‌وه‌ی: قادر فه‌تاحی قازی
بلاوکراوه‌ی ئاراس- ژماره: ۵۹۰
ده‌ره‌یتانی هونه‌ری ناوه‌وه: ئاراس نه‌که‌رم
ده‌ره‌یتانی به‌رگ: همه‌ید په‌زا ئازمووده
چاپی یه‌که‌م، هه‌ولێر- ۲۰۰۷
له کتیبخانه‌ی گشتیی له هه‌ولێر ژماره (۵۳۰) ی سالی ۲۰۰۷ ی دراوه‌تی

شیخی سہ نعان

هه‌وه‌لی ده‌قینه‌ی^(۱) چه‌زره‌تی غه‌وس ئه‌گهر چووه به‌غدايه، کوتی: ره‌ئیس‌ی^(۲) ئه‌وليام. ته‌واوی شیخان قه‌بوولیان کرد.

شیخی سه‌نعانی هه‌وت هه‌زار مریدی بوو، ساحیب ده‌ستیش بوو، زۆریش پیر و ئیفتاده^(۳) و ردین سپی بوو؛ زۆریش پیاویکی حه‌قیقی و خوداشوناس بوو. کوتی: قه‌بوولت ناکه‌م به‌ره‌ئیس‌ی ئه‌ولیا.

چه‌زره‌تی غه‌وس ده‌روازه‌ی به‌حه‌شتی پێ نیشان دا به‌حوکمی باتین. به‌حه‌شت هه‌شت ده‌روازه‌ی هه‌یه، ده‌روازه‌ی «مه‌رحه‌با»ی پێ نیشان دا. شیخی سه‌نعانی ده‌روازیکی دیکه‌ی پێ نیشان دا. چه‌زره‌تی غه‌وس کوتی: ئه‌من ره‌ئیس‌ی ئه‌وليام. ئه‌ویش هه‌ر قه‌بوولی نه‌کرد.

جا ئه‌گهر شیخی سه‌نعان چۆوه تاییفی، خه‌لکی تاییفی بوو؛ له‌گه‌ڵ چه‌زره‌تی غه‌وس نیزاعیان لی په‌یدا بوو.

پادشایه‌ک بوو، پادشایه‌کی فه‌ره‌نگ، نێوی شاره‌وخ شا بوو. پادشایه‌کی زۆر سه‌قه‌ت^(۴) بوو. کچیکی زینه‌هار^(۵) له‌ پشتی بوو؛ یه‌ک جوان بوو ته‌واوی فه‌ره‌نگیان وه‌خت بوو گیانیان بۆی ده‌رچی.

چه‌زره‌تی غه‌وس هه‌نایه‌ سه‌ر ره‌نگی بالنده^(۶)، پێشانی شیخی سه‌نعانی ده‌دا. ئه‌وه هه‌یممه‌تی چه‌زره‌تی غه‌وس بوو. ئه‌گهر سی چوار جاری چاو پێ که‌وت، بۆ شیخ شیت و شه‌یدا نه‌بوو!

بیسمیلا هیژ رحمانی
 به هیدایه تی سوبحانی
 هیممه تی غهوسی گهیلانی
 چی کرد له شیخه که ی سهنعانی

شیخیک له شاری سهنعان بوو
 به دهغه و زیکر و قورعان بوو
 هه چی دهیکوت هه ر چونان بوو
 دوژمنی نهفس و شهیتان بوو
 عاشق به کیژی گاوران بوو.

عاشق بوو، دلی سووتاوه
 شهو و رۆژ له دلی قاوه قاوه^(۷)
 هۆش و په هبه تی^(۸) نه ماوه
 جه ماعه تی له مریدان تیک داوه.

ئێوار تیک^(۹) وهختی سه لاته
 قامه تیان^(۱۰) کرد شیخ نه هاته
 قامه تیان کرد شیخ دیار^(۱۱) نییه
 مرید کوتیان: عیله تی چیه؟
 هه لبه ته شیخ بیکار نییه.

مریدیک هات له دووی، کوتی:
 کردوو مانه زیکر و سوپحانه
 ئه لحه مدولیللا و ره بیانه
 قامهت و ته و او ئه ركانه
 شیخ بۆ دیار نییه بۆ نێو ئه وانه؟

شیخ جوابی داوه، کوتی:
 شهوئ، ومختی نیوه شهوئ
 دیم شمقاری^(١٢) چاپک رهوئ^(١٣)
 بۆیه جهرگ و دلم ناسرهوئ^(١٤)
 به نجیر سه نعانئ دهوئ.

دیم شمقاری چاپک راوه
 عاقلئ بوختی کردم خاوه
 ره هبه تی دینم نه ماوه
 بۆم هه لدینئ گوشه ی چاوه
 کوخ و هه نجیر تیک پرژاوه
 یه گجار مه یلم بهوی داوه.

هیچ عاقل و هوڤ نییه له سه رم
 ئه من هه ر بۆ وی نوکهرم
 هه میشه من عه مر به رم
 باغی وه نه وشه و گه وه رم.

۱۰.

دیم شمعقاری چاپک رهوئ
سینگی خه زینهی خه سرهوئ
به نچیر سه نغانی دهوئ.

۱۱

دیم شمعقاری په به له که (۱۵)
خالی جووته و زولفی یه که
حاجییان دینئ له ریتی مه که
دینی شیخان زه بوون دهکا.

۱۲

دیم شمعقاری رهنگ عاسمانی
تاق و جووتن خالانی
کزه کز مه (۱۶)، جه رگم وهک بریانی (۱۷)
مرید به دهردی من نازانی.

۱۳

دیم شمعقاری خوش نه حواله
قوئی بازی به ندی (۱۸) لاله (۱۹)
دینی من بو وی به تاله
هاشا لهو دهفه و به رماله (۲۰)
عشقی (۲۱) من کچی قه پاله.

۱۴

هاشا له متیع و مریدانه
به نار دهسووتینم قورعانه

عیلاجم نه کهن جانانه
دهچمه سهر دینی کافرانه
کیژ وا خوئی داوم نیشانه.

۱۵

کولمه‌ی وهکو شه‌رابی ئه‌خله‌ره (۹)
خالانی ئه‌مبه‌ره و به‌ره
جووتن وهک ئاغا و نوکه‌ره
گه‌ردنی حه‌وزی که‌وسه‌ره
پتم نه‌ماوه هیچ حونه‌ره
بق وی ده‌بم ده‌ریه‌ده‌ره
ئه‌منی کردووه سه‌وداسه‌ره.

۱۶

عاقڵ له به‌ده‌نمدا نه‌ماوه
جه‌رگ و دلم بق وی سووتاوه
یه‌گجار زۆر ممتاس و لاوه
دوینیکه ئاوړیکی (۲۲) داوه
به‌و ئاوړه‌ی جه‌رگم بپاوه
شیخایه‌تیم (۲۳) هیچ پتی نه‌ماوه.

۱۷

پتم نه‌ماوه هیچ ئیمانه
هیچ تاقه‌ت و فکر و تووانه
وام دیوه من خالی دانه
له کولمه‌یه و له لیوانه
زولفی ده‌کا به‌ریشانه
سنگی (۲۴) یاقووت و مه‌رجانه

وهكو دهفهي دهرويشانه

پټم نه ماوه روح و گيانه.

۱۸

به نه زهر گه (۲۰) تټي ده فكري

به برويان وهكو سه قري

چاو جه للابن، راده بري

به له نجه (۲۴) ده روا كوټري

لټم تټك چوو عاقل و فكري

ئټحتيرازم لي نه گري

ده چمه سهر ديني گاوري

بو خالي سوور و مسري (۴).

۱۹

جه رگي بريوم، زولفي خاوه

له سهر كولمه ي راوه ستاوه

سانيان گرتووه به ههنگاوه

وهك ريحانه تټك چرژاوه

كه هه ل ديني گوشه ي چاوه

قرچم دټن له هه ناوه

ره هبه تي دينم نه ماوه

خانه قا ده كه م بلاوه

ئو دهفه و زيكريم تټك داوه.

۲۰

كه ده بينم ورده خالي

له گه ل قه دي كه شمشالي

جهرگ و دل بۆ وی دهنالی
ئەمن دەچم بە عەبدالی (۲۷)
تۆ نەتدیوہ کیژی کالی
نۆ جەوانە، نۆ مندالی.

۲۱

با پیت بلیم بە بی دهنگی
نایناسی کیژی فەرهنگی
تازە کە لیر (۲۸) دەکا سنگی
ئەمنی وا کردووہ مافینگی (۲۹)
خاکەسار و بە دلتهنگی
چاوی دوژمنە دەکا جەنگی
من دەکوژی بە بی دهنگی
خۆی پیشان دام بە سەت پرنگی.

۲۲

مریدان هەچی دەکەن، زوو کەن
ئیدی بەس گفتوگو کەن
بەکیژی گاوانم شاد کەن.

۲۳

ئەو نەگەییوہ، ئەو کیژە کالە
وہەهای دەرد کردووم حەوالە
بەعومری ئەو چارەدە سالە
چەند شیرنە لەچکە و دەسمالە
تیکەل دەبن لەگەل خالە
لە قۆلی بازنە و خرخالە.

هه چ جاريكى دهمدوينى
 له ليوان زهردهخه نه (۲۰) دينى
 تير له جهرگم دهچه قينى
 ره هبه تى دينم نامينى.

نامينم له سهر ئيختيياره
 له نهو شيرنه توق و گواره
 قورعان دهسووتينم به ناره
 دهفه دهكهم پاره پاره
 له پشت ده بهستم زينهاره
 سه بارهت به چاوى ياره.

كه عيلاجم دهكهن مريدان
 بيستووتانه گورگى كه نهان
 خه جالته بوون كه وئسپيان (۲۱) خسته زيندان
 به گورگانيان دهكرد بوختان
 كوتيان وئسپ گورگ خوارديان
 به وئسپ و ياقووبى كه نهان
 نهوان رهسوول بوون نهى رهحمان
 كيژئ خوى وا داوم نيشان
 زولفى بۆ كردووم پهريشان
 ديومه گۆيهك له نيو سنگان
 سنگى وهكو تهختى سولتان

لټم ټټک چووہ دین و ئیمان
 په رچہ می وهک گول و پړیخان
 ئاور دده داته وه سهر شان
 به له بز دهکا عه تر په خشان
 به من ده لټن شای دهر ویشان
 نه من به و دهر ووشم ئیمان.

۲۷

دهستی منو بی به دامانه
 جهرگم وهک سیخی بریانه
 دل بؤ سو و پر نه لئمانه
 که ده بینم نه و چاوانه
 وهکو ده لیای^(۳۲) بی ئامانه
 لټی هه ستاندووم ئیمان.

۲۸

خه یالْم وهها بلاوه
 زولفی وهک ئاوریشمی خاوه
 تاق و جووت وههای پړوناوه
 که مهنده له گهرنم کراوه
 زاری و ئاوم دین له چاوه
 دهر وون پر خوین و زووخواوه^(۳۳)
 نازانن چند شوخ و لاوه.

۲۹

نه گهر ده پرسن له دروغ
 ده بینم باغی هه نجیر و کوخ.

۳۰

قهسته م بهوهی بی مه‌کانه
به‌قودرتهی دونیای دانا
زولفی ده‌کا په‌ریشانه
خالی ئه‌سکه‌ری پۆمیانه.

۳۱

هه‌تا زووتره، له‌په‌نگی بازی
ئه‌برۆی ده‌کا تیرئه‌ندازی
خه‌به‌رم بۆ بزائن، دل نابیی پازی.

۳۲

مریده‌که هاته‌وه، کوتی: نوێژی خۆتان بکه‌ن، شیخ ئاگای له‌خۆی نییه.
ده‌بینی کێژیکی چاو به‌نگییه
خالی جووته و په‌ر سپییه
مه‌یلی وی دلی گه‌زتییه
ئێختیاری شیخایه‌تی نییه.

۳۳

شیخ هات کوتی: سه‌لام ده‌که‌م له‌هه‌مووانه
له‌گه‌ل ئێوه‌مه‌ جانا نه
له‌گه‌ل ئه‌نگۆم زۆر کردووه‌ عه‌زیه‌ت کێشانه
شه‌و بێداری و سوپحان سوپحانه
پێم پۆژی ده‌ست لێک به‌ردانه
من دلم زۆر په‌ریشانه
دیومه‌ کێژیکی جانا نه
شل و مل و له‌به‌ر دلانه.

ئەگەر سەر دەبەمە سەر سەلاتە
 لىم تىك دەچى جەماتە
 چاۋى ۋەك پىالەى ھوكماتە
 كىژى دايمە رۇھم لە لاتە
 دواندى تۆ لە كن ئەمن قاتە
 كۆلمەت ۋەك شانەى نەباتە
 سنگت ۋەك تەختى ھوكماتە
 سەفەرم ھات و نەھاتە.

راۋەستى دەستە و دوعايە
 عىلاجى دەردى من ناىە
 سنگى ۋەك كارگى كەمايە (۳۴)
 يەگجار بۆى بووم گىانفەيدايە.

ناكرى من عىلاج و چارە
 دىومە دوو چاۋى بەغومارە
 ون دەبى مانگ و ستارە
 ۋەك ئەتلەس و ۋەك چەتارە (۳۵)
 لەنگۆ ونە و لە من ديارە.

پاكو بىن گىانفەيدايە
 راۋەستى دەستە و دوعايە
 دەنا دىنم چوو بە زايە.

دیم کیژی نه شمیالانه
 له بهر دلی من ته رلانه
 جه رگم پر ناله و ئامانه
 هوشم نییه بخوینم قورعانه
 لیم تیک چووه ریگای شیخانه
 دهردی من یه گجار کرانه
 مردن خوشتره له و ژیانه.

سه بر و هوشم هه لگیراوه
 لیم حه رام بووه خواردن و خاوه^(۳۶)
 یه گجار مه یلم به وی داوه.

که دپته پیش چاوانم
 ناممینی روحی ره وانم
 له بهر کیژی خان و مانم
 پتی ده لیم قه زات له گیانم
 سه حاتیک ببی به میوانم.

گیر نابیی، کاری وی نیو سه حاته
 عه مر و روحی من به با ده
 له دلم داد و فریاده
 پتی ده لیم چار شتوت لاده
 قه ولی نه سه حیم پی نادا.

مریده‌کان کوتیان: ده‌بی چی لی قه‌وما بی؟

هه‌ز ده‌که‌م بمده‌ن ئی‌جازه
کیژی گاوردان زۆر به‌نازه
ئه‌و له‌ په‌نگی کۆتر و بازه.

بچه‌وه‌ مائی، وه‌ختی کاره
نه‌بادا بی ئه‌و نازداره
جه‌رگی کردووم پاره‌ پاره
به‌و جووته‌ مه‌مه‌که‌ هه‌ناره.

مرید ده‌گه‌لی هاتن، کوتیان: شتیکی به‌سه‌ردا هاتووه‌، عیلاجیکی به‌لکو بکه‌ین.
شیخ هاته‌وه‌ مائی، له‌ ده‌لاقه‌وه‌ (٣٧) فریره‌ی بالی داعبایه‌ک هات. هاته‌وه‌ سه‌ر په‌نگی
ئینسانی و دانیشته‌، ئه‌ژنۆی به‌ئه‌ژنۆیه‌وه‌ نا و کوتی:

چا‌کت له‌ دنیا‌یه‌ ژانی
ده‌بی بی له‌ کن بایم بکه‌ی شوانی
ته‌رخ بکه‌ی موسولمانی
بکه‌ی به‌رازه‌وانی
زۆر به‌ دل و به‌ جانی
جا ئه‌و وه‌ختی شتی‌ک ده‌ژانی
له‌ دلته‌ که‌م ده‌بی ژانی.

كوټى: ئەرئى كىژەكەي نازەننە
 لەو تەركىب و لەو جەمىنە (٣٨)
 قىمەتى خالانت نىنە
 قسەت بۆ من جەرگ بېرىنە.

ملكى ئىسلام و كوفارە (٣٩)
 دەبى بۆت بدرئ بە گوارە
 زۆر شوخ و شەنگە ئەو يارە
 جەرگم يەگجار برىندارە
 چ دەلئى دىمە سەر ئەو كارە.

كچەكە بە شىخى دەلئى:
 حەز دەكەي بگەي بە نازان
 بىتتە سەر دلخوازن
 دەبى بچىە بەر بەرازان.

قورعان بسووتىنى بە نارە
 دەفە بكەي پارە پارە
 لە پشت بىبەستى زىنھارە
 سەبارەت بە چاوى پارە.

بلاوکه مرید و خانهقا
 ئەو جەرگەت وا لەت لەتە (۴۰)
 حەز دەکەى دلت بەمەخسود بگا
 بێیە سەر مەخسود و شادی
 تۆ دەگەرێى لە مرادی
 دینت دەبێ بچى بە بادی.

عەمرت چۆتە سەت سالانە
 ئەرى پیرەکەى زورھانە (۴۱)
 بەدبەختى، دەردت گرانە
 بپروانە گۆشەى چاوانە
 غەدەنگى جەرگ و دلانە
 من لیت دەکرم ئیمانە
 دەبێ بییە بەرازەوانە
 گیر نەبى لەو جى و مەکانە
 دەتەمە فەرەنگستانە
 تا دە سال عەزىت کیشانە
 دنیا مردنە و ژيانە
 ئەگەر مای پاشى دە سالانە
 قسەت دەبێ جانانە.

ئەو حەلە من دەبم بە ئى تۆ
 لە دەروونت دەبرى بۆسو (۴۲)

بۆت هه‌لدینم چاو و برۆ
ئاخ له بانى ئاخ پۆ له بانى پۆ.

۵۳

شیخ دهیکوت: به‌وه‌ی که‌م کردگار
نامه‌وێ دین و ره‌فتاره
لاده‌چم له‌سه‌ر ئه‌و ئاکاره
له‌ پشت ده‌به‌ستم زینه‌اره
سه‌باره‌ت به‌ چاوی یاره.

۵۴

دهیکوت: په‌له‌ مه‌که‌ سبه‌هینى تاو هه‌لاته
ئه‌گه‌ر که‌شتیک بۆ به‌حرى هاته
دلى خۆت بخه‌ زولماته.

۵۵

مه‌یکه‌ به‌دره‌نگ و زووه
ئه‌و که‌شتیه‌م من ناردووه
خانه‌قات پى چۆل بووه
ئیمانته‌ له‌ ده‌ست دهرچووه.

۵۶

نامینى دین و ئیمانه
لێت تیک چى ته‌خت و مه‌كانه
به‌ ناز بۆت هه‌لدینم چاوانه
به‌شه‌رت لێت ده‌ستینم ئیمانه
ده‌ سالت ده‌که‌م به‌ شوانه

دهبى بيه بهرازهوانه.

جا ئه وه قهولى پى دا.

۵۷

شيخ كوتى:

پيرم عومرم زۆر پابردوه

كار له كارى تهجاواز كردوه

تيرى دهستى تۆم خواردوه

ئيمانم له بير^(۴۳) چوه.

۵۸

ههچهند ههڵدینى ئه و چاوه كاله

من حالم دهبى بى حاله

له دلم دى داد و ناله

سهبارت به و خهت و خاله.

۵۹

سهبارت به و زولفه خاوه

ههڵدینى گوشه‌ى چاوه

تيره له جهرگم دراوه

ئاوريكه وا ههڵكراوه

بههيج كهس ئه و ئاوه نهكوژاوه

پههههتى دينم نهماوه

تاچهتى ئهژنۆم شكاهه

به تيره‌ندازى ئه و چاوه.

٦٠

حازرم بۆ فەرەنگستانه
شەرتت لە گەڵ دەکەم دەبمە شوانه
نامەوێ ئیستیراحەتی شەو و رۆژانه
سەبارەت بە چاوی جانانە (٤٤).

٦١

سبەحەینێ دێن دەیبەن، کچەکە سنگی بۆ ئاوالە کرد، وای لێ دەکا هۆشی دە
کەللەیدا نەمێنێ.

کوێ: هانی بێدەمی نیشانە
ببینە مابەینی سینە و مەمکانە
میسلی تەختی پادشاهانە
جی حوکماتی شا و سولتانە
با دەردت پێی بێ گرانە
بەوێت لێ دەکرم ئیمانە.

٦٢

ببینە ئەبرۆی بەیداغکار
وهدەری خست مەمکی هەنار
شیخ پێی نەما عیلاج و چار.
دەستی دەبرد لە بۆ هەنار
دەیکوت: با عومرم بێ قوتار.

٦٣

بە مەخسودم رەهایە
تیرت لە جەرگم دایە

به کهس عیلاجی نایه
کولمەت میسلی چرایه.

٦٤

زولفت ئاوریشمی خاوه
کولمەت قه نداوه، تازه تی کراوه
ئه گهر بیتو بلین قومیکى^(٤٥) لیداوه
عومری پابردووم دهگه ریته دواوه.

٦٥

نامینى پیری و زورھانی
سنگت وهک شه ربهت و کانى^(٤٦)
عیلاجى دهردى نیانى^(٤٧)
بو من حه کیم و لوقمانى
سهت جارت من بېم به قوربانى.

٦٦

حۆرى به هه شتى یان ئى ئه و دنیایه؟
پتم وایه عیلاجم نایه
وههات بو بووم مفتە لایه
ئیمانەت بردم به زایه
سنگت باغى دونیایه
قیامەتم چوو به زایه.

٦٧

دوو ماچی دایه و پیتی کوت:
ئه من هه م باز و هه م شه هینم
به زۆر دینت لى دهستینم

ببینه ئەگەر کۆلمەت بۆ دینم
ئەووە روحت لای دەرفینم.

٦٨

شیخ هاتە نێو مریدەکانی، کوتی:
برالە لێم تەلخ بوووە ئەحوالە
لێم تال بوووە مال و حالە
نامەوی ژن و منداڵە
پەهەبەتی دینم بەتالە
سەبارەت بەو چاوە کالە.

٦٩

مریدان دەردم گرانە
شیخ مەلێن شیتە و دیوانە
بەخودای کاری سوبحانە
لێی تیک دام تەخت و مەکانە
زیکر و دەفە تا قورعانە
لە بیرم نەماوە ئەوانە.

٧٠

هاشا لەو مال و منداڵە
ئەمن حالم زۆر بێ حالە.

٧١

نەلێن شیتە و عاقلی نییە
زولفی کیزێ پای بەستییه
ئێختیار و عاقلم نییە

وام دیوه خالی کونجییه^(۴۸)
بویه ناگام له خوم نییه.

۷۲

پاش ئهمن ئهلا ئهلا کهن
ئیوه پروو له دهرگای خودا کهن
واسیدیکم^(۴۹) بو پهیدا کهن
به کیژی گاورانم شاد کهن.

۷۳

ری و شوینم لی گۆراوه
عاقلم له سهریدا نهماوه
ئو عاقله پوختهه بووه خاوه
من مهيلم به کیژی داوه.

۷۴

دهگهلم کردووه شهرت و قهواره
له دهروونم گرپه ی^(۵۰) ناره
سه بارهت بهو چاو به غوماره
ئو پیرییهه لی وشیاره.

۷۵

وهکو حالاتی جوانی
عهمری چارده سالانی
زه فهری پی بردووم نهفس و شهیتانی
پیی ته رخ کردووم سویحان سویحانی
روحیان بردووم به نیانی
دهچمه به رازهوانی.

۷۶

بۆيە ۋا دەر دم گرانە
روحیان بردووم بۆ بوتخانه
مايەي زولف و چاوی جوانە
زەحمەتە فرۆشتنی ئیمانە.

۷۷

هێند مەحبوبە ئەو یارە
چاوی هێند مەست و بەغومارە
چاوی قاسید و وشیارە
ئەمن دلم بریندارە
من مەستم ئەو ئیغیارە
بۆ ئیمانم خریدارە.

۷۸

بەحوکمی چاوی شەهینى
کولمەي رەنگاورەنگی دینى
ئەو ئیمانم لى دەستینى.

۷۹

دەنا زۆر پیر و هیلاکم
پەنا بەخودای بى باکم.

۸۰

پىم ناکرى فکر و رەوانى
لیم تیک چوو مەعنای قورعانى
سەبارەت بە چاوەکانى

میسلی ئهستیره ی بهیانی
که هه لدی شه و و پۆزانی.

۸۱

ئهستیریکی شوعله داره
له پیر و مرید پا دیاره
ئیوه نه ویدیوه ئه و چاوه به غوماره
دهنا ئه نگۆش لاده چن له سه ر کاروباره.

۸۲

نه ویدیوه ناز و نیم نازه
ئه برۆی یه گجار تیره ندازه
وهک شه هینه، میسلی بازه
دلی بردووم بی ئه ندازه.

۸۳

هاشا له ملک و ئه ملاکم
له زینده گانی تا خاکم
چیدی من حوکه مه تی ناکه م
روح به کیژی گیانفیدا که م
خرمه تی به رازان ده که م.

۸۴

خانه قا بکه ن بلاوه
کاری ئه نگۆ بووه ته واوه
شیخو له نیودا نه ماوه
شیخ مفته لا به دوو چاوه.

مفتەلام زۆر دەر دەدارم
لێم تێک چوووە کاروبارم
سبەینێ و نم ئەوێ ديارم.

شیخ چوووە گوێی بەحرێ، لەوێ دەگەرا، چاوەڕێی کەشتی بوو.
پۆژ سەری دەهێنا دەرە
شیخ مفتەلا و دەستە و نەزەرە
زەخمی هیلایە دەستی خەنجەرە
دیوانەییە و سەوداسەرە
نەما پەهەت و جەوھەرە
کەنگی کەشتی دێتە دەرە؟
شاد بێ بە دیداری دولبەرە.

بروانمە مەوچی دەلیایە
چاوەڕێم، بۆ کەشتی نایە؟
ئێمانی بردووم بە زایە
بۆچی لە هانام نایە؟

من پراوەستام مونتەزیری
من بە زورھانی و بە پیری
وھکو حەبس و موقەسیری
سنگی وھک تەختی وەزیری

کولمہی وہک شکوفہی ہہنجیری

بق دیار نییہ بہری پیری؟

۸۹

دلی منی پر لہ ژانہ

بق دیار نییہ نہشمیلانہ^(۵۱)؟

کوخ و ہہنجیر تیک ہالانہ

یانی زنجیرہی زولفانہ

بردوومی رچی پوانہ.

۹۰

کچہکہ چووہ کن بابی، پچی گوت: ئمن نازار یکم بہسہر ہاتووہ. حال و
موقہددہری بق گیراوہ. بابہکہی کوتی: کچی ہہی نہبی، شیخی سہنعان گہلیک لہ
ئیمہی کردوۛتہ موسولمان، ئہگہ وابی ئیمہ لہ لای ویوہ ئاسوودہ خاتر دہبین. پادشا
ئہگہر وای زانی کشتی نارد بق وئی.

۹۱

شیخ ئہگہر دلی بہندہ

دی کشتیکی نوقرہ بہندہ

زانی ئی کیژی رہند و مہندہ.

۹۲

گہ دی کشتیکی نہشمیلانہ

کشتی ہات بق سہر بہحرانہ

زانی ئی کیژی گاورانہ

راستہ شہرت و قہرار و متمانہ^(۵۲)

شیخ پیی فروشتووہ ئیمانہ

شیخ فکری بوو په ریښانه
 با سه رېشک (۵۲) بم له و دووانه:
 خوښتره له زه متی جیهانه
 یا نه ئی پوژی په نهانه؟
 نه ما کوشتوومی نه و چاوانه
 خالی که راست و چهپ دانا
 نه شتری جهرگ و دلانه
 نه من دهمه وئی جیهانه
 سه باره ت به جانانه.

۹۳

وینه ی کچه که به پیش که شتی که وه بوو، رووی تی کرد، کوتی:
 من لیت ده که م سه لاهه
 لیت هه لگرتم عاقل و فامه
 عالم ده لیتن: پیر و عه واهه
 لیت بدینم کاو و کامه
 دایمه رهنگت له لاهه
 لیم حرام بووه سوېح و شامه
 عاقلم نه ماهه، لیم خامه.

۹۴

سلای له عه که سه که کرد و چووه ده که شتی وه. که شتی که له حاست خوئی که راهه.
 که یی شته فیه رهنگستان. پادشاه ده که ل وه زیران هات بووه قه راغ به حری. شیخ
 دابه زی به سه ت ئیحتیرام، هاته کن پادشای، به پادشای کوت:

۹۵

له که لم بکه شهرت و قه راهه
 چبکه م، من چارم بی چاره

قه رارم کردووه له گه‌ل یاره
له پشت ببهستم زینه‌اره
کاری من بهر به‌رازانه، دیاره
روحم پیر و ئیختیاره.

۹۶

لوتف و مهرحه‌متی شایه
زینه‌اریکی ئه‌وه دایه
ده‌بی ببینی دهرد و ته‌قه‌لایه
ئه‌و خه‌یال‌هی له دلت دایه.

۹۷

ئه‌وه شا قه‌ولی پێ دا ئه‌گه‌ر شیخ له دین وهرگه‌ری کچه‌که‌ی داتی. شیخ کوتی:
کولمه‌ی وه‌ک گۆلی گه‌شه
چاو شه‌هینه و ئه‌برۆی ره‌شه
پادشا ئه‌و پیره‌ی سپی ریشه
کچی خۆتی پێ ببه‌خشه.

۹۸

شا کوتی:
له‌گه‌لت کردووه شه‌رت و شوینه
له قۆلت بکه ده‌ستینه^(ه)
برۆ می‌گه‌لی به‌راز بینه
به خزمه‌ت کیژیم لی بستینه.

۹۹

خزمه‌ت بکه به‌ئیخلاسی
ته‌رخ بکه خوداشوناسی

کيژ له قامكى دايه نه لماسى
خو تو چاک کيژى دهناسى.

۱۰۰

ئەى پيرمهکەى زورھانە
پيم بکه باوهر و متمانە
گه بچيه بهر بهرازانە
بفروشى دين و ئيمانە
دامي کيژى مهرزينگانە.

۱۰۱

دامي کيژى چاو به له که
خالي جووته و زولفى يه که
حاجيان دينى له ربي مه که
دينى شيخان به تال ده کا
قه تلى بي تاوان نه گهر ده کا.

۱۰۲

بيينه وهک مانگى تابانە
تەمەشاي زنجيرهى زولفانە
خالي رهش نه خش و نيشانە
تاق و جووت له کولمهى دانا
گه بچيه بهر بهرازانە
پيم به خشى کيژى نو جوانە.

۱۰۳

کوټی:

نه مویستووه مال و مندا له
دنیام له خوځم کردووه تاله
په هېبه تی دینم به تاله
سه بارهت به و چاوه کاله.

۱۰۴

حه ز ده که م کیژ بمدوینئ
با روحم لی بستینئ
بیری وه تنم نه مینئ.

۱۰۵

شا کوټی: برؤن کچه که بانگ که ن، بیته کن شیخی قسه ی ده گه ل بکا.
به کیژئ بلئ بی بیدوینئ
جهرگ و دلئ رابوه شینئ
به ناز ئیمانی لی بستینئ
هوښی مریدانی نه مینئ.

۱۰۶

ئوه کچه که له قه لا و باله خانه ی دپته خواری. هاته کن شیخی، پیی ده لئ:
ئه گه ر تو ده که ی متمانه
ئه ری پیره که ی زوره انه
ده بی بجیه بهر به رازانه
شه و پوژ روحت هه راسانه
سه بارهت به جانانه.

۱۰۷

سنگم وهک باغی شه دداده
دین و دنیات دا به باده
له دلت واوهیلا و فریاده
سنگم وهک پیگای جاده.

۱۰۸

وهها روحت دهستینم
ئیمانته بۆ خۆم دینم
میسلی باز و شههینم
وا به نیوناز دهتدوینم.

۱۰۹

شهرت و شوینمان ته واوه
من قهولم به تۆ داوه
تۆ به رمالت فری داوه
خانهقات له خۆت تیک داوه
که شهرتت ببی ته واوه
دهبینی تۆ باغی ساوا.

۱۱۰

پیری عومر سهت سالانی
که لیکه عهبله و هیچ نه زانی
دهبۆ تۆ بچیه شوانی
خرزمهت بکهی تا دهتوانی
سهبارته به چاوانی.

شیخ رۆژیکی به رازمهکانی ده‌رۆیین. شیخ بازی دا، په‌لیکی^(۵۵) وه‌لاقی کهوت. ئەگه هاته‌وه لاقی ئەستوور ببوو، ده‌شەلی. کچه‌کش ده‌رکی په‌نجه‌ره‌ی کربۆوه. شیخ کوتی:

ئەری کیزی چاو به‌نگییه
سنگت وه‌ک به‌فری سپییه
به‌ژنت وه‌کو شه‌نگه‌بییه
من به‌تۆم فرۆشتوو ده‌نییه
بۆ ئاگات له‌ ده‌ردی من نییه؟
له‌ که‌ندالیم باز بریدییه
په‌لیکم له‌ لاق هه‌ڵ چیه
حاجه‌تم به‌ تۆ ده‌رزیه.

ئەری کیزه‌که‌ی چاو کاله
وه‌هات ده‌رد کردووم هه‌واله
له‌ بیرم چوو هه‌ مال و مندا له
په‌هه‌به‌تی دینم به‌تاله
کۆلمه‌ت وه‌کو دو‌ری لاله.

پۆینت وه‌کو خاسه‌ سپیه^(۵۶)
گه‌ردنت زێری سپیه
له‌ علی روممان و فه‌ره‌نتیه^(۵۷)

بۆ ئاڭات لە حاالى من نىيە؟
حاجەتم بە تۆ دەرزىيە.

۱۱۵

كىژ ئەو بە زەردەخەنە
پرچى بەمىسلى قۆپەنە (۵۸)
وہک مانگى چار دە پۆشەنە.

۱۱۶

هات دەنگى زىر و گوارە
كرمەك و گوارە و قەتارە
سنگ وەك بازار و شارە
چاوى مەست و بەغومارە
دەيكوت: پىرەكەى بىچارە
كو لاقت برىندارە؟

۱۱۷

دەيكوت: كىژەكەى وەك ھەنجىر و ھەنارى
تيرت لە جەرگم بووہ كارى
عەترت لە زولفى دەبارى
وہك وەنەوشەى نەوبەھارى.

۱۱۸

بولبولم، سەرم شىواوہ
عاقلى پوختم بووہ خاوہ
من مەستم بۆ جووتە چاوہ
خەدەنگىكت كىشاوہ

وہہات لہ جەرگم داوہ
برینی کۆنہم کولاوہ
بو من زۆر کام و کاوہ
ئەگەر بلّین: کیژ ئەو دروہی دەرہیناوہ.

۱۱۹

رانی وەکو دۆشەگی نەرمە
نەختیک کیژ ئی پیتی شەرمە
ئەما شیخ دلی گەلیک گەرمە.

۱۲۰

سنگ وەک شەربەت و کانێ
لاقی بردە سەر رانی
بو شیخ بووہ زیندەگانی
کیژ پەلی لە لاقی دەرہانی^(۵۹)

۱۲۱

شیخ ئەوہ دەپاراوہ
ئەری کیژەکەئە نۆلاوہ
خال و پەرچەم تیک چرژاوہ^(۶۰)
دوروت لە لاقم دەرہیناوہ
ئەوہ لیم خووش بوو ھەنگاوہ
ئەوجار ماندووم ھەساوہ
سەبارەت بە مەستی ئەو دوو چاوہ
پیم وایە وەختە تەواوہ
عەزیەتم گەلیک کیشاوہ.

۱۲۲

کيژ کوتی: تۆ نازانی
نهخۆشی، زۆر دهر دگرانی
خهرفاوی، پیر و زورهانی
ئهتۆ تازه هه و سالانی
ئهگهر بهرازهوانی
عاشق به دوو چاوانی.

۱۲۳

دهبی ببینی دهردهداری
نهخۆشی و ئینتیزاری
چاؤه و هه له دهگهی به یاری.

۱۲۴

کوتی: کيژمهکی بۆت بووم ئینتیزار
من مهستم، نابم ئیغیار
عهترت له چاوی هاته خوار
بوو به باغی ههنجیر و هه نار
دین و مهزه بهت کردم قوتار
له ئاهم نابی رزگار.

۱۲۵

زهحمهته، دهردم گرانه
سنگت تهختی سولتانه
دوو فینجانت لی دانا
کوشتمی مهستی چاوانه.

بالا بلند و نامداری
 به پیری و به ههزاری
 به مهستی و دین قوتاری
 هر چونکه تۆم یاری.

ئو عهتره‌ی لیت دهباری
 ئه‌منی کرده وشیاری.

پیک هاتووہ کاروبارم
 کیژی سیمین عوزارم
 باغی کوخ و هه‌نارم
 یه‌گجارت پی منه‌تبارم.

دوو کهس له مریدانی وه‌فادار و به‌دینی شیخی سه‌نعان، چوون خو‌یان دهرگای
 هه‌زهرتی غه‌وس هاویشته. دوو سالان خه‌ریکی خزمه‌ت و دهرگا مالین بوون.
 هه‌زهرتی غه‌وس ده‌یزانی ئه‌وانه بوچی هاتوون و مه‌نزوور و مه‌تله‌بیان چییه و جییان
 ده‌وی؛ ئه‌ما خو‌ی تی نه‌ده‌گه‌یانندن.

دوو ساله ئه‌گه‌ر ته‌واو بوو، بانگی کردن؛ کوتی: له‌وه‌یدا ئه‌نگۆ مه‌تله‌بو چییه ئه‌و
 خزمه‌ته ده‌که‌ن؟ کوتیان: شیخ چاک له‌ دهردی ئیمه‌ حالیه؛ ئیمه‌ مریدی شیخی
 سه‌نعانین. ئیستاش که شیخی سه‌نعانی وای لی هاتووہ، ئیمه‌ ئه‌وه‌ی له‌ تۆرا
 ده‌زانین. ئه‌لعانیش ئیمه‌ شیخی خو‌مان له‌ تۆ ده‌ویته‌وه. ده‌مانه‌وی له‌ دهرگای خودای
 ته‌وه‌قو^(۶۱) بکه‌ی شیخ بیته‌وه سه‌ر حال و ری و شوینی جاران.

حه زره تی غهوس سه ری داخست، بریک موراقیب بوو، پاشان سه ری هه لئنا و کوتی: شیخایه تی و دهره جه ی ئیرشادو ئه گهر دهوئ بوده می، دهست له و کاره هه لبرگن و باسی ئه و قسه یه مه کهن. مریده کان کوتیان: غهیره مومکینه. ئیمه له دهرگای تو ناروین، شیخایه تیشمان ناوئ. ئیمه شیخی خویمان له تو دهوئته وه. ته مه نمانان هه ر ئه وه یه ئه گهر شیخ ئه و کاره مان بو پیک بیئنی و شیخی سه نعان بیئیتته وه نیو خویمان.

ئاخر مریده کانی شیخی سه نعان ی دهستیان هه ل نه گرت. جا ئه گهر حه زره تی غهوس وای زانی، ته وه قوی بو شیخی سه نعان کرد و بو ی پاراوه. جا کوتی: براله خودا روحمی به شیخی ئیوه کرد. ئه نگۆش برۆن مریدان هه لبرگن، بچه قه راغ دهریایه، ئالقه ی زیکرئ بگرن. لهوئ شیخی سه نعان دلئ ئاگا دهکا و دیتته وه سه ر ری و شوینی ئیسلامه تی و دهگه ریتته وه نیو خویمان.

مریدان چوونه سه ر به حرئ، دهستیان به زیکرئ کرد. شیخی سه نعان ی لهوئ گوئی له دهنگی مریده کانی بوو. سه ری هه لئناو پاراوه له بهر خودای. هۆش و عاقلی هاته وه بهر خوئی. خاچ و زینهاری فرئ دا و هاته سه ر به حرئ. زۆر پاراوه له بهر خودای، شادیمانیککی به حه قی هئنا و شهیتانی به له عنه ت کرد.

۱۳.

شیخ هه میشه به رمالی به شانئیه بوو. له بهر خوولای پاراوه، به رماله که ی هاویشته سه ر به حرئ، بو ی بوو به که شتی و سواری بوو. شیخ سه ری هه لئنا و کوتی:

یاره ب هه ر ئه تو ی روچه ر و روچه ر
زۆر په شیمانم خودای بانی سه ر
بی به شم نه که ی له ئاوی که وسه ر
به عومری تو بوو خراپه م هاته بهر
چیدیکه ئه من نه که ی دهر به دهر
مالم خرابوو، ئه ی خوئم وه سه ر.
روحمت زۆرتره له دای و باوان

هەر تۆ دەمینی بیناهی چاوان.
 پەنام هەر ئەتۆی ئەی حەیی دانا
 بەکفله کونیک تۆ دنیات دانا
 ئەمنت شیت کردبوو کە وەتمە کێوانە
 پیری بێ چارە زۆر پەشیمانە.
 کچەکەش چاوی لەو کارە بوو، هاتە سەر لێوی بەحرێ، کوتی:
 یا خودای شیخی سەنعانی
 کیز چیدیکە ی نەزانی
 رووی کرد لە دەرگای سوبحانی
 کوتی مەدەد یا خودای سەنعانی.
 چارشیوەکە ی هاویشته سەر بەحرێ، بۆی بوو بە کەشتی و سواری بوو. بەدوایدا
 پۆیی، گەییشتەو شەخی. ئیمانی هینا و موسولمان بوو.
 تیکرا چوونەووە خەزەمت حەزرەتی غەوس. شیخ خۆی هاویشته پشتی. حەزرەتی
 غەوس دلی دەگەڵ چا کردەووە و بەخشی. کچەکەشی لێ ماره کرد.

پەراویزەکان:

- ۱- دەقینە، ئەم وشەیم لە ئاخافتنی خەڵکدا نەبیستوووە و فەرەهنگی مەهابادی گیوی موکریانیش
 تۆماری نەکردوووە ماناکە ی بە پیتی زەمینە ی ریکە وەندەکە جار و دەفعە و سەرەتای کارە.
- ۲- ساحیب دەست، واتە دەست پۆشیستوو و بەدەسەلات.
- ۳- ئیفتادە، واتە پیر و لەکارکەوتە.
- ۴- سەقەت، لێرەدا واتە بە هێزو توانا.
- ۵- زینها = زنار
- ۶- بالەندە، واتە بالدار. داعبا، لێرەدا واتە بالەندە، فرەندە
- ۷- قاوہ قاوہ واتە هەراھەرا و زەمانەنا
- ۸- رەھبەت بە واتای هۆش و ئیختیار و ترسە
- ۹- ئێوارێ یان ئێوارە
- ۱۰- قامەت، دەستپیکردن و کردنی نوێژ
- ۱۱- دیار، سەپیداو ئاشکرا

- ۱۲- شمقار، شنقار، بېروانه پېشه‌کی ئەم کتیبه
- ۱۳- رەو، بەمانای هێرش و بەتایبەت هێرشی ھەرەوزی ئاژەلان.
- کورډ دەلێ: «توتکەکش رەوێ دەبا» واتە تۆلەکش وێرای سەگەل هێرش دەگاتە سەر دوزمن یان کورگ.
- ۱۴- ناسرەوێ، ئارام ناگرێ
- ۱۵- بەلەک، ابلق، پەنگی پەش و سپی
- ۱۶- کزە کز، بەوتای هێور و ئارام و بریتیبە لە ھەردەنگێکی ئارام
- ۱۷- بریانی، چەوێندەر یان کوولەکەیی لە ئاگردا بریان کراو
- ۱۸- بازی بەند، ھەمان بازو بەندە
- ۱۹- لال، ھەمان لەعل
- ۲۰- بەرمال، ئەو راخەرەیی نوێژی لەسەر دەکەن
- ۲۱- عەشق، لێزدا بەواتای مەعشوق ھاتوو
- ۲۲- ئاوی، نیگایەکی بەرەو دوا کە تێکەڵ بەمێھر و مەحەببەت بێت.
- ۲۳- «ئەیت» پاشگرتیکی چاوگ سازە، وەک: دۆستایەتی، جەختلایەتی
- ۲۴- سنگ، یان ھەمان سینگ و سینە. بەیت بێژ ئەم وشەیە بەشیوێ «سنگ» بێژ دەکات.
- ۲۵- گە، کورترکراوەی گەر و ئەگەرە.
- ۲۶- لەنجە، بەناز بە رێگادا رۆیشتن وەک کۆتر
- ۲۷- عەبدال، ئاوارە و سەرگەردان.
- ۲۸- لیر، ھەلمسانی پێست کاتی جیوجانەوەر پێوێ دەدەن، لێرەدا بەواتای قوتببۆنەوێ مەمک بەکار دێت. وەک چاوگ دەبێتە لیر کردن
- ۲۹- مافینگی، بەواتای پەریشانی و ئاوارەیییە.
- ۳۰- زەردەخەنە، بەواتای پێکەنین، زەردەو بزەیش ھەر ئەم مانایەیان ھەیە.
- ۳۱- ووتسپ، بێژ کردنێکی زارگوت و عامیانەیی وشەیی «یوسف»ە
- ۳۲- دەلیا، ھەمان دەریا. ئەم بێژکردنەم لە خەڵکانی تریشەووە بیستوو.
- ۳۳- زووخوا، ئەو چڵکاوێ لەبرین دێتە دەری.
- ۳۴- کارگی کەمایە، کارگێکە سپی و پان و بۆ خواردن دەبێت. دەلێن، کەمان گیایەکە کە کارگ لەبنیدا شین دەبێت.
- ۳۵- چەتارە، ناوی پارچەیەک بوو.
- ۳۶- خاو، خەو
- ۳۷- دەلاقە، دەرپیچە
- ۳۸- جەمین، وێدەچی ئەم وشەیە لەبنەرەتدا، جبین» بێت کە لە عەرەبیدا بەمانای نێوچاوان و

ته وئله. له بیژن کردنی زارگوتدا «ب» ده بیته «م» وهکو «نه جیب» که ده بیته «نه جیم».

۳۹- له وشه ی کوفاره دا پیتی «ه» زیادنی و ته نیا بۆ چی کردنی سهر واپی زیاده کراوه.

۴۰- له ت له ت، پاره پاره

۴۱- زورهان به واتای پیرو په ککه و ته یه.

۴۲- بۆسۆ، ئو بۆته ی له سووتانی په مبه هله ده ستی بۆنی سووتانی په شم «بۆ کروون» هو بۆنی

سووتانی گوشت و چه وری ده بیته «بۆ چرووک»

۴۳- بیر، لیره دا واته یاد

۴۴- جانانه، مه به ست مه عشوق و دلخوازه.

۴۵- قوم، واته توژیک ئاو

۴۶- کانی، سهرچاوه ی ئاو.

۴۷- مه به ست له ده ودی نییانی عیشقه.

۴۸- کونجی، به واتای ږنگ، به ږنگ.

۴۹- واسیده، بیژن کردنی عامیانه ی «واسطه» یه.

۵۰- گرږه یان ګر واته بلنسه ناګر.

۵۱- نه شمیلان، واته جوان و له به ردلان.

۵۲- متمانه، باوړ

۵۳- سهریشک بوون، واته نیختیار دار بوون- پشک له فره نگی وشه ګلی علمیانہ ی چه مال زاده

دا بهم چه شنه مانای بۆ لیکدراوه ته وه: «جوړه حسیتیکه بۆ ده سنی شانکردنی نوبه ی، پیش و پاش بۆ کایه.

۵۴- ده ستبښ، هه مان ده ستبهنده بریتیه له و گوریسه که شوان سهریکی له باسکی خو ی

ده هالینې و سهره که ی تری له قاچی مه ږ شته که ددهات و بوی دمه خو ی هه کاتیک مه ږه کان

تووشی مه ترسی بین و بیانہ و ی پابګن ئو گوریسه ده کیشری و هه بویه شوان له خو و

هه لده ستی و مه ترسیان لی دور ده کاته وه.

۵۵- پهل چند واتای هه یه ۱- به واتای «پی» یه وهک چون دهلین، چوار پهل قایم» ۲- به واتای

قه له مه یه (ئم وشه یه له فره نگی عمید» دا بهم چه شنه مانا کراوه ته وه: لقی درمخت که

به شکلی قه لہم ده یږنه وه و له عه رزدا ده نیژن تا ریشه بکات و شین بیت.

۳- هه چه شنه داریکی نووک تیژی دروئاسا.

بابه تی درو تیچوون له پی شیخی سه نعان له نوسخه ی ئاغای «ئهنسی» شدا سهرنجی پیدراوه و

قسه ی له سهرکراوه. له و ګیرانه وه ده شیخی سه نعان له م باره یه وه بهم چه شنه کچی کاوری

دواندوه:

کیژه که ی سوور و سپیه

سەرى منت بېى بەقوربانى سەرىيە

شەك و نەرم و چاوبەنگىيە

شېتىم، ئاكام ھېچ لە خۆم نىيە

برك و ژانم لە دلىيە

لە كەندالىم باز بردىيە

دروويەكم لە پاى ھەل چىيە

حاجەتم بە تۆ دەرزىيە

۵۶- سى، بالئندەيەكە شىۋەي قاز دەدات پەنگى سېي مەيلەو خۆلەمىشىيە كە لە كەنار چەم و لەنتو

ئاودا دەژىت و لە راستىدا جۆرە قازىكى كىتويە « ناۋى بالئندە لەزاراۋەكانى كوردېدا .

۵۷- فەرەنتى، بەگوتەي بەيتبىژ ناۋى بەردىكى بەقىمەتە.

۵۸- قۆيەنە، بە نىقەد ھىشوو دەلىن.

۵۹- دەرھانى، واتە دەرى ھىنا

۶۰- تىك چىژان، واتە تىكەل بوون

۶۱- تەۋەقو، واتە چاۋەپاۋانى، ھەمان «توقە»

لاس و خه زال

پیشہ کی

نؤسکارمانی ئەلمانی^(۱) بەیتی لاس و خەزالیشی لە کتیبە بەنرخەکی خۆیدا (توحفە موزەففەرییە) هێناوە.

مامۆستا هێمن توحفە موزەففەرییە هێناوەتەو سەر رێنووسی کوردی و ھەر بەیتە پێشەکییەکی بۆ رازاندۆتەو. مامۆستا لە پیشەکی بەیتی لاس و خەزالدە دەلی^(۲): «بەیتی سییەمی کتیبەکی نؤسکارمان لاس و خەزالدە. ئەم بەیتە بەراستی شاکاریکی ئەدەبی بەرز و کەم وێنە. زۆر شتمان لە رۆ و شوینی کۆنی نەتەواپەتی گەلەکەمان بۆ روون دەکاتەو، دەپێشدا بەیت بێژ بەقسە باسی ھاتنە دنیا و گۆران و لە دایکبوون و پێگەیشتنی لاس، قارەمانی چیرۆکەکەمان بۆ دەگێریتەو؛ ئەوجار شیعەر دەست پێ دەکا. شیعەرەکانی ھەتا حەز بەکی ناسک و جوان و پەرمانان؛ میسرەکانی زۆر زۆر درێژن، بەلام وشە پەسەن و جوان و پەرمانان و موسیقاکانی ھاڵبۆژدرارون و لە تەنیشت یەک داندراون کە کێشەکە (وەزنەکە) دەپارێزن. جار جار نیو شیعەرەکان (میسرەکان) کورت دەبنەو. شیعەرەکان جاری وایە زۆر لەسەر قافیەیک دەپۆن و جاری وایە کەم. کورتی بێرەو بەرێ بەیتی لاس و خەزالدە بەبروای من زۆر باشە. بێ گومان ئەو بەیتە زۆر کۆنە، لە مەم و زینیش کۆنتر و لەمێژنەتر دیتە پێش چاوە. لاس داریکی سەخت و چڕ و دێکاویە. دیارە ئینسانی کورد پێش ئەو کۆخیکی بۆ خۆی دروست بکا، ھەر لەو وەختەو کە لە ئەشکەوت و زندۆڵ و لێرەواردا ژیاوە، ئەو دارە ناسیووە و ناوی لێ ناوە. چونکە دارەکە سەخت و دێکاوی بوو، دواپە کوپیان بەناو کردووە. ئەو ناو کۆنە لە چیرۆکەدا ھەر ماوەتەو.

(۱) نؤسکارمان لە بیستی مانگی سەفەری ساڵی ۱۳۳۶ هجری، کۆچی دواپە کردووە. برێوانە:

کاوە، ساڵی ۲، دووی رەبیعی ۲، ساڵی ۱۳۳۶ هجری، لپ ۸.

(۲) توحفە موزەففەرییە بەزمانی کوردی موکری، گرداری نؤسکارمان، پێشەکی و ساخکردنەو

و هێنانە سەر رێنووسی کوردی، هێمن موکریان، بەشی یەکەم، لپ ۸۷.

ئەگەر ناوھەکانی تر گۆزاون، ئەگەر شتی تازەى ھاتۆتە نێو، ریشەى چیرۆکە که ھەر کۆن و دیارە. بەلێکدانەوھى من، ئەو بەیتە لە زەمانى مێ وەجاغییانى لەو سەردەمەدا که دەسەلاتى خەیزان بەدەست دایکەو بوو گوتراوہ... لەو بەیتە دوو ژن مەزن و سەرۆکی عەشیرەت و عێلى خۆیان و دامودەزگای مەزنایەتییان ھەيە^(۱) و لە ھەموو خۆشتر لەسەر لاویک نێوان ناخۆشییان لە نێو پەیدا بووہ... خەزائ مەزن و ھەمە کارەى خێلى مامودینانە^(۲)... خانزادیش ئەگەرچى لاس بێ وەفایى دەگەل کردووہ و بەجێ ھێشتووہ، یا باشتر بۆلیم خەزائ لاسى لێ داگیر کردووہ، دیسان ھەر مەزن و دەستەلانداری عێل و عەشیرەتى خۆیتى.

بارى دلداری بەیتى لاس و خەزائ زۆر شیرین و جوان و تەواوہ. بارى ھەماسیشى گەلێک بەھێزە...».

ماموستا عوبەیدىللا ئەبویان وێکچوونى داستانیکى مەسنەوى مەولەوى و بەشێک لە بەیتى لاس و خەزائى، دیارى کردووہ و قامکى لەسەر داناوہ؛^(۳) ئەو بۆچوونە و وێکچوونەش گەلێک گرینگ و بەکەلک و بەنرخ و سەرنج پراکیشە.

ئەمن ئەو بەیتەم که بەتەواوى مەعنا بەیتیکى خۆمألییە (بێجگە لەو بەشەى که قامکمان بۆ پاداشت) لە خواپخۆشیبوو مام ئەحمەدى لوتفى^(۴) بیست.

لە ژمارەى بەھارى سالى ۱۳۴۶ (سالى نۆزدەى نەشرییەى دانیشکەدەى

(۱) یەکیەک لەو ژنانەى که لە تارىخى کورداندا سەرۆکی عەشیرەت و عێلى خۆى بووہ و دامودەزگای مەزنایەتى بووہ، خانزادە خانى سۆرانە که دەگەل شا سەفى لە سالى ۱۰۳۹ ھىجریدا بەشەر ھاتووہ. خان ئەحمەد خانى نەردەلان سەرى ئەو ژنە ئازا و بەکارەى بۆ شا سەفى نەرم کردووہ. برۆانە: ذیل تارىخ عالم آرای عباسى. تالیف اسکندر بیگ ترکمان، بە تصحیح سەیلی خوانسارى، ص ۳۴.

(۲) ئەو مەتنە بەنێوى عێلى مەلا داود و مەلا نەبى و سمایل عوزێرى نێویان دەبا.

(۳) نەشریەى دانەشکەدى ادبیات اصفهان شمارەى یکم سال یکم (۱۳۴۳)، ص ۲۰۰. نێوونیشانى داستانەکش ئەوھى: اواخر دفتر پنجم، صفت کردن مرد غماز و نمودن صورت کنیزک، مەصور در کاغذ و عاشق شدن خلیفەى مصر... ھەرۆھا برۆانە مآخذ قصص و تمثیلات مثنوى، چاپ دوم تالیف بدیع الزمان فروزانفر، دفتر پنجم، ص ۱۹۰.

(۴) لە بەروارى ۳/۱۰/۶۲ لە شارى سابلاخ عومرى خولای کردووہ؛ لە گومبەزان نێژراوہ.

ئەدەبىياتى تەۋرىز (دەستم بەچاپى ئەو بەيتە عانقا و مەزنە كرد. نۆژمارەى لى
دەرچوو؛ پاشان نەشرىيە برپارى دا كە وتارى زۆر دوورودرېژ چاپ نەكا. لە ئاكامدا
بەيتەكە بەناتەواوى ماوہ.

مەتنى ئۆسكارمان و ئەو مەتنە دروست وەكويەك نين. ھەلسەنگاندنى ئەم و ئەو
دەگەل يەك كە نيزىكەى سەت سالتىكيان پىكەوہ ماوہ ھەيە، كاريكى بەكەلك و
گرينگە. ئەو كەسانەى كاريان داتەقاندن و لە كەو و بىژينگان و زرينگانەوہى
قسەيە، لەسەريانە ئەو دوو مەتنە پىك بگرن و دەگەل يەكيان ھەلسەنگين و
بەراوردیان بكەن و لەسەرى بدوين. ئەو مەتنە كە لە بەردەستى ئىوہ دايە زۆر
دوورودرېژترە لە مەتنى ئۆسكارمان؛ بۆ خۆى كىتبىكە. جا ئەوہ ئىوہ و ئەوہ بەيتى
مەزنى لاس و خەزال، خوینەرى خوڤەويست بىخوینەوہ و پىت خوڤ بى.

تەۋرىز - قادر فەتتاحى قازى

لاس و خه زال

فهتاح بهگی دزهیی بوو؛ گهره‌ی عیّل بوو؛ پیاویکی زۆر ده‌ستړیو بوو. ژنیکي بوو نیوی شازهمان بوو؛ له خالخالی عه‌جه‌موس‌ستان را هینای. هات به‌ده‌ستی زۆر به‌حه‌وت سه‌د سوار ره‌مکی و کامه‌ریه‌وه هه‌لی گرت.

میرحوسین کۆنه به‌گ بوو؛ ملکی که‌میگ لئ که‌م ببوو. فهتاح به‌گ پپی گوت: وهره کن من. پیاویکی زۆر ره‌شید بوو، ته‌واوی ئا‌غایان لئی ده‌ترسان، خانه‌واده‌ش بوو. چووه کنی. یه‌گجار زۆر پیاویکی مه‌ند بوو، له لیقه‌ومانی‌شدا پینسه‌د که‌س نه‌یانده‌توانی پپی پئ بگرن. هیچ که‌سیش نه‌یده‌توانی هاتوچۆی خانم شازهمان بکا. فهتاح به‌گ کوتی: پیاوی ره‌شید داوین پی‌سیش نییه. ئەو ده‌یتوانی بچیته کن شازهمان.

بابی ئەو کچه نیوی حه‌بیب به‌گ بوو، میوانی فهتاح به‌گ ببوو؛ ده‌عه‌وتی کرد. (فهتاح به‌گ) چوو به‌حه‌وت سه‌د که‌سه‌وه؛ عاشقی شازهمان بوو. ریگای ئەوه‌شی نه‌بوو پپی بلّی، هه‌لی گرت و هینای. فهتاح به‌گ دوو حه‌فته له‌وئ میوان بوو. میرحوسین نیزیکه‌ی دوو سال هاتوچۆی وی ده‌کرد. وتووێژیکي مه‌خفی بوویا، میرحوسین له‌کن فهتاح به‌گه‌وه به‌وی راده‌گه‌یاند. عافره‌ته‌که یه‌گجار زۆر میرحوسینی خۆش ده‌ویست؛ نه‌ک خۆشه‌ویستی عاشقی‌نی، خۆشه‌ویستی ئەمره‌ری ئی ئا‌غای خۆی.

شه‌ویکی به‌فه‌تاح به‌گی گوت، ژنه‌که کوتی: ئەو کابرایه خانه‌واده‌یه، کاریکي وا بکه له حیسابی دنیایدا مه‌حتهل نه‌بئ، مه‌نفه‌عه‌تیکي زیاد ده‌زگیری بئ و پپی بگا. فهتاح به‌گ له دلّی خۆیدا کوتی: کورپه ئەو سه‌گ‌بابه له‌گه‌ل ژنه‌که‌م نیتوانی خۆش نه‌کردبئ؟ ئەو ژنه هینده‌ی له‌سه‌ر ده‌روا هه‌لبه‌ت شتیک هه‌یه! ئەوه ئەندازه‌ی مانگیگ خۆی لئ ده‌گرتن، ده‌یگوت: بزنام شتیکي لئ وه‌دی نایه، بیکۆرم.

سبه‌ینیکي «فهتاح به‌گ» هات بۆ مه‌جلیسی خۆی. هه‌زار و چوارسه‌د که‌سی له‌گه‌ل بوو، هه‌موو ده‌سکی خه‌نجه‌ری ماهی بوو، هه‌موو قه‌زوینکار بوو، جه‌وه‌ریان لئ ده‌رژا. فهتاح به‌گ هات بۆ مه‌جلیسی، ئەگه هات شازهمان به‌رگی مالتی ده‌به‌ردا

بوو، هیندیک وتووژی کرد. پاشان به میرحوسینی گوت: بچۆ ماله من. ژنه که ی بهرگی گۆری، بهرگیکی جوانی دهبر کرد، بۆ خوشی دل پیسی لى دهکرد، ئهوی نارد، بۆ خوشی بهدوایدا هات له حهرهمخانه خۆی لى بگرئ.

ئهگهر هات، چاوی پى كهوت. لهبر خواجانه ی پهنجهره بوو؛ قسه ی دهگهل دهکرد. ئهگهر هات، دهو بهرگهیدا دی. كه مبهريكي بهدری بهحرى سى قوببه ی لى بهستبوو، ههموو عهكسى خۆی تیدا بوو. كراسيكي مهحمهل دارايی، پهنگ كوئترى شینی دهبر کردبوو. جووتیک كهوشی ده پى کردبوو، پانیه ی بهلكو كوئترى پيدا دهفری. ئاوال كراسيكي موشهجرى كارخانه ی گال گالی حاجی فهتالی بهگی دهبر کردبوو. چارشيشوان ريشوه نیوگهزی، گول تهشپی، مهگهر ئیكي وهك فهتاح بهگ بۆی ههل سوورابا.

عهسل كارخانه ی عهسله فهپهنگیه

گول تهشپیه و ريشوه نیوگهزیه

كهسيك بیبینی، دهلین: بى عاقله و عاقلی لهكن خۆی نییه

ئهگه شیخی ئیرشاد بیبینی، دهكهوتته کتوبیه

بهو كهسه ی كه دهبیبینی، پتی دهلین: شیتته، خیر بهنگیه

بۆیه بى عاقله، شهو و پۆژ ئاگای له خۆی نییه

دهسمالتيكى رهشی چقر پهنگی پهنگ كهژی مارییه

ریشوه ی هاتبوووه سهر سینگی سپیه

فهتاح بهگ باوهری بهخۆی نهدهکرد، باوهری نییه

دهیگوت: بلتی ئهوه شازهمان بى، یا خوژی عاسمانیه؟

یان ئهوه خوړییانهیه خوا دروستی کردوون له بهحهشتی باقییه؟

لهسهری نابوو شهديكي ئهلوانی پهنگ عاسمانیه

خال دهتگوت كوئترن راست و چهپ لهسهر كولمه ی، دهتگوت عهسكهری رۆمی و

ئهفهندییه

جا دلی غایيله ی کرد، کوتی: ئهوه دهگهل میرحوسین دهكهنهوه قسه ی نییانی و

مهخفیه

نمەك بەھەرەم دەرچوو، جا ئەمن ئەو ژيانەم بۆ چىيە؟

گەرپاوه، نەچۆوه شەوئى بۆ مەزلى ئەو ژنە. سبەينى بەدزى بەمىرھوسىنى كوت،
كوتى:

بەتۆيان كوت پياوئىكى رەشىد و ئازايە، كرديانە قسە و ھەم ھەمە

بۆچى بى ئەمەك لەكن من خەلات و بەرات كەمە؟

دوئىنى بەنەزەر پراوہستابووى دەگەل شازەمانى، سەيرت دەکرد لەو خال و
پەرچەمە.

نەتەدەزانى مێردى شازەمان ساحتب ئىختىيارە؟

دەيتوئەنمەوہ بەندى كرمەك و تۆق و تەلەسم و گووارە

پیت خۆشە ئەوت دەگەرۆوى دەكەم، دەنا دەتەدەمەوہ لە بەندى سێدارە

ئەویش كوتى: ئاغام بەسلا مەت بى، ئاغام ساحتب ئىختىيارە

ئەمن حالى نەبم تاوانم چىيە، لەبەرچى بەسەرمدە ھاتووہ ئەو كارە؟

ئیمە کردەوہى خوداين، ھەمووى خولقاندین ئەو پادشای جەببارە

ئەمن بى خەبەرم لەو كار و لەو پۆژگارە.

كوتى: خۆ ئەمن بوختانت پى ناکەم، دوئىنى بەچارى خۆم دەمدیہ

شل و مل زەرەدخەنەى دەھاتە دەر لە لیویہ

دەپى نەکردبوو جووتیک کەوشى کودەرى سەر نوقرە بەندیہ؟

نەتەدەروانى لە دەسمالى کەزى پەشمار، پێشوویان ھاتبووہ سەر سینگى سپیہ؟

كوتى: ئەتۆ ئەمر بەرى، کارت چىيە؟

كارى تۆ چارەگە سەعاتیکە یان سى سەعاتى ئەسەحیہ؟

دەنا لە من وایە لە شازەمان بەولاوہ دنیا کەسى دیکەى تێدا نیہ

ئەمن بۆ خۆم دیم دەگەل تۆی دەکرد قسەى خۆشەویستی و مەخفیہ

ئەمن سوئندم خواردووہ بەوہى ئەزەلى و ئەبەدیہ

خالقە و ئەگەر ئەو ئیلاھیہ

کوشتن بۆ ھەردووکتانە، ھەر بەتەنى بۆ تۆ نیہ.

ميرحوسين جوابي داوه: ئاغام زۆر پري خه يالّه
 ئەمن بۆ كهوچكېك خوين ناپاريمه وه و ناكه مه وه لالّه
 ئەما ئاغام زۆرى پهرته ئەو خه يالّه
 فكرت زۆر پهريشان و گه وال گه والّه
 ئەمن به خوشكى داي و بابيم داناوه، ئەمن نهختيگ گهراومه وه، ئەو مندا لّه
 جا چۆن بۆ من ده بۆ ئەو هه ناري نهگه ييشتوو، ئەو هه لئوچه كاله؟
 ئەو پهنگي گهندي و ئەو به ژني شمشالّه
 خوداوهندي ميرى مه زن قيسمه تي ئاغامي كردوه، به شي ئاغامه و هه ر بۆ ئاغام
 هه لالّه

دهسه لاتت هه يه، به لام به خولاي خه يالت به تالّه.
 قهسته م به وه ي كه ئەبه ديه
 ئەمن ئاگام له خراپه نيه
 دامناوه به خوشكى له داي و بابيه.
 كوتى بيگرن. گرتيان. حوكمى سېداره ي كرد. ناردى دوو قهره زولفى له پشتى
 شازهمان كرده وه. شازهمان كوتى: خراپه م چيه؟ ئەوه بۆيه ئاغا شه وئ نه هاتبۆوه.
 ژنه كه دهستى كرد به گريان. كوتى: خودايه بۆ خاترى يه و قودره تي خۆت ئەو كاره
 ئاشكرا بكه ي، خه مى ئەوه مه خانه واده ي من و ميڤردى منى پى سووك ده بۆ، دياره
 ئەمن دهه يچ كارى خراپيش دانيم.

دوو زولفيان له پشته وه برى، قاقه زى كوشتيان له سينگى دا، حازريان كرد
 دهگل ميرحوسين بۆ كوشتن. ئەوئ شه وئيش نه هاته وه كابرا، هيند ساحېب نامووس
 و پياوه تي بوو. له بهر فكرى خۆى خه وى لى نه ده كه وت، ئەگه رچى كه م كه سيش
 زانيبووى. فه تاح به گ ئەگه ر خه وى لى كه وت شه وئ، هه ليان هه ستاند. كوتى: ئەوه
 كييه رامده وه شينى؟ تازم خه و لى كه وتوه. قه دهغه يه هاتن بۆ كن من. ئەگه ر
 هه ستا كابرايه كي مباره كي چاو پى كه وت، هيج دلى له به رى نه له رزى. پىي كوت:
 عه زيم قه تلئ بى تاوان نه كه ي. ئەگه ر له من ده پرسى ئەمن خدرى زينده م. قه سته م
 به زاتى خوداي شير چلۆن پاكه، ميرحوسين و شازهمانيش ئاوا پاكن. پاشان

شتیکی دهرهینا وهکو ئاوینه، کوتی: ئه گهر باوه ریش ناکه ی، فهرموو ته مه شای ئه وه که. فه تاح به گ ئه گهر سه رنجی دایه، به چه شتی دهو ئاوینه دا دی. جا چه زره تی خدر ده ستیکی به پشتی داهینا و بیسمیلایی کرد. ژهنگاری له دلی دهرچوو. کوتی: بیبه خشه، پیاوی وات وهگیر ناکه وئ. ده سته جی فه تاح به گ دلی گۆرا و دلی هاته وه سه ره خۆ.

ئه وه سه عاته ی ئه و رۆیی و دهر وازه ی به چه شتی پئ نیشان دا، شازه مان کوتی: بچم، چاوم پئی بکه وئ. هه سته چوو ه کنی. کوتی: لیم پۆن که وه له سه ر چی ئه من ده کوژی؟ فه تاح به گ کوتی: به خشیمی. جا کوتی: حال و موقه دهراتی وا ئه وی رۆژی به رگی نویت ده به ر کردبوو، ئه من هاته مه و مائی و ئه تۆم ده گه ل میرحوسینی دی که قسه ت ده کرد. شازه مان کوتی: میرحوسین پیاوئکی ره شیده. ئه گهر نیتوانمان بایه، ده گه لی ده رۆییم. ئیستاش هه ر برامه. فه تاح به گ کوتی: شتیکت پئ بلیم، هه سته بچۆ کن میرحوسین، دلخۆشی ده ره؛ بلی: کوشتنی ئیمه ی له دل برده دهر. کوتی: جا به و شه وه بچم؟ کوتی: هه ر ئه لمان بچۆ. هه سته چوو. کاتیکی له میرحوسین وه ژوور که وت و سلای کرد، میرحوسین سلای هه ستانده وه و له به ری هه سته مه مکی راسته ی گرت و مژی. یانی وه ک دایک و خوشکی خۆمی. فه تاح به گ که به دوا ی شازه ماندا هاتبوو، دهو حاله دا چاوی به وان که وتبوو، ئه گهر وایزانی به جاریک دلی پابۆوه.

قه لای فه تاح به گ ماوه، له بن ره واندز له ده شته دیان دایه. جا ئه گهر زانی به خوشکی خۆی داناوه، کوتی: ئه وه کۆنه به گ بووه، بیست و یه ک پارچه ی مَلک له خاکی باله کان دایه به مَلکایه تی به قه باله. ده بی له وه ی به ولاره زۆری ده گه ل چاک بم، نه یه لم دلی بیتشی. پئ چوو نیزیکه شه ش مانگ، رۆژیک فه تاح به گ چوو بۆ راوئ، سه د و بیست که سی ده گه ل بوو.

سه د و بیست که سی ده گه له، ئیشتبای له راوی چۆلییه

هه موو خه نجه ری نۆ دوو پشکی زیتره و ده سکی خه نجه ری ماهیه

هه مووی تواوه ته وه، کارخانه ی وه سته سمايله، ئه ما ده سکاری وه سته نه سیریه

بلی، قیمه تیان له هه یج ده وله تان نییه

بئى قىمەتن، قىمەتيان له كن كهس نيه
 هر سەد و بيستيان كورەيان مەستە چاوە، چاوە مەريه
 عەسلە سم تەبەقى شير خەزاليه
 پيش بلند و پاش كورتى گەردن ماريه
 پاكي سەقاو جەلەوى ئەشەرفى و مرواريه
 ئاوەزەنگى لەعلى روممانە و مەتاي بەحريه
 بئيتى ئەو ماله لەسەر زەمین و له كارخانەى كەسدا نيه
 هەموو حازرى كرد كەمەند و پى و شوئنى ئابداريه
 هەموو ئىكى چل و پىنج تيرى هەلگرتووه؛ زەر نيشانە، سەرمكارە، ئاو دراو بە
 ژەهرى ماريه

لەبەر پۆژى تەنگانە و لىقەومان، نە وەك كەسێك دەگەلى ببیى دوژمنایەتییه
 ئەو نۆكەرى ئەو هەیهەتى رەشیدن، هیچی ناترسن لەو پۆژەى ئەگەر سەر بەر ئەو
 بن بارستى گلییه

چونكە عاقیدەیان هەیه، دەلێن بەبئى ئەمرى خودای ئەجەل نیه
 پاکی مەتالى عەسل چەرمى گاکتیویه
 گەوزنە و كودەریه و دەباغیه
 هەریهكەى لەبەر پۆژى لىقەومانى، دەباغەلیان دایە حەوت سەد مەجیدییه
 بەبئى ژومار بۆیان هاتووه له خەزەنەخانە زێرى سپیه
 چون پیاو پۆیین بەخۆیهتى، هاتنەو بەخۆى نیه
 پیاو قەسەى پئى ناکرئى دەگەل قەزای عاسمانیه
 ئەو له میللهتيان دەكردهو خودا حافیزییه

بیست و حەوت شەو، شەو و پۆژ بەئەمرى خودای تەم بوو. دەو بەینەشدا هیچ
 شتیان كەم نەبوو. بەلام سەراسیمە بوون، پتیان لى شتیاو بوو. جا پۆژىكى له
 سبەینێوه تا ئیوارى تووشى ئاو نەبوون، ئاویش حەیاتە، پیاو بئى ئاو ناژى. پاش
 بانگی ئیوارى رێگایان كەوتە سەر ئاوەدانێك. ئەگەر هاتن، عافەرەتێك دەتگوت

قورینگه، دهگه ل چه ند کچان له سهر کانی و ناویک بوو. ناوه که کهم بوو، نهو عافره ته به سهر را دهگه یشت. به ده ستنده ناویان ده برد. فه تاح بهگ ناوی ویست.

کیژ ئاخیزی کرد، شده دی به سته وه

جامی جه وه ره ریز گرت به ده سته وه

شوخی شوخ شیرن، نهو کیژی لاو

نهو بۆ میوانان ده بوو به سه قاو

کولمه ی به وینه ی شووشه ی گولاو

به دن به وینه ی گولی نه ژاکاو

کولمه ی به وینه ی خوساری به هار

سینگی به وینه ی ته لای ده سته وشار

قورینگان له هه نیه ی ده که ن نار نار

به له نجه ده هات، وتووژ جار جار

قابیل به ویه نهو ری و شوین و کار

جار جار ده خرۆشی وهک ره عدی به هار.

نهو نهو ناوی دانی، هه تا که یشته سهر میرحوسین. له پشته وه را ناوه که ی دایه.

نه گهر ناوه که ی دایه، کوتی: ده لیلی نه من له هه مووان په ره به سهر ترتم وا به بی

کیفایه تی ناوم ده داتی؟ جا کوتی:

کیژی زولفت له سهر هه نیه ت راست و چه پ راوه ستاوه

دوو نارنجی سینگت دوو قامک لیک بلاوه

چاوت ده لیتی نه ستیره ی رۆژییه و تازه کانه گو شه ی کیشاوه

به ژنت ده لیتی تووله نه مامه و به نه مری خودای خولقاوه

نه برۆت ده لیتی که مه ندی زۆه رابه و له دهستی رۆسته م به جی ماوه

نه من زۆرم زگ به خۆم ده سووتی، زۆرم دل به خۆم ماوه

بۆ زیده له هه مووان به بی کیفایه تی به منت دا ناوه؟

قه سته م به وه ی کهم نه گهر بیناهی چاوه

به کفله کونیک نهو دنیا یه ی داناوه

ئەو كارە زۆرى تېدا بەستەيە، ئەمن عاقلم لەو كارە مەحتەل ماوہ
ئەگەر نەمردم، سەفەرم خێر بوو، گەر ئامەوہ دواوہ
پرسىيارىك دەكەم، بزانم كى ئەو پى و شوینەى بۆ تۆ داناوہ؟
ئەوہ كچەكەش پىي كوت، كوتى:

سوارەكەى سواربووى لە ولاغىكى عەسلە شىر خەزائىيە
نىو چاوانت گنجە، پياوى وەك تۆ مەرد و مەزبوت لە دنيايەدا نىيە
شەرم لى كردى، بە كەم دانەناى؛ چونكە تۆ ھاتووى بەمىوانىيە
ئەمن كۆتم ئەگەر بىتۆ چاوى لى بكەم، چاوى من شەھىن و بازە، مەبادا مژانگم لە
دلى بكاتەوہ تىر ھاوژىيە

لەوہ زياتر، ھىچ مەبەستى خراپم دەگەل تۆ نىيە
دەنا لە ھەمووانم پى مەردتر بووى، ئەتۆم ھاە پىش چا و بەپياوہتىيە.
كوتى: كىژى، كىژى كىيە

سەرى منت بىتەوہ بەقوربانى سەرىيە
حاکم و حوکمات بىتەوہ بەقوربانى زنجىرەى زولفىيە
ئاخر مانگى پاينزىيە و كۆلمەت دەلئى زەردە بىيە
حالىم بكە ئەتۆ، ئەوہ كىژى كىيە؟

كوتى: ھەورى عاسمانىم گەوال گەوالە
دلت برىندار نەبى و نەكەوېتە نالە
ئەو پرسىيارە ئەتۆ دەيكەى بەو حالە

چاوت برىوہ لە داو و دەلىنگى حاجى حوسىنى و بەژنى شمشالە؟
كۆتر پىنگاى ئاوەمدانى و بورجە، شاخ و كىو جى ھىلانەى دالە.

ئىدى كچەكە گەراوہ. ئەگەر گەراوہ مىرحوسىن لە بارەى ئەو كچە پرسىيارى كرد،
پىيان گوت: كچى قادر بەگە، نىوى سۆسەنە. عەسل مەمكىن، دايكى خدر
مامەسىنەيە.

ھەرچەند قادر بەگ و خزمەكانى نارديان فەتاح بەگ مىوان بى، كوتى: ناوہللا لە
دەستم نايە. ئەوہ ھاتنەوہ بۆ جى و پىي خويان.

جا شهوئ ميرحوسين چوو دهفكرهوه، كوتى: مهگەر خودا بهقيسمهتى نهكربم،
دهنا شهرت بئ ئەمن ئەو عافرهته بخوازم. ههتا بهدهستى خوئ دؤخينم نهكاتهوه،
ئەمن تخوونى نهبم.

جا ومختهكهئ نازادى بوو، فهتاح بهگ كارى پئ نهبوو. ميرحوسين ههستا چوو
كن فهتاح بهگ، كوتى: ئەگەر ئيجازت لهسەر بئ، سهفهريكي چل شهويم لهبهره.
فهتاح بهگ كوتى: «دهركهوتى» كار نهزانم؟ كوتى: له پاشان «دهركهوتى» كار بو
ئەمير ئاشكرا دهبئ. بهبئ دلئ ئەمير ئەمن هيچ كاريك ناكەم، ميرحوسين ئيجازهى
وهرگرت. ميرحوسين وهنهبئ كابرايهكى بئ نيويانگيش بئ، ههموو كهس دهيزانى
خانهواده و ساحيب نيوه. ههستا بهميوانى هاته ماله قادر بهگ.

قادر بهگ بهخيهرهاتنيكي زوري كرد و گهليكي ريز لئ گرت. كوتى: بهوهئ كه
ميوانى من بووى، سهربليندت كردم، بههەر نيازتيكي هاتووى ئەوهندهئ له توانائى من
دابئ بفرموو ههتا بوئ جيبهجئ بكەم.

ميرحوسين له جوابدا كوتى: وهللأ قسهكهه شتيكي وايه كردنى دهبيته ئيراد. له
پاش زور قسه كوتى: هاتووم ئەگەر سؤسهنم بدهيهئ، چاوم پئى كهوتوو كه رەتيك.
قادر بهگ كوتى: ئەگەر كچه كه ميژدت پئ بكا ئەمن پيم خوشه، ههز بهخزمايهتئ تو
دهكهه. قادر بهگ بهژنهكهئ كوت، كوتى: ميرحوسيني بالهكى داواي سؤسهنى دهكا
سؤسهن بيته مهجليسى، ئەگەر ميژدى پئ دهكا، چارشيوهكهئ بسوورپئنى و پشت
دهخهلكئ بكا، قسه نهكا، رابوهستئ. ئەگەر رووى له عاليهئ بوو، دهزانم ميژدى پئ
ناكا.

قادر بهگ زور بهتايهفه بوو. گهليك كه سيش بهههويائ سؤسهن بوون.

قادر بهگ كوتى: سؤسهن بئ، چاويان پيك بكهوئ، بهشهرع دروسته، چل
كه سيشئ ميوان بوو، كچه كه شهوئ هات.

دهمرم لهبهر ئەو خهته لهبهر ئەو خاله

تاوسان بهچهتر، بولبول بهناله

ئەما شمقاره و ساحيب گهواله

دنيائ روئناكم له پيش چاو تاله

هينده به ناز هات ئه و قهه شمشاله

ليئوى به وينه ئى تافته ئاله

چاوى به وينه ئى فه غفور و پياله

كه ده رده دار بى و حالت بى حاله

ده سته جى شفات ده بى حه واله

به نهرم و هيدى ئه و به نيانى

دهركى كرده وه، مه جليسى خانى

وهكو كه وهه رى له سهر دوكانى

وهكو قوبه ئى زير ئى شان سولتاني

چاوى وهك جه للاب له حوكمرانى

سينگى ساقيه و شه ربه ت و كانى

ئه گهر بيبينى تو به نيانى

بو ت پهيدا ده بى زين و زيانى

عه تر و عه بيره، شووشه ئى گولاه

سومبول و گياخاو په لكيان بلاوه

هه لاله ئى كاله و تازهى گول داوه

دهركى په نجه رهى ديوان كراوه.

هاته ژوورئ، ليتيان پرسى، كوتيان: ئه گهر ميردى پى دهكه ئى، پيمان بلئ، ئه گهر

ميردى پى ناكه ئى خاتر جه ممان كه.

ئه برؤى دلى پياوى دهكه زئ

وهك تووله نه مام دايم دهله رزئ

كه سيك بيبينى به ژنى دهته زئ.

جا عافره ته كه چاوى به ميرحوسين كهوت، ده سته جى سوورا و چارشيوه كه ئى له

خوى هالاند. له چه پله يان دا و كوتيان: پيرؤز بئ؛ ليتيان ماره كرد. ميرحوسين

كوتى: براله ئه من به شك هاتبووم، ئه منيش به پياوه تى دهگويژه وه. فه تاح بهك ئه و

هه والهي بيستهوه، ههشتا كه ژاوهي سهر ئه تلەسي بۆ نارد. جا دوو سەد عافەرت لە چارەدا تا بيست و يەك سالاە بۆ بووك هينانی ميرحوسين ساز بوون. گويزتيا نهوه بهسەد پيز و قەدر و حورمەت. ئهوه بووك هات. ئەما مالاە بابي زۆريش لهوي دور بوون.

سَي سالاە ومختي لە كن بوو، ئەبەدا دەو سَي سالاەدا بە دەستی نه گرت. رۆژيكي ژنومن دەگەلي كهوتنه قسان ليتيان پرسى: عەجايەب سۆسەنى جوان چاك ئەتۆ زگت پر نه بووه؟ دەبي لە كێهەتان بي ئەو ومجاغ كويزيه؟ پتي عەيب بوو بلي. تخوونم نه كهوتوو و هەر مۆرم.

سۆسەن پتي وابوو ميرحوسين پياو نيه، كوتى: لە كنى برۆم و ته لاقى لي وەرگرم، بهو جوړه بۆم ناشته سەر و ناتوانم رايبويم؛ ئاخر دنيا بە نهوس و ههواوه خۆشه.

جا قاقەزيكي بۆ مالاە بابي نووسى: ئەمن خەيالى هاتنه وم هەيه. بۆ ميرحوسين بنووسن ئيجازەم بدا ئەگەر بگەيتمە زه، گەليک ئارەزووي ئيوە دەكەم.

خزم و كهسوکاريشي هه موو داغيان به جەرگه وه بوو بۆ سۆسەن. لە مالاە بابي را قاقەز هات. ميرحوسين كاغەزەكەي خویندە وه، كوتى: دەگەل خۆم دەتبه مه وه. سۆسەن خۆشحال بوو، لە دلي خویدا كوتى: تازه نايه مه وه. ميرحوسين سۆسەنى ساز كرد. تهواوي بە دەنى جه واهيرات بوو. بۆ خۆشي دەگەلي هات، به تهواوي تەدارەك و چەك و ئەسلەحه وه.

تهيمورى سەر تەريده باشي بوو؛ پيگر بوو؛ پيگاي دەگرت. تەريده و دز دەشاري دابوون؛ ئەگەر زانييان ميرحوسين وەرپي كهوت، خەبەريان بۆ برد. كوتيان: وەرپي كهوت، رووتى دەكەين، بهسمانه. ئەوهي لهوي ومگيرمان دەكهوي، بهشي دە سالانمان دەكا، هەر دەگەل كەسيكي پي دەكرئ.

چوون خويان قايم كرد، ميرحوسين به سەرياندا كهوت؛ رتيان پي گرت. ميرحوسين كوتى: ئەو رتيه بەردەن، خواردنى ئەنگۆ نيم؛ ئەمن ميرحوسينم پي دەلين. دزەكان دەگەلي به شەر هاتن. ژنه كەش ئەلەق دەستی كرده وه دەگەلي. زەمانى رەمب و كەمەند و مەتال بوو. خودا ميرحوسيني وا دروست كردبوو، زۆر ئازا

بوو، نهیده زانی ترس چپیه. خودا یاریده ی دا، هر پازده ی گرتن، چهک و ئهسلهحه ی لئ ههستاندن، ئیکی گوئییهکی برین، کوتی: جاریکی دیکه نهچنه سهر پئیگای کهسیکی دی. نهیکوشتن، کوتی: برۆن، ئهوه ته مبی و بی، جاریکی دیکه له خۆتان زیاتر پئی به کهس نه گرن.

میرحوسین ئه وه پهنجه ی ژنه که ی گرت، کوتی: له ماله بابت باسی نه که ی. پیاو نابئی سوپی خه لکی ئاشکرا بکا. نابئی لیت ببیهن. زۆری دهویدا پهنه پئی دا. هاتن گه یشتنه جئ. میرحوسین ده پازده بیست شه وه له وئ ماوه. لئیان پرسی له سۆسه نی: ئه دی بۆ زگت پر نه بووه؟ کوتی: ههر مؤرم.

دایکی سۆسه نی به قادر به گی کوت: حه یفه ئه وه تووله نه مامه ده گه ل ئه وه پئوه بووه. کوتیان: ئه گهر میرحوسین پیاو نه بی، عافره ته که ماره یی به تاله. میرحوسین پۆیییه وه؛ به جئ هئشت. دایان نا به وه عده ی دوو مانگان بی بیباته وه.

ئه گهر میرحوسین گه راوه، بابه که ی ناردی له دووی؛ لئ پرسی، کوتی: ئه وه کابرایه پیاو نییه؟ کوتی: خیر قادر به گ. کوتی: ئه من ده تدهم به موعجین به گ ئه گهر ئامۆزای خۆته. ماره و ته لاقی که ست به سه ره وه نییه؛ ژن له ژنی ماره ی نایه.

موعجین ئه وه خه به ره ی زانی، ناردییه کن مامی. قادر به گ له جوابدا کوتی: ئه گهر سۆسه ن مئردی پئی بکا، دهیده می. سۆسه نیش ههرچه ند میرحوسینی خۆش دهووست، چونکه پیاویکی یه گجار زۆر به دهمار بوو، کوتی: مئردی پئی ده که م. کوتیان: حه دیه و مه دیه ی ناوئ، ههر ماره ی نه هاتووه. لئیان ماره کرد. به په له په ل، هه تا میرحوسین نه یزانیوه، بۆیان گوێزته وه.

وه ختیکی ئه گهر بۆیان گوێزته وه، شه وئ له پشت په رده، به ربووک و خه لک چاوه روا ن بوون. موعجین هات بچته کن بووکی، مشکیک هاته دهر له خانووه که. لینکه که وشیکی به مشکه که دادا و کوشتی. جا کوتی: ئامۆزای خۆشه ووست! ئه من غه نیمی خۆم ئاوا ده کوژم، ده لئین: میرحوسین وا و میرحوسین وا، به خولای میرحوسین ئاوا ده کوژم ئه گهر چ قسه بکا.

سۆسه ن به و قسه یه توپه بوو، کوتی: ئه تۆ وهک چلکی سه ی له من حه رامی. کوره به دبختی ناپیاو میرحوسین پازده که سی گرت هه مووی جه وه ره ی له رمبی ده تکا،

کوئی: له مالہ بابت دہنگی نہ کہی! شہرت بی پیاویش نہ بی ئەمن خۆم له مستی ئەوہ نہ نیم. ههستا وەدەر کەوت.

هەرچەند دایک و باب حەولیەن دەرگەڵ دا بەجێیەک نەگەشت، کوئی: دنیا و عالم سەرلیک دا بەمێردی خۆمی دانانیم؛ چون بەکوشتنی مشکێک هەپ و کیفی لەسەر کردم. موعجین ئەگەر وایزانی، تەلاقى دا؛ ئەگەرچی مارەشی نەهاتبوو. قسەکەیان شارەدووە.

دوو مانگ پێ چوو میرحوسێن هاتەوہ. قادر بەگ بەدزی تەگبیری بەخەلکی کرد، کوئی: ئەو کچەى من بێ مێردە، ئەو کابرایەش ئەوہ هاتۆتەوہ؛ دیارە بە ژنی خۆی دەرمانی و دەستی لی هەلناگرێ، چۆن کاریکی وا بکەین ئەو کابرایە ببەتلی و ئەو ژنە ئازاد بێ؟

کوئیەن: ئێمە بینیرینە مێشەى مۆلەکە؛ شێرێک هەیه ئەگەر وەدەرکەوت بە سەت کەس عیلاجی ناکەن. وەدەست شێری رەش بکەوێ، دەیکوژێ؛ کچەکە نەجاتی دەبێ. له مەجلیسێدا قادر بەگ کوئی: ئێمە رێگایە کمان لی بەستراوہ، چارەدە سالاہاتوچۆی پێدا نییە. میرحوسێن کوئی: لەبەر چی؟ کوئیەن: شێرێکی لی یاغی بووہ، کەس ناوێرێ هاتوچۆی ئێرە بکا بەو رێگایەدا.

میرحوسێن کوئی: شێر جانەوہرە، بنیادەم درێندەترە. چۆن شێرێک ئەو یاغیگەریتیی دەکا؟ کوئیەن: وایە وا چەند کەسى بەتلاندووە. جا کوئی: ئەمن سبەینێ بۆ ئەو مێشەى دەچم. شەرت بێ هیچ کەس دەرگەڵ خۆم نەبەم. ئەگەر شێرەکە ئەمنی بەتلاند، دیارە ئاو و گلی ئێرەم بە نسیب بووہ، ئەگەر شێرەکەم بەتلاند دیارە ئەنگۆ شل بزوتوونەوہ.

مالە بابی کچەکە پێ خۆشحال بوون. دایکی کچەکە زۆری پێ خۆش بوو. کچەکە دەدلی خۆیدا کوئی: حەیف بوو! فێلیان لی کرد؛ وەللاہی شێرەکە دەیبەتلینێ.

میرحوسێن هەستا چووہ مێشەکە، تازە گەشتبووہ قەرەغ مێشەکە، شێری رەش لێی وەدەرکەوت. چونکی شێرەکە زۆر یاغی و بەھێز و نەترس بوو، ئەگەر میرحوسێنی دی هەلی کوتا سەری. مێشەکەش زۆر چۆل بوو. میرحوسێن دەرگەڵ شێرەکە هاتە شەپ، بەرەمب و بەشمشیر شێرەکەى کوشت.

جا کوټی: ټه گهر ټه من که وټی ټهو شیره نه بهمه وه، باوهرم پټی ناکهن. شیرټکی زهلامی رهش بوو، تیسکی بستیک دریژ بوو. شیره که ی که وټل کرد. کوټی: پټستی ټهو شیره ده که مه خهفتان. میرحوسټین زور هیلاک و ماندوو بوو، مه تالی کرد به سهرین و له سهر که وټی شیر ی رهش خهوی لی که وټ.

سوسهن، ټه گهر میرحوسټین نه هاته وه، پوچی وهک تهیری تیژ بال له سهری ده که را، کوټی: ده چم با شیر ی رهش تیکم بشکینټی. جا خو ی درزیه وه، ټه وه هات بو جه نگه ل. جه نگه ل بو نی خوټنی لی ده هات، جیگایه کی زور چو ل و هو ل و به سام بوو. سوسهن به روانین هاته پټشی، که یشته ټهو جیگایه که میرحوسټین شیره که ی لی کوشتبوو. دیتی میرحوسټین شیره که ی که وټل کردوو و له سهر که وټی شیره که ی که وټوو. پټی و ابو شیره که ش میرحوسټینی بریندار کردوو و میرحوسټین به برینه که چوو و زیندوو نه ماوه.

جا کوټی: ټه وه حه یف پیاو نه بووه، دهن ټه من پوچی خو م همیشه ده سهری ده گټرا. لی چوو پټشی، کوټی: دو خینه که ی بکه مه وه، بزائم پیاو یان پیاو نیه؟ دو خینه که ی کرده وه. میرحوسټین له خه وهستا، سهری هه لټنا و کوټی: سوسهن ټه وه هاتی؟ قسه ی من که لټنی پو لایه، به ئاسن جو ش ناخواته وه. شهرتم کرد هه تا بو خو ی دو خینم نه کاته وه، تخوونی نه که وم؛ ټه وه دو خینه که ت کرده وه.

له سهر پشټی شیر ی، کاری جټبه جټی کرد. ده سټبه جټی نوتفه ی لاس له سهر پشټی ټهو شیره گورا. جا میرحوسټین کوټی: حزن ناکهم ټه وشو بجینه وه.

ماله بابی کوتیان: سوسهن وه دوای میرحوسټین که وټوو، به تلو وه. سبه ینی هاتنه وه به که وټی شیریه وه، به پیریانه وه چوون. سوسهن هات به دایکی کوت، کوټی: مادهری شاهانه ټهو کاره خیری منی تټدا بوو. وه لالا پیاو و پیاوی وهک خو شی نییه. ټه گهر چووم شیره که ی کوشتبوو؛ له کچی دهرچووم. ټه لعانیش میردی خو م به ته وای دنیا ناکورمه وه.

جا ټه وه میرحوسټین که زاوه ی زیو و زیری بو ساز کرد و هیئنایه وه بو ماله خو ی. جا لاس له سهر پشټی ټهو شیره گورا، بو یه سوورچی و زوراری و ره مکی و سمایل عوزهیری و هه مه وهند و بهر مه کی هیچیان پټی ده که ل نه کرا. ټه گهر لاس بوو، کور بوو،

میر فهتاح ده حالی حیاتدا بوو، کوتی: ئەو نەسل و خانەوادەیه نابێ بکوژیتەوه. کوتی: نابێ هەتا سێ گۆچی^(١) بدەنێ، دەمەوێ شیرێ پلنگم بۆ پەیدا کەن. شیرێ پلنگیان بۆ پەیدا کرد، دەگەڵ شیرێ گامیش تیکەلیان کرد. میر فهتاح کوتی: دەبێ بەوه گۆچ بگرێ. پاشان دایکی مەمکی بدات. شەش هەوت ساڵ پێ چوو، میر فهتاح مرد. وەرەسە و پاشەکەوتی میر فهتاح ئەگەر گەشتنێ، میرحوسێن کوتی: پاش میر فهتاح، ئەمەن دەگەڵ ئەوانە بەرێ چوونم نابێ. هاتەوه خاکی بالەکان، لە کنیان پۆیی. لاس تەمەنی نوو ساڵان بوو، میرحوسێنیش مرد. لاس وا هەلکەوت یەکە پیاوی دنیا یە بوو. دایکی مابوو، سۆسەن بانوو خانم. عێلی حەریر دوازدە هەزار مāl بوون. بۆ میرحوسێن بەسەر ئەو عێلە پادەگەشت، کچیکی بوو بەنتیوی خانزادە خانی حەریری^(٢). یەگجار چازان و عاقل و تیگەشتوو بوو.

زۆریش جوانچاک بوو. پاش بابی، ئەو کچە بەسەر عێل پادەگەشت. لاس کەمێک لەو دور بوو. عافرەت کاروباری دوازدە هەزار مāl حەریری پێ هەڵ ناسوو. خانزادە خان بۆ دیتنی لاس هات. ئەگەر هات، عێلی حەریری چەند دەگەڵ بوو. عێلی حەریری عێلیکی رەنگین بوو، سێ پوژ ماوه.

لە پاشان گەورەیی عەسەر لاسیان حالی کرد، کوتیان: ئامۆزای خۆتە، ئەگەر بیتو دەست بدا مارەیی ناکە؟ لاس کوتی: ئەگەر هاتوو مێردم پێ بکا دەبخوایم، دەمەوێ. بەخانزادە خانی حەریریان گوت: ئەتۆ عافرەتی، عافرەت ئەگەر شیر بەگوتیان بگرێ، هەبەتی پیاوی نییه؛ مێرد بە لاس بکە.

عافرەتەکە کوتی: مێردی پێ دەکەم. ئەو دەستبەجێ پێداویستەکانیان بەجێ هێنا. خانزادە خانی حەریریان لە لاس مارە کرد.

جا لاس کوتی: جارێ عاقل و هۆشی وام نییه، تازە حەد و سەدی شەیتان پێکەنینمە! پاش سێ ساڵی دیکە دەیگۆژمەوه. بچیتەوه سەر عێلی حەریری، پاش سێ ساڵ خەریکی تەدارەک دەبم، دەیگۆژمەوه. نیوی مالیک بوو، ئەو لەقەبیتنی لاس.

(١) لە «هەب» بەوێنە «کوچ» هاتوو.

(٢) لە مێژوودا ناویانگی هەیه.

لاس خانزاده خانى به پرى كرده وه. خانزاده خان پتى خوش نه بوو هر لاقى پروا. يه گجار زور لاسى خوش دهويست. نه وه خانزاده خان كاروبارى خلاص بوو، لاس نارديه وه سهر عىلى هريرى. كابرايهك بوو لاس، ئىشتىيائى له پاو و له شاخان بوو. عىلىك بوو له سهرحه دى ئىرانى. مهلا داود و مهلا نه بى كه گه وهى نه و عىله بوون، بو هيمنى و عاقلى وينه يان نه بوو. ده بوو پادشا ته گبيريان پى بكا. نه وانه گه وهى عىلىكى بيست و چوار هزار مالى بوون، ئى سمائل عوزه پريان. نه وانه جافن، به عومرى خو لاي تهعالا هيچ نئرينه و كورپان نه بوو هر كيان.

مهلا نه بى كچىكى بوو خه زاله شورپان پى ده گوت. چاوى ماسى ده رياهى به تير دهردينا. شير له لائى هاته دهر چ نير و چ مى. جوانچاكي و لايه قيشى وا بوو هر كهس چاوى پتى بكه و تايه ديوانه ده بوو، وه كىوان ده كهوت. نه و عىله به سهر عىلى ليتان و كاسه وهندى و به ختيارى و سوورچى و زورارى و گىلانگىسيه وه بوو. نه حمده خانىك له سوورچى و زوراريان هه لكه و تبوو، برايم خانىك له ليتانى هه لكه و تبوو، نه وانه زور به كار و نازا بوون.

له ديوه خانيدا به مهلا نه ببيان كوت: نه تو زور ده وله مهندي، كهس نييه مال و ده وله تى تو بپاريزى. نه حمده خان به مهلا نه بى كوت، كوتى: نه گهر بيتو خه زال بدهى به من، نه من ده ست به سهر ده كيشم.

مهلا نه بى كوتى: عافرت ئىختيارى له ده ست خو دايه، نه گهر بيتو ميترت پى بكا ده تده مى. به خه زاليان گوت. خه زال كوتى: ويستى ميترد كردن نييه، نيشانه م بكا نه ماما نه ورو خو لى ماره ناكم، رابوه ستى.

نه حمده خان گهر دن لغىكى دايه، شورابه ي هه موو ده هاته سهر پشتى. سهرپاك جه واهيرات بوو. كه مبه ريكي سى قوبه ي ياقووتى عه بدولده سهنى دايه، سهرى نه قىبى كه مبه ره ي، نه لماسى سپى بوو. خه راجاتى مهمله كه تىك بوو. نه وه نيشانه ي كرد^(۱).

لاسيش نه وه بو راوى چل كه سى ده گه ل خو دايه و هات. هيئند غروور و مه ست و

(۱) جا نه وه كيشه و هه را ليره وه ماكه ي كرت و هه وينى تى كرا. خه زال نه ده بوو نه حمده خانى به هه ويا كردبا. بگره له ترسان پتى باش نه بوو به يه گجارى جوابى بكا.

نازا و رهشید بوو تاي نه بوو. نه وه له جیگه ی خوی راهات بو نیزیکی عیلى مه لا نه بی بو راوی.

له م کاته دا به عومری خودای ده بوو خه زال ده گهل بیر بیان بی، بیرى، خه زاله شوړى مه لا نه بی بیان پیشه نگ بوو. پوژ کلا ببوو، که وتبووه پاش نویتړی. لاس جهیرانیکی هینا خوارى له گه وه پرى (۱) شاخی.

تیریکى هاویشته وه پاشووی کهوت، به سى لاق هه لات، به سهر بیر بیاندا هات. خه زال کوتى: بیگرن. شوان که مهنديان هاویشته و گرتیان. لاسیش گهیشته له وى سهرى ولاغى راگرت.

خه زال نه گهر چاوى پى کهوت، کوتى: نه و نیچیره ئى نه و سواره یه، ده زانئ ژنن بویه نه هاته نئومان. جا خه زال به و بنده دواندى و کوتى:

سواره که ی شه و پوژ ده کوتى ولاغت له چولى و له بهر یه نازانم نه مه سته و نه ئیغیاری، هیچ ناگات له خوت نییه

نه تو ده گهل جهیرانى پى به خالت کردووه تیره نندازیه

نیچیری میردان ئى خویه تی و ئى هیچ که سی دیکه نییه

بو به ولاغت وچان گرت و ته مه شای خرخال و بازنان ده که ی، نه هاتیه نئو عیلى مه پریه؟

سوار بووی له ولاغیکى رهش کویتى نئو چاوان سپیه

له تو وایه نه و دنیا یه چوله، له تو زیاتر که سی دیکه ی تیدا نییه

چونکه هینده پایوی راوه ستاوی له سهر عیسمهت و پى و شوتینی پایویه

چه له نگی گواره زیر، به من ده لئین: خه زال و خه زاله شوړى مه لا نه بییه

سواره نابه له دی، پیم وایه به له دیت به و مه مله که ته نییه

حه زى ده که م له من ببیه وه به میوانه، هه تا بزانم عه سل و نه سه بی تو چییه؟ باب و

باپیری تو کتیه؟

(۱) گه وې: خوارمه و پیچه که ی شاخی. قه لا پالی کیوی. ویده چى «گه وې» له «گه و» وهر گیرا بی.

گه وانی پیچ و هه لقه. گه وې له «نه فسانه ی چیاى ناگری» یه شار که مالدا هاتووه، ل ۱۷۵.

چونکه نهټوم چاو پي كه وتوو به جواني و به پياوړتيا
له نيچيرت نه پرسي، نه گهرچي نيچيريك نه وتوي بو نيه
فهرموو به ولاغت بگړه وه وچانه
بو خوت له من بيه وه به ميوانه.
نه وه لاس بانگي كرد، كوتي:
نهرې كيژه كه ي چاو به ننگيه
سهرې منت ببيت ه وه به قورباني سهريه
مزانگي بروت بوو به تير، داومي له جهرگيه
ديشي، ژان دهكا، ژاني هتيدي نيه
نه گهر تو بروي، نه من له كي ميوان بم؟ هه والم دهيه به نه سه حيه
خه زال پتي كوت: به من ده لټن خه زال و خه زال شورې مه لا نه بيه
نامزهدې نه حمده خاني سوورچي و زورارويه
شيتست كلفه تم هيه، پاكي كه مبه رهي پيروزي له پشتيه
نه گهر هاتي ون نابي، مه لا نه بي خاومن ناوه، قهت نه ترساوه له نانيه
نه و نيوه نيوه له وي نيو به دهره وهرتي تيدا نيه.
خه زال دووباره بانگي كرد، كوتي:
سواره چاكان تې ده فكري و راده ميني
نه و تيره ي له جهرگت دراوه ده بي دهرې ييني
ليم دورې، چاوم پيت نه كه وتوو، ده بي خوت بنوييني
نيدي من پوييم، نه تو سهرت لي نه شيوي و به جي بميني.
لاس كوتي: كيژي له خوت داوه شيرمه شيكي خاسه رهنكي بهيدي بهيديه.
نازانم نه چهرمي گوهزنه و نه چهرمي كا كيويه،
نه ده باغاره و نه كووده ريه؟
حيف نيه تو خوت ماندوو ده كه ي، ده ژاكي به دهنې سپيه!
دوو سه ده كه ست ده گه لن، هه مووي زنجيره ي زولفيان هاتو ته سهر سينگيه

ئەمەن باۋەر ناكەم ميوانى تۆبەم، متمانەم پىت نىيە
ئىرە چۆلىيە، ئاۋەدانى نىيە

ئىجازە بىدە بىتىنىم، بىكەين وتوۋىژىكى بەراستىيە.
ئەۋچار خەزال دەلى:

لاۋزە ولاغت تەكان بىدە و وردە وەرە خوارە

جار جار بەرۋىن برۆ و جار جار بىكە بەنەرمە غارە

لە بن سىبەرى گوتىياندا، ھەتا بۆت وەدەر بىخەم كرمەك و گوارە

ھەتا زولفى سى بەنگىت بۆ بىكەمەۋە جووت جووت و تاق تاق و تار تارە

ھىندىك بلىن: قافلەيە، كاروانە، ھىندىك بلىن: نەخىر! ئەۋە سوارە، قەتارە.

ھەتا بازەنە و خرخالان باۋىژمەۋە ئەستورايى دەستىيە

ھەتا تۆمەست بى، بلىن: ھىچ شەرابى پىۋىست نىيە

تا ئەۋرۆ دىنا كىژى ۋەك خەزالى تىدا نەبۋە، خەلەك دەلىن: خۆرى بەھەشتە و

ئاۋەللەمەلەكى عاسمانىيە -

ئەتۆ خاۋەن فرىشتەي، پىم وايە فرىشتەت دەگەلە بەسوارىيە

دەنا خەزال ئىشتىيائى لە دواندى ھىچ سەردار عىلىك نىيە

ئەۋە تۆم ھاتۆتە پىش چاۋى بە پىاۋى و بە پىاۋەتتىيە

جا من دلم تۆى خۆش دەۋى، نازانم خودا نەزەرى لەسەر چىيە؟

ئەۋە لاس دەبىگوت: ئەمەن بۆ راۋى ھاتووم، داراي چل سوارم

خاۋەن عىلم، لە مەملەكەتى خۆمدا نىۋ دىارم

ھەلبەتە خوداۋەندى مىرى مەزن پىكى دىنى كاروبارم

ئەمنىش سەردار عىلم، خاترجەم بە ساحىب ئىختىيارم

بەو ميوانى شل و مل و سايە گەردن ئەمەن مەنتبارم.

ئەتۆ برۆۋە، ئەمەن لەسەرى كىلەك ر بناۋان كەمىك دەكەمەۋە راۋى

ئەما لەبەر گەردنى زەردت مرم، ئەگەر سبەينان لىي دەدرىتەۋە وردە خوناۋى

سنگت بەمەن بىمىنى بە بەفرى جەبەل و ئەسحاب، ئەگەر وىي دەكەۋى تىشكى تاۋى

ئەگەر چوویەو مائی لە بیرم نەکهی، لە دلی خۆتم دەرماوی
هیندە بەناز قسەم دەگەڵ مەکه، هیندە تیرم بۆ ماوی
قسەئێ تۆ بۆ من دەبی بەتیر و کارم دەکا لە جەرگ و هەناوی
هیندە تام خۆشی، لە زارت دیتە دەرئ بۆنی عەتر و عەبیر و شووشەئێ گولای
ئەو تۆ میوانیت کردووم، ئەمن لەو چاتر لە دنیا دا چیدیکم ناوی
لەبەر بەندووکانت مرم ئەگەر لە پشتەو تیک هالاون دەگەڵ زنجیرەئێ زولفان وەکو
پەشە پێچانە و قۆپەنی پیرە لاولای.
ئەو قەول و قەرایان دانا. خەزالی چۆو. ئەویش ملی لە پراوی نا.
خەزالی بیست و دوو کورسی، راست و چەپ، داری عوود دانا
کلفەتی بانگ کردن: لە خۆتان دهن تۆق و تەلەسم و زیر و سنجەق و گوارە و
کرەمەک،

بیتە شۆرا بەیان جەواهیرات و وردەزەنگیانە
بیست و دوو ئەنگۆستەکی زیادی وەبەر چادر بدەن بە دەستووری شاهانە
بنی ئادەمی هەر سەعاتە لەسەر پەنگیکە، ئەو سەعاتە دلم زۆر پەرشانە
ئەو سوارەئێ بانگیشتنم کردوو و ئەگەر لە من بۆتەو بە میوانە
ئەمن نەمدیو، بیستوومە، بەرێ و شوینی دەلێی وێسپی کەنھانە
خۆئێ هاویشتۆتە سەر راستەئێ پکێفی، دەست و جڵەو هەر لەوی جوانە
یەگجار پیاویکی وێ چوو، هەر دەلێی قارەمانە
داخولاً چ سەردار عیلیکە، نیوی خۆئێ پێ نەکووتوم، پێئێ نەکووتوم نیو و نیشانە
ئەگەر بیتو میوان بێ، هەر کلفەتەئێ دەیدەمێ چل شەکی یەک ددانە
قەتم نەدیو، بەلام پیاویکی فەسیح و بەلیغ و چازانە
بالدار ئەگەر برسی بێ، هەر دەفرێ زوو بگاتەو لەوێ و دانە
حیسانیش ئەگەر وەختی شەفافی عومری بوو، بلێن ئەو جحیل و جوانە
هەر چاوەرێئێ ئەوێ بەزانئێ دلی لە کێ دەگریتەو و چانە
ئەو سوارە تیخیکی بێ روحمی وا لەسەر جەرگی من دانا

ئەمن بۆ پشووئىكىش لە دلم دەرناچى، دلم لە هيش و ژانە
دیتنى وى بۆ من بوو بە هات و هاوارى دل، بە پىرىيەو بەچن ئەگەر هات و لە من
بۆو بەمىوانە

سۆبجانە لا! خودا وای خولقاندوو، دەلئى شىرى گەر مەلانە.
ئەو خەزال دەستوو و پى و شوئىنى دانا، ئاخىر دەسەلاتى كۆرى بوو. تەواو
دەسەلاتى عىل و عاشىرەت بەوى بوو.

كى بوو لە لاس و لە شەنگە لاسى بالەكییە
دەيگوت: راو بە تال بى، چىدىكەم كار بە راوى نىيە
ئىمە بانگ كراوین، بۆمە كراوە ميان و ميانىيە
ئىمە ميان دەبين لە عىلى مەلا داود و مەلا نەبىيە
دەردم زۆر گرانە، كىژى بەلەك زەرد تىرىكى داوم لە جەرگىيە.
مەلئىن شىتە و عاسمانىيە، نەخىر! كارى پەرىيە.

لاس دەيگوت: لەو سەعاتەو راو بە تالە
ئەمن عاشقم بەدوو چاوى پەش و لىوئىكى ئالە
خالى، وەكو هەورى عاسمانى، گەوال گەوالە
دەبى مابى لەسەر قەول و قەرار و لەسەر ئەو حالە؟
كۆرىنە تەگبىرىكم بۆ بكەن، ئەمن هىچ ئاگام لە خۆم نىيە
تىرىكى لى داوم، هەر دەلئى تىرى غەبىيە
بلندە، تام خۆشە، لە گوئىن كەس نىيە و كەسى لە گوئىن نىيە
برىا سەفەرمان خىر بووىايە، ئەو كىژەم بەچاوان هەر نەدىيایە، لەگەلم نەگرتايە
ئاشنايەتییە

ئەگەر هات و ئاشنايەتیت دەگەل كرد، پىاو جەرگى دەسووتى. قسەى دىكە لازم
نىيە

ئەما ئەو تەبرى تىژ بالە، مەعلووم گرتنى بۆ نىيە
كارىكى گەورە و گرانە، دەيگوت: دەزگىرانى ئەحمەد خانى سوورچى و زورارىيە

ئەحمەد خان دايمە نۆ سەد كەسى دەگەل سوار دەبى، ھەمووى لە خوئنى نەكردو
 خوئنى دەتكى لەسەرى ڕمىيە
 ئەشەدويىلا ھەر باسيان كردوو بەپياوى و بەپياوەتيە
 ئەحمەد خان ناشكى، پياوئكى وا نىيە، شكانى بۆ نىيە
 نئوى كوردان مردبوو، ئەحمەد خان خستىو ھەر زىندەگانىيە
 جا ئەو دەزگىرانى ويە، ئەمن چارەم چىيە؟
 ئەما تىرئكى وەھاي داوم لە جەرگىيە
 خۆ من پتم نىيە بجمەو نئو عىل و عىلى دە بالەكيە
 ئەگەر پتو خۆشە ئاغاتان ڕوو سوور بى و دەرچى بە ڕوى سىيە
 نيمە ناشارەزەين، لەو ولاتە شارەزايمان نىيە
 ھەموو دابەزن، توند بکەن تەنگەى ئەسپىيە
 سەقاو جووت بى، خەرپەو بى لە ئاوەنگىيە
 ھەموو مەرد بن، با تەماشامان نەكەن بە نامەردىيە
 راستى دانئىن پەنجەى پلنگ ئاسايىيە
 لەسەر دەسكى خەنجەرى دم رەشى دەسك نىرۆيىيە
 لە شانى راستانى باوئىن ڕمبى دم رەشى ھەژدە قەفيە
 جەلەو ڕىز بن، با بمانناسن، بلىن: ئەو پياوئكى مەردە، نامەرد نىيە
 ھەمووتان ترووسكەو بى لە چەكمەى وەستا نەسىرى سمایل بەگىيە
 راستى دابئىن، بەلكو لى بن عىلى سوورچى و زورارىيە
 ئەورۆكە من لەو عىلەدا ناسياويم بەكەس نىيە
 با بلىن: چۆل نىيە مەملەكەت و ولاتى بالەكيە.
 ئوچار ئەو خەزال بانگى كلفەتان دەكا، دەلى:
 لە دلىكە من گەرى چەندى لە ژان و چەندى لە ھاتوچوونە
 كوستان بۆنيان خۆش بوو، ھەلە، شلىرە، گيا خاوە، بەبىوونە
 لە پشتى خۆتان بىستەن كەمبەرەى لەعلى ڕوممان و ياقووتى عەبدولھەسەن و
 ئالتوونە

ئەو تۆزى سواران دياره، ھەوت شەكى يەك ددانى بۆ بکەن بەگاۋ گەردوونە.
 ئەو ھە لاس ھات. ھەوت شەکیان لە پێش سەر بری. لاس دابەزى. ئەگەر لاس
 دابەزى، بە پەلە ئەو چل سوارەى لەگەڵى بوو دابەزىن، ولاغەکیان لى ۋەرگرت. ئەو
 خەزال بەپیرییه ۋە چوو. خەزال لە دواى چەند کەسى نارد، کوتى: بێن ميوانم
 ھاتوو. ئەگەر ھات و دانیشت، خەزال شەرتى عافرەت ئەو ھە، ئەو لەسەر
 کورسیىكى جەواھىر بەند دانیشت، لە مەجلیسى نەدەچوو ھەرى. ئەو مەلا نەبیش،
 بابى خەزال، ھات بۆ مەجلیسى.

ئەو ھاتە ژوورى مەلا و مەلا نەبییە
 کەخودایەکی کۆنە سال و ردین سپییە
 دەیگوت: من فەخر دەکەم ئەگەر تۆ لە من بووی بە ميوانییە
 ناتناسم، ئەتو ەسل و نەسەبت کێتە؟
 لاس دەیگوت: ميوان لازمیەتى قەدر و پەزیراییە
 بەمن دەلێن: لاسى بالەکییە

ھیچ کار ناکرى دەگەڵ قیسمەتى ھەق دەستى ئیلاھیە
 رێم لى ون ببوو لە جیگای چۆل و بەرییە
 ئەگەر چاوم کەوت بەعیلى مەلا داود و مەلا نەبییە
 جارى ۋا پیاو پشت دە چۆلى دەکا، ریتی بنى ئادەمى ئاوەدانییە.
 مەلا نەبى یەگجار زۆرى پەزیرایی و بەخیرھاتن کرد، پاشان پتی گوت، کوتى:
 دەگەڵ تۆمە ئەرى لاو

سوێحانەللا! دەلێتى شێرە و خولقاو
 ميوانى ۋەکو تۆ لە ھەركى كەس نەبوو پیاو
 قەدەمت رەنجە کرد، خیرت بۆ ئێرە ھیناوە
 ئەمن ھیچ كۆر و تايەفەم نییە، ئەو كچەم لە جیگای كۆر داناو

ئیرادم لى مەگرە، مەلێ: بۆچی لە دیوہ خانیتی و بۆچی کورسییان لە مەجلیسى بۆ
 داناو؟

شیتست هزار کهس عیّل و عیّل باش داد و بیداد و چاک و خراپه یان له کن وی
دهبیته وه ته واوه

فه سیحه، به لیغه، ساحیب عهقله، له عاقلدا زۆر ته واوه
بۆیه ئهمن له جیگای کورانم داناوه.

ورده ورده مه جلیسه که چۆل بوو. ئه ودهم لاس پێی گوت:

کیژی کۆلمهت به من بمینی به سێو، ئه گهر لێی دهری نهرمی خوساری
ئه وه هاتمه ماله تو، به میوانی و به میوانداری

مه مکت به من بمینی به شه مامه ی ههوت رهنگ، ئه گهر سبه ینان ورده ورده زوقمی
لی دهباری

ئه من عه یبه چیدی که لێره دانیشم به بی قسه و به بی کاری

ئه ما پیم وایه پۆزی قیامهتی گیرۆده ی منی، نه جات نابێ به رزگاری
چوم که تیریکت له جهرگی داوم، جوانم، ژانی ناشکی تا ئه و کاته ی دهمبه نه وه
گۆر و گۆرخانه، ده که ومه وه بهر حوکمی جهباری.

کیژی تیری دهستی تو ئه وهنده به ژانه

چونکه هاتۆته دهری له نێو قهفی ده بارانه

سه ر نه وه پێیه و به په یکانه

ئه و تیره ژانی ناشکی هه تا ئه و پۆزه ی له بنی گویم دین دهنگ و خر مه ی پاچ و

پیمه رانه

ئه گهر ده لێن: ئه وه مردووه و، دهمبه نه وه بۆ گۆرخانه

ئه و وهختی که خودا وهندی میری مه زن، سه حرای مه حشه ره و ده گری گۆشه ی

دیوانه

هه ر کهس به خیر و شه ری خوی نامه ی دهریتی و کاری وی ده بیته وه په نهانه

ئه و پۆزه ئه من شکایه تیکی گه وره م له تو هه یه، به هیچی ئه منت دهرده دار کرد و

کردتمه وه سه رگه ردانه

ده بهر دوو چاوی رهش به له کت دهمرم که ده لیتی بازه و لیتی ون بووه هیلانه

دەبەر ھاتوچۆت دەمرم کہ دەگەریتی و دەسووریتی، دەلیتی بەرخە کۆرپەلە ی دوا ی
میگەلانی

ھەچەندی کہ تۆ پێدەهەنی بۆ من دەبیتەوہ بە دەرمان و بە پر دەرمانە

لەسەر جەرگمی بنی بەلکو بشکی ئەو ھیش و ژانە

دەبەر زەرد مەمیان ت دەمرم، دەلیتی فینجانن لەسەر تەختی سولتانی رۆمیت دانا

دەبەر وردە ددان ت دەمرم، دەلیتی سەدەفە و چەسپیان کردووہ لە دووکانە

دەبەر خالی ھەنیەت دەمرم، تاق و جووتن وەک ئەستیرە ی عاسمانە

ئەو سەعاتە کہ من لە تۆ میوانم، ھاتوو مە کن تۆ، دەلین: میوانە

لەبری ماندوو ھەسانە و مە، دەردی گرانت لەسەر سنگم دانا

ئەتۆ رێگای ھیسابیت لی گیراوە؟ ریی و شوینیک بۆ من دانی جانانە

دەبەر ناز و نیم ناز ت دەمرم، دەلیتی خاسە کەوی بەھاریی کہ دەقاسپینتی لەبەر

شوبای پیرە کویتانە

ھەرچەندی زولفت لە شانت داو داو دەکە ی، دەبن بە قابیز و لە من دەستین رۆح و

کیانە

دەبەر تەختی سنگ ت دەمرم، کہ بۆ من بۆتە سیدارە و خەلک دەلین: عومری تەواوە

و وەختی لە سیدارە دانە

دەبەر بەژنی بی خەوشت دەمرم، دەلیتی بورجە و بی پلیکانە

ئەما خوداوەندی میری مەزن جووتیک ھەناری خری لەسەر سنگی ئەو کێژە دانا

مەبەست ئەوہ بوو: ئەمن بمرم، دەوہختی شەفامدا نەژیم بەژیانە

بۆیە ئەو قەول و قەرارەت دەگەل من دانا

ئەمن نەمزانی گۆل وەختی پشکوتنیانە

نەمزانی شکوفە ی گۆلە و وەختی گۆل پشکووانە

ئێرە بۆ من میوانییە یان ھەفسە و ھەفسخانە

چاکەت دەگەل کردم کۆت و زنجیرت لە ئەستۆم دانا

بۆ ئەمن مەجرووم شیت بێم، بچم لە بۆ کێوانە

يا نه کاکه مه م نه گهر به هيجی خستiane زيندانه

خوار و ژور و تاق و جووت کردوون له بهر گهر دنت يا قووتی عه بدولحه سهن و
له علی پومانه

بو خوت گهنجی خه زينهی خوسره وی، بهينه لالا به قيمت گرانه
دهرؤم، دهرسم چاوم پیت نه که ویتته وه، ومختی دهست لیک بهردانه
بریا من حافظ بوومايه، توم نه ديايه به چاوانه
ئیدی دیتنی تو بو من بوو به قنیاتی ئیواره و سبهینانه
دیتنی تو ئه وړوکه بو من بوو به په ژاره

چاوکت لی کردوومه مانگ و ئیکت لی کردوومه ستاره
زولفت لی سی بهنگی کردووم، چاوت نه وهنده مهست و به خوماره
به زمان هینده فه سیح و به لیغه، زمانت هینده وشیاره
شل و مل و توق له گهر دن، مه مکت ده لیتی هه نار و کولی هه نار
ئهی خوژکه به و کهسه کا نه گهر به تو ده باته وه زهفر و چاره
هه چهندي نه گهر غه ربیم، میوانم گوشه ی چاوانت هه لدیتنی
ئه تو مۆته ی، دلی من ده سینگمدا دهر فیتنی

به جوریک مهست دهم له من وایه برای دایی و بابیم به دهستی خوت ده کوژی و له
منی دهر میتنی

هه چهنده به لیتوکی مبارهک زهر ده خه نه و ورده پیکه نین دیتنی
عه تره، عه بیره، له مه جلیسی ئارحمان پاشای به بهی دهر پړیتنی
هه چهندي گهر دنی زیراح وهزنت (!) هه لدیتنی

هه چهندي فه رمایشت دهفرمووی ده لیتی کهوی ده قاسپیتنی
سهر گهر دان و دهست لیک بهردانم، ئه من هیچ عاقلم پی نامیتنی.
ئه تو نه گهر دانیش تووی له سر سهنده لیتی فه خفوری
لاجهنگت بنی سپییه، ته مه شای سر کولمت ده کن به سووری
هه چهنده فه رمایشتیکی دهیفرمووی حاکم ده ستووری

هينده فەسيح و بەليغ و عاقلەند و جوړی

ئەمن بە جی ديلي بەمالوێرانی و بە خانە خشتوری

ئەو ومختەم خوښ دەویتی ئەگەر خال له گەردنت ږوو دەدەن و دەبنهوه زهوری

ئەری کیزهکهی سنگ سپییه

سەری منت بېتتهوه بەقوربانی سەرییه

ئەگەر له خۆت دابوو شیرمه شکیکی کوده‌رییه

ئەو حەله دلم لیت ترسا، کوتم: غەیبییه یان پەرییه؟

هەچەندی له نجهت دهکرد له پتشی بتریه

هەنگاوت هەلدینا کوتریه

ئەمن حەزی دەکەم ئیجازەم بدە، له کن تو مەتله‌یم خودا حافیزییه

قەت ږیم نەکه‌وتۆته ئیره و نه‌هاتوومه ئیره بەمیوانییه

چونکه ئەتۆ دەزگیرانی، نه‌بادا لیت بکه‌نه‌وه شو‌فاری و شەیتانییه

بەلام تیری دەستی تو ژانی ناشکی، هەتا ئەو سەعاتە‌ی قابیزم دیتە سەری لیم

وهرده‌گری ږو‌حییه

بەلام له شتی‌کدا کیشەم ده‌گەلت هه‌یه

ئەلعان هەموو کەس به من ده‌لی: لاس مه‌سته، ئیغیار نییه

ده‌بی من مه‌تالیکه‌ خاسه‌ره‌نگ باوێژمه‌ سەر ملییه

ږو‌م به‌مه‌لوولی و به‌ ماتیه

وه‌کو که‌سیکی تازه‌یان مردوو هه‌لگرتبی له‌به‌ر ده‌ستییه

ئەما ئەو ده‌رده‌ی ئەتۆ پیشانی منت دا ده‌رمانی نییه

مه‌گەر ده‌مت له‌ نیتو ده‌می بنیم له‌ بی کامو‌ره‌وایییه

بووی به‌تیره‌نداز له‌ دلی من، خه‌زالی و خه‌زالی شو‌ری مه‌لا نه‌بییه

که‌رووم تاله‌، ده‌رخواردی منت دا ژه‌هری مارییه

ئەمن ده‌زگیرانی‌کم هه‌یه، پتی ده‌لین: خانزاده‌ خانی حەری‌رییه

ئەگەرچی چاو به‌نگییه، سوور و سپییه

وینەى ئەو حۆریانەى ئەگەر خودا دروستى کردوون لە بەهەشتى باقىيە

لێم مارە کراوە، ئامۆزامە، تازەکانە شەرت بێ نەى هێنمە عەرۆسى خۆم بە
حەللىيە

جا لە ئاهى خۆم و خانزادە خانى حەرىريە

پۆزى قىامەتى جواب و تەكلىفى تۆ چيە؟

كۆ بەتۆى گوت برۆت بكە بە كەوان بۆ تيرەندازيە

كەسيك غەريب و دلشكاو بى تيرى بدە لە جەرگيە

بۆ خۆت نىويانگت بيستوو، دەزانی ئەو تيرە دەرمانى نىيە

ئىستاش داوخوازی من لەكن تۆ خودا حافىزيە.

خەزال دەلى: لاوهكەى غەرىبى هيچ خانەخۆيت نىيە

سەرى منت بېيتەو بەقوربانى پمبىكى دەم پەشى هەژدە قەھيە

مندالى، دەلىتى بى عاقلى، هيچ عاقلت نىيە

ئەلەان پۆزى، خەلك دەلتن: شىتە، ديوانەى، بەنگيە

نەبادا شىت بى، بكەويە كىويە

هەتا سى پۆز لە كن منى بە ميوانىيە

پاشى سى پۆزى دى دەتدەمى خەبەرى بەراستى و بەئەسەحيە

ئەو سەعاتە دەگەلتە چل سوار، هەمووى خۆى لەسەر دوو راستەى پکىفئ

پادەگرئ، سواری وا بەدواى كەسەو نىيە

ئەگەر من تۆم دى سوار بووى لە ولاغىكى نىوچاوان سېيە

مەگەر جارێكى لە جاران دىبېتم ساز دەبوو بۆ خەزايە خالندى بنى وەليە

حەفتا و دوو لڤكەى دەهاتنەو بۆ سەر عەرزىيە

ئەو لڤكەى مېارەكى و ئى شوخىيە.

خاترجەم بە، قەستەم بەوہى كەم بى مەكانە

ئەمن دەسەلاتى مائە بابى خۆم هەيە، بەدەست منە حوكم و حوكمپانە

دەستىكت بۆ دەكەم بە سەرىن و زولفت بۆ دەكەم بە باخچەى پەشە پىحانە

ئىستا تۆ ماندووى، له برى ئه وهى بلىن: ومختى ماندوو حه سانه

چ ومختى پۆينه ئه رى بى عاقلى هيچ نه زانه

ئه تۆ ده زانى ئه من به چاوبازم به ئه برۆ سه قرم

به بۆن، هه لاله و به يبوون و عه ترم

ئه من به خورايى ريگا به كهس ناگرم

ئه گهر مه به ستيكم نه بوايه، ميوانى وهك تۆ راناگرم.

نيوبانگى من له نيو عيل و عيل باشاندا وهك خانزاده خانى سۆرانه

جا كى ده توانى له ماله من دابه زى و بيته وه به ميوانه؟

ئه من گوتم ئه تۆ بولبولى له و جيگا و مه كانه

بۆيه م هيناوى: عه ترى گول به رى بۆ مه مله كه تى باله كانه.

تا سى رۆژ ميوانى و مه ره خه سيت نيه

تام خوشى و بۆن خوشى و كه وتويه وه به ر دلّيه

تا بزانين موقه دده رى هه ق ده ستى ئيلاهى له سه ر چيه؟

خه زال كوتى: ئه وانه غه ريبن، تا سى رۆژ ميوانى ئىره ن، چادريكى به جوئى بۆ لاس

هه لدا. كوتى: هه ر پياويكت بيلّه وه، ئه وانى دى بنيره وه بۆ مه مله كه تى باله كييان.

لاس ته واولى نارده نه وه، هه ر پياويكى هيشته وه. پاش به ريكردى پياوه كان لاس

به خه زالى ده لى:

له دلّيكه من گه رى چه ند له هيشه و چه ندى له ژانه و چه ندى له واوه يلايه

سنگت له من ده لى كارگى كه مايه

خوداوه ندى ميرى مه زن خه لقى كردووى، ده لى غه لقى بى گه لايه

كولمت له من ورينگان دينى، ده لى شه وچرايه

گه ردى باغيكى به قيمه ت گرانت له مى دايه

زه به رجه ده، بيجاده يه، ئه شره فييه، نيوه نيوه كاره بايه

شه پولى چاوت ده لى شه تى به غدايه

ده جا ئه من چۆن كوير نه بم ئه گهر بۆم بيته وه خه به رى كاوله نوحسايه

ئەمن بەتاقە سوارىكەو ە لىرە بىم، خەلكى دەلئىن: فەقىرە، شوانە، گەدايە، بى
دەسەلاتە و ەىچى لە دەست نايە

نازانن دوو چاوى بەنگى و كولمىكى لال ئەمنى كردوو شىت و موڧتەلايە
هەچەندى كەمبەرەت بەپشتت دادىنى، شىتەم دەكەى و دلم شەيدايە
هەچەندى گۆشەى چاوانت ەلدىنى، مزگەرەمە، لە من وايە دەردى موڧاجايە
هەر دەلئى پۆرى بەلەكن ئەگەر دوعايان لى خويىندوون ئەوليا و ئەمليايە
هەچەندى تۆ ەناسە ەلدەكىشى و لە بنى گويىنام دى وردە سەدايە
هيزى ئەژنۆم نىيە، وەللەهى چبەكم ەنگاوم لەدو نايە.

ئەوجار، خەزال كە چادريكى بەجويى بۆ ەلدا، كوتى: ئەو ەميوانە، نۆكەرى دەكا،
لە كنمان بى بۆ پى راگەيشتىنى ملك و مەر و مالات.

ئاگرى عىشق وای لە جەرگى ئەحمەد خان كار كردبوو، شەو و پوژ دەگريا؛ جارى
وابوو خۆى دلخۆشى دەداو، دەيگوت: ديارە نيشانەى من دەملى بەرازىش كەى،
كەس ناتوانى پىشى پى بگرى؛ دەلئىن: ئەو ە نيشانەى ئەحمەد خانى دەمل دايە زيانى
و بەدڧەريش بكا قەيدى نىيە.

ئەو ە ئەحمەد خان بەحەوت سەد كەسەو ەات بۆ مائە مەلا نەبى. خەبەريان دا،
كوتيان: ئەحمەد خان و ئارەحمان خانى لىتتانى دىن. ئەوانە ئامۆزا بوون. خەزال لە
دلى خويىدا كوتى: چابوو لەو ەيدا خۆشم لى مارە نەكرد. حەوت پوژ بوو لاس لەوئى
بوو. خەزال ەچى دەسەلاتى خۆى بوو لە بەردەستى لاسى دانا بوو. ئەحمەد خان
ەات؛ عالەم بۆى ەل پشكوت. ئەلحەقى وەنەبى پىاوئىكى كەم بى، يەگجار دەست
رۆيىو بوو. جاران ئەگەر ئەحمەد خان دەهات، خەزال دەچوو جلەوى دەگرت، ئەو
سەڧەرە نەچوو. كوتيان: نامزەدى تۆ ئەحمەد خان ەات. كوتى: ەات بەخىرى.

ئەحمەد خان چاوەرپى بوو، خەزال لىي وەدەر نەكەوت؛ لە دلى گران ەات. حەوت
سەد سوارى دەگەل بوو، پاكى سەقاوى زىر بوو. ئەحمەد خان ەات دانىشت لە
مەجلىسى. مەجلىس گولى كرد وەكو مەجلىسى سولتان ئەحمەدى بىنارى. ئەحمەد
خان زۆرى چاوەرپى بوو. پەشمىكى رەشيان بە سەندەلى خەزالى دادا بوو؛ خەزال
نەهات. ئەحمەد خان عەجايەب ما، زكى بەخۆى سووتا.

خەزەل خەبەرى بە لاس دا: بچۆ مەجلیس دابنیشە. ئەتۆ بچۆ ئەمنیش دیم، دلی خۆم دەکەم بەسەریشک، ئەو لاس هات، ئەحمەد خان قەتی نەدیوو. خەزەل بەخزمەتکارانی گوتبوو: لە شانی ئەحمەد خانی سەندەلی بۆ دانین، کورسییک سەرتر. ئەگەر کورسییکەیان دانا، خەفتانی پلنگیان بەکورسییکە دادا. ئەحمەد خان لە دلی خۆیدا، کوتی: دەبی میوانی ئەو کورسییە کۆ بی؟ ئەوئەندە زانی لاس وەرژوور کەوت. خەزەل گوتبووی: ئەگەر هاتە ژووری بی گری لەبەری هەستن. دەگەل ئەحمەد خان پەنجەیان لە پەنجەیی یەکتەری دا، لاس بەخێرھانتی شەھلیاری کرد. ئەحمەد خان پیتی گوت:

سوارەکی جوندییە

سەری منت ببیتەو بەقوربانی سەرییە

بە رەنگ شێرە و دەلتی هەژدیهای یاغییە

قەتت بەخزمەت نەگەشتوو، ناسیاویم پیت نییە

ئیرادم لی مەگرە، پرسیار عەیب نییە

ناسیاوی خۆتم بۆ دەرخە، کێی هاتووێ نێو عێلی مەلا داود و مەلا نەبییە؟

ئەلەحق پیاوێکی بە وەجی، شکاندنی پیاوی پیاو، هیچی تێدا بەستە نییە.

ئەو لاس جوابی داو، کوتی:

با ئەمن مەتەبەت پی بلیم، ئەتۆ بکەمەو حالییە

نازانی ئەو دنیا یە بەتال نییە، دنیا بی شێری بەخەبەر نییە؟

ئەگەر لە ئەحوالی من دەپرسی، بەمن دەلین: کورتە لاسی بالەکییە

باب و باپیرم گەوێژن پۆش بوون، پتیان دەلین: سمیل سپی کامەرییە

ئەمن کۆری میرحوسینم، کەس لە حاستی وی نەیدەتوانی بکا یاغیگەرییە

ئەمنیش رەئیسەم ئەلعان لە عێلی شەمامک و لەیلک و بالەکییە

سەھو پیاو قسە بکا لە قسەتی هەق دەستی ئیلاھییە

قسەتم ئێرە بوو، هاتمە ئێرە بەمیوانییە

شەرت و شوێنیکمان بۆ هەییە، بەلام ئیستا ئەسەحی نییە.

ئەحمەد خان ئەگەر تەماشایەکی وی کرد و تەماشای خەزالی کرد، لە دلی خۆیدا کوتی: شەقلی پروومەتی شکاوه، وا وی دەچی دەستیشتی دەسینگ و بەرۆکان گێراوه. ئەحمەد خان بانگی خەزالی کرد، کوتی:

کیژی کۆلمەت بەمن بمینی بەتەختی خونکاری، تازەکانەیان دەفتەری شالی داناوه

سنگت بەمن بمینی بەباغچەیی وەنەوشە، تازەکانە ئەوه گۆلی داوه
شاکەزیەت بەمن بمینی بەقۆبەنی هەلە، تازە وردە بۆنی تیگەرپاوه
شەهین و باز چاوەرپی بۆن، مراوی لەسەری دەکاتەو نالە نال و قاوه قاوه
بولبول عاشقی بۆنی گۆلە، ناوێری بێتە باغی، ئەلەان مەحتەل ماوه
ئەو گۆلەنی دەست تێوەردان نین، بەلام پێم وایە: پاش گەل و پێش گەلی مەپی،
شەگەلی کەوتۆتە نیو و شەقلی شکاوه
چاوت بەمن بمینی بەئەستێرەکەیی رۆژی، مەلای ماوەران دی بۆ بانگی و گۆشەیی
کیشاوه

کۆلمەت بەمن بمینی بەشەمامەیی حەوت رەنگ، سالی درەنگە، شەختەیی پایزی
لەسەری داوه

خۆزگەم بەو کەسە کا، سەبەینان و ئیواران لیت دەبینی کام و کاوه
پێم وایە بێ ئیلیتفاتی، مەیلی دەشەو لەوێ پێشت نەماوه.
لێم بوویە سوورە قورینگیک کە دەنیشی لە دەم بەستینی
هەچەندی هەناسە هەلەدەکێشی، بۆنی عەتر و عەبیر دینی
چ تەیریکە وا تیز بالە، خەریکە شەرت پێ بشکینی
پێم وایە بەرھەڵستیک وەدی هاتوو، ئەگەر بتوانی و دلت لی برفینی.
کیژی! ئەری کێژەکەیی چاو بەنگییە!

ئەمن بێ عاقلم، چاک ئاگام لە خۆم نییە
گەرنەت بەمن بمینی بەگەرنی شەنگەسییە
نەت بیستوو ئەگەر شتیکیان لە کن پیاوی دانا بەئامانەتی

ئامانەت نابى دەگەلى بگەي غەيانەتییە؟

من ھالای جەھەندەمم پى خوشترە لە تانەي عەبدییە
تەواوی سەردار عىلان، دەلین: ھەلبەتە خەزال بەئەحمەد خانى سوورچى و
زوراریان قایل نییە

ئەمن زۆر پەرىشانم بەو رەنگى شىواو و بى مەیلییە، مەیل کەسرییە
ھیچ ئیلتیفات و عەترەخشی جارانت نییە.

ئەمن مەحتەل ماوم؛ نازانم کارى تۆ بۆ بۆتە کیشە و واوہیلایە
بۆ بى وەعزى، دەنگى تۆق و تەلەسم و گوارە و کرمەک و ئاودەنگى و خەبەرچى و
بەربەنانت نایە؟

ئەمن لەوہیدا وەختە بگرم دەردى پى مردن و دەردى موفاجایە
لیمۆى ئامانەتیت پىم وایە چیدیکە بۆ دەستى من نایە.

کۆلمەت دەلێى شەمامەي چوار بىستانە، خال خال سوور بووہ
مژۆلت جووتە، ھىندىک دەلین: عاشقە، ھىندىک دەلین: شىت بووہ

ئەمنیش پىم وایە وەک جارەن نەماوى مەیلەت کەم بووہ

چاوت دەلێى کەوہ، تەفەنگچى دیوہ، کەوتۆتە ھاتوچووہ

سالى جارىک یان دووجار نیوہ راستى ھاوینى و نیوہى پايزى دەلین: گەلاويز
ئەنگوتووہ

ئەتۆ بەبى تاوان و بەبى موقەسىرى، دلى منت حەفس کردووہ

گە دلخۆشیم دەیوہ و زەردەخەنەت لە لیوان بى، لە من وایە دوو سەد سالىم لە
عومرى رابردووہ.

کیزى! بۆ سەر ھەلناھىنى، بۆچى وا بەعینوانى

سەرى منت ببیتەوہ بەقوربانى مابەینى ھەرتک زەرد مەمکانى
زولفت لى ھاویشتووم ئەوشان ئەوشانى

دەلێى جەللایى، حوکمى شات لەسەرە، ھاتوویە خوین پېژانى
ھەلبەت لە قەول و قەرار و یادگارى خۆت پەشىمانى.

كيژئ! سبهينانم پي خوښه، نهگهړ دهلئين: مابهيني شه و پوژانه
 جاران نهگهړ نهمن ليرهكانه دهبووم بهميوانه
 زولفي سي بهنگيت بډ دهكردمهوه پهخش و پهريشانه
 سنگت بډ دهكردمهوه بهبازار و بهدووكانه
 حازرت دهكرد جووتيك زهره مهكانه
 دهتگوت: تازه ومختي دهست ليدانه.
 بهلام نهلعان تيرهاندازي، تيري دوژمنايهتيت داوم له جگهري
 بهدهردي تووه دهمرم، نازانم چم بهسهرئ
 نهگهړ بيتو بترازينم بوستهي خهنبهري
 خوم بكوژم بههيلاك دهچم، بي بهش دهيم له ناوي هوزي كهوسهري.
 خهزال نهوه جوابي داوه، كوتي:
 نازانم نه شيته و نه جيننييه
 گهره عيلى رهمكي و سوورچي و زوراريه
 پيم نهو سهفهره هاتووه بډ شهري و بډ شهريارهتيه
 سهفهركهي هيچ خير و سهعادهت نيه.
 نهوه برايم بهگي ليتاني كوتي:
 هيچ نيه نهو قسهيه بهزوريان دانا
 عيل له دهرييه، جهنگهي پيره كوستانه
 كهسيك خهفته بي، شوباي كوستانى بډ وي دهزمانه
 نهحمده خاني سوورچي و زوراري قسيكي بي جي دهكا دهلي: خهزال پهشيمانه
 بابي بهردهسته، بډ خوي هيچ نهزانه
 كي دهتواني دهست دريژ كا بډ دهسكي گولانه؟
 له نهحمده خان واتر بډ خهلكي سندانه، نازاري سهرهتانه
 كهسيكي شتيكي پي قوت نهدرئ، بلين: نهوه لهسهر زاري دانا
 ژههرى مار جهركي دهپري، دهيكاتهوه بي روح و بي گيانه.

ئەحمەد خان نازانى قسە بکا، قسەى رادەبرى
 كى دەتوانى ھاچەرى دەركى خەزىنەى تۆ وەرگرى
 دەبى قەبر بۆ خۆى ھەلکەنى، دەستبەجى دەمرى.
 ئەو دەيسانىش ھەر برايمى لىتانى دەلى:
 خەزالە شۆرى چاوبەنگىيە
 ئەمنت دەمرمەو دەبەر كولمىكى سوور و سىپىيە
 ئارامى دلان، خۆرى بەھەشتى باقىيە
 بۆ دەگەل ئەحمەد خان ئەورۆكە ھىچ سەروروت خوش نىيە؟
 بىستومە لە غەيرى و لە بىگانە و لە ردىن سىپى عىلى مەلا نەبىيە
 دەلىن: كابرايەكت راگرتووە بەمباشىرى و دەسلالت داوھتەو دەستىيە
 ھىچ كەس لەسەر عىلى مەلا داود و مەلا نەبى ھەقى نىيە
 ھەتا سلاھەت بى نىوچاوانى ئەحمەد خانى سوورچى و زورارىيە
 ھىچ كەس ناتوانى لەو عىلە زولم بکا و بكا تەو ملھورىيە
 مېباشىر و دەسلالتدار بۆ تۆ زەرور نىيە
 كەسىكى بىتە كى تۆ بە نۆكەرىيە
 سەرى لە بەردى داوھ، وەبزانى روى پى نىيە.
 ئەو لاس وەجواب ھات و كوتى:
 ھەك رەبى لە يەخەى كراسى خۆمدا نەمىنم
 ھەچ كەسىك قسەى كال بەمن بلى دەپىش ھەموو شتىكدا خوينى دەپرىنم
 بەخەنجەرى دەسك نىرۆبى جەرگى دەردينم
 كارى كەمىش گەرە دەكەمەو و كار لە كار دەترازىنم
 ئامانەت و ئارامى دلى لى دەستىنم
 يان ئەمن سەرى خۆم دەدۆرىنم
 يان عىلى سوورچى و زورارى و لاتانان دەسووتىنم
 يان سۆسەنى دايكم بۆ سەر شىنگاى قەبرى خۆم دىنم

جا با دایکم بۆم بگری، بلی: فرمیسک هه‌لده‌وه‌رینم

خۆم ده‌کوژم، با له پاش لاس نه‌مینم.

که‌سیکی پیاو بی، ده‌بی پکیف بدا له مابه‌ینی هه‌سله به‌حریه

له که‌له‌که‌ی بدا قه‌ره‌بینایه‌کی وه‌ستا داودییه

شیرتکی کالان زێرینی کارخانه‌ی رۆمییه

دوازده تیری قه‌تل کرده‌ی په‌ر دالییه

جیگای کێشه و نیزاحی پیاوان چۆلییه، ئێره ئاوه‌دانیه

هاتووم به‌عینوانی دیانه‌تی و میوانیه

شهرت ئه‌وه‌یه پیاو کره‌ی نه‌یه له دالییه

نه‌پارێته‌وه بۆ که‌وچکێک خوێنییه

خه‌زال با شهرمیش بکا، خێر پێت قایل نییه

ئه‌من به‌ندی دلی خۆم ده‌به‌ستم به‌شلیری خاوی ده‌ستی خه‌زال و خه‌زاله شۆری
مه‌لا نه‌بییه.

ته‌مایان بوو مه‌جلیس بشله‌قین، بێته برهم برهمی خه‌نجه‌ران و سه‌حرای
مه‌حشر.

خه‌زال کوتی:

قسێکی زۆر ناخۆش له‌و مه‌جلیسه‌دا رابردووه

زۆر عه‌یبه‌ بۆنگۆ، هه‌لبه‌ت ته‌ماحو له ماله‌ مه‌لا داود و مه‌لا نه‌بی کردووه

سه‌بینی ده‌بیته شۆره‌ت، ده‌لێن: ئه‌حمه‌د خانی سوورچی و زوراری ماله‌ مه‌لا نه‌بی

تالان کردووه

قسه‌ی ناخۆش تاله‌، له پێش دلی هه‌یج که‌س شیرن نه‌بووه

ئه‌و مه‌جلیسه‌ بۆ دانیشتن نابێ، مه‌جلیسه‌که‌مان تێک چوو.

ئه‌گه‌ر به‌رامبه‌ری یه‌کتری بخوینن باز و ته‌رلانه

به‌کونه‌ شه‌ر و جه‌نگ و لێکدانه

وێران ده‌بی ئه‌و ده‌ور و مه‌کانه

مهجليس تيكدان خهتاي برايم بهگي ليتانه
 تهحتيلي كهڻ چونكه ئهوه مهجليسه تتيدياه شوهر و شهيتانه
 ههمووي سهردار عيّلن، ههمووي نه پره شيري پوڙي مهيدانه
 نه بادا كه لاک بكهوي له گور و له گورخانه
 ئهمن، ئهحمهد خان بهمني داوه نيو دهگه ل نيشانه
 گهردن لغيكي جهاهتيرات بهند و دهگه ل كه مبهريكي سي گوي ياقووتي
 عهبدولحه سهن و له علي روممانه

ههروه بزاني ئهمن ئي ويم، نيچيري بازان ناكه ويته دهست بيگانه
 ومختي ئهوه نيه عيّلان عيّلباشان، له تهواوي دونيا دهكهوينه سهر قسه و
 بوختانه.

ئوه ئهحمهد خاني سوورچي و زوراري كوتي: كهوشان بين، ولاغان بين، ههتا
 بروين.

جا كوتي:

بهوهي كهم ئهگهر ئاگا و مويينه

دلي من كه ليك له هيش و له ژان و له تينه

نابرژيته وه قهت ئهوه برينه

سهت له عنهت له خوت و سهت له عنهت له مهلا نهبي ردين شينه

ئوهوازي ئاسكه، دلخوشي دانهوهي بهدرو چي تيدا بهسته نينه

پاش سي پوڙي ديكه، ئهگهر دلت فروشي، بهدوو چاوي رهش دهكهي گريان و به

پهنجهي شمشال دهكهويه خوچرينه

كابرايهكي ديوانهي شيتي، هيچ مهزلي ئهسهحي نينه

ئوه ئهسهر ياتي وييه له دلي تووي هاويشتوووه گهرمه برينه.

سهت له عنهت له خوت و سهت له ئاكار

چون نهماوي لهسهر قهول و قهرارت؟

خودا بهختي تيكداي و ليت تيکچوو کاروبارت.

مه‌گه له دنيايه‌دا چارده سه‌عات له‌سه‌ر يه‌ك نه‌م‌ينم

به‌جوړيک عتلي مه‌لا نه‌بي و مه‌لا داود بشيوتنم

ريشه‌ي بنه‌ماله‌ي هزار ساله‌ دهرينم

به‌رمبي بي پوحمي، دپوي مهرگ بۆ تايفه و نه‌ژادت داچينم.

ئه‌من هيچ نيمه‌ خودا‌حافيزيه

خودا‌حافيزي من خوين پڙتن و دوژمنايه‌تية

قه‌سته‌م به‌وه‌ي كه‌م بي مه‌كانه و نه‌زه‌ليه

به‌كه‌س لاناچي قه‌له‌مي هه‌ق ده‌ستي ئيلاهييه

گلييت لئ ناكه‌م ئه‌وه‌ش موقه‌ده‌ري عاسمانيه

جا به‌دلي پر ئه‌سرين ده‌بي دانيشي له‌سه‌ر مه‌يت و كه‌لاكي لاسه‌ شوپي باله‌كييه.

جا لاس ده‌لي:

ئاغاي چه‌له‌نگ قسان مه‌دوپينه

به‌ شه‌مال بلي: چه‌پكي گولم له‌ ده‌ستي مه‌رپينه

ئه‌گه‌ر كه‌ستيكي پياو بي، بلي: مه‌رده و له‌ مه‌يدانيدا خوين پڙينه

ده‌بي له‌ بيري نه‌چي ته‌كي به‌ژنيكه‌ باريك و دوو چاوي شه‌هينه

ئه‌لعان ئه‌گه‌ر ئه‌تق پياوي به‌خه‌زال بلي: چوپيكم ئاو بۆ بيته

ئازاي لي بياريوه، بلي: ژه‌هري تي مه‌كه و دلم مه‌پستنه

شمقاريان قه‌ت نه‌داوه به‌قه‌ل، شمعاري خواردني شه‌هينه.

خۆ دنيا پي‌ك نايه به‌ده‌وله‌ت و به‌مال و سوار، له‌ پشته‌وه‌ ده‌بنه‌وه‌ سواره

زه‌يني خه‌زال ده، له‌ خۆي داوه‌ گواره و كرمه‌ك و قه‌تاره

ئه‌ملاك به‌كار نايه، وه‌بزانه‌ سوواله‌ري ئه‌گه‌ر ده‌گه‌ري كووچه به‌كووچه و شار به‌

شاره

له‌ كيست چوو ئه‌برۆي كه‌مه‌ن كيش و دوو چاوي به‌خوماره

تا ئه‌وپۆكه‌ قسه‌ت ده‌رۆيي، ئازاي له‌وه‌ي به‌ولاوه‌ بلي: خه‌زال به‌من ياره.

ئه‌حمه‌د خان گه‌راوه، خه‌ريكي ئه‌وه‌ بوو كي‌شه‌ بكا، كه‌بخودا و ږدين سپي كه‌وته‌

نیتوانی، نه یانه پښت به شه پر بڼ. نه حمده خان به زیزی نه وه پړی. نه گهر چوه، دهگل برام بهگی لیتانی ته گیری کرد، هرکیان کوتیان: به سهریان داده دین، ماله مه لا نه بی تالان دهکین و خه زالیش به ئیخسیری دین. جا نه وه هیز و له شر و ته دارمکی خویان ساز کرد.

له ولایه شه وه، له سمایل عوزه پریان هوت سده کهس چونه کن مه لا نه بی، کوتیان: ناغا! نه تو سهر داری ئیمه ی. کابرایه کهس نازانی له کوپرا هاتوه، له سهر وی نیتوانی مه نه وه دهگل نه حمده خانی سوورچی و زوراری تیک چو. به خودای کوپری خالیشمان دهکوژی و مالیشمان به تالان دها. دل گوشته، پیاو نه گهر قسیکیان له کن کرد، دلی دهگوژی.

مه لا نه بی خه زالی بانگ کرد، لاسیشی بانگ کرد، کوتی: عه زیزم! خو نه تو گورگ نه بووی بی دهکوژی ئیمه وه! نه تو به به ویای خه زالی، خه زال بو که سیک ده بی وه که نه حمده خان ساحیب نیتوونیشان بی. ئیستاش کاریکی وا مه که به ناوری دهستی تو له سوڼگه ی تودا عیلیکی هزار و پینچ سده ساله ببه تللی. نه تو ده بی پړی. مه جبورم نه من خوم باویمه ماله نه حمده خانی، تا میلله ته کهم بی چه که و هرا و شه روشور دایشن.

لاس کوتی: نه من هاتم نه تو له ژیر دهستی خه لکی دهره ینم. دل ت تو قی! نه حمده خان ده توانی چ دهگل تو بکا؟

مه لا نه بی به دزی لاس خه زالی دی، کوتی: قدیمیان کوتوویانه له عننه له وه که سه ی نه گهر سوپری خوی له به ردهستی عافره ت و ژن دهنی! نه من دهسه لات و سه نته نه ت و ته وای هاچهری دلی خوم دا به تو، نه تو هیچ عه بیت نه کرد نه دیو و نه ناسیو کابرایه که ت دیوه ته وه هزی لی ده که ی؟ نه من سبه ینی چ جوابی نه حمده خانی بده مه وه؟

سوورچی و زوراری و لیتان و گیلانگیسی، بیجگه له نوکهر، هزار و نو سده سواریان هه مووی ناغا و سهر دار عیل هه یه. هه م نابروم ده چی نه تو ئیخسیر ده کن، هه م ته وای نه و عیله تالان ده کرې و بی کیفایه تمان ده کن. هه چی زووتره نه و کابرای باله کی جواب که، با بروا. نه منیش خوم ده ماله نه حمده خانی داویم

ئەگەر دۆستايەتى نوئى بکەينەوھ. خەزال بەدل پىنى ناخۆش بوو، بەزار کوتى: بەلئى.
لاسىش خەيالى بوو پروا. کوتى: خراپم کرد ئەو چل سوارەم لە دەستى خۆم
کردهوھ. ئەوھ لە پىنج سەعاتى شەوئى خەزال چووھ کن لاسى، بانگى کرد:

سوارەگەى سوار دەبى لە ئەسپىكى شىرخەزالىيە
دەلئى رۆستەمى مازندەرانى، دەچى بۆ شەرى دىوى سپىيە
دەلئى سولتان سەيد وەقازى کەوتووئە تىرەندازىيە
مەگەر رۆژىكى لە رۆژان دىبىتم ئەگەر سوار دەبوو بۆ خەزايە ئىمامى عەلىيە
ئەو غىرەت و تانوتەى لە نىوچاوانى تۆ دايە، لەوان زياتر، دەنىوچاوانى کەسى
دىکەدا نىيە.

ئەوھ ترساي لە قرمەى خەنجەرى ئەحمەد خانى سوورچى و زورارى و خان قۆچى
خانى گىلانگىسييە؟

خاترجەم بە! کە بچىوھ نىو عىلى بالەک و بالەکىيە
بەقسە پىيان قەرزدارى، دىنە سەرت بۆ قەرزيە
سەر بى ئەجەل ناچىتەوھ بن بارستى گلىيە
ئەمن لە تۆ زياتر ژيانم نىيە

خۆت لەسەر راستەى پکىفئى رابگرە، چاو لە ئەبرۆى من بکە و دەست بکە بە
تىرەندازىيە

وہبزانە سامى نەرىمانى لە گولستانى ئىرەمى ھاتووئەوھ، دەچىيە سەر ئەفراسياب
بە دوژمنايەتییە

قەرە زولفت بۆ دەکەم بەکەمەند بۆو رۆژەى ئەگەر شەپە و کەس ئاگای لە کەس
نىيە

ئەمن دەپارتمەوھ لەبەر ئەو کەسەى ئەگەر ئەزەلىيە و ئەبەدىيە
تاو لە خوانى زىنت نەدا، کەس دارت نەکىشىتە سەربارىيە
تازەکانە مىراتە سنگ و بەرۆکى من، بۆ تۆ ديانەتە و ديارىيە

ھەموو کەس ئەگەر سەرزەنىشتەم دەکا، دەلین: بى عاقل بوو خەزال و خەزالە
شۆرى مەلا نەبىيە

نازانن تیری دەستی تۆ بەکەس دەرنايه و بەکەس عیلاجی نییه
دەبرۆ بەووت دەسپێرم ئەگەر دنیاى دانا سەبارەت بەنەبییه
خوسارت لەبەر بلیسەى گەروەشینى لە سمیلێ نەکەوى، باسکت لەنگ نەبێ لە
پۆژى دوزمنايهتیه.

کۆرە نەکەى لەویدا، دەستی منت بپیتهوه بەدامانە
نەکەى بەقسەى مە لا نەبى، ئەگەر بەمن بابە و باوانە
بى غیرەتە، هیچ غیرەتى نەماوه لە نیتچاوانە
نەکەى بکەوینە ئەو پۆژى دلەپشان و دەست لیک بەردانە.
ئارامى دلەم هەتاوهکو ئەو سەعاتە لە لامە
بەبى تۆ، شەرت بى حەلالى دنیا لە من حەرامە
ئەمن دەبى دەگەڵ تۆ ببینم کاو و کامە.

نەکەى بەیەخسیر بەدى دوازدە هەزار مال سمایل عوزەیرییه
ئەمن دابنیشم بەپوورەشى و بەپووزەردییه
خاترجەم بە ئەمن یەخسیر دەکەن، دەمبەن بەیەخسیرییه
جا تۆ بمرى باشتەرە، ئەو ژيانەت بۆ چیه؟

لەبەر تۆ نەبایە، ئەمن نەمەدەکرد جوابى ئەحمەد خانى سوورچییه
ئەدى بۆ دەلێن: گۆلى دێلەبەبا باکى لە کەس نییه.

سبەحینی ئەبرۆت بۆ دەکەم بەکەمەند و سنگمت بۆ دەکەم بەسپەرى قەرەبىنايه
مەترسە، بەو زووانە لەشکرى ئەحمەد خانى سوورچى و زورارى نایە
هەچ کەسێک چاوى لە گوشەى چاوى من بى، وەبزانە نوشتوى خدر و ئەلیاسى
لە گەردنى دایە.

هەزار جارت ئەمن بمرمەوه لەبەر دوو گوشەى چاوه
خۆت نەکەى بى غیرەت و بەدناوه

دەلێن: لە ئەحمەد خانى سوورچى و زورارى ترساوه
بەبى عومرى هەق دەستى ئیلاهی، هیچ کەس پوحتى نابیتەوه تەواوه.

زەينى خۆت دە زنجيرەى زولفان، لەسەر خالى شين هاتوچۆيانە
تەواوى عىلى سوورچى و زورارى دەگەل تۆيانە
ئەلەان فەكرى شەرى و هەللا و گۆگۆيانە.
ئەوە لاس پىتى دەلى:

كىژى! خەزالە شۆرى لە جىتى رىگاي غەريپىم، ئەمن ناسياويم بەكەس نىيە
ئەمن ميوانم لە بەژنىكە باريك و دوو چاوى بەنگىيە
تيرى تۆيە لە جەرگم كەردوويە كارييە

لەسەر ئىلتىفاتى تۆ مەحتەلم، ئەگەر لە سنگى تۆ بۆلند بى بۆنى هەللا و بەيبوون و
بلاو بى بۆنى عەترييە

ئەحمەد خانى سوورچى و زورارى لە كن من پياو نىيە.
چاويكتەم بۆ بكە بەئەستىرەى گەلاويز و ئىكەم بۆ بكە بەمانگ وەختى ئەگەر
دەگري پەنايە

خەلك چاوەرپىن، دەلەين: ئەوشۆكە بۆ مانگ هەلنايە؟

شەيتان غەپرەيى كرد، حەول و قەووت بەدەست خودايە

مەترسە، لاسە شۆرى بالەكان لەبەر دوازدە هەزار سوار هەلنايە

زولفى تۆ كەمەندە، چبەكم لە گەردنم دايە

حەفسىم، گىراوم، دەستبەسەرم، چارەم نايە

شەرت بى كاريك بكەم بىگيرنەوە لە تەواوى دونيايە

مەردن ميوانى هەموو كەسە، كەس لەبەر مەردنى هەلنايە

يا فەتەح و نوسرەتم وەگىر دەكەوى يان رۆحم دەبەمەوە بادی فەنايە

يان رۆژىك دەمبىنى بەفەتەح و نوسرەت يان لەسەر قەبرم دەكەيەوە شين و گريان و
واوەيلايە.

خەزالە شۆرى دەلى:

قەسەى وا مەكە، كەو ئەگەر عاشق دەبى بە كەوى

حەوسالان ئەمن مەرگم وەپيش مەرگت كەوى

چبکەم ئەمن بەخۆم نییە، دڵم تۆی دەوی
 دڵم بریندارە، شەوی لە تاوی تۆ ناسرەوی.
 لە نێوان مەدا ئەحمەد خان سەرەتانه
 سەری منت هەزار جار بێتەو بەقوربانە
 ئەگەر بێتو لەو کارە فەتح و نوسرەتت وەگیر کەوی و بکەوێ بەر دڵانە
 قەرە زولفت بۆ دەکەمەو بەقەرە سۆرانە
 سنگت بۆ دەکەمەو بەشانە ی هەنگوین، ئەگەر نەخۆش بی، لوقمان بەتۆ بلی:
 شیرنی بۆ تۆ دەرمانە
 ئەو جووتە مەمکەت بۆ دەکەم بەفینجان و بەئێستیکانە
 قولکە ی گەردنیت بۆ دەکەم بەمەخانە
 فەرموو ئەگەر برادەرت هەیه، بلی: پۆژی ئەوێه لیم ببن بەمیوانە
 زەردەخەنە و عەتری لیومت بۆ دەکەم بەکۆمەگ و پشتیوانە
 لە بۆ پۆژی شەپ و بلیسە ی گەروەشین، بۆ تۆ بێتەو پشتیوانە
 خالی گەردنم بۆنیان لی پەیدا بی، وەک سەبەیان ئەگەر بۆن دەدا پەشەرێحانە
 گوارە و کرمەکانت سەبیرێک بۆ ببزێوم، بکەوێ حەرەکەت و جۆلانە
 هێندیک بلین: سەحرا ی مەحشەرە، هێندیک بلین: ئاخری زەمانە، هێندیک بلین:
 خێر! شەرە بەرانە
 هێندیکیش بلین: خێر، ئەو پۆژەیه، دنیا بۆیه وا بەتەمە، مەنسوری هەللاجە
 کەوتۆتە کێو پەرپەرە دانە
 ئەمن هەنیەت بۆ دەکەم بەمێهەمانخانە
 سەبەنی تاو هەلنەیه و، پاش بانگی ئیوارێ، لیتی بکە قەدەم لێدان و سەیرانە
 باسکت ئاویزانی گەردنی بکەم، بلین: ئەو ئەشقی و ماشقی مەرن و بوونەو
 ئاملانە

گراوێه بایم، ئارامی دڵم، بەبی تۆ رەبی سەرم بەرمەو گۆر و گۆرخانە
 هاشا لە جەننەتی پۆژی باقی، نەوێکو پێم بلین: لاس بەدەستی ئەحمەد خانی

سوورچی و زوراری هاتۆته رۆژی مردن و دهست لێک بهردانه
پیاو که بۆ دهسهلات بوو چی پێ ناکرێ، پیشه‌ی هه‌ر واوه‌یلا و داد و پارانه له
ده‌رگای حه‌یی دانا

واهیمه نه‌تگرێ، ده‌مانچه‌ی دانسقه، قه‌ره‌بنا، بیان هاوێژه‌وه سه‌ر ملانه
ئه‌و کاره خاترجه‌م ده‌بێ، دانه‌نیشم به سه‌رگه‌ردانی و به بابان خشتوری و به
بابان وێرانه

ته‌مه‌نا ده‌که‌م له‌و خودایه‌ی، ئه‌گه‌ر بێ گیان بووین ئه‌من و تۆ، خستووینییه سه‌ر
رووح و گیانه

هه‌لکشاو بێ، په‌ر به‌سه‌ر بێ، له نێو عێلی سوورچی و زوراری و گیلانگێسیانه
حه‌زیه‌تی جوهرائیلی عومره‌ر، چونکه هه‌میشه مه‌عموره به‌عومری سوپحانه
ئاگادارت ئه‌و بێ، بۆ خاتری ئه‌و خودایه‌ی ئه‌گه‌ر به‌کفله‌کونێک ئه‌و دنیایه‌ی
سه‌رانسه‌ر دانا

خودای نه‌که‌رده ئه‌تۆ شتیکت لێ بێ، به‌هیلاک ده‌چم، ده‌بێ ژه‌هری مار بکه‌مه‌وه
نۆشی گیانه

له پشته‌ی لاغت بکه زینیکێ مورپه‌سه‌سه‌عی پیش به‌گۆی مه‌رجانه
ته‌نگه‌ی توند بکێشه، روو بکه‌وه له ده‌رگای سوپحانه

عه‌شیره‌تی زۆر به‌کارت دوژمن، سی‌لۆن، بێ ئامان، هه‌مووی ده‌لێی شێری
گه‌رمه‌لانه

موقه‌دده‌ری هه‌ق ده‌ستی ئیلاهی رهد نابێته‌وه به‌که‌س، رهد نابێ و نابێته‌وه
په‌نه‌انه.

نه‌لێی بێ که‌سم و که‌سم له پشته‌ی نییه

برۆت بۆ ده‌که‌م به‌ تیر، پێی بکه‌وه تیره‌ندازییه

قه‌ره زولفت بۆ ده‌که‌م به‌ که‌مه‌ند، له نێو زنجیری زولفاندا سوارانم بۆ بکه‌وه
به‌ندییه

ئه‌وه مژانگی چاوتم بۆ ده‌که‌مه‌وه به‌ رمبی ده‌مه‌رشی هه‌ژده قه‌فیه

وہستا دروستی نہ کردووه، کاری خولایه، ږمبی وا له شانی کهدا نییه
 وهبزانه له دوات دهرؤن دوازده هزار سوازی سمیل سپی عهسله کامه رییه
 عهتری ورده خالت ږهگل دمخه م، له کنت بی لهبری خوړاک و ئابدارییه
 ئه تو ده لئی بی ترسم و ترسم له کس نییه
 مه گهر موقه ددهری خولای بمکاته وه حه فسی و بهندییه
 فرموو له کولمیکه ناسک دوو ماچ وهریگره، له بری نانه شه کرینه و لوقمه قازییه
 هه تا حهوت ږوژ برسی نابی، تیشووی خوټ پییه، ئه وه له ئابدارخانه ی کهدا
 نییه

لیموی کالم بژا کینه، ته مهن کورتیش بی، بو ته مهن دریزیه
 ئه گهر بکهویه شه ری، زولفت بو ده که مه وه سی به نگییه
 نه لئی بی یارمه تیم، بی که سم و یارمه تیم نییه
 گهر خه زالت له پشت بی، وه بزانه ده گلته عه سکه ری عه بدولحه مید و ته وای
 له شکری پیره ږومییه
 گهر دنت بو ده که م به بهیداغ، بو تو پشتیوانه، گهر شکست بی، وهره بن گهر دنت،
 هیچ

که س راگه ییشتنی به وئ نییه

ئه گهر بیتو ئه من ورده خالت بو وده رخم و سبه یان برؤم به له نجه و به کوټرییه
 مه ست ده بی، هیچ ناگات له خوټ نییه
 وا دهرانی تیره ندازیت له پشته وه ده کهن چل سواره ی غه بییه
 له سهرت ده کاته وه ئیشه لالا ئه لیا س له به حرئ و خدر له چول و به رییه
 به ئاوا تم بوټ ده سته ودوعا بی نوحی نه بییه
 له پاش تو به جی نه مینی خه زال و خه زاله شو ری مه لا نه بی و خانزاد و خانزاده
 خانی حه ریرییه

هه زار جار سهری منت ببیته وه به قوربانی سهرییه
 هه تا ئه جهل نه یه، سهر میوانی گلئ نییه

دهست و دلت بگری، له خۆت خه لال که سنگیکی سیبیه

سنگ و بهروکی من تهخته، ئه و تهخته له بن هیچ پادشایهک نییه

ناخ! ئه وهنده نه مردووم پیکه وه دانیشتباینايه به بی سۆز و به ئازادییه

جا ئه من ورده ورده بۆ تۆم گێرا باوه قسه ی غه ربیی و غوربه تییه

ته ماشای گهردنیککی به خال که، هیندیک ده لێن: سیبه، هیندیک ده لێن: ماهییه

کوره! ئه تۆ ئه گه ر خه زالت دۆست بی خه مت چیه؟

به لام کهس له موقه دده ری خولای نازانی قهزا و قه دهر غه یبیه

برۆ بی ئه ندیش به، خه یال ماوێژه به ردلییه

حه ول و قه وه ت به خولایه، له خودای واوه، کارسازی دیکه ت نییه.

ئه و جار ئه وه لاس ده لێ:

ئه من مه ستم ئیغیار نیم، که مم بۆ هه لێنه ئه و دوو چاوه شه هیته

به سم عه تری ورده خالت به سه ردا بپه رێنه

به سم بۆ ئه مبه ر ئه و به ر بکه ئه و ئه برۆی په ری پیره شه هیته

که مم بۆ په نه جی شمشال ده ست بۆ سنگی بێنه

به س ئه سرین و ورده فرمی سک له چاوان هه لوهرێنه

به من ناوه ستی دوزمن، ئه تۆ له ده ستت کردووم ده ستبێنه

ئه من به تۆ ده ست به سترا و ده بم، خۆت عیجز نه که ی، خۆت مه شه مزێنه.

سبه یینی پۆزی دلێشان ده بینی، ئه و وه ختی وه ختی نیازه

که جوکی هه مه وه ند سوار ده بن، ده لێن راوه به رازه

ئه گه ر تۆ نه سه تم ده که ی به و ناز و نیمنازه

مه ستم، به خۆم نییه، په گی به ده نم پاکی له به ر یه ک ترازا

جا ئه و حه لی ده بینی، ده لێتی: له شکری دوزمن کوتره و لاسی باله کان بازه

به س له سنگ و به روکت، بلند که و له تۆق و ته له سمان، ده نگه ده نگ و ناله نال و

ئاوازه

هیندیک کهس ده لێن: قه تاره، هیندیک ده لێن: قورینگه، ئیدی کهس نازانی خه زاله

وا به ناز

ئەگە ھاتوو جەنگ قەوما، نەیکەى بەتیرەنداز ئەو دوو چاوە شەھینە

ئاگام لە خۆم دەبرێ، قەلەمى دەست و پێم مەشکینە

بڵێن: لاس مەست بوو، ئیغیار نەبوو، دوژمن جەرگی دەرھێنا

عەتر لە سنگ و بەرۆکت بەس بپرژێنە.

سبەینى ئەگەر سوار دەبن بۆ گۆشەى مەیدانى کۆرە کۆرە و یەكە یەكە

ئەتۆ خۆت نەدیو كە، گەردنت دەلێى فەلەكە

ناز و نیمنازت ھێند لە بەردلانی، دەلێى شەكە

تا بزانی چۆن رادەبرێ و خودا چ دەكا.

یا پەمى خودا قەت رۆژێكى وا نەكا ئەتۆ بڵێ: لێم قەوماوە

دايك و مال و كەس و قەوم و كار چاوەرێم، دەلێن: داخولا كەنگى لاس

دەگەر پێتەو دواوە

دوعام بۆ بكە و ئەو خەبەرەیان بۆ نەچێ، بڵێن: لاس سەرى لە بن بارستى گلى

ماوە

ئیدی نازان بولبول ئاشقە، مانگی گولانە، بولبول چۆتەو شەو راوە

ئەلغان ئەو سەعاتە، عێلى حەرىرى لە چیاى مەغلۇبىيان و كۆسەرەتى شالە بەگيان

چادر و خێوەت و خەیمەى ھەلداوە

شل و مل و سایە گەردن كۆلمەيان دەلێى شووشەى گولآو

شەوێ دەنگى بازە، شەھینە، قاسپەى كەو، مراوى و سۆنە دەكەنەو قاو قاو

خانزادە خانى حەرىرى دايمە لەسەر خەيالە، دەلێ: لاس چوو بۆ راوێ،

بۆ نەگەرآو؟ ئامۆزاكەى پشتيوانم چى لى قەوماوە؟

سنگت دەلێى بەفرى كۆيستانىيە، تازەى بەفر لەسەر لاچوو و گول شكووفەى داو

بولبول لەبەرى دەخوینى، ھىچ ئاقلێ لە كەللەيدا نەماوە

سنگت دەلێى شانەى ھەنگوینە، رەواقى دەنیودا ماوە

چاوت دەلێى جەللەبە و خوین لە پەنجەى پرژاوە

ئەبرۆت دەلتى كەمەندە جوكلى ھەمەۋەندە لە شانى خۇيان داۋە

پۇژى شەيئە نەيە بۇ كەن مەيدانى، شەركەريان زۆرە، نەبادا بىرپەتن، بلىن:
خەزال لە دەستى لاس ئىخسىر كراۋە

ئەو دەم دەرم لە داخان، جا خەبەر دەچى بۇ داي و بابانم، دەلتىن: لاس نەماۋە.
كى بى لە ئەحمەد خان و كى بى لە ئەحمەد خانى سوورچى و زورارىيە
لە شانى راستەى برايم خانى لىتانه و لە ئى چەپەى خان قۇچى خانى
گىلانگىسيە، لە پىشى عەبدول قادر خانى بەبەيە

دو سەت كەسى لە پىش راۋەستان، ھىچى موۋى نەھاتوۋە لەسەر لىۋىيە
ھەموۋى دەستى لەسەر خەنجەرى دەمرەشى دەسك نىرۋىيە

ھەموۋى بنى كەۋشى تىغە پىشتى ھەژدىھايە، تازە ھاتۆتەۋە لە دەباغكارىيە
ھەموۋى گىانفەيدايە، ھىچى ترسى لە مردن نىيە

گرمە گرمە، عاشىرەتكى قورسە، نىۋەى كەخودا و زانا و پىدىن سىيە
لەبەر نىۋچاۋان گرژى ئەحمەد خان ھىچ كەس زمانى دە زارىدا نىيە

دەيگوت: پاكو ئەسپو ساز كەن، سوۋارى پىرە حدودان مەبن، تەمەنى و لاغۇ زياتر
نەبى لە سى سالىيە

لە پىشى زىنو بدەن، دەباغكار بى، نىۋچاۋانى شىريە
پىشى رانو پىفۇ ئاتەگى زىنتان بلىن: پىستى پلىنگى كىۋىيە

يەك بەيەك لە رەمبو بىروانم، دەرەش بى، سى سوۋچ بى، لەۋى عەسلە نەگىن
كارىيە

ئەگەر ھىندىك كەس بلىن: ھىچ ۋەستايەك ئەۋەى پى دروست ناكى، ھىندىكىش
بلىن: خىر، ئەۋە نەۋزەريە

چون بەزەھرى مار ئاۋدراۋە، تەك تەك لى بىكى ژەھرى ماريە
ئەگە ۋابى لە رىزەى پىاۋان نىم، دەبى لەسەر شانى خۇم دانىم بەندۆكە و خىلى

ژىيە كەبىرەيەكى بى كەسى نىۋونىشانى نىيە
قەت بوۋە لە عىلى سوورچى و گىلانگىسى بىكەتەۋە كەلەگايى و كەلەزەريە

ئەمن خەزائىم نىشانە كوردبوو، هېچ فەرقى نىيە دەگەل ماره كەردن و ماره يىيە
ئەلەان دەلى: هەقت بە خەزائى و خەزائە شۆرى مەلا نەبىيانەو نىيە

شەوى دىوانەم، رۆژى هېچ ئاگام لە خۆم نىيە

دوژمن كەم مەگرن، پياوى وا بەكار لە دنيايەدا نىيە

شەرت بى بەخوئىنى وى نىوچاوانى و لاغ بكەمەو كەسك و سوور و لاجىوهر دىيە

مەلا نەبى لە كلكى و لاغان بخەم، رەدنى بكەوتتە سەر عەرزىيە

خەزائى بىنم بە دەستى زۆر بە يەخسىرىيە

جا پاشان بچمە سەر عىلى بالەك و بالەكەتتە

بزانم ئەو كابرايە شىتە يا بەنگىيە؟ وا هاتوتتە عىلى مەلا داود و مەلا نەبىيە.

دەبىرۆن و رامەمىن

سەرە تىر و سەرە پەيكەن و شىرى كالان زىرە بىن.

خەزەندەدار دەرەكى خەزەنە ئاوالە كا، بىتە دەرە بووتۆپ و مەجىدى و زىرى سىبىيە

ئەگەر لە دنيايەدا پشتىوانە و ئەو شەقەش بۆ خەرجىيە

دەجا با بچىتە پىش خەزەنە خانە قەتارە

قەبىزى خەزەنەم بەدەو، نەيكەى بە حىساب و بە ژمارە

و دەرخە: ئەشەرفى و ئالتوون و ئەوى سەكە لە بىست و چوارە

بەرگىرەو هەي كەس مەكە، بەدە بەفەقىر و دەست تەنگ و هەزارە

زىر و زىو لە كەن مەن بەخەشە و بە جەوال و بە خەروارە

سوار گەردنى و لاغيان هەمووى دەلىنى گەردنى ماره

بىست و دوو ئالەى هەژدىها سورەت، با دەى شەكىنى، دەبى بە هاوار هاوارە

دەلىنى ئەوى رۆژىيە: جەنگى رۆستەم و ئەفرا سىياب، ئەگەر رۆستەم لە پىشتى

رەخش دەبۆو سوارە

چۆن ئەمەن وام لى هاتوو، بلىن: ئەحمەد خان چارى بى چارە.

لەم بە يەخسىر بگرن بەژنىكە بارىك و شەدىكى كورە كۆر حوسىنى، ئەگەر

دەبىيەستى لارە

چاوی خه زāl ده لیتی ئەستیرهیه، ئەگەر جار جار ده که ویتته بن هه وری، جار جار ده لیتن: ها ها! وه ده رکه وت، ئەوه دیاره جا ئەوه ئەحمده خان له شکری ساز کرد. دوو سه ده که سی به گزاده و باب نو که ده که له.

شالی خانه و یاقوب خانه
 ئەمجه ده و فه رمان فه رمانه
 خاترجه م به، خāl جانانه
 هه مووی سازه وه که یه کانه
 ئەوه عیلى سوورچیانه
 خانم و خاتوون و نو جوانه
 پاک ده ستیان کرد به گریانه
 چ قه و ماوه له و زه مانه؟
 کیتی له که ل ئەحمده خانه؟
 وا ساز بوو ئاخری زه مانه؟
 دل هیشان و خوین پرژانه
 ده پسان به ندی له رزانه
 ئاره ق دیتته نیو مه مکانه
 پیاو ده که ن شیت و دیتوانه
 بازنه ده شکان له ده ستانه
 له بهر خه م و له خو دانه
 ده لاقیان کردووه پاوانه
 پاک مه تای به قیمه ت گرانه
 له شکر پویی به فه رمانه
 خانم و خاتوون به جیمانه
 خالق هه ر ئەتوی له سه ر

په‌بى هەر ئەتۆي له‌سه‌ر
 دنيات دانا سه‌رانسه‌ر
 کيوت لى کردنه له‌نگه‌ر
 هه‌چى ئيراده‌ي تو بى، چ بکا به‌نده‌ي خوڵ وه‌سه‌ر؟
 به‌يتيک هاته سه‌رزار
 قه‌تم نه‌کوئوه چ جار.
 بۆو بگيرمه‌وه ئەوجاره
 تو شيعرم بۆ په‌وان که‌ي، موقه‌ده‌رى جه‌باره
 ئەو کارىکى ئەو ده‌يکا، هيچ که‌س پى نانا چاره
 نه‌ شيخ و نه‌ مه‌لايان، نه‌ پير و نه‌ ئىختياره
 پىنج هه‌زار سواري جه‌نگى، له‌ پشتى رکيف سواره
 چه‌ند که‌س تيدا هيلاکن، چه‌ند ده‌بن گرفتاره
 بارانى مه‌رگ ده‌بارى، هه‌مووى هات و هاواره.
 خالق هەر ئەتۆي سوبحان
 په‌بى هەر ئەتۆي سوبحان
 به‌يتيک هاته سه‌رزار، ئەوجار بۆم بکه‌ي په‌وان
 ئەتۆ پروزه‌ردم نه‌که‌ي، دانه‌مىنم له‌ قسان
 نه‌مکه‌يه سه‌رکۆنه‌ي دوژمن و دوست و پير و جوان
 قسমে‌تى خوداي وابوو: کورته لاسى باله‌کان
 به‌عينوانى راوى هات، قسمة‌ت وا بوو ئى په‌حمان
 چه‌ند که‌س ئەجه‌لى هاتبوو، چه‌ند که‌س لى ده‌بى بى گيان
 بۆيه ريگاي لى گۆرا، نه‌چۆوه نيۆ باله‌کان
 قسمة‌تى هات بۆ ئەوى، بۆ قه‌رقه‌ش و شير لىکدان
 قه‌ل و دال تا خه‌نى بن، خوین ببارى وه‌ک باران
 ده‌يله‌م ده‌يله‌مى سواران، له‌به‌ر روژى دلّه‌يشان.

لاس بئی خه بهر بوو، له بهر مه سستی خه زال و هیڼده عاشق بوو، دیتوانه بوو. به سهر
عټلیان دادا، هیچ به شهری خو لای ده سستی نه کړده وه. خه لک دهیگوت: سهرم دهرکه م،
مال پرسیاره

که دلپیشان په یدا بوو له عټلی لئ نه قه و ماو
چادریان پاکی ټیک دان، هه لبران ئاوریشمی خاو
مه و مالیان ټیکه ل کرد، بوو به کاره و قاوه قاو
توز بهری عاسمانی گرت، هیچ کهس هه لئ نایه چاو
له بهر شټیلینگی سواران، بوو به کیشه و بهند و باو
کوا سهر داری ئه و عټله؟ هه تا لئ بستینم گیان
ئه و به خه زالئ دهگوت: بوتان دهمه پشتیوان
دوژمن پټتان ناو ه سستی، دوژمن من ده که م بئ گیان
له بهرگی پیاوان دایه، یان پوښی بهرگی ژنان؟
یان ومختی هه لانتیه، وهک ئه فراسیاب و پیران
ئه وه جوانی مهرگی بوو، ده سستی برد بؤ زنجیران
ئه وه بؤ روژئ ناخری، پټی قایم دهکا ئیمان
بوو به باعیسی عالهم: له بؤ قه تل و خوین پژان
خه زال بهیه خسیر دهمه، قه لات دانیم له که للان
عټلو وا لئ ټیک بدم، بگه رین وهکو فه قیران
باب کوړی خوئ نه ناسئ، له بهر ترس و خوئی گیان.

دهنگ بلاو بوو. حهوت پوړ چادر تالان کران، هر جیگایه ی سهت سهت.
چ ومخت بوو؟ ومختی ئه گهر روژ له نویژی نیوه روڼه و مرده گه ری
شل و مل و سایه گهر دن ئه گهر زولفیان له مابهینی چاو و برویان ده که نه وه شه ری
که تاق و جووت را ده و ستن خال له کولمان وهکو گولی سیوه ری
ئه گهر هه لاله، عهتری له مابهینی گولی ده گه ری
بیری ده هاتنه وه له بانه مه ری.

ته گېر يان ده کړد به فکر و به فرمانه
 ئيمه مه رومالمان هه مووی چوو به تالانه
 سه به ب لاس و لاسه شوړی باله کانه،
 کي بي له کيژيک نه گهر نه ترسي له دای و بابانه؟
 راست و چه پی بکا له گوچکهي قهيتانه
 پي بي به ستي به ندی گوارانه
 دهنک نه به له توق و له ته له سم و له له رزانه
 ويک نه که ون يا قووتي عه بدولحه سهن و مهر جان و له علی رومانه
 نه ترسي له و پژدهی نه گهر نه که ويته وه سهر پژی دلپيشان و قسانه
 نه و چادرمت دیوه پيشی به داری عوده و نه گوسته کی سهر به نه لماس و دوو
 په یکانه؟
 غه ملیوه پيشی خيوته تي، ده ليی باغی شه دداده و گول به خشانه
 له دهر کی خيوته تي خه به ريک به ري بۆ دیو و بۆ دیوه خانه
 هه رچند خراپه پياو بيی به باعيس و باعيسکاری دلانه
 خه به ريک به ري بۆ خه زال و خه زال شلکه شوړی مه لا نه بيیانه
 تو بووی به باعيسي دوازه هزار مال عیلي پهمکی و سمایل عوزه يريیانه
 تالان بردنه، خوین پرژانه، له دنيا به له خه لکی تاله دانیشن و ژيانه
 نامه ردت که نه لعان ومختی ئيسراحت و ژوانه؟
 نه و کابرايه هاتووه که س نازانی دهر و پشه، شوانه، گاوانه، گول چنه یان باغه وانه؟
 مه تله بی خه زال، ئيمه ش مالمان بجي به تالانه.
 نه وه کيژ جار جار ده هات به ويلغار و جار جار به پژین و جار جار به سهد نیمناز و
 به ناسه وری
 ده یگوت: خه زال نه برۆت به من بمینی به تیزه په ری سه قری
 نه وه ی عاشقی تویه، بۆ زیندووه و بۆ نامری؟
 له کو سهره تی شاله به گیان تا ده چته وه هه وار خدری

ئاۋرى دەستى ئەو كابرايە، دوژمن تالان و مالمان لى وەردەگىرى.

ئەتۆ ھەر خەرىك بە عەترت لى بىتە خوارى لە وردە خالان

گژنىژى پەرەنگت بىتە خوارى لە بازەنە و تۆق و تەلەسم و خىخالان

ئىمەش مال و دەولەتمان با پاكى بەرن بەتالان.

سەبەنى دەبىنى لە زەوى نادا گژىنگى پىرە ھەتاوہ

دوازە ھەزار كچى شل و مل و سايە گەردن ھەمووى دەلىتى سومبولە و ئىستا

شوباي

شەمالى لى نەداوہ

دەلىتى شاگولى نىرگزە و ئىستا نەژاكاوہ

ھەموو سنگى دەلىتى بەفرى كوستانە و خوئىنى لى پىرژاوہ

عالەم ھەمووى شىواوہ، دەلىتى قافلەيە و جەردە لى داوہ

ئەحمەد خانى سوورچى و زورارى دوازە ھەزار سوارى گىلانگىسى و سوورچى

و

زورارى ھىناوہ

مەرۇمالى ھەموو تىكەلى يەكتىرى كرد، گالە گالە، قارە قارە، كاوہ كاوہ

ئەدى ئەتۆ ئەو كابرايەت لەبەرچى ھىناوہ؟

ھەمىشە دوگمەي سنگ و بەرۆكت بۆ وى ترازاوہ

ئەلەانىش ئىمە مەرۇمالمان قەت بايە دىنارىك نەماوہ.

پىر ھونەرىك، كارەكەرىك، عومر بەرىك دەلى: كىژى دلت گەرد نەگىرى، تىرى

ئەجەل كەس بۆ عەمرت ناوئ

چاوت دەلىتى ئەستىرەي زۆرە و موشتەرييە، تازە دىنئىتەوہ وردە خوناوئ

پەبى تىرى مژانگى تۆوہ دلى كەس نەكەوئ، بەپروحم بە، تىر بۆ خەلكى ماوئ

قەتلى ناھەق كەم بکہ، كەمتر دلى خەلكى دە زىندان باوئ

ئەگەر تۆ ھەلبەت خەبەر و باسى دىنبايەت ناوئ

بەو كەسە بلى ئەگەر لە سنگ و بەرۆكت دەبىنى كام و كاوئ

ڀاني ڀڪيڻي شڪي، ڀهبي له بهريهڪي بترازي دهستي لغاوي
 سولتان سهد وهقاز تيرهندازي لي بکا و تيري بو باوي
 وهڪ ٽيمهي خسته سهر دوژمنايهتي و کاري قهت نه کراوي.
 دهپي بلين نه گهرجي دهباران ڀا ههيه و چي دهباراندا نيه
 تالان کرا عيلي بهبه و سمایل عوزيرييه
 به تالانيان برد جهلهبي مهلا داود و مهلا نه بييه
 بوچي خه زال ٿاگاي له دورد و عهزيهتي خه لکي نيه؟
 نه گهر گويي له و حيسابه بوو، ههڪ کوتي لاس بهزيندهگاني له دونياهدا نه مينئي
 هه زهتي قابيزه - عومرم تهواوه - خه بهري مردنم بو ديني
 يان خه زال له ٽيم زيز بووه و جهرگ و دلم ڀادهوه شيني.
 پيريڙني نو جار سي سال زاو دهستيان کرد به گريان و له خودان و سينگ کوتان،
 ده لين:

ڀهبي دانيشي به هه ناسه ساردي و به رهنجه رويي
 ڀهبي گول بي، دانيشي به په نجهي کوڙ و به چاوي شله قاو، به بي برويي
 مالمان تالان کرا، مه ڀومالمان هه مووي به تالان رويي
 ٽيمه دهبي دانيشين به هه ناسه ساردي و به بي ناني و به بي دوي.
 ڀهبي مردووت له پيش چاوي به رنه وه بو گوڙخاني
 تابووت ببينين، بيه اوڀنه وه بو سهر شاني
 خوي شيت کردوه يان ناويري يان به خه بهر نازاني؟
 نه وه لاس خه بهردار بوو. ٽاخر نه گهر پيريڙن دهستيان به چهلته چهلته کرد، عيلاج
 به زيري ناڪري.

بوڻم دهرڪيشن ولاغيڪي رهش کوڙتي سم ته به قی گوڙ ته ڀري عه سله به حرييه
 دووسهت تيري له ب سورخي شازده مشتهيي، عوقاب ڀهنگي، له قهتلي نه کردو

لتيان

پتڪي دلوي خوينيه

حازری بکهڼ پمبیکي عهيزه رانی غه لږېری عه سله میراتی فه تاح به گی کامه ریه
 شیریکي کالان زیرینی جه وهه ری ده پړتیه سهر عه رزیه
 میراتی شا سه لیمه و نه و له لا ته نیشتی که سدا نییه.
 لاس ده غه زری نه گه وایزانی
 ناوری به ربوو له هه رتک چاوانی
 کزه کزی له جه رگی دی وه کو بریانی
 وه کو شیري بریندار نه گهر دیته وه سهر گهر مه لانی
 نه وه پتی ده پکیتی دنا، سوار ده بوو به عومری ره بانی.
 عیلي جاف و سمایل عوزت ریه
 دوو سه ت که سیان، له عه مری چارده ساله یی زیاتر پازده ساله یی تیدا نییه
 ده یانگوت: نیمه هاوړتی لاس ده بین، سهر به بی مال بو چییه؟
 هه موو له خو یان دا تانوت و هونه ریه
 خو یان غه رق کرد له نه سپاب و هاچه و چه کییه
 پاکی نیوچاوانی گرژ کرد، هه مووی شیریه و پلنگیه.
 نه وه بو شه ری ساز ده بن. ده ردیکیان ده داتی قهت گورگ به بیچووه جندوکه ی
 نه دابی
 جا ده بی توژ بگری به ری عاسمانه
 پتی داده وی نه و حاشیه دانانه
 وه کو نه وی پړوژی پړوستم، نه گهر پتی ده لین پړوستمی زه مانه
 نه گهر ده چوو بو شه ری که کی کو هه زاد له نه فغانستانه
 نه وه لاس ده یگوت: ده گه ل منن، هیچ که س نه گه پړتیه وه بو دواوه
 کاری وا پینج و دوو پړوژیکه، هه ر پینج و دوو پړوژیک ده لین کار قه و ماوه
 رانی پکیتیو شل نه بی، توندی بکهڼ دهستی جلوه و لغاوه
 دهنگی مه رکه بی ددها، چال و بلند و نه وی و زینوی له پیشی نه ماوه
 جار جار به ویلغار ده پړوی، جار جار توندی ده کرد، ده یکرده وه به پرتاوه

وهكو ئو پوژى خه بهريان بهر پوسته م دا، كوتيان: كه يكاوس نه ماوه
ئو ورؤكه بهند و باو ئى ئه فراسياوه
له قسان تهختى مه دايينى گيراوه

جا پوسته م ئو ومختى ته مى ده هاتن به سهر هه رتك چاوه
دهيگوت: كه سيكم له پيشه وه بر وا، نوورى چاو و هيژى ئه ژنوم نه ماوه
ئهميش وهك ئو پوژى پوژى پوسته م لى قهوماوه
له وهتى هاتوومه عىلى مه لا نه ببيان ئه به دا ماندووم نهحه ساوه
له لاس داد و فرياد فرياده، له دلى ناله و قاوه قاوه
پياو ئو كه سهيه دوژمن له پيشى بيتوقى زهندهق و زراوه.
ههك نه ژيم به ژيانى

دهبى له بهر كه م بهرگى ژنانى

مه رومالى مه لا نه بى، بابى خه زالى، چۆته وه به خه نيمهت و به تالانى
قه رهسووانى به له دى ده گه ل بوون، سه رب ر پوين.
پيشى له له شكرى ئه حمه د خانى سوورچى و زورارى ده گيراوه
دهتگوت گورگه و بيچووهى خوراوه

ئاوازي تير و شه ققهى هانيشك و دهنگى سمى ولاغى وا ده بووه بلاوه،
هينديك ده يان پرسي: عاسمان پووخا يان ئاوه، سيلاوه؟
ئو هه يبه ته زه لزه له يه يان عاسمان پووخاوه؟

له بهر هازه هازى تير، هيچ كهس غيرهتى له سنگيدا نه ماوه
چل و حهوت كهسى بهر به سهر و گه وه گه وه و ئه ختەر و باب نوكر و ساحيب
نيوونيشان له سهر پشتى ريكفى فرى ده داوه

دهتگوت ئه سفه نديارى توركه و ده گه ل پوسته مى مارنده رانى لى قهوماوه
ئاخر پياوى وا ساحيب غيرهت و ساحيب نيوونيشان نيه، پياويكى دهست
په شه، له حاستى وى هيچ كهس غيرهتى له سنگيدا نه ماوه
چوك داکوتانه، پيشى مه رومالى ده گيراوه.

دهبؤوه به شه پره پمب و به تيرهندازيه

ره بي كهس به ئاورى دهستى لاس نه سووتى، چومكه عاشقه ئىغيار نييه، خه لكى
دهترسى له رۆژى مردن، ئه و ناترسى و خه بهرى له مردن نييم
زنجيره زولفى خه زال بهندى دلى وى وا قايم كردوو، شيره، ههژديهائى
جهنگيه.

هه چ كارىكى سهرى پكئيفى و پيشى له شكرى دهگيراه
جارى چل كهس، يان دهيانگوت كوژراوه يان به كه مهند گيراوه يان له بن
پى ئه سپاندا كه له بووه په ريشان و بلاوه.
كى بى له مه لا داود و كى بى له مه لا نه بيه
وايان دهگوت به عىلى كاسه وهندى و سمایل عوزترييه
ئه كه دهيانزانى لاس وا به غيرته و پياوى وا له دنيايه دا نييه
دهيانگوت: واجبه دهست كردنه وه، ئه و كابرايه بۆ ئيمه هاتوو به پشتيوانيه
خاترجه م بن وه دهستى دهكه وى فته و له گه ل شادمانى و خوشيه
ساز بن به پانه وه، تازه كارى ئيمه چيديكه ي تيدا بهسته نييه
ئه وه ته واو عىل ساز ده بوو، بوو به شه پرك وهك ئه وى رۆژى ئه گه ر ئه سفه نديار و
رۆسته م دهكه وتنه مه غلۆبه و تيرهندازيه
ئه حمه د خان پرسيارى ده كرد: چ بووه، چ كراوه، بۆ پيشى قله پى سواران و تالان
و مال گه راوه، حاليم كه ن بۆچى گه راوه؟
رۆژى قيامه تيه يان ته رازوو و ميزان داندراوه
كئيه و ده لى شه هينه و ئىشتياى له شه و راوه
يانه ده زگيرانى خه زال هه ل بۆ ئيره ي هيناوه؟
جا كى بوو له كورته لاسى باله كيه
سنگى يهك ته خته يه و په راسووى تيدا نييه
راسته، له سه ر دوو راسته ي پكئيف و خووانى زينيه
وه پيش سنگى خويدا مه تالتيكى زهردى كوده رى عه سلى ميراتى رۆميه

ههژده زنجیری قهفداری عهسلای پیستی گهوهزنی گاکتیویه

دهیگوت له بهر شیلینگی سواران لیم مه علوم نییه

له بهر کورمه ی مه رکه بان و له بهر دهنگی تیران و له بهر بوونی خوتن ئه گهر دهچیته
سه ره عه رزییه

سه ردار عیل چاک ناناسم، پی نیشانم دهن، چومکه پوژی دلّهیشان و گهروو
تالییه

ئه حمه ده به گی سوورچی دهلین پیاوی وا له دنیا به دا نییه

ئه من مژانگی خه زالم پیته، هه تا بهو تیره ی دهگه ل بکه م تیره ندازییه

سبجه یینی خه زالم نه لای: به سه هوو چووم، بی کیفایه ت بوو، پیاوه تی بو نییه

هه ک نه مینم! خه زالم نیگه رانه، خووشی و شادیانه ی له دلیدا نییه

ئه من خه می پوچی خووم نییه، ده ترسم خه زالم خه مناک بی و بگری به دوو چاوی
به نگییه

فرمیتسکی بیته سه ر سنگی، هیندیک دهلین: دوری لاله و هیندیک بلین: یاقووته و

هیندیک بلین: مروارییه و ئه شه رفیه

ئه و فرمیتسکه هیندیک بلین: به قیمه ت گرانه، ئه تلسه، گه وه ره

به ئاره قی سنگی بلین: خیر، ئه وه ئاوی که وسه ره

ئه لعان له و شه ر و له و جه نگه بی ده به ره.

له و شه ره زور ماندوو بووم، چۆرکی له و ئاره قه دابامایه ئه گهر له سنگی ده بیته وه
جارییه

لوتفی مه رحه مه ت کردبایه، بیکوتبا: شه ره بیتک بدهن به لاسی، لاس زور تونییه

جا بو من ده بوو به شانازی و به زینه ده گانییه

چل برینم له به ده نی بویایه، بیان کوتبا: لاس بریندار نییه

چون بو من ده بیته ئاوی حیات ئه و ئاره قه، هه تا زه مانیکی دوور ده گیتیم
زینه ده گانییه.

عه رزی به خزه مه ت ده که م پیاوی بی غیره ت ئه گهر زانی کاری له پی شه؛ وه خو

دهكهوئى. به جاريك ئهو عياله دهستييان دا پرمبى. هەر چۆنئىكى بوو ئهحمهد خانبيان نه جات دا. فەتاح بهگى زهمبورى و نيزىكهى چوار سەد كهسيان لى ئىخسیر كرا. جا له دلتكه من گه پرى چەندى له هيشه و چەندى له ژانه و چەندى له برينه ئهوه خانم و خاتوونان دهگه ل خه زال دهگريان، تيكه ل ببوو گواره و كرمهك و بهندوكه

له گه ل پيشوهى قهرهپوشينه

تيكچوون هه مووى زولف، وهك سواره تپ تپ و چين چينه

خه زال دهگرى، هينديك دهلئين: مهلهك ريحانه و هينديك دهلئين: خاتوو زينه

هينديك دهلئين: خوړى بههشتيه و هينديك دهلئين: خيتر، عاسمانينه و پهرينه

كهسيك ببيني ئهو زولفه كه داو داوى كردوو، چين چينه

ئهو كابرايه شيت دهبي، دهلئين: عاسمانينه

دهيگوت: داخولا لاس ماوه، له مردن نيزيكتره يان له ژينه؟

زوو خه بهرم بۆ بيئن هه تا پيشى زنجيرهى زولفان له سەر كووپه لهى خمخانه بكه مهوه شينه

زمانم لال بى، چاوم بهكوپرى هه لئينم، خودا نهكا له سەر مهيتى لاس بكه مهوه داد و فيغان و گهرمه شينه.

هه چ كهسيكى خه بهريكم بۆ بيئن، بلئ: لاس له فەتحى دايه

ئهمن سى سەد ئه شرفى دهدهمى، پتي رابوو پري رۆژگارى دنيايه

لاس به عيشقى منهوه گير بوو، دهنه باله كينه، ميره، به گلهره له كاوله نوحسايه

دهك هه رتک چاوم كووپر بى، ئه وړوكه چوار پۆژه دهنكى ئاورهنكى و خرخال و

سمى مهركه بى لاسه شوپى باله كييان نايه

به بى وى نه ژيم، خودا بۆم حه واله كا دهردى موفا جايه

ئارامى دلمه، زينده گانى رۆژگارمه، چ بكه كهسى ديكه پى شك نايه

كهسى ديكه بۆ ئاملانى من نابى، بۆ كهسى ديكه ئهمن نابم دل له ژان و جانفیدايه

كهس وهكو لاسم ده شهوگوردى نايه.

خه بهرداره و كى بى له خه بهرداره

بۆ توندت کردوون، ئاواز ت نایه له کرمهک و گواره
 بۆ ورده گژنیژت بهستوون و خرینگهت نایه له قهتاره
 بۆ له سه ریهکت داناون دوو چاوی به لهک و بهخوماره
 بۆ مژانگت تاق و جووت کردوون ده لئی پیاده و سواره
 بۆ داتخستوو ده رکی ئەو دووکانه، سنگت ده لئی بازار و شاره
 ئەحمه د خان شکا و پۆیی، چوار سه د کهسی لی کوژراوه و چوار سه د کهسی لی
 برینداره

له خودام ته له به لاس به دوور بی له ده ردی له به لایه له ئازاره
 ئەوجار عیلى سمایل عوزیری له سه ر هه موو عاشیره تان فری سواره.
 خه زال ده یگوت: کله تان برۆن بۆ ده رکی خه زنه خانه
 بۆی بیئن عه بوتۆپ و مه جیدی و مه تای به قیمه ت گرانه
 مزگینی بده نی، قسه ی ئەوم زۆر پی له به دلانه
 بکوژنه وه، خیره، خیراته، سه د شه کی یه ک ددانه
 تا ئەورۆ زۆر ده ترسام، دلم هه فسی بوو، ئەوه هاته ده ری له زیندانه
 بلین به شل و مل و سایه گه ردن، شه نگه بیتری، ئەو ناسکه کچانه ی مه مکیان
 وهختی ده ست لی دانه

کچ به کچی بالی هه یه، ده فری، شل و مل له خو یان بده ن لاو و له رزانه
 به پیر لاسییه وه بچین، ئەو ئەستاندییه وه ئەو مه رومال و تالانه
 سه رم دیشی، ئەورۆکه دلم زۆر له هیش و بیابانه
 نازانم نه راسته نه به من له قه سته ده لێن ئەو قسانه؟
 ئەدی بۆ دهنگی ولاغی لاسم له بنی گو ییان نایه، کو پریم کو پریم مه رکه بی، بۆ
 خو ی راست و چه پ رمب باو یژیه ته مابه نی هه رتک شانه؟
 بزانم سمی لیکه خورمایی پریشکه خو ینی وی که وتوو ه یان ساغه سه لیمه ئارامی
 دلانه؟

که سێکی زوو، هه چی زووتره، بلی: هاته وه، خه به ریکم بۆ بی نی

جەواھىراتى مەلۇم خەراجاتىكە، لە ئەستۆمى دەرىنى
ئىدى پانەۋەستى لەسەر مەن، لە ئەستۆمى بېسىنى.

خەبەر يان دەدايە، دەيانگوت: بېروانە سەرى كۆيستانان ئەۋبەرە و بەرە، ئەلۋەند و
مۆلەبەرانان

سوار بېينە ۋەكو رۆژىكى ئەگەر سوار دەۋو لە پىشتى پىكىنى سانى نەريمان و
قارەمان

دەجا ئەمەن ۋاجب بوو لەسەرم سىنگمى بۆ بىكەم بەبازار و بەدوۋكان
باغى رۇخەفزاى بۆ بىكەمەۋە ۋەكو خەرامان

بەلكو بىكەستەۋە ماندوۋى، ئەۋە ھاتەۋە لە جەنگ و لە شەرى و لە عەزىيەت كىشان
ئەگەر مانگ ھەلات مەلۇم دەكا لە ھەموو دونيايە چومكى شوقى دەروا بۆ ھەموو
دەۋر و مەكان

مەلا نەبى بەپىرىيەۋە چوو، كوتى: ئەۋە خەزالم پىشكىش كىردى، دوزمنى قەۋىت بۆ
نەۋى كىردم. بەگەرمى پىشۋازىيان لى كىرد. ژنىك بوو لە قەدىمەۋە ھەم تايەن ھەم
سەرسىپى ھەم تەگبىر كەرى خەزال بوو، پىتى گوت: خەزال! ئەۋ دەزگىرانەى تۆ ھەتە
كەمال و جەمالى يەكترگىرە، دەزانم رۆلە زۆرت خۆش دەۋى، ئەۋىش بۆ تۆ رۇخى
خۆى ۋەبەر ئاۋردا تا ئەحمەد خانى شكاند و لە ھەموو دونيا باسى دەكەن،
نەسەتلىكت دەكەم بەقسەى مەن بىكە:

مەجومە ئەگەر خوانى زۆر ھاتە سەرى،

كابرا بۆژۆى لى دەكا و دەلى: ۋەرن ئەۋ مەجومەيە بەرنە دەرى

خواردن ئەگەر زۆر بوو پىياۋ پىتى نابا ھىز و زەفەرى.

رۆژىك دەبى، خانەخوۋى بانگ دەكا، دەلى: خۆراك بىن، لە مالى دەلىن: كەمەۋ

نەيە

كابرا ئەۋ خۆراكەى زۆر پى خۆشە و ھەمىشە چاۋبىرىيە

ئىدى ھەموو رۆژى بۆى پان نەكەيەۋە سىنگىكە سىپىيە

ھەموو ھەفتان جارىكى دەگەل بىكە مەرحەبايى و راز و گلىيىيە

دەرمانى مەرگ گرانە، قاتىيە، لە كەن ھەموو كەسىك نەيە

ئەتۆ ئەو دەرمانەى ئەگەر خۆتى لى ون كەى و ھەموو پۆژى نەچىيە كنى بۆ دىانەتییە.

ئەو دىنایە، ئەو خاكە، پر لە جوان و جوانمێرە
لە عالەمى عەدەبدا، ھەفتەى جارێكى لە دوو بنێرە
چاویكى بۆ بکە بە مانگ و چاویكى بۆ بکە بە ئەستێرە
قەرە زولفێكى بۆ بکە بە گىابەند و خا، يەكى بۆ بکە بە كەنێرە
ھەموو پۆژى با پەنجەى راو نەكا لەو مەمكى ناسك و لەو سنگە زەنویترە
ئەو شێرى لە لانتيە، ئەو ھەمیشە بەباغى گولان فێرە.
مەكە وەكو بولبولى تونى، ھێندە عاشقە ھەمیشە گول دەكا گێرە
كەسێكى عاقلی بەكارێك نەشكى نسحەتى خێرە.
ئاخر مانگ بوو، گە دیتەو ھەختى ئاخر مانگی بەھارى
لە جىگای لانوا و فێنك عەتر لە گولان دەبارى
شكۆفەیان داو ھە گولێ ھەنجیر و، تێكەل بوون دەگەل گولێ ھەنارى
و ھەختىك بوو، ھاتبوو ھەختى فێنكى ئىوارى
ئەگەر لاس ھاتەو ھە گوارە و كرمەك و گو و قویتاس بە سنگى خەزالدا دینە خوارى
ورە و ھە و فێنك فێنك و رینگەى نەبات و ئاوازی عەترى لە كولمانى دەبارى
بەكەیفە، زەردەخەنەى، دەقاسپینى وەكو كەوى لانسارى
خانم و خاتونان دەگەلى ھاتن، تێكەل بوون سوور و سپى و توتوفە (؟) و سیمین
عوزارى

پۆژى ئەو ھە كەسێك بچیت بۆ دیتن، خەمناك بى، دەرەدار بى، ئەو دەرە
چیدىكەى نەداتەو ئازارى.

ئەو خەزال بەندىكى بانگ كرد:

سوارمەكەى ھاتوو ھە لە سەفەرى ھات و نەھاتییە
دەك سەرى منت ببیتەو بەقوربانى ولاغىكى رەش كویتی سم تەبەقى عەسلە شێر
خەزالییە

سەحاتىك دەبى بۆ منیان ھىناو ھادىانە و مزگىنەى

ئەتۆ ھاتوویەو بەفەتھ و نوسرەت و خۆشییە

دوژمنت بۆ روحو و لە ھاستی تۆ روحو لە قالیبدا نییە

پەبی عومری منت بگەرێ دەسەرییە

دنیا، ئەگەر پیاو دەستبەسەر بێ، هیچ نییە

ئۆخە و دەستی من و تۆ کەوت شادمانی و ئازادییە

دوعام بۆ نەکردی، کوتم: کۆمەگتە چل سوارە غەیبییە

بۆ خۆم لەوێ نەبووم ئەما روحم لەسەرت وەک تەیری تیزبەل دەگەرێ بەقاسیدیە

ئەتۆ لە شەپێ دابوو، ئەمن دانیشبووم بە زیزی و بە خەمناکییە

ئەوێ تۆ کردت لە تاقەتی ھەموو کەسدا نییە

ئۆخە ئاوی ھیاتم، وەگیرم کەوت زیندەگانییە

ئەگەر دەلێن خەلک مردوو، ئی وا ھەبە زیندوو، زیندەگانی بۆ نییە

چومکە روحو گیراوە، زیندانییە، ھەفسییە

ئەو ئەوجار وەگیرم کەوت خەبەری تۆ بەئەسەھیە

ئاوی ھیاتم ھەسامو، بۆ من بووی بە شەرەت و بە کانییە.

ئەو بەسەت رێژ لێگرتن ھینایانە ژووری، پێشی شەرم بوو زۆر دەگەڵ خەزەل قسە

بکا. چادریکیان بۆ ھەلدا، لەسەر ھەشتا ئەنگوستەکی سەر بەئەلماس دەسوورا،

جا ئەو لاس ھاتە ژووری. سمایل عوزیری و کاسەوھندی ھەموو ھاتن بۆ دیتنی

لاس. ھەتا ھەفتەیک لەبەر ناڵە نالی سواران و لەبەر دابەزینی کورە و یەکە

یەکە و گەورە گەوران کەس ئاگای لە کەس نەبوو.

ئەو لاس ناسیاوی لە ھەموو تايەفە پەیدا کرد و قەبوولیان کرد بەسەر عێلی ئەوان

پابگا و ئاگای لێیان بێ، لەبەر پۆژی قرقەش و گێرە و دلەیشان، با دوژمنی زۆردار

بەسەریاندا زال نەبێ.

ئەحمەد خانی سوورچی و زوراری ئەگەر چۆو، بەو حالە داخیلی عێلی خۆی

بۆو، پرسیاری کرد:

ئەمن قەت بە عومری خۆم وام نەدیو و وام لێ نەقەوماو

وا پېښی له شکر و قوشه نم لى نه گيړاوه
 نهو کابرايه، سانی نه پرومه و سهري له خاکى دهره پناوه
 يان پړوسته می مازنده رانه و له زيندانی شوخالی گه راوه دواوه
 يان تهيموری دتوبه نده و په نجهی له تیری کيشاوه
 يان نه فراسیابی تورکه له سهر خوانی زینی مهرکه بی رهش راوه ستاوه
 پېښی شهش هزار سوارى سوورچی و زودارى چلون گيړاوه
 دهستوبردی نهو کابرايه م وا دی، تیری هيچ به خه سار نه داوه
 پلنگ و شيری دهشت و کيوان هيچی لهو ئارامه و لهو مه لېه نده نه ماوه
 ده بى ئيمه به فیل ئاقلی پوختی بکه ين خاوه
 نه گهر بى عاقلی نه که ين، نهو کابرايه شيره و به تهنافی هيچ کهس ناگيرى و
 نه گيړاوه

مژانگی چاوی خه زال وا له دلى دراوه

نهو نازانى ترس چييه، نه گهر خولا مردن و کوشتنی بو ئومه تی خوئی داناوه
 جا ته گبیرکه ران ته گبیری کهن به چ جوړیک بیه پینه سهر کوشتن و داوه
 کورپه نامووس زور شتیکی گوره یه، نهو سه حاته نه من هيچ نامووسم پى نه ماوه
 یه کی که نامووسه بو من، ده لى ن: خه زالى لى هه ستان دراوه
 یه کی که شوره ته، ده لى ن: چوار سهد سوارى لى کوژراوه
 جا نه گهر ته گبیری کهم بو نه کهن، نه من سهرم لهو کاره مه حتهل ماوه
 له ماله کوژراوان گريانه، شینه، واوه یلايه، چنده کهس شان و ملی ده قورپى ناوه
 هيچ کهس له بهر داد و واوه یلا ئاقلی ده که له یدا نه ماوه
 ترسه ترسه، پو پویه، گريانه، بناغه ی خمخانه دان دراوه
 مهرکه ب هه مووی له مه یته رخانه پاش بهند و پيش بهند کراوه
 ئافه رين له ئازایى لاس پاکی کلک و یالى له خمى نراوه
 مه گهر نهو پړوژم پیاوی وا دی بى، نه گهر ده لى ن: پړوسته م له پودابه خولقاوه.
 نهو پى چوو پازده شهو بیست شهو، لاس شهوئ سى که رت راده پیری له خه وئ

به‌حه‌سره‌تی خه‌زاله‌وه.

سبه‌ینیکی خه‌زال بیست و یه‌ک کلّفه‌تی داو و ده‌لینگ حاجی حوسینی نو
ره‌سیده‌ی ساز کرد. کوتی: گولی سبه‌ینان، پیش تاو هه‌لاتی، ده‌بی ئیمه‌ بچین
عه‌تری لی بگرین، ئه‌وه‌نده‌شی زانیبوو لاس کوتبووی: وه‌ره‌زم، ده‌چم بۆ راوی.
لاس ئه‌گهر به‌ویدا رووی و چاوی به‌ خه‌زال کهوت، ئه‌به‌دا خه‌زال نه‌ ته‌ماشای کرد
نه‌ خوی تیگه‌یاند. نسحه‌تی پیریژنی نو جار سی سال زاوه. لاس زانی خه‌زاله‌ و
حه‌مییه‌تیکی پی نه‌دا جا ده‌لی:

بریا من ئه‌نگوستیله‌یه‌کی قه‌ف ئالتوونی سهر ئه‌لماس بوومایه
ورده‌ ورده‌ خه‌زاله‌ شوژی مه‌لا نه‌بییان گولی پی چنیبامایه
جار جار له‌سهر په‌لکی گولان بوومایه
جار جار وه‌ عهرزی بکه‌وتمایه

بیزانیا قوراوی بووه‌ ئه‌و ئه‌نگوستیله‌ی به‌قیمه‌ت، جار جار خه‌زال له‌ لاجانگی
بخستایه‌.

بریا به‌ره‌ه‌لینیک بوومایه‌ بیخستمایه‌ته‌ سهر ئال و واله‌

گری به‌ره‌ه‌لینیه‌ی توند بکردبایه‌ له‌و قه‌ده‌ شمشاله‌

ئاره‌قه‌ی بکردبایه‌، جار جار به‌ره‌ه‌لینیه‌ی ه‌ینابا سهر ئه‌و خه‌ت و خاله‌

جار جار هه‌لی کوشیبا به‌ لکی به‌ره‌ه‌لینیه‌ دوو چاوی کاله‌

جا ئه‌و جار سهری هه‌لینابا بیکوتبایه‌: ئه‌و سوارانه‌ چن هه‌مووی به‌گورز و به‌شیر
و به‌مه‌تاله‌؟

بیزانیایه‌ ئه‌گهر ئه‌من لاسم، راو هیچ نییه‌، راو به‌تاله‌

دلم بۆ خه‌زال ماندووه‌، وا دلم هیلاک و عه‌بداله‌

شه‌و و روژ دلم له‌ فکردایه‌، له‌به‌ر دلانمه‌، هه‌میشه‌ ئه‌وم له‌ فکهر و خه‌یاله‌

نیوچاوانی ده‌لی هه‌وری به‌هارییه‌ له‌ من بۆته‌وه‌ تاق و جووت و گه‌وال گه‌واله‌

بیست شه‌وه‌ لیت بی خه‌به‌رم، بۆ لیم ناپرسی حال و ئه‌حواله‌؟

هه‌یاران بلّی: ئه‌وه‌ شوانه‌ یان فه‌قیره‌ یان گه‌دایه‌ یان عه‌بداله‌

نازانی من دلم زۆر له‌ ه‌یشه‌ و زۆر له‌ ژانه‌ و زۆر له‌ ناله‌ ناله‌؟

همیشه مه‌ستم، ئیغیار نیم و خوراکم له زاری تاله
 ئارامی دله‌که‌م، چه‌پکیتکم له‌و گولانه بۆ بکه‌ه‌واله
 تا بۆنی ئه‌و گوله‌ ببی به‌ بژیوه‌ی دلم، به‌سه‌ر راو بلّیم: راو به‌تاله.
 خه‌زال سه‌ری هه‌ل نه‌هینا، ئه‌وه‌ نسحه‌تی پیریژنه، کوتی: با چاک له‌ پێش چاوی
 شیرن بم.

لاس کوتی: بریا ئه‌من کراسیتی کیمخوای ته‌نه‌ک ره‌نگی موشه‌جهر بوومايه
 سبچه‌هینان خه‌زال و خه‌زاله‌ شو‌ری مه‌لا نه‌بیان له‌به‌ر خوی بکردمايه
 جا له‌سه‌ر ئه‌وه‌وه‌ گم گم و خاتر و(?) په‌ریشانی بکردبايه ریشوه‌ سایه
 ئه‌وه‌نده‌ سه‌ره‌ته‌م نه‌بردايه ته‌ بن گلی، بیکوتبايه: ئاخ‌ر دنیا لاسی تیدايه
 نه‌ختیک زگی پیم بسووتابايه، بیکوتبايه: عاشقه، شیتته، موفته‌لایه
 بۆ سه‌ری هه‌ل ناهینن بزانن ئه‌من چم له‌ دلی دایه؟
 هیچ سه‌ری هه‌ل نه‌هینا ئه‌به‌دا خه‌زال. لاس ئه‌وه‌ به‌ندیکی دیکه‌ی بانگ کرد،
 کوتی:

بۆ نابی به‌تیره‌ندان، تیریکم بده له‌ جه‌رگیه
 جه‌رگی منت برپوه و بۆ خۆت ئاگات له‌ ده‌ردی بریندار نییه
 هه‌لبه‌ت ده‌لّتی په‌شیمانم، وا لاست له‌ کن مه‌تله‌ب نییه
 ئاخ‌ر من زگم به‌خۆم ده‌سووتی، هاتوومه‌ ئیره‌ به‌غه‌ریبییه
 نه‌تیبستوو «که‌ل به‌مه‌وته‌ن شه‌ر ده‌کا» خۆ ئیره‌ مه‌وته‌نی من نییه
 له‌گه‌لتن بیست و یه‌ک کلفه‌تی پانیه‌ خری داو و ده‌لینگ حاجی حوسینیه
 عومریان چارده‌ سالانه، هه‌مووی ده‌لّتی په‌رییه و خۆرییه
 گه‌وره‌ی وان ئه‌منی شیت کردوو، گه‌ردن که‌شانه و چاو به‌نگیه
 شو‌رابه‌ی سایه و له‌علی روممانی جار جار دینه‌وه‌ سه‌ر سنگی و جار جار
 ده‌چنه‌وه‌ سه‌ر عه‌رزیه

ده‌لّتی له‌شکری سولتان عه‌بدولحه‌میده، فه‌رمانداره و والیه و ئه‌فه‌ندییه
 گه‌ردن که‌چه و یاقووته و ئه‌شه‌رفیه و زێری سپیه
 به‌قیمه‌تن له‌به‌ر دلی من، خشلی وا له‌ گه‌ردنی که‌سدا نییه

ئەمن قەتم بە تۆنەگوت وا بەعینوان بە و لە دلم بکە تیرەندازییە
 لیم بییت بەئازار و بلتین: دەرمانی لە کن کەس نییە.
 سەری هەل نەهینا، لاس نەختیک لەویدا توورە بوو. ئەو لاس دەلی:
 کیژی، کیژی کێیە؟

هەلبەت ئەمنت بەمەجرووم داناو و خۆت بە لەیلییە
 ئارەقی سبجەینیت هاتۆتە سەر کولمیکە زەردە بییە
 دەلیی مەلەک پیحانی مزگینی خاتوو زینت پییە
 ئەمن دەگەل تۆمە، جواب نادەییەو، دەنا گویت لێیە.
 کێ بوو لە لاس و لە لاسە شوێی بالەکییە

چۆن بەقای ژنان وایە؟ هیچ شەرت و شوێن و بەقات نییە
 ئەمن بۆ ژنیک لە دلی خۆم ناویژم خەم و خەمناکی و نیگەرانییە
 ئەمن ئەو پۆییم، خودا حافیژیشم لەگەلت نییە.

خەزาล وەکو ئاوری تێ بەردەوی ئاوا بوو. خەزาล بانگی دەکا:
 ئەرئ سوارەکی سوار بووی لە ولاغیکی پەش کویتی مەحکەمی
 خۆزگەم بەو کەسە پۆژی دوو سەعات دەمیتە دەنیتە ئێو دەمی

بەپراسانت دەلیی زۆرابی پۆستەمی

نازانم ئەتۆ نە پەروانەیی و نە شەمی

نە ئاوی حەیاتیی و نە ئاوی زەمزمەمی

بۆ وا زوو قەلس بووی ئەتۆ؟ ئارامی دلەکەمی.

لاس پۆیی، ئەو خەزาล وەدوای کەوت. خەزาล دەلی:

بریا ئەمن دیوەخانیک بویایەم

بەرەو قوبلە شوەرەیی^(۱) منیان بکێشایە

پەنجەرەیی سێ دەرییان لە پێشی من لێ بدایە

ئێوارە و سبجەینان لێی بدرایە شوبایە

(۱) شوەرە: شوورە، دیوار. «ف. خال».

که سیکی ماندوو بوویایه و عیجز بوویایه

بی کوتایه ئه وه جیگای ئیسراحه تگایه

لاس و کورته لاسی باله کان له و دیوه خانه ی میوان بوویایه

گه ردم بۆ ده کرد به بهیداغ، قه لغان و مه تالی له وئ دانابایه

بی کوتبایه: زۆرم پئ خوشه ئه و ئیسراحه تگایه.

ئه و جار، هر پوئی، نه گه راوه، خه زال بانگی کرد، کوتی:

سواره که ی چۆل و به رییان، لیتی ناگری و چانه

له بهرته دایه خه نجه ریکی جه وه هر پیژی عه سلّه ده بیانه

هیندیک ده لئین: کاری وه ستا خدری میسریته و هیندیک ده لئین: خیر

قه ره خۆراسانه

چه پکیکت په پی تاوس له سه ر ناوه گه وال گه والیانه ده گه ل هه وری ده عاسمانه

مه رکه بت وه ها توند کردوو نه رکه ی دئ وه کو یه کانه

قه راری عاشقان ئه وه یه له پێشدا ناز و نیم ناز بکه ن، جاریک به خوشی و جاریک

له یه کتری بگرن به هانه

جاریک قسه یان لیک هه لبه زئ و جاریک ده ست بنینه وه نئو مه مکه نه

نالئین: مانگ و نیوئک پاییز چوو، ده لئین: مه ر وه ختی ئه وه یه و به ران تیبه ردانه

خۆ شه ک بۆ به ران را ناوه ستی، شوانان ده یگرن، نایه ته گیرانه

که و ئه گه ر عاشق ده بی، مئیه که ی ناچیته وه سه ر هیللانه

هه رتک لایان ده خوئین، ناز و نیم ناز و گفتوگۆ ئارامی دلانه

زۆر خوشه ئه و گفتوگۆیه ی جار جار ده بیته راز و گلویی و قسه به زۆران دانا

پیاو نه شه ی که لله ی ده بزویت، دل ده که ویته ته کان دانه

روح ده بزویت، ده کاته وه جووله و جۆلانه

ئه من بی عاقلم کرد، ئه تۆ بی حه وسه له ی، له تۆ وایه رۆژی ده ست لیک به ردانه؟

کۆره وه گه ری، هه زار جار ده ستی منت ببی به دامانه

با لیمان حالئ نه بن دۆست و دوژمن و بیگانه.

ئاشقى وا خوشه، جار جار كابرا دهستی بېنى و كيژ لهبر دهستيدا خوځى
رايېسكىنى

بهوه عيشق دهبزوى، جهرگى پياوى دهسووتينى

كهلهى عاشق نه شه دينى

هه تا بالنده تا سووره قورينگ نه گهر دهنيشى له دم شه تاوان و له دم بيسستينى

نه گهر ماشوقه ى خوځى به سهريدا دنالينى و دمخوينى

نه وه نازه، جار جار بالى خوځى دهله قينى

دهفرى، لهو جيگايه نامينى

ئاخيري به سته ناز و نيم ناز مه رامى دلى خوځى و كامى خوځى دهستينى.

بو له تو وايه دووكانى هه تارييه، نه تو بچى، بلينى: كړپارم

نه و به عزه شتومه كه م بو بينه، نه من نه وه له سهر پوول نه ژمارم؟

نه من كه ليك له تو زياتر چاوه رى و دل بريندارم

ئاشقيني پتى داده وى، ده بى له شه وگوردى بكشيتى نه رى يارم.

پيم وايه ئيستا نه تو به راستيت نيه، له سهر شكى

بو له تو وايه عاشقيني جوانو مائى زين كراوه پى له ئاوزهنگى نى و خوځى

باورتيه سهر پشتى

ئىستا گزينگ له سهرانى نه داوه، هاتوويه سهر نه من به هه ناسه بركه و به كوشتى

كوشتى.

عه زيم، نارامى دل كه م، پتى خوځى هه يه، به ميه ره بانى

ده بى بيه وه جيگاي جى ژوان و قسه ى نيانى

خو نه من كه دايه ك نيم، نه من خه زاله شوپم، با هه موو كه س به سوړى من و تو

نه زانى

هه تا جان هومر ده بى بوى چول بى سهر او و ده راوى كانى

ئاخر بولبول عاشقى گوله، تينه گه شتووه و هيچى له دنيايه دا نه زانى

له هه وه لى ئيواريوه دمخوينى تا ده كه وخته وه به رى به يانى

وہختی گول دہشکوئی، بونی گولی وہگیر کہوئی، ئو حہلہ خوئی لی دہکہوئی،
بونی گول دہکہوئی دہستی شوبایہ زیرانی.

ئو کارہ بہ عاقل دہبی، ہزار جارت سہری من بییتہوہ بہ قوربانی پہنجانہ
ئہگہر سوارہ دہبی لہ مہرکہبی شیر خہزالی، بہدور بی لہ دہرد و لہ بہلایہ، لہ
قسانہ

بہشان و شہوکت روستہمی مازندہرانہ

بو شوخی و جوانی ویتسپی کہنہانہ

ئمہن جووتیک شہمامہ و شہمامہ رہنگیم لہ بن کراسیکی مہحمل دارایی دانا
قسمہتی کہس نییہ، بو توّم راگرتوہ بہنامانہتی و کردومہ بہ پنہانہ
زورم پی مہگرہ سہرگہل و بن گہلی مہری، زورم حوکم لی مہکہ بو چاویتکہوتن و
بو جی ژوانہ

نہ ئہتو سووک بی لہ پیش چاوی خہلکی، نہ من خہجالت بم لہ دای و بابانہ
ہہنگوین وہختیک خوّشہ ئہگہر زورت ئارہزوو بی، بیبہیہ سہر لیوانہ
وہختیک ئاو خوّشہ تونی بی، جہرگت پر لہ ہالو بی و دہروونت بیتہ سووتانہ
برق بہئہسپت بگرہوہ وچانہ

بو خوت ئیستیراحہت بکہ و بخو پارووٹیک نانہ

دیتنی خہزال بو توّ ہاسانہ

لہ دلی خوتی نہکہی بہحہسرت، بلّی: بو من گرانہ

خاترجہم بہ بو ہیچ کہس بہئیلتیفات ہہلناہینم گوّشہی چاوانہ

بہوہختی خوئی سنگمت بو دہکہمہ باغی نمروود، قہرہ زولفت بو دہکہمہ
رہشہپتچانہ

لاجانگت بو دہکہم بہ شہم، دہجا توّش بیہ بہ پەروانہ

دلّت بوّتہ چہقہنہی ئاشی، دایمہ ہہلدہبہزی و خو لہ ئاشدانہ

ئو کہسہ گوّ لہ مہیدانی دہباتہ دہری ئہگہر بہحہوسہلہ و بہوچانہ

خاترجہم میراتی توّیہ بہئیکہ باریک و خہزال و خہزالہ شوّری مہلا نہبیانہ

ئەمن چۆن لە بیرم دەچێ دوژمنیکی قاتلی خانەوادەی، گەورە و گرانە
بە دەستی تۆ چوار سەد سوار شەھلییار و کورپە کورپە و یەکە یەکە بوونەووە بە
بێ گیانە

ئەلەان مەنشووورە لە ئێران و لە توورانە
خەزالی بۆ لاسە شۆری بالەکان دەزگیرانە
ئیدی لازم ناکا ئەو دلتەنگی و دلت کەوتۆتە تەکانە
هەزار جار سەری منت ببیتەووە بە قوربانە
گنجت هاویشتۆتە نێوان هەرتک چاوانە
کەم کەس دەلێن لاسە، دەلێن: سانی نەریمانە
وچان بگرە، لە کیست ناچێ دوو چاوی بەلەک و کیژی مێهرەبانە.
لاس کوتی: بەقسە ی خوش لە لەبەرت دیتە دەری عەتر و شووشە ی گولای
کەم بەو ئەبرۆیانە تیرم بۆ مابەینی جەرگ و دلان باوئ
پاش دوازدە سالی دیکە تەشەن دینێ، لە جەرگم دینێ خوین و زوخاوی
وہللای من خەیاالی پۆینم بوو، بەزەردەخەنە ی لیتوت و بەمژانگی تیری ئەبرۆت
لێت شل کردووم ھەنگاوئ
چاوت بەمن بمینێ بەئەستیرەکە ی پۆژی ئەگە تازە ھەلدی پڕیشکان داوئ
بەژنت بەمن بمینێ بەچووژە ی پیرە لاولاوئ
سبەحینان تاو لیتی نادا گولی لاولاوە گەشە، نیوہ پۆیان ھیچ کەس لیتی نابینێ کام و
کاوئ

قسە ی تۆ کاری کردووم لە جەرگ و لە ھەناوئ
پیم وایە خاک و گلی ئیرەم بەقسەمت بوو، لازم ناکا ئەو ناز و نیم ناز و
زەردەخەنە ی تۆ ی پئی ناوئ
بەو قسە ی ئەگەر جوابت نەدامەو، لە دلت هاویشتووم ژان و ھیش و کاوہ کاوئ
پازدە شەو بوو و لاغم نەھینابوو دەری لەخاوی
ھەوہلێن ئارەزووم دیتنی تۆ بوو، لە دوا یە بچم نەرمە نەرمە بۆ خەمناکی خۆم

بکه مه وه راوی.

کوتی: دهگه ل تۆمه لاس و کورته لاسی باله کییه

سه ری منت بیته وه به قوربانی سه رییه

مه چۆ راوی که رویشکان، ئیک ریخۆله ن و گرتیان له بۆ نییه

له دواى ئەوان خۆت ماندوو مه که، بچۆ راوی شهنگه سییه.

راوی که رویشکان مه که، ئیک ریخۆله ن و گرتیان له بۆ نییه

ولاغیکه رهش کویتی شیر خه زالی که فه ل پانیان له دوا مه پسینه

بچۆ، له دهشته که ی خورمالغ و سیکه نه و سه ر خان و چیا یه مه غلوبیان خاسه

کهوی لین، بالیک دهفرن و دوا بال فرینیان بۆ نییه

دووان له وان بگره، تۆ خه م و په ژاره ی خۆتیا ن پی بره وینه.

گراویه بابم! ئیشتییا ت له راو نییه، ئەو قسه یه قه ت بۆ تۆ نا کرێ پینه

راوی که و که رویشک و جهیران و ئاسک و ئاهو بۆ تۆ چییا ن تیدا بهسته نییه

ئه گه ر هه زێ ده که ی دلت به سه سیته وه، سمیلت له سه ر کولمیکه ناسک بکه وه به

په رزینه

ئه و حه لی ئەتۆ بیه وه به کاکه مه م، ئەم ن ده بمه وه به خاتوو زینه

ده ستیکت داویمه سه ر ملان و، باسکی چه په ت بۆ ده که مه وه به سه رییه

ئه و وهختی کام و کاوی خۆت ببینه

با مه له می وئ بکه وئ، لوقمانی بیته سه ری، عیلاجی بکرێ ئەو برینه

ئه م ن له تۆ بریندارترم ئەما وه کو تۆ به په له و شیت نیمه.

لاس ده لئ: غه رییم خه زال، خانه واده ی من له کاوله نوحسایه به جیما وه

ئه و تیره ی ئەگه ر ئەتۆ له جه رگی منت داوه

قه ره زولفت به م ن بمینیته وه به قۆپه نی وه نه وشه ی ساوا

کولمه ت به م ن بمینی به شه مامه ی وه ردی، با ی شه مال تۆزیکى تۆز وه سه ر داوه

سنگت به م ن بمینی به تهختی خونکاری، مه جلیس ئاوه دان بۆوه، تازهیان ئەو تهخته

دانا وه

چاوت به من بمینى به ئهستیرهى به یانی له پیش مه لای ماوه راندا ئه لالا
ئه لالا و نه سرومینه لالا داناوه

کاری خولایه، هونه ری تو نییه، دلی من ره گیکه له به دهنی تو هه لکشاوه
وات جهرگ بریوم، لیت شل کردووم هه نگاوه

لهو پوژوهه ئه گهر رووچی لاس و لاسه شوپی باله کان خولقاوه
خودا ئه و ته رکیب و رووچ و به دهنه ی به من داوه

دایکم له مهمله که تی کاوله نوحسایه مه مکی له سه ر زاری من داناوه
ملک و ماشم له پیش چاوی که وتوووه، وات شل کردووم هه نگاوه
ئه و تیره ی ئه گهر له که له که ی راسته مت داوه

نه هاتوته ده ری، ئیستا له مابه ینی گوشت و پیستدا ماوه
زوړ ساحیب عاقل و عیلم بووم ئه و عاقلی پوخت لی کردووم خاوه
ئه و سه عاته هه چهند تی ده فکرم، که لکی پیاوه تیم بو هیچ جیگایه ک نه ماوه
قهره زولفی تو بووه به زنجیر، ده ست و لاقم به زولفی تو زنجیر کراوه
جا لازم ناکا، ئه وه ی مه رامی دلم بوو ئه وه ته حویلی تو م داوه.
لاوه قهسته م به وه ی که م نه له گوین که سه و که سی له گوین نییه
ئه و ئه زه لیه و ئه و ئه به دییه

مابه ینی من و تو قه له می هه ق دهستی ئیلاهییه
گراویه بابم ماله تو یه دوو چاوی به نگی و سنگیکه سپیه
با خه لک نه لاین لاس شیتته یان هه وایییه
تیری له جهرگی دراوه یان به نگیه

ده ست باوژژه مابه ینی سنگ و به روکان با بجی دابنیشی به خاترجه می و
به ئاسووده ییه

با دلت به س بکاته وه هاوار و ژان و بهیدی بهیدییه.
لاس دهیگوت: شه به تیکم له کولمه ت به دیه، با بو من بیت به دانیشن و به
خاترجه مییه

نه بادا خزم و قهوم و کارم بلاین: لاس بی عاقله و هیچ عاقلی نییه

خه زال ږايگرتووه وهک قهره سوران، پټی دهکښت کښکی عیلى مه لا نه بیهه .
وهره کیژئ مهرزینگان له کولمټکه ناسک ماچکم دهرئ
خه لکی له قیامه تی به هه ویایه، با من له دونیام وهگیر بکه وی قومیک ئاوی
که وسهرئ

ئو تیری له جهرگت داوم با برینی ساړیژی بی و له جهرگم بیته دهرئ
با بشکئ ژانی ئو برینه، نه مینی ژانی خه نجرئ
دنیا هر ئو سهعاتیه پیاوی تیدایه، جا دوايه هرچی به سهرم دئ با بمه یته
سهرئ.

خه زال دهیگوت: ئیره جیى ئوه نییه، ئوه سه حرایه
مال خراب دلته هینده شیت و دیوانه و شهیدایه
هه چهند پیشگیری ده کم عیلاجی ئو دلی بریندارت نایه
قه سته م به وى کم نه گهر بی مه کانه و لایه زاله و نه گهر خودایه
به خوینی حه سهن و حوسین نه گهر شه هیدن له دهشتی که به لایه
قه سته م به حه زره تی نوح نه گهر ئو نه بییوللایه
با بجینه وه چادر و چیغ و جیگای ئیستیراحه تگایه
ئه تو هه لوی، خه زال که وه، مه ترسه له ده ست هه لئایه
ده نا ئه لعان خه لکی به غیلیت پی دها، ده لټن: ئوی گفتوگوئ ده گه ل خه زال بیی
که دا نییه و شایه

برو خاترجه م به خه زال نه نگوستیلټکی زیره و ده قامکی لاس دایه .
جا ئوه لاس له خه زالی ده کرده وه خودا حافیزییه
دهیگوت: ئارامی دل که م! راوت پی به تال کردم، ئیدی چیدی ئو سهعاته ئیشتیام
له راوی نییه

که چوومه وه چاوه ری تو م که بو م بنیری قسټکی به ئه سه حیه
چومکه شټم، عاشقم، هیچ ناگام له خو م نییه
وهکو مرخیکی ده قه فه زی ده که ن چاوه ری دانه و تونییه و برسییه
چاوه ری لاسیش به ژنټکه باریک و کولمه یه کی مه لحه مییه

خودا حافیز، ئینشەللا دادەنیشین بەخۆشییە.

ئەگە خەزەل لە پشتهووە تەمەشای دەکرد و لاس دەگەراوێ
وێک سولتان سەید وەقازی تیرەنداز و لەسەر دوراستەیی پکیفی پراوەستاوێ
خەزەل، تونی بوو، بۆی دەبوو بە جامی شەربەت و بە بەفراوێ
خودایە بەقیسمەتی وی کەیی بەژنیکە باریک و دوو چاوی کال و زولفیکی خاوە
ئەللاھوممەسەللی عەلا محەمەد سوبحانەللا، پیاوی وا کەمتر خولقاوێ
بەینەللا زۆریشی عەزیزەت و عازاب و سەخەلەت و ساغاوی لەسەر خەزەلە شوێری
مەلا نەبییان کیشاوە

لە پێشدا جوابم کرد و گەراوێ

لە دواوەدا بەزەرەمەخەنە و بەکەمال و مێهرەبانی دلخۆشیم داوێ

بەوێ چا بوو بەقسە و گفتوگۆی شیرن ماندووی حەساوێ

قسەیی ناخۆش تیرە، ئەگەر کەسێکی ئەو تیرەیی لە جەرگی دراوێ

ژانی ئەو تیرە ناشکی ئی قسەیی ناخۆش هەتا دەلێن: ئەو کابرایە ئەو سەری

وێن بارستی گلی ناوێ

چا بوو بەمێهرەبانی ئەو قسەیی خاترجەمیم بەوی داوێ.

کێ بوو لە خەزەل و لە خەزەلە شوێری مەلا نەبییە

تام خۆش و بۆن خۆشە، بە بەدەن شەنگەبییە

جوانیکەیی لەوێدا نییە، عیسائی و عاقل و مێهرەبان نییە

سوبحانەللا دەلێی حۆری بەهەشتی باقییە

چلۆن بەسیاسەت کاریکی وا بکەم ئیرادەم لێ نەگرن دوو سەعات لاس بانگ بکەم

بەمیوانییە؟

دلی وا لێ بستینم نەوێک کە پەتیکێ لەنەکاو بپرواتوێ بۆ نیو عێلی بالەک و

بالەکییە

خۆ لاس گەلێک لە من زیادە، لە قابیلەتی هیچ کەسدا نییە

بۆ خۆی نازانی لە جەرگی منی داوێ تیریکێ ئەبەدی و غەیبییە

کار به په له ناکړې به ته گڼیر و به مړاوده و به عاقلییه
بزاین سولتانی که مال پښکای لاس له کوټوه ده بې له گه لې بگرم دوستایه تی
به یه گجاری و له گه لې ناشنایه تییه

خو ټه و دلی دوو له ته و ئی من له حوت له ت که متر نییه
له لاس وایه ټه من به فریوی ده به م، نازانې ټه من زیاتر روحم له کنه خو م نییه
یان ئی لاسم ئینشه لالا به خو شوی و به حه لالییه
یان ټه و سره م ده به مه وه بن بارستی گلییه.

ټه وه ټه گهر چو وه لاس، هر چاوه ری بوو، خه زال له فکریدا بوو، ده یگوت:
بو م هه لیکه وئ خه لکی نه زانې، شو رتم به به دی نه روا.
ماله برای دایکی چادریان لاپه ر بوو، فکری کرد ټه من ده چمه مه ری، له گه ل
پی ریان دیمه وه، پښکای خو م ده په پښم، خالم له مالې نییه، به خالوژنیشی کوتبوو.
کلفه تیکی نارد کوتی به لاس بلې:

ټه و چادر و چیغه دیوه ټه گهر له خپوه تان دووره و له چادریان دووره و به ره و
شه مال

سهری قهره په شمالي هه لداوه
پیشی به کانی و کانلیکه و به گو م و گو میلکه ی ده به فراوه
سبحه یان زوو تاوی وئ ده که وئ و ئیواران بانگی ئیوارئ سیبه ری و ه سهر کشاوه
وه به ریان داوه دوازه ټه نگو سته کی سهر به په یکان بیجگه له به رچیغی تازه پراوه
ټه من ټه وه ده چم بو پیش میگه لی مه ری، ټه ور و که به هانه ده گرم، ده لیم: ټه و
ساله که

پرزق و مالی ئیمه بی به ره که ته، ده ستر زده کراوه
لاس ټه گهر بیته وئ، چوون مه شه ور ده بې له هه موو که س، ده لین: خه زال شیر
مه شکی له خو ی داوه

لاس به دزی بچپته وئ، خه لک نه بیینی، ده بیته دنگ و باس و قاوه قاوه
کوپه ژوانی ټه من و لاس سو عبت نییه؛ گاوانیک، شوانیک، گه دایه ک نییه ټه گه

بیتو کەس بزانی وەبزانە سەری سەد کەس لە بەدەنیدا نەماوە
وەبزانە دوو سەد زری جیوت ریزە لە خوینی هەلکشاوە
چومکە هەمیشە قەرەولمان هەیه، پیاو نابێ لە خۆی خاترجەم بێ، هەتا قسەمان
لێ ببێ بڵاوە

با سووک نەبین، نەکەوینە سەر بەندوباو
ئەگەر کار بەنەپینی بێ چاکترە، نەبادا بڵێن: سەد قەتلی لەسەر کراوە.
کلفەتیک نێوی سۆسەنە و ئێکیان نێوی گۆل بەدەنە
خەبەریان بۆ لاس دینا:

لاس ئەگەر گوێی هەلەمخست دەهات دەنگی گوارە و کرمەک و بەریەنە
جار جار دەچنە سەر سنگیان و جار جار دەبێتە شەپە بەران، لاس دەلێ: دل
رامەچەنە

خاترجەم خەبەری خەزāl، دلّم زۆر لەهیش و لەژانە
ئەو هاتن بزانی چییە ئەو عینوان و مەکر و فەنە؟
هاتن بە لاسیان گوت:

خەزāl دەلێ: لاس زۆر چاوەرێت، بێ لەوێ چاومان پێک بکەوێ
ئەگەر دەمێنێ سێ سەعات لە شەوێ
ئەگەر کەو دەقاسپینێ و خەوی لێ ناکەوێ
چاوەرێتی مەعشوقەییەتی ئەگەر چاوی پێ بکەوێ
بۆیە وا شەیدایە دلێ ناسرەوێ.

ئەگەر وایان بە لاس گوت، لاس زۆری پێ خۆشحال بوو.

ئەگەر چاوی پێ کەوت ئەو شەنگەبێری ساز بوون بچن بۆ پیش گەل و پاش گەلی
مەرییە

نیوێکی خەزیم شۆرە دەلێ کچە کۆییە
نیوێکی هەمەوێند و نیوێکی زودیە
لە بن بەرەلێنەدا ون بوو کراسی مەحمەل داراییە

هموو چاوی دهسوورې، دهلتي كهوى برسييه
هموو راوهستانون لهسهر كهوشى پانيه كورهكيه
سى بزماره و ئلماس كارييه

پاكى كوارهى كوي زيري بي قيمهته، قيمهتي له خهزينهى كهسدا نيه، پاكى زيري
سپيه

خالى كهردنى همووى كهنوميه گزنيږيه
دهلتي كهنجى خهزينهى خهسرهوه، دهركى خهزينه كراوتهوه و ساحيبي له كن
نيه

قهره زولف همووى دهلتي عهسكهرى رومين، حوكميان لهسهره و
ههليا نكيشاوه شيريه

تاق و جووت وا راوهستانون دهلتي واليه و ميرهلته و نهفهنديه
وهختيكي نهگر له حوكمراني دابوون سهلاتينيه

همووى دهلتي ئادهمى نيه و عاسمانيه و غهيبيه

پاكى زولفى خوار و جووت كردووه و كردويه سى بهنگيه

قويتاس و بهندوكهى هاويشتوته پشت سهريه

له پشتهوه ريشوهيان دهچيتهوه سهر عهرزيه

نهگر به لهنجه دهرؤن، هينديك دهلتن: مراويه

هينديك دهلتن: خير نهوه پوري^(۱) شهنگهسيه

كهسيك دهردهدار بي، كهكيان بلتن: بههيج شتيك عيلاجى نيه

نهكه چاوى بهوان بكهوي، نهوه عيلاجى هات دهردي گران و كارييه

نهخوشهكه چاك دهبي، دهكهويتهوه سهر زيندهگانيه

نهگر شيخي ئيرشاد بيبيني قسه دهپهريني، نهتق سويند بخو، بلتي: هيج ناگاي

(۱) پور: بالندهيهكى گوشت خوشه، له مريشك زلتړه. (هب). نهگر لهباتي «پول» نهبي، ليره
مهعنايهكى نيه، ههروهك شتيكى هاتوته سهر زارى. فارسي: دراج. (نامهای پرندگان در
لهجههای كردي، ص ۵۱).

له خۆی نییه

هیچ کەس وا بهو ئەندازەیه نهیدیوه شادمانی و خوشییه
چون رهئیسى وان خەزال و خەزاله شۆرى مه لا نه بییه.

ئەوه هه موو وه له نهجه كهوتن، ده رۆیین كۆترییه

هه مووی قه جهر برکراوه زولفی، عاره قیان دیته وه سه ر کۆلمه ی لیمۆیییه
هه مووی چاوه پیتی رهئیسیانن قه ده می خیر بێ، ئەو سال به به ره کهت ده بێ سال
ره فیقی رینگامانه خەزال و خەزاله شۆری مه لا نه بییه.

ئەوه خەزال هات و پاکی شل و مل و سایه گهردن شیرمه شکیان له خۆیان داوه
پاکی ده لیتی پۆری به له که و سه ری لی شیواوه

پاکی ده لیتی وه نه وشه یه و شین بووه له سه ر جوگه و جواری ده به فراوه
پاکی کۆلمه ی ده لیتی شه مامه ی هه وت ره نگه و با ی شه مالی لی داوه و ماته ی داوه
هه مووی چاوی ده لیتی مانگی چارده یه، هه ور نییه و ساوه

ئەوه له بورجی منه ووهر سه ری ده ره یناوه

هیند به خوشی رۆیین بۆ پیش مه ری، کچ له چارده ساله ییدا بێ عاقله، هه چی
عاقلی له که له یدا نه ماوه

چون وه سه ر هه موو کهس هاتوو، له هه موو کهس قه وماوه

هه ر کهسێ به دلی خۆی چاوه پیتی کام و کاوه

شه ش سه د کهس بدزی له سمایل عوزیری و له و عیله کوپه لاوژان خۆیان

ده دزیتوه، په نایه ک بێ به لکو کیژان هه چ کهسێ ئەوی عاشق بوون و کیژ مه یلیان
به وان داوه

ده یگوت: بیری رۆیی بۆ بیره مه ری، به لکو یاری خۆمان ببینن به و دوو چاوه

قاسپه قاسپه، پیکه نینه، قاوه قاوه

ده نگه تۆق و ته له سم و زیر و زنجه ق و گواره و کرمه ک و ئاوده نگه ی و خه به رچی و

قۆیتاس وا ده بوونه وه بلّاوه

قافله و توجاران له سه فه ری سه مه رقه ندێ ده گه راوه

دهيانگوت: دهبي چ خه بهر بي، له دونيايه دا چ قه و ماوه
هه لبت ئاخري زهمانه و پوژ گه راوه.

ئه وه لاسيش له پتي ده كرد جووتيك چه كمهي سمايل نامه ي وهستا نه سيرييه
بن په پوهله نيشاني عه سل دهبانگاري وهستا نه سيرييه
له بهري ده كرد خه فتان يكي پيستي كه رگه دهن، ئه گهر تيره ندازي لي بكن
تيري لي ون دهبي له تووكيه

دورژمن دهلي هه لبت ئه من تيره ندازيم لي كرد كوشتم، تازه زينده گاني بو نيه
نازاني له نيو تووكيدا ماوه ته وه ئه تيره، هيچ ئه سر و زهره دي بو وي نيه
ئه وه دبه ر خو ي ده چه قاند خه نجه ريكي دهمرهي پينج بستييه
دوخي راسته، خوارايي تيدا نيه

جه وه رداره له قه برغهي هيچ كه سدا نيه
كه سيك بيباته فروشي ساحيب قيمه ته و قيمه تي نيه
ئه گهر له پوژي ليقه ومانيدا هه لي بكشي، چاوي پياوي له بهر هه لنايه، پياو چاوي
ديتني بو نيه

وهكو تيشكي تاوي جه وه ري ده رژيته سر عه رزييه
بوسته ي خه نجه ري عه سل شمعار پهنگي فتاح به گيه
دهسكه كه ي شاخي گه وه زنه، ده لين شاخي گاكوييه
كه مبه ر زنجيريكي راست و چه پ ده كرد، شازده قه د ئاوي خواردووه به ژه هري
ماريه

له بهر پوژي ليقه ومانني ئه گهر كاري لي نه كا شير و تيري بيگانه و ئه وه بو پوژي
دل هيشان و به يدي به يديه

چه پكيكي په ري تاوس له سر ناوه، په ريكي ره شه و يه كي سووره و يه كي سپيه
يه كي بنه وشه و ئه وي ديكه يان لاجيوه رديه

بلي قه ت بايه په ناباتيكي له بهر ئاته شي عيشق ئاگاي له خو ي نيه
ئه وه بو خيوه تي ماله خالي ئي خه زال هات به دزي و به مه بخيه

چۆن كەسكى چاوه پى مانگ دەبى كەنگى ھەلدى شوقى بىبىم بەئەمرى ئەبەدىيە
 ئەویش ئەوئەندە چاوه پى خەزالە كەنگى بىتەوہ لە پىگای مەريە
 بەخولای عەينى عەيش و نۆشە لەگەل وى ھەن دوو سەت و چل شەنگەبىرىيە
 ئەوہ ھەمىشە چاوى لە پىگای مەرى و پىگای چۆليیە
 بۆ خۆى ئەوہ لەوپیە، دلى لە كن خەزال ھەفسییە.

خەزال دەستوور و عەمەلى پى نیشان دان، كوتى: ئەمن كەمىك ناپرەھەتم،
 شتوشۆى چاوم لەسەر ئەو كانى و رووبارە دەدەم. دوو پمبىشى مابوو رۆژ ئاوا ببى.
 بەغەبرى دوو كلفەتى خۆى كەسى دەگەل خۆى نەھىشت. ئەوہ ھەر كەسەى بۆ جى و
 پى و خانەوادەى خۆى رۆيىيەوہ، بەپىش چاوى لاسدا ھاتن، ناخر كچ ئەگەر جوان
 بى و ناسك بى بۆ جوانى ھىچ شتىكى لە گوین نىيە. لاس لە پەسى چادروہ زۆر
 چاكى چاوبەكچان كەوت، ئاوپرژىنى دلى كرا. كوتى:

كىزان رۆينەوہ، ھەموو لاجانگيان، دەللى: زەردە بىيە

دلى من ھەمىشە وەك قەرەبىنا لەسەر پىيە

لەم سەرە خەزال رۆيى، ئەدى ئەلعان خەزال ديار نىيە، لە كوپیە؟

لەو عەينەدا كلفەتان ھاتن، تەفتىشيان كرد. جا ئەوہ خەزال بەسەد ناز و نىم ناز
 ھات، لە تەنىشتى يەك دانىشتن، كلفەتان چۆليان كرد. ھەركەس بەلایەكدا رۆيى.
 لاس و خەزال دەگەل يەك مانەوہ.

ئەوہ لاس دەللى:

خەزال لە خۆى داوہ شىرمەشكىكى خاسە پەنگى بەدوو پىزە قەيتان كارى كراوہ

پىشى گولینگەى ئاورىشمى خاوہ

تازەكانە لە دەباغ ھاتۆتە دەرى ئەگەر دەباغى بۆتەوہ تەواوہ

ھەر دەللى گولە لە كىلەك و بناوانان تازەكانى ماتەى داوہ

ئەمن ئەو وردە عارەقەم پى جوانە ئەگەر لە نىو بروى خەزال پراوہستاوہ

دەللى مانگە تازە لە بورجى ھاتۆتە دەرى، ئەستىرەى سۆھەيلى لە چنگى داماوہ

زنجىرەى زولفان سەريان لى شىتاوہ

له نښوانی سینه و مه‌مکان تاق و جووت و داو داوه

تیکه‌ل بوون، پټحانه‌یه، گوله، گولاره، گیابه‌ند و خاوه، هه‌لاله‌یه، لاولاوه

ئارامی دله‌که‌م به‌مه‌خسودی خۆم گه‌ییشتم، قه‌دهمت بۆ خه‌یوه‌تی ماله‌ خالت

هه‌یناوه

جعه‌نده‌م، با بلین: ئه‌و پوژه‌یه سیاوه‌حش به‌دهستی ئه‌فراسیاب کوژراوه

خۆ ئه‌گه‌ر من بشکوژریم پریشکه‌ی خوینی من ده‌په‌رپه‌ته مابه‌ینی ئه‌و دوو چاوه

خاترجه‌م ده‌بیته خال وه‌کو فینجانیکی بلین: له‌سه‌ر ته‌ختیان داناوه

ئه‌وه‌ شانازییه بۆ من، له‌به‌ر ئه‌و خاله‌ی خوینی من هه‌تا ئه‌تۆ ده‌مری نیوی من له

دنیا به‌نه‌کوژاوه

تا ئیستا ته‌هیریکی تیزبال بووی، له‌نگه‌ری بالت له‌ بۆ ئارامی دلێ من به‌رداوه

ده‌جا با تیکه‌ل که‌ین سمیل و بسکان تا حه‌سره‌ت و خه‌م له‌ دلم نه‌می‌نی، ناله‌ نال و

کاوه‌ کاوه

با شه‌کری لیومان هه‌تر و حه‌بیری ببیت بلاموه

ئوخه‌ی ئه‌وه‌ کامی خۆم چاوپێ که‌وت و ماندووم حه‌ساوه

هه‌تا سه‌عات و نیویک له‌ شه‌وی چوو، به‌زنجیره‌ی زولفی خه‌زال ئه‌وه‌ لاقی

لاس به‌ستراوه.

ده‌ستیکه‌ منت داوین بێ یاری شوخ و شیرینم

لینگیکی گواره‌م ده‌یه ده‌بیته موتمه‌ئینم

من له‌ خۆم نیگه‌رانم دره‌نگ دره‌نگت ده‌بینم

له‌به‌ر خه‌یالی دلم ده‌بینم له‌ ژوور سه‌رینم

ئاو پرژینی دلمه‌ وه‌ختی له‌ خه‌و راپه‌رینم

بۆ قیامه‌تیشم چاکه‌، پتی قایم ده‌بی دینم.

به‌ندیکی گواره‌م ده‌یه هه‌لگیرم به‌یادگاری

با نه‌چمه‌وه به‌ماتی و به‌مه‌ستی و دل برینداری

خۆم وه‌ک پادشایان ده‌زانم به‌ میری و به‌ سه‌رداری

پادشایه تی هیچ نییه، عاشقییه خونکاری
 خه زال ئه گهر پیکه نی شه کری له لیوی باری
 به خولای پیاوئیکی سهیری، زۆر فه قیر و ئیختیاری
 دلت زۆر پر له خه یاله، جار جار پیاده ی جار جار سواری
 ومختیک مات و مهلولی ومختیک مهرد و وشیاری.
 ئه وه دیسان ههر خه زال ده لئ:

پیم وایه تو غه ربیی، هاتووی له سه مه رقه ندی
 جار جار تونده ته بیاتی، جار جار هیدی و ئه هوه ندی
 جار جار خو ت زۆر تال ده که ی، جار جار زۆر رهند و مه ندی
 خاترجه م به گیراوی تو به داوی که مه ندی
 ئه تو به زولفی خه زال، ئه تو حه فسی و ده ست به ندی.
 شهرت و قه رار یکم کرد من، سه وگه ندمه به خودای تاق
 ئه من هه تاکو ماوم شکوفه نه دهم وهک میلاق
 ئه من ههر بۆ لاس ده بم، ئیتمینانم گوت له لات.
 ئه وه ههر خه زال پی پی ده لئ:

دهستی منت داوین بی با گوشاد بی ئه و دله ته نگه
 مه خسوودی خو ت وه ربگره له و شه مامه حه و ته رهنکه
 ئیمه با مه ره خه ست بین ئه و قاتی شه و درهنکه.
 له ورپوه تا کو سی سال من عاجز نابم له یار
 زیاتر عیشقم ده بزوی، زیاتر قسه م دیته کار
 ئه لعان دلم زۆر ته نگه، نه م ماوه عیلاج و چار
 ناخر خو من بی که س نیم، زۆرم هه یه قه وم و کار
 نه بادا شکیان کرد بی، ئه وان لیم بکه ن پرسیار:
 «خه زال ئه تو له کو ی بووی» ئه من چمه عیلاج و چار؟
 لاس که فکری لی کرد له و کو لمه زهرده بییه

قسه که ی لّی دسه ماند، دهیگوت: قسه ی به جّیه.

هرتک به جوت راوهستان به بیّ سوال و بیّ پرسیار

و مختی عیش و نوشیانه باغی ههنجیر و هه نار

هرتک خودا حافی زیان کرد، هرتک دهسته و دوعا بوون وهکو پیر و وهک ئیختیار

پرویان له عاسمان دهکرد: یا سهعید و یا جهببار

شهیتانان چاویان کویر بیّ، پیکمان بیّنی کاروبار.

ئهوه لاس دهگه راوه، وهکو بازیکی برسی گهر شهوئی له شهو راوه

خه زال زور شل و مله دوگمانی ترازاه

شه مامه ی کال و پهنگین به دهستی لاس ژاکاوه

وهکو و منه وشه ی کویتستان گه بلّین: سه ری هه لّساوه

سه ریایکی زنجیره ی زولف و هیچ له جّی خوی نه ماوه

هه مووی به باوه شی لاس ژاکاوه و تیک ها لّوه

ده لّی باغی هه نار و تازه کانه ی گولّ داوه

هه چ که سیّ بوّ ماوه ی خوی هه لیان هینا هه نگاوه

هه رکیان لّیک بیّ شک بوون، کار له کار ترازاه

خورما گه په یوه ندت کرد، مه گه بلّین: ئهوه داره شکاوه

دهنا په یوه ند ویشک نابیّ، مه گهر بلّین: بیّ ئاوه.

جاریکانه به بوّنی په کتری مه ست بوون هه تا ده شهو؛ جا پاشی ده شهوه ی هه رتک

لا دلیان که وته فکر و خه یال. روژتیکی پاش بانگی ئیوارئ خه زال له قهستی ریگی

خسته ماله خالی، چهپ بوو، سیبه ری کیوان هاتبووه خواری. لاسیش ئه گهر چاوی

پی کهوت، ئهوه سوار بوو به عینوانی راویّ دهچی ریگا به خه زال دهگری.

خه زال له دوو کلفهت سوّسه ن و گولبه دهن زیاتر که سی دهگه ل نه بوو. لاسیش له

نوکه ر و خزمه تکاری خوی زیاتر بیگانه و غهیری و قسه په ریّنی دهگه ل نه بوو، ئهوه

لاس ده لّی:

ئهوه جاریشم ئهوه به چاوی خوم خه زال ده دییه

بریا من دارێک بوومایه پێیان کوتبامایه داره قه‌سییه
 شین بوومایه به‌عومری باری ته‌عالوللا له‌سه‌ر کانیه
 سی‌هرم برۆبایه بۆ شه‌رق و غه‌رب و جنوب و شیمالییه
 له‌ بن لکێکدا دانیشبانا‌یه شل و مل و سایه‌ گه‌ردن و داوو ده‌لینگ حاجی
 حوسێنییه

وه‌ختیکی ئه‌گه‌ر ده‌هاتنه‌وه‌ ماندوو ده‌بوون له‌مه‌رییه
 بیان کوتبایه با بچینه بن ئه‌و داره قه‌سییه بۆ فێنکییه
 به‌هاتبانا‌یه بنم پۆلێک شه‌نگه‌بێرییه
 جا ئه‌و وه‌ختی ئه‌من ده‌گه‌ز بالام ده‌کرد، ده‌که‌وته دلم شادیانه و شادمانیه
 له‌ بن لکێک دانیشبانا‌یه پۆلێک که‌ کۆبییه
 له‌گه‌ڵ یه‌کتریان بکردبایه راز و گله‌بییه
 له‌ بن لکێک دانیشبانا‌یه پۆلێک شه‌کره‌ژن، گه‌ردنیا‌ن درێژ بویایه وه‌ک گه‌ردنی
 جانو

ماینی کاکلا‌غای گه‌ردیه
 بیانکردایه ته‌ قاوه قاو و گاله‌ گال، یه‌کتیک بیکوتبایه: لانکه‌ی ساوام به‌جی
 هێشتوه. یه‌کتیک بیکوتایه: قه‌یدی ناکا می‌ردم له‌ مال نییه.
 له‌ ژێللا ته‌مه‌شای لکیان بکردمایه، گه‌لاری‌زانمه، به‌برۆیان له‌ جه‌رگمیان
 کردووه تیره‌ندازییه
 لانکی ساوایان به‌جی هێشتوه، جیگا که‌یان ئیسراحه‌تگایه، بیانکوتایه: هیچ
 ئاگایان له‌ خۆیان نییه.

هه‌چی به‌هاتایه‌ته بن سی‌به‌ری ئه‌و داره به‌بۆن مه‌ست بوویایه. بیانکوتبایه: مه‌سته

و

ئ‌یغیار نییه.

له‌ بن لکێکدا دانیشتبایه پۆلێک که‌ یخودا و ڕ‌دێن سپیه
 چومکه‌ کۆنه سالن ئه‌وان، بیانکردبا باسی کاوله‌ نوحسا و ولاتی باله‌کییه
 له‌ بن لکێکدا دانیشتنایه پۆلێک که‌ سوورچی ئه‌گه‌ به‌رۆکیان پاکی

دهروازهی سنگیان داخراوه بهعهبوتۆپ و مهجیدی و زیری قهیمیه
له بن لکیم دابنیشتایه چارده کچ خویندهوار و بهعیلم و کۆلمه ئهتلهسییه
تام خوۆش و بۆن خوۆش و ددان مرواریه
سهریان ههآینابایه تهماحیان له لکم بکردایه، بیانکوتایه: راست و بۆ غهوشه ئهوه
مالی کلکه تهشییه
لییان ببریمايه، بیان هینابا سهروهستا کار، پیداوایستیایان چبویایه بیان
هینابامایه

بۆ سهرو پیداوایست کارییه
ههچ کهسی بهدلی خوۆی رانک و چۆغهیی پی پرستمایه، ههچ کهسی بیناردبایه بۆ
دهزگیرانی خوۆی بهیادگاری و بهدیانهتییه
ئهوان قولکهی گهردنیان شهربهته، ئاوی کهوسهروه و کانیه
قسهی وان دهبیته راسته و خوۆش نشینی بۆ شار و بۆ ئاوهدانیه
همیشه لهسهریان دهگهری پۆلیک شمقار، دهبی تاریفیان بکهی بۆ جوانیه
لهسهرو ئهوه دارهی نیشتووه پۆلیک بهری، دیاره بهری زاهیری نییه و غهیبیه
جا ئهوه وهخته ئهمن دلم ساکن دهبی، بۆم پهیدا دهبی ئیستیراحت و زیندهگانیه
خۆ من له دنیا پهیدا بۆ مهزوروم، مهزوروم کهس نییه
مهزوروم خهزالی و خهزالی شهوۆری خالی گزنیژی و سوور و سپیه
ئهگهر خهزالی ئی من نهبی بهتهما نیم بۆ جهننهتی پۆژی باقی و ئاخرهتییه
جا نازانم خهزالیش وهک من شیت بووه، ئیغیاره، یان ومحشییه
له گهردنی وی جوانه پیرۆزه و ئالتوون و لهگهڵ تۆقی ئهگهر له گهردنی کهسدا نییه
ههچهند جاری دهیهاوئیتتهوه سهرو خالی رهش و گزنیژییه
دهلێی گهرمای نیوهرویه و له ئاوی دوور کهوتوتهوه و تونییه
چومکه داعبای ئاوتیه، له ئاویدا نهبی زۆر مهخشوشه مراویه
ئهمنیش بهبی خهزالی ههمیشه مهستم، شیتم، شهیدام، لهبهرو خهیالی خهزالی ههچ

عاقلم له كهلهيدا نيه

چومكه ئيستا قسهيه، وهگيرم نهكهوتووه خهبريكي بهراستي و بهئهسهحييه

ئهمن ئهگه هاتمه ئيره بۆ غوربهتي و غهريبيه

ئاخر لهسهر خهزال بوو پهيدام كرد خوئنيژي و دوژمنايهتیه

دهبى پوژى سى جار بهمن بلى: پاداشتي ئه و كارهى تو چيه؟

پاداشتم دوو زولفى بهنگى و ليوتيكي ئهتلهسييه

جا مهگه پروو بكهينهوه له دهرگاي ئهزلهي و ئهبهديه

جا له خهزال زياتر ئهمن له و دنيایه دا له من وايه دايك و باب و مال و دهولت و

خانه وادهم نيه

پوژيک دهبى قولى خهزال بگرم بهشادمانه و بهخوشييه؟

بچمهوه نيو عيلى حهرير و بالهکيه

جا ئه و پوژه بدهمهوه ئهمهگى داي و بابيه.

له بن لکيکدا دابنيشتبانايه پوليک راوکه: ئه و لکهي چاکه، ئيمه بيبرين بۆ

سهري تيرييه، بيهينه سهرو هستا کار بيدهين له پهنده و کوشتهرييه

لهسهري كانيه قهمبريان و ههوارى بيريان و کوسرهتي شاله بهگيان و له دوهاچه

و بلکيس پتي بکوژين نيرييه کتوييه

جا له بن شالکدا دابنيشتايه ئارامى دلم خهزال و خهزالهشوري مهلا

داود و مهلا نهبييه

مهگه حورى بههشتى، دهنه دنيا جوان و لايهق و ممتازى وای تيدا نيه

جا من لهنجهى خهزالم دى، تازه من زيانم بۆ چيه؟

ئهوه دهروا بۆ ماله خالى ورده ورده، كهتاني هاتوته سهرو عهرزييه

جار جار رويني دهلي كهوه، جار جار دهروا كوژترييه

تيريكي وای له جهرگم داوه خاترجهم به ئه و تيره دهرمانى نيه.

ئهوه بهسهرو توقان، تهلهسماندا خهزال بهشاني راستيدا ئاورتيكي دهداوه

ئهويش دلى ماندوو پر خهيالى بهديتني لاس دهحهساوه

خه زال پووی تّی دهکرد و لّتی شل دهبوو شهقاو و ههنگاوه.
 ئهړئ سوارهکهی سوار بووی له ولاختکه عهسله بهحرییه
 له شانی خوټ کردووه پمبیکی عهیزه رانی دهمر هشی ههژده قه فییه
 دهلّی له تو زیاتر کهسی دیکه لهو دنیا یهیدا نییه
 دهک سهری خه زالت بیټته وه بهقوربانی نالچهی کهوشییه
 ههنگاو یک وهره خواری، پوژ درهنگه ومختی فیتکه تییه
 ومختی ناز و نیم ناز و راز و گلّی و چاک و خویشییه
 ههتا چاو پکت بو بکه موه به پیاله ی شهراب و گهر دنت بو بکه م به موزه
 نه وه کو بلّی موزه نییه

ههتا مهست بیی، چیدیکه رانه وهستی به ئیغیارییه.
 نه وه لاس یهک بهندی بانگ دهکا:

کوئی کیژئ نه تو پوری به له کی، نه من شه هیتم
 ههچند دهکهم دلم نایه بیتم نه گهر بتر اکینم
 توّق و ته له سم و بهندی ئالتوونان بیسیتم

ئیجازه ی تو ی له سهر نه بی ناتوانم چه قه ل پاریزت بو بیتم.
 نه وه خه زال دهلّی: نه وه لّلا نه من به دوو زولفی به یداغ پهنگم بوټ دهکهم سهیران
 له دلی خوټ دهر او یژه خهم و هیس و برک و ژان

خو عهر در یژ نابی نه گهر بیټو خال ته پ نه که ی به لیوان
 کار به ده ستوبرد چاکه نه وهک نه وه حه سر ته به رینه وه بن قهبران.
 جا نه وه له وهیدا لاسه شوپی باله کان له ولاغی دابهزی

هیته به سام بوو خه زال، ته و او ی به دهنی لاس له بهر سامی خه زال دمهزی
 چومکه جیگا که یان چوله یه کتریان چاو پی کهوت به دزی
 نه وه به دهنی خه زالی دهژا کاند، نه گهر دهستی داویشته سهر گهر دنی وهک قورینگ
 ئاوازی دههات توّق و ته له سم و گو و قویتاس و دهرزی
 دهنکی وهکو قورینگ دی گو و قویتاس و دهرزی.

ئەو بەكام و پەواي يەكترى گەشتن.

خەزال كوتى: خۆ شەرت و شوپن ھەر ئەو نىيە قەدەكە شەمشال و بەژنىكە

بارىك پادەو شىنى

ئەمەن كۆترەم و ئەتۆ دەللى شەھىنى

ئەو دللى ئەگەر مەخشوش و غەرىب و عاشق دەي ھەستىنى و دەي رەپىنى

ئەو قەرە زولفى ئاورىشىمى خاۋ داۋ داۋ دەي پىستىنى و دەي ژاكىنى

ئەگە چاۋت بەمەن كەوت شىتى، ئىغيار نى، بەگۆشەي چاۋان مەستى و

قسە دەپە پىنى

ئەگە بىتو مەن قسە يەكت پى دەللىم ئەگە رانەمىنى

بچى گوللى كانى و كانىلان و چل پلەي ھومامىم بۆ بىنى.

چومكە لە ھەمرى ھەو سالان بووم ئەگە وام بىستوو

كەس ئەو تانوت و غىرەت و ئازايەت يىھى نەبوو

كەس چاۋى بەگوللى چل پلەي ھومامى نەكەوتوو

جا نازانم كى ئەو رىگايەي بەستوو و كى ئەو رىگايەي گرتوو

دەللىن زۆر ھەتردارن ئەو گولانە، ئەوبەر ئەوبەريان گرتوو

ھەلال و بەبىوون و شلىر و گياخاۋ تازە پىشكوتوو و سوور بوو

ئاشق ناردن تاقىكردنە ھەيە و تا ئەورۆ كەس نەيتوانىو و كەس نەچوو

ئەگە بىتو ھەوت دەسكەم لەو گولانە بۆ بىنى ئەو مەتلەم غىرەتى تۆيە، نەللى:

خەزال پەللى گرتوو

وا دەزانم ھاتو مەو ھە ھەلەت دەللىن:

كەس نەيتوانىو و كەس ناتوانى بلىن رىگايان بە لاس گرتوو.

سەفەرت خىر بى، ھەزەرتى ئەلىاس رەپىقى رىگات بى، خدرى زىندەت دەگەل

بى، نەكەويە سەر رىگاي بەدبەختى و نەھاتىيە

ئەگەر لەو سەفەرە ھاتىو مەخسودى خۆت بەكەيفى خۆت بگرە، ئىدى بەھانە و

گفتوگوى دىكە بۆ مەن نىيە.

لاس تیی فکری، دهستی شل دهبوو، هیژی کهم دهبوون له دوو چاوه دهیگوت: مه تلّه بت چیه، کئی ئەو تهگیبهری بۆ تۆ داناوه؟

زولفی خه زالی دهگرت پرچیکی له بن را هه لدهقهند و دهرده هیناوه.

دهیگوت: سهت له عنهت له خۆت و لهو کهسهی ئەگەر ئیعتیباری به کیژ و به ژنانه

چهن کهس به مهکر و به عینوانی وی سهری بردۆتهوه گۆر و گۆرخانه

چۆن ئەتۆ دهنمیزی به هیلاکم دهی به خۆپایی، ئەمن دلم به ئامانهتی له کن تۆ دانا.

سهت له عنهت له شهرت و بهقات، شهرتی تۆ درۆیه و هیچی تیدا بهسته نینه

له عنهت له خۆت و، له عنهت له مه لا نه بی پدین شینه

ئەمن به خۆپایی له دلی خۆم هاویشتووه زهخم و برینه.

قهسته م به وهی کهم ئەگەر بی مکانه

ئەگەر دروستی کردووه عهرز و عاسمانه

بی مه تلۆب نی، ئەتۆ له من دهگری به هانه

دهنمیزی بۆ چل پلهی حومامی و بۆ میترکه گرده له و بۆ مۆلی ئاسکانه

ئەوه ئەمن شهرتم کرد برۆم بۆ چل پلهی حومامی و بۆت بیتم مه پامی دلت، ئەگه

بیمه وه سه ر پۆژی گیان کیشانه.

خه زāl په شیمان بۆوه. ئەما مستیکیشی له سنگی کوتا. ئەوه لاس غه زری، کوتی:

چاوم پیت نه کهوئ. توورپهش بوو لاس.

ههتا سی پۆژ خه زāl قاسیدی نارد. لاس کوتی: کارم پیتی نییه، دهبی کاری وا

وه پیت من بنی ئەگەر باعیس بی بۆ سه رم؟ خه زāl مرد و سووتا، ههول و تهقه لای

دا، لاس نهی دواند.

جا ئەوه لاس ساز بوو، تهواوی ته دارهکی جهنگی ساز کرد، بۆ هینانی گۆلی چل

پلهی حومامی. پاش ههوت پۆژ، جا ئەوه لاس ساز بوو، به ته داره کهوه. کوتی:

سه فهریکم له به ره، جا نازانم له وهیدا، موقه ددهری حهق دهستی ئیلاهی، له سه ر چیه؟

ئیدی ئەگەر لاس وه پتی کهوت، خه زāl حه یای لی هه لگیرا. هات پتگای پی گرت.

خه زāl به عومری خودای تهعالا ده لیتی چناری عه رپه ره و له کتوی فرودی خولقاوه

گهر دنی دهلیتی بهیداغی رۆمییانه، حهفسی قاتلیش بی، بچیتته بنی، پتی دهلین:
ئیدی حهفسیت نهماوه

چاوی دهلیتی مانگی چارده و پازدهیه، لهسه ره جه بهل و ئهسحابی هیندوستان
گۆشه ی کیشاوه

لیمۆی بن کراسی مهحمه ل دارایی، دهلیتی فینجانه و له مهیخانه داندراوه
بی عاقل بوو، لهو سهعاتهیدا هیچ عاقلی له کهلهیدا نهماوه
چون تیری عاشقی لاس وهها له جهرگی دراوه.

ئهوه دهسته بهجی دهنگی لاسی دا، کوتی:

بو مهست نابی، بۆم هه لێناوی جووتیک شههین چاوه

بو ته مهشای کراسیکی مهحمه ل دارایی ناکه ی، جووتیک شهمامه و شهمامه

پهنگین

لهسه سنگم خرین ئهوان کراسیان هه لداوه

بو زهینیکه خۆت نادهیه وه به ژنیکه شمشال؟ دهلیتی: لاولاوه و له قه دی دارێ هالاوه

بو ته مهشای په نجانم ناکه ی؟ سهفه ری تۆم پی خۆش نییه و وه بهر ئه ژنۆم داوه

شمقار سه ریگ ئه گهر پۆیی، سه ری ئاخری ئه گهر گه پراوه دواوه،

دهزانێ پراوکه ر داوی ناوه ته وه هه لده فیرێ و لهو ده ور و مه کانه نهماوه

ئه گهر بیتو ئه تو پۆژی دوو جار نه بینم پوونا کاییم ده برێ له هه رتک چاوه

زینده گانیم لی هه لده گیرێ، ژانم ده که ویتته جهرگ و هه ناوه

با من قسێکیشم کردبی، له دلی تو ناخۆش بووی، ئاخ چ بووه چ قه و ماوه؟

هاشا له بۆنی گۆلی کویتستانان، هه زار جار به ژنیکه باریکت له بهر ده گتیرم، سه ری

خۆمت به قوربان ده کهم، ئه و سه فه ره بگه پتوه دواوه.

ئه تو زهینی من بده، له بهر ئه و سه فه ره ی تو روحم زیندانیه

زهینی باری لێوم که، ورده خوناوکه دینه خوارێ له چاوی بهنگیه

کورپه م کورپه می کورپه ته، بو و سوار بووی له ولاغیکی شیر خه زالی گهر دیه؟

بو و تووره ی؟ چاوت نابینی عه زیه

بۆستەى خەنجەرت ترازاندووه، دەلئى ھاتووى بۆ خوينىڭىزى و دوژمنايەتتە

لە شانت كىردووه، پىمىكى دەم رەشى قەلەمكارى ھەژدە قەفئە

لە خوينى نەكرد و لئى دەتكى دلوپە دلوپى خوينىيە

قەرە بىنايەكى رەشى گەردن ماريە

دەستت پوناوھ لەسەر خەنجەرىكى عەسلە قەرەخۇراسانى تۆپال بەگىيە

نئوچاوانى خۆت لى تال كىردووم، ھەر دەلئى نئوچاوانى شىرى برىسيە

توورەى، كەس ناتوانى لە كن تۆ بكا راز و گلەبىيە

دەسكىكت پەرى تاوس لەسەر ناوھ، گەوال گەوالئەتى دەگەل ھەورىيە

دوژمن ئەگەر چاوى پىت بکەوئى، ئاوى چاوى رۆ دەپژى، دادەنىشى بەكوپرىيە

قەقەزى ئاخىريت دەداتى، دەلئى: دوژمنايەتتە دەگەل تۆ نىيە

ولاغت سىمكۆلئ دەكا، مەگە جارىك لە جاران رەخشى رۆستەم وا بووبئى، ئەگەر

دەچووھ شەپى دىوى سىپىيە

گراوئە بابم، پىم وايە ئەتۆ ھەوت رۆژە لەبەر رق و توورەبى خۆت ئاگات لە خۆت

نىيە

فەرموو داببەزە، تا بۆت بتراننىم دوگمەى كراسىكە مەحمەل دارايىيە

بۆت بکەم بەئىستىكان دوو كۆلمەى ناسك و ببئى بەمەگىڭىز دوو چاوى بەنگىيە

بۆ دانىشتنت ببئى بەكورسى، دابنىشە لەسەر سىنگىكە سىپىيە

بىكە بە بەندى گەردنت، دەپھاوئە سەر ملانت دەستىيە

خۆ دنيا لەزەھتى دىكەى تىدا نىيە، كام و رەوايى ھەر عاشقىيە.

لاس دەيگوت: نەھلەت لەو كەسەى ئەگەر ئىعتىبار دەكا بەوان شل و مل و

سايە گەردن، بەعومر مندا ئن تازە دەگەنئى.

پىاو ئەگەر چاوى پىيان دەكەوئى، دلى رادەچەنئى

ئەمن زەينئى خۆم داوھتە سەرى كوئىستانان، داوئنى كۆلكن و سەرى زەھاوئى

و فرياد فرياد و پىشى كوئىستانى خال خال و جەنگى پىرە بەدەنئى

ئەتۆ ھەموو رۆژئى سوا بىتەم پى دەكەى، پىم دەكەيەوھ پەنئى

شەرت بى ئەمن بچم بۇ گۈلى چل پلەى حومامى، لىم مەعلووم بى ئەو سەعاتە
 دەمبەنەو مالىۆكەى بەتەنى
 جا با پاش ئەمن شەمامە و شەمامە پەنگىنى باغلەت لە ماپەينى سىنگىدا بگەنى
 قسە ناخۆشە، وەكو جىگای دەمى مار پاشى حەو سالان لە پياوى دىنيتەو
 تەشەنى.

ئەوجار ئەو خەزال دەلى:
 خەزال بەدل لە ژانە و بەچاوى لە گەرمەشىنە
 دەيگوت: پياو ئەگەر تۆبەى کرد، بلى: پەشىمانم، بۇ پەشىمانى نینە؟
 ھەك زمانم لال بى، ئەمن ئەو قسەيەم بە ناز بە تۆگوت، نەزمانى تۆ ئىشتىيات
 ھەستاو، دەچىيەو نىو عىلى بالەك و بالەكىنە
 ئەگە ھەر دەرۋى، بابان ويران و قەلەندەرم، كەسم لە مالى باوانىدا نینە
 ئەتۆ بى ئابداری، فەرموو لە كولمىكە ناسك دوو ماچ ھەلبىگرە لەبرى لوقمەقازى و
 خۆراك و نانە شەكرىنە
 ئەلەان ئىجازەت ھەيە، تەواوى قەدى خەزال وەرە لە قەدى خۆتى وەرىنە.
 كۆرە كۆرتە لاس ئەمن سىرم خوارد و سووتا زمانە
 ھەزار جار دەستى منت بىتەو بەدامانە
 كەم لە جەرگى بدە تىرى سەر بەپەيكانە
 كەم لە سنگ و بەرۋكى گوارە و كرمەك و گۆ و قۇيتاسان بخەو جۇللانە
 بۆچى وەكو بزانى، من قسىكم کرد، پۆژى دەست لىك بەردانە؟
 ئەمن نازم دەگەل تۆ کرد يان پىم گرتى بەھانە؟
 دەجا ئەگەر ھەروايە بەپەنجىكى ناسك دەست بۆ باغەلە بەرە
 فەرموو، كولمەى بۆ ھىنا پىشى، وەربىگرە لەو قەند و شەكەرە
 بۆ رەفقايتى رىگايەت، فەرموو ئەو گۆ و قۇيتاس و كەمبەرە و شۆرابەى
 جەواھىرات دەگەل خۆت بەرە
 وەبزەنە كۆمەگە و رەفىقى رىگاتە و ەمربەرە و نۆكەرە

چون بۆنى ئىوانت بەسەر دادەچى، مەست دەبى بەبۆنى عەتر و عەمبەرە
 ھەمىشە ئەگەر لە كەنت بى، ۋەبزانە ئاۋى زمزمە و قەترەيەك ئاۋى كەوسەرە.
 جا لاس ئەۋە پكەيفى دىنا بۆ ۋلاغىكە رەش كۆيتى شىر خەزاليىە
 دەيگوت: دەبوو خولاحافىزىت لى نەكەم، ئەما چ بىكەم لەبەر بەژنىكە باريك و
 قەدىكى شىمال رەنگىيە

مەجبورم لىت دەكەمەۋە خوداحافىزىيە

سەفەرى ھات و نەھاتە، نازانم دىمەۋە يان ھاتنەۋەم بۆ نىيە؟

ئەۋە تانوت نەبوو، ئەۋە نەبوو بە راز و گلەيىيە

ئەتۆ دەگەل ئەمەنت داکوتاۋە ديارە بناغەى دوژمنايەتيە

ئەمەنت بىرمەۋە لەبەر زولفىكى سى بەنگىيە

ئەۋ تانوتەى لە مەنت دا راستم پى بلى مەنزورەت چىيە؟

قەرە زولفت لى راست و چەپ كىرەدوم، قەفيان ھاتۆتە سەر كۆلمىكە ئەتلەسيە

چاۋت ئەگەر بەناز ھەلدىنى، يەكت دەللى جەللەبە و يەكت دەللى ساقىيە

ھەچ كەسكى پۇژى جارىك ئەتۆ بىيى، مەستە و مەيخانە و شەرابى پىۋىست

نىيە

ئەۋىش خۆ ئەۋە ھونەرى خۆت نىيە، قەلەمى ھەق دەستى ئىلاھى و ئەبەدىيە

ۋەختىكى ئەگەر پۇح دروست دەكرى، خودا ئەگەر دروستى كىرەدوى لە ئەزەلىيە

ۋاى دروست كىرەدوى، دەنا ھونەرى خۆت نىيە.

دەسوۋا لاس، سەرى جەۋى توند دەكرە و بەراستەيدا دەگەرپاۋە

دەنگى سەرى تىر و چەك و ئەسباب دەھات، گرەمە گرەمە، نالە نالە، قاۋە قاۋە

ئەۋە سەفەرى ۋەبەر گرت، دەيگوت: پەنا بەتۆ ئەى بىناھى چاۋە

سەبارەت بەخەزەل عاقلم لە كەللەيدا نەماۋە

كىژى سەت جاران دەۋلەت زىاد و مال ئاۋا.

جا ئەۋە خەزەل دەگرى و دەبارىنى

لە دوو چاۋى بەنگى ۋەدە فرمىسك ھەل دەۋەرىنى

سه لای گه وره و گرانم لی رابوو، که سم له ماله باوانی نه مینئ

لاس رقی هه ستاوه، کهس ناویرئ بیدوینئ

جا خو پاش لاس کهس ناتوانئ دهست بو شه مامه و شه مامه رهنگینی باغه لم

بینئ

شهرت بی پاش لاس هیچ کهس لئی کامور هوا نه بی، ده بی له بن عهرزیدا گل

بیرزینئ

هه چ که سیکی، که سیکی دیکه وه بهر زهندی دلی خو بی بینئ، له پاش لاس،

ره بی هه رتک چاوی به کویری هه لینئ.

ره بی ره فیکت بی پادشای نه زهلی و نه به دییه

ئاگادارت بی خدری له چۆل و به رییه

حه زهتی ئیبراهیمی خه لیل، نه گهر ئیسماعیل حازریان کرد بو رۆژی قوربانیه

نه گهر نه وانه ی له هیچ کهس زاهیر نییه، کو مه گت پی بکه ن چل سواره ی غه بییه

عیسای بنی مریم نه گهر نه لعان عاسمانیه

نه و رۆژی خودا دهکا دیوانئ گه دیته وه سه ر عهرزیه

حه زهتی موسای که لیموللا نه گهر گفتوگۆی ده گه ل نه زهلی و نه به دییه

نه و ئاگاداری تو بی. نه گه نه وانه کو مه گت بن، کهس نالی لاس کهسی ده گه ل نییه

بابان ویران خو م، زمانم به برین چی، خو کهس به له دی به چل پله ی حومامی نییه

نه من نه و په لپه م بو له لاس گرت؟ ده ترسم له لاس ببه وه به دیدار ناخره تییه

جا نه من نه و گولانه چ لی بکه م، نه و گولانه م بو چییه؟

نه من بو چم وا ده گه ل لاس کرد راز و گله بییه؟

نه وه خه زال ده یگوت: به وه ی کهم نه گهر ئاگا و مو بییه

نه گه بیتو خه بهری لاس به به دی بی، لفکه ی کو لوانه و کراسیکه مه حمه ل دارایی

ده که مه وه شینه

له خو م ده برم زینده گانی و ژینه.

خودایه نه من له بهر تو ده که مه وه ته مه ننایه

ئەگەر تۆ دروستت کردووہ عەرز و سەمایە

ئەگەر بەردی سارد و گەرم وەبەر پیتی لاس نایە^(۱)

ئەگەر لاس موقەدەرێکی وەسەر بێ، زووتر بۆ من بنێری دەردی پێ مردن و موفاچایە

لاس بۆ خۆی، ئەو بۆتە مەجرووم، ئەمنیشی داناوە بەشیرن لەیالیە
هەتاوەکو لاس دیتەو، ئەمن خۆشیم بەدلیدا نایە.

لە دواى لاس مردن خۆشترە لە ژینم

بابان و پیران و قەلەندەر و سەرشینم

دەجا با بوکلێتەو، پر بێ لە زوخوا و کۆنە برینم

رەبی ئەو چاوانەم کوێر بێ، چومکە بەبێ لاس دنیای پێ دەبینم

لە دواى لاس لە من حەرەمە ئاوال و ویڵدەشی سەر سەڕینم.

لاس ئەو رۆیی، جارێ بێ پرس ئاوەدانى چاو پێ نەکەوت هەتا پازدە شو. ئیدی

لاس بێ خەبەر بوو، بەسەر سیمەیی هات.

ئێوارێکی، نوێژی نیوەرۆ کلا ببوو، هەوراز بوو، لە هەورازەکە وەسەر کەوت. ئەگەر

تەمەشای کرد چیمەنە، مێرگ و مێرعوزارە.

تەمەشای کرد شەش هەزار خێوەت هەمووی قوبەى سەری ئاوریشمە، پاکی پیشی

خێوەتی دوو بەرچیغی وەبەر دراو، نێوەرەستی بەرچیغ تۆقێکی تێکراو. عیلى وا

رەنگینی قەت نەدیوو. دووریش بوو لێی. لاس کوتی: دەبێ ئەو خێوەت و بارەگایە ئی

کى بێ؟ لەمێژە ئاوەدانیم نەدیو، ئەوشۆ میوانی ئێرە دەبم.

مەری نیوەرۆیەش ئەو چوو بۆ پشت چادری.

رەئیسى کوللی ئەو هەموو خێوەت و چادر و بارەگایە، خانزادە خانى حەریری

بوو. ئەویش شانزە سالی بوو لاسی نەدیوو، دايمە لە تاو لاس لێوی بەبار بوو. ئەگە

خانزادە خان هاتە دەری، تەمەشای کرد بەندەنەکە بلەند بوو سوارێک هاتە خواری.

چومکە دايمە بەموراو دەدی لاسەو بوو، کوتی: بێو نەبێ دەبێ ئەو لاس بێ.

(۱) یانی نەیه.

ماره کراویشی بوو، ئیستا شه قلی خهرمانی نه شکان دبوو، نه گهر چاوی پی کهوت،
رهگی به دهنی له خوشییان هه مووی کهوتنه بزوتنه وه، شادمانی و دلخویشی لی
بهیدا بوو، کوتی:

بهوهی کهم نه گهر بیناهی چاوه

دونیا هه مووی به قودرتهی وی خولقاوه

کەس نهیدیوه که سیک نه گهر مرد بگه پیتته وه دواوه

نه وهیان زۆرابی رۆسته مه سه ری له خاکی دهره پناوه

یان لاسه شوپی باله کانه، ده لئی بازه و سه ری لی شتیاوه

ئۆخه ی هه سه ره تم نه برده بن خاکی، نه وجاریش ئامۆزاکه م، ئارامی دلی خۆم
ده بینم به هه رتک چاوه.

نه وه بانگی شوانه که ی کرد، کوتی: شوانه، دهستی منت به داوین بی شوانه

جووتیکم شهک بۆ وه گپیره، نه وه جووته شهکی چاو رهش، نه گهر گپراومه ته وه بۆ
به رانه

نه وه دوو شه کانه م بۆ سه ر بپره، بیکۆزه وه به ده ستووری پادشاهانه

هه ساوه دلی ماندوو و عیجز و په ریشانه

پیم وایه نه وشۆکه لاس و لاسه شوپی باله کان، مه خسووده که ی دنیا و قیامه تم

لی میوانه

شه رت بی بیکه م به خیر هه وت سه ت زپیری له وی بیست و چواری په واجی شارانه

و به قیমে ت گرانه

نه وه نه زری شانی خۆم کرد، زهکات بی، خیر بی، خیرات بی دوو سه ت شهکی

یهک ددانه

ئیدی دنیا خویشی و به شاره تی نه وه یه: له گه ل که سیک دا بنیشی نه گه دلی ماندووت

ده گه لی بگری وچانه

پاشی شازده سالان نه وه چاوم کهوت به شپیری گهرمه لانه.

دهسته بجی خه به ری دا، کوتی: نه وه لاسه، به پیری وه بچن. به پیری وه چوون.

لاس کوتی: عه جایه ب! ئه وه ده بی چ میلله تیک بن؟ ئه وه جلّه وی لاسیان گرت.
نالّه نالّه، خرمة خرمة، دهنگی توق و ته له سم و زیر و زنجه قان وا ده بوو بلاوه
هیندیک دهیانگوت: ئاوه، سیلاوه

هیندیک دهیانگوت: دهلیایه خو یان لیک داوه و کشاوه

هیندیک دهیانگوت: خیر پوژی قیامه ته، هیندیک دهیانگوت: عاسمان پروخواه

لاس له و کاره سه ری زۆر سوپماوه و عه جایه ماوه

ئهما کیژتیک شل و مل و داووده لینگ حاجی حوسینی نیشانه یه کی مانگ و

پوژ نیشانی جه و اهیرات بهندی له مابهینی سنگ و بهرۆکی داوه

کولمه ی ده لیتی شووشه ی عه تر و گولّاوه

ورده ورده نه رمه فرمیسیکی دینه خواری له مابهینی هه رتک چاوه

کولمه ی ده بیته به فر، فرمیسیکی ده بیته خوین، ده لیتی به فری کویتستانه و خوینی

لی پیراوه

زنجیره ی زولفان تیک هالاوه

سه ری زولفی ده لیتی ئاسکه و راوکه ری له دوایه و سه ری لی شیواوه

که سیکی نه گه ر قه تی نه دیبی دیوانه ده بی، عاقلی پوختی ده بی خاوه

عافره تیکی عاقل و شل و مله، ده لیتی شیر ی سافه و هه وین نه کراوه

به جوړتکیان به حورمه ت هینا چونکه، هه موو جاری ئه و حوکی ده کرد و ئه و

فه رمانی به و عاله مه ده داوه

لاس ده یگوت: خو من پادشا نیم، میلله ت بلین پادشا ته ختی به جی ماوه

فه رماندار خه به ری دابی، بلین ئه وه شا بو ته خت گه راوه

ئهن ده بی خه ونه بیبینم یان ئاشکراییه، ئه و عاله مه ئه و حورمه ته یان له

پیش ئهن داناوه

تا هینایانه ده رکی خیه تیکی سه ر به ئه تله سی پیش سیوانکاری جه و اهیرات

کراوه

لاس داده به زی، ئه وه بو ئیسراحت پالوشتیکی موشه جبه ری قاقوم کاری قومی

پڙيان^(۱) بڻ دادهناوه

دوو سہت کەس دوعای بڻ دہکرد: قہدہمت خیر بڻ، ئیشہ لالا دہرد و بہ لاماں لہ سہر نہ ماوہ.

چومکہ لاس لہ میژ بوو پڙی بوو، وہ جہرگی کہوتبوو تیری غہیبیہ
نہی دہناسیہوہ، نہیدہزانی خانزادہ خانی حہریریہ

چونکہ زنجیرہی زولفی خہزالی وا ہاتبووہ سہر مل و دہستیہ

لہو وابوو لہ خہزال زیاتر ئہو دنیاہ کہستیکی دیکہی تیدا نیہ

ہتا پڙیان گوت، حالیان کرد بہئہسہحیہ

کوتیان: ئیرہ مالہ خوٲہ، بڻ تو غہریبی نیہ

ئہوہ خٲوہتی خانزادہ خانہ، سنگی دہلٲی دوری سپیہ

شازدہ سالہ لہ سوٲی تو رہشپوشہ، ہیچ شادمانہی لہ دلیدا نیہ

دانیشہ بہئیسراحت و بہخوشی و بہشادیہ

حہوت سہت کەس لہ تووہ، لہ خانزادہ خان وەردہگرٲ خہلات و دیانہتیہ

حہوت سہت کەس لٲی وەردہگرٲ جہواہترات و زٲری سپیہ

ئہوی لہ پڙشدا خہبہری دابی، بہوہ دہدہن مزگینییہ.

جا لاس وەکو لہ بانی بہریٲتہوہ وابوو. زور چاک دہگہل خانزادہ خانی حہریری

کەوتنہ راز و گلٲی و قسان. خانزادہ خان کوتی: عہزیزہکہی من ئہتو بیست و

چوار ہزار مالت حہریر و بالہکی بڻ بڻی ساحٲب کردوہ، ئہمنت بڻ لہ قہفہس کرد

ئہگہر دہترانی کابرایہکی شٲت و دٲوانہی؟ ملک و ئیختیار و خہزنہ و جہلالی خوٲم

ہہموو لہ بہردہستی تو نا، بہسہری بہتال و بہ ملی بہ کوٲن لہ عہمری چاردہ

سالہییدا خوٲم لٲ مارہ کردی، ئہلعان عومری من بوٲہ سی سال.

بہسہرگہردت بم یاری پر ہونہر

یہگجار کەم شہرت بووی، شہرتت نہچووہ سہر

ئہمبازی یہکترن ئالتوون و گہوہر

(۱) قومری پڙ (۴).

دهينه كهی منت هه لگرت بۆ سه حرای مه حشر؟

به سه رگه ردت بم له گوین كهس نییه

شیری دل بریندار عیلاجی نییه

له كن منت هه یه بۆ قیامت نازادییه

ئۆخه ی غه وغه وم كهوته دلییه

ئه وشۆ لاس له من هاتوو به میوانییه

ئه و جار مه علوم بوو پشتم چۆل نییه

شانازییه بۆ من، شادمانییه.

ئه وه كهوته راز و گلییی، بێكه وه دانیشتن، لاسیش کوتی: موقه ده ری خودایه.

ئه وه دهستی له قه برغی لاس دا - خانزاده خان زۆر جوان بوو - کوتی: پیم بلّی:

به چ حیسابیک هاتوو یه وه؟ لاس کوتی: دمردی دل به په له په ل ناگه رپته وه، ئه وشۆ میوانم.

پاش هه موو قسان خه لک ده وه ی چۆل کردن، خانزاده خانی هه ریری کوتی:

بۆچی له سه ر خه زال ئه تۆ ده ست له من هه لگرت و کردتمه سه رزه نیشتی هه موو عاله م؟

له تۆ وایه راسته، به راستی خه زال مالی تۆیه و پۆحمی په ریوه ته سه ر تۆ و ده گه ل

كه سی دیکه ی قسه نییه؟

چون ئه من دوازه هه زار مالم عیلى هه ریر له به رده ستی دایه. دایمه من

دانیشمه ند و موفه تیشم له كن تۆیه. ئه تۆ چ ده كه ی؟ بۆ خوشت نازانی، ئه من زۆرم

دلخۆشی به وه بوو ئه گه ر بیتی له من میوان بی و چاكه و خراپه ت لی مه علوم ببی.

ئه من دوینی قه ره و لم هاتۆته وه، ئه وه خه زال بۆ تۆ ئه وه له نه جه و لاره ده كا و به فیل

پوچی لی هه ستاندووی، دوینی قه ره و لم هاتۆته وه، ده یگوت:

خه زال له پتی کردبوو جووتیک كه وشى پانیه درێژی هه مه دانیه

له خۆی دابوو شیر مه شكیكى عه سلّه پیستی نیرییه

به ره لپیتیکی له خۆی قایم کردبوو كه پره جاوی گه ز نیو دینارییه

ژهنگ و توژ گرتبوی مابهینی سنگ و زنجیره‌ی زولفییه

دهاته‌وه له بێر و له بێره مه‌رییه

قاسیدی ناردبووه کئی ئەحمەد خانی سوورچی و زورارییه

دهیزانی پێگاگه‌ی بێ شکیه و لاس له مال نییه

دهیگوت: ئەمن روحم زۆر بۆ خه‌زال تونییه

پێزیکه قه‌ولی ژوانی پێ دا، دهستی نابوو له دهستی ئەحمەد خانی سوورچی و

زورارییه

دهیگوت: ئەمن نه‌مزانێ کابرایه‌کی بێ کهس و غه‌ریب و هیچ که‌مه‌ر زنجیری

پیاوانی له پشتیدا نییه

شه‌رت بێ ئەگه‌ر بێته‌وه ئەمن بیده‌م ژه‌هری مارییه

ئەمن خۆراکی لاس نیم، مه‌یلم به‌تۆ داوه له پۆژی ئی مندالییه.

خه‌زالیکی بێ کهس، له نیو عێلی مه‌لا داود و مه‌لا نه‌بییه

ئەتۆ چۆن ده‌توانی دابنیشی له کن وی به‌بێ تاییفه و به‌بێ نه‌سل و به‌بێ که‌سییه؟

ئاخری له کن خه‌زال ئەتۆ ده‌بی‌وه به‌ناهومێد و داده‌نیشی به‌جوانه‌مه‌رگییه

بۆ من به‌جۆ دێلی خاکه‌ساری و مل به‌کوێنی و بابان وێرانییه

ئیدی ئەگه‌ر وای گوت پالی پتوه نا، کشاوه.

لاس کوتی: حورمێ به‌و خودایه که‌م ئەگه‌ر ئەزه‌لییه و ئەبه‌دییه

ئهو قسه‌یه‌ی تۆ ده‌یکه‌ی نه‌ ئی عه‌رزیه و نه‌ ئی عاسمانیه

هیچ ئاگات له کاروباری خه‌زاله شوێی مه‌لا نه‌بیان نییه

خه‌زال له عه‌ینی بێ که‌یفیدا، ده‌پتی دایه جووتیک که‌وشی پانیه فه‌رپاشی سه‌ر

نوقره به‌ندییه

له پتی دایه جووتیک گۆزه‌وی گه‌م گه‌م کاری که‌ژ مارییه (؟)

له پتی دایه ئاوال کراسیکی مه‌شه‌دکاری گول گولییه، وه‌نه‌وشه‌په‌نگی په‌ر

تاوسییه

له‌به‌ری دایه کراسیکی موشه‌جه‌ری کیمخوای عه‌سله مه‌حمه‌ل داراییه

سبچه‌ینان ره‌شه، ئەگه تاوی وئ کەوت سپییە
 ئەگەر لە پیاوی وەرگەر لایمۆییە
 پشتی‌ندیکی لە پشتی دایە، قیمەتی لە کن کەس نییە
 هیندیک دەلێن: پەری ره‌شه دالە، هیندیک دەلێن: بە‌عه‌مەل هاتوو و ورده تووکی
 قومریه

لەبەری دایە کەوتییەکی، هیچ کەس ئەو پارچە‌ی نەناسییە
 سبچه‌ینان گۆل گۆلییە، ئیواران بێ ره‌نگە، کەس ره‌نگی لێ مە‌علوم نابێ و ره‌نگی
 نییە

حه‌وت ره‌نگە و شه‌مامە‌ی ون دە‌بێ لە تووکیە
 بە‌سه‌ری داداوه دە‌سماڵیک، سه‌ر پۆیلە‌ی خاڵانیە‌تی، دە‌لێ قە‌ده‌می هە‌وێ مانگی
 بە‌هارییە، جار جار لایمۆییە، جار جار لاجیوهردیە
 جار جار لە ره‌نگی خاسە‌سییە

خە‌زائ خاڵیکی لە مابە‌ینی هە‌رتک لێ‌ویە‌تی نە‌خشی وا لە هیچ کەس نییە
 خە‌زائ لە‌سه‌ریە‌تی شه‌دیکی فەر‌ه‌جوللای کۆ‌ر حوسینی خدر بە‌گییە
 هەر ریشو‌هیە‌کی لە‌بەر دلی من تە‌واو خە‌راجاتی عی‌لی خانزاده خانی حە‌رییە
 پاسە‌بانی نی‌وچاوانیە‌تی با، مە‌گەر هە‌لیان داتە‌وه لە‌سه‌ر کۆ‌لمێ‌که لایمۆییە
 کلاوێ‌کی لە‌سه‌ر ناوه، فێستی تورمە‌یه و لێ‌ی چە‌سپ کردوو بە‌دری بە‌حرییە
 لە‌ شانیه‌تی چارشتیو شانیک گە‌زی لە‌ نۆ سه‌د مە‌جیدیە

بە‌چل کچان رۆ‌ژی حە‌وت ریشو‌هیان لێ هە‌لبە‌ستوو، ریشو‌هی نیو گە‌زییە
 ئە‌گەر بای شه‌مال لێ‌ی دە‌دا، تێ‌که‌ل یە‌ک دە‌بن. کە‌سێ‌ک ببینی، شیت دە‌بێ، دوا‌ی
 ئە‌و دیتنە ئیدی تازە‌کانە ئاگای لە‌ دنیا‌یه نییە

گە‌ردن کە‌شانه، چاو بە‌نگییە، سورمە‌یییە، گە‌ندومییە

سبچه‌ینان ره‌نگێ‌کی دیکە‌ی هە‌یه، سوور و سپییە
 تە‌رحی ئە‌و حۆ‌ریانە‌یه ئە‌گەر خودا دروستی کردوون لە‌ بە‌هە‌شتی باقییە
 نازانی، تیریکی لە‌ دلی من داوه بە‌ده‌ستی تۆ دەر‌ینانی نییە

که سټکی بوختان به خه لکی بکا بۆ خۆی ده بټته نه هاتی و به دبه ختییه .

قه سته به وهی کهم ئه گهر بټی مه کانه

چومکه به خه زالت کرده وه بوختانه

نه به ئه سپم چیدیکه ده گرمه وه وچانه نه بۆ خۆشم له مالت دهخۆمه وه په لکتیک نانه

نه په نجه شم له سهر مه میانت ده بټته وه به میوانه

چومکی به خه زال و خه زاله شوژی مه لا نه بیانت کرده وه بوختانه .

لاوژه من کردم تۆ نه یکهی، کورپه پټی هات و نه هاته پټی چل پلهی حومام و بهندی

که وه پټی

ئه وه ناردوویانی بۆ گولی هه لال و به بیوون و شلیتر و گیابه ند و خاو، ئه گهر

ده بټته وه به سهر په لکی عه تری گولان (؟) سیوه پټی

هه زار جار مه رگم وه بټشت که پټی، خۆ من دوژمنی تۆ نیم، یه خهت هه لکر دووه و

هاتوویه شه پټی.

نابه لادی، کهس نه بووه ئه گهر پټت بلټی: ئه و ریگایه کهس نه چووه و کهس گولی

لی نه هیئاوه

ئه وه دوستانه تی نییه و په لپه له تۆ گیراوه

ئه تۆ شټتی شه یدای یان په رییان ده ستیان له دلت داوه

ئه و کاره بۆ کهس نه بووه و نه بووه و نه کراوه

ته ماته بۆ خه زال بکه ویه سهر قسان؟ خه لکی بلټین: لاس بۆ ژنیک روچی خۆی به

هیلاک داوه

چوار سه د کهسی ته ریده و دز، پیاوی وهک وه تمان بهگ له وټی ریگری بونیاد ناوه

مامه رهش شاگردی تی، وهکو روسته می زال خو لقاووه

هه زار جار ده ستم به داوینت، عاره قی سنگ و به روک و مه مکان ومه ره به لیوان

بماله،

ئه و سه فهره بکه ریوه دواوه

تا سبه عینی خودا ره حیمه، که ریمه، با خه لک پټم نه لټی، بلټین: لاس له چل پلهی

حومامی لی قهوماوه

وهره سنگت بۆ دهکهم بهباغی شه ددای، مه مکم به میسالی ههرمی گولاه
خۆ هه چ که سیکێ نهگهر نهمن ببینی، خه لکی دهلێن: بۆ بێ عاقل بووه، بۆ سهری
لی شتواوه؟

ئامانه تییه، دیانته، بۆ تۆ هه لگیراوه.

ئهتۆ زهینیکه خۆت دهوه گهوه ری سنگ و بهرۆکان، دهلێنی کویتسانی عهله دینیانه و
تازهی بهفر له سههر لاجووه

ئهتۆ زهینیکه خۆت دهوه زهرده کولمان، دهلێنی سومبوله و تازه گولی سوور بووه
تهمهشای دوو گۆشه ی چاوان بکه، دهلێنی بولبولی ههوه ل به هارییه و عاشق بووه و
شیت بووه

دهلێنی دووکان و بازاری خواجه هه سهنی موسلاییه و ئاوپرژینیان کردووه و
حازیان کردووه

کورپه ئه و سه فهره نه که ی، با نه لێن: خانزاده خانی ههریری و خه زاله شوپی
مه لا نه بیانی له کيس چووه.

مهگهر ئهتۆ زهینی خۆت نه داوه ته چل پلهی حومامی، داوینی به هه تاوه و سهری
هه میشه به ته مه؟

تۆ بۆ گورگ ئاوریک ناده یه وه بروانی ئه و خال و ورده بهرچه مه؟

خۆ یه گجار زۆر ئاره زوویه تی ئه ما پهروانه لێی دووره شه مه.

دهستی منت داوین بی، نه مکه یه سه ر زه نیشتی مه ست و ئیغیاره

چاو پیکت بۆ ده که مه وه به مانگ و ئیکت بۆ ده که مه وه به ستاره

له پشتم ده بهستم که مبه ره ی سی کۆی تهخت زیتری ئه گهر له هه مووی په رهنگی

بکاته وه ئامان ئامان و هاوار هاواره

هیندیک بلین: دهنگی هه وره و هیندیکیش بلین: خیر کورپه م کورپه می لوزهوی

سواره

هیندیک بلین: قافله یه و هیندیک بلین: قه تاره

هينديك بلين: خاسه سين سهريان لي شيواوه ئو قاوه قاو و هاوار هاواره
هينديك بلين: خير له شاخي دي ئووه دهنگي ماره

ئوتو بهدل تهمه شاي كولميكي ناسك كه هر دهلي سيوي خوساره
ئاقل بويه شتيكي چاكه كهي پي نابي بريندار و گرفتاره
ئاقل هميشه له پيش پياويويه، دهبيته وهستا و جلهوداره
حيفي پياوي وهكو تو له عاقلدا كه مه و بي ئيختياره

بوت رابريتم بهندي توق و تهلهسمان، جوللانه بكن گواره و قهتاره
بوت هالينم دوو چاوي رهش و بهزهردهخه نه دلت بكمهوه برينداره.
عهجايه بئوتو چ عاله ميكي! ئمن جهرگم بو تو كه بابيه

ئوتو ئهلعان ئيغياري ئه ما چي كولمه ي من بو تو شهرايه
يار ناز و نيم ناز دهكا، ئمن ناليم: دهستت له سهر زهره مه ميانم لابه

خانه خراب ئمن چلون ئاره زوي تو م هيه، ئهتوش دلت بگوري، ئهتوش وابيه.
زهيني خوت دوهو چل پلهي حومامي جار جار بهتومه و جار جار با لتي داوه
ئو سه عاته ته مي له سهر نه ماوه

خاترجه م به ريگا بهنده و ريگا گيراوه

ئوتو دهبوو ههوسه سوارت دهگل بي، هه موو، بلين: ئيكي سهه و چل تيريان
له خو داوه

ههروهكو روسته مي مازنده ران، هه مووي له عومري بيست و يهك سالهيدا بويايه،
بيانكوتايه: سوبحانه للا ئو له شكره چلون خولقاوه؟

جا ئو وهخته نجومدار دهيانگوت: مومكينه له وانه سهتي دووانيان بگهرينه وه
دواوه

ئاخر ليتره ئوتو ميواني مني، ئه گهر بو بهدمه ستيته مه خانه م بو تو داناوه.

ههزار جار دهستي منت داوين بي، بي عاقلويه

بهتهني ئو ريگايه ريگاي تو نيه، ريگايه كي هيلاكه تيه

ئمن له بهردهستم دان دوازده ههزار مالي باله كي و ههريريه

پیاو له سهر خیرانه نه گهر رابوه ستی له سهر سه برییه
نه من هزار و پینج سهد که ست بو ساز ده که م هم مووی جوکلی هم مه و هند و له
عه مری چارده ساله یییه

ده سکی خه نجه ری نیوکی نیرویییه، نیوکی ماهییه
مه رگی منت وه پیش گهری به بی بوار پیاو چون ده چته نیو به حرییه
ئاخر به شیتت داده نین چون گمیه و پاپورت پی نییه
پیاو نه گهر بچی ده به حریره، بی عاقلییه، هیلاکه تییه
با له کن خه زالی شه وه هاتی، بلین مه سته و ئیغیار نییه
ئاخر نه من نه وه نسحه تم کردی بو عاقل و ئیغیار ییه
زهینی خوت ده چل پلهی حومامی، ریگای بالنده که و باز و شه هیته
وهره مهره ده به به قسم بکه و دلم مه شکینه
شه مامه و شه مامه رهنگینی بن کراسیکه مه حمل دارایی نه وشوکه بژا کینه
ئاخر گراوییه بام زورت ئینتیزار بووم، وهره مهره ده، نهو ریگایه ریگایه کی خوین
ریژییه، ریگای مهرکه، مهیکه به لاساری، سهری ولاغت وهره گهرینه.
زهینی خوت ده چل پلهی حومامی به ئاو و پروبار و کانی و جویه
حه رکه که به ولاغت مه ده، دوازه هزار مال حهریری چاویان له تویه
له دله که ی من گهری چهندی له هیسه و چهندی له ژانه و چهندی له بوسویه
ئیدی جاریک له جاران کوتوویانه لاس له مهیدانی دهرکردوه گویه
نه تو گورک ناوری که بده وه، سنگ و به روکی من وه کو سومبول ساحیبی بویه
ئاخر به میراتی به جی دلی، قسمه تی که سی پتوه نییه و مالی تویه
پیاوانه به نه زهر ته ماشاکه مابهینی نهو دوو چاو و برویه
چاوان هیندیک ده لین: نه ستیره ی سوه هیله، هیندیک ده لین: خیر ته رازووه و کویه.
کی بوو له لاس و کی بوو له لاسه شو ری باله کییه
شیتته و دیوانه یه و مه سته و ئیغیار نییه
دهیگوت: کیژی له دلیکه من گهری گیراوه و حه فسییه

هه وه لى پوژى ئى خۆم بهرداوه و چوومه ته بىگانه په رهستىيه
 دهنا سىو بهدارى كه وه بن، هه رتك يهك پهنگ بن فه رقيان چىيه
 هه زار په حمه تى ئه زه لى بى له قه دىمىيه
 ئه گهر له خۆتدا مه وجود بى، نابى بچيه بىگانه په رهستىيه
 زهينى كزهى جه رگم كه، هىچ عىلاجم نىيه
 تىخى بى روحى وا داوم له جه رگىيه، شىتم، دىوانه م، ئه تو حه قته پىم بلئى:
 وه حشىيه
 سه فه رى چل پلهى حومامى به مه رگىش ته واو بى، ئه من پىم هىچ نىيه.
 لاس دهىگوت: كىژى برىا ئه وشو لىتره بوومايه، تو ده گه لت كردم راز و گله يىيه
 قسىكى وات كرد له خه زالى مه لا نه بىياندا مه وجود نىيه
 ئه من هه مىشه روحم وىشكه و تونىيه
 سنگى خه زال بو من ده بىته وه به شه ربهت و كانىيه
 ئه گهر خه زال نه بى له من وايه ئه و دنيايه كه سى دىكهى تىدا نىيه
 جا نازانم نه ئه جه لم به و كار ههاتووه يان موقه دده رى هه ق ده سى ئىلا هىيه.
 كىژى له سنگى خۆت داوه ياقووت و گو و دوپر و مه رجان ه
 قهره زولفت وهك ئاورىشمى خاو لى كردووم په خش و په رىشانه
 جووتىك شه مامه و شه مامه په نگىنت وا له سهر سنگت دانا
 حه قته، خه لك ئه گهر ببىينى بوى ده بىته شىت و دىوانه
 ئه ما حه فى ئىرا دم هيه، به خه زاله شو رى مه لا نه بىيانت كرده وه بوختانه.
 ئىجازه م بده، پوژ درهنگه، ئه وه كه وه ته سهر شاخان گرىنگى هه تاوئ
 به ئه برؤى مه سست تىره ندا زىم لى مه كه، كه م تىرم بو باوئ
 كه م تىر باوئزه مابه ينى جه رگ و دل و هه ناوئ
 ئاره قهت له سهر كو لمه ي ده تكى ورده ورده، دىنئته وه خوناوئ
 تازه كانه ده بىته نامه ردى، دهنا من ئه و سه فه رى گه وره و گرانم ناوئ
 ده بىته تانوت بو كن خه زال، ده لئى: لىم نه دى كام و كاوئ

نه یوټرا بجیته چل پلهی حومامی، بۆم بیڼی گولی هه لال و بهیبوون و سومبول
له گهل بهندی گیابه‌ند و خاوی

ده‌ترسم نه و رۆژه خه زال دلی بیڼی، له دلی خۆییم ده‌رباوی.

ئه‌تۆ خه زالت نه‌دیوه ئه‌گه‌ر سبچه‌ینان خۆی راده‌وه‌شینی

له مابه‌ینی زنجیره‌ی زولفان عه‌تر و عه‌بیر و گولاو ده‌وه‌رینی

چاوی چه‌په‌ی داده‌گری ئه‌گه‌ به‌ناز چاوی راسته‌ی هه‌لدینی

ئه‌برۆی ده‌بیته مه‌عموور، سیداره‌ی قه‌تل ده‌چه‌قیڼی

هه‌زار جار عومری لاس و کورته لاسی باله‌کانی بۆ نه‌میڼی

به‌ژنی ده‌لێی غه‌لفی یه‌ک ساله‌یه، سبچه‌ینان ئه‌گه‌ر با رایده‌ژینی

چاوی ده‌لێی ئه‌ستیره‌ی رۆژییه، جار جار دیته سامالی و جار جار له هه‌وری

داده‌میڼی

هه‌چه‌ندیکی ئه‌گه‌ر ئه‌من فکری لی ده‌که‌م قابیزه و ئه‌و روحی عه‌بدالم لی

ده‌ستیڼی.

ئه‌ما ئیمه شه‌رتیکمان کردوه، ئه‌من وه‌ک تۆ بوختانکه‌ر و درۆزن نیم، ده‌بی

شه‌رتی خۆم به‌رمه سه‌ری

چومکی به‌جیم هیشتوو هه‌لال و بهیبوون و قولکه‌ی گه‌ردنی به‌من بمیڼی به‌ئاوی

که‌وه‌سه‌ری

یان ده‌بی ئه‌و رۆحه له به‌ده‌نی من بجیته ده‌ری یان ده‌بی ئه‌من له خۆم بده‌م تانوت

و هونه‌ری

گولی چل پله‌ی حومامی بێنم به‌حوکمی تیره‌ندازی و به‌خرمه و قریوه‌ی خه‌نجه‌ری

جا ئیدی نازانم موقه‌ده‌ری هه‌ق ده‌ستی ئیلاهییه هه‌چی به‌سه‌رم دی با لیم

به‌سه‌ری.

خانزاده خان سه‌رسپیکی بوو، نیوی یایه سه‌له بوو، سه‌له‌ی خالند به‌گ، پیی

گوت^(۱)، کوتی:

(۱) سه‌له به‌خانزاده خانی گوت.

ده زانی نه گهر نه و کابرایه له نيو ئيمه بړوا بومه نابړو وچوونه، بومه ده بېته عهیب؟
 هيچ گليښی لی مه که ديوانه و سهوداسه ره
 هينده عاشق و عه مربه ره، دل پر له زانی نه شته ره
 عاشقی دوو ليموی گه وه ره
 نازانی گهر باسی سهره.

له عیلي حهریریدا دوو سهد کچی وا ههیه له ته مهنی پازده سالهیدا، خودای بی
 نه زیر جوان چاکی دروست کردوون.

چونکی نه وه هينده مه ست و شهیدایه
 تیری عیشقی له دلی دایه

به قسه و گفتوگو چاره ی نایه
 خه زال میړه و نه ویش وه فایه

ته گبیری دهوی نه وی که ونه کی که ونه دنیایه

چهند جوان دهستان پی گرتووه، چهند جوان میړ دهستان لی به ردايه
 چهندي هاتوونه سهر تهخت سولتانان، قاقان و میر و جانفیدایه
 نه وانه هیچیان جیگایان دیار نییه، هه موو چوونه وه بادی فه نایه
 مه که تو نیویانگی مه جروومت نه بیستووه نه که عاشق بوو به شیرن له یلایه
 له سهر عاشقی تی ئی له یلی مه جروومیش ده بووه موه وه ففایه
 که سیکی نه گهر عاشق و دهره له دل بی، به قسه عیلاجی نایه
 چون هه چهندي تو قسه ی بو بکه ی نه و چرای عاشقی تی له دلی دایه
 له دلی وی هه میسه شین و گریان و هاوار و واوه یلایه.

با ئیمه نه و دوو سهد کچه بنیرین به لکو نه روا و بگه رپته وه، نه وه به قسه لاسیان
 خافلاند، له بنه وه هتا دوو سهد کچی خر خالداریان ساز کرد. هه چهندي چاویان
 هه لدینا بنی ئاده می بویان به نگی و شیت ده بوو.

لاس نه گهر گوپی هه لخت، له خانزاده خانی حهریری پرسى، کوتی:
 په ئیسی سهر داری عیلي حهریری

دادەنگ بزانين ئەو پيتم وايە هاوارە

يانە سەرپره‌وى لەشكر و سواره

چاكم بۆ مه‌علوم بکه و بۆم بکه ئەو پرسيارە

ئەو دەنگ دەنگ و نالە نالە دلى پياوى دەكاتووە وشيارە.

كوټى: كورته لاسه‌كه‌ى باله‌كان، هه‌چ كه‌س به‌ تكا و رجا له‌ شه‌وگوردى تۆ نايه‌

ئەو شل و مل و سايه‌گه‌ردنى عىلى هه‌ريرن، هه‌مووى به‌ژنى ده‌لى چوزه‌ى شلكه‌

بىزايه‌

ببينه‌ مابه‌ينى عه‌رز و عاسمانى گرتووه‌، خرينگه‌ خرينگه‌، نالە نالە و سه‌دايه‌

هه‌ر كيزه‌ى خوشه‌ويستى خانه‌واده‌ى خوڤيه‌تى، له‌ كورته لاسى باله‌كان هاتوونه‌

تكايه‌.

هه‌مووى ده‌زانن ئەگه‌ر سه‌ردار عىليان خانزاده‌ خانى هه‌ريرييه‌،

عومرى كه‌مىك رابردووه‌ و كامله‌

ببينه‌ له‌نجه‌ولارى كيزان هه‌مووى ده‌لى خه‌رمانى گوله‌

ئەمن ده‌لىم: لاس پياويكى بى هوش و بى ده‌.

زه‌ينى خوټ ده‌ كيزى چه‌له‌نگى گواره‌ زير، ته‌مه‌شاي چه‌ند شيرنن، ئەو دوو سه‌د

كه‌سه‌ هه‌مووى لاوه‌

هه‌مووى ده‌لى ئەشه‌رفيه‌ و تازه‌ ده‌ركى خه‌زىنه‌ ئاواله‌ كراوه‌

هه‌مووى ده‌لى خاسه‌ سيبه‌ تازه‌ نيشتووه‌ له‌ ده‌م شه‌تاو و گولاوه‌

هه‌مووى ده‌لى وه‌نه‌وشه‌يه‌ و تازه‌كانه‌ى گول داوه‌

هه‌مووى ده‌لى په‌شه‌ رىحانه‌يه‌ ده‌ستى لى نه‌دراوه‌ و نه‌ژاكاوه‌

پياو ده‌بى ئەللاهوممه‌سه‌لى بكا، ئەو پاكى به‌عومرى بارى ته‌عالوللا بى ناقيسى

خولقاوه‌

ئەتۆ ده‌بى شوكرى خودا بكه‌ى ئەگه‌ خودا ئەو ته‌ره‌قى و ته‌سه‌للوته‌ى به‌تۆ داوه‌

ئەوانه‌ هه‌چ كه‌س نه‌يديون به‌چاوه‌

ئەوه‌ سومبولن هه‌چى تاوى لى نه‌دراوه‌

هاتوونه‌ تكاي تۆ ئەگه‌ر سه‌رت لى شىواوه‌

به تڪاى ڪيڙان بگهي، ٺهوشوڪه بگهريه دواوه.
 ڪه سيڪي ٺهگهه له دونيايه دا دلي خه لڪي بشڪيني
 ٺهو ڪه سه له دونيايه دا نه دامه تي ديني
 زهيني خوت ده ٺهو ڪيڙانه پاڪي قهره زولفي ٺاورينگان ديني
 جهرگ و دلي پياوي له نيو زگيدا رادهه شيني
 شه هين له سهه ٺهوانه بالي ده سووريني
 هيزي بالي ده شڪي هيچ عاقلتي پي ناميني.
 زهيني خوت ده ڪيڙان پياو لتيان پهيدا دهڪا عيشق و نه شهيه
 همووي سووره و سبييه و گهنوميه و توتوفحهيه (?)
 شوگر به به شي ههق ته عالوللا ٺهگهه ٺهمن ٺهو حوڪمهه هيه
 ٺهوه سه به رت به لاسي باله ڪانه، ٺهو عيله همووي ده زانن ٺهگهه لاس له گوڙي
 دايه

ٺهگهه به قسهي منيش ناڪهي قسهي منت له بهر دلي گرانه
 سهري منت ببيتوهه به قورباني ٺاوزهنگي ولاغي، ئي خه نه ريتي قهره خوراسانه
 دوازه تيري عوقابي رهنگي په پوهه نيشانه
 دل شڪاندني خه لڪي شتيڪي خراپه، ٺهگهه ده ڪهيه وه باوهي و متمانه
 ٺهتو دلي من مه شڪينه، له ميڙه نينتيزارم و دهر دم گرانه
 ٺهگهه بيتو نه گهريه وه، ٺهوه ده بيته نامهردي، توخلا جا ٺهوه شهرتي پياوانه؟
 جا لاس ده يگوت ڪيڙي ڪيڙي ڪيڙي ڪيڙي
 پيم مانگ له عاسمانني ٺهوشو ستيه
 سهري ڪولمهت ٺهلفه و بيته
 ناسڪه ده لتي زهرده بيته
 شيتم، شهيدام، قسهه بي رتيه.
 ٺهما ڪيڙي مهرزينگانه
 زور فه سيحه و زور چازانه

ئەوشۆ دەبم بەمیوانە
 ئەمن برام و تۆ وەك خوشكانە
 بۆ خەزەل دەردم گرانە.
 بەقسەى دلتەم دەگەل مەكە
 مەيكە بەنالە و بەچەقە
 ئەو سەفەرەم مۆلەت بدە.
 بانگى كچەكانى كرد لاس، كوتى:
 كولمەو ھەروەكو لیمۆیە
 مەمكو خړ بوو دەلێى گۆیە
 زۆر جوانن چا و برۆیە
 سنگو وەك كوێستان پړ بۆیە
 گەرانەوهم خاترى تۆیە.
 ئەنگۆ باز بن من سەقەرم
 ئەوشۆ خاترى ئەنگۆ دەگرم
 تا عومریكى رادەبرم.
 ئەگەر بژیم و بمینم
 یان شەش پەران دەچەقینم
 یان سەرى خۆم دەدۆرینم
 یان شەنگم لە قورێ دەردینم
 یان گۆلى چل پلەى حومامى دینم
 ئەنگۆ سوور و سپى تێك دەچرژینم
 ھەچ كەسى بەمەتلەبى خۆى دەگەيەنم.
 كى بوو لە لاس و لە لاسە شۆرى بەلەك چاوە
 ئەو بەقسەى شل و مل و سایەگەردنان دەگەراوە
 خێوەتێكى پێش بەئەتلەسى سەر بەژەنگاریان بۆ ھەلدەداوە

ئەو تەخت و مېز و سەندەلى لەعلى پوممان و ياقووتى عەبدولحەسەنىان لى
دادەناو

دەستبەجى ئاويان ھەلدەبرى، دەيانھىنا پېش خىوھتى وى گۆم و گۆمىلەكى دە
بەفراو

ئەو مەرامى دلى خانزادە خانى ھەرىرى بەجى گەبىشت، ئەوشۇ لاس مېوانە،
قەسە و گەفتۆگۆيان دەبىتەو تەواو

ئەما وەكو شىخان ھىچ دەستى نەبزاوت و قامكى بۆ خانزادە خانى ھەرىرى
نەدەھىناو

دەيگوت: ئەو ئامانەتتە وەرەگرم، با ئەو سەفەرە بگەپمەو دواو.
ئەو لاس دەلى:

تۆ خەزالت نەدىو، ئەمەن عاشقى خەزالم، لە خودا زىاتر لە كەسم نىيە باكى
خەلكى دەلەين: لاس بى عاقلە، بۆ روھى خۆى ھاوشتوتەو سەر رېگای ھىلاكى؟
كەسكە لە دلى مەو خەزالى دىبى، كار و كارامزى سېى چا و پەشە، چىشتانان
دەچىتەو قەسر و رووبار و سەر چۆمەكەى شەمامكى

ئىواران دەچىتە رووبارى زودىيان، سبەھىنان پىدەكەنى و ناز دەكا لە دواى دايكى
خۆ من چۆن دەست ھەلبگرم لە بەژنىكە بارىك و زەندى پر لە بازى، ھەتا سەرى
خۆم نەبەمەو بىن خاكى

خۆ ئەمەن ئەوى رۆژىم پى خوشترە لە ژيانى ئەورۆ، ئەگەر لە بەردەستى خەزالم
دادەنەين، دەلەين: لاسە كوژراو و كەوتوو لاشە و كەلاكى

چانىيە بەدو چاوى بەنگى خەزالم سەرم دەگرى، وردە فرمىسكى لەسەر
كەفم دەبىتەو بەخوناوكى.

ئەتۆ نابەلدەى خەزالى، ئەگە دادەنىشى شل و ملە دەگەل پۆلىكە شەنگەبىرىيان
خۆ ئەگە ئاويشى كەم بى، ئەگە چوو بۆ مەرى ئەو ئاوە زياد دەكا، لە مېارەكى
خەزالم ئى كانىيە قەمبەرييان

ئەتۆ بەشل و مىلى نەتدىو ئەگەر دەچىتەو پايزە ھەوارى، عىل ھاتۆتەو سەر

چۆم و پرووباری زودییان

ئەو کویتسانانەم بۆیە پێ خۆشە خەزآل ھاتوچۆ دەکا لەوان

باز و قورینگ و شەھین چاوەرپن، ئەگە ئەوان بالەندەن، وەحشییاتن، ئەگەر بێتو

خەزآل بچیتە کۆسرەتی شالە بەگیان

چون گویتیان ھەلخستووە، دێ دەنگی تۆق و تەلەسم و وردە گژنیژی گەردن کەش،

دەبیتە سەلای فەقییان وەکو مانگی پەمەزان

ئەو بالەندەنە چاوەرپنگای پێی خەزآل، لە خۆیان ھەرام کردووە ئاو و دان

ئەم دەست ھەلناگرم لە بەژنیکە باریک و زەندێ پر لە بازن ھەتا بە دەستی کۆرە

جھیلە و کچە زودییان کەلاکم ھەلنەگرن و نەمبەنەو سەر گۆر و قەبران

لە کن من وایە خەزآل لە قەبریدا بۆم دەداتەو جواپی مەعمووری پەحمان

زۆرزانە، چازانە، فەسیحە، بەلیغە، مەحکومی ناکن مەعمووری سوبحان.

تۆ بەچاوی من تەمەشای خەزآل نەکردووە ئەگەر دادەنیشی بەخانومانی

کەسیک نەخۆش بێ، دوازدە مانگە نالەیی بێ لەبەر دەردی گرانی

بیبەنە مەجلیسی خەزآل، چاویکی بۆ دەبیتەو بەحەکیم و یەکی بۆ دەبیتەو بە

لوقمانی

تازە ئەو نەخۆشە لەبەر ئەو دەردە نانائینی، دەبیتەو خەلاس و فانی

ئەم دەست ھەلناگرمەو لە بەژنیکە باریک و زەندێ پر لە بازن، ھەتا مەعمووری

خولای تەماح نەکاتەو لە روح و لە گیانی

ئەتۆ خەزآل نەدیو ئەگەر بەزەردەخەنە پێدەکەنێ

مەگە قەت نەدیو ئەگەر دینە گۆل دان گۆل لە بەدەنێ

ئەو گولانە لە حاستی پێکەنینی خەزآل شەفافیان نییە، گۆل بێ قابیلەتە دەبی پیاو

ھەلیکەنێ

ئەگە دەنگی دێ لە تۆق و تەلەسم و زێر و زنجەق و گوارە و کرمەک و بەربەنێ

ھەچ کەسیکی عاشق بێ، جەرگ و دلێ لە زگیدا دەگەنێ.

جا خۆ ئەم لەوێ حەفسی نەدەبووم شازدە سالە، خالی خەزآل لە من بەگۆل گۆلە

ئاخر ئەمن لەبەر ئەو خالانە دلم بەحرى پر شەپۆلە
 دەنا عاقلم ھەيە و دەزانم مەملەكەتى بالەكى و حەرىرى چۆلە.
 ئەلعان ئەو بايەى دى لە عىلى سىمايىل عوزىرىيە
 چومكە پەئىسى ئەو عىلە خەزال و خەزالە شۆرى مە لا نەبىيە
 خودا ھىناويەتە سەر دنيايە، دەنا حۆرى بەھەشتى باقىيە
 ئەمن بەو بايە دەژىم، لە دلم دەداتەو ھەشتى و خوشىيە
 ئەو بايە بۆنى خەزالم بۆ دىنى، بۆيە دلم ئاسودە بوو، راوہستاوم بە خاترجەمىيە
 دىيانەتى خەزال دىنى ئەو بايە، دەنا خو ئەمن ژيانم بۆ نىيە
 لەبەر چاوى من سەفەرى چل پلەى حوماى بى قابىلەتە و قابىلەتى نىيە
 ئەو كەسەى كەمبەرەى قەتل بىستى، بلى: لەگەل لاسە شۆرى بالەكانم ھەيە
 دوژمنايەتيە

ئەمن بەمژانگى خەزالى لەگەل دەكەمەو شەپ و تىرەندازىيە
 حورمى ئەتۆ بوختانت پى كرد، بۆيە ئەو برىنەت ھاويشتەمە دلىيە
 ئەو بوختانەى تۆ بەخەزالت كرد، درۆيە و تىيدا مەوجود نىيە
 ئەگە ئەتۆ دەپرسى لە ئەحمەد خانى سوورچى و زورارىيە
 خەزال عاشقە، چاوەنگىيە، لە لاس زياتر وا نازانى كەسى دىكە ھەيە لەو دنيا
 فانيە

تىرى منى لە جەرگى دراوہ، دايمە مەستە، ئىغيار نىيە
 قەت سەعاتىك ئەحمەد خانى سوورچى و زورارى راناگرى بەخزمەتكار و بە
 نۆكەريە

من بەوہ دلم لە تۆ ھىشا، وەختە بلىم: ئەگەر مارەكر اویشم نىيە.
 كىزى من لەسەر سەفەرم، قسەت لەگەل دەكەم، خاترجەم بە عاقلم لە كەللەيدا
 نەماوہ

زولفى خەزال كەمەندە، داو داوہ
 جا خو من بەخۆم نىيە لە ملم و لە دلم كراوہ

هموو پوژئی له کچه زورارییان دپرسی: بۆچی لاس نهگهړاوه دواوه؟
 پهريشانه، په شوکاوه، وهکو ئاسکيکي تفهنگچي لهسهر بڼي، پتي لي گوزاوه
 نيواره و سبچهينان، دهسته و نه ژنؤ داده نيشي لهسهر گوؤ و گوؤ ميلکهي بهفراوه
 مزانگي ئي خه زال بوته قهرهول، دايمه تيره ندازن، لهسهر دلي من راوه ستاوه
 ئه من ئه و پوژم دنيا پي خوښه نهگهړ ورده ورده خه زال بوؤ هه لديني
 دوو گوښه ي چاوه

وه د زمانه که مه عمووري په حمان خه بهريان بو من هيناوه:
 خاترجه م به، تو به هه شتي، دهرکي جه نه هتي باقيت بو کراوه
 ده شزانم هر وايه، که سيکي دهگه ل خه زال تيک باليني، به ژني وهک ره شه پيخانه و
 وهک لاو لواه

دهرکي جه هه نده مي لي داده خري، له به هه شتي باقي به شي ويان داوه.
 ئه وه خانزاده خان پي ده لي:

ئه لاله ومه سه للي عه لا محه مه د له و تيري به په يکان خه زال له جهرگي تو ي داوه!
 بويه وا ئه ژنوت به ستراره، زگت پر له خوین و له زوخواوه
 له هق دهستي ئيلاهي ته وه قو ده کم چومکه دلته هينده له ژانه و هينده سووتاوه
 ماريکي وا به دلي تو ي وهداوه، ئاورپکي وات بهر بووه له جهرگ و له هه ناوه،
 به قسه و ئاوي دهستي من نه کوژاوه

نه سيحه تي که ست ناچي ده گوښه وه، بووه به حه فسخانه ي تو ئه و جووته چاوه
 خاترجه م به خوداوه ندي ميري مه زن ساحيب پوحمه، په بي له خه زالي ببيني کام
 و کاوه

نهگهړ خه بهرم بو بينن، بلين: به خوښي لاس له چل پله ي حوما مي گهړاوه
 تو قيقم له گهردني دايه، دهيدم له مزگيني، چون ئاموزاکهي له داي و بابيم
 نه لحه ملاي به به د به ختي لي نه قه وماوه.

نهگه تو هر ده پوي ئه من ته مه ننا ده کم له بهر ئه و خودايه
 به کفله کونتيک داينا عاسمان و ئه و دونيايه

ئاگادارت بى عيساي بنى مريهم، تهمەنات بۆ بكا ئىبراھىمى خەلىوللايە
ئاگايان لە تۆ بى ھەر چوار يارى نەبى، ئەمن دوام بېتتەوہ موسستەجايە
تەمەنات بۆ بكا لە پۆژى گفتوگۆي ئەگە ئىجازەى ھەيە لە خزمەتى خودايە
فەرمايشتى بەخىریت بۆ بكا موساي کەلىموللايە

ھاوارت بۆ دەکەم ئەگە تۆ عەولادى بەئادەمى سەفییوللايە
ئەتۆ مەستى، برۆت جووتە، لەبەر عاشقینى خەزال چاوت ھەلنايە
ئەو جارە کە تەمەنات بۆ بکەن بەدلى پىر حەسرەت جەمیعی شەھیدانى سەحرای
کەربەلایە

ئامانەتدارى تۆ بى وەيسەلقەرەنى لە ماھیدەشتى بەغدايە
گرىي دلت بکریتەوہ، نازانم تۆ چ دەردىک و داخىکت لە دلى دايە
مەرامى دلى تۆ پىک بى تەمەنات بۆ دەکەم لە بارى تەعالوللايە
لە بنى گوئیانم نالە نالە، خوشم لە بنى گوئیان دى دەنگ و سەدایە
لە لاس وایە ئەو دنیایە ھەر خەزال و خەزالەشۆرى مەلە نەبیانی تىدایە
لەبەر خودای عاسمانى دەپاریتمەوہ بەدەردى دلت نەبیەوہ مەخشوش و مفتەلایە
ئەمن ھانای خۆم دەبەمەوہ بەر حەزرتى نوحى نەبى، موحتەبەرە و نەبییوللايە
عیلاجى ئەو دنیا بەگىچەلە بەقاقان و سولتانان نایە
ھەموو کار دەچیتەوہ بەر حوکمى ئەو خودايە.
عەزیزم ئەو سەفەرە کەس لە تۆ نابری، کەس بەتۆ نالى: دلت لە خەزال بېتتەوہ
لەنگى

ئەدى تۆ زەینى خۆت نەداوہتە کراسىکە مەحمەل دارایی، جووتىک شەمامە و
شەمامە

رەنگین لە بنیدا ھەلدىن پەنگى
ئەتۆ وەکو دىوانە بى وایە، بەدەستى خەزالت دراوہتى بەنگى.
ئەوہ لاس دەچى بۆ سەفەرى چل پلەى حومامى و سەرى کوستانان و مېرگە
گرەللى

و مېرگە بازەللى و جى مۆلگەى ئاسکان ئاوەنگدارى پىشى مېرگە خال خالە

کوټستانه، هميشه هور له وټې گه وال گه وال
گولۍ لې دهېشکوټ، سووره، شينه، کاله و ناله.

نوه لاس بڼو ته و سه فېره ده چې

نامانه ټيکي کوني هيه و له بيري نه چې.

نوه لاس له سر سه فېره و ده چې ته وه بڼو زهنگول و پهنډولۍ ده پيره کوټستانان

بڼو نيو گول و سومبول و گياخاو و گولستانان

خوۍ له سر دوو پاسته ۍ پکټيۍ راگرتووه، وهکو ئمير و سولتان و خانان

نه گهر که سيکي له چاوي منه وه ته مه شاي بکا، بوته قابيز و ده بېته قاتلي روح و
گيانان.

رهي سه فېرت خيږ بې، سه فېرت سه عاده ت بې، که س نه تواني ده گه لت بکا
به رامبه ريه

که ست نه يه ته سر ريگاي بڼو دوژمنايه تي و پيگريه

چومکه مه ستي هميشه، ناگات له خوټ نيه

به دوور بي له تيري نه به دي و له نه جعلي غه بيه

چاوي دوژمن له حاسنت کوټر بې، که س نه تواني له گه لت بکا شهړه شير و
تيرهن دازيه

با ديدار ناخره ت نه بي له خانزاده خاني هريري و خه زال و خه زاله شوړي مه لا
نه بيه

عه جايه ب ماوم، بڼو تو دايم دلټ بڼو خه زال پر له هيش و پر له ژانه؟

بڼو له دلي تو نايه ته ده ري نه و سه ره تير و سه ره په يکانه؟

چون نه تو ده لتي: خه زال به رخه کوږه له ۍ دواي ميگه لانه

يان خاسه سييه، به ناز و نيم ناز ده چې ته وه سر هي لانه

ده لتي: خوناو که ۍ گهر دني يا قوتي عه بدولحه سېنه و له علي رومانه

يان ده لتي: نه بروي جه لابه و تيخي له دلي من هه لکيشاوه و ومختي خوږن ريژانه

يان ده لتي: پادشاي هوکما تييه و هوکمي هه فسخانه ۍ بڼو دلي من دانا

برو سه فېرت خيږ بې، نامانه ت بې چوار مه لاييکه تي موقه پرېه

ئەگەر ھەمیشە مەعمورن لە عەرز و لە عاسمانە.

بەرپڭای چەپەدا نەرۆی ھەوراز و شاخە، کەس پیتی ناباتەو ھونەرئ

ئەگە بێتو وەسەریش بکەوی بۆ سەرئ

دوو سەد کەسی لێن ساحیبی تیر و پەیکان و خەنجەرئ

سەلای گەرە و گرانم لئ رابوو، نە وەک لەو سەفەرە لاس موقەددەرئکی وەسەرئ

سەعاتی ھەوێل خەبەر بزەنم، زمانم لال بئ، چاوم کوێر بئ، روحم لە بەدەنی

دەچیتە دەرئ.

بەرستەدا برۆ، ئەو ڕڭایە، قەدیم بەوێیاندا ھەلێناو ھەنگاو

دەنگی شەمقارە، قاسپەیی کەو، لە نەغمەیی بولبول پیاو مەحتەل ماو

ھەمووی جۆگە و جۆبارە، کانی و ڕووباری دەبەفراو

سەری ھەلە و بەیبوون و گولە جووت تیک ھاڵاو و تیک چەرژاو

دەنگی شەھین زۆر بەتەحسیرە، مراوی دەکاتەو گالە گال و قاوہ قاوہ

جا لەوئ ئەتۆ مەرپامی دلی خەزائ پێک بێنە، چومکە بەھانەیی لەسەر دلی تۆ داناو

ئەو حەلە بۆی چەپک چەپک بکە، بلین: لاپی عاشقانەیی لەسەر داناو

ئەو حەلە بۆی بەرەو ھەو گولێ ناسک و نەژاکاو

جا بزەنە پاداشتی ئەو گولانە بەلکو بتداتئ کام و کاو.

لاس دەلئ: خانزادە خان ئیدی مەحتەلم مەکە چیدیکەم مەحتەل بوون بۆ نییە

بەس بگری و بەس ناز بکە بەدوو چاوی رەش و بەنگییە

بەس ئەو بەرە و بەریان بکە قەرە زولفت لەسەر سنگیکە سپییە

بەس بەلێوانت زەر دەخەنە بگرە و بەسەر مەدا ببارینە عەترییە

قسەیی تۆ تەحسیر دینئ بۆ دلی من، چومکە ھەمووی غەریبی و غوربەتییە

ئەمن لە کن تۆم ھەییە خودا حافیزی و مەرەخەسییە

بەلکو زوو بگەمەو ھەو کامی دلی خۆم، تاو ھەلاتئ بۆم برۆا کۆترییە

نوسرەتئ دوا یەم من لە دواي خەزائە شوۆری مەلانییە.

جا ئەو خانزاد دەگری و دەبارینئ

بیست و دوو داو له زنجیره‌ی زولفان ده‌پستین
 سه‌لای گه‌وره و گرانم لئ رابوو، که‌سم له ماله باب و باوانی نه‌میین
 جوگله‌ی خوینی چاو و دلم خوین دده‌لئین
 ئه‌وه لاس چووہ گولئ چل پله‌ی حومامئ بۆ خه‌زاله شوپری مه‌لا نه‌بیان بینئ
 چاوی خه‌زال بووه به باز و دلئ لاس کوتره و ده‌یرفینئ
 هیندی ناز و نیم ناز بۆ لاس کردووہ به‌عتری زولفانی تووکی و ده‌چینئ
 ده‌ترسم له و سه‌فهری گه‌وره و گران لاس له حالئ حیاتدا نه‌میین.
 جا ئه‌وه لاس پوویی، جار جار ته‌مه، جار جار هه‌وره، جار جار ساوه
 جار جار ری ده‌بینته‌وه، جار جار ریگای لئ شیواوه
 هینده عاشقه نه‌شل ده‌بی رانی رکیفی و نه‌ماندوو ده‌بی ده‌ستی لغاوه
 وه‌کو په‌رنده و بالدار ئه‌سپی نه‌ماندوو ده‌بی و نه‌لئی شل ده‌بی هه‌نگاوه.
 جا به‌وه‌ی که‌م ئه‌زه‌لی و ئه‌به‌دییه
 نه‌له‌گوین که‌سه و که‌سی له‌گوین نییه
 لاس له‌ده‌روازه‌ی چل پله‌ی حومامئ دابه‌زی له‌ولاغیکه‌ ره‌ش کویتی شیر
 خه‌زالیه

په‌نجه‌ی راسته‌ی ده‌هاویشته بۆ مۆره‌ی پشتیه
 ده‌یه‌ئنا خوارئ دووربینئکی سه‌مه‌رقه‌ندی عه‌سله‌ فه‌ره‌نگیه
 ریگای دوو پوژان دوور لئکی ده‌کرده‌وه مووی ره‌ش و سپیه
 ئه‌و حه‌له‌ خه‌یالی خه‌زالئ ده‌کرد، ده‌یگوت: داخولا حالئ چیه
 بلئی دوژمن نه‌هاتبیته‌ سه‌ر عیلى مه‌لا داود و مه‌لا نه‌بییه؟
 ئه‌گه‌ر دوژمن بئ بۆ سه‌ر لاس دئ ده‌نا ئه‌وان دوژمنایه‌تییان ده‌گه‌ل که‌س نییه
 پیت وابئ له‌و دنیا پانه که‌س ناتوانئ ته‌ماح بکا له‌تیشووی شیریه
 ناباله‌دم لیتره، له‌کوێستانی عه‌له‌دینیان و چل پله‌ی حومامئ هیچ که‌س دیار نییه
 ئه‌گه‌ بیتو بچمه‌وه ئاخ‌ر خه‌به‌رم لئ ده‌پرسن، ئه‌من پیم نییه‌ خه‌به‌ریکی به‌راستی

به ئهسهحييه

خۆ من نه هاتووم بۆ ته مه شا و بۆ نه خسه به ردارييه

ئه من هاتووم، ئه و پڭايه گيراوه، ئه گه پڭا بکه مه وه بۆ کاروان و قه تار و توجا ر
باشييه

مه سه له هه ت ئه وه به به نديک بليتم له مه را مي دلي خوتم و ئي خه زالي مه لا نه بييه
به لکو ئه گه ر چۆل نه بي ببينم و ليتم پهيدا بي ئاوه دانييه.
ئه وه لاس به دهنگ به نديک دهلي:

بريا کورسييک بويابه تازيه تهخته، تازيه باتمايه ته وه له سه ر وه ستاکاره
خه زال بيکو تايه: ئه و کورسييه م بۆ بيتم، دلم مه خشوش و برينداره
بۆ چل پله ي حوما ميتم به ري کردوه ئه و عازيز و مه را مي دلم و ئه و ته نيا سواره
جار جار فکري بکر دايه و جار جار بگريايه به و چاوي گو شه داره
جار جار ئاوازي باتايه له کر مه ک و له گواره و له قه تاره

زولفيکه خاسه پهنگي به سه ر سينه و مه مکاني به اتايه ته وه خواره
پيچيان بدايه وه کو که مه ندي قاره مان، تيک بهالا نايه له گه ل ئه و جووته هه ناره
جا کلفه تي بنار دايه، بيکو تايه: بزانه له پڭاي زتيه بادينا نه وه كي دياره
زگي پيتم بسووتايه، بلي: پيا وئکي ره شيد بوو ئه ما به دل فه قيره، هه ژاره
يهک يهک سمایل عوزيري بانگ بکر دايه، بيکو تايه: له دنيا يه دا چ خه به ره؟ ئه وه
دلخوشييه بۆ من، ده مگوت: له من ده کاته وه پرسيا ره

چون عافره تيکي زۆر زرينگ و فه سيح و به ليغ و وشيا ره
ده زاني ئه من هاتوومه سه فره ي، خاتر جه م، نان و ئاو له زاري ژه هري ماره.
ئه وه ده ستي له بنان گو يي نا، ئه ئه وه من ده ي به به ند کو ت. کو تي: بزانه له و جيکا
چۆله که سيک پهيدا ده بي؟ ئه و به نده ش دهلي:

جا دهلي وايان ئه من خه به ردار کرد، کو تيان: ئيره ئاوه دانييه، نه مزاني ئه گه ر
چۆلييه

دهيانگوت: چل ساله پڭايان گرتووه، پڭاي هيچ کهس نيه

ئەلەان لە دڵیکە من گەپێ چەندی لە هیشە و چەندی لە ژانە و چەندی لە
حەفسییە

ئەمن بێ ئیختیارم، لە تاوی دەردی خۆم ئاگام لە خۆم نییە
ئەلەان حەز دەکەم سەد سوارم لێ پەیدا بێ بە عەزمی دوزمناپەتیە
بیانکوتایە: پەنجایان پیاوی مامەللاغای زورارییە، پەنجایان پیاوی خدر بەگی
سمیل سپی کامەرییە

لەگەڵیان بکردمایە شەرە پمب و تیرەندازییە
مردن بۆ من چاترە، ئەمن ئەو ژیانەم بۆ چییە
هاشا لەو رۆژگاری بەد و لەو زیندەگانییە

ئێستا خەزالی دانیشتوو بە دەستەوئەژنۆ و بە خەمناکییە
فرمیسکی سێ ریز دێنە خواری لە دوو چاوی بەنگییە

دەلێ: چل شەو بە بێ خەبەرم، ئاگام لە لاسە شۆری بالەکان نییە
بریا پۆری بەلەک بومایە، بالەندە بومایە، بیانکوتبا: بەبالان فریە
بجومایەتە سەری کویتسانی خاسە رەنگ و چل پلەیی حومام و زیتی عەبدوللای
عەسۆی و مەلا محەممەدە کپوزە، بۆ مێرگی بەیدی بەیدیە
تا بمزانایە کورتە لاسی بالەکان خەریکی چییە؟

ئەوجاریش دیسان کەسی چاوپێ نەکەوت. لەبەر خوێرەیی ئاوی و لە فریاد فریادی
کویتستانان و لەبەر جەمبوشی قەدەم گێران و لەبەر ناکەلان ناکەلانی قەلبەزەیی ئاوی
و لەبەر بۆنی گۆل و عەتر و عەبیر، پیاوی تێدا وەحشی دەبێ. دیسان، چۆلگە بوو،
لەبەر پاشەڕۆژی لاس دەیگوت: پێم دەلێن تۆ نەچووێ چل پلەیی حومامی. ئەگەر
ئاوهدانێک ببینم، نێوونیشانیکم وەگیر دەکەوێ.

ئەو لە لاس دووبارە دەلێ:

بریا من شەدێک بوومایە لەوانی عەسلە کە ژمارییە

بیانناردمایەتە کن پۆلیک کچە سوورچی و کچە زورارییە

ئەو لە عەمری چارە سالان دان، هەمیشە دەلێ: مەستن و هیچی ئیغیار نییە

لټيان هه ل ببه ستمايه پيشو هې باريك و ناسك و عه سله نيو گه زيه

سهرې پيشو هېان گري نه دايه، بيانكوتايه: گري دان چاك نيه

نه وه مالي خه زاله، دهپهاويزي ته سهر قهره زولفي مرواريه

نه وهك نهو گري يانه وه روومه تي بكه وي، بيته برين و بيته عه بيكي به نه سه حيه

و بيته ناقيسييه

چومكه كولمې ناسكه، نه كه بيتو نارحه تكي وه سهر بي، حه فېه خه زال دابنيسي

به عه بيداريه

جا نه كه من چوومه وه نهو شه دهيه به سهر وه بي، پيشو هې شه دهيه به جه ولانه

بيني

و ليتم بكا ته وه به خيره اتن و ماندو نه بوونييه

به ليوتيكه شيرن زهرده خه نه بگري، به زمان پيم بلي: ئوخه هاتيه وه له سه فهرې

هات و نه هات و غه ريبويه

به چاو ئيشاره تي غولمان بكا، ولاغي لاس به رنه وه سهر به ندييه

چادري من به رنه پيشي كوستانې باگرو، هه وار خدري بو فتنكيه

با لاس بوم بگري ته وه قسه ي هات و نه هات و غه ريبويه.

جا نه و جار، لاس ده يگوت: سوبحانه لاا ده بو ئيره سي سهد چادر و چيغي تيدا

بوييه

به روژ خانم و خاتوونان له نساو و لانوايان گوليان بچنياه

نهو كوستانه عه تري ده گرت به بوني خانم و خاتوونان، شه وي به شوق و نوري

چرايه

حه وسه دهسته جه لب، هه دهسته ي حهوشواني له گه ل بايه

شه و له و هريان باويشتايه بنياري كوستانان، سهرې كه وه ران، تاو هه لاتيان

به پنايه ته وه سهر كاني و كانيله ي ده فهرعايه

جا نهو حه له نهو كوستانه پهنكي ده گرت، چونكه جيگاي وا هه يه كيوه، شاخه

جيگاي وا هه يه ده شته، سه حرايه

ئەما چىشتانى سى سەعات لە پوژى بچووايه، خەزال كراسىكى موشەججەرى
قاقم پىزى عەسلە مەحمەل دارايى لەبەر بگردايە

بەقەيتان و بەسەدەف پىز دەرکى شەمامە و شەمامە رەنگىنى داخستايە
شىست و شەش تار زولفى عەمبەرئاسايى لە شانیکە مبارەك پەريشانی بگردايە
لەگەل بەندۆکە و گۆى ئالتوون و سەرى قووتاسان^(۱) تىکەلى بگردايە
جار جار بەشانی چەپەيدا گورگ ئاورىكى داباو، بىکوتايە: مەتلەبم
لاسه بزەنم ماوه يان بووه مۆتەووفايە؟

جار جار بەليوتىكى شيرن زەردەخەنەى بگرتايە، جار جار بەزمانىکە مبارەك
بىگردايە لاىلاھەئىللەللايە.

كەس نەبوو، هەچەند پروانى و تەمەشای كرد كەس ديار نەبوو. لاس بەفكردا
دەهات، دەيكوت:

سوېحانەللا ئەگە بچمەوہ هېچ ديارى و ئىوونىشانم پى نىيە
ئەمن دەبى شوكرى خوداي بېزىرم لەسەر شانى منى داناوہ مەردى و مەردايەتییە
ئەگە شتىكى خودا بەپياوى عەتا نەكا ئاخىر عيسان بى روحة و هېچ ئىختىيارى
نىيە

لە دوو جىگا چاوەرپى منن بۆ باس و خواس و خەبەردارىيە
جار جار لە دليان خووشى و شادمانىيە، جار جار ئارەزوويانە بچنەوہ سەر
كۆپەلەى خمىيە

هەوہليان خانزاد و خانزادە خانى حەريريە
دوايە فرمىسكى دىتە سەر كۆلمىكە سورمەيىيە
بەناز لەنجە دەكا و دەروا بە كۆترىيە
كەسىكى خەمى منى بى قەتم دەرنەوژى لە دليە
خەزالە و خەزالەشورى مەلا داود و مەلا نەبيە
جا نازانم نە لە قىامەتيم چاو پى دەكەوئى پوژى ئەبەدى و ئاخىرەتییە نە لە دنيايە

(۱) قوتاسە: زەنبەرى زىو. «هە».

دهیبنم بهزیندوویی و بهزیندهگانیه
چون موقه ددر غهیییه و عاسمانیه
له تاقه تی خودا دایه چاک و خراپی، موقه ددر به کهس نییه.

ئه وه کیتو سهریان گهیشته گهشکه لانی
به لکو ئه لالا ئه لالی گوی لای دهبی پیاو له مه له کانی عاسمانی
ئه وه لاس نه به ولاغی گرته وه سانی و نه پتی گرته وه وچانی
ئه وه هاته وه گه وه ری شهنگه ل شهنگه ل و به ردی سه غری و نیشانه ی هه ژدیهای
قه دیمی زهمانی

حه کاکان شتیه یان کیشاوه سهت سال له وهی پیش، له بهردیان هاویشته وه
نووسین و نومره لی دانی

کهسیک نابله د بی، ئه و کانیه پتی ده لاین: کانی شیر مهردانی
کهسیک نابله د بی، سه وادی بیی، بخوینیته وه ئه گه نومره یان لیداوه بو پوژی
به له دی و سه ره نه جات دانی.

جیگا که ی باسه فایه، ئه لعان به ندیک ده لی:

خه زال چاوت به من بمینی به ئه ستیره که ی پوژی، ئه گه ر جارجار ده چیته وه
بن هه وری و جار جار دیته وه سامالی

ئه من به ندیک به خوّم هه ل بلیم، لی ره ماوم به غه ربی و به عه بدالی

زهینیکه خوّم داوته تونکه تونکه ی کویتستانان، به زه ییم به خوّم دادی، دلم له
هیشه

و له ژانه و جارجار ده نالی

ئه من ده مرمه وه له بهر که مبه ره یه کی سی قوبه، یاقوته، مه رجانه، تیکه له له گه ل
دوری لالی

سبحه یان ئه گه ر ده بیه ستی له پشتیک و قه دیکه شمشالی

ئه گه ر به سه ریدا به رده ده یه وه پشته وه، سه ر پو یله ی خالانه، ئه گه ر پتی ده لاین:
ده سمالی

لکي دہسمالت دہلتي قورينگی ھو ھل مانگی بہ ھارتيہ، جار جار دہنیشي و
جار جار دہفرئي بہ بالي

جا توخلاکھي ٺہ تو بوم ھلٽنہ دوو چاوي بہنگي لہ گھل دوو چاوي کالي
دہ جاريک لہ ھق دہستي ئيلاھي بپاريوہ، بلي: کورتي لاسي بالہکان ئي من
بوويايہ بہ ھل لالي

ٺہ برؤت کہ مہندي لہ من کيتشاوہ وھکو تيژہ پھري رھشہ دالي
سي ريز لہ پشتي پورگي چاوت خوار و جووت بوون، پيرؤزھيبيہ خالي
ھيچ کہس نيبيہ بلي: ٺہ تو نہ خوشي يا نہ بي حالي؟
ٺہ تو شيتي، ديوانہي يان مہجرومي وا ديوانہ و عہدالي
وہختيکي ٺہ گھر عيلي سماييل عوزيري دينوہ بؤ پاييزہ ھوار و نزیک دہبنوہ
لہ قہسر و ٺہ گہ بينوہ لہ بؤ مالي
جا ٺو وھختي خہ زال دہچي دہخانو بہرہو قہسرہوہ، لہ کوئي بيبنم ٺو سيوي
نہ گھييو، ھر دہلتي لہ ماہيني دوولکاندا ماويہوہ، ھل لوچہي کالي؟
ٺوہ بہندہکھي دہگورئي:

لہ دلتيکہ من گھري چہندي لہ ھيشہ و چہندي لہ ژانہ و چہندي لہ واوہيلايہ
لہ بني گوٽيانم دہنگي شل و مل و سايہ گردن و ناسک بہدہنان نايہ
نہ قہتارہ و نہ سوارہ و نہ ٺاوہداني تيدايہ

عيلاجم ھيچ نہ ماوہ مگھر رابوہستم لہ بہر موقہدہري ھق تہ عالولايہ
ٺہ گھر کہ سيک ليٺم بپرسي: شيتي، ديوانہي تو ليڑہي؟ دہليٺم: ھاتووم بؤ گوئي
چل پلہي حومامي، ٺامانہ تيبہ و دہيانبہ موہ بؤ شيرن لہ يلايہ.

دہنگ و سہدای لاس وا دہھات، جيگا کہي بلندہ بہ فيتکيہ
لہ گوٽي وھتمان بہگ و مامہرہش، ٺو دہنگيان لي دہبؤوہ حالتيہ
حوت کہسيان رادہسپارد و ليتيان دہکردوہ سفاريشيہ
دہيانگوت: چل پلہي حومامي چؤلہ و خو ھيچ ٺاوہداني لي نيبيہ
برؤن بگھرين بزائن ٺو دہنگ ئي عہريزيہ يان ئي عاسمانبيہ؟

جا ئەو پکىڭيان توند دەکرد و لە زارى ولاغيان دەکردهوه ددانه لغاوه

چومکه بى ترسن، هيچ کەس نەبووه و ترس بهوان نەدراوه

هه چ کەس بهويدا پويى بى، دەستى پى نەکراوه تهوه و پروت کراوه

بى ترسن لهوان وايه تهيمورى شوخ کهوانن دینهوه بۆ پوژى عهيش و پاوه

ئەوه به حوکمی گهرهى خۆمان ئەو پياوه، ئەو دهنگه پەيدا دەکەين يان ئاوازی

عاسمانى بوو لەسەر عەرزى بۆتهوه بـلاوه؟

ئەوه لاس حەوت کەسى چاوپى کەوت. لاس دەلى:

پەنام وەبەر تۆ ئەى ئەبەدييه

لیم مه علوم بوو چۆل نيه و ئاوه دانييه

وه دەستم کەوت خەبەرى راستى و به ئەسهحيه.

ئەوه لاس بۆ لای وان هات.

به گهړان چوون، خەبەردار نەبوون لەبەر نالەى کويستانان و لەبەر دهنگى پيره

شهيتى

ئەسپى لاس ئەگەر ولاغى وانى دەدى: سى کەرەت کورپەم کورپەمىتى و دەحيلينى

ئەوه دهنگى ولاغەکەيه، شيرى نووستوو وەخەبەر دينى

ئەو حەوت کەسه، هەر کەسى له حاستى خويەوه لەسەر خۆوانى زينى ئەگەر

سەر هەلدينى

ئەوه نەپرە شيرىک جلهوى ولاغى له دەستى خستوو و بۆ خۆى دابه‌زيوه و

جىگاگەى هەورازە و بۆ خوارى دينى.

ئەوه بانگيان کرد:

ئەرى سوارمەگەى ئەگەر ليرەکانه گرتوته سانه

به‌سنگى دەلى شيرە و به‌راسانى دەلى قاره‌مانه

به‌جوانى دەلى يوسپى کەنهانه

نابه‌لەدى، ئەتۆ له کويوه هاتوى؟ دەبى له مامەرهش و وهتمان به‌گ بيه‌وه به

ميوانه.

ئەو ە لاس بانگى كىردى، كوتى:

زۆر گەراوم لە بەرپىيە و لە چۆلىيە

چاۋ بەستراوم و ئەمىن بەلەدىم نىيە

وەرن لەگەلم بەكەن دوو قىسەى بە دۆستى و بە ئەسەحىيە

هەتا لىتەن ئەمىن بىم، لەگەلەو بىم بە مەوانى و بە خاتىرجەمىيە

كەسىكى پىاۋ لىتى نەبەلەد بى، لىتى بكا پىسىار و لىتى ەربىگىرى ئەمىنىيە

دىارە پىسىاركىردىن بۆ دۆست و بۆ دۆزمن عەيب نىيە.

هەر حەوتىيان ئىحتىيازىيان لى گرت و پىتى پىكەنىن. پىتەيان گوت:

سۋارە ئەتۆ قەت چۆيەتەۋە بۆ مەدرەسە و بۆ پىشى مەدرەسەخانىە

قەت دانىشتۋى لى لى ئەو كەسانەى ئەگە عاقلەن و عاقلە لى لى وان سولتەنە

قەت كەوتۋىيە شەرىكى و ئەگەر بلىن: پۆزى خۆيىنرەتزانە قەت كەوتۋىيە شەرى

شىر و سەرە پىمب بادانە

كۆتر ئەگەر گىرا لەسەر ەيلىنە، بى دەستەلاتە، نازانى سەرى دەپىرەيان دىتەۋە

پۆزى بەرەللەكەردىن و بەردانە

چەل پەلى حومامى بۆ تۆ حەفسىيە، ئەۋە تۆ كەوتۋىيەۋە حەفسخانىە

كارى تۆ خۆشىيە و مېھرىبانە، كەوتۋىيەتەۋە سەر پۆزى زەلالەتى و پارانە و لالانە

ئەلەان دەتەبەين بۆ كەن وەتمان بەگ و مامەپەش، كارى تۆ بە دەستى وانە.

كى بوۋ لە لاس و لە لاسە شۆرى بالەكان! ئەحوالى تەلخ بوۋە، دەلىتى شىرە و

زىنجىرى پىساندوۋە

دەلىتى ەزەدىھايە و بىچوۋيان لى خواردوۋە

دەلىتى سەردارەتلىكى قورسە و زىيان لى ەلگىرتوۋە

هەتا ئەۋرۆ كەس قىسەى كالى و نازىبەلى پى نەكوتوۋە

كوتى ەلەت دەلىن بى دەسەلاتە و ئەجەل بۆ ئىرەى ناردوۋە.

لاس بانگى كىردى:

سۋارە ئەسپوۋ راگىرن، بەئەسپوۋ بىگىرنەۋە وچانى

به حوكمى تيرى زه پښىسانى وهك ژيشك (ژوشك) په روو دهردهكهم له نيوچاوانى
من له موقه ددهرى عهرزى ناترسم ئەما دهرسم له وهى قهزا و قه دهر بښنه خوار
له عاسمانى

ئهگه بښتو من بترسم بله رزم سبچه ينى خه زال بهو قسه يه دهرزانى
ههك په بى گوږم به رموه بو گوږخانى
ئه جهل به رگه شته بگه پښه وه دواوه

نيويانگو نه بښتووه لاسه شوږى بالهكان، ده بى دووسهت سوارى لى سوار بن
بلىن: لاس پښى لى گيراوه

له پشته وه سته كهس، بلىن تيره ندازه و چوكى له عهرزى داوه

جا نهو وهختى رهنكه لاس بترسى، لى شل بښى ههنگاوه
خودا يه كى نه گهر روحيكى له نه زهلى به من داوه، ده بى نهو روچه به رښته وه،
جا نازانم موقه ددهرى وييه، چومكه موقه ددهرى وى له نهكاوه.

سوارهكان دهگه لى به كښه هاتن، تيره ندازيان دهگه لى كرد.

لاس ههچه ند جاريكى چوكى له عهرزى داده داوه

قازهى تيرى سهرى كوښتسانانى دهگرت، ده بښووه به ناله نال و گرمه گرم و قاوه
قاوه

كه سيكى ناباله د بويابه، ده يگوت: نه فراسيا به و دهگه لى پوښتمى لى قهوماوه
هر حهوتيان به بريندارى، به جوگه لهى خوينى چاويان، دهكشانه وه. هر حهوتيان
دهگه راوه

خه بهريان دهر د بو وهتمان بهگ و مامه پرش، ده يانگوت: سه حراى مه حشهره و
قهوماوه

بهرى سيلاو ناگيرى، ههچى وه بن سيلاو بكه وى، ده لىن: باباه مردووه و خنكاوه
نه پره شيريكمان دى، به جورىك به عومرى ههق ده ستى ئيلاهى خولقاوه
كهس پښى وى پى ناگيرى، ناوه، به حره، سيلاوه.

وهتمان بهگ و مامه پرش عاقل بوون. دهنگى كيو و دهره دهتگوت قهتارى تيدا

دهگهل تیری لاس. هه موو پانی دروو بوون بهقه برغهی ولآغه وه، سواریان بۆ دانه ده به زی. به ولآغه که وه دروو بوونی. ئەوان ته گبیریان کرد، کوتیان: ئەو کاسه یه ژیر کاسه یه کی هه یه.

ئوه زۆر ئازا و به کار و له خو پادیو نه بوویایه، نه ده هاته ئیره. ئیمه ریگرین، ته ریدهین. دوژمنی هه موو که سین. ئەلغانیش ئەو کابرایه هاتوو بۆ ئیره. چۆلگه یه، ئاوه دانی له کن ئیمه نه بی له هه یچ جیتی دیکه نییه، ئاخر با بی و به خیره اتنی بکه یین و ئەگه ره به سلآمته تی بروا خو نابیت ته کوفر. بابی بزانی چ که سه ئەو کابرایه وا به غیره ته، ده لیتی سولتان سهید وه قازه، تیره ندازی کردوو.

دوکانی نالبه ندی هه بوو مامه رهش.

جا له وهیدا بی دهنگیان لی راکرد، کوتیان: با بۆ خو بی. هات چاوی پی کهوت لاس، دیتی هه موو خانوو به رییه و ئاوه دانییه. ئەگه ره هاته پیشی، مامه رهش به پیرییه وه هات، کوتی:

سواره که ی سوار بووی له ولآغیکی شهو و روژ به ولآغت ناگریه وه قه راره له باسکت به ستوو که مه ندی کی چه رمی گه وه زن، سه ری به بزماره و ده لیتی ره شماره سه ری ئی تیرت ئەگه ره دینه وه سووپراندن ده لیتی هاوار که ره و ده کاته وه ئاواز و هاوار هاواره

هه ند به هه یبه ت سوار بووی که سیک نه تناسی ده لی فه رامه رزه، پیاوی عاقلمه ند ده لی: خیر ئەسفه ندیاره

ئهن پیاوی شیر ی له گه رمه لان هاته ده ری زۆرم خو ش ده وی، ئەوی دیفاعی سه ری خو ی ده کا، ده لین: فه سیح و به لیغ و وشیاره پیاوی وا برای له دایی و بابیم بکوژی، ئەمن له گه ل ویم نییه دوژمنایه تی و شه ر و بناره

چون نابه له د بوون ئەوانه ی هاتن، کوتیان: بزانی میره، مه زنه، سولتانه یان رییاره؟

وه ره دابه زه، میوان به، به ولآغت بگروه قه راره

تا ئیمه راز و گلویی بکه یین، له گه ل یه کتری بکه یین سوال و جواب، لیت بکه مه وه

پرسیاره.

لاس دهیگوت: ئەنگۆ ریگرن، ئەمن له جێههک دادهبەزم به میوانیه ئەگەر متمانەم

لێی بێی و دڵم لێی بکا پرسپاری ئەمینیه

کەسێک پیاو بێ، جیگای عێل و عێل باش و ئاوهدانییه

پیاو خراب دەردهداره، شەرمەزاره و پرووی نیو پیاوانی نییه

هەمیشە له خراپه و خوینریژییه، هەمیشە ئیشتییای له تالان و له دزییه، بۆیه

هەمیشە ئەو جیگای چۆلییه

حەز ناکەم میوانی ئەنگۆ بم، ئێره جیگای پیاوان نییه

چومکە شیر ئەگەر خەوی لێ بکەوێ، له خەودا دەتوانی بیکوژی رێوییە

خانەوادەیی ئەنگۆ له کەن من هیچ ئیعتیباری نییه.

مامەرەش پێی گوت: هەفتە، ئەمن لێت دەسەلێنم

ئەمن قەولیکت پێ دەدەم، خوینی خۆم لەبەر پێی و لاغت دادهپرژینم

بەخاڵقی خەللاق، میوان به و زەرەدت پێ ناهێنم

کار جیگای خۆی هەیه، هیندیک کەس خەلات دەکەم، هیندیک مالی لێ دەستینم

هیندیک کەس تەرەقی پێ دەدەم، هیندیک کەس جەرگی له زگیدا دەر دینم

ئەما میوان بەشەرت بێ دەستی غەیانەتی بۆ تۆ نههێنم.

لاس ئەگەر پکیفی له ولاغی دەدا و ولاغی له پێشی مامەرەش دەر دەپەری

کەوانەیی ئەبرۆی گرژ دەکرد و دەستی داویشته سەر خەنجەر بۆ پوژی لێقهومان و

شەری

دهیگوت: تۆ پیاویکی ریگر و بێ عاقل و بەدەفەری

توند قەسە دەگەڵ من مەکە، ئەو بەسەر لاسی بالەکاندا دەخوێ و دهنەری؟

ئەگەر له گەڵ لاس بکەویە پوژی تیرەندازی و شەپە شیر، دلت دەگەنی

دەبێ بە دەستی خۆت بۆ خۆت قەبر هەلکەنی.

ئەو لهو کەسانه نییه ئەگەر بە دەستی تۆ پروت کراون و پوحيان له قەفەزی

بەدەنی دانەماوه

شەپە له گەڵ من کردن، پاش دوازدە سالی دیکە دەلێن: مامەرەش له چل پلهی

حومامی نه ماوه

لټی په یدا بوو شټیریکي ناشق و دهرگیران به جیماوه
شهرت بی نه په لم جاریکی دیکه کهس به دهستی نه نگو، بلین: کوژراوه و پروت
کراوه.

نوه پټک نایه بهو هره شه و گوره شه و بهو قسانه
نوتو دمت شیرن بووه له قه تار و له کاروانه
له تاجر و له وانه ی داده نیشن له سر دوو کانه
چون به ری چوونی سالتت به وانه
نازانی نوه نه پره شټیری کاو له نوحسایه و لاسه شوړی باله کانه؟
سهرت هه لټینه، نه جهل له سر گهر دننه، به دبختی نوه سعاته له تو میوانه
را دهسا له سر خوانی زینی، بوسته ی خه نجره ی دهر ازانده، وهای را دهدا
مابهینی ههر تک شانه

یه کی نابهلده بویایه، دهیگوت: نوه عهسل روسته می زهمانه
بابه عیلاج په زیری نییه، نوه نوتفه ی قاره مانه
جا مامه رهش دلی پاک ده کرده و بو ی ده خوارد سی جزمه ی قورعانه
پیاوی دهسکه روه و رهشید دل سافه و به هه مو کهس دهکا متمانه.
نوه دابه زی. ئیدی بهو پټک نایه نه گهر ته ریدم بوون، ری و شوینکیان بوو وهک
شه وکته پوری په شهنګ، نه فراسیاب. لاس چوو، جیگا و ریگایه کیان بو دانا و
دانیشته.

نوه بهر نوه بهر سنده لی داندراو قسه و گفتوگویان کرد.

مامه رهش کوتی: نه من نیوبانگی تو م بیستووه، ئیمه چون که متر له ناوهدانی داین
و له نیو قسان دانین، بویه چاک نه تو م نه ناسی، نه لعانیش نه تو له چ ده گه ری تا
مه خسوود و مه رام و نارمزووت پټک بیتنم به دلی نیگران نه چیبیه وه.

لاس کوتی: جه بهی دنیا یه وایه، نوه ی منی لی ده گه ریتم به زارم شهرمه نه گهر
بیلیم. مامه رهش کوتی: بنیادهم له دنیا یه مه رام و نارمزووی دلی له سر هه شتیکی
جه مبوشی به ست، ئیختیاری عاقلی وی له ده ست نوه شته دایه. هیچ قسه یه ک

نابیتہ عہیب ئہوی لہ بنی ئادہمدا مہ وجود بی۔

جا لاس ھیند لہ میڑ بوو شہرابی نہ خواردبوو، ئیشتیای شہرابی کرد۔
بہ دستووری مامہ رھش شہرابی گول گولی بۆ میوانی عہزیز حازر کرا۔ ئہوہ لاس
دہلی:

ساقی بۆم تیکہ شہرابیکی گول گولی پرتہ کالیہ (پرتہ خالیہ)

ماندووم و با لہ سہرم بچیتہ دہرئ نہ گبہ تی و کہ سالہ تییہ

میوانی مامہ رھشم و ہاتوومہ کن وی بہ میوانییہ

با فکرم ئازاد بی ئہ گہر شہرابم خواردہوہ، قسہی بۆ بگپرمہوہ بہ ئہ سہحی و بہ
عاقلیہ

با نہ لی: میوانم شیتہ و قسہی دۆدی و بۆدی و ہہرچی و پہرچیہ

ئہ لعان تہن و بہ دہنی من بۆ شہرابیک یہ گجار زۆر ماندوو و محتاج و توونیہ۔

حوت قہدہح شہرابی پرتہ کالیان بۆ تی کرد، ئہوہ لاس خواردیہوہ۔ تہووی رہکی
بہ دہنی ہاتہوہ سہرہخۆ، ماندوویی و نارہحتی دہبہ دہنیدا نہما۔ جا بہ مامہ رھشی
گوت:

بددہمہوہ جوابیکی ئہ گہر پرسیار لئ کردم بہ ہاسانہ

ئہ من ہاتووم بۆ گولی چل پلہی حومامی، سہر بہ گزنیژی و دانہ دانہ

ئی قولہ شینکی و میڑگہ گردہ لی و پندۆلی ہاتی ہاتی و گول گیری سہر بہ پیکانہ

جا ئہوی لہ دلم دایہ با بیت بلیم ئہ گہرچی قابیل نییہ بۆ مہ جلیس و بۆ گفتوگو و

دیو و دیوہ خانہ

ئہ من دایمہ دلم لہ ہیشہ، لہ ژانہ، بی دہرمانہ

دہزانی کہنگی ژانی دہشکی؟ لیموی خہ زال لہ من بۆتہوہ بہ شہمامہی چوار

بیستانہ

بۆیہ دہلیم عہیبہ، خہ زالہ شورپی مہ لا نہ بییان بہ منی گوتووہ نیزاح و بہانہ

دہلی: دہبی چل دہسکم گولی سہرپلہی حومامی بۆ بیٹی، جا ئہوہ وختی دہگہلت

دہبمہوہ بہاواراز و بہ ئاملانہ

دهیگوت هه‌لبه‌ته ناوێری بچیته ئه‌و سه‌فه‌ره گه‌وره و گرانه

نازانێ ئه‌من له خولای زیاتر باکم له که‌س نییه، سه‌فه‌ری وا له‌به‌ر من زۆر هاسانه

هه‌تا خودا موقه‌ددهری پێ نه‌کا، سه‌ر به‌ بێ ئه‌جهل ناچیته‌وه گۆرخانه

ئه‌من له موقه‌ددهری عه‌رزى ناترسم، غایبه قه‌زای هه‌ق ده‌ستی ئیلاهی ئه‌گه‌ر

دێ له عاسمانه

ئه‌من بۆ خۆم لێره‌م، روحم فینجانه، ئیستیخانه

ئو شه‌رابخۆری پێ ده‌کا وه‌کو مه‌ی وه‌کو مه‌یخانه

روحم ئه‌وه له ده‌ستی خه‌زال و خه‌زاله‌شۆری مه‌لا نه‌بییانه.

ئه‌گه‌ر ته‌مه‌شای نومره‌ی چاوی کرد، پیاویکی عاقل بوو مامه‌ره‌ش، زانی عاشقه.

حه‌وت پۆژی راگرت به‌میوانی، کوتی: نه‌رپرەشیری وه‌کو تۆ ئه‌من ئیفتیخار ده‌که‌م

ئه‌گه‌ر میوانی من بێ، حه‌وت پۆژیان راگرت. ئه‌گه‌ هات خوشی و ئیسپراحه‌تگای چاو

پێ که‌وت، کوتی:

له دلیکه‌ من گه‌رێ چهن‌دی له هیشه و چهن‌دی له ژانه! ماندوو بووم، له‌به‌ر ئاوازی

کوێستانان ماندووم هه‌ساوه

چ بکه‌م نوکه‌ره‌یکم ده‌گه‌ڵ نییه ئه‌گه‌ر قاسیدییم بۆ بکا له دواوه

ئهل‌عان ئاسک و جه‌یران له‌چه‌پارن وه‌ختی گێژه‌پاوه

ئاخ بۆ قاسیدیکی، ئهل‌عان له‌و سه‌عاته‌دا دلم هه‌سه‌رت و خه‌می تیدا نه‌ماوه

باتایه، بیکوتایه: خه‌زالم دی له‌سه‌ر جووتیک که‌وشی پانیه‌ فه‌رپاشی چوار بزم‌ار

پاوه‌ستاوه

به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ک خه‌مناکه و ده‌لێی شه‌هینه و هه‌لۆ لێی داوه

قه‌ره‌ زولفی سوار و پیاده‌ کردووه، ئه‌وبه‌ره و به‌ر له‌سه‌ر روومه‌تیکی گۆناوگۆن

پاوه‌ستاوه

سنگی کردۆته‌ ده‌روازه‌ی سولتانی ئه‌سته‌مبول، له لاس زیاتر ئیجازه‌ی به‌که‌س

نه‌داوه

سوێحانه‌للا، ئه‌للاه‌وممه‌سه‌للی عه‌لا محه‌مه‌د، نازانم هه‌ر له‌به‌ر دلی من وایه و

یان هه‌روا خولقاوه.

ئه‌لعان له‌و جیگا باسه‌فایه بویایه سمیلم بکردایه‌ته په‌رژینی کولمه‌ی، قه‌دم

له‌قه‌دیکی شمشالی به‌الایه

ئیدی له‌وه زیاتر زینده‌گانیم نه‌ده‌ویست، خودا بۆی بناردمایه‌ دهردی مردن و موفا‌جایه

له‌ پله‌ی جوننییان و چل پله‌ی حوما‌مییان بنا‌ستمایه

ئه‌و حه‌له‌ بیانکوتایه: غه‌ریبه، ئالایه‌کیان له‌سه‌ر هه‌لب‌دامایه

جا ئه‌و حه‌لی ده‌مگوت: شه‌هیدم وه‌ک ئه‌و شه‌هیدانه‌ی ئه‌گه‌ر ده‌لێن شه‌هیدن و له‌ سه‌حرای که‌ریه‌لایه

عه‌جایه‌ب ئه‌گه‌ر ماوم ئه‌وه‌ چل شه‌وه‌ ده‌نگی تۆق و ته‌له‌سم و زێر و زنجه‌ق و گواره

و کرمه‌ک و ئاو‌ده‌نگی و خه‌به‌رچی خه‌زالم له‌ بن گو‌تیان نایه

دلی خه‌زالم مجری پۆلایه و بریا بمزانیایه چی له‌ دلی دایه

ئه‌لعان شینگایه، شین و واوه‌یلایه له‌ مه‌مله‌که‌ته‌که‌ی باله‌که‌تی و کاوله‌ نوح‌سایه

ده‌لێن: لاس نه‌ماوه‌ ملکی بۆیه‌ وای بۆی ساحتب و به‌ره‌ل‌لایه

نازانن ئه‌گه‌ر زهرگی بۆی پو‌حمی خه‌زالم له‌ دلی دایه

به‌په‌نجه‌ی خه‌زالم نه‌بۆی به‌هیچ که‌سی دیکه‌ ئه‌و زهرگه‌ ده‌رنایه.

له‌ زگی خو‌یاندا کو‌تیان: چ ومختیک پاریزی ئه‌وه‌ی ده‌بۆی و که‌لینمان بۆ

هه‌ل‌ده‌که‌وێ پو‌وتی که‌ین و ببێته‌ نی‌وبانگێکی گه‌وره‌ بۆ ئێمه. ئه‌گه‌ ته‌مه‌شایان ده‌کرد

به‌عه‌زمی ئه‌وه‌ی پو‌وتی بکه‌ن، هێنده‌ به‌هه‌یه‌به‌ت بوو، پو‌ح له‌ ئێخه‌ی کراسیان ده‌چوووه

ده‌رێ، ده‌ست و دل‌یان نه‌یده‌گرت نه‌یانده‌توانی ده‌ستی بۆ به‌رن.

جا ئه‌وه‌ به‌له‌دیان کرد بۆ ته‌واوی می‌رگان، هه‌تا بر‌دیانه‌وه‌ سه‌ری زه‌هاوێ

ئه‌گه‌ر سبه‌ح‌ه‌ینان گیا‌به‌ند و خاو په‌لکه‌ی داوێ

لاس ئه‌و دنیا پو‌وناکه‌ی به‌بۆی خه‌زالم ناوێ.

ئه‌و گولانه‌ی خه‌زالم په‌لپی بۆ گرت‌بوون، هه‌مووی حازر کرد. ئه‌و گولانه‌ به‌چل پو‌ژ

سیس نه‌ده‌بوون. لاس نه‌خشه‌ی کتو‌ه‌کان و کو‌شکی مامه‌په‌شی هه‌ل‌گرت. په‌رسیاری

ته‌واوی لئی کردن، پئی و شوینی وان حالی بوو به‌چاکی. جا ولاغه‌که‌ی نالئی لئی ببووه، کوتی نه‌نگو وه‌سیله‌ی نالبه‌ندیو هه‌یه؟ مامه‌ره‌ش کوتی: نه‌من نالبه‌ندم. لاس کوتی:

ده‌توانی بتوینی‌وه پولا و ئاسن، بلین: راسته و سواعبه‌ت نییه
وای ئاو بده‌ی به‌مه‌حکه‌می، بلین: نالئی وا له چوار په‌لی ولاغی که‌سدا نییه
کاسه‌وی بی دده‌دم له سمی ولاغیکه ره‌ش کویتی شیر خه‌زالیه
به‌لکو نه‌هینئی، جیگا‌که‌م شاخ و چره، له‌و ولاغه زیاتر خو من چ هاوریتی
دیکه‌م نییه

نه‌من به‌و ولاغیه ده‌گه‌ل خه‌لکیم پئی ده‌کری به‌ریه‌ره‌کانی و دوژمنایه‌تییه.
جا مامه‌ره‌ش هینای چه‌رمی که‌له‌کیوی ده‌باغی کرد بو دهماندنی کوره، جا نه‌وه
ئاسن و پولا‌ی تونده‌وه. چوار خریم چونی نال دروست کرد. قه‌ت به‌عومری خوئی
ئاسن و پولا‌ی وا قال نه‌کردبوو. شاگرد و نه‌سبابی ساز کرد، نه‌گه‌ر ولاغه‌که‌ی بو
نال بکا.

نه‌گه ناله‌که ساز بوو، لاس کوتی: بیهینه، نه‌و ناله‌هه‌ببینم. نه‌گه ناله‌که‌ی دایه،
نه‌گه‌ر دوو جاری بادا، نال وه‌ک می‌وه‌رپوژن چوونه سهر یه‌ک. جا نه‌وه لاس کوتی:

ئاخر بو‌یه دز و گوزان ئیعتیباریان بو نییه
جا نه‌من چوژن نه‌وه بده‌مه‌وه له سمی ولاغی به‌حریه
بوژم ساز بکه نالیک‌ی له پولا‌ی عه‌سله سه‌بزه‌واریه
بزماری قال بکه سهر نه‌وزه‌ریه

چونکه بو خو‌ت بی کیفایه‌تی بو‌یه کیفایه‌تی خه‌لکیت له کن نییه
نه‌تو ده‌بی نه‌وه‌ندت عاقل بی، بلیتی: شوان و گاوان و گه‌دا نییه
نه‌وه لاس و کورته لاسی باله‌کییه

خوداوه‌ندی میری مه‌زن به‌شانیدا نه‌هینئی نه‌دامه‌تی و به‌دیه
جا خو نه‌رپه‌شیری وه‌ک لاس ئیدی له دونیایه‌دا نییه
نه‌من چونی لئی خه‌سارکه‌م سمی ولاغیک‌ی ره‌ش کویتی شیر خه‌زالیه
چون ریگا‌که‌م ناخوشه، له جییه‌ک بلنده له جییه‌ک نه‌وییه

جا خو ولاغ ئەمن ناباتهوه بۆ جیگای خۆم بەبێ نالی و بەبێ خاوسییه
ئەو حەلە لێتانی و سمایل عوزیری پێم بکەنەوه سواعبەت و گالته و بکەومە
سەر قسەیی بەدییه

مەگەر تۆ پۆلا و ئاسنی بەقابیلەت نییه؟

هەتا ئەمن لەسەر یەک بدەممی چل زێری سکەدار، ئەوی پێی دەلێن: زێری سپییە،
حەوت دەستە نال بۆ هێنا هەمووی دەنوشتان دەوه، وەک دەکوردی ئاسنگەری بنی.
هێنای ئاسنی خدیوی قەلشتەوه، چوار قۆزاخەیی کرد، جا لە هەر چوار لاوه پۆلای
باریکی تێنا. بەحەوت شاگرد دەیان دەماند. ئاور جاری باوەشیک لە کوورە دەهاتە
دەری هەتا تواندییەوه و مەحکەم و قایمی کرد بە پیکان. بە کەیفی خۆی جێبەجێی
کرد. بیست و سێ بزماری هەموو بەجوریک تواندەوه و جێبەجێی کرد و سەری
نیشانەیی ئاسکی لێ دا، تا ئەو پۆکە بۆ کەس جێبەجێ نەبووه. مامەرەش کوتی:
ئەگەر ئەوهم لێ قەبوول نەکا، تازە ئەو ولاغە بەمن نال ناکرێ.

مامەرەش نال و بزمەرەکی لە قاوە سینکی نا، هێنای لە پیشی لاسی پاگرت.
لاس ئەگەر تەکانیکی دایە، مەحکەم بوو. دەشیتوانی بێشکینی، ئەما بەهەر سورەت
کوتی:

لێی دە، دەستت خۆش بێ. مامۆستا جا ئەوه ولاغی بۆ نال کرد.

لاس کوتی: فەرموو عەویزی پاداشتی نالەکەت وەر بگرە. حەوت زێری سپی دایە
ئێکی بەقەد نال بەکێکی. مامەرەش ئەگەر قامکی پێ دەخشان دەکەوێ دەبرد
مامەرەش کوتی: عەزیزم بە شێتم دەزانی، هەلبەت دەلێی دزە دنیای نەدیوه، ئەو
پوولە قەلبە و سکەیی نەماوه. لاس کوتی: وەللاهی ئەو کابرایە زۆر بەحەرەکەتە.
پاشان لاس سکەیی دەر هێنا و ئیمتیحانی کرد و دایە دەستی.

جا مامەرەش پێی گوت: بۆ بەلەدی دەبی بۆ خۆم دەگەلت بێم.

مامەرەش کوتی: خۆم معاریفی عێل نشینان دەکەم بەواسیدەیی تۆوه، چومکە
هێندەم پیاو خراپی کردووه بەواسیدەیی تۆوه نەبی دلم قەبوول ناکا بێمە نێویان و
ئەگەر بەبی سەدەمە نەجاتم بێ.

ئەما ئەتۆ دەکەم بەفرشته و روحی خۆمت پێ دەسپێرم. تازە بەخەیاڵی ئەوه نیم

چیدیکه به دغه پری و نارېحه تې دهگه ل کس بکه م. ده زانم له قابیله ت دایه له هه موو
جیگایه ک دامه زړینی. هه تا ئه من له سهر پږی و شوینی ته ریده یی و خراپی لاجم.
ئه گهر بیتو ئه تو له وهیدا یاریده و کوښه گ به من بکه ی ئه وه دیاره کابرایه کم له سهر
پږیگای شه ر و نارېحه تیم ده به یه سهر پږیگای خیر.

لاس کوتی: پتم خوشه، ئه وه گولم پیته، ئه توؤش وه کو گول بی بی بؤ نیشانه، بی زور
چاکه. جلّه وی لاسی گرت، کوتی: ئه من نوکهرم، به نوکهری دهگه ل دیم، هه م خزمه تی
خوت دهگه م هه م خزمه تی و لاغه که ت دهگه م. هه تا ئه ورپو کس ده قابیله تی دانه بووه
ئه من نوکهری بکه م، هه ر خه لک نوکهری من بووه، ئه من نوکهری کس نه بووم ئه ما له
قابیله ت دایه هه زاری وه کو من رابگری به نوکهری. پت ده وه شیته وه، بؤ وه ده بی
پیاو نوکهریت بکا. که مال و جه مال و غیره ت و یه غبالت یه کتری گرتوه.

ئه وه لاس لئی قه بوول کرد. خود احافیزی له سهر ته ریدان کرا. کوتی: قسمه ته،
ده چم، قه تم په فیکی وا و پیاوی وا جیهانپه نا وه گیر ناکه وی. لاس ئه گهر هات پاش نو
پوژ که وته ئاچگی. خانزاده خان هه میشه قهره ولی بوو. له بیست و یه ک جیگا چل
قهره ولی دانا بوو. قهره ول خه به ریان دایه، کوتیان:

له پله ی جوننیانه وه دوو کس هاتن، ئیک پیاده یه و ئیکیان سواره

یه کیان شیر و ئیک ئیختیاره

پهنگه لاس بی، وا دیاره.

ئه وه خانزاده خانی حه ریری بؤ خوی دیته سهر پږیگایه، ئه و وه ختی ئه گهر تاریک

و پونی به یانی لیک ده بیته وه.

ئه وه لاس هاته وه به دلخووشی و به گوشادی بجیته وه لای خه زال. ئه گهر خانزاده

خان چاوی به لاس که وت دیتی ئه وه خه ریکی ئه وه یه ئه گهر پږیهری بکا، جا ئه وه
به ندیکی بانگ کرد، کوتی:

سواره کی به ولاغت ده که یه وه جه ولانی و پی دده یه وه ته کانه

په بی به دور بی له چاوی به د و له تیری چلکن و له جهنگی پوژی دل هیشانه

عه زیم باز وه حشیه، ده سوورپږی، ده گه رپږی، لئی تیک ناچی دیته وه سهر هیلانه

فریشته هه میشه په روانیه و ده گه رپږی، ده چیته وه بؤ دهرکی خه زنه خانه

ھەمیشە گە پشووئىكى با ھات دەمارى پياوى ھالى دەبى لە بۆنى رەشە پىحانە
 ئەتۆ قەولئىكى بە ئەسەھىت بە من دابوو، تەفرەدان عەببە بۆ ئەو كەسەى دەلئى
 شىرى جەنگىيە و ھاتۆتە دەر لە لانه
 درۆکردن ئى پياوى بى قابىلەت و شوان و گاوانە
 درۆکردن بۆ لاس! مردن چاكتەرە لەو ژيانە
 شازدە سالە لە بن كراسىكە مەحمەل دارايدا جووتىك شەمامە و شەمامە
 رەنگىنم بردۆتە ھەفسخانە
 دەلئىم مالى لاسە شوڤى بالەكانە
 يان ھەوئەلى رۆژى لە دلت نەدامايە ئەو تىرى سەر بەپەيكانە
 بە خۆشى ديارە عىلاجى تۆ ناىە، نسەھتى كەست ناچى دەگوئەو، بەراستى
 ئەوجار شەرمانە
 بۆچى زەينىكە خۆت نادەيەو ئەو كولمەى ناسك؟ قەرە زولف بوونە پىحانە و
 كولمەم خەرمانە
 چ بكام دلت بەستووم، ئەتۆ بوويە شەم و ئەمنىش بوومە پەروانە
 شەو و رۆژ لە خەيالى تۆ دام، دلم بى ئارام و بى وچانە.
 مامەرەش ئەگەر گوئى لەو قسانە بوو، سەرى جلەوى لاسى گرت و كوتى:
 سوارەكەى ئەمنت بىمەو قوربانى پكىف و سەر و سواری و ئاوزەنگىيە
 ئەمن نابەلەدم خۆ ھىچ بەلەدىم نىيە
 ئەگەر قسەت لە قسەيدا بكام دەيتتە بى عاقلئىيە
 بۆتە فكر و خەمناكى قسەى ئەو كىژى مەرزىنگان، يەگجار خەمناكى و
 بى بەستى ھاويشتومە دلئىيە
 لئىم قەبوول بكام، جوابى بدەو؛ بزانه مەنزورى چىيە
 پياو لەگەل كەسىك ئەگەر بىبى دوزمنايەتى و بەرەركانىيە
 ئەگەر تەكلىفى لى بكا، بچىتە كنى بە ميوانىيە
 پاش دوزمنايەتى پەيدا دەبى نئوان خۆشىيە

خودگیری دهکەى و ناچى مه‌تەلب و ته‌کلیف له‌سه‌ر چیه‌؟

ئه‌من بى مه‌تەلبم، خو هیچ مه‌تەلبم نییه

ده‌ته‌ینه‌مه‌ تکایه‌ ڕدینکی سپیه‌ دلى مه‌شکینه‌، دل شکاندن چاک نییه

له‌ دل شکاندن ده‌پرسن ڕۆژى ئاخ‌ره‌تییه

عه‌جایه‌ب چ دایکت هه‌یه‌! کیژ ده‌لى شه‌نگه‌سییه

ده‌لى سهرسه‌وز و بۆرچینه‌، ئه‌گه‌ر به‌و ده‌لین مراوییه

چاوى ده‌لى ئه‌ستیره‌ی ڕۆژییه‌ شوقى داوه‌ته‌ چۆلى و به‌رییه

سنگى ده‌لى ته‌ختى سولتانه‌ چۆله‌ و ئیستاکانه‌ ساحیتی ئه‌و ته‌خته‌ له‌سه‌ر نییه

فه‌رموو ئه‌وشۆکه‌ له‌سه‌ر ئه‌و ته‌خته‌ دابنیشه‌، دل شکاوه‌ ئه‌و کیژه‌، بیکه‌وه‌ ده‌لآله‌ت و بیده‌وه‌ دل خو‌شییه‌.

لاس به‌قسه‌ی مامه‌ره‌شى کرد. عه‌تر و عه‌بیریان پى وه‌رکرد. به‌سه‌ت ئیحتیرام

لاس ئه‌وه‌ میوان بوو. ئه‌وه‌ به‌خیره‌هاتنى کرد و لاس ده‌گه‌ل خانزاده‌ خانى هه‌ریرى داخیلی خیه‌وتیک بوون. ئه‌وه‌ خانزاده‌ خانى هه‌ریرى ده‌لى:

له‌ دایکه‌ من گه‌پى چه‌ندى له‌ هیشه‌ و چه‌ندى له‌ ئامان ئامانه

له‌ بنى گوئیانم خو‌ش دى شه‌قه‌ی ڕمب و قرمه‌ی شیر هه‌لکیشه‌

دنیا هه‌ر بۆیه‌ خو‌شه‌ ئه‌گه‌ر پیاو ده‌گا به‌کامى دلانه

سى سالم له‌ عومرى ڕابردووه‌، له‌وسى ساله‌یدا ئه‌وشۆ دلم بى ته‌كانه‌ و به‌ وچانه

ئه‌من شوکرانه‌ی خودای ده‌که‌م، له‌ نه‌زرى ئه‌و خیره‌یدا ده‌ده‌مه‌وه‌ سه‌ت شه‌ک به‌رانه

شه‌رت بى ئه‌من ببه‌خشم هه‌وت سه‌ت زێړى له‌وانى به‌بیست و چاوى

به‌وه‌زن سووکى به‌قیمه‌ت گرانه

چومکه‌ ڕیگایان لى گوپیوه‌ مه‌له‌کانى ده‌عاسمانه

بازى به‌ندى خه‌زالى له‌ قۆلى دامالیوه‌، سبه‌حینه‌ی ده‌یخاته‌وه‌ سه‌ر ره‌گى ده‌ملانه

ئه‌من زۆر ئیفتیخار ده‌که‌م کورته‌ لاسى باله‌کانم ئه‌وشۆ لى میوانه

وا ده‌زانم ده‌رکى به‌هه‌شتیم بۆ کراوه‌ته‌وه‌، به‌مردوویى ئه‌منیان نه‌بردۆته‌ نێو قه‌برانه

تهختی منیان هه لگرتوو، بردیان له بههشتی باقییان دانا
 چومکه ناموزاکه ی خۆشهویستم ئهوشۆکه له کن منی گرتوو وچانه.
 مامه رهشیان خه لات کرد و ولاغیان دایه. ږمب و چه تال و مه تال و تیر و په یکان،
 ته داره کی ئه و وهختیان به ته وای دایه.
 بهیانی لاس سوار بوو، خودا حافیزی کرد، هاته سه ر پۆینی. خانزاده خانی
 هه ریری بانگی کرد، کوتی:
 سواره کی سوار بووی له ولاغیکی هه سله به حرییه
 پشت له ئاوه دانی ده که ی و ږوو ده که ی له چۆل و به ریه
 ده لئی شیر ی برسی و نیچیرت له بهر ده ستیدا نییه
 هه زار جار سه ری منت ببیته وه به قوربانی رانی ږکیف و لاقی ئاوزه نگییه
 هه چه ند جار یکی ږکیف بۆ ولاغ دادینی، دلم تاریکه و لئی په یدا ده بی ږوونا کایییه
 هه تا ده شه وی دیکه مهستم، ده لئین: خانزاده خانی هه ریری ئیغیار نییه
 چومکه چاوم به نئو چاوانت که وت دلم ئاسووده بوو، ته کانی بۆ نییه
 چاوه رپی پاشه ږۆژیم، بگه رپییه وه لیم ته حویل وه رگری دوازه هه زار مال عیلى
 هه ریرییه
 ئاخ ئه وهنده نه مردمایه له باوه شم بگرتبایه نه سرییه
 بیان کوتبایه: پاشه که وته و میرانگری کورته لاسه شۆری باله کییه
 تازمه کانه خاترجه م بووم به دلی خۆشی، تا چاوم پیت ده که ویته وه نه فس و هه وام
 ده که لله یدا نییه
 هه ږۆ ږۆ کویر بی ئه و که سه ی له تۆ ده کا دووزمانی و شه یتانییه
 دوژمنی قاتلی ئه ږواحت دابنیشی دهسته وئه ژنۆ، به رهنجه رۆیی و نیگه رانییه
 ئیمه سی هه زار مالمان عیلى له بهر دهستی دایه، له لاس زیاتر بی که سین، که سی
 دیکه مان نییه
 سه رت لی شیواوه، ریت لی گۆږاوه، په رییان دهستیان له دلت داوه ده نا نه ده بوو
 به جی بیللی سنگیکی باغی شه دداد و دوو چاری رهشی به نگییه

خۆ كەسكى ئەگەر نەخۆش بى، بىنايىتى لەبەر دەردى گران و بلىن: ئەو دەردە
دەرمانى نىيە

ئەگە چاوى بەنيو چاوانى خانزادە خانى حەريرى بكوئ، بۆ وى دەبىتە دەوا
دەبىتە نوشتەى حەزرەتى خدرى ئەگەر لە چۆلى و بەرپىيە.

دەهەرۆ بۆ بەدلىكى پىر لە هيش ئەمن بۆت دەكەمەو تەمەننايە

رەبى بەدوور بى لە دەرد و بەدوور بى لە بەلايە

بەدوور بى لە دەست و رەبى خان قۆچى خانى گىلانگىسيان ئەگەر لەبەر

حەوت سەت كەس زودى و عىلى لىتەنى ھەلنايە

بەدوور بى لە گىچەل و موقەددەرى ئەوئ كاۋلە دونيايە

رەبى سەفەرت خىر بى، دوازە ئىمامى دەشتى بەغدايە بۆت بكن تەمەننا و

دوعايە

بەلكو بەسلامەتى بگەرپىيەو بۆ نىو عىلى بالەكان و بۆ مەملەكەتەكەى كاۋلە
نوحسايە.

ئەوجار لاس دەلى: كىزى چاۋ بەنگىيە

غوربەتى دلت وەھاي ھىرش بۆ ھىناۋى فرمىسكت دىنەو سەر كۆلمىكە سىپىيە

تۆق و تەلەسمت پاكى رەشپۆش كردوون، كەسكى نابەلەد بى، دەلى: ساحىبى

نەماو و ئەو ميراىيە

يەستا لاس بەژيان ماو، چ خەبەرە؟ خۆ بۆت نەھاتوو ئى لاس خەبەرى مەرگىيە

ئەمن لاسم و خۆ لاس كابرايەكى بى غىرەت و بى تامووس نىيە

شتىك ھەيە ئەجەل بى مۆلەتە و مۆلەتى بۆ نىيە

دەنا گە بىتو بەسلامەتى بگەرپىمەو بۆ نىو عىلى كاسەوھەندى و سىمايل عوزەيرىيە

لە تۆ بى خەبەر نابم، چون بۆ رۆزى دوايە بۆ من بى نامووسىيە

لە تۆم دەوئ دوعاى بەخىر و ئەو لىت دەكەم خوداھافىزىيە

ھەتا لاس مابى، بلىن: پكىفى لاس لەنگ نەبوو و لەسەر پىشتى ئەسپىيە

ھىچ كەس ناتوانى لە عىلى حەرير و بالەكان بكا تەو ھاھقىيە

چومکه تیری لاس وهکو تیری غه بییه

دوژمنی من قهت قهت پروونا کایی و بینایی له چاویدا نییه
ئه وهش ته مه ننا ده کهم له پادشای غه فور و ئه من شوکرانه م وه بهر ره بییه
هه لبت به کهسی دیکه ناکرئ ئه وه هیبت و هونه ر و تانوت و غیره ته، ئه وه
ناو میته سهر شانیه

دهنا به بی خولای، هیچ کهس ئیختیاری روح و گیانی خوئی نییه
ژهنگی پی مه هیته به تووق و ته له سم و گواران، جووتیک شه مامه و شه مامه
رهنگینی

باغه لت له سنگتدا مه که وه حه فسییه
هه میسه داده نیشی به خه مناکی و نیگه رانییه
له زه تی دنیا یه هه ر دلخووشی و ئازادییه.

ئه وه لاس پوویی، دیته وه نیو عیلى سمایل عوزیرییه
ئه وه چاره که خه زال له تاوی لاس وهک ماری بریندار جینگلی دهدا، وهک که سیتیکی
برسی بی، مانگی ره مه زانی چاوی له بانگییه.

خه زال دهیگوت: دهر دیکم گرتووه پیم وایه دلم له زگمدا پووییوه
له نجوومداران بپرسن بزائن سال درهنگه یان زووه
پیم وایه نیوه راست مانگی هاوینتییه و که لایوژ که وتووه
هه لال و به بیوون و گیاخا و په لکه یان وه راندووه

له میژه بی نوتقه و دهنگی نایه ئه وه داعبایه ی پیتی ده لئین په پووه
سه لای که و ره و گرانم لی رابوو، ماله باب و باوانم ئاوری تی بهر پووه
ئه ورچو چل و پینچ روژه لاس و کورته لاسه که یی باله کان پووییوه

نه له دوازه ئیمامی دهشتی به غدایه نه له گومبه زی حه سه ن و حوسیتان
نه له قه سره که یی شه مامکی نه له چل پله ی حومامی خه بهرم بو نه هاتووه
نازانم لاس به زینده گانی ماوه زمانم لال بی به دلم دادی یان ماوه یان مردووه یان
دلی گوپاوه و پووشی منی هه لایویتووه

يان شهيتانان شوفاران قسه يان كردوو و ئه منى قهله ندهرى بابان ويرانيان له بهر
دلای لابر دووه

ئوه چل و پينچ شهوه قهله ندهرم بابان ويرانم دايمه ده لایى له بهر ده سمه مهيت و
مردوو

قهت رووناكاييم به دلایدا نه هات نازانم نه پهريشانى لاسه و نه مهله كانى عاسمان
دلای منيان گرتوو.

له دلایكه من گهري چهندي له هيشه و چهندي له ژانه، رووناكايى تيدا نيهه سوپح
و

ئيواري شهوى خمه، سبچه ينان خوينم به سهر سهرى داده بارى
نان و ئاوم لای ژههرى ماره دلای هيچ سه عاتيك ناگرى قه رارى
له دلای من گهري له هيشه و له ژانه، دايمه له كاوه كاوه و دهكاتوه هاوارى
له روژيكي نه گهر به منيان كوتوه: ئوه هاتوته ئاخى مانگى به هارى
دهنگى سه دای كورپه ي ئى لاس له بن گوپيانم نايه، به هيچ جوړيك دهردى من
نايهي چارى.

سبچه ينان چهنده خوش بوو نه گهر تاو گهزيك له بورجى مونه ووهر ده هاته دهري
كورته لاسه كه ي باله كان له خوى دها تانوت و هونه ري
ده بهاويشته سهر ملان رمبي ده مره شى هه ژده قه فى ده ستي داويشته سهر
ده سكي خه نجه ري

له من وايه سولتاني نه سته مبولم نه گهر ده كه مه وه حوكمات و له پيشم راده وه ستن
دوازده هه زار نه فه ري

ئه لعان يه گجار زور بي قه رارم، وه خته روح له قه فه زى به ده نم بيتوه ده ري.
ئهما من بي كه سم، كه سم نيهه شه و روژ بگه ري له چولى و له به ريه
هه چ كه سيكي ميهره بانم كا و بمدا ته وه دلخوشييه
بلای: لاس هاته وه و بوم بينى مزگينيه

دوازده خپوه تي ده ده مي سهر به نه لماسى ئاته گ مرواريه

حهوت سەت زېږى دېدمى، ھەموو سووپەدار، بلىن: لە خەزىنەى ھىچ دەولەتلىك نىيە.

لە دلىكە من گەرىن نازانم بۆ قەتى ناشكى ژانى
بلىسەى ئاورم دىتە دەرى لە دەروون و لە دەروون خانى
لە دنيايەدا كەس بە دەردى كەس نازانى
دەنا بلىسەى ئو ئاورە دەبوو ئو عەرزه بسووتىنى بە سووتانى
شەپارەى ئو ئاورە نە بە با دەكوژىتەو و نە بە خوناو كە خوناو كەى دەبارانى
دەزانی بە چ دەكوژىتەو؟ ئەگە قۆشچى باز رابگرن لەسەر دەستانى
خەبەرم دەنى، بلىن: لاس ھاتەو لە سەفەرى گول ھىنانى
رەبى زمانم لال بى، ئەمن نە دەبوو ئو قەسەى بەكم و لاس وەكو شىرى لىم بگرى
مانى

جا گولى چل پلەى حومامى چىيە؟ لاسى بۆ بخەمەو پوژى دل ھىشانى
ئەما لاس بابانى خشتور كردووم و قەلەندەرى كردووم، ھىچ كەس بۆ خەبەرى
نازانى؟

ئەما موزدە بى ئو پوژ لە بنى گوپانم خوش دى شوبا، وردە پەرچەم دەبزیورین
بەشنە شنى زریانى و باى بسكانى
ئەگە ھەكىم دەچنە سەر نەخوشىكى دەرىدین نازارى كووان و سەرەتانى
ئو ھەكىمە بۆ من لاسە شوپى بالەكانە، ئەما پىم وایە دل بەحالى گول دەزانى
ئو پوژكە نەختىك دلم كراو تەو، گول ھاتۆتە شكوفەدانى
زەردەخەنەى لىوم خو تا ئو پوژكە ھىچ كەس نازانى

پىم وایە خوشى و بەشارەتییە، بۆنى لاس دى لە دەور و مەكانى
ئاوازیكى خوشم لە بنى گوپان دى، دەنگى توتینیە و بولبول ھاتۆتە نەغمە لىدانى
شەو و پوژ ئەمن دەلا لىنم، بى موقەددەر بى، ئىرادى خراپى بەسەر نەى، پەفییى
پىگای بن چوار مەلايىكەتى موقەپرەب و فرشتەى دەعاسمانى.
لە دلىكە من گەرىن چەندە لە ھىشە لە دەرووندا خەيال پەشو كاو

حهیوانه کیتی له سه‌ری سیپانی له گه‌وه‌ری کانیه قه‌مبه‌ریان قولاغ‌ه‌یان داوه^(۱)

هه‌مووی بئی گیانه، هیچی روحی له به‌ده‌نیدا نه‌ماوه

جا من دلّ خویشیم به‌وه‌یه پیم وایه کورته لاسه‌که‌ی باله‌کان له سه‌فه‌ری گه‌راوه

ده‌بلین به‌کلفه‌تان: ئه‌و خه‌لات و به‌راته‌ بۆچی به‌وان دراوه؟

په‌بی خه‌به‌رم بۆ بێن، بلین: گواره و کرمه‌ک و ئاوده‌نگییان به‌میرات له پاش به‌جی

ماوه

پیشی خیه‌تی لاس ئاوپرژین بکه‌ن، شه‌راب و لوقمه‌قازی و نانه شه‌کرینی دانین،

ده‌بگرنه‌وه گولاو و قه‌نداوه

تازیانه خلاس بکه‌ن، تازیانه له دلی مندا نه‌ماوه

بۆنی لاسم له‌به‌ر ده‌ماری دئ، ئه‌وجار خویشیه، کامه کاوه.

جا ئه‌وه خه‌به‌ریان به‌لیتانیان و گیلانگیتسییان و سوورچی و زورارییان دا،

کوتیان:

له قسان خه‌زال په‌لپی له لاس گرتوه، چۆته چل په‌لی حومامی. شوهرته وا ده‌لین

عیلاجیان نه‌کردوه له چل په‌لی حومامی، کامی دلی خه‌زالی پیکه‌یناوه، په‌ئیس

ته‌ریده، مامه‌په‌شیشی له‌گه‌ل خوی هیناوه.

جا کی بوو له ئه‌حمه‌د خان و له ئه‌حمه‌د خانی زوراریه

هه‌رتک چاوی گه‌شی پر ده‌بوو له فرمیسک و له خوینییه

مردن چاتره له بئی غیره‌تی و له بئی ده‌سه‌لاتیه

مه‌گه‌ر ئه‌من خزم و تایه‌فه و برا و که‌سوکارم نییه؟

تانوتم لی ده‌دن ده‌لین: لاس شی‌ره و ئه‌حمه‌د خان ریویه

مه‌گه‌ر پوژیکمی بمبه‌نه‌وه سه‌ر گوژ و گوژخانه و بمبه‌نه‌وه سه‌ر قه‌بریه

جا ئه‌و وه‌خته ئه‌من غه‌ره‌زی ئی لاسم نییه

به‌عاله‌می ئاشکرا لئی داگیر کردووم کیژئ چاو به‌نگیه، داوده‌لینگ حاجی

حوسینیه

(۱) قولاغ دان له «ه‌ب»دا هاتوه. یانی گوژچه‌کیان وه‌ده‌ر که‌وتوه.

نیشانه کراوی منه فهرقی نییه دهگه‌ل مارهییه

لاس به که له گایی داگیری کردوو و ده زانی ئەحمەد خان هیچ روحی له

ئێخه‌ی کراسیدا نییه

ته‌واوی عێل و عێل باشان ئەلعان ته‌ماشای من ده‌که‌ن به‌بێ کیفایه‌تی و

به‌بێ نامووسییه

که‌سیک ژنی خۆی پێ نه‌ستیندریته‌وه چیه؟ بێ ده‌سته‌لاته و ده‌سته‌لاتی نییه.

ئه‌گەر له مه‌جلیسی وای ده‌کوت و وای تانوت له خۆی ده‌داوه

هه‌زار و نۆ سه‌ت که‌س له‌سه‌ر ئه‌ژنۆیان را‌ده‌وه‌ستان قرمه‌یان له خه‌نجهری

ده‌م‌په‌شی ده‌سک نێروۆی ده‌بۆوه‌ بلāوه

هه‌مووی خه‌نجهر و شیرری له کالان هه‌لکێشاوه

قه‌سه‌ی تۆ بوو به‌تیر له جهرگی ئێمه‌ی داوه

شه‌رت بێ یان ئێمه‌ پاکمان خلاس ده‌بین یان هه‌لۆیان گوشت و که‌لاکی لاس بۆ

قافێ ده‌به‌نه‌وه‌ داوه.

ئیدی خۆ تا ئه‌و‌پۆکه که‌س له لاسی نه‌کردۆته‌وه ئه‌سه‌رێ

که‌س له ده‌ستی لاس که‌لاکی له مه‌یدان نه‌بردۆته‌وه‌ ده‌رێ

جاریکی لاس له خۆی دا تانوت و حونه‌رێ

ئه‌وه‌ بۆ بۆوی بوو به‌قه‌باله و به‌غیره‌ت و به‌به‌رگیری و به‌جه‌وه‌ه‌رێ؟

خۆ قانونی دنیا‌یه‌ و نییه، پاکو له‌قه‌برغه و ببه‌ستن قه‌ره‌بینای ده‌م‌په‌شی

وه‌ستا‌کارییه

ولاغان له‌خاوی بێننه‌ ده‌رێ، ئه‌و‌پۆ پۆژی مه‌ردی و نامه‌ردیه

با بناغه‌ی خمخانه‌ بگه‌رێ له عێلی مه‌لا داود و مه‌لا نه‌بییه

سێ سه‌ت کیژ خۆیان حازر بکه‌ن ئه‌گەر خه‌زāl دێ به‌یه‌خسیرییه

پاکیان سه‌رزه‌نشتی بکه‌ن، بلێن: خۆت خسته‌ سه‌ر به‌ده‌ختیه

کابرایه‌کی باله‌کی چ بوو تۆ له‌پێشدا را‌نگرتبوو به‌نۆکه‌رییه

بیست و دوو عێلت شله‌قاند له‌نیو خه‌لکیت خست قه‌باعه‌ت و خۆن‌پێژییه

ههتا ئیستا یه گجار زۆر به حورمهت و خانومان بووی، ئه لعان دهتیرن زنجیره ی
زولفیه

پاش و پیش سواری ئیستری بکه ن زۆر به ناخۆشی و به بی حورمهتیه
ههتا کهس راینه گری به کاره کهر و به قهره واشیه.

هه چهندی مهیته ران و لاغیان له بهندی دهرده کیشاوه

گیژه ی مه رکه بانه، سوار ئه گهر وهرده سوورا و ده سووراوه
چون هیچ کهس عاقلی له کهله دا نه ماوه

بارانی مهرگ و نه جهل هه وره له سهریان راگیراوه

چونکه پۆزی دل هیشانه هه رکه سی بۆ مهرگ و مردنی خۆی ده باراوه.

دهجا با سه ره پمب و سه ره په یکان و شیر ی کالان زیترن له دهوله تخانه بیته ده ری

هه رکه سی نۆ گۆی زیتری دابوو له دهسکی خه نجه ری

لاس هیچ نازانی سوال و باس و خه به ری.

ئه حمده خانی سوورچی و زوراری ئیجازه ی له شکری داوه

هات، پیشی ناگیر ی، ده لئی سیلاوه

ئه حمده خانی سوورچی و زوراری له سه ر دوو راسته ی رکئی راوه ستاوه

ولاغی ده سووری و ده لئی شیر و تیرت لیداوه

کو تیان: ئاغا ئه و ولاغه بۆ به ده ئه دایی ده کا؟ کو تی: مه یته ران ته نگه یان توند

کیشاوه

هه مووی مرواری بهنده، نو قهره پیژه جلّه و لاوه.

کی بی له ئه حمده خان ئه وه مه عموور ده نیری سان به له شکر بگرن و ته گبیره،

فک ره، رایه

هه چ که سی ک سه ری لاسم بۆ بی نی، بل ین: ئه وه لاس له دهستی وی دایه

ئه و ده بی سه ره شک بی خا تر خۆ بی له دونیا یه

دهوله مه ندم، ساحیب جه لالم، باسی دهوله تی من به زمان نایه

ئه وه تیری لاسه له مابه ینی جه رگ و دلم دایه

مه گهر به کوشتنی لاس، ده نا ئه و تیر و زوخواوه له جه رگی من ده رنایه.

نه‌سیحه‌تو بکه‌م چومکه که‌سیکی دوژمن نه‌بینی هه‌رکه‌سی له‌به‌ر خو‌یه‌وه شیری
سپییه

لاس عیلاج په‌زیری نا‌کری، له‌گه‌لی مه‌که‌ن تیره‌ندازییه
راست و چه‌پی لی بگرن، قووهداران، ساحیب غیره‌تان دایبگرن به‌پرمبی
ده‌مره‌شی هه‌ژده قه‌فییه

له‌نه‌کاوی به‌سه‌ردا بدن، دهنه‌ها‌ه‌ژدیهای جه‌نگییه
هه‌میشه مه‌سته به‌خه‌زال، هیچ نا‌گای له‌خوی نییه، ئیغیار نییه
پشتی بشکینن، بیهاوینه‌سه‌ر ولاغیکه شیر خه‌زال‌یییه
نابی لاس بن‌ژری، ده‌بی بیهاوینه‌به‌ر سه‌گ و تاجییه.

نۆ عیل بوون تیکه‌لی یه‌ک ببوون. یه‌ک به‌ختیاری بوو، یه‌ک سنجانی بوو، یه‌ک
سوورچی بوو، یه‌ک زوراری بوو، یه‌ک جوکلی بوو، یه‌ک گیلانگپسی بوو، یه‌ک لی‌تانی
بوو، یه‌ک شه‌مامکی بوو، یه‌ک کاسه‌وه‌ندی بوو. ئه‌وه‌هاتن، قه‌ره‌ولیان له‌هه‌موو
کیتوان دانا بو‌ریگری لاس.

له‌هه‌موو وه‌ختیک، چون خودا وای دنیا داناوه، موفه‌تیش و دۆست له‌هه‌موو
جیگایه‌که هه‌یه. بنی ئاده‌م تۆوی په‌ریوه‌یه. ئه‌وه‌کچیک خانه‌واده بوو، نه‌جیب بوو.
زه‌مانیکی ئه‌گه‌ر ئه‌حمه‌د خانی سوورچی و زوراری هاتووچۆی عیلى مه‌لا نه‌بی
ده‌کرد، عیلى مه‌لا نه‌بی ژیرپراکه‌شیان ده‌کرد؛ ئه‌و وه‌ختی، ئه‌و کچی ئه‌و کابرای
خانه‌واده جوان چاک بوو، خو‌ش مه‌شرف بوو، خه‌زال خو‌شی ده‌ویست.

خه‌زال به‌دایکی ئه‌و کچه‌ی گوت، کوتی: ئه‌من ئه‌و کچه‌ پۆله ده‌که‌م. جا ئه‌و وه‌ختی
خه‌زال تۆقیکى گه‌ردنی خو‌ی دایه.

ده‌یدایه ئه‌نگوستیلکی گه‌رمه کارخانه، ئه‌لماس پیزی ئه‌گه‌ر له‌قامکی هیچ
که‌سدا نییه نه‌قیبی سورمه‌یی و ئه‌تله‌س په‌نگه، چه‌کاک و دورناسان ده‌لین:
مروارییه

داوینی سیوانکارییه، سه‌ری ئه‌لماس کاری و به‌گژنیژییه
جووتیک خرخال و بازنه‌ی ده‌دایه ده‌ترووسکین هه‌روه‌کو پۆزییه

هیندیک دهلین: مهتای سه مه رقه نده، هیندیک دهلین: گهردن کیشه و سکه
 فهرنگیه

ئو داییه، پویله ی کرد له بۆ پۆژی ناخرهتیه
 که سیک چاکه ی خه لکی له سه ر بۆ، ده بی چاوه ری بۆ بۆ پۆژی دانه وه ی
 پاداشتیه

که سیک به چاکه ی خه لکی نه زانی ئه وه ده بیته زۆلی و بی مه یلیه
 جا ئه گهر له شکره که پۆی بۆ پێگاگرتن و بۆ کوشتنی لاس، ئه وه حه له ئه و کچه
 کزه ی ده هات له جه رگیه

ده یگوت: حه یفی عافره ت بی ده سه لاته، هه میشه بی ئیختیاره، قه ت ئیختیار
 نییه

ده بوو هه میشه من خزمه تکاری خه زال بم، له خزمه تی رابوه ستم بۆ عه مر به ری و
 بۆ قه ره واشیه

ئو پۆکه بۆ من نه گبه تی و نه مک به حه رامیه
 ئه وه له شکرکی گه وه و گران پۆی بۆ سه ر پێگای لاس، لاس ئاگای له هه یج نییه
 پیاو ده بی ته مه شای پاشه پۆژ کا، بۆ خه زال نه هاتی و به ده ختییه
 وه ختیکی ئه گهر ئه و کچه ساز بوو بچیته پێش گه ل و پاش گه لی مه رییه
 له گه ل پۆلیک شل و مل و سایه گه ردن ئه گه به وان دهلین شه نگه بیترییه
 وه ختیکی ئه گهر مه ی دیته سه ر بێر و کانیه.

ئو عافره ته ده هاته مه ری. جه له بیك له ئی سمایل عوزیریان هه لبرا بوو، هاتبووه
 نێو مه ری سوورچیان. دیاره ئاغا پێکه وه نیوانیشیان ناخۆش بی، رعیت و ئامپا
 گفتوگۆیان ده گه ل یه کتری هه یه.

ئو وه کوتیان: جه له بیکی سه ت سه ریمان هه لبراوه، له نێو مه ری سوورچی و
 زوراریان دایه، دین ده بیه یه نه وه. ئه وه ئیجازه یان دا کوتیان: قهیدی نییه، بێن
 جه له بی خۆیان به رنه وه.

ئو سه عاته ئه گهر بێری چوونه نێو مه ری، شوانی سمایل عوزیریان هاتبوون
 مه ره که به رنه وه.

ئەو كچه ئەو خەبەر دەدا. ئەگە ھات و پرسىياري كرد، كوتى: ئەوانە چ كارەن ئەو مەپەيان ھەلبوارد؟ كوتيان: ئەو سمايل عوزيرين و جەلەبيان بردهوه. بەبەھانەى كاريكەو ھەلبەريان خۆى ترازاند و خۆى گەيانە جىيەكى نەديو ھە شوانەكانى عىلى سوورچى و زورارى، بانگى كرد:

ئەرى شوانە دەستى منت بەداوین بى، ئەرى شوانە ئەگەر شەوئى خەو ھە چاوى تۆ ھەراسانە

شەوئى دەگەرپى و مەپ شەوئى دەدەى ھە كۆھ و كۆھسار و سەرى پيرە كوستانە شەو ھەوېرى خۆت داوئىيەو كۆسرەتى شالە بەگيان و چىشتەنگاي مەرت دىنيەو ھەواری بىريانە

و ھە دەستى منت داوئىن بى قاسىديكم بۆ بکە، كەسىكى ئەگەر ھىندە بەھوكم بى

و

بدا فرمانە

دەبى بتوانى بکاتەو ھە سەخى گەرىتى و خەلات بەخشانە

فەرموو غەنیمەتم لى و ھەربگرە تا دوازە دانەت بەدەمى، ھەمووى ياقووت و مەرجانە

بە دزى و بە نەھنى، دەستى منت داوئىن بى ئەو ھەختى دل ھىشانە

خەبەرىكم بۆ بەدە بە شەنگە خەزال و دايمە حۆلە دەللى پەرى عاسمانە

كەسىك ھە دنيايەدا بى خەبەر بى، بى عاقلە ھىچ نەزانە

ئەلەان دەبى خەزال دابنى شىلینگ و کوپە و کوپەلەى دەخمخانە

لاس ھە سەفەرى ھاتەو، ئەلەان پوچى لەسەر دەستانە

نۆ عىل بۆ كوشتنى لاس چوون ئەگەر پىي بگرن نيزاح و بەھانە

بيكوژن و نەيەلن بڑى چيديكە بە ژيانە.

بە خەزال بللى بۆ بى خەبەرە و خەبەردار نىيە

بۆ كەزىكە رەشەپچانەى ناباتە سەر شىلینگ و کوپەلەى خمىيە

ئاگات لى بوو ھەتا لاس ھەوئى بوو كەس نەيدەتوانى ھە عىلى سمايل عوزيرى بکا

كەلەگايى و كەلەزەپيە؟

ئەو خەبەردارم كرد، ھەتا لاس نەكوژن بە بى كەسيە

ئەمن زگم پىي دەسووتى، شىرى زەرد بەتاقى تەنپىيە و كەسى دەگەل نىيە
 بۆ نەبۆتە پەروانە روحي، بفرى، بچى بەكۆمەگى كورته لاسى بالەكپىيە
 بىكەسى بۆ خولای دەبى دەنا بۆ كەسى دىكە چاك نىيە
 ئەگە خەزال كۆمەگ نەكا و لەو لەشكرە نەكەن پىشگىرىيە
 وەبزانى لە مالى بابى دادەنىشى بەسەرى بەتال و بە مىلى بەكوپن و بە خەمناكىيە
 بۆ خۆي يەخسىر دەكەن و پىي دەكەنەو بە حورمەتى و بى كىفایەتپىيە.
 ئەوجار شوانەكە ئەگەر ئاورپى لىداوہ كوتى:

كىزى زۆر مەمنونم ئەگەر تۆ ئەو خەبەرەت بە من داوہ
 كۆلمەت دەلىنى لەلى روممانە و لە تاجران بەجى ماوہ
 بەفرى زستانپى لەسەر لاچووہ و گزىنگى تاوپی لىدراوہ
 لە دنيايەدا دل شكست نەبى، قەت چاوہرى نەبى چاوت بۆ دواوہ
 بەمراد و كامى خۆت بگەي، بەغىلىت پى بەرن، بلپن: لەبەر بەختى خۆي حەساوہ
 خەزال زۆر چاوہرى كورته لاسە، شەو و رۆژ چاوہرىگايە، ئەوہتى پشتيوانى مەلا
 داود و مەلا نەبى لە بىساتدا نەماوہ.

ئەوہ كىزى گەلىكى دەستەوداوين دەبوو، دەيدايە ئامانەتپىيە
 دەيگوت: كۆمەگت ھەق دەستى ئىلاھى بى، چومكە شوانى قەتت نەمىنى عىجزى
 و ماندوويەتپىيە

خەزال ئەمنى پۆيلە كردوہ لە عەمرى حەو سالە و مندالىيە
 ئەمن چاكەي خەزالم پى نەدراوہ، ئەوہ بۆوى چاكەدانەوہ و پاداشتپىيە
 ھەچەندى پىي دەكرى خافل نەبى، كۆمەگى پى بكا بە لاس و كورته لاسى
 بالەكپىيە.

شوانەكە ئەو قەسەيە لەسەر دلى بوو بە گرى، چونكە پياوى رەشىد ھەموو كەس
 خۆشى دەوى. خەزال لە چادرى ھاتبووہ دەرى، خەرىكى ئەوہ بوو بچىتەوہ ژوورى.
 ئەوہ شوانەكە دەلى:

كىزى، كىزەكەي سەرى زنجىرەي زولفانى رادەوہشپىنى

سنگت ده لئى به فرى كوستانه، هوهل مانگى به هارتيه، قه دهم له سهرى خوى
ده سوورينى

ده لئى وه نه وشه ي كانيه قه مبهريانى، هه واداره و سبچه ينان ئاونگى دينى
ره بى موقده رى خودات نهيه ته سهرى، بهخت و ته ره قى و ئىغبالت لى نه ستينى
هه چه نديكى به لئوئىكه مبارهك پيده كه نى و زهرده خه نه دينى
پي كه نينى وى ده بى به تير، له جهرگ و دلى پياويدا سهره تير به جى ده مينى.
ده مرمه وه له بهر شه ديكى نه لوانى كور حوسينى ريشوه يان له هاتوچويه
جار جار دينه وه سهر چاوان جار جار هه لده كشينه وه سهر كه وانه ي نه برويه
له بهر قاسيدى سهر سنگت ده مرمر نه كه خربوون، هينديك ده لئى: نارنجه، هينديك
ده لئى: ليمويه، هينديك ده لئى: گوويه

نه كه بيتو ئيجازهم بده ي، چومكه ئيختيار له سهر گرويه
چوار قسه ت ده گل ده كه م و نه من كارم به تويه.

هه زار جارت نه من بيمه وه به قوربانى زولفتيكى سى به نكييه
نه گهر گو ي كه مبه رت به ربوونه وه، ده لئى سواره ي رومييه

جار جار دينه سهر سنگت و جار جار شو را به يان دينه وه سهر عه رزييه
چاوت بوونه ته جه للاب، دايمه تيحيان له ده ستيه

هه يبه تت وايه هه موو كه س ناتوانى بتدوينى، چون نه وه جه للابانه، وه كو چاوت بن،
دايمه ئيشتيان له قه تل و خوئيرپزييه

مه لئى شوانه وي لئيكى بى قابيله ت نه منى ده وى كارى چيه؟

نه منت ده مرمه وه له بهر به زنيكه باريك نه گهر بى غه وشه هيج ناقيسى نيه
چه ند مير و به گلهران له داخ و هه سره تى تو سهر يان بردوته بن گلييه

ئيجازهم بده، چاوت له من نه بيته ماري جه نكييه

نه وه منده بزانه شوان بى حاجه ت نيه

نه كه من خه به رت بده مى بو تو خوشبه ختى و ته ره قيه يه.

نه وه خه زال و خه زال شه و له سهر پانيه ي راسته ي راده وه ستاوه

وهكو ئاسكى ئەگەر بېچووهى بهجى ماوه

ئەوه بهميهره باني ئاوپىكى له شوان دىداوه

دهيگوت: چييان لى كردووى، كى ناهەقى لى كردووى، چت لى قەوماوه؟

هەتا هەقى خۆت بۆ جىيەجى بکەم و بۆت بىستىنم تەواوه.

شوان ھاتە پىشى كوتى: فلانكەسىك خەبەرى بەمن دا، لاس ھاتۆتەوہ. نۆ سەردار
عێل لەگەڵ ئەحمەد خانى سوورچى و زورارى ئەوہ لە سەحراى كەشانن، قەرەوليان
هەيە و ريگايان پى گرتووه.

خەزال دەگرى و دەبارىنى

هەناسەى خەزال يەگجار زۆر تەحسىر دىنى

هەچەند جاريكى عەسرین و فرمىسك بەسەر كولمەيدا ھەلدەوهرىنى

دەلى: سەلای گەورە و گرانم لى رابوو، كەسم لە ماله باوانى نەمىنى

قەت بووہ يەخبال بى دە دەستتەوہ و دوژمن بەزۆردارى لىت بىستىنى؟

جا ئەمن بۆ روحم بمىنى، بۆ دلم خوین نەدەلىنى؟

كى بى لە نۆكەر و لە نۆكەريكى ئەگەر بتوانى خەبەرىكم بۆ بەرىتەوہ ماله باب و

خەبەرىكم بۆ بەرىتەوہ ماله باوانى

پاشى سى رۆژى دىكە عىلى لىتان و سمايل عوزىرى دىنە سەر سووتان و تالان

كرانى

ئەوہ ھەيەتى لاسە تا ئەورۆكە ھىچ كەس ناتوانى

ئەوہ عىلان ريگايان بە لاس گرتووه، پرىشكەى خوینە، دەنگى تىرە، ئاواز

دەچىتەوہ

بۆ كەشكەلانى عاسمانى.

خەبەريان بەمەلا نەبى و سەردار عىلان دا. مەلا نەبى كوتى: كەسىكى لە دونيايەدا

ئەگەر شەرتىكى كرد، قەسكەى خۆى نابى بەرىتەوہ پاشى، شەرت نىوہى ئىمانە.

چون ئەمن بى كور و بى نەسر (نەسل) بووم ئىختيار و دەولەت و رەئىسى و ھەموو

حىساباتىكم بە خەزال داوہ. بچن خەبەر بە خەزال بدەن، حوكمى وا دەبى خەزال

راى لەسەر بكىشى.

خه زال بۆیه بۆ خۆی له پتوه حوكمى نه كرد و له شكرى ساز نه كرد، كوتى:
ئىحتىرازم لى دهگرن، با نه لىن هتندى دل به لاسهويه، ئه وه خه به ره درۆيه، تهمايه تى
له شكرمان پى ساز بكا. ئه وه خه به ره بۆ خه زال هات. تهواوى سهردار عىلان ده لىن:
حوكم و دهسته لات له دهست خه زال دايه.

جا ئه وه خه زال دوازه جارچى ده نارد نهو عىلييه
ئه وه ترازاندم دهركى چه كخانه و كارى لازم كارييه
دوازه هزار سوارم بۆ سوار بى، ولاغيان پير نه بى، سوار بن له ولاغى
عومر سى ساله گييه

به دهستىك كورپه جحىلان بلين ئه وى هه ميشه مهسته و كه لله ييه
چاوه پى يارى خۆيه تى كهنگى دپته وه له پىگاي كانى و له پىگاي مه پىيه
هه موو له خۆيان قايم كه ن سى سه ت په يكانى سهر نهوزه پىيه
ئاو درابى به ژه هرى مارييه

وهختى ديفاع و دل هيشانه، قهت سه ده مه و كارى وا گه وه نييه
به هومپدى خوداى و دههستيان دهكه وى نوسره ت و فه تح و ته ره قيه
له بهر خوداى عاسمان دهپارپمه وه، هيجى بارى ئه جه لى له سه ره نه بى، سه ريان
نه به نه وه بن بارستى گلييه.

به دهستىك شهنگه پياو بلين ئه گه ر عومريان له چل سالى ته واوه
دايمه غيره تيان وهكو مه نه جه لى له سه رى دهكو لى و ده لىن كولاوه
له پشتى ولاغيان بكه ن زينيكى مور سه ع و له زاريان بوكتن ددانه لغاوه
سه فه رى سه عاده تيان بى، به دل شكستى نه كه پىنه دواوه
كارىكى گه وه ريه له هه موومان قه و ماوه.

به دهستىك ژنان بلين شل و مل و ناسكه زيبايه
ئه وى كۆرپه ي نه خشىنى له باوه شى دايه
ئه وان دوعايان ده بپته وه قبوول و موسته جايه
هه موو رابوهستن له دهركاى مه خسوود حاسلكه ر ئه گه ر خودايه

تیکرا ئەوان بکەن پچا و تەمەننايه.

بەدەستیک کچه جحیلان بلین تازه سەرسنگیان لیری کردوو
مەمکیان دەلێی شەمامەیی حەورەنگە تازەکانە خال خالی سوور بوو
زولفیان دەلێی بەیداغی پۆمییانە، سێ بەنگی و داوداویان کردوو
ئەوان لە بۆ پۆژی مرادی خۆیان بکەنەو پارانەو و پچا و ئەرجوو
سەلای گەرە و گرانم لێ رابوو لەمیژە لەشکری سوورچی و زورارییان چوو
خۆ لاس کوریک نییه دابمینی، زولفی خەزالی پتی بەستو
مەعلووم حەوت شەو و حەوت پۆژە وچانی بە ولاغی نەگرتوو
بۆ خۆی زۆر توونییه، چۆلی و بەری بریو و ماندوو
دەنا لە ئاوازی تیری کورته لاس دوژمن بێ پروو و پرووچی چوو.
ئەو لەشکر ساز بو.

نیوکی هیچ ئاگای لە خۆی نییه و لاقی لە ئاوەزەنگی نەناو
ساحیب جگەرەن پاش بەند و پێش بەندی شەویان هیناو
هەموو کەس دەلێ: ئەو پۆژەیه لە دەشتی رەبی شەری پۆستەم و ئەفراسیاو
فرمیسک سێ پێزگە لەسەر سنگی خەزالی هێرش هیناو
لەشکر ئەو دەروا و ئاوپرژینی پێشی خێوەتی بەفرمیسکی چاوی خەزالی کراو
دەبی سنگت بۆ بکەم بەتەختیک دوو قەدەحی شەراب لەسەر داندراو
سنگمت بۆ بکەم بەباغی نمرود بلین پەنجەیی لاسی تیگەرە
کۆلمەت بۆ بکەم بەشانەیی هەنگوین، وەختی برینەو هیهتی و پەواقی تیگەرە
ئەمن هەنیهت بۆ بکەم بەشەریت و بەشووشەیی گولاو
ئەگە بێتو لوقمەیهک وەرگیری، بلین ماندووی لەو سەفەر و جەنگ و جودالە
حەساو

هەقی خۆتە دەبی وەرگیری، عەزیەت و عازاب و سەخڵەتی و ساغاویت گەلیک
لەو سەفەرە کێشاو
هەم ئەمن دلم جێبەجێ دەبی، هەم ئەتۆ بیینه کام و کاو

ئەگە بېتو من تۆنەبىنم، پەبى پووناكايى و بىنايىم بېرىڭ لە ھەردىك چاۋە
 جا تانۋوتىم لى بىدەن سەردار عىلان، بلىن: مىراتە و لە پاش لاسى بەجى ماۋە.
 ئەۋە سوارە رېز رېز و جووت جووت گەيشتنە قوچى قەزەنى
 ھەموۋى تىرى لىو سوۋرى شازدە موشتەبى جەرگى دوژمنى ھەلەكەنى
 چاۋەرپى قەدەمى لاسن ئەگە بىبىن بە دىيانەتى و بە ئەۋەنى.
 ئەۋە سوار سەر بەرەۋ ژىر دىنەۋە خوارە

جووت جووت و تاق تاق، جار جار دەرگەنەۋە قەتارە
 چومكە رۆژى دل ھېشانە، ھەموۋى مەخشوشە و دللى برىندارە
 ساحىب غىرەت بەپەلەن و دەرۋىن، بى جەرگان چارىيان بى چارە
 ئى ۋا ھەيە خۆى دەدزىتەۋە، خۆى دەرگى لە پەسىو و لە كەنارە
 ئى ۋا ھەيە پى خۆشە زوۋ بگاتە دوژمن و لى بىستىنى تاقەت و ئىختىيارە.
 ئەگەر لاس ھات بەغەيرى مامەرەش نەبى ھىچ كەسى دەگەل نەبوۋ. لاس ئەگەر
 تەمەشاي كىرد دىتى ئەۋە لەۋ بەرەۋبەرى شاخان سوار دىن و دەچن، زانى قەرەۋلن.
 سولتائىكى ۋەكو عاقل بى، خەبەردارى دللى لاسى كىرد. كوتى:

بران^(۱) ئەۋ رېگايە چۆلە، خۆ قەتم نەدىۋە بەئاۋەدانى
 ئەلەان ئەۋ سوارانە لە من بوۋن بەنىگەرانى.

بە مامەرەشى گوت: ئەتۆ زۆرت دنيا قونەكەۋ كىردوۋە، زۆر دانىشتوۋى لەبازى
 رېگرتن و لە جەنگ و لە شەر و لە رۆژى دل ھېشانە
 كەسېك دىناي زۆر دىبى، ئەۋ عاقلترە و چازانە
 چومكە قەسەيە، بىستوۋمانە لە بەرىنان و لە پىشىنانە
 ئەۋ رېگايە چۆل بوۋ، دل مەگجار زۆر نىگەرانە
 ئەۋ كاسەيە ژىر كاسەيەكى دەۋى، ئەلەان ۋا غەلەبايى ۋا ئاۋەدانە
 لاس تاقە نەفەرىكە ئەما ھەمىشە ھەر لەسەر گەتوگۇ ۋە لەسەر قسانە
 عىل و عىل باش و عاشىرەتان ھەمىشە لە غەرەزى لاس خەۋيان لى ھەراسانە

(۱) «بران» بەمانايى براىە، ھەرچەند «بران» دە فەرەنگەكانىشدا نەھاتوۋە.

ئەگە عاقلم بىي ئۇ سوارانە ھاتون بۇ خوينىڭىزى و رىي بەستى و رىي بەندانە
جا پياو دەبىي چوار گورچىلە بىي، نەترسى لەو موقەددەرى ئەگەر دىي لە عاسمانە
كەسىك ئەگەر دەست و دلى بگرى، دوژمن ناتوانى بىكاتهوہ بىي روح و بىي گيانە.
ئەوہ مامەرەش جوابى دەداتەوہ، دەلى:

من دەمگوت ھەلبەت كورته لاس لە كەس ناترسى و ترسى لە كەس نىيە
چومكە گە راوہستا لەسەر دوو راستەي پكىف و غەزەبى لە نىوچاوانى دەبارىيە
پياوئىكى ساحىب ھەبىيەتە، پياوى وا بەھەبىيەت و مەزبوت نىيە
خەلك دلى بەئاوہدانى خوش دەبىي، ئەتۆ دەلىي سەرى ئەو كىوانە بۇ ئاوہدانىيە؟
ئەوہ دوو سەت كەس دەبن، ھىندىكىيان ولاغيان سوورە و ھىندىكىيان ولاغيان
سپىيە

خاترجەم بە يان راوكەرە يان بوكنىيە
چل و پىنج شەوہ لاس لە سەفەرە، نىوى لاس ئەلەان لە نىو ھىچ عاشىرەتتىكا
نىيە.

ئەوہ لاس خوى بادەدا، سەرى ولاغى سووراند و كوتى:

ئەرى پىرى ئىختىيارە
چومكە لەمىژە پىشەي تۆ دزىيە و رىگرييە، بۆيە عاقل لە دلتدا نەيگرتووہ قەرارە
ئەتۆ دەلىي كەس باسى لاس ناك؟ لە نىو تەواوى عاشىرەتان باسى لاسە و ھاوارە
ئەگە من عاقلم بىي وەختى دل ھىشانە، دەبىنى چەند كەلاک لەوھىدا دەكەون لە
كووچە و لە كەنارە

جا ئەو وەختى پىم دەلىي: لاس پياوئىكى عاقل بوو، رەشىد و وشيارە.
ئىدى سوارەكان ئەگەر چاويان بە لاس كەوت، خەبەريان دا، بەجارتكى ئەوہەر
ئەوہەرى رىگاي لى گىرا. مامەرەش عەبەسا، كورە پياوئىكى رەشىدەش بوو، ئەبەدا
ھۆش و تاقەتى نەما، كوتى بەزاتى خولاي دەمانكوژن.

ئەوہ لاس دوو كەرەتى پكىف بە ولاغى دادەھىنا، پىي دەكرەدوہ نەرمەغار و
شەرناختىويە

دهيگوت: دهمانم قهرزدارم نهحمده خاني سوورچي و زوراري هاتوتهوه ليم بستيني
قهريزيه

نهلهحق كهسيك پياو بي نابي ناهق بروا، هاتووه بو ههقي خوي و ناههقي نيهه.
جا نهگه پياوه رانهميني

يان ههتا زووتره ههقي خوي بستيني

يان خويني خوي له گورخانهي برژيني.

نالنه ناله، گاله گاله، قاوه قاوه

قاژهي تيره، دهنكي قهرهبينايه، نهوه له گهل كورپهم كورپهمي نه سپان دهبوونهوه
تيكه لاهه

مهلهكاني عاسماني لهو كارهي سهريان مهحتل ماوه

نهوه لاس چووه بن بهرديكي عربهنوس كارچوكي چهپهي له بهر بليسيه

تيري دادهداوه

كي دهتواني له بهر حهزهرتي قابيز سهري ولاغي بابداتهوه و توندي بكا لغاوه

وهبزانه حهزهرتي قابيزي له سهره، رووحي له سنگي دهرهيناوه

له ترسي قاژه و نالهي تيري لاسه شوپي بالهكان پياوي پياو جهرگي دهتاوه

نهوه دهورهيان گرت، ههر چوار لاي وهكو ههسار گيراوه

كهسيش نهيدهوپرا بچيته پيشي، چون دنياي رووناك زور خوشه، كهس ههز ناكا

به بهدبهختي نهو ببيتهوه تهواوه.

له بهر دهنكي تيري لاس له شاخان گرمه گرمه ناله ناله هاره هاره

دهنكي تيري لاس دي، گورينگه گورينگه، دهليتي شمقاره.

له سهري شاخان، ته مه، گهرده، تهپ و توژه

ههچ جاريكي دهنكي تيري لاس دي، نهو سوارانه تيك دههالين و دهبهوه نالوزه

له سهري شاخان ناله ناله، تاريخستانه

تيري لاس ناوازي دي دهليتي نالهي ههوران

سواره وهكو مهري و بهرخ تيك دههالانه

تيري دوژمن يه گجار زهرندهيه و له پياوي دهستيني روح و گيانه

ئەو كەسەم زۆر پى عەجايەبە، دەلى: لاس بنى ئادەمىيە و حىسانە

لە پۇژى شەرى و كەلاک فرېدان و دل ھىشانە

خىر ئەوى پۇژى كە كەوتە شەرى، ھەژدىھايە، شىرى مەيدانە، بەورى بەيانە.

لە ھوت جىگاۋە ھىرشىيان بۇ لاس ھىنا بوو. ھەچ كەسىكى ئەگەر ھىرشى دىنا و
بى بۇ سەر لاس لە ترسى تىرى نەوزەرى لاس نەيدەتوانى بچتە پىشى. ھەچ تىرىكى
لە پىشى لەشكرى دەدا جارې خەلۋارىك گل بلند دەبوو. سواران، واھىمە دەيگرتن و
دەكشانەۋە. كەس نەيدەتوانى جەلۋېز بكا و بچتە سەرى. لاس دەيگوت:

ئەۋرۈكە دل لە ھىش و لە ژانە، دەرمان بۇ دل من نىيە

بۇ كەس نىيە خەبەرىك بۇ بەرى بۇ عىلى بالەكان و مەملەكەتەكەى بالەككىيە

بلن پىنج ھەزار كەس ئامكوفى تاقە سوارىك نىيە

ئاخ قاسىدىك وەگىر كەوتايە لە كەس نەترسايە و بيانكوتايە: ترسى لە كەس نىيە

فرىبايە ۋەكو بان، بيانكوتايە: كەۋكەند و ھەراز و بلند و ئەوى بۇ نىيە

خەبەرىكى بۇ بىردمايە بۇ خەزال و خەزالەشۋرى مەلا نەبىيە

ئەگەر خەزال بزائى بۆم بگرى و ببارىنى بەدوۋ چاۋى پەش و بەنگىيە

فرمىسكى خەزال بۇ من دەبىتەۋە كۆمەگ و لە پشت سەرم دەكەن تىرەندازىيە

جا ئەو ۋەختى ئەمن ئىفتىخار دەكەم، دەلىم: بزائى لاس بى كەس نىيە.

كەس نىيە خەبەرىك بۇ بەرى ئەگەر خەزال بۇ بكا خەبەردارى

بە پەنجىكى ناسك كۆلمەى برى و تويژى بىنيتە خوارى

بىتە نەخش، خوين لەسەر سنگ و بەرۈكى ببارى

بلى: قەلەندەرم بابان وىزانم چون كەس نىيە كۆمەگ بە لاس بكا، مەگەر عەترى

فرمىسكى منى بەسەردا ببارى

ئەگەر ئەو پۇژە بىنم من كۆمەگم پى ناۋى، قاسپەم دى، عاشقم، ۋەك كەوى

نسارى

كەس نىيە خەبەرىك بۇ بەرى خەزال لىكەى كۆلوانەى شىن بكا، ئەۋبەرە و

بەر بىھاۋىزىتە سەر شانى لىكەى كۆلوانى

لە سنگ و بەرۈكى توند بكا گۆ و كرمەك و قۇيتاس لەگەل بەندى قەيتانى

برۆم بۆ بکا به پەری ڕەشەدال لە گەڵ ئەو مژانگی بیکا به پەیکانی
ئەوهم پێ چاترە لە کۆمەگێکی ئەگەر لە پشتم بکاتەوێ خۆنپێژی و شیر
هەلکێشانێ.

هەر گەردنی خەزائەم لێ دیار بێ، قەرە زولفم بۆ بکاتەوێ پەخس و پەڕیشانە
مەمکیم بۆ بکا به ئیستیکان و قولکەمی گەردنیم بۆ بکا به مەخانە
و دەهزانم حەوت سەت سوارم سمیل سپی کامەری لە پشیتیە لەسەر ئەمن دەکوژن
دوژمن و بیگانە

ئەوان به من دەکەنەوێ کۆمەگ و پشتیوانە
ئەگەر خەزائەم دهنگی بێ لە تۆق و تەلەسم و لە بهندی لەرزانە
لەشکری وان و دەهزانن هەمووی تیری به پەیکانە
لە ئاوازی لەرزانەمی خەزائەم هەموو دینه هەلات هەلات و پوژی شکانە
نوسەرەتی دواپەم لە دواي خەزائەم و خەزائە شوێری گەردن به قەیسەری و سەر
به دووکانە.

ئەو کۆمەگی لاس گەییشتی، ئەوبەرە و بەر گیرا پێشی نساڕی
تیر وەکو تەرزی به هاری دەباری.
هەیتە هاتە سواران لە خۆ دەدەن تانووت و حونەرە
دەنگی ڕمبە و قازەمی تیرە و کورپەم کورپەمی و لاغە و قرمە و کێشانێ خەنجەرە
دەکەوێتە به ڕیتی و لاغان، لە به دەن جوێ دەبیتهوێ سەرە
ئەوێ ئەگەر بێ غیرەت و بێ حونەرە
سەری خۆی خلاس کردووە، لە مەیدانی چۆتە دەرە.
ئیدی ئەگەر هاتن خۆیان موعاریفی لاس کرد، کوتیان: بێ کەس نی و کۆمەگت
هەیه.

جا ئەو لاس چووێ سەر بهردیک، کوتی:
لە دایکە من گەڕی چەندی لە هێشە و چەندی لە ژانە، ئەو کەرەتە ئەو ئاوپرژین
کراوێ

کەسیکی ئەگەر ئاگای لەو کارە هەیه و ئەو لەشکەرەمی لە گەڵ خۆی هیناوە

تو ئو خودايه ي ئه گهر ئو دونيايه ي به كفله كونيك داناوه

ئو له شكره به حوكمى كى كۆمه گه و به حوكمى كى هاتوو و ههستاوه؟

پييان كوت: دوازه كهس جارى كيشا، خه بهريان دا، خه زالى مه لا نه پييان حوكمى
كرد، به پيى كردوون.

لاس دهلى: ئووه من بووم هاتمه وه لهو سه فهرى گه و ره و گران و هات و نه هاتى
ئووه نه منم چاوم پى كهوت كۆمه گى خه زال و خه زاله شوپى مه لا نه پييانم ده گاتى
وه لا و ده دزانم سولتاني رۆمىيانم و له سه ر ته ختى نهسته مبولى ده كه مه وه
حوكماتى.

ئهن دهمگوت هه لبه ته رۆژم به ده و ئيقبالم نه ماوه

خه زال و خه زاله شوپى مه لا نه پييان مه يلى منى فري داوه

چون تيرى من له جهرگى وى كارييه، وه هاى له جهرگى دراوه

وه كو خه ونى كى پياو شه وى ده پيى، هينديك كهس له بيرى ده چى و هينديك كهس

دهلى: له بيرم ماوه

جا من ئيفتيخار نه كهم خه زال كۆمه گى ناردوو زانوييه تى ريگا له كورته لاسه كه ي

باله كان به ستر اووه.

لاس دهلى خه زال چاوت به من بمينى بهو سيوا ده ي ئه گهر شه به ق ده دا به رى به يانى

ئه گهر دهنگ له توق و ته له سمي سنگت دى، ده بى به بازار و به دوكان و به ئاو ده داني

فرميسكى چاوى تو بو من ده بيته قه ره سو ران، بو من ده بنه كۆمه گ و ليم ده كه ن

بشتيوانى

ورده به رچه مت به من بمينى به به ندى ئاوريشمى خاو ئه گهر بو من ده بيته زنجير و

له دلم داويژى نيگه رانى

قولكه ي سنگت بو من ده بيته وه به شه ربه ت و به كانى

هه مووى عاشقى تو به له كه لله ي داوم، هه يبه تى عاشقينييه دوژمن له حاسته من

بى رووچه و رووحي ده بيته وه فانى

ئه گه نه رمه نه رمه به ريگايه دا ده روى زه رده خه نه ت ديته وه له ليوانى

چل و پينچ شه وه ئهن له سه فهرم، ده ربه ست نه بووم بو بى ئاوى و بو بى نانى

هه موو ئه وه عه شقى تۆيه و دلى گرتووم، بۆيه ئه من به بى بژيوه و تيشوو وام توانى
 ئه گهر وهختىكى رۆژ له بورجى مونه ووهر دىته ده رى به عومرى پادشاي ره بىانى
 خو من هوشم نىيه بزانم شه وه يان رۆژه، گه په نجىكى مباره كى توّم دىته وه
 مابه ينى هه رتك شانى

حه يقى بۆ كه س دنيا به قاي نىيه، عاقى به ت دهمرين و ده بىنه وه فانى
 ئه ما مه رگ لى بى بگه رامايه پىكه وه دابنى شستى نايه به خو شى و به شارپه تى، به
 ئاملانى.

ئه گهر له شكره كه ي گه يشتى و ئه و ئىفتى خاره پهيدا بوو، به ئه حمه د خانىان گوت:
 بزانه به ختى ئه و كابرايه چهند ته ره قىيه، به تاقى ته نى بوو، خودا هه بىه تىكى وای
 له سه ر شانى دانا، هه ركه چاومان پى كه وت زنده قمان چوو له ترسان.

له پىش چاومان بوو به شىر و پىمان نه گىرا و پىمان نه كوژرا. به خوداى هه مووى
 عه مرى شارزه ساله يى و حه قده ساله يىيه ئه و له شكره ي به كوّمه گىيه وه هاتوو.
 ئه وان زۆر ئازا و ره شىدن، له هىچ شتىك نا پرىنگى نه وه، زۆر چاك ده ست ده كه نه وه و
 ده ست نا گىر نه وه. هه ژدىه اى لىو زهر د وه كو لاس بى ئه و جار كوّمه گى له پشت بى
 هىلا كه تىيه. به خولاى ئه وى بلى: نىرم، ناتوانى له سه ر پشتى ركىفى را بوه ستى.

مه سه له حه ت ئه وه يه، تاس كو توو يه: بشكىم و نه زرىنگىم، هه تا گه و ره گه و ره و په ر
 به سه ر له نىوان لانه چوون، تا سه ردار عىل و شو ره سوار به ده ستى ئه و پاله وانه ئه و
 هه ژدىه اى لىو زهر د له به ين لانه چوون، ئىمه با ئه و مه يدانه به تال بكه ين، هه لىش
 بىين عه يىب نىيه! جا ئه وه بارگه و بنه و ئا بدارىان تىك نا. له شكره كه ش لىك
 كشابو نه وه.

لاس كو تى: له نىو خو تان چل كه سى يه كه يه كه م بۆ هه لىزىرن، بىن بازىد و
 ته فتى شىان ده كه م. ئه وى ده هات باسكى خه فتانه كه ي پى هه لده مالى، راست ده يگوت
 را وه سته. ده يگوت: ده ستت بقوچى نه. ئه وى قولكه ي ئانى شكى قوول بوو بايه و سى
 ره كى لى هه ستا بايه، هه لىده گرت.

هه لىبژارد هه تا بوونه چل كه س. له و له شكره چل كه سى په سه ند كرد. جا كو تى:
 بچن قه ره و ل بن ئى له شكرى سوورچى و زورارىيان، ئه گهر شه وى برۆن خه به رم

بدهنئى، پيشيان پى بگرن ههتا ئهمن دهگه مئى. شهريان دهگهل بگهن. ئه و چل كه سهى نارد به سئ جيگا، جييهك سيزده، جييهك سيزده، جييهك چارده كهس. ئه وه قهرهولئى خويان دهكيشا تا سئ سعات له شهوئى چوو. ئه و گالتهى هات له بنهئى بهردى (؟)

سهدايى مهرد و نامهردى
كه وتوونه دهستوبردى.

ئه وه سازبوون هه لئن. قهرهولئى لاس چومكه هه مووى سئ په گى توندئى له قولكهئى هانيشكى بوو، هه مووى چوار گورچيله كورپه كورپه سمایل عوزيرئى، پيشيان پى گرتن، كوتيان: كه سيكى ئه گهر پيش به لاسى بگرئى، ههق به ههقه، توله لئى لاس ده بئى ليتان بكرتته وه. هه شتا كهس به تيرى سهر به په يكان له له شكرى ئه حمهد خانى سوورچى و زورارى كوژرا، ئه وانيش ده كه سيان لئى كوژرا. هينده به غيرت و به جه وههر بوون پيشان عهيب بوو خه بهر به لاس بدهن. ئه ما لاس به دهنكى سواران و به گيژه و به گرمه گرمى سواران خه بهردار بوو. جا ئه وه دهستبه جي لاس ساز بوو، نيزيكهئى سئ سهت كهس دهگهل لاس هاتبوو. لاس كوتئى: ئه وئى نووستبئى هه لئى نه ستئن. لاس ده لئى:

به وئى كه م ئه گهر ئه بهديه

چ بكه م خودا به شئى منئى ترس نه داوه و ترسم نيه

چه ند م پئى خوشه ئه گهر قه وماوه، له ئاوازي وهختئى نيوه شه و هه لات هه لات و

بريو برى و به يدئى به يديه

جا ئه و كه سه م دهوئى خوئى رابگرئى له سهر دوو راستهئى ريكفئى و بتوانئى ئه گهر

شه ر بكا به رميبه

ئه و حه له بؤم ته نه زول بكا له شكرى نو عاشيرهت، هه تا قيامه تئى تازه كانئى

ئه وانه سهر هه لادانه و هيان بؤ نيه

نوسره تئى دوايم له دواى كيژئى به لهك زهرده، چل و پينچ شه وه ئه و له من قاتيه

سنگت دهر وازهئى به هه شتئيه و ئى جه ننه تئى باقى، چل و پينچ شه وه به شئى منئى

تندا نيه.

جا هاتن پیشی له شکریان گرت. خان قوچی خانی گیلانگیتیسی به خومی کهمهنندی لاس گیرا.

برایم خانی لیتانی به کهمهنندی لاس گیرا. ئەحمەد خانی سوورچی و زوراری به مەرکه به وه خست، کهمهنندی هاویشتی، گرتی.

جا ئەحمەد خان پیتی گوت:

لاس مەردی وهکو تۆ له دنیا به دا نییه

کوشتنی پیاوی وهک من له دنیا به زۆر شتیکی خراپه، وهره مەرد به بمبه خشه، ئەگه نیوچاوانت تالە و ده لیتی به خشینم بۆ نییه

داغیکم به سنگیوه بنی، له کن هه موو کهس بمکه درۆشم و دیارییه

شەرت بێ بێمه کنت به خزمهتکار و به نۆکه رییه

روح خو شه ویسته، قاتلی روحم مەبه، ئەوه بۆ تۆ شادمانی و نیویانگ و دیارییه.

ئەوی هه لات هه لات، ئەوی تالانی به جی ما به جی ما.

خان قوچی خان پدینی سپی بوو، به لاسی گوت: «کورتە لاسی باله کان پیاویکی

پهشیدی، هه ز ناکه م به دیت به سه ر شانیدا بێ. که سیکی زۆر بێ ئینسافی بکا ده بی

ترسی قه زای عاسمانی ببی، ئەگه ر خولا ئەوی بشکینێ. ئەتۆ ئەگه ر بیتۆ، ئەوه داغی

نۆکه ری تۆمان به سنگیوه یه، ئەتۆ خانه واده ی هیچ چاوت له وه نه بی، ئیمه هه میشه

حه وسه ت که سمان له پشتی سوار بووه بێ کیفایه تمان مه که بمانکه ی به نۆکه ریکی

ئەوه ی ئەگه ر خزمه ت بکه یین و شه و و پۆژ له کنت بین، ئازادمان بکه، بچینه وه سه ر

ری و شوینی خو مان، ئیمه نۆکه رین، نۆکه ر ده بی خزمه ت به ناغا بکا، بمانه خشه با

دۆست و دوژمن و ته وای دنیا لی مان حا لی نه بی، ته وای خه رج و باج و زه کات و

ته داره کی ئی نۆ عیل به تۆ بگا. به بی قسه و گه فتوگوژی تۆ هه یچی ئیختیاری ئەوه ی

نه بی ئەگه ر کاریکی سه ره به خو بی بکا».

لاس فکری کرد، کوتی: با پیاو ده ستیشی بریوا، ئەوانه زه لیلی به رده ستیشی بن،

حه یفه بنه ما لی هه زار سا ل له وه ی پیش له به یین بچی. ئیلتیزامی لی هه ستاندن و

خویان به نۆکه ری لاس دانا. جا بۆیه له قه دیمی زه مانه وه هه تا ئاخیری زه مان ده لێن:

نه مار کلکی له بیر ده چی و نه باغه وان کوپ.

ئەو ماریک لە باغیکدا بوو، ماریکی زۆر سەقەت بوو، کەرەتییکی ئاوی دەخواردەو بە باغەوانەکە چاوی پێ کەوت، کوتی: ئەو مارە ئەو باغەیی لە من بەستوو، کەس ناوێرێ روو دەو باغەیی بکا، بۆ خۆشم ناوێرم بە باغیدا بگەرێم. مارەکەش خەریکی ئاو خواردنەو بوو ھۆشی باغەوانی نەبوو، باغەوان راست و چەپ بوو پێمەرپکی لێدا لای کلکی پەراند. مارەکە خوشی چۆو نێو کونەکەیی، کلکی لەوێ بەجێ ما.

مار ئەو خۆی مات کرد، زەفەری بە باغەوان نەدەبرد. باغەوانەکە کورپکی بوو یەگجار زۆری خۆش دەویست، عومری نۆ سالان بوو. کورپەکە ئەگەر چاوی پێ کەوت، مارەکەیی دی بە دارەوھە لینگێ دایە، کوتی: مارەکەیی بابم دەلێ ئەوھتا، ئەگەر مار گنجی کرد و خۆی پێ دادا و لە مابەینی ھەرتک لاقی ھالا، کورپەکە تاقەتی نەبوو، کەوت. مار بەتەپلی سەر یەو دا، ھەچی ئازای بەدەنی بوو، لە زەھری ماریدا ھەلا ھەلا بوو. جا مار دمی برد زمانی کورپ باغەوانی خوارد.

خەبەر یان بە باغەوان دا. ئەگەر ھات، ماران گاز بوو، مارەکە پێوھێ دابوو. لە سویتی کورپەکەیی، ئەو ھەو و پۆژ باغەوان لەو مارە دەگەرپێ، ئەگە یان پێوھێ دا یان مارەکە بکوژێ. مارەکەش دایمە دەگەرپا: باغەوانم بۆ ھەل بکھوێ و پێوھێ بدەم، تووکی سەری با بیبا. جا ئەوھێ دەلێن: نە مار کلکی لە بیر دەچێ و نە باغەوان کورپ.

ئەحمەد خان و خان قۆچی خان کوتیان: ھەتا ئیختیار و کەلێن و دەر فەتمان دەبێ بێ دەنگ دادەنیشین. ئەو خۆیان تەسلیمی لاس کرد. جا ئەو لاس ئیجازەیی دان، مەرھەستی کردن.

ئەوان بە ئیجازەیی لاس پێنەوھ.

دەستبەجێ خەبەر یان بە خەزالی دا، کوتیان: کار بەوھ گەشتووھ. ئەوھ بە پیر لاسوھ ھاتن. بە ئەندازەیک بە ئیختیار و بە حورمەت لاسیان داخل کرد بە لکو ھەتا ئەورۆکە ھیچ کەس وا بە حورمەت داخل نەبووبێ.

جا مەلا نەبی کوتی: ئەمن ئەوھ خەزالی کچی خۆم پێشکیش کردی، ھەر سەعاتیکی مارەیی دەکەیی مارەیی کە. لاس لە دلی خۆیدا کوتی: ئەگەر بێتو مارەیی بکەم و بە دەستی یەو بگرم، ئەو خۆشەویستی و ئەو مەیل و ھەوایە نامێنێ. کوتی: جا

ئەو ئىختىيار لە دەست خۆم دایە، بە وهختى خۆى مارەى دەكەم.
هەتا سێ سال ئىدى لاس و خەزال شەرم و شكۆيان نەبوو، لىك كامورەوا ببوون،
كەس شى نەیدەتوانى ئىختىرازيان لى بگرى.

لە مابەينى ئەو نۆ عاشىرەتەدا تەگبىريان كرد و پياوى درنده و ئازا و بەجەرگ و
هەنگىو و دەست راستيان بە پوول و مالى دنيا لە جىگای دىكەو هینا، جا کوتيان:

مردن خوشتره له حەسرهت ژيان

له ئاو سەرکەمى، له ئاخ هەلکيشان

له ژىرپاکەشى نۆ عاشىرەتان

ببينه نۆکەرى لاسى بالەکان؟

تەگبىريان كرد، لەو نێویدا چل شەو بوو خەرىك بوون پێشوینى كوشتنى لاس
پەیدا كەن، دەنا خەرجى خۆيان ئەو دەدەن. لە بنەو كارى خۆيان كرد. لە سێ
سالەو هەتا پێنج سال پێشوینى خۆيان مەعلوم كرد. تايەفێك بوون عەوژيان پێ
دەكوتن. عێلى عەوژ، لەوانە هەشتا كەسيان هینا. سێ كەسيان يەگجار زۆر پەشىد
بوون، ئىككىيان شالى چلكنيان پێ دەگوت، يەگجار زۆر ئازا و دەسكەرەو و
تيرەنداز و بەكار بوو.

ئەو پێنج سالە لاس و خەزال پەروايان نەبوو. لاس سەرى عێلى بالەكى نەداو.
ئەما نيوپانگى شالى چلكنيان زانیبوو. تەگبىريان لەو كرد، کوتيان: بچن مەپومالى
عێلى سەمايل عەوژى هەلبگرن. جا لە هەموویەو لێ سوار بن، ئەگەر ئەو
نەكوژى، پاكمان دەبى بەرگى ژنان دەبەرکەين. مەپومال و گاپان و حیساباتيان
برد.

پیریژنیک مانگایەکی چووبوو، بابانی بەقورپی گیرى، دەنا زۆر هاتن، خەزال کوتى:
كەس هەقى نییە هەلى بستینى. پیریژن کردیە چەقە چەقێك لە دەرکی خێوەتى
خەزال ئەوسەرى دیار نەبوو.

ئاھ! کوتى: رۆلە لە خوداوەندى میرى مەزن دەكەمەو تەلەب و ئەرجوو

تیریکی نەبەدى بۆ تۆ نازل بوو

لە پشتت بدرى، بلێن: لە دلى كارى كردوو

تاقه مانگایه کم بوو، ئه ویش عیلى زورارى و سوورچى و گیلانگیسی به تالانیان
بردووه.

ئۆ رهبی تیری دوژمنیک له کاسه ی که لله ت بکاته وه هه ته ری
ببینم به دهستی دوژمن له پیش مه رگتدا هه ردک چاوت ده ری
کوره خو له پال خه زال و خه زاله شو ری مه لا نه بییان نایه ته ده ری.
گوئی لی بوو لاس، ئیدی نه گه ر سوورا خه فتانه که ی له بهر کرد.
خه زال کوتی: چ ده که ی؟ بو لاس وا به نه جه له له خه و راده په ری؟
مه رگی هه وت سالنم وه پیشت گه ری
وهختی راوی نییه، هاوینه، پووشپه ره، گول نه ماوه له سه ری ئاس ته ری
مه چۆ ده ری، نه وه تازه بیری پۆل پۆل دینه وه خواری له نیو مه ری
پیریژنیکی نو چار سی سال زاوی دو لی پژاو با هه ر قسه بکا و بوه ری.
لاس بانگی پیریژنیکی کرد، کوتی: داوهره پیشی داپیره، چ خه به ره؟ کوتی:
چ خه به ره! له حالی هه یات دامه مینه
شه و و رۆژ هه ر خه ریک به خه زاله شو ری مه لا نه بییان بگه وزینه
ئه حمه د خانی سوورچى و زورارى تالانی برد و تالان نه ستینه
ئه ی بو ده لئین: لاس پیاویکی ره شیده، بازه، شه هینه؟
جا نه گه ر وایه بانگی من بکه بلئ: بجۆ کۆچکه و ده سمالی ژنانم بو بیته.
جا لاس دهینا لاند و ده خو رییه
بو یان هینا ده ری ولاغی ره ش کوتی عه سله شیر خه زالییه
رۆژی نه جه ل پیاو عاقلی له که لله یدا نییه.
جا نه وه خه زال پیی گوت: خه والووی، دهستی منت ببی به دامانه
خه ونم دیوه دلّم به حری بی سامانه
شه و و رۆژ دلّی من ناگریته وه قه رار و وچانه
نه چی بوو سه فه ره، دابنیشم به قه له نده ری و سه ر به تالی و بابانی ویرانه
کوره زۆر دلّ کولم، زۆر دلّ ته نگم، هه ر وه ده زانم مه یتی توّم له به رده ستانه

له دلمدا زۆر هاوار و واوهیلايه، دلم زۆر ننگه رانه
 وهره ئه و سه فهره به قسه م بکه مه چۆوه سه ر پى و لوزه وى سوارانه .
 لاس ده ستى شل ده کرد، مستى كى ده دا له تو قان، ته له سمان، زى ران، زنجه قان،
 ئاوه نگیيان، خه به رچیيان، ئاوه ژووى ده کرده وه ده رزى
 خه زال هيشى پى ده گه يشت و دلى ده كزى
 هيندى به هه يبه ت لى دابوو يه ك سه عات هو شى خو ى نه بوو، سه ر و نيو چاوانى
 ده ته زى

به ندى گوارانى ده پسان، تى كه ل بوون، ئالوزاون به ندۆكه و كه زى .
 به لاسى گوت: ئاخري ئه وه جه ندازه ى خو ت ده به يه وه ده رى
 كوپه خو من خه مى خو م نيه ئه گه ر هه رتك چاو م به مستى تو بى ته وه ده رى
 كوپه ئاخىر خه ونم ديوه، نه وهك ئه و خه ونه لى ت بكاته وه ئه سه رى
 دوژمن كه لى ك به فى له، نه وهك مو قه ده رى كت وه سه رى
 كوپه ئه و پو سه فه رت زۆر گرانه، مه چۆوه شه رى
 ره بى روحم وه كو ته ى رى تى زى بال دايمه له سه رت بگه رى .
 لاس ده يگوت: كى زى به وجو ره بى ئى لى تى فاتم مه دوينه
 به ندى كر مه كان و ئاوه نگیيان، ناوه لا و رده په رهنگ له گواران به جه ولا نه بى نه
 لو تف مه رحه مه ت بکه به خو شى و مېه ره بانى م بدوينه
 چاو ت به ئى لى تى فات له حاس تى من هه لى نه
 ئه گه رچى سه هو شم كرد ئه و مسته م له تو دا، له و كو لمه يه ى ده لى بى به فر و خو ينه
 كر اس ت له به ده نت تو ند كه، له خو تى بده خاسه رهنگ ئه وه ى پى ده لى ن: به ر
 هه لى نه

ئه تو ئه گه ر راست ده كه ى به سه ت ناز و نى ماناز و نه زا كه ت بلى: پو هه قى خو ت
 له وان هى تالانى ان بر دووه، بى ستى نه

ئه من نامه ردى له به ده نمدا شى نه بووه، تو وى نامه ردى بو من مه چى نه .
 ئاخىر چ بکه م له وه ى دا سه رزه نى شتى من ده كن، ده لى ن: تالانى ان برد و لاس

پیتی نه گه پراوه. به شی هموو کهس ترس بیی، خودا به شی منی ترس و خوڤ
نه داوه

نه گهر سواری دوو راسته ی رکیفی بم، بلین: لاس تیر و خه دهنگی قاتلی له خوئی
داوه

دهستبه جی مزگینیت بو دی و خه بهرت بو دی، دهلین: تالان به ته ره قی و فته و
نوسره ت گه پراوه

نه گهر لاس سوار بوو بزانه هیچ کهس به پیاوه تی له سر خوانی زینی نه ماوه و
لی قه و ماوه

وه بزانه همووی رکیفی شل بووه و خوئی له پشتی رکیفی فری داوه
خو من تیخی بی روحمیم به وی له جهرگی دراوه

بو شتوه و سر و زولف و قهره که زیه ی تو شتواوه و تیک ها لاره؟

نه گهر سوار بيم و بچمه مهیدانی، خه بهرت بو دی و دهلین گورگه و له شه گه لی
داوه

ئه وه خه زال دهلی: کوره دهستی منت داوین بی، نه جهل له پیاوی همیشه میوانه،
مهیکه به به ده فیری و لاساریه

ئه منت بيمه وه به قوربانی چه کمکی سمایل نامه ی شیرنیشانی داود به گیه

ئه منت بيمه وه به قوربانی خه فتانیکي نه گهر ئی پلنگی کیویه

تهنگی ولاغت کیشاوه به تیغه پشتی چرمی هژدیه، نه گهر خوش کراوه و کراوه
ده باغکاریه

ئه منت دهمرمه وه له بهر گهر دنی ولاغیکي گهر دن بلندی عسله شیر خه زالیه

بوئی ناخوشم له بنی دهماری که پوی دی، زور دهرسم دابنیشم به به ده ختی و
سر گهر دانی و دل برینداریه

دل خه بهری وا داومی، ئه و سه فهره ت به ده ختییه و سه عاده ت نییه

ئه لعان نه ورژکه مه رومالیان بردووه، په له مه که رابوهسته له سر سه بریه

سبحه ینی جواب و ته کلیفیان ده گه ل کورته لاسی باله کان بزانه چییه؟

کوټی: خه زال زورم پئی کوټی، دلټ شکاندم، ئەما ئەوجار دلم مه شکینه

ههړۆ له مجری قاقانی دهستیکم بهرگی ژنان بۆ بینه

کوچکه و بهندۆکه و تا له خۆم قایم بکهه بهندی بهره لپینه

ئهگه کوټیان: ئەوه کیته؟ بلێ: لاس هه لات، ئەوه کلفه ته، مهیدوین، زور کهه دویتیه.

وهکو تۆ ده لێی بهرگی پیاوان له من خهساره

کراسیکی مهحمه ل داراییم له بهرکه تا به لاجانگم دایته خوار ئه قهتاره و گواره

ئهگه لێیان پرسى: لاس چى لى هات؟ بلێ: نه خووشه، گوله، بيماره.

ئهگهر بهمن دهکهى دهبی پانه مینى

کو لوانه و دهسمالی ژنانم دهبی بۆ بینی

له بهدهنمی بکهه و تا له بهدهنمی وه رینی

تا هیه کهس پرسیار و گفتوگوى لاسی نه مینى.

ههک رهبی جهرگم له زگم دابرزی

ههک رهبی له سهرم بى کوچکه و کهزی

جا چۆن دهبی لاس له بهر ههزار و پینچ سهت سوار سوورچی و زوراری و مامکی

و

گیلانگیسییان دلی به رزی!

قهستهه به وهی کهه ئهگهر روحی بهمن داوه

لهو زیاتر هیه کهس ناتوانی، بلین: ته نه زولی به سهه شانی لاس داهیتاوه

کهسی دیکه ناتوانی، بلی: ته نه زولی به بهدهنی لاس داوه

مهگهر بلین موقه دهری حهق دهستی ئیلاهییه، له عاسمانی حه وه ته مین حه واله

کراوه.

خه بهریان بۆ هینا، کوټیان: کورته لاس ولاغت له مهیته رخانه هاتۆته ده ری،

قهدهرێکمان گێراوه

خاوی پاش بهند و پیش بهندی له بهدهنی دانه ماوه

زینی مورپه سه سه عی له پشتی کراوه

ئاۋزەنگى ئىشرەفى بەقەبرغەيدا بەردراۋە

بىيىست و دوو شوققەى حازرە، ئەۋى بەژەهرى مار ئاۋ دراۋە

كەسىك ئەگەر لە دوور بىدىنى، ھەيىبەتدارن، پووناكاىى دەبرى لە ھەرتك چاۋە

لاس خودا ۋاى دروست كىردوۋە، شىرە و بەۋرى بەيانە و بەمەردى خولقاۋە

جا بابە ئەۋجار ئەۋە خەزال دەلى. زۆرى جىنىۋ بەۋانە دا ئەگەر ۋاغەكەيان ھىنا

بوو. خەۋنى دىبوو، پىي خوش نەبوو لاس بچى، دلى خەبەرى دابوۋىيە. ئىدى ئەگەر

لاس پاسا و ۋايان پى گوت، خەزال بەندىكى بانگ كرد:

كوپە كورته لاس ئەرى شىرەكەى جەنگەلىيە

بى گوى و فكر و تەگبىرت بەھىچ كەس نىيە

قەستەم بەۋەى كەم ئەگەر بى مەكانە و پەمبىيە

خەۋنىكى زۆر ئالۆزم دىۋە، خەۋنەكەم پىگاي خوتنپىژىيە

لە خەۋنەمدا ھەلۆيەك ھاتبوو، پەپىكى پەش بوو پەپىكى سىپىيە

دەسوۋا لەسەر عىلى سىمايل عوزىرى و چادر و چىغى مەلا داۋد و مەلا نەبىيە

دەنگى دەھات، شەپارەى ئاۋرى دەھاتە دەرى لە زارىيە

پرسىيارم كرد ئەۋ داعبايە بۆ ۋا دەكا، ئەۋە چىيە؟

كوتيان: نەتدىۋە فرىشتەى تۆى بەدەستەۋمىيە و فرىشتەى تۆى لە نىۋ چىگىيە؟

ئەگەر بىتو بفرى و بپروا، دۋايە تۆ بەدەختى و ھىچ بەخت نىيە

ئەۋ خەۋنە ۋاى كار كىردووم لە دل و لە جەرگىيە

بۆيە ئەۋ سەفەرەى تۆم پى سەھادەت نىيە.

ئەۋە ھەر خەزال دەلى:

دوى شەۋى ئەگەر لە خەۋى راپەرەم، باسكم بۆ كىرۋىيە سەرىن و

لە بن سەرت ھاتبوۋە دەرى

چومكە خەۋنەم دىبوو دلم دىشا، ۋەكو كەسىكى لەسەر دلى بدمەن مەۋداى خەنجەرەى

لەۋ خەۋنەم فكر دەكرد، دەمگوت: بابان ۋىران خۆم داخوا چم بەسەرەى؟

ۋاغت دەر كىشاۋە دای كىشەۋە، سەفەرى خىرى نىيە ۋاغت ھىناۋەتە دەرى.

کورپه خهونیکم دیوه، ئەو خهونهی من، ئەمن دهلیم راسته و تییدا نییه درۆیه
زهینیکه خۆت دهوه سنگ و بهرۆکی من، شهمامه و شهمامه ږهنگین دهلینی نارنجه
و گۆیه

خوناوکه و ئەشرهفی له ملان کهوتوونه هاتوچۆیه
بهعالمی ئاشکرا له خشلان له گزنیژی گواران هاوار هاوار و داد داد و ږۆ ږۆیه
له چاوانم ههڵ مه بهسته، ئی خوینی، جوگه له و جویار و جۆیه
سبحهینی با دوژمن نه لێن: چابوو لاس ئەوهی به سهرهات، زۆر پیاویکی بێ تهگبیر
و سهربهخۆیه
که مبه ره ی پشتم ئەوبه ره و بهر ږاوه ستاون، هه مووی قسان ده کهن، کهوتوونه
گفتوگۆیه

کورپه دابین به، نارپه هه تی مه که ئەو دلێ ږ له ژان و ږ له بۆسوویه.
ئوه لاس ده لێ: خه زāl واوهیلا مه که و مه گری و مه بارینه
به خه م ئەو دوو چاوی رهش به له که ت مه ژاکینه
زنجیره ی زولفت نه بیتته که مهن د، دلێ من له نیو زگمدا ده رمه هینه
ئهنمت ده رمه وه له بهر دوو چاوی رهش و ئەبرۆی په ری پیره شه هینه
ئه تو ده بی غیره تم وه به رنیتی، ده بی بلتی: ږۆ مه رومال و تالان به دهستی زۆر و
به نازایی و بی باکی له دوژمنی خۆت بستینه.

لاس ده یگوت: ده ږۆم، ئیدی له سه ر سه فهرم
خه زāl ده یگوت: به میرات به جی ده مینێ لیمۆی گه وه رم
قه له ندهر و بابان و ږیران و خۆل به سه رم
خۆ که سی وا نییه لاس بگێریتته وه، مه گه ر په نا بۆ خولای به رم.
خه زāl ده لێ: بۆیه وا بی عاقلم، عاقلم له که له یدا نییه
شیر و محشییه، داعبای کتوییه
ئهو چاک و خراپه نازانی ترسی له که س نییه
نازانی هات و نه هات و ږۆژی به ده به ختییه

لاسیش وهکو شیرى زهره هیچ عاقلی نییه
 بابان ویران خوّم دهزانم ئەمن له پاشت بهجی دهمینم بهمیراتییه
 بۆ من بهجی دێلی خهم و پهژاره و بهدبهختییه .
 ئەوه خهزّال سى کهرتهی دهکردهوه هاواره
 وهره دهستی منت داوین بى له پشتى پکێفّی مه بهوه سواره
 چون دلم وههای کردووم وشیار و خه بهرداره
 دهزانم ئەو سهفه ره بۆ لاس بهدبهختییه و دهیته وه مهخشووش و برینداره
 ئەگه به قسم نه کهى له خوداوهندی میرى مهزن دهکه مه وه ته له به، ئەگه ره ئەو به
 ئیمه ی داوه روح و عاقل و تهن و ئیختیاره
 تیری شالی بهگى چلکنت له مابهینى جهرگ و دلان بگریته وه قه راره
 چش له ژيانى دنيايه، پاش تو ئەمن خوړاکم پیاڵیک ژههرى ماره
 با له مهجلیسان پاش پینچ سهت سالی دیکه بگیری نه وه گفتوگو ی من و تو،
 بیکه نه وه به
 پرسیاره
 بلین: دنیا ئەوه تا ئى وای تیدا بووه به بهدبهختى و بى عاقلی خو یان بوونه وه
 گرفتار و شهرمه زاره
 به دلنیایى له دنیای پووناک به بى مرادى و به بى چاره
 له دنيايه بهشى وان خلاص و قوتاره .
 جا کى بوو له لاس و کى بوو له کورته لاسى دهباله کیه
 خو ی راده وه شاند و پى دهناره له ئاوزهنگیه
 چاوى عهززی نابینى، چاوى نابینى عهززیه
 هه ره ده لى شیرى برسییه و ده لى شیرى جهنگیه
 چومکه دايمه، له بهر چاوى خهزّال، مهسته و ئیغیار نییه
 بیست و دوو تیری لیو سوورى شارزده مشتیه ی ده بهسته وه له پشتى ئى مه رکهب و
 هه تا سهرى تیر دینه وه سه ره ئاوزهنگیه

له پشټی خوۍ ددها رېمبټکی دهمړه‌شی ههژده قه‌فیه
 کون نیه تازه، تازه هاتوته‌وه له‌سهر وهستا و وهستاکاریه
 له خوینی نه‌کرد و لټی ده‌تکې دلۆپه دلۆپی ده‌خوینییه
 خه‌نجه‌ریکی سټی جه‌لغه‌مهی بزم‌ارکراوی نیشانه‌ی مورخ و سیمورخیه
 له کالاندا جه‌وه‌ری دیاره، خو که‌س له‌بهر جه‌وه‌ری نه‌و خه‌نجه‌ری
 هه‌لنایه چاوییه
 نه‌که قرمه‌ی خه‌نجه‌ری لاس بټی که‌س پټی نامینۍ غیره‌ت و پیاو‌متیه
 ده‌ستبه‌جی له‌که‌لی ده‌کا قسه‌ی خوش و می‌هره‌بانییه
 ده‌لټی: من نوکه‌ری تو‌م، خو دوژمنایه‌تیم ده‌گل تو نیه
 چومکه خه‌نجه‌ری لاس تیخی بټی روح‌میه
 له هه‌چ که‌سیکی هه‌لک‌شاوه بزانه جه‌زهرتی قابیز هاتوته سهر سنگی به‌میوانیه
 جه‌ولانه‌ی به‌ئه‌سپی ددها و ده‌یگوت: خه‌زال له تو‌م ده‌وټی دوعای به‌خیر و لټ
 ده‌که‌مه‌وه خودا‌حافیزیه
 دانه‌نیشی به‌خه‌مناکی و به‌دل ټالۆزیه
 ئیدی من شش سه‌عاتم پټی ده‌چی، له شش سه‌عات زیاتر نه‌من کارم نیه
 جا با خه‌لک بلټن: لاس شټه، مه‌سته، دټوانه‌یه و ئیغیار نیه
 یان وه‌ده‌ستی خو‌م ده‌خه‌م فه‌تح و نوسره‌ت و ته‌ره‌قییه
 یان موقه‌ده‌ری هه‌ق ده‌ستی ئیلا‌هیم دټه‌ سه‌رټ، په‌نجه‌ی قه‌زا و قه‌ده‌ر عیلاجی
 نیه
 دل‌م قبول نا‌کا دابنیشم به‌هه‌ناسه ساردی و به‌ناپاوییه
 نه‌که‌ر سه‌ره‌نه‌یشتم بکا پیرټزنیکی په‌لکه‌سپییه
 بلټی: لاس مه‌تله‌بی خه‌زال ده‌نا نا‌کای له مال و ده‌ولته‌ی خه‌لکی نیه
 نه‌من سه‌ره‌نه‌یشتم پټی خراپ‌تره نه‌که‌ر مه‌عمو‌ری هه‌ق ده‌ستی ئیلا‌هی عه‌زیه‌ت
 ده‌ده‌ن له گو‌ر و گو‌ر‌خانه و له قه‌بریه.
 نه‌وه لاس ده‌یگوت: خه‌زال نه‌ستویه‌کی ئی زیر‌احیم بو هه‌لټنه

بهس عهتر و عهبير له كولمهي ناسكت ههلورينه
 بهس عهزيهت بده ئهو دوو چاوي باز و بهس ئهو ئهبرق شههينه بشيوتينه
 كه مهنديكي خاسه رهنكي ئاوريشمي خاوي ئادهم گيرم بو بينه
 بلئي: ئهگهر پياوي لاس له شكري نو عاشيرهم بو بشكينه
 چل كهسم له گهوره گهوره و پهري بهسه ران بو له خوئيندا بگهوزينه
 سهري ئهحمده خاني سوورچي و زوراريم به ديارى بو بينه.
 خه زال بهنديكي بانگ دهكا:

دهلئى لاس ههرك چاوم كوژر بئى، زمانم بگهري به لالييه
 چومكه ئهمن بئى غه رزم، هيچ له دلى مندا نيه
 دوعايه كم لئى كردى، هاتوته دهري، تازه كهلكى نيه په شيمانيه
 دهترسم ئهو دوعايه بو تو ببئى بهتيري چل سوارهى غهيبيه
 ئوه خه زال كراسيكه مهحمه ل دارايى له سه پرا داده درپيه
 دهگوت: وه للاهي وده زمانم لاس هه زه رته قابيزت دهگه له و ليت و مرده گري
 ئهو ئامانه تيبه ئهگهر پتي دهلئين زينده گانيه و روحيه.
 ههك زمانم لال بئى ئهمن ده مگوت: قسه ي به دم قهت به زمانيدا نايه
 به دليكي ساف ئهمن له لاسه شوري باله كانم كردووه دوعايه
 ئهلعان دلى من خه به ريكي واي تيدايه

پيم وايه ئهو دوعايه ي من قه بووله و موسته جايه
 رهبي ئاگادارت بن و رهفيقت بن دوا زده ئيمامي دهشتي به غدايه
 ئهلعان وهكو هه زه رته ويئسپ دلى نا ره حهت بوو ئهگهر ده يانگوت له زيندان دايه
 كار راستى هه به ههق ته عالوللايه

ويئسي برده ميسري كردى به حوكميران و به پادشايه
 ئهمن په شيمانم له دوعاي خوم، هه زه رته وينس ئهگهر له زكي نه ههنگ دايه
 ئهو بوژت رابوهستي بو دوعاي خيري له دهركاي خودايه
 رهبي ئاگادارى تو بن جه ميغي شه هيداني سه حراي كووفه و دهشتي كه ربه لايه

ئەورپۆكە دلى من زۆر مەخشوووشە، پەردەى ھەق دەستى ئىلاھى لەسەرە، بۆيە
 دلى من دەرنايە
 پىم وايە گەفتوگۆى من و تۆ ھەر ئەورپۆكەيە، سىبەينى ھەرتەكمان سەرمان
 دەبەينەوہ
 بادى فەنايە .
 ئەوہ لاس دەلى حورمى حورمى بۆچى وا دلت بى سامانە و ئاورى گرتووە
 كولمەت ژاكاوہ و ددانە ژەنگى گرتووە؟
 قەرە زولفت لە من خوار و ژوور كردووە
 دەروازەى شەمامە و شەمامە پەنگىنت داخستووە
 ئاخەر ئەگەر بلىن خودا موقەددەرى كردووە
 عىلاجى بەكەس ناكړى، عىلاجى وەدەست كەس نەكەوتووە .
 ئەوہ خەزال دەگرى و لەخۆدانە
 ئەوہ لاس بەولاغى دەدا ھەركەت و تەكانە
 لە پىشتى دەپۆيىن سى سەت كەسى لاو و نۆجەوانە
 گولستانى ئىرمەيە، لاس دەلى قارمانە
 ئەوہ خەزال دەستەوئەنۆ دانىشت و سەرگەردانە و بابان و پىرانە
 لە كلفەتان لە خانم و خاتوونان لە ەتر بەخشندان شىن و واوہيلا و گريانە .
 ئەوہ چل و يەك كچ كوتيان: مەسلەھەت ئەوہيە ئىمە بچينە كن خەزال وا دەگرى و
 دەبارىنى، دلخۆشى بەدەينەوہ، ئەوہ لاس پۆيى، عەيب نىيە، عەيبە لە نىو ھەلگىرا،
 بچين بزانيں ئاخە چ خەبەرە؟ ئەوہ ھاتن، پىيان گوت:
 خەزال بۆ وا شىواوى، لانت بۆ وا زەليلە؟
 كىزى شل و مل و قامك پر لە ئەنگوستيلە .
 بەخەزاليان گوت: رەنگت بۆ وا شىواوہ
 خالى گزىزىت بۆ لە بن كراسىكى مەھمەل داراييدا ھەفس كراوہ
 بەژنى باريك و قەدى شمشالت، چ بووہ، چ قەوماوہ، بۆ وا چەماوہ؟

ئىمە وا دەزانين پاشى سى سەحاتى دى خەبەرت بۆ بى، بلىن: لاس گەراۋە.
ئىمە ھىندىكمان خۇمان نەناسىۋە، ھىندىكمان تازەمان غەتر كەۋتۆتە مابەينى
سىنە و مەكانى

چون خودا زانا و خەبىرە، بەسۈرى ھەموو كەستىك دەزانى
ئىمە دەستەۋدوعا رادەۋەستىن، خۇ خولاً بى مەكانە، كەس بەمەكانى نازانى
لاس ئەو سەفەرە بەسلا مەتى بگەرىتەۋە، دلى خەزال بىتە دەرى لە حەفس و بەندى
حەفسخانى.

خەزال بەدوو چاۋى رەش مەگرى و مەبارىنە
ئىمەش دلمان زۆر ناسكە و دلمان مەسوۋىنە
بەس ئەۋبەر ئەۋبەريان بگە چاۋى رەش و دوو ئەۋبۆرى شەھىنە
بەس شەراب گەردوۋشى بگە و بەس خۆت رابژىنە
ئەو خەمە بگە بەبالندە و لە دلى خۆتى ھەلفرىنە.
ھەموو شل و ملن، بەلەك خپن، دلخۆشى خەزاليان داۋە
خەزال ۋەكو ۋە دلى بگەۋى جامىك قەنداۋ و جامىك بەفراۋە
ئەۋە بەخۆشى جۋابى شل و ملانى دەداۋە
دەيگوت: بەخۆم نىيە دلم كۆترە و بەدەستى لاس دەقەفەس كراۋە.
جا ئەۋجار باسى لاس بگەين. تەقريبەن مەرومالەكەيان ھىندە دوور خستبۆۋە
بربوۋيان دەخاكى خۇيانەۋە. لاس پىشى لى گرتن، بەسەر ھەر كەسىكى دادەچۈۋ
سام دەيگرت، كەس نەيتۋانى دەستى دەگەل بكانەۋە.

جا لاس شىرى لە لان و شىرى سىپىيە
پىشى بەمەرومال دەگىراۋە، ھىچ كەس پۈچى لە بەدەندىدا نىيە
چۆن ئاخىر ئەنگۆ ئەمنوۋ نەكرد بەرەئىس و بۆ خۇتان ھاتنە كن من بەنۆكەرىيە؟
بەمنوۋ نەگوت: مەرد بە مەبە بەبا عىسى پۈۋ و لەگەلمان مەكە بى كىفایەتییە؟
نۆ سەت سالە ئىمە سەردار عىلین، خانەۋادەين، با خەلك تەمەشامان نەكا
بەچاۋى بەدىيە؟

نه تانده زانی لاس ئیستا هر ماوه، نه مردوو و له قهبریدا نییه؟
گۆوهنده، شه ره، هه تا پیتان بکهه عه زیه تدان و دهر به دهری و پهت په تییه.

هیچ کهس له حاستی لاس زمانی له زاریدا نییه

ئه وه بوو به قرمه ی شیر و ئاوازی تیرییه

بوو به دل هیشان و گهروو تالییه

باب ئاگای له کوپی خۆی نییه

چل کهس له گهوره گهوره و سهردار عاشیرهت و په ره به سهر و ساحیب نیوونیشان

ده کهوتنه عهردییه

یه خهترمه له مهیدانی تیک دهه لآن، شه قه ی پهخته و دهنگی ئاوزهنگییه

چون ساحیبی نه ماوه ئه و لاغه، به ره لالییه و کهسی له سهر سوار نییه.

پیشی تالان و مهریان له سی جیگاوه دهگپراوه

قرمه ی خه نجه ره و دهنگی تیره و هه تلان هه تلانی سهقاوه

هیچ کهس نه بوو بلێ: ئه وه پۆژی به شارهتی و خوشییه، دهیانگوت: پۆژی قیامهته

و دنیا بۆیه شیواوه

ئاوازی تیره و هیچ کهس پووچی به خۆی نه ماوه

شه پتیکی یه گجار زۆر سهقهته، قه ل و دال بۆ که لاک هیرشیان هیناوه

خۆ شه پی یه گجارییه، هیچ کهس له هیچ کهس نه ده گه پراوه

به حوکمی تیخی بی پوحمی لاس، خه بهریان دا: ئه حمه د خانی سوورچی و زوراری

کوژراوه

برایم خانی لیتانی له سهر پشتی پکیتی فری دراوه

خوینی سهردار عاشیره تانه، جۆیه، جۆیاره، سیلاوه

شه ره که وه ها دل هیشان بوو هیچ کهس خۆی پی نه ده شیردراوه

ته مه، مژه، هه وری ئه جه ل له سهر ئه و له شکره پاره ستاوه

یه کی ناشاره زای، وه ک بارانه خوین له عهرزی هه لستاوه

خه لکی هه مووی بی ته مه ددوده، هیچی عاقلی له که له لیدا نه ماوه

چومکه مهرگ له پيشی دسورپي، دهلي: هر ئو سعاته م عمر ماوه شالي بهگي چلکن، ئو بهدرفه تي زاني، له قهرغی لاس راوه ستاوه کورپه کوتي: عاله می هه موو کوشت، وهکو پلنگ پيشی ئو له شکره ی چوڼ گيپراوه؟ تيريکی سي پهي وهستا کار جووتي نهگر سهری بهژه هری مار ئاودراوه له کهله کهی چهپه ی هلی کيشا، ئوه له غيلافی مالی کهواني ناوه قازهی تير له کوّه ساران دهنگی دداوه بهناله ی تيري، بهچه پهيدا نهگر لاس ئاوري دداوه، تير وهرش کونانه، له کهله کهی چهپه ی لاسی دداوه پانی پکيفتي شل ده بوو، له دهستی شل ده بوو بهندی لغاوه ئوه ئاوري له جهرگ و دلي بهربوو، ئوه بو سوي کهوته نيو هه ناوه. جا ئوه لاس دهیگوت: ومختيکه خوین له عاسمانی دهکوهیته خواری نارامی دله کهم زورت بهمن گوت: مهکه وه وه دواي تالان و هاواری ليم ببووی بهنيرگس هه موو سوبح و ئيواری نهلعان خوین له مابهيني خهفتان و کراسم دهباري هيچ کهس نييه خهبريکم بو بهري بو خه زال، بريندارم، برينم بهدهستی وی دهرژيته وه، نهگر ورده ورده خوناوکهی فرميسکی وی بهسهر دابباري تير له گوشتی داماو، بهفرميسکی چاوی خه زال زانی ئو تيره دهشکی، فرميسکی چاوی خه زال دهبيتته درمان و ئو تيره له بريني من دهکوهیته خواری. زوري بهمن گوت: مهچو، نهوهک دوام ببی موستهجايه موقهدهری ههق دهستی ئيلاهييه، بهعهبدی چاری نايه دهرسم دیدار ناخرهت بم له خه زال، بهشی ناخري وهرگرم لهو کاوله دونيايه. بابيه لاس بريندار بوو. لهشکری وان شکابوو. به چل کهسيک ئوه لاسيان هه لگرت، تا بو جيگايهکی فيتکی بين. لاسيش بهتيري شالي بهگي چلکن بريندار بوو. شالي بهگ نهگر زانی ئوان شکان بهدواي واندا رويی. جا لاس پتيان گوت: شالي بهگ نهتوی بريندار کرد. لاس کوتي:

كه سټىكى تاقهت و هټيزى دلى ههيه و دهست و دلى دهگرى بوم له مالى كهوان نى
تيرىكى پهړ كهوييه

بريندارم، زور چاكم ناگا له خو نيه

شالى بهگ نهمنى كهلا و بريندار كرد و له منى كرد قهستى گيانيه

با غه نيمى من نه جاتى نه بى به شادمانى و به خوشيه

با شوره تى نه و نه روا بو نيو عيلى بالهك و حه ريريه

با له دلى خانزاده خانى حه ريرى نه بټه وه به تيرى نه ديده و مارانگازيه.

جا نه وه تيرىكى پهړ كهوى خاسه پهنكى سى مشته ييان بو له مالى كهوانى

دهناوه

جوگه لهى خوټن له پيشى هه لدهستا، نه ژنوى له خوټنى خوټدا ماوه

چوكى راسته و وه پيش دهخست و لاقى چه په وى دهخسته دواوه

ناللى تيرى لاس دههات، گرمه گرمه، ناللى ناللى، قاوه قاوه

هينديك دهيانگوت: ناخرى زهمانه، هينديك دهيانگوت: خير عاسمان پروخواه

هينديك دهيانگوت: هه وره، هينديك دهيانگوت: خير بارانه، سټلاوه

هينديك دهيانگوت: خير قاز و قورينگن سهريان لى شټواوه، هه لو لټى داوه

له گريى پشتى شالى بهگى چلكنى ددها، سى پهړى له سهړ دلى سهړى دهره يناوه

مهركى شالى بهگى وه پيشه خوټى خست، نه و غه رمز و داخه وى له سنگيدا نه ماوه

به بريندارى نه وه لاسيان هه لگرت، بو عيلى مهلا داود و مهلا نه ييان گټراوه دواوه.

جا نه گهر به شه لالى كه لاکيان هينا به ردهستى خه زالى دل كول، خه زال كوتى:

ناخرى وام چاو پى كهوتى، چه ندم له بهر گټراى دوو چاوى پرهش و لټوټكى نال،

دهمزانى نه وړوډ دهبنم، بابانم وټرانه

دهجا به دهستىك شل و مل بلټن، نه وى ته مهنى نه چوټه پازده وى و ته مهنى تازه كانه

له چارده سالانه

نارهقى مابهينى سينه و مهكان و نه وى ورده گزنيزى كرمه كى وى دهكه وى له بنى

گوټيان و نه وى دټه سهړى سټيهرى گوارانه

بۆم بېنن عارەقى سىڭ و بەرۆك ئەگەر خوناوگەي لى دەكەوئى سىبەيىنە
 بابانم وئىران بوو، ئەمەن بۆ كورتە لاسى بالەكانى بىكەمەو بەدەرمان و بەپر دەرمانە
 بىھاوئىژمەو سەر جىگەي تىرى چلكن، چون لاس بى قەرارە، برىنى زۆر لە ژانە
 بەلكو ژانى ئەو برىنەي بشكى. گەردنمى بۆ بىكەمەو بەوئەتاغ و بالەخانە
 قوفلى سىڭ و بەرۆكىي بۆ ھەلبىگرم، بەلكو دابنىشى لەو دووكانە و لەو
 مېھمانخانە و لەو مەيخانە

سەلای گەورە و گرانم لى پابوو، بابانم وئىرانە
 پەبى كوئىر بىم لە ھەرتەك چاوانە
 بەخولای لاس لە مردن نىزىكتەرە ھەتا بللى بۆ پوژى ژيانە
 لاس دەيگوت: خەزال مەگرى، فرمىسك بەسەر سىڭى مندا ھەلمەوەرئىنە، خو ئفى
 تۆ بۆ من دەرمانە.

بى تەشەنە برىنم، دلى خوئ مەپەنجىنە
 برىنم مەكولئەنەو، جەرگ و ھەناوم مەپسىنە
 بىيانكە بەساقى، دوو چاوى نەخشىنم بۆ ھەلئىنە
 بللى: لاس ھەقى برىندارى خوئ لە كولمىكە ناسك و لە شەمامە و شەمامە
 پەنگىنى باغەللى بستىنە.

ئەتۆ راستم پابوہستە لە پشت سەريیە
 برىندارم تاقتەي دانىشتنم نىيە
 پىروانمە بەژنىكە بارىك و قەدىكە شمشالىيە
 با خەلك نەلئىن لاس زنجىرەي قىامەتي پى نىيە
 نازى تۆ بۆ من دەبىتە مەعموور و بۆم دەداتەو ھەو جاب و سوالى قەبرىيە
 دلم دىشى و پىر تەكانە، چاك چاكىم ئاكا لە خووم نىيە
 لەبەر قەرە زولفانت دەمرم دەللى دالە مىرەلەيە ئافەندىيە
 ئەو ھوكمى مەشقى نىزامان دەكا، ھاتووچۆ دەكەن ئىك دىتە پىشى و ئىك
 تىپەرييە

دهرمه وه له بهر دوو چاوی شههین سی پیز فرمیسکیان هاتوته سهر کولمیکي
لیمویییه

ماچیکم له کولمیکه ناسک ده ری با پیمه ردی میران نه لئین: لاس زهخیره ی
قیامه تی پی نییه

چون پیاو حیسټب و ئیختیار و تاقهت و ژیا نی له دهستی خویدا نییه
خه زال وهسیتنامه م له کن تو به با بتدهمی خه بریکی به خاترجه می و به ئه سه حییه
سهرم دیشی، دلم رانا وهستی، خه می تو مه خو خه می خو م نییه
هه زار جارت دهستی من ببیته وه به دامانه، موقه ددهری هه ق دهستی ئیلاهییه،
پیشی ناگیرئ، وه سهر هه موو کهس دهکشئ ئه و سامه
کوا دایک و خوشک و تایه فه و شینگای خوشکان، له خه زال زیاتر کوا کئی
دیکه له لامه؟

نه بادا پاشه رۆژی بلین: لاس پیاویکی بی عاقل بوو، پیاویکی نه فامه
ئه گهر له کولمیکي ناسک ماچیکم بدهیه ی، بو من ژیا نه، نه هاره، شامه
جا ئه وه لاس به برینداری له ختیه تی خه زالدا کهوت. خه زال ته واو نازی لی شتوا.
ئه وه به برینداری یازده شه و له وی کهوت.
جا ئه وه خه زال دهستی دینا سهر دهستییه
له تاوی لاس شیتته و ئاگای له خو ی نییه
سه لای گه وره و گرانم لی رابوو، ماله باوانم کهسی تیدا نییه
جا من لیم هه رام بوو ئیسراحت و زینده گانییه
له پاش لاس ئه من ئه و دنیا بی به قایه م بو چییه؟
خودا موقه ددهری له سهر چییه؟

بو برینی تیری چلکن نه یکرا عیلاج په زیریه؟

ئه وه لاس به برینداری ماوه بیست و یه که شه. ئه گهر ده گیانه لایه دا بویایه خه زال
بیدواندبایه قسه ی ده گه ل ده کرد، یه گجار زۆریش نارمهت بوو. هه می شه دووسهت
کهس گه وره گه وره ده هاتنه کنی له رانی خو یان دها، جا ئه وانه ده چوونه وه به ماله

خۆيان دەگوت: خەزال زۆر نارەحەتە، لاسیش برینەكەى زۆر كارییه، خودا بیپاریزی،
جا بەخانەوادەى خۆيان گوت: تیگرا بچن، ئەوپۆ لاس زۆر نەخۆشە، دلخۆشى خەزال
بدەنەوه.

جا ئەوه ژن و كچ دووسەت كەس سازبوون، خانەوادەى ئەوانەى گەورەى عەسرن.
هیندیک گوارە لە گوێیان دەكاتەوه سەمايه
هیندیک كۆرپەى نەخشینی لە باوەشى دایە
ئەوه بۆ پرسیار هاتن بۆ كن خەزالى دل موفتەلايه.

سەریهخۆ نەهاتنە ژوورێ، لە دەرکتیو ئەوه ئیجازە وەرەگرن.
شل و مل و سایەگەردن هەمووی لە باوەشیان دایە كۆرپەى نەخشینه
دەیانگوت: برینی لاس ئى تیری چلكنە یان ئى ریشووى قەرە پۆشینە
یان موفتەلاى تیری خەزالە، یان بریندارى چاوى كاله، بۆ بە هیچ دەرمانیک
عیلاجى نینه؟

خەزال دەیگوت: كەس نەیهتە پێشى، سەلای گەورە و گرانم لى پابوو پووحى لاس
لەسەر فرینه

لە مردن نیزیکترە، پێم وایە لاس ناژى بە ژینە.

لاس سى كەرەتى لەسەر رانى خەزال ئاخ هەلدەكیشاوه

دەيگوت: شەرع و مەخسودی من و تۆ پێم بۆ پۆژى قیامت ماوه

ئەوه خەزال سەرى لەسەر شۆپکردۆتەوه و دەگرى لاس بەئەجەلەوه چاوى لە پێشى
هەلتناوه

دەيگوت: خەزال قەرە زولفى تۆ ئەمنى كردبوو پى بەندییه

ئێرەكانە بۆ من وەتەن نییه، غەریبییه

جیگایەكى غوربەت و بى كەسییه

زولفیكى خۆت بێنە لەسەر دلەمى دانى بۆ دیانەتى و بۆ ئامانەتییه

پى مەردى میران ئەگەر لێیان پرسیم، دەلێم: ئەوه ئى خەزالى مە لا نەبییه

لێم خۆش دەبن، عەزیهتم نادەن، بۆ من دەبێتە رەفیقى گۆرخانە و قەبرییه

مهيتى من بهرې بکهنه وه بۆ ولاته کهى خوش ئاواز و حەرييه

خانزاده خان زۆرى چاو له رېگايه، ئەمن بهرنه وه بۆ وى، با که لاکم ببيني، بۆ وى
به دبەختيه و خاترجه ميه.

ئەو جهندهزه و که لاکى من چاتر له عەمەل دينى

با ئەویش ورده فرميسكى خۆى به سەر کفنمدا هەلبوهرينى

با هيچى ديكه چاوهريى نه ميني

ئەو دهنيرى بۆ كاوله نوحسايه، داىك و خوشك و تايه فەهەم بۆ سەر گريان و

جهندهزم دينى

ئەو دهزاني ئەگەر عەتر و عەبيري دل گوشادى به سەر مهيتى من دابپرژيني

مهيتى من بهرې كه وه بۆ ولاتى حەريرى به پياده و به سواره

كەس نه لى مردووه، بلين كه ميک برينداره

خانزاده خانى حەريرى زۆرى دل له دواويه ئەو بيچاره

دهترسم پرۆى قيامەتى له بهر ناله و نزولهى وى نه به وه خلاس و پرزگاره

به لكو ئەو دوام بۆ بكا و بپاريتەوه له پەروەردگاره

بلى: هەچ هەقيكى منى له سەر بى، ئازاد بى ئەو فەقير و غەريب و هەزاره.

لاس سى كه رەتى له سەر رانى خەزال هەناسه هەلده كيشاوه

له سەر رانى خەزال ده بووه تهواوه

پاداشتى ئەو دنيايه هەر وايه، ئىحتيبارى به ئەسهحى به كەس نه داوه

عاقبيهت مەرگه كەس له مەرگ، ناگەریتەوه دواوه.

ئەى لهو خەبه رەى بۆ من دههات له نهكاوى

بابان ويرانم ژيانى دونيايه م ناوى

لاسه شورى بالهكان نايه تهوه سەرگه و بنگهى ديوه خانى، له كولمهى خەزال بگرى

ورده خوناوى.

ئەوه خەزال دهگرى و دهبارينى

فرميسك به سەر سنگ و بهرۆكى دادهپرژيني

له بهر خه می خه زال هه لال و بهیبوون و گوله جوت گول دوه ریتنی
 که سیکي نه گهر گویتی لی بی دلی برین و ته شهن دیتنی
 هه ج جاریکی توق و ته له سمی خماوی پادوه شیتنی
 چاوی پر له عه سرین به ناز و نیمناز هه لدیتنی
 سه لای گه وره و گرانم لی رابوو که سم له ماله باوانم نه میتنی
 جا کوا له عیلى مه لا نه بییان که سی وا ماوه خوینى لاسه شوړی باله کان بستیتنی؟
 دهبی له بن کراسیکه مه حمه ل داراییدا شه مامه و شه مامه رهنگینی باغه لی ژهنگ
 بیتنی

شهرت بی پاش لاسه شوړی باله کان نه یاندم به که س بیانزا کیتنی
 تا پوژی ناخره تی، نه وی پوژی خوداو هندی میری مه زن قیامت دیتنی
 نه و ومختی با لاس به لوتف و مهرحه مه ت بمديویتنی
 بزانی میراتی وی، خه زال نایدا به که س و به که سی نابریتنی.
 نه وه خه زال خوینى روومه تی ده هاته وه سهر گوپه که مبه ری
 دهیگوت: په بی که س مردووی وا گه وره و گرانى له مالى نه چپته ده ری
 خه زال ده بوو نه ژى، ده بوو ده سته به جی دلی ده ری
 کوا سواره که ی نه گهر له به ده نی ده رڼا غیره ت و تانووت و جه وه ره ری
 پاش وی کی ده ست بو شه مامه و شه مامه رهنگینی باغه لی به ری؟
 کی خه به ری بو من هینا به په له و له نه کاوه
 به منیان کوت: لاس و لاسه شوړی باله کان نه نگاوه
 نه وړو سی پوژه روونا کاییم که م بووه له گوشه ی چاوه
 بریا کویر بوومايه نه مديايه چیدیکه نه و دنیا نه خشین و په نگاوه
 سه لای گه وره و گرانم لی رابوو لاس که لله ی به گلیه وه ناوه
 جا کی په نجه ی بگریږی له باغ و باغچوله ی ساوا
 جا کی قه فی سمیلى وه کو ناوړی شمی خاو له سهر کولمه یه کی ناسک ده بزیتوی،
 حه یفی نه من مهرگم وه پیش مهرگی وی نه گه راوه.

خه زال ئه وه ده گری و ده بارینتی

که مبه ره ی ئالتوون له قه دی خو ی داده شکینتی

به قه وه ی په نجان زنجیره ی زولفی ده ردینتی

ده لئ: حه یفه پاش لاسه شو پری باله کان خه زال بمینتی.

ئه وه خه زال دایده مائی زێ و گهردن کهش و ئه شره فیه، فره ننتی و زێری سپیه

قوینتاسان که راست و چه پ ده بوون ده گهل گۆی مه مکیه

گواره و کر مه ک شو را به یان بو چیه

خونا و که ی گهر دنتی میراتییه

هه موویان کلغه تان بێن بیان بهن بو سه ر کووپه له ی خمیه

له پاش لاسه شو پری قرائیک به من پتویست نییه.

ده بی دابنیشم به به ده به ختی و به به رگ کوونی و به قه له نده ری و به سه ره کوینتی

جا کئ هیه له قابیله تی ئه ودا بی ئه گهر خه زال به ناز و نیمناز بیدوینتی

جا کئ هیه له قابیله تی ئه ودا بی ئه گهر له نیومه شه ودا خه زال له خه و را به پری

له سه ر سه رینتیکی قومه جاز سه ری خه زالی را بژینتی.

کئ هیه پاش لاس بتوانی به ری چل عاشیره ت بگری

جا بو من کویریان نه که م ئه و چاوی رهنگ باز و سه قری

جا کئ ئه و جار پیشی عیلى مه لا و مه لا نه بی را ده گری

لاس بوو کوومه گی بوون هه زره تی ئه لیا س و خدری.

تازه نایه ته وه ده ستان پیاوی وا ساحیب ئه رکانه

ئه من بۆیه لالم ده کرد دوو گو شه ی چاوانه

مژانگم ده کرده وه به تیر و به په یکانه

تۆق و ته له سم و زێ و زنجه ق و گواره و کر مه ک و ئاوده نگی و خه به رچی، له سه ر

سنگم دانا

ئه گهر لاسه شو پری باله کان پیم بکا باوه ری و متمانه .

پیاوی وا له هیه عیلى کدا نه بووه

سه لاقهت كهسم نهما، ماله باوانم ويران بووه
 وابزانه عيلى مهلا داود و مهلا نهى بهتالان چووه
 نهوه ههيبهتى لاس بوو، دهزانن لاس له دهست دهرچووه.
 دهبي من بيمه قهلهندهر و سهر بهكوئين و بابان ويرانه
 شهوي و رۆژي دهست بكهمهوه به شين و واوهيلا و گريانه
 دابنيم نهو دنيايهي نهگر لاس ليى دهگرتوه جي ژوان و سانه
 خوم ههلهدهگرم بوو رۆژهي نهگر خوداوهندى ميرى مهزن دهكاتوه ديوانه.
 كي بي له نوكر و له نوكرى نهوي دونيايه
 بو ئاغاي خوي بيكي بيني قهول و شهرت و وهفاه
 نهو ديومخانهي نهگر لاسي تيدا بوو، بوم ئاواله كاتهوه دهركي، زورم داخي
 كهوره و گران له دلي دايه
 عهكسي لاسم وهگير كهوي، بهلكو نهمنيش بگرمهوه دهردي موفاجايه
 بوئي ديوي لاسم بهسهر دانهيه، نهمن سوكنايي دلم نايه.
 كي بي له نوكر ريكي نهگر راسته و بهئسهحييه
 خهبريكم بو بهري بو ولاتي زمير و بو ولاتي بالهكييه
 بلين: لاس نهماوه و له ژياندا نيهيه
 خهزاله شوپي مهلا نهبياني بهجي هيشتووه بهميرات و بهميراتييه
 ههچ كهسيكي نهگر ميراتي بووي، خهزال حازره، چومكه به لاسي داوه قهولي
 نهسهحي و ئاخرييه.
 زور حهز دهكهه نهگر بمبهن بو ولاتي گهرميني
 زور كهس چاوهري نهو ميراتهه نهگر له پاش لاس بهجي دهميني
 دلم نيگهرايه، نهوهكو كهسيك بي له عيلى سوورجي و زورارييان بهزور ميراتي
 لاس بستيني
 كهسي وا نيهيه نهگر رمبي ههژده قهفي له پيش دوژمني بجهقيني
 نهوي داواي ميراتي لاس بكا، كهله ببهپيني

خو لاس نه ماوه تالان له تهرکه و تورکومان بښي
هيچ عيل و عيل باش و دوژمنېک نه تواني له کن وي چاوي هه ليني
ئو دوژمنېکي لاس ببيني دهستبه جي قرچه ي دهر وونييه و جهرگي خوږين
دهده ليني

سهری داده خا، ناتواني سهری هه ليني
دهزاني نه گهر بېزوي روحي لي دهستيني
ته واو بوو

بهيتي بهروبوو دريژي لاسه شوړي باله کان له شاري سا بلاغ له
مام نه حمه دي لوتفيم بيست، نه ورؤزي ۱۳۴۳.
قادر فه تاحي قازي.

میہر و وہفا

سەر هەلێنه بڕوانه تۆقان، تەلەسمان، زێپان، زنجەقان، گواران
 کرمەکان، ئاوەدەنگییان، خەبەرچییان، لەگەڵ گەڕی دەدوگمانە
 خالی ڕەش خێزەرە (۱) کردووە لە مابەینی سنگ و مەمکانە
 تیکەڵ بوون دە گەڵ زنجیرە زولفانە
 دوامان قەبوڵ بووە بزانه کاری سوبحانە.

ئەتۆ دەزانی خودا چاکی بە ئێمە داوه!
 مەمک وەدەر کەوتن وەکو هەناری ساوا
 چونکە عەزیزەت و عازابمان گەلێک کێشاوه
 خودا دوای قەبوڵ کردین چاکی بە من تۆ داوه.

دەرکی ماله باوان بە گۆل و هەلāl و سیوەرە
 شەرت و نەزری من چل مەرە
 چومکی ئەو کارە بە کەیفی من وەرگەرا
 لەسەر سنگی ئەو کێزە ی خێر کردووە جووتیک لیمۆی تەرە
 کە بیتو بزانیان میر و بەگلەران لەسەر ئەو لیمۆیی شەرە.

شوکرانە بە تۆ ئەو بیناهی چاوه
 دوام قەبوڵ بوو، تۆ ئەو نێعمەتەت بە من داوه
 لەسەر سنگی ئەو کێزە ی جووتیک لیمۆی کال داناو.

دەرکی مالی بابم ئەویەر ئەویەرە
 لە لایەک ئاغا یە و لە لایەک نۆکەرە

له لايهك ريدين سپييه و له لايهك عهمر بهره
له سهر سنگي ئه و كيژت خري كر دووه جووتيك گه وهه ره
شوكرانه بو تو ئه ي سه ميعي باني سهره

٦

كوته: ئه وه نه مردم دنيا وا ده بينم
نه ختيك وه ره پيشي ئه ي نازه نينم.
كوته: وه فا نه كه ي، دلم نه ره نجيني
ليموي كالم لي نه ژاكيني
په شيمان ي غاييم لي به ده ست نه يه ني،
خاتر خوشت بي نه حوال
خو چاوت كه وت به ليموي كال.

٧

ئه وه هاتنه وه بو مالي، ئه گه هاتنه وه ميهر هات كوته:
ماموستا مه جه لي (٢) خوداي ده گه رين،
مه جه ل له من هاتنه وه وه ختي تا وه لاتى
ميرو به گله ران حازر بوون بو سهر حوكم و حوكماتى
عافره تم له ده ستمدا نيه ئيختيار و ده سه لاتى
كه س نيه خه به ريكي ئه سه حيم داتى.

٨

ماموستا به وه ي كه م ئه گه بي مه كانه
پروحي كوللي زيرووحيكي دانا
بو خو م لي ره م و روحم چوته هه فسخانه
وه فا ده چيته سه فه ري حيجازى،

سه‌فهره‌که‌ی زۆر گه‌وره و گرانه

زۆر زۆر نارمه‌تم،

ده‌ترسم چاوم پێی نه‌که‌وتته‌وه به‌و زووانه

بمديبا لێم وهرگرتبايه ئيحتيار و متمانه^(۲)

داده‌نيستم به‌ دلی بريندار و جهرگی پر له‌ ژانه

تا ده‌هاته‌وه له‌و سه‌فه‌ره‌ی موعه‌زهم و گه‌وره و گرانه.

۹

مامۆستا که‌روێشک چێشتانان ده‌کاته‌وه چێشته‌ خه‌وێ

فێنکی ئێواران ده‌فێرێ که‌وێ

ئهمن دنيايم له‌به‌ر وه‌فا ده‌وێ.

۱۰

مامۆستا ده‌ستی منت به‌دامانه

ده‌نده‌مێ يا‌قوو‌تی عه‌بدلحه‌سه‌ن و له‌علی پوممانه

جه‌واهێری له‌ بیست و چوار، ئه‌وی به‌ قیমে‌ت گرانه

ده‌نده‌مێ چاوم به‌وه‌فا پکه‌وێ، دلم زۆر له‌ ژانه.

۱۱

کێ بوو^(۴) له‌ مامۆستای ده‌ گولباوه

به‌سه‌ر شانی راسته‌یدا ئاو‌ری ده‌داوه

موس‌ته‌عیدیک، فه‌قییه‌ک له‌ خزمه‌تی راوه‌ستاوه

مامۆستا قاقه‌زیکێ ده‌نووسی،

مێر له‌ بنی قاقه‌زی ئیمزای لێده‌داوه

ئه‌گه‌ر وه‌فا بێت بۆ حوجره،

کاریکێ زۆرمان له‌ سه‌ر وی مه‌حتهل ماوه.

کوټی: بابه دهستی منت دامانه
 له زهمانی هزرهتی ئادهم تا دهگاتهوه ئهو زهمانه
 ئازادی شتیکی چاکه بۆ موسولمانه
 ئیجازهم بده بۆ نټو رهفیک و ئاوالدهرس و متمانه
 چومکه سهفهرمکهمان گهوره و کرانه
 با ئازادم کهن نهوان خزم و دۆست و کهس و هامدمرسانه.

شا گهردنی هه لټنا پیدهکهنی
 نهتۆ زرینگی سه لټی، ره بهنی
 نه چیه کن مټری خواجه هه سهنی.

دهیگوت: بابه بهوهی کهم نه به دیه
 نهتۆ ئاگات له دلی من نییه
 دایمه روحم له چنگی مټریدا هه فسییه
 درۆ و دهلهسه فایدهی نییه.

بابی پټی کوت: بهوهی کهم نه گهر بیناهی چاوه
 پټم نهتۆ رټ لټی گوراه
 عاقلت لټی شټواوه، په رییان دهستیان له دلت داوه
 یا زنجیرهی زولفی ته نافه و له گهر دنت کراوه
 یان نه بروی تیره و له جهرکت دراوه
 جټی دهمی مار پاش هه سالان ته شهنی هټناوه
 نه من نه مکوت به مټری قاییل نیم، کاری خۆت لټی بټی تهواوه؟

وهفا دهلّی: بابہ دایکم بانگ کہ، چون سووتاوم له دهردی دلّییه
 دایکم به منی داوه شیرى سپیہ
 چۆن کہس ناگای له دهردی کہس نییہ.

ئەوہ ناردیان له دووی دایکی،
 دایکی هات. برایم پادشا پتی کوت:
 ئەوہ چییہ ئەو کار و باره؟
 وهفا وا دلّی برینداره،
 تەمایەتی له دەستم دهرتنت ئیختیاره.
 عافرت پتی بلّی: عاقلی نہ ماوہ
 قسیکی ئەمن کردم ناگہ ریتتەوہ دواوہ
 دەست له میترئ هەلبگرئ،
 خاترجەم بەشی وی پتوہ نہ ماوہ.

کوتی: کیزئ کیزئ کیزئ کیتیہ
 سەری منت بیتتەوہ بەقوربانى سەریتیہ
 پیای خراپت ببنتەوہ بەقوربانى زنجیرەى دەکەزیتیہ
 مەترسە تا رۆژى قیامت تەمام پتیہ.

مامۆستا دایمە روحم وەک تەیری تیزبال لەسەر روحي میترئ دەگەرئ
 دەمرمەوہ لەبەر شەدیکى ئەلوانى کورە کۆر حوسینی فەرەجوللا
 ریشووی له مابەینى چاو و برۆیان دەکاتەوہ شەرئ

چاوی ئەستیرە ی رۆژنیە هەلاتوو، کاروانی پیشانی یەکتەری دەدەنەو: ئەو ئەستیرە ی رۆژنیە هاتۆتە دەر لە گەوهری^(۵).

۲۰

جا بانگی مێرێ کرد کوتی: ئەو ئەتۆی راوەستای لەسەر جووتیک
کەوشی پانیە فەرپاشی سەر نوقرە بەندیە
لە پێت دایە ئاوالکراسیکی قەنەوزی پەر تاوسیە
کراسیکی عاسمانی مەحمەل داراییە
چارشێو شانیککی موشەججەری ریشو نیوگەزیە
بشتیندیککی خال خالی هەژدە گەزیە
کلۆیککی سیمرێژولی چەسپ کردوو بەدری بەحریە
مێر گەندومیە، سوور و سپیە
تەرحی ئەو حۆریانە ئەگەر خودا دروستی کردوون لە بەحەشتی
باقیە.

۲۱

دەپوت: مامۆستا دەستی منت دامانە
ئەتۆ بە مەت خوێندوو ئیننا فەتەحنا و سی جزمە ی قورعانە
ئامانەت مێرێ بی، ئەمن سەفەر زۆر گەورە و گرانە.
شێت دەبم ئەگەر مێر بۆ من هەلدینی چاو
کۆلمە ی دەلێی بەفرە و دۆشاوی پێدا رژاو
تیریکت لە جەرگی داوم لە پشتم پارچاو.

۲۲

مامۆستا دەستی منت بەدامانە
لە دنیا یەم نەکە ی سەرگەردان و دەست لێک بەردانە

حوکمی وهلینئیمه تم له سهره و گهره زهمانه
 بی عهری باب کردن یه گجار کاریکی گرانه
 هه تا دیمه وه میتر کله ی نه پری له چاوانه
 دانه نیشی وهک سه غیر و که سیکی لئی قه ومابی له کووچانه
 ئه و دنیا یه بو هیچ کهس هه تا سهر نه ماوه
 ئه و حوکماته ی ئی منه، بام عومری پیره مه ریکی ماوه
 هه کاتا له و سه فهره ی نه گه راوه دوواوه
 ئه من به بی میتری قهت له خو م نابینم کام و کاوه^(۶).

۲۳

کولمهت به من بمینی به شه مامه ی حهوت رهنگه،
 له کوره بیستانچیان به جی ده مینی،
 شه خته ی پایزی له لایه کی داوه.
 چاوت به من بمینی به ئه ستیره که ی روژی،
 ئه گهر گه ز و نیویک له پیش ئه ستیره که ی مه لای ماوه راندا گوشه ی کیشاوه.
 ماموستا ئه من ده رو م ئه ما دلم له خزمهت تودا به جی ماوه.

۲۴

میتر ده یگوت: چبکه م، ئه وه خودا وهندی میری مه زن پتیکی نه هینا
 کار و بارم
 هه تا دیمه وه هه ر ئینتیزار و لئو به بارم
 ئه گهر له دنیا یه شم بو نه بی له قیامهت پیت منه تبارم.

۲۵

میتر ده لی: ماموستا هه زار جار دهستی منت به دامانه
 ئایه تیکی عه زیمی به سه ردا بخوینه ئه گهر بویم (بو من) ده لئین

ئايەتى عەبدورپەحمانە
 ئامانەت دارى بىي وھيسەلقەرھنى ماھىدەشتى بەغدايە،
 لەگەل وى بن جەمعاومرى دە پەريانە.
 سەلای گەورە و گرانم لى رابوو،
 پىم وايە پۆزى دەست لىك بەردانە.

۲۶

ئەي داد و لە دلى من چۆن بوو بەھاوارە
 سەرى منت بىي بەقوربانى بالتۆيەكى سەمبورى قاقمى دوگمە بازارە
 بۆ خۆت پۆيى بۆ منت بەجى ھىشت خەم و پەژارە.

۲۷

ھەوەل يا پادشاى غەفوور
 دووھەم يا پادشاى غەفوور
 يا قورعان و يا زەبوور
 يا سەھىدى ساحىب نوور
 لە شەيتانمان كەي بەدوور
 مېرېم بۆ بېتە حزوور
 كارى خوارم بۆ پكەي جوور.
 خالەقى ھەيى پەحمان
 بە تۆم ھىناوہ ئيمان
 دوور بىم لە شوپىر و شەيتان
 قىسمەت كەي باغى گولان.
 ئەوہ وھفا سووار بوو.

جا ماموستانا له منيه وه ته مه شاكه به دوو چاوه
مير دهلي گولي به هارتيه و تازه كانه ي غونچه كردوه و شكوفه ي
داوه

دهلي و نه وشه يه و تازه كانه ي دم به گلييه وه ناوه.
وختيشم لي درهنگ بووه، هاتوته وختي بانگي ئيوارئ
چاوت به من بميني به ئه ستيړه ي روژئ، كولمت به من بميني به گولي هه نارئ
سبحه يني هه چي زووتره بوم بچو بو سهر كانی شيخان، كانی و پروبارئ
باجيره ي ريگايه هه لگرم به ديتن و بوني يارئ.

وهفا به ماموستاناي كوت:
دهروم به شم به خاكي مه غريب زه مينئ- وه نه ماوه
دهستي منت دامين بي ئامانه تتيكه له كن توّم داناه
نهي شكيني نه و شووشه ي گولوت لي پړاوه
چون كوله كه^(۷)، پوحم له و شووشه گولاوه ي ناوه.
نه وه وه دهر كهوت وهفا.

كي بي^(۸) له ميړي به زنجيره ي زولفانه
دهلي كوتره و لي و ن بووه هيللانه
سبحه ينان بازه و ئيواران ته پړانه
نيوه پړيه به رخه كوپه له ي دوواي ميگه لانه
هه لي ده كرد چرايه كي زه پنيشانه
له گه ل خوي هه لده گرت كلفه تتيكي دهوله تخانه
دههات بو نيو له شكر ي گه وړه و گرانه

بۆ نئو له شكري بۆ به عسهت و بۆ ئيمانە
 گه لێك دهگهرا له نئو له شكري گه وره و گرانه
 قهرهول دهنگيان دهدا، كتيه ئه و متمانه؟
 دهیگوت: كتيه مه زلی پادشایه، مه لیک شوجاعی ساحیب نام و نیشانه؟
 كارم به مه زلی وی ههیه، ئه ی مه عمووری دهولهتی و مه عمووری میرانه.
 پیشانیان دا.

۳۱

خپوه تیکي دامین به زێری سهر به ژهنگار هه لدراره
 وه بهریان داوه دوو سهت تیرهگی له علی پوممان، له گه ل پازده ئالتوونی
 تازه دروستکراوه

تهختیکي میری بۆ مه لیک شوجاع داندراوه
 نیشانه ی سهگی له پشتی سهری هه لاره سراوه
 میتر دهستی هه ده بی به سینگی دهگرت والیتی ده کرده وه سلاره
 ئه گه چاوی پیده کهوت دهعه به سا، بۆ ته کللوم جووایی پۆ نه ده دراوه.

۳۲

میتر دهیگوت: سه لام ده کهم له که سیک ئه گه ر جووایی سه لامم بزانی
 به له دبۆ له عیلمی نه سرومینه ل لا سی جزمه ی قورعانی
 ئه من سه لامی خۆم مه حتهل ناکه م، ده یبه مه وه بهر مه له کی ده عاسمانی.

۳۳

شا نوتقی کرد و هۆشی هاته وه بهرۆ، وای جواب دهداوه:
 دهیگوت: کیژی سه رم لی شیواوه
 عاقلم لی په شوکاوه

کهس نهیدیوه به شه و پۆژ له مه غریبی سهری دهره یناوه
 شه رق و غه رب و جنوب و شیمال روونا که به و شو ق و تاوه

نووری جه مالت له به حر و به پیهی داوه
هه چ که سئ بتدینئ عاقلئ ناقیس و ناته واوه.

۳۴

کورسیکی مورسه سی جه و اهتر به ندیان بۆ میترئ داده ناوه.
دهیگوت: چکارهی، بۆ سهرت بۆ مه غریب زه مینئ هیناوه؟
کوئی: هاتووم و دهخویم
به ئه لماسان زگان ده دیم
به کتردان سهران ده بیم
نابه لهدم، له عه کسیدا نووسراوه، خوشه ویستی وه فایه یهک و دووا زده
به زتیری ده کرم.

۳۵

مهیه، خوړینت بی فایده یه
وهفا پیاوئیکی ره شیده، نه ئی پهمه یه.
خاترجهم به، دهست له میتری وهفا هه لبره، بۆ کهس نابئ، بۆ کهس
نایه ته ره دایه
هه تا وهکو روحی له قالبی دایه
هه تا وهفا نه یه ته وه له سه فهری حیجازئ و نه گه ریته وه ئه و پادشایه.
بی فایده یه له دواى قسه ت کارنایه.

۳۶

دانیشن به خه مناکى و به بی دهنکی
به خه مناکى به دلته نگی و به دین له نگی
خوشه ویستی وه فایه ده یه نه وه بۆ ولاته که ی فه ره نگی.
دانیشن به خه مناکى و به هه ژاری
به ده رده داری و به دلبرینداری
خوشه ویستی وه فایه ده یه بن به دیاری.

خه به ریکم بۆ بهرن بۆ حوکماتئ
 به و جحیلانه ئهوی عومریان چارده سالانه، تازه دهگاتئ
 له خۆیان بدهن حونه و غیرهت و زاتئ
 خوشه ویستی وهفایه دهیبه نه دهری له ولاتئ.

میر به غوربهتی فرمیتسکی دههات له چاوه
 هر جار یکی به غوربهتی ئاوری دهاوه
 شاره کهی مه غریب زه مینئ له کۆرهی گریاننیاں دهاوه.
 که یخودایان دهیانگوت: چکهین بی دهسه لاتین، دهستان به ستراره
 سه لای گه وره و کرانم لی رابوو، به جاریک دینمان نه ماوه.

دهستی به سنگی دهگرت و له ماموستا کهی دهکرده وه سلاره
 میر دهیگوت: ماموستا سهت جار دهستی منت به دامانه
 وهختی وهفایه بیته وه له وه سه فیری گه وره و کران و به ده بختانه
 وهفا پادشایه، له سهری دهفرن پۆلیک باز و له دامینئ دهفرن پۆلیک
 ته پرانه
 بلئ: میر خودا حافیزی کرد. سه لام لی رابوو وهختی دهست لیک بهردانه
 ژن و مندالی مه غریبئ دهیانداوه له شین و گریانه.

بۆت به چپایه مه غلوبیان هه لده لیم، سهری به نیستییه و بنی به تاوه
 سه لای گه وره و کرانم لی رابوو که سم له ماله باوانی نه ماوه
 خوشه ویستی وهفایه و له مه غریب زه مینئ ئه سیر کراوه.

بۆت به چپايه مه غلوييان هه لده لێم و دهروانمهوه بهری به دهنی
زهینه که ی خۆم ده دمهوه و لات که ی خه تا و خوته نی
مێریان به یه خسیر برد و وهفا ده مینیتتهوه به ته نی.

بۆت به چپايه مه غلوييان هه لده لێم و به هاره و مختی سونبول و هه لال
و به یبوون و گیاخاوه
سه فهری زۆر گهوره و گرانه، نازانم له چ جێیهک به جی ماوه
له هه موو جێگایهک داد و هاوار و قاوه
ده لێن: خۆشه ویستی وهفایه له مه غریب زه مینی ئه سیر کراوه.

به هاره، ئه من به و به هاره ی ناکه مه وه متمانی
له خه لکی شین ده بۆوه هه لال و به یبوون و گیا خاو، له من گو له کاکرویان
به مانگی نیسانی
ئه من ئیخسیرم ده رۆم، ئه م ما کهس به خه بهری وهفا نازانی
ئه جهل دایمه له پیاوی ده گه ری، ده ترسم نه مایی به مانی.

به هاره، ئه من به و به هاره ی قهت نالێم به هاره
له خه لکی شین ده بۆوه هه لال و به یبوون، له باغی مه غریبی گولی سیوی
خوساره
له منی قه له ندهری بابان وێران گو له کاکرویان سه ر ده که نه وه لاره
پێگای سالتیک خه بهری هه موو که سێک هیه، ئه م ما به خودای خه بهری
وهفا زۆر نادیاره
زۆر ده ترسم به دوا ی ئه جهل بوو بیتته وه گرفتاره.

به هاره، له خه لکی به هاره له من ناته واره
 له خه لکی شین ده بویه هه لال و به بیوون و شلکه گیاخواه
 له منی قه لهندهری بابان ویران گوله گاگرۆ (که گرۆ) یان دهم
 به گلپه وه ناوه
 سه لای گه وره و گرانم لی رابوو، پیم وایه وه فا نه ماوه.

دهیگوت: ماموستا وه فا سوار بووه له ولاغیکی رهش کویتی که فه ل
 پانه
 تازه هاتوته وه له حیجازی، زیارهی وی زور دهرمانه.
 بلای: جا چون شانت هه لده گرۆ دانیشی له نیو پیاوانه؟
 ده زگیرانی تویان ئیخسیر کرد و بردیان بو فه رهنگستانه.

کاسپان، جووتیران، جووتیان به رنه وه سه ر کووپه له ی ده خمانه
 شل و مل و سایه گهردان بېرن زنجیره ی زولفانه
 که یخودایان بگرین وه ک که سیکی^(٩) تازه مردوویان هه لگیرایی له بهر
 ده ستانه.

خه بهریان دا به که یخودایان، هاتنه خوار ی سی و دووه
 هه موو خه مناکن پاکی ده لیتی مردوویان لی مردووه
 بی ده سه لاتن، ده لیتن: میریان به یه خسیر بردووه.

به خانم و خاتوون بلین: چیدیکه نه که نه وه نه و به ره و به رو هه لبه ز
 هه لبه زی

بېنه سهر خمخانه، له خمی نین لفکه و کوچکه و کهزی
نهوه دلی مېړی له مهمله که ته که ی فەرهنګستان دهرزی.

۵۰

جوابېکم بۆ بهرنه مالّه بابی جوابېکم بۆ بهرنه مالّه باوانی
نهړون، نهترسین، وهفا نهګر بیتو نهوه دهرده بزانی
وهفا وه دواى من دهکهوی، بایم له جیګای خوی دانی.

۵۱

بلین به مه لایان: چیدیکه نه چنه وه قوتابخانه
فهقیان، میرزایان، مه دهرسه بکه نه وه ویرانه
جا چوّن موسولمان یه خسیر بکری و یه خسیری دهستی کافرانه؟

۵۲

نهوه میتر به شانی راسته یدا ئاوپری ده داوه و گهر دنی هه لده هیناوه (۱۰)
دهیګوت: له دلېکه من گهر پین چندی له هیشه و چندی له ژانه و
چندی له کاوه کاوه
خه می نه وه مه نه گهر وهفا هاته وه، ده لین: میتر نه ماوه.
نه ویش زوری عه زیته و عازاب و سه خله تی و ساغای ده گه ل من کیشاوه
ده ترسم دلی گهر د بگری و خه مناک بی نهو شیرن لاوه.

۵۳

ماموستای ده هاته پیشی، دهیګوت: چبکه م؟ بی ده سه لاتم، ده سه لاتم نییه
ده نا نه مده هیشت میتر نه سیرکه ن بییه ن به یه خسیریه
چبکه م وهفا بی خه به ره و هیچ خه به ری نییه
قه ستم به وهی که م بی مه کانه
نه گهر بتبه ن بۆ ته رکه و تورکومانه
خاترجه م ده تبهن بۆ خاکی فەرهنګستانه

خه بهر دار دهبن تهواوی موسولمانه
دهست هه لئاگرن خاتر جه م به ئه ی جانانه .

۵۴

وهفا دیته وه له چه جی، نیزیک بۆته وه له مهمله کهتی خۆی، خه لک دهچنه زیاره تی.
وهفا کوتی: لازم نییه بیته زیاره تی، زیاره تی من به کهس قه بوول نییه
میرو و نه هیشته بایه بیبهن، زیاره تی من چییه؟
سه ری من بی به قوربانی به ژنی باریک و دوو چاوی بهنگییه
یه خسیریان کرد بردیانی بۆ ولاته که ی غهیره دین و فه رهنگییه.

۵۵

دایکی کوتی: پۆله چ نه بووه، چ نه کراوه، خه مناک مه به چ نه قه و ماوه
مه غریب زهمین چۆل نه بووه، هر وهک خۆی ماوه
کیژی شل و مل و سایه گهردن ئیخسیر کراوه.
ئه من شهرتم کردووه، قه سته م به وه ی ئه گهر بی مه کانه
عه رز و عاسمانی به بی ته ناف دانا
سه ردار ی دلت به، هه تا خلاس ده بی خاکی ئیسلامه.

دایکی ده لی، کوتی: پۆله ئه تو سه ر بده که سکی ئه گهر مه زرا و زهمین ده کیلی
جا پیاو بۆ عافره تیک سه ت و بیست و چوار هه زار مال به جی دیلی؟
پۆله ئه تو تازه ها توویه وه له غوربه تی، سه ری دایکی خۆت بیته وه به قوربانی
سه رییه

ئامانه ت بی وه یسه لقه ره نییه
دهستی منت داوین بی کاری کردن نییه.

۵۶

پۆله قسه ی دایک بۆ کوپ یه گجار زۆر تهواوه
نۆ مانگ و نۆ پۆزم له سه رت کیشاوه

شیری سپیم به تۆ داوه
 شیرى مه‌مه‌که‌کانم چه‌لالت بى، نه‌چى؛ چ قه‌وماوه؟
 له‌ بۆت هه‌لده‌به‌ستم جیسر و له‌ دامینى به‌حران بگه‌رێ گهمیه
 دوازده‌هه‌زار سوارت بۆ سازده‌که‌م پاکی بلێن: ئه‌وه‌ ولاغیان
 بۆره‌ و سپیه

له‌ بۆت دینم کچی پادشای سه‌فیه
 سه‌فه‌رى هات و نه‌هاته‌ فرزه‌نده‌ کارى کردن نییه.
 ئه‌و کاره‌ له‌ عاقلی هیچ که‌س نایه
 تازه‌ بابت گرتوویه‌ ده‌ردى مه‌رگ و ده‌ردى موفاچایه
 میراتى بۆ تۆ به‌جى ماوه، له‌به‌ر حوکماتى که‌س هه‌لنایه
 بۆ له‌ تۆ وایه‌ دنیا هه‌ر مێرى خواجه‌ سه‌سه‌نى تێدايه‌؟

٥٧

به‌مه‌غریب زه‌مینى بلێن که‌یخودایان عوزه‌رایان وه‌زیران بگرن
 جه‌ماتى

بۆ وه‌فا پکه‌نه‌وه‌ ده‌رکى حوکماتى
 مباره‌ک بى پادشایه‌تى، رۆله‌ خودا ده‌تداتى.
 سه‌رى دایه‌ خۆت ببێته‌وه‌ به‌قوربانى سه‌رییه
 بى پادشایه‌تى به‌ده‌به‌ختیه
 ئه‌وه‌ مه‌غریب زه‌مین پادشای نییه
 ده‌لێن: جێیه‌کى بى پادشایى، که‌س ته‌لاقى نییه^(١١).
 به‌قا مه‌که‌ به‌وان شل و ملی ئه‌گه‌ر تازه‌ ده‌گاتى
 دانیشه‌ له‌سه‌ر حوکم و حوکماتى
 بێنه‌ به‌ر ده‌س خۆت حوکمات و ده‌سه‌لاتى
 هه‌چى پادشای له‌ دنیا دایه‌، هه‌موو که‌س کچی خۆیت ده‌داتى.

وهفا دهیگوت: دایه قهستهه بهوهی کهه نهگهر بیناهی چاوه
 بی عاقله، عاقل و ئیختیارم له دهست خوڤدا نهماوه
 پاکی بهدهستی میژییه نهگهر حهفس کراوه
 سهت داخ و موخافهتی نهوه دهمکوژی، نهگهر دهلین دهزگیرانی
 وهفا به یهخسیر براوه.

قهستهه بهو خودایهه کهه نهگهر بهتهنئ
 زهینی خوڤ داوهته رندوولی^(۱۲) کویتستانان، ههلال و بهیبوون و گیابه‌ند
 و خاوا تازه دهگهنئ
 دهست له میژی هه‌لناگرم هه‌تا مه‌عموری میران نه‌مبه‌نه‌وه مالۆکه‌که‌ه به‌ته‌نئ
 جا توخلا کافر قهت موسولمانی ده‌ده‌نئ؟

کوئی: رۆله سه‌ری منت بیتته‌وه به‌قوربانئ سه‌رییه
 دانه‌نیشی به‌خه‌مناکی و به‌دلبریندارییه
 شوهرتت بروا بلین: له نه‌کاو پادشا مردووه و وه‌فا ئاگای له‌خوی نییه
 بلین: به‌خولای بی عه‌قله‌ جا عافره‌تیکی خویری چیه؟

کوئی: دایه چ بکه‌م ئاخ‌ر دل‌م به‌دهستی وی به‌ستراوه
 نه‌ویش دلی منی به‌ئامانه‌تی به‌په‌ریان داوه
 به‌ندی نه‌و دل‌ه ناکریتته‌وه تا نه‌بینم به‌ژنی باریک و نه‌و به‌له‌ک چاوه.
 قهستهه بهوهی کهه نهگهر بی مه‌کانه
 سبچه‌ینئ نه‌من له مه‌غریب زه‌مینئ به‌جئ دێلم وه‌سیتنامه و عاقل و فامه
 وه‌ دوا‌ی ده‌که‌وم هه‌تا ئیختیاری دل و کامه.

دایکی دوو ره کاعه تی سوننه ده کرد و به ره و قوبله راده وه ستاوه
دهیگوت: کهس ئیختیاری توی نییه و کهس ئیختیاری ده ده ستدا
نه ماوه

چون به کفله کونیک ئه و دنیا یهت سه رانسه ر داناوه
به حوکی تویه پرونا که بیناهی ئه و دوو چاوه
سبحه نیی بلین: وه فا بونی نییه و له سه ر پهنگی خوی نه ماوه
به لکو نه ینا سیتته وه به ژنیکه باریک و به لک چاوه.
شه وی نه نوست تا سبحه نیی ده بیته بهری به یانی
ئه و پرووی کرد له ده رگای په حمانی
هه تا وه فا نه چی بۆ سه فه ری گه و ره و گرانی.

میریان که ده برد، له ریگایه تووشی پیریژنیکی بوو، کوتی:
دایره مه زلت ئیره یه و به لکو مه زلی به ئه سه حیه
سه ری میریت ببیتته وه به قوربانی سه رییه
ئه تو شه رمیک بکه له سه ری خۆت ئه گه ر سه رت سپیه
سواریک دی نه له گوین که سه و که سی له گوین نییه
سوار بووه له ولاغیکی رهش، کویت شیره خه زالییه
عه سلّه به حرییه و ولاغه که ی عه ره بییه
سه قای^(١٣) ئاوزهنگی له علی پوممان و یاقووتی عه بدولحه سه ن و زیتری
سپیه

له شانی دایه رمبکی دهم رهشی هه ژده قه فیه^(١٤)
له خوینی نه کرد و لئی ده تکی دلۆپی ده خوینییه
له پیی دایه جووتیک چه کمه ی سمایل نامه ی وه ستا نه سیریه

له بهرى دايه خه نجه رىكى دهم رهشى دهسك نىرؤييه
له سهري داوه پؤلىك په رى تاووس، گه وال گه واليانه (۱۰) دهگل ساو
و هورييه

هانى له كنت بى به نامانه ت چل و پىنج ئه شره فييه
ئه گه هات منت بمرم بانگى كه به ديانه ت و به ميوانيه.
بلى: بؤ وا هه لوه داي بؤ وا هيچ عاقل ت له كن خؤت نيه
ئه گه كوتى: چكارت به منه؟ هيچ كارت به من نيه.
بلى: راستى دلى خؤت بلى، تا بتدهمى خه بهرى ئه سه حيه.
چه ند رؤژ له وهى پيش له شكرىكى گه وره و گران هات، ده گه ليان
بوو كيژىكى به لك زهر د و سوور و سبييه
وهك كووزله لى نىو كانيه

ئو وىش وهك تۆ دىوانه بوو، هيچ ئاگاي له خؤى نيه.
دهيگوت: ئىخسیر کراوم، ده مبهن به يه خسيرييه.

۶۳

داپيره سه ت جار دهستى منت به دامين بى له يادى نه كهى، نه چى
له بيرت

سه ت رحمة له خؤت و سه ت رحمة له شيرت
مندالم تازه ده گه مى، ئافه رين بؤ فكر و را و ته گبيرت.

۶۴

هات وهفا گه يشته وى، پيرىژن بانگى دهكا:

سواره، ئه رى سواره كهى ئه سپه خرى (۱۶)

ئه تۆ دىوانه بووى، ده لىنى كۆترى هه لده فرى

چؤلى و به رى و دهشتى ده برى

خۆزگه م کاته وه به و دايكهى ئه گه ر تۆى ده بيه وه به كورى.

پوژ درهنگه سوارهکەى ساحیب متمانە
 سەرى داپیرهى خۆت بېتتەو بەقوربانە
 حەزەدەکەم لیڤە بەولاغت بگرتووە وچانە
 لە داپیرهى خۆت ببیەو بە میوانە
 ولاغت ئیسراحت دەکا، بۆ خۆت پخۆی پاروێک نانە.

٦٥

ئەى لە داپیرەم چەند مێهرەبان و چاکە
 پیریش بوو، کۆلمەى دەلێنى سەر گۆلى مێلاقە
 ئەى خۆزگەم کاتەو بەو کورە ئەگەر تۆى دەبیەو بە دایکە.
 داپیرە سەرى منت بېتتەو بەقوربانى سەرییە
 پێگام دوورە، ومختى دابەزینم نییە.

٦٦

دەيگوت: جا پۆلە لە کەنە منە خەبەرى بە ئەسەحییە
 ئەمن دەرمان دەکەم جیگای تیری غەیبییە.
 ديگوت: پۆلە بەوێ کەم ئەگەر پەرۆردگارە
 کێژیک هات زۆر لە تۆ زیاتر دلى بریندارە
 دایمە چاوەڕێیە و ئینتیزارە
 یەگجار زۆر دلى پر لە خەم، لە هاوارە
 داپیرەت بەقوربان بى، بۆ خۆم دیم، هەتا دەتوانى لە ولاغت ببەو
 سوارە

نە بۆخۆت ئیسراحت بکە و نەبە مەرکەبت بگرەو قەرارە
 چومکى ئارامى دلى تۆ یەخسیری کوففارە
 بەلکو خوداوەندى میرى مەزن پێک بێنیتتەو ئەو کاروبارە.

پیاوځکی زوړ شوڅ و شهنگی
 کاران پکه به مه بخی^(۱۷) و به بی دهنگی
 زوو خوټ بگهینه سی قه لاتی فهرنگی.
 دهستی منت دامین بی، چل سوارهی غهیبی ببن به ئاوالټ، دهگلټ
 بگرڼه وه قه راره

چومکه هر تکتان عاشقن، ئیسلامن، هر تک دللو برینداره
 چانییه نه گهر چاوی پیت کهوت موتمه ئینت ده بی، ده لی: نه وه یاره.
 همیشه دلی له ئامان و داد و هاواره
 چومکه غه ریه یه خسیر و بی ئیختیاره.

پتی له رکتفی مایه نی شیر خه زالی دهنه،
 بیسمیلا هه پرهمانه پرهمیم، تا بزاین چوڼ پیک دی نه وه کاره
 سه قاوی ئاوزه نگی زیره و قه لټاغی زینی سه ده فکاره.
 نه وه وهری ده که وی.

ده لی خودایه له نه کاوه هه چی به سهرم هات به سهرم هاتی
 نه تو پادشای پرووناکی و زولماتی
 ته نگی ریگایه م زوو بو بکیشی، بگه مه شاری سی قه لاتی.
 خودایه کی نه زه لی و نه به دییه
 نه له ره نگی کهسه و که سی له ره نگی نییه
 ره فیکم بن خدر و نه لیاسی غایبیه
 چومکه هیچ کهس له من زیاتر دلی بریندار نییه.

کئی بوو له کاکه وهفای دهگولباوه
 له زاری مهرکهیی دهکرد ددانه لغاوه
 دهیگوت: داپیره مؤئینی، دوعای بهرچومم بۆ بکه دهولت زیاد
 و مال ئاوا.

بهوهی کهم ئهگهر ئه بهدییه
 ئه من ناشوناسم، لهو شاره شوناسم کهس نییه
 بئی ئیحتیارم، ئیحتیارم نییه له دهستییه
 خاترجه به، نامووسم ئی تو نییه
 ئهوه ئی وهفایه، ههلم گرتووه به ئامانه تییه.

کورپه دهستی منت دامین بئی لیت دهپاریمهوه به ئالان
 خهزینهی خۆم ناکه م تالان
 بېمه سهر کۆیلهی^(۱۹) مندا لان
 بۆ سهرزهنیشتی مام و خالان.

سهرفی نه زهرم لی پکه
 به قسهی دلت م دهگه ل مه که
 به دبه ختی خۆت نازل مه که.
 خهزینهی من تالان مه که.
 نامووسم بهیداغی رۆمییانه
 دهچنه بنی بهندیخانه^(۲۰)

سەت جار بۆلۈن: ھەفسى گرانە
 نەجاتى دەبى جانانە
 ئامانەتى من سولتانه
 ساحىبى شاھى شاھانە
 بت و لات و عەززا جانە
 تۆبەچت ھەيە متمانە؟
 پاكىم لە كن ئەتۆ دانا
 ئەمن بېھخشە ئەي گيانە.

۷۴

كوتى: زولفت قۇبەنى (۲۱) پىحانە
 سەرى منت بى بە قوربانە
 ئەو چىيە ئەو داد و فىغانە
 شىن و واوھىلا و گریانە؟
 ئەمن پادشام شاھە نشام
 داراى قىسمەتتىكى دنيا
 بەبت و لات و عەززا قەستەم
 بەخالى مەمك و بە پەرچەم
 لەگەل تۆمە چاۋ و دىدەم
 بەخۆم نىيە دەستت بۆ دەبەم.

۷۵

ئەگەر دەپرسى ئەحوالىم
 دەردەدار ۋە جگەر تالم.
 مال و دەۋلەتم من ناۋى
 سەبارەت بەگەردنى لاۋى

زۆرت له سهر ئه من چووه
 له شکر ئه گهر هات و رابردووه.
 ئه گهر هاتبووی و دهخوری
 زالم بووی زگت دهدری
 ئیک و دووازده ئه منت به زێر کری.
 ئیشتیبات کرد ئه ری جانە
 ئه و دنیا به له من وێرانه
 سوێندم خواردووه به قورعانه
 به بی و هفا نامهوی ژیا نه.
 پادشای و ساحیب ئیختیاری
 تو گهرهی، دايمه موختاری
 هم خونکاری^(۲۲) و هم سهرداری
 دهست هه لگبره بو تو ده بی یاری.
 سه ری منت بی به قوربانی سه رییه
 خاتری عیسانی و روحانییه
 خاترجه م بو تو ژن قات نییه.
 چومکی عومری من بیست ساله
 دلی من مه خه به ناله
 غه ربیم نه حواله تاله.
 منت بمرم مه به شه ریکی ئه و به شه
 به عیسانی مریه م ببه خشه.

۷۶

کوتی: کیژی گهر دنت ده لیتی بلووره
 فکر بکه غیره نت زور جه سووره
 هه فتیکت ماوه، ومختت دووره.

وهفا هات داخلى سى قه لاتى فەرەنگ بوو.

ئەوى ئاشقن خوش دەكولتېن

خوش دەكولتېن وەككو مەنجهل

وەك مەنجهلى ئاور لە بن

شل و مل و سايە گەردن

تېك پزابوون چەن كچ و ژن

خان و بەگلەر ھىدى و ھىمن

نېرگىز و ھەلالە و بەيپوون و سويىسن.

دەگەلى دېن بۆ سەر ھەوزى باغى، ئېك تاقە پياويان دەگەل نىيە

ئەگەر چاوى پىكەوت ئەو لە دەروازەى باغىيە^(۲۳).

جا كوتى: كىژى كىژى كىژى كىيە

سەرى منت بېتتەو بەقوربانى سەرىيە

غەرىبم دلم نانېشتەجىيە

لېم وەدە ئاورى بەخىرىيە

ئەو كىژەى كىيە دەچتەو بۆ سەر ھەوزىيە؟

بەچاوت بازى و بەئەبرۆت سەقرى

بەنازەت جەيرانى و بەرۆيىنت كۆترى

نەجىبى، شل و مىلى، زۆر نادىرى

ھەزار خان و خانزادەت لەبەر لەنجه و لارى مرى

پۆرى بەلەك داوت ناوئەو دلى پادشايانى پى دەگرى.

چاوت بەمن بىمىنى بەئەستېرەكەى پۆژى،

په رچه مت به من بمینى به ره شه ریحانه
 کیژى ئاوری به خپرىم ویده نه من دهر دم زور گرانه
 وه بیرت نایه قهول و قهرار و نام و نیشانه؟
 وه بیرت نایه له کانی شیخان ههرکمان دهمانکرد ته مه ننايه
 ههر تک دلّمان ده بؤوه فه نافیلایه
 ههر تکمان دهمانگرت دهر گای ئیلایه؟
 نه من هه مان که سم نه گهر پیکه وه ده چوینه وه مه درسه و مه کته بخانه
 روو حمان تیکه ل بوو، ده یانگوت: به قالب دووانه.
 به جیم هیشتووه حوکمات و حوکمه تی پادشاهانه
 شیتم، له دواى تو بووم به دیوانه.
 کوتم: نه وه کو وه فا بلین پیاویکی نامه رده
 بو وا بى ئیلتیفاتى له جهرگت داووم زهرگه
 روژى حوت که رهم وه پیش تو که وى مهرگه.
 لیتمان گران مه که نه حوال و دهرده
 با تو دابنیشى له کوشک و شانشینى و سهر او په رده

۸.

کوتى: کیژى مه جلی خولای ده گهرین، مه جله دینه وه وهختى
 چیستانى
 چاوت به من بمینى به نه ستیره ی روژى، کولمه ت به من بمینى به
 سوور گولى کویتستانى
 کوره به قالان خوږان لى هاویشتوومه نه ویه نه ویه رى دووکانى
 نه تو نه وه ده چیه وه بو حوکمات و بو دیوانى
 نه من به ته نه به جى دىلى، کهس به و دهردى گرانى من نازانى
 وه بیرت نایه نه تو کور بووى، به دوعاى من له سهر سنگت خر بوو جووتیک
 فینجان و ئیستیکانى

مهجهلى خولای دهگه پین، هاتۆته ومختی بانگی ئیواری
 ئاوری بدهوه له کهسیکی فهقیر بێ، پاش دهستی تۆ بێ، فهقیر و ههژاری
 چاوت بهمن بمینی بهئستهیری زۆره و موشتهری، کولمهت بهمن
 بمینی بهگولی ههناری
 مهبارهکت بێ ئیستراحتی ههوز و کانی و پروباری
 ئهری ئاوری بهخیریم بۆ وینادهی ئهری یاری؟
 سهری منت بپیتهوه بهقوربانی سهریه
 ئهمن تهختی پادشاییم بهجی هیشتییه
 ئهلعان مهغریب زهمن ساحیبی نییه
 سهبارت به بهژنی باریک و دوو چاوی بهنگییه.
 دهمرمهوه دهبر شاکه زیانت لهسهراوی (٢٤) پانیته دهکاتهوه شهپری
 ئاوری بهخیریم وینده، نهختیک گهردنت وهرگهپی
 کولمهت بهمن بمینیتتهوه بهشوق و پهونهقی گولی سیوهپی.

٨١

میر پپی دهلی: لاوژه جهرگت بۆ وا لهت لهته
 بۆسوی دهرروونت بۆ وا بهشیددهته؟
 میر بۆته گهنجی خهزینهی خوسرهوی، دیاره زۆر بهقیمهته.
 مهسووتی، مهبرژی بهتهنی، قهستهه بهدلی ئهوا ئاشقانهی ئهگه تازە
 دهگهنی
 یایداشتت (٢٥) دهکهه، شهوی خهبهریکت بدهنی.
 لاوه منت بمرم وا ئینتیزاری و دل برینداری
 یان نهخوشی گازی ماری
 پیم بلی: ئیسلامی یان کوففاری؟
 ئهری لاوهکهی لهسهراپیگا راوهستاوه
 بۆسوی دهرروونت دیت و قرچهی جهرگت بووه بلاوه

ئەمن ھېچ ھېزىم نەماوھ لە جەرگ و لە ھەناوھ
 فەقىرى، لەسەر پىڭاي (پىتى) خۆت دابنىشە، ئەلغان ناکرى دھنا
 جووابى تۆم دەداوھ
 نەبادا مەعمورى پادشايى بزانن پرووحت بکەنەوھ خلاس و تەواوھ.

۸۲

ئەرى لاوھکەى غەرىب و بى کەس و کەست نىيە
 چاوپىکەوتنى من بۆ تۆ ئارامى دلىيە
 شىتى، دىوانەى، ھېچ ئاگات لە خۆت نىيە
 ئەگەر نەمرم شەوئ دەتدەمى خەبەرى بەئەسەحىيە
 پىڭاي قسەکردن ئى تۆ دەگەل ئەمن نىيە
 چونکە ئەمن دەزگىرانى پادشام و تۆ فەقىرى، ھىچت نىيە
 نەبادا حالى بن، بتخەنە بەندىخانە و حەفسىيە
 زۆر دەترسم لە پۆژى قىامەتئ ئەگەر خوداوندى مىرى مەزن لە
 من بگرئ ئىعتىراز و بۆ من بىتتە بەدبەختى و نەدامەتییە
 دەپرو گىر مەبە، پىتى تۆ نىيە
 قسەت دەگەل من چىدىکە نىيە.

۸۳

دەلى: کىزەکەى چا و بەنگىيە
 سەرى منت بىتەوھ بەقوربانى سىنگى سىيىيە
 دىوانەم، شىتم، خەوم نىيە
 تۆ ئەوھ کەم ئەگەر ئەزەلى و ئەبەدىيە
 شەوئ بىمدەيە خەبەرى بەئەسەحىيە
 با نەمرم لە حسرەتان بىتە سەرت قەتل و نەدامەتییە
 ئەوھ لە تۆم ھەيە خودا حافىزىيە

سەرگەردانم، بایمێنمەو بەسارەوانی و بەغەریبییه
خۆ کەس نازانێ بڵێن: ئەو وەفایە و پادشای تەختییە.
بڵێن: تەختی بەجێ هێشتوو و دەردەداری دلێیە.

۸۴

سلاوی لێ کرد: شاهی شەهەنشا
روخسەتم بدا بچم بۆ سەحرا
بەدەم بەسەردا لەچکەیی پەشمینە
بچم بۆ سەحرا دنیا ڕەنگینە
چومکە غەریبم زۆر دەردەدارم
خاتەر پەشتیوم من لێو بەبارم.
ئێجازەم بەدەیی بچم بۆ سەحرا
لە بەدەنم بدا سەدایی شوپا
زۆر نارەحەتم شاهی شەهەنشا
بەلکو ئەو دەردەم بچێ بەفەنا.
روخسەتم بدا شاهی حوکماتدیار
بچم بۆ سەحرا دنیای سەبزەوار
بەلکو خەمناکیم بەوێ بیھێ چار.
حەکیم و لوقمان هەتا چازانان
چەن دەوا و حیساب دەگەڵ دەرمانان
ئەگەر بێدەنێ سێسەت چازانان
نابی بەقەتێک شویای بەیانان.
قەدەمی^(۲۶) سەحرا دەرد پەڕینە، لێم بدا شوپا
ئەگەر گەدابی دەبی بە پادشا
ئەگەر سبەحەینان لێت بدا شوپا.
وام عەرز کردی ساحتێب ئیختیاری

حوکم رهوانی چونکه سهررداری
له نیتو پادشایان حوکم دیاری
با دانه نیشم به دهرده داری
با نهیکه م به کریان، شیوهن و زاری.

۸۵

کیژئی بۆ تیرت داوم له ههناوه (۲۷)؟
عاقڵ و هۆشم له که له لایدا نه ماوه
بۆ ئاورت له دهر وونم بهرداوه؟
نازانی مه غریب زه مین حوکماتی به یه خسیری به جی ماوه؟
بۆ بی قابیله تم، قابیله تم نییه؟
سهری منت بی به قوربانی مه مکانت، له دوو جی کراسییان درییه
کوزه له ی دهر او (۲۸) کانیه
بۆ خۆت سه نته نه تی، بۆ ئاگات له دهر دی من نییه؟
ئهن وهفام، بۆ راتنه سپاردوه: خیر وهفا نییه؟
له سهر تۆم بووم دو چاری نه هاتی و به دبختیه
دوعای دایکمه، نه ماوم له سهر بۆن و رهنگیه.

۸۶

پیریژن به وهفای گوت:
لاوه که ی هیچ نه زانی
خه لک به رانک و چۆغه ی بۆره که، ده چیته سهر ره پتی کچی شوانی
شهرت ئه وهیه ریگا بگری به بووکی خانی.
ته ماته تۆ رایببویری به هه ناسه ساردی و به فه قیری؟
خه لکی به رانک و چۆغه ی بۆره که ده چیته سهر ریگای کچی فه قیری
شهرت ئه وهیه ریگا بگری به بووکی میری.

به گوشتوگۆت ده‌لێتی که و باری (٢٩)

شەرت ئه‌وه‌یه‌ پێگا بگری به‌ بووکی قه‌رائی
غیره‌تی وه‌به‌ر ده‌نی پیریتزن، می‌ر ئه‌سپاردووێه و فیری کردوو (٣٠).

٨٧

به‌وه‌ی که‌م ئه‌گه‌ر ئه‌به‌دییه
خه‌لقی کردوو ته‌واوی قه‌فه‌زی رووچییه
پێم وایه‌ تو عیلمداری، قسه‌م ده‌گه‌ل ده‌که‌ی به‌ ساحیرییه
ئه‌تو ده‌لێتی: وه‌فامه‌. ئه‌مما ئه‌من ده‌لێم: وه‌فا نییه‌.
وه‌فا ده‌پیتی دایه‌ جووتیک چه‌که‌می سمایل نامهی وه‌ستا نه‌سیرییه
سوار ده‌بی له‌ ولاغیکی ره‌ش کویتی شێر خه‌زالییه
ولاغه‌که‌ی سم ته‌به‌قه‌، عه‌سه‌له‌ به‌حرییه
یه‌که‌ یه‌که‌ ده‌لێن: قه‌باله‌ی هه‌یه‌، خێر، ئه‌و ولاغه‌ عه‌ره‌بییه‌.
وه‌فا ده‌شانی دایه‌ پمبیک ده‌مه‌ره‌شی هه‌ژده‌ قه‌فییه
پادشای مه‌غریبییه‌، خو سووابعه‌ت نییه‌.
له‌ خوینی نه‌کرد و له‌ ده‌می پمبی ده‌تکی دلوپی خوینییه
ئارامی دله‌، که‌س ئاگای له‌ دلی من نییه‌
سه‌لای گه‌وره‌ و گرانم لی پابوو، وه‌فا له‌ من قاتییه‌.
له‌به‌ری دایه‌ خه‌نجه‌ریکی ده‌مه‌ره‌شی ده‌سک نێرویییه
زۆر به‌قیمه‌ته‌، له‌ خه‌زینه‌ی چ ده‌وله‌تیکدا نییه‌
نو گۆی له‌ خه‌نجه‌ریه‌، پاکی به‌دری به‌حرییه‌.
ئاوه‌نگی وه‌فا له‌علی رومانه‌ و یاقووتی عه‌بدوله‌سه‌نه‌ و زیری سپیه‌.
ئه‌گه‌ر سوار ده‌بی له‌ ولاغی، هه‌ی ره‌بی به‌دوور بی له‌ چاوی به‌دییه
ئامانه‌تی بی خدر و ئه‌لیاسی غایبییه
دوعای به‌خیری بی بکا وه‌یسه‌لقه‌ره‌نییه
چ بکه‌م وه‌فا له‌ من قاتییه‌.

کیزه که می ده مەر زینگان

زولفت له من دینێ ئاورینگان

ئهی به وهزن سووکی به قیمهت گران

ئهنهت به مهوه به قوربانێ خالی ماعه بیانی هه رتک مه مکان

ئهو به ره و بهریان گرتووه، وهکو سواره گرتوویانه سان

وهکو که سێکی تاقانه بێ، بگری دهردیکی گهوره و گران

چاوی به خالی مه مکان بکهوی، بووی ده بی به لوقمان و به دهرمان.

هه چ جارێکی نه گهر به ناز بۆم هه لدینی گو شهی چاوه

خه دهنگی به شیده دهت و له جهرگم داوه

که له هی سه رم ده کو ئی، ئاورت به ردایم له هه ناوه

ئه من وه فام، بۆچی ده لێتی: «وه فا له سه ر ئهو دونیا یه ی نه ماوه»؟

ئه منته دهرمه وه له بهر شارزولفی ده چین چینی

له بهر کو ئمه شه مامه ی حه وت رهنگی رهنگینی

له بهر له نهجه و لارت، چه ند شیرن و ناز نه نینی

چۆن ئیستا ئه من وه فا نیم و له بهر ده ختیم ده بیانی؟

ئامبازی^(۳۱) زیندانم مه که وهکو کا که مه م و خاتووزینی

بریندارم به گورگا ور، دهرمانی پکه برینی.

میر کوتی: چ بکه م جیگا که چۆل نییه و مه بخنی نییه

ده نا وه فا خالێکی ره شی له سه ر شانیه

قه سه ته م به وه ی نه گهر نه به دیه

نه گهر ئهو خاله ببینم هه چ خه مم ئیدی له دونیا یه دا نییه

برۆ بابم نه تو بێ ئیختیاری، برۆ کاری خۆت ببینه

عاشقی دل کاری تو نییه، ئهو زهحمهت و تینه

کي نسحته کړدی، کوتی: خوت بگوره؛ یانی «وهفای مه غریب
زهمینه»؟

۹۰

وهفا دهلی: کیژه که ی نارامی دلانه
بهوهی کهم نه گهر قادره و بی مه کانه
بهردیکی وات له سهر دلّم دانا
عاقلی من راجیع به دهرمانه
با چیدیکه نه ژیم به ژبانه
تو نه منت داناوه دهلیتی: سوال کړی کووچانه؟
ئاخر تو به منت نه دا ناوونیشانه؟
یادگارانه نه وهتا: له علی روممانه
یان ناشقی کړی قهرالی، بویه به من ناکه یه وه ئیحتیار و متمانه؟
نه گهر به زهریقیم بدوینی له بیرم دهچی نه و سه فوری گه وړه و کرانه
نه خوشم، هه لیان گرتووم به دهستانه
کوفتوگوی شیرن بۆ نه من دهرمانه
قهناعه تم تا نه و روزهی خوداوهندی میری مهن دهکاته وه دیوانه
له من بوویه که رویتشکی گهرمه لانه
پاوکهر له دوات دهکته وه ژانه
لیم بوویه سیوی سهر لکان، پیت نابه مه وه هیچ زهفرانه.

۹۱

میر کوتی: نهی که سیکي دنیا له تو چوله، هیچ ناگات له خو نییه
نه من نه وه ده پوم به خودا حافیزیه
فکر ده کهم، بزانه خبری سبهینیت چیه؟
نه تو پادشا بووی، نه لعان ده تدینم به که داییه.

وهفا کوتی: سهری منت بیتتهوه بهقوربانی سهره
 نهمنت بیمهوه بهقوربانی جووتیک لیمو نهگهر دهآلی گهوههره
 نهمن له خوّم داوه تانووت و حونهره
 بووم به سارهوان ههتا خه لکی بلّین: فهقیر و سوالکهره.
 ههتا ژانی دلم بشکی، چاوم بهتو بکهوئی، نهگهر برینداری دهستی
 خه نهجهره.

پۆلیک هاتوون نهشمیله
 قامک پر له نهنگوستیله
 عاشق بهوان زه ليله.
 شل و مل و سایه گهر دین
 تیک پڑابوون چهند کچ و ژن
 چه لنگه^(۲۲) که یان بده به من.
 نهگهر وشتری هانی
 هه موو جانی بنی جانی
 به میترد دهچی دهزگیرانی
 جییاز هات.
 سهرین تافته، دۆشهگ تووکی قوو
 پیایوی تیدا بزورگ ده بوو.
 زۆر و زهمبهر و نه شرهفی بلاو کراوه
 به کهیفی ههر کهس ئیشعیگ ده نیتری^(۲۳)
 نهوشو که نهگهر بوو که میتری
 شا وا دهکا: کوپ نیودیتر^(۲۴) بی

فەقیر و ھەزار پاکی تێربێ.

زێڕو ھشانە و بەخشەندەییە

و ھەفا ئاگای لەو تەورە ھەیە.

و ھەفا سەری سەودایە

بێ بەش بووم من لەو دنیایە

فکری ھیچ بەدلی دانایە

چون ئەو ھەر مەتلەبیی خودایە

پیاو نابێ ھیچ بکا فکری

ئەوی خولای نەیکا رانابری.

۹۴

کوێ: تۆ ئەو خودایەیی کە بێ مەکانە

عەرز و عاسمانی بەبێ تەناف دانا

ئەتۆ کافری، بێ بەعسەتی، حالی نی لە قسانە

ئامانەتی گل پیتی ناکا غەیانە

ئەمن خۆشەویستی و ھەقام، بەھیچ کەس ناکەم متمانە

ھەچ کەس تەماح لە نامووسی من بکا، سبەحەینێ گۆری دەباتەو گۆرخانە

و مەرە زۆرت لەسەر ئەمن چوووە

زۆرت عەزیەت کیشاو، عەمرت لەوێ رابردوو

ئەمن لێت دەکەم تکا و تەکلێف و ئەر جوو

لە من مەکە بەخێرا و درەنگە و زوو

ئامانەتی و ھەفا بەقسەتی کەس نەبوو.

ئەمن روحم یەگجار جانفیدایە

قسەیی تۆم و ھکو با بە گوێی دانایە

نابەخشی ئامانەتی و ھەفایە.

ئەو جار دايكى وهفای له‌بەر خودای ده‌پاریتته‌وه، ده‌لێ:
 په‌نام وه‌به‌رتۆ ئەى خودایه
 ئەگەر داتناوه‌ عەرز و سه‌مایه
 مور و مه‌له‌خ و سه‌رپاک ئەو دونیایه
 ئاورى جگەر عیلاجى نایه
 ئەتۆ روحمێک بکەى به‌و غەریبه، به‌و وه‌فایه
 خه‌ونم یه‌گجار زۆر ناخۆشه، دلم زۆر موخته‌لايه
 سیله‌ى روحمەت ببێ، دو‌عام له‌ وه‌فا کردووه، په‌شیمانم ئەى خودایه.
 په‌نا به‌تۆ ئەى دانای داومره
 به‌ کفله‌کونیک دنیات پۆناوه‌ سه‌رانسه‌ره
 عەرز و ئاسمان و حەوزى که‌وسه‌ره
 مه‌لايیکه‌ت و قابه‌قه‌وسه‌ین و روح له‌به‌ره
 یه‌گجار وه‌فا خه‌مناک و کوین له‌به‌ره (٣٥)
 ئەتۆ چ ده‌که‌ى و چ ده‌کرێنى
 روحمى خودایه‌تى خۆت به‌حه‌رمه‌که‌ت دێنى
 وه‌فا ییتته‌وه‌ سه‌ر په‌نگ و بۆنى.

مێر ده‌لێ: ئەوپۆکه‌ زۆر له‌بەر ده‌ماغم خۆشه‌ سۆزه‌ى شوبایه
 په‌نا و پشتیوانم وه‌ به‌ر تۆ ئەى خودایه
 ئەوى تۆ ده‌یکه‌ى له‌ عاقلێ که‌س نایه
 چونکه‌ کوالی زی‌پرووحی، قه‌فه‌زى پرووحى له‌بەر ده‌ستى تۆ دایه
 ئەوى زیندووه‌ و ئەوى ده‌چیتته‌ بادى فه‌نایه
 پێم وایه‌ ئەو بۆنه، بۆنى عه‌تر و عه‌بیری وه‌فایه.

ئەو جار ئالئىم وەفا نىيە
 نىوسەعاتى دىكە بژىم، لە من واىە ھەزار سال زىندەگانىيە
 كەس نەلئى: مئىر دەكوژن، وەللأ ھەفسىيە
 لەو زياتر ئەمن ژيانم بۆ چىيە؟
 ئەمن نەمبەخشى ديانەت و ئامانەتتە
 ناشزانم موقەددەرى ھەق دەستى ئىلاھى لەسەر چىيە؟

۹۷

وہفای چاوپیکەوت.
 مئىر، وہفای گەيىيە کنى
 دەستى دەکرده گەردنى
 وەسرەتم نەبرا لە دنئى.
 شوکرانە وەبەر خودايە
 چاوم پىتى کەوت، وہفایە
 سوبحانەللأ نەسرومىنەللأیە
 لەبەر موقەددەرى ئەو دونیایە.

۹۸

کەونە کئى، کەونە دونیایە
 سەرەمخۆرەى، بئى بەقايە
 چەند جوان، دەستیان پىگرتى،
 چەند جوانمئىر^(۲۶)، دەستیان لئى بەردايە
 ئىحتىيارى بۆ کەس نىيە
 عاقىيەت دەچىنە فەنايە
 کارى تۆ لایەقەتتى ھەيە
 ھەر بۆ تۆ ھەمد و سەنايە.

هر ئهتۆي حه‌ننان و مه‌ننان
 حه‌ييوم و قه‌ييوم، پرهميم و پرهمان
 وئسپ نه‌جاتي بوو له‌ زيندان
 ياقوب شاد ده‌بوو له‌ كه‌نه‌ان
 عه‌شمه‌تت دابوو به‌ سوله‌يمان.
 موقه‌ده‌ري تۆيه‌ پرهمان
 رازيم به‌ حه‌ول و قه‌وه‌تت
 به‌ده‌ريا و به‌حر و شه‌تت
 چ بكه‌م عيلاج نيه‌
 ناخ! چ بكه‌م بۆ برايه‌كي له‌ داي و بابيه‌
 قاقه‌زم ده‌نووسي بۆ موسو‌ل‌مانان، ئه‌و كه‌سي ساحتبي مه‌سه‌له‌ك و دينيه‌
 چ بكه‌م وه‌گيرم ناكه‌وئ خدر و ئه‌لياسي غاييب و غه‌يبه‌يه‌
 ئاخ‌ر چ بكه‌م له‌ كنم نيه‌ نه‌كه‌ر به‌بال ده‌فرن هه‌يچ په‌رييه‌
 بۆ خوداي نه‌بئ بۆ هه‌يچ كه‌س، بئ كه‌سي چاك نيه‌.

٩٩

بيسم‌للاهه‌ پرهمانه‌ پرهميم
 به‌قوه‌تي حق، كارسازي قه‌ديم
 حه‌يبه‌، زيندووه‌، هه‌رگيز نامرئ
 عالم له‌ عيشيا، هه‌رچي بكرئ.
 سه‌ميع و به‌سير، ده‌بيه‌ و ده‌بينئ
 له‌ دوور و نزيك، له‌ ژئر زه‌مينئ.

١٠٠

مي‌تر شه‌وئ مه‌ليك شو‌جاعي، به‌قه‌له‌م‌برتيكي چكو‌له‌ كه‌ له‌ بن بسكاني شارده‌بووه‌،
 ده‌كوژئ. بۆ خو‌شي ده‌كه‌وتنه‌ زيندانه‌. دين بيكوژن.

پاشان وهزیران تهگبیریان کرد، کوتیان: تازه بهکوشتنی میړی مهلیک شوجاع نابیتهوه، پوول و مالیکی زوړیشی لهسهر چووه، وا چاکه نیوونیشانی میړی بنووسین و عکس و وینهی لی ههلبگرین و ده مجریکی نئین و بهئاوئیدا بدهین. نهو مجرییه وه گیر هر کهس کهوت، میړ بق وی بی، بهو شهرتهی نهو خهسارهتهو نهو خوینهمان بق ببزیړی.

مجریکه وهگیر پادشایهکی کهوت، هات میړی بهزهبری مال و دهولت ههستاند و دهگل خوی برد. نهوه وهفاشی هر بهدواوهیه. میړ نهویشی بهتلاند، دیسانهکه کهوتهوه زیندانی، چون نهجهلی نههاتبوو نهیانکوست.

لهو ومختهدا لهشکری نیسلامی گهیشتی، شهپکیان کرد. خودا فتهحی دانه دهستی، لهشکری کافرانیان شکاند. میړیان له حهفسی هینا دهری، بهسلامهتی و بهخویشی، میړ و وهفایان هیناوه مهغریب زهمینی. پیک بران.

پهراویز مکان:

- ۱- خیزره، ویدمچی بهواتای ریزبهستن و بهدوای یهکدا پراومستانه.
- ۲- مهجل، له انهیه له بنهړهتا مهجال بیت، لهم دهقدا بهواتای خواستی خوداوهندی و قهزاو قهدهره.
- ۳- متمانه، نهو وشیه له زوړبهی بهیتهکاندا دیته بهرچاو، لهوانهیه شکلی گوراوی «مطمئن» بیت.
- ۴- کی بوو، لهم شیوه پرسیاره له بهیتهکاندا زوړ بهکاردهبری و بهر لهنا و ئاوهلناو دیت.
- ۵- گهوره بهکیو یان لایهکی تایبهتی کیو دهگوتری.
- ۶- «کاو» ههمان وشه «کام» فارسییه بهواتای «چیژ» «م»ی وشه فارسیی زوړچار له کوردیدا دهگوتین و دهبنه «و» وهکوو: کام = کاو =، دام = داو، خام = خاو، نام = ناو، تمام = تهواو.
- ۷- جیا لهو جوانکارییه نهدهبییه لهم چوار نیوه بهیتهی دوایدا کراوه و ئاشکرایه، بیرۆکی پوچ خستنه نیو شووشه و پیداویستی پاراستنی نهو پوچه نهفسانه گهلی عامیانهی ئیرانی بهسرهوهیه که باس له تاو وته نسیری پاراستنی گیان و پوچی دیو و درنجی نیو شووشهکه دهکات.

۸- کی بی، بروانه پهراویزی ژماره چوار ۴

۹- کهس لیره بهواتای کهسانه

۱۰- ههلهههیناوه، کاری رابردوی بهردهوامه. هه، پتشرکه.

۱۱- نهو دهستهواژهیه بهواتای کهوته نیو مهترسیهوهیه.

۱۲- پندول، بهدورویهی کیو دهگوتری، وهک دهلین له ناوچی عیلی «زمرزا» کیویک بهوناوه ههیه.

- له زمانى كوردیدا بۆ كټوو لایه نه كانى وشه یلى جۆراوجۆر هەن، وهك: كټو، ته لان، زەرد، ماه، شاخ و داخ، بهندن، كهوه، چیا، رهومز و هتا دوایى.
- ۱۳- سه قاو، به گوتەى بهیت بیژ بهواتای جی پى و بهن و رهشه كهیه تی.
- ۱۴- قەف، نیتوقەدى هەندى دار گری گرییه. ئەم گرییانه كه خرن و ئەستوور نە له بهشه كانى تری نیتوقەدى دارن پټیان دهگوتری قەف. به دهسكى گۆچانیس دهگوتری.
- ۱۵- كهواڵ كهواڵ بهواتای هەلدې هەلدې و پارچه پارچه دیت. ئەم ناوه لئاوه ته نیا بۆ هور بهكار دهبرئ.
- ۱۶- لێرەدا مه بهست له خي ئەوهیه كه جهسته ی ئەو ئەسپه گۆشتن و بى چین و لۆچ بووه.
- ۱۷- مه بخى، بیژ کردنى عامیانه ی وشەى، «مه خفی» یه.
- ۱۸- مایەن، بهواتای مایەن.
- ۱۹- كۆیله، واتە غولامى ئالقه له كوئ و كوئ له مست. و یدمچى لێرەدا بهیت بیژ ئەم وشەیه ی به هەله لبرى كۆنیه به كار بردییت. كۆنیه ئەو كه سهیه لۆمه ی دهكەن و گالتە ی پى دهكەن و به خراپه باسى دهكرئ و كار و ئاكاری ده بیته عیبرەت بۆ خەلكى تر.
- ۲۰- دهچنه كاری كۆیه، به كه رهكە ی تاكه. ئەم حاله ته له زمانى كوردیدا زۆر ده بینرئ.
- ۲۱- قۆپەن، بهواتای نیتوقەده. له بهیتی «باپیر ئاغای» «مەنگور» یشدا هاتوو.
- ۲۲- خونكار، بهواتای پاشا یان وهزیر له بهیت و باو و جیروكى كوردیدا به كار هاتوو.
- ۲۳- ئەم رێكه و منده رێكه و مندى پیتستری هەرچهنده هاوسهروان به لام وهزن و كیشان نییه.
- ۲۴- كراو، به قسه ی بهیت بیژ واتە ئیسكى پاژنه.
- ۲۵- یاداشت، بیژ کردنى زارگوت و عامیانه ی یاداشت.
- ۲۶- قەدم، به گوێره ی بهیت بیژ بهواتای شنه بایه.
- ۲۷- هەناو له شیوه ئاخواتنى موكریدا به ئەندامى كى نادیارى شیوه نووسینه دهگوتری. لێرەدا به پیتی زهمینه ی رسته كان بهواتای جهرك یان دله.
- ۲۸- دەر، به كه نار و لیوى چه م و كانى دهگوتری.
- ۲۹- بار، به بالنده ی تازه له دایكبوو ده لێن، مریشكى نیتومال له م حاله دا پتی دهگوتری «بارۆكه».
- ۳۰- ئەم رێكه و منده پهخشانه.
- ۳۱- ئانباز و یدمچى بیژ کردنىكى «انباز» ی فارسی بیت به مانای ده مساز.
- ۳۲- چه لهنگ، بهواتای جوانه.
- ۳۳- ئەم نیتوه بهیته شتیاوه.
- ۳۴- نیتو دێرز بئ، ئەم رێكه و منده له كاتى ناو لیتنانى مندال وهك پیرۆزبایی به دایك و باوك دهگوتری لێرەدا وهك پیرۆزبایی به كار هاتوو.
- ۳۵- كون له بهر، بهواتای بیتچاره و به ده بخت دیت. كون له پراوتزی كتیبی «جوگرافیای رۆزاواى

ئىران» نووسراۋەى ژاك دومرگان، ۋەرگىرنى دوكتۇر كازم ۋەدىعى، ل ۲۲، بەم شىۋەىيە ماناكەى لىكدراۋەتەۋە: برىتتىيە لە دووشرىتى درىژ كە ھەر كام لايەكى چارداخ پىكدىن.
۳۶- جوانھىز وىدەچى بە واتاى جوانمەرد يان كورى كەنجە. بەلام بەپىچوانە بەىت بىژ پىى وابوو بە ماناى پىرە.

سہ عید و میر سیوہ دین بہ گ

کابرایهک بوو عهزیز خانیاڼ پټی دهگوت، نهو عهزیز خانه له پټشدا ئیختیاری
 تهرگه وهرې و مهرگه وهرې هه موو له دهستدا بوو. خودا نهگهر غهزه بی له کیو گرت
 دهتو پته وه. عهزیز خان نهو مال و حیسابه ی بووی، له دهستی بووه؛ ملکی هیچ له
 دهستدا نه ما. نه ما کورپکی بوو؛ کورپکه ی زور شو جاع و رهشید و دانیشمهند بوو.
 غایه تیکی شو جاعت له سهر دهست روین شتیکې چاکه.

کورپکه ی نهگهر چاوی پټی کهوت وا فیه قیربوون و مالیان له دهستی کهم بووه، زور
 ناپه حهت بوو؛ پټی خو ش نه بوو له تهرگه وهر پټدا دابنیشی. دهگه را له وهره زیان،
 له بهر سهر زه نیشتی خه لکی. مالی دنیا یه ولاغیکی سوار تیان مابوو.

عینه روم هیه، له دهشته بیل تییه؛ نه لعانیش هر هیه. ئیرانه، ته های هرکی
 له وی ده بوو. ماله خالیکی نهو کورپه - که نیوی سه عید بوو - له عینه روم بوو.
 روژ تیکی له روژان سه عید کوتی سهر تیکی ماله خالم ددهم، له عیجزی خوی.

نهوه سه عید له عاجزی و له چاری بی چاره

دهیگوت: سهر تیکی ماله خالم ددهم، دلم زور ماندوو و هیلاک و برینداره
 خه لکی سهر زه نیشتم دهگهن، ده لټن سه عید بی مال و ملک و ئاواره و بی کاره
 هه میسه مه حته له بو نیکلیک^(۱) و بو دوو پاره

جا خو من به بیره وهری خو م له دوام ده رویشست سی سهت پیاده و سواره
 نه لعان مردن بو من گه لیک خو شتره لهو ژیا نه و لهو رهفتاره.

به بی بهختی و بی ئیقبالی

جار جار دهگریا و جار جار دهنالی

سه عید نهوه سوار بوو، هات بو ماله خالی.

عینه روم، ناغایه کی لی بوو؛ زیندینا غایان پټی دهگوت: زیندینا غا سهر دار عیل
 بوو؛ سه عیدی دهناسی؛ دهیزانی لټی قه و ماوه. نهگهر سه عید هات، زیندینا غا له بهر
 سهره پرده ی خوی دهگه را و قه ده می لی ددها.

ئەو سەئید بەنەرمی سلاوئیکی دەکردهوه له زیندیناغا و رادهوهستا بهماتی و به
خه مناکی

تهنگه‌ی ولاغی شل ببوو، به ماندوویی و به هیلاکی.
زیندیناغا به‌گه‌وره‌ی ده‌زانی، ئەو عه‌لیکی ده‌داوه
ده‌یگوت: زۆر به‌خیریی، سەئید بۆچی رهنگت شتواوه؟
عه‌زیزم زۆر فکر مه‌که، ده‌لێی ئەسهپه‌ک (٢) له‌ سه‌رتی داوه
خالقی په‌روه‌ردگار دنیا‌ی هه‌روا پ‌روناوه
هیندیک که‌س ده‌چیته‌ پ‌یشی، هیندیک ده‌گه‌ریته‌وه‌ دواوه.
بۆ دايمه‌ فرمیتسک وه‌ک بارانه‌ له‌ چاوت ده‌باری
هیندیک که‌س له‌ نه‌ردیوان ده‌چیته‌ سه‌ری و هیندیک که‌س له‌ نه‌ردیوان دیته
خواری.

چومکه‌ وای داناوه‌ خوداوه‌ندی میری مه‌زن.
پادشایه‌کی بی‌ خه‌یاڵ و بی‌ باکی
هیندیک که‌س م‌لک و مال ده‌ک‌ری، هیندیک ده‌د‌ورپ‌ینی خاکی.
چاوی له‌ نوکه‌ران هه‌لته‌کاند به‌مه‌بخی و به‌ نیانی:
«ولاغی لی وه‌ر بگرن». «سه‌ئید ئەتۆ له‌ من میوانی».
نه‌مری تا زه‌مانیکی دوور! بژی به‌ زینده‌گانی!
ئیشه‌ل‌لا پ‌وژئیکی وا ده‌بی‌ ب‌تبینم به‌ ئەمیری و خانی
چاوه‌ری به‌ ئیشه‌ل‌لا به‌که‌ره‌می خو‌لای ده‌وله‌ت و م‌ال‌ت ده‌بیته‌وه
مالی دونیایه‌ چ‌لکی ده‌ستییه‌، جاری وایه‌ پ‌توه‌ی ده‌بی، جاری وایه‌ ل‌بی ده‌بیته‌وه‌ (٣)
ئیدی لازم نا‌کا له‌ د‌لی خو‌تی به‌کی به‌ گ‌ری و هه‌میشه‌ بوک‌لیته‌وه.
ئەو وه‌ لاغیان لی وه‌رگرت. زیندیناغا کوتی: میوانی من به‌. ئەمان سه‌عیدیش
پیاوئیکی جوان چاک و قسه‌زان و مه‌زبوود بوو، ئیدی فه‌قیری هیچی ده‌گه‌ل‌ نا‌ک‌ری،
ده‌نا زۆر لایه‌ق بوو.

زیندیناغا کچیکى نارنجى هه‌بوو؛ نیتوی پوفیه خانم بوو. مرواری له لیتو ده‌باری. ئەو سەعید به میوانی، میوانی زیندیناغا بوو. سەعید لەسەر ئەو پوفیه خانمە دەر بە‌دەر دەبی و دەجێته عێراقی.

به نۆكەر و به عەمر بەر و به كلفەت و به میرنأخوړ و به بە‌رده‌ست و كارداری خۆت كوت زیندیناغا، کوتی: خودا كاران دەكا دەنا ئەو گەلیك له من موعتە بە‌تر بوو. ئەلەانیش زۆرم پێ خۆشە ئەگەر میوانی منه. ئەگەر كەسێك بە‌بی حورمەتی تە‌ماشا دەكا، دلی گەرد بگرێ، ئە‌من قە‌بوول ناكەم؛ چۆن خۆشم دە‌وێ، لیتی قە‌وماوه، میوانی منیشە، میوان پە‌زیرایی یە‌گجار زۆر لازمه.

خالە‌كه‌ی زانی، پێ‌وه‌ی هات. سی پۆژ بوو سە‌عید له ماله زیندینا‌غای بوو. سە‌بە‌ینێ‌کی زیندینا‌غا فەرمانی بە‌خە‌لكی دە‌دا، سە‌عید له وە‌تا‌غی نە‌چوو‌بووه دەرێ. سە‌عید ئە‌گەر ئاوا بە‌ره‌و پۆژ ئا‌وا‌یه تە‌مه‌شای كرد، دیتی كیژێ نۆ‌رە‌سید ئە‌وه لە‌سەر تە‌كه‌یه‌ی پە‌نجەرە‌ی پا‌وه‌ستاوه

مە‌مکی تازه ئە‌وه سە‌ریان دەر‌هێ‌ناوه، تازە‌كانە له بن كراسی‌کی مە‌حمە‌ل دارا‌ییدا كه پ‌رۆ‌كه‌یان به كراس داوه، مە‌مکی‌کی قە‌ندا‌وه و ئێ‌كێ‌کی گول‌اوه خۆ‌زگە به‌و كە‌سه كه له به‌ژنێ‌كه دە‌بینی كام و كاوه سە‌عید له پانی خۆی دە‌داوه، زۆر زگی بە‌خۆی سووتاوه بی‌ ملك و قە‌له‌ندەر و هە‌ناسە سارد‌م، مالی دنیام نە‌ماوه سە‌د بریا میوانی زیندینا‌غا نە‌بووما‌یه، وە‌للأ‌هی تیرێ‌کی بی‌ پ‌وح‌م‌یم له جەرگی دراوه هە‌تا ئە‌و پۆ‌ژە‌ی دە‌م‌رم ژانی ئە‌و برینە‌ی قە‌ت قە‌ت ناشکی و بە‌ه‌یج كە‌س ناگە‌رێ‌ت‌وه دو‌واوه.

كلفە‌تێ‌ك له‌و عە‌ینە‌دا هاتە ژو‌ورێ، سە‌عید کوتی: كیژێ! كیژێ! ئە‌و كە‌سه له بە‌هە‌شت بی‌ بە‌ش نی‌یه ئە‌گەر قە‌سە‌ی خە‌لكی دە‌كا جی بە‌جێ‌یه

مه جرووم ئه گهر شیت ببوو، خه لکی دهیانگوت: عاشقی له یلیتیه

خۆ پیاو به فقه قیری گول نابێ، مه مکت ده لێی سێو و هه رمیتیه

سنگ و بهرۆکت بۆنداره و ده لێی قه تاری خواجه هه سه نی به غدادییه و باره عه تر

پیتیه

مانگی عاسمانیم به دوو زانی، ئه ما خاترجه م به سیتیه

ئه من زۆرم خۆیندوو ه یاسین، قورعانه م له سنگیتیه

وه ره پیم بلێ، منت بمرم! ئه ما لیم مه که به هه للا هه للا و، لیم تیک مه ده رێگا و

جیتیه

ئه و قورینگى سپی چاو رهش وا تیخی جه للابی پیتیه، پیم بلێ کییه؟

5

کو تی: مه ترسه! بێ عاقل نیم و عاقلم ته واره

هه چ که س قسه ی خه لکی بگێریت ته دوواره، ئه و شه ی تانه؛ تۆقی نه حله تیی له ملی

کراوه

گولی نۆره سید، ده لێی خه رمانه و شه مامه ی حه وت ره نگت له سه ر داناوه

ده لێی بولبوله، به یانه، له سه ر گول ناله یه تی و قاوه قاوه

ده لێی که ناره یه⁽⁴⁾ و هه ور و بایه و رێگای لێ شتواوه

ده لێی بازه و هه لۆ نیچیری له ده ست به رداوه

کولمه ی ده لێی سێوی لاسووره و زوقمی ئاخه مانگی پایزی لێ داوه

ره نگى عه قیقییه، سورمه یییه، گه ندومییه، به هیچ جوریک نه گۆراوه

مندا له، فێرنه بووه به جی ژوان و راوه

کولمه ی و سینگ و بهرۆکی ده ستی لێ نه دراوه و نه ژاکاوه

چاک زه یینی ئه و پانییه ی بده، ده لێی به فره و دۆشاوی به سه ردا پړاوه

ئه وه رو فیه خانمه، کچی زێندینا غایه، گه وره گه وره ی ئێران و عێراق پاکى له تاوی

ئه وه خۆیان له قورپ ناوه

ئێستا مه یلی به که س نه داوه، چاوی بۆ که س هه ل نه هیناوه.

کهسیکی برینداربئی، له کن هیچ کهکیمیچ نهیځی عیلاج و چاره
 کهسیکی ماران گاز بئی، پټووی دابی چزووی ماره
 کهسیکی ټهگر سووتا بئی به گری ئاور و ناره
 کهسیکی به پهیکان و به تیر بلټین برینداره
 که چاوی به کیژی فندق دهم پکهوئی، ټهوه بۆ وی دهبی بهشفا، دهیخت عیلاج و
 چاره
 ټهوه لهوه دهرده خلاس دهبی، گهر ببینی ټهوه دوو چاوه مهست و به خوماره
 ټهوه مژانگی ئاوریشمی، ټهگر به سهر کولمهیدا دټنهوه خواره
 سهت خوژگه بهوه کهسهکا ټهگر لهوه کام و رهوا دهبی، لهسهر ټهوه دهبیتهوه به
 میر و به سهرداره
 ټهوه دنیا رادهبوئی، پټم وایه گوناحباریش بئی، له قیامهتی گوناحی دهبیتهوه
 قوتاره
 کهسیکی بلټین فقهیره، بئی دهسهلاته، ههژاره؛ ټهگه ټهوه
 ببینی، وه دهمانی شایه، ټهمیره، خونکاره
 پهزیره، ساحیب عاقله، فهسیحه، بهلیغه، نیویانگی له تهواوی دنیا دا دیاره ههموو
 کهسیک پټی نابا زهفر و چاره.
 عادهتی وایه سبجهینان ئیشتیایی له گوله، دهچټه سهیری گولان. ئیواران سیبهر
 وهسهر دنیا په کشا، دهرکی په نجهره ئاواله دهکا، دهکاتهوه سهیرانی
 دهبی بټنه سهیری ئاسک و حهوانه کیوی، خهت و خال لهوه ههلبگری جهیرانی
 وهکو من دهیناسم و دهمانم، کهس وانا نانی؛ دهنه که بیانزانیایه، ټهمیر بوویایه،
 وهزیر بوویایه، یان کهسیکی ساحیب حوکمهت و حوکمرانی
 بهجټی دههیششت حوکم و حوکمات، نهی دهویست دهولت و مال و بهخشین و
 خهلات بهخشانی
 دههات، ټهگر جاریک به لوتفی مهرحه مهت بیدوینتی؛ ههر گوئی لیبی، بلټی: ټهوه
 میوانی ئیمهیه، دهر و بۆ دهیوهخانی.

ئەو سەئید دەلتی: کەسێکی فکر نەکا، لەسەر قسان پانەووستی، ئاخری دیتە
سەر زەرەر و پۆژی قالووەلایە^(٥)

دەنا، وەکو تۆ دەلتی، ئەو دنیا پان و بەرینە هەر بە تاقی تەنێ پروفیە خانمی تێدایە
وێلا ناسکە، شل و ملە، ئەما لە شەوگوردی^(٦) کەس نایە
بۆچی، نۆرەسیدە گۆلی نیرگس و شین بوو لەبەر لانوواوە.
ئەو تاریفەیی تۆ کردت، ئەگەر کەسێکی چاک بزانی

مەلەکەلەوتی عاسمانی حازرە قابیز دیتەو سەر گیانی، بۆ روح کێشانێ
جا فایدەیی چی؟ هەر کەسە دەگەڵ ئامدەمی خۆی دەتوانی قسە بکا و پچیتەووە رێ
و شوێنی جێ ژوانی

ئەما ئەو من لە عەرزیم و ئەو بەیداغی هەلکردوو لە مابەینی عەرز و عاسمانی
هەر حەزم کرد پرسیارت لێ بکەم، پیاو لە دنیایدا هەموو کاری دنیا بە بزانی.

ئەو جوانی شیرن، دەلتی وەنەوشە و هەلال و بەیوون و سوێسنەیی تیک هالوو
دەلتی شیرنی ئاسکە کێویە دۆشیوتە و لە سەر قاوەسینیکت دانوو

دەلتی بەفری گەردالی^(٧) هەوێل شەو باریو، راوکر ئیستا نەچوونە راو
دەلتی خاسە کەو و لە بەفریدا سەری لێ شتواو

منت بمرم، ئەو کێژی بەلەک زەرد دایکی خۆی ماو؟

کوئی: میوانەکەیی قسان دەپرسی بە ئەسەحی و بە فەسیحییە

سەری منت ببیتەو بە قوربانی سەریە

لە کەتە بارگین نابێ ولاغی بەحرییە

دایکی ئەو، کچی میرەلەیی هەرکیە.

بەهاران سێ سەت و هەشتا چادری دیتە سەری

هەر چادری بیست و یەک ئەنگوستەکی سەر بەپەیکان و بەرچیغی دەدەنەو بەری
دایمە لە دووای دەپوا بیست و یەک نۆکەر لەگەڵ پازدە عەمر بەری.

نا! چاک حالی نەبووی، جیگای موعتەبەرە، عەسل سەردار عێلی داودی و
هەرکیانە.

سه‌عید کوتی: چیدیکه لازم ناکا و چیدیکه لازم نییه
 ئاوریکت له جهرگی به‌ردام کوژانه‌وه‌ی بۆ نییه
 سه‌د بریا له تهرگه‌وه‌ر و مه‌رگه‌وه‌ر دابنیشتمایه ده‌سته‌وه‌ژنۆ و به‌فه‌قیرییه
 ئەمن وه‌ده‌رکه‌وتم دلم گوشار بۆ، له‌خه‌مناکی و به‌دبه‌ختییه
 تا ئیستا خه‌می فه‌قیریم بوو، ئەو جار تووشی ده‌ردیک بووم هه‌ر عیلاجی نییه
 مه‌گه‌ر به‌ده‌ستی خۆم قه‌بر هه‌لکه‌نم، سه‌ری خۆم به‌رمه‌وه‌ بن بارس‌تی گلییه.

٧

له‌و عه‌ینه‌دا گرمه‌گرم و ناله‌نال په‌یدا بوو، زیندیناغا هاته‌وه.
 کله‌فه‌تیش چۆه ژووری. زیندیناغا چه‌ند که‌سی ده‌گه‌ل بوو خدمه‌تکار و عه‌مربه‌ر و
 نۆکه‌ر، به‌سه‌عیدی کوت:

ره‌نگت گۆراوه، ره‌نگت بۆ وا شیواوه؟
 ئازاری فیت ده‌گه‌له‌ یان تیخی بۆ روحمیت له‌ جهرگی دراوه، ره‌نگت گۆراوه!
 دابنیشتووی به‌ئینتیزاری، نه‌خۆشی، ئەنگوواوی یان برینداری
 بۆچی فرمیتسکی خوین له‌ چاوانت بوون جاری
 بۆچی تووشی دلت بووه‌ ده‌ردی کاری؟
 ده‌یگوت: ئاغام به‌سلا‌مت بۆ! هیچم لێ نه‌قه‌وماوه
 فکر و خه‌یال سه‌ری له‌ من داوه
 ده‌نا خاترجه‌م به‌ نیوچاوانی تو سه‌لامه‌ت بۆ! دلم پر کام و کاوه.
 ئەوه‌ ئاغا دابنیش‌ت. له‌ مه‌جلیس‌یدا ده‌ستیان به‌ قسان کرد.

٨

کۆ بۆ له‌ کله‌فه‌ت و له‌ کله‌فه‌تی عه‌مر به‌ری
 لازمیاتی ماله‌ ئاغای ئەوه‌ له‌ هه‌ساری را ده‌باته‌ سه‌ری
 روفیه‌ خانم، عه‌تری بۆ روحمیتی له‌ سنگ و به‌رۆکان هه‌لده‌وه‌ری.
 لێ تیک ده‌نا نیوچاوان و مابه‌ینی دوو برۆیه

دهیگوت: رهیبی لهسەر دلت بئی نازاری سهرمتان و سوویه^(۸)

هه چ کهسی له ماله زیندیناگادا بوو، سهر بهخویه

دوو سهعاته، ئهو کابرایه کئی بوو له گهلت دهکرد به میهره بانی که لام و قسه و گفتوگویه؟

کلفهت دهسته و نه زهر را ده وهستا و، سئی قهدهم لهسەر پانیه ی کهوشی بۆ دوايه دهگه راوه

دهیگوت: ئهمنت ده بمه وه به قوربانی ئهو دوو گوشه ی چاوه

دوو برۆت له من تیک ناوه، خۆزگه بهو کهسه کا ئهگەر به رحمهت بۆی هه لدینی چاوه

ئهو کهسه وه بزانی سولتان عه بدولحه میده، لهسەر تهختی ئهسته مبولی دانیشتوو، دوا زده کهسی عهسکەر و ئه میر و میره له و خزمهتکار له پیشی را وهستاوه

ئهمنت له بهر ئهو قهره زولفانه مرم! جووت جووته، داو داوه

سانیهی پهروهردگار وای دروست کردووی، ده لیتی ئاوریشمی خاوه

ئهمنت ده مرمه وه له بهر نه قیمی قامکان! هیندیکی فه رنگیه و

هیندیکی سه مه رقه نده و هیندیکی ئی زهمانی که یومه رسه و دیانه ته، بۆ تۆیان هیناوه

ئهن ههچ بئی عه ده بیم نه کردوو، هه لبه ته بوختانم پئی کراوه

میوانه، غه ریه، به قسه ی من نه ختیک دلی کراوه

ئییدی خۆ من مه مله که تی عهینه پۆمیم له دهست نه داوه.

۹

جا ئهو جار پروفیه خانمی دهم دوپ ئهگەر وای زانی

دهی دواند به خوشی و به نه زاکهت و به میهره بانی.

کوئی: منت بمرم! با نه بیته په ژاره م بۆ سوپ و ئیواره و وهختی شام

دروژن مه به نه چی قسه ی بالیغه بکه ی له لام

چ بوو دهگه ل ئهو کابرایه ده تکرد قسه و گفتوگو و که لام؟

دهيگوت: خانم! دروټ له کن ناکم، ئەمن دنيا م به بڼې تو ناوې

کچ داره گويزه، هه چ که سيکي هات پلاريکي بڼې داوې.

ئو جار، ته شه کور ده کم له بهر ئو خالقه ي ئه گهر ساحيبي ئه رز و سه مايه

ئاخر په بيبي به دووړ بڼې له دهر د و له به لايه

له چاوي به د و له سه ده مه ي ئو چه رخه کوته و له روژي قالووه لايه

ئاخر هه چ که سيکي تو ببيني، کوټر ده بڼې، له تاوان چاوي هه لنايه

هه موو که س ده لڼي: خير، ئه وه کچي زيندينغا نيه، خوړي به هه شته که وتو ته سه ر

ئو دونيايه

ده نا بڼې ئا ده م، خودا وای دروست کردووه، له چيگايه که وه ناقيسيکي له به ده نې

دايه

يان شه له يان خوار ده روا يان چاوي که م بينايه

يان گروټيه يان که چه له يان چاک لاقې له دوونايه

ئه لاله وممه سه للي عه لا موحه مه د له نه خشي ئو خودايه

که سيکي تو ببيني، ئه گهر روژ پر عاقلېش بڼې، عاقلې ده چي به بادي فه نايه

ئەمن خه مې ئه وروم نيه، روژ که س به چاو پټکه وتني تو زه هله ي چووه، ئه لعان له

بن گلي دايه

خوټ پيشاني خه لکي مه ده، با خه لک نه گري دهردي پي مردن و ئازاري موجافايه.

شل و مل و له بهر دلاني

گولي هه وه ل مانگي نيساني

داو و ده لينگ حاجي حوسيڼي، گوي سه ر خه زينهي سولتاني

دايک روژوټ بڼې نه کا، له ئەندازه به دهر شلکي، ناسکي، فيتکي، جواني.

ئو ده سته به چي پروفيا خانم ده يکرده وه هاواري

کلفه تان راده وستان ده سته و نه زهر و ئينتيزاره

دهيگوت: بروڼ چل مه جيديم بڼې بيتن، له وي سکه له بيست و چواره.

ئو وه چل مه جيديان بڼې هينا، داي به کلفه ته که. کاره که مه خفي کرا.

چومکه زیندیناغا سهرعیل بوو، میوانی زۆر دههات. رۆژێکی کاسهوهندی و خدر مامه سینه و ههرکی و عهشیرهتی دی زۆر هاتبوون، میوان بوون. سهعیدیش ههر لهوێ بوو. سهعید کوتی: ئهوه عاله مه ناناسم، با ههستم وهدهرکهوم بۆ سهحرایه. زیندیناغاش مهحرهمانه کوتی: به روفیایه بلێن لهگهڵ کلفهتان بجیته چادری قوچێ قهزهنی، میوانمان ههیه، با چاویان پێی نهکهوێ. عاشیرهت ههرچی و بهرچین.

چادر و چیغی قوچێ قهزهنی

ههچ کهس روفیهی بدیبایه، مردووی لهبهر دهستان بویایه، قورپی بهسهر بویایه، ئاگای له خۆی دهبرێ و پتدهکهنی

مال ئهگهر چرای کوژاوه تاریکه، زۆر ناخۆشه؛ ئهگهر چرایان ههڵکردهوه، پیاو دهکهوێته دلشادی و رهوشهنی

ههچ کهستیک جهمالی روفیای بدیبایه، پیریش بایه، دههاتهوه سهه عهمری ومخت و تهمهنی.

ئهوه روفیا بیست و یهک کلفهتی دهگهڵ دهچوون، ههموو عهمریان له چارده ساله کچ بهکچی ههر پهنجهی له عهرز دهنی، دهلێی تهپلانه و ساحیب باله پاکي شل و مله، نهژاکاوه

قهدیان دهلێی شمشال و لاولو، سبچهیان ومختی گۆل دهکا، له بهدنهیان هالاوله قویناسان^(۹) له پشتهوه دهبروون، دهلێی شهپهتیه و لهشکر تیک پرژاوه. جا ئهوان بازنه له قۆل دهکهن لهسهه لیباسهوه.

بازنهیی ئاوزهنگی دهستی دور و یاقووته و مهرجانه و جێ جێ نهقیممی ئالی تیگیراوه

پێ له ههر جێگایهکی بنی، گلهکهی دهپتیه متفهړک. دهلێن حاجییان له مهککهی معهزهمیان را هیناوه

دیتنی دهبی به زیارهت، وهکو کهستیک بلێن سهفهری کرد و له دوازه ئیمامی دهشتی بهغدایه گهراوه.

ئهوه روفیه بهو تهدارکه بۆ چادر و چیغی قوچێ قهزهنی رۆیی.

سەئید چومكە فەقیرە، دڵ ساردە، ئەو دەكا خەیاڵ و فەكری

وەكو پشیلەیهکی هەست لە مشك پادەگرێ

ئەو بەپیش چاویدا روفیا دیت و پادەبرێ.

ئەگەر چاوی بەروفیە دەكهوێ، جەرگ و دلی قەرچە قەرچیتی و مخته نەمینی لە
پۆزگار و لە گەوێ (۱۰)

وەكو گۆرانیکێ ئەگەر کاروان دەبینی و بەمەبخی وە دواي دەكهوێ

ئەو پروفیە پۆیی و ئەویش لە دایدا بوو، بە شەو زەنگ و تاریکەشەوێ

یا رەبی تۆ ئاقلت داو، بە مەر، کۆرپەیی خۆی چلۆن دەوێ

ئەمن بێ رێ و شوینم، بێ نۆکەرەم، بێ ئیختیارم، چۆن لە کێلەك و بناوان و لە

چادر چیغی قوچێ قەزەنی چاوم بەروفیەیی ماھ جەمال بکهوێ؟

تا ئیستا خەمی دەوڵەت و مال و ملکم بوو، هاشا و لیللا لە سەلتەنەت و دارایەتی،
نامەوێ.

ئەگەر چوو، نەبیوترا بچیتە پێشی. چوو لە کەناریک، لە چادرەکان نەدیو، بەدەردی
دلی خۆی مەشغول بوو. لەوێ دانیشت. ئەو سەئید دەلی:

ئەیی ئیلاهی! ئەیی تاکێ تەنیاي فەردە!

خەلک بەدەردێک گرفتارە، ئەمن دەردم دوو دەردە.

حەیی لەم یەزەل، پەنای پەنا دار

عیلاجم بکهی ئەیی پەرورەدگار

خەلکی بە کەرەمی تۆ دەبێت پزگار

تۆ لە بەدبەختی پیاو دەکهی قوتار

بە بێ پۆحمی تۆ بینای بانی سەر

کیا لە خاکی سەر نایەنیتە دەر.

په نام وه بهر تۆ ئه‌ی تاکی ته‌نیا
 چه‌ندت نه‌جات دان له به‌حر و ده‌ریا .
 من بێ به‌ش نه‌بم له که‌ره‌می تۆ
 غه‌ریب و فه‌قی‌رم و ده‌سته‌وه‌ئ‌ۆنۆ .
 که‌ دنیات دانا ئه‌ی په‌روه‌ردگار
 ئاده‌مت خه‌لق کرد، تۆ کردت دیار
 کردت به‌ نه‌بی کردت به‌ موختار
 لێی پاشه‌که‌وت بوو هه‌زار هه‌زار .
 ئه‌منیش یه‌کی‌کم عه‌ولادی ئاده‌م
 له دلم په‌هاکه‌ی په‌ژاره و ده‌رد و خه‌م
 زۆر ده‌رده‌دارم، په‌نات بۆ ده‌به‌م .
 له تۆ زیاتر هه‌یچ په‌نام نییه
 بێ پشتیوانم، پشتم خالییه .
 ئیلاهی بۆ خاتری پێغه‌مبه‌رانت
 بۆ خاتری سه‌یدی ئاخ‌ری زه‌مانت
 به‌خت و ته‌ره‌قیم بخه‌یه سه‌ر شان
 نه‌مکه‌ی په‌نجه‌پۆ و بێ به‌خت و سه‌رگه‌ردان
 نه‌گه‌ریم له‌ پێزه‌ی زه‌لیل و کو‌ی‌ران
 ده‌ردی دوو ده‌ردم تۆ بکه‌ی ده‌رمان
 په‌روحمی تۆ زۆره، نه‌مکه‌ی سه‌رگه‌ردان
 خه‌جالت نه‌بم له‌ دای و بابان
 ئه‌وه‌ دانیش‌تووم له‌ چۆلی و بیابان .
 به‌ مه‌رامی دل، به‌ شادکامی
 تۆ ئاکات لێمه، دایمه له‌ لامی
 عه‌لیم و خه‌بیر، هه‌موو شتێک ده‌زانی .

زور سهرگره دانم، زور ليقه و ماوم
 هه لوه دای دایک و باب، دل به جی ماوم
 جوگه لهی به ستووه من خوین له چاوم.
 عیلاجم نییه، پیم دهرناکری گۆ
 مه گهر به پروحم و ئیرادهی تو
 ئەمن بی بهش نه بيم له پهحمه تی تو
 که لیک خه مناکم، نه مکهی په منجه پرو.
 یه گجار ده لالا به دلی بریندار
 ئیلاهی! قادر! بۆم پیک بیانی کار
 که لیک به دب ختم، فه قیرم، دوچار
 لایهک به پروفیا بووم بریندار
 لایهک دهر به دهرم من له کهس و کار
 په نام بۆ هیناهی، ببه په نادار
 نوحی پیغه مبه، تو کردته سهردار
 له کهشتی دهنا بیست و چوار هه زار
 هه موو زی پرووچیک، مهل و موور و مار
 تو پرووچیک بکهی به بهندهی گوناچار
 بهندهی بی قودرهت، روسیا و شهرمه زار.
 هاتووم دانیش تووم به سهرگره دانی
 پرووم نییه نه گهر بچمه وه ئاوهدانی
 قه له می تویه، بۆ خووت دهرانی.
 تو په نام بدهی، په نام هیناوه
 زمانم لاله، نه ژنۆم شکاوه
 له تو زیاتر په نام نه ماوه.
 دهجا پرووچیک به حال و بالم
 دهر وونی پر گری، به زمانی لالم.

ئىلاھى پارانەو دەبىتە شوكرانە
 ھاوارم وە بەر تۆيە ئەى ھەيى دانا
 دوغاي قەبوول بوو لە دەرگاي پەحمان
 ھەندە دەگريا، واوھيلا و ئامان
 ھەراسانى کرد جەمعى مەلەکان.
 سىلەى پەحمەتى دەھەندەى داوەر
 دوغاي قەبوول بوو بەندەى خۆل بەسەر.
 کەسپک خەيالک گەر بکا قەستى
 بەمەيلى خودا ئاو را دەوہستى.
 ساحىب ئىختيار نىيە قەت مەوجى دەريا
 بى عومرى خوداي بۆ جىيەک برۋا.

۱۳

ھەتا پاش نوڤڤى نىوەرۆيە ئەوہ گريا و پرووى لە دەرگاي خالق کرد. پاش نوڤڤى
 نىوەرۆيە کە مەر دىتەوہ شاخى، لە جىگايەكى پەنا، لە کن ئاودرپک، دانىشتبوو؛
 وەختىكى شوان زەينى دايە، تاجى و تولە ھىرشيان بۆ دەبرد. شوانەکە کوتى:

دەبى کى بى ئەو لىقەوماوہ
 لەو چۆلى و بەريە وا بەجى ماوہ
 فەقير و ھەزار، بى کام و کاوہ.
 شوان دەيگوت: تۆ کى غەريبى بى چار
 بى خواردن و ئىسراحت، تۆ ماوى ھەزار
 ئەوہ نيزىکە، قوچى قەزەنە
 جىگاي غەريب و دل نارەوہشەنە.
 بۆ تۆ دانىشتووى وا لەو سەحرايە
 دنيا ھەزاري وەک تۆى تىدايە
 ھەر کەسە بەدەردىک موفتەلايە.

برو! تو برو بۆ چيغ و رهشمال
 ئهلعان شهو دادى فەقىرى عەبدال
 چاوت دەردين گورگ و قەل و دال
 عاقلت نەماوه وهک پير و مندال.

۱۴

ئەوه شوان وای پى گوت. جا ئەو جار، چارشىوى میناړهنگ، روفیه بهسەرى دادا،
 بهلکو بانگى کلّفهتان دهکا: دلم خەفیه، نهچين بۆ سهحرايه؟
 بچين بۆ سهحرا، دنيای رهنگاورهنگ
 تەدارهکی گرت شهيدای شوخ و شهنگ
 زولفی له کولمەى کهوتنه شهړ و جهنگ.
 قەدەمى رهنجە کرد، به بى بههانه
 گوارەى له عل کۆ کهوتنه جهولانه.
 بهدەن بهوينەى نمرود شا
 بهندۆکه^(۱) و قویتاس کهوتوونه سهما
 بازى بهندى لال له قۆلى دهکا
 بى سووچ و تاوان جوانان شیت دهکا.
 کهسیک ببینی هەر سهرگەردانه
 ئەو کەسه دلى پر هیش و ژانه.
 له تاو بالای وی هەر مال ویرانه.
 ئەوه روفیه میوهى بهههشت رهنگ
 بهقیمەت گران، مهتای گران سهنگ
 هات له بۆ سهحرا، دنيای رهنگاورهنگ.
 سنگ و بهرۆکی دهبەخشى بۆن
 هات له بۆ سهحرا، دنيای گۆناوگۆن
 بهکەس نەماوه چهرخى قەديم و کۆن.

هر كه سى رۆژىك ساحتب ئىختياره
 عاقىبهت مهرگ لهوى را دياره.
 ههچهندى پياو له دنيا دهفكرئ
 ئاخري شهريهتي مهرگ ومردهگرئ.
 كلفهتان ديتيان يهكيك دياره
 مهعلووم فهقيره، برسى و ههزاره.
 كوتيان: ئهوه كتيه لهو بيابانه
 ئهوه فهقيره و ئهوه مال ويرانه؟

١٥

روفيا كوتى: بانگى كهن، يان لىقهوماوه يان فهقير و تالان كراوه
 يان ئهوه كوپه، زهليلى چاوه
 يان ئاشقه، دلى حهفس كراوه
 يان له ماله خۆى دهر كراوه
 بزانهين پهناى بۆ كى هيناهه؟
 كلفهتان بهناز، ناز و نازمهين
 ئايشى و ئايشه گول، لهيلى و گول چين
 بهسهداى ناسك، بهميهرهبانى
 سهعيديان بانگ كرد، ئهگهر واى زانى
 جهركى دهمسووتا وهكو بريانى
 كزهكزيهتي، شل دهبوو رانى.
 ئهوه لى پرسی: چكارهى ههزار؟
 كوتى: فهقيرم، من سهركهردانم
 من له عهينه پۆم لهنگۆ ميوانم.

روفيا بانگى كلفهتهكهى كرد، ئهوى له عهينه پۆم، له ديوهخانى چووبووه كنى، پىتى

كوت:

تام خوښ و بۆن خوښ ميسلى عه مېر بۆ
 له گهال ووت دهمكرد ئهتۆ گوفتوگو؟
 كوتى: بهلى، ميوانه له خانهواده
 پياويكى نه جيب و ساحيب ئيجاده.

۱۶

روفيه پتي گوت: پياويكى عاقل و قسه مهكهمى
 پيم وايه دل پر دهر و خه مى.
 ئه دى بوچى تو هيچ چارت نايه
 ميوانى و تو هاتويه ئه و سه حرايه
 كوتى: وهختى قسه م نيه، ناكهم گوفتوگو
 زمانم لاله من له حاستى تو.
 نوتم به ستراره، عاقلم كه م بووه
 روحى رهوانم له تن روپيوه،
 ده بى سه برت بى، بيمه وه سه رحال
 جا قسه بكهم من نهى مه هجه مال
 دهنا هه بيه تت ئه منى كردووه لال.
 پياو بى نوته له حاست موته بهر
 له سنگت داوه ته له سم و گه وهر
 بى ده سه لاتم، بهندهى خو ل به سر.
 به ميهره باني له منت كرد پرسىار
 له بۆ من بوته مايه ي روژگار
 خه م و په زارهم پاكي بوو قوتار.
 هه زارى وهك من ده سهرت گه پى
 زولفان له كولمهت چۆن دهكهن شه پى
 شيخ گه بتبينى، بو ت وهرده گه پى.

ئەگەر بىتېنى مەلا و عولەما
چىدى ناتوانى يېش نوڭزى بكا.

۱۷

من لەگەل تۆمە ئەي دلدەردەدار
لیم خاترجەم بە، مەبە ئىنتىزار
قەستەم بەزاتى شاھى كەرەمدار.
تۆدەر اوڭزە فكر و خىيالت
تەرەقى کردووە بەخت و ئىقبالت
دەلخۆشى بدە حالى بى حالت
عەسرین مەرڭزە لە چاوى كالت.
زولف لە ھەنيەم^(۱۲) ھاتنە ھاتوچوون
عەتر دەبەخشن وەك گولۈ بەيبوون
دیانە مەبە، مەبە بە مەجنوون.
ھەوسەلەت بېي، ئەوەر ڤۆڭگارە
چەند كەس وەكو تۆ چارى بى چارە
ئازارى دلە، پېك دى ئەو كارە.
بچين بۆ قوناغ، بۆ قوچى قەزەن
دنياى تاريكت لى بېي ڤەوشەن.
بنى لە ژوور سەرت قەسەى خاترجەمى
لەگەلت ناكەم ھىچ مەيل كەمى
چۆن دەستەوئەژنۆ و ژۆر دل بە خەمى.
كار جىبەجى نابى بە خەمناكى
بەسووتانى دل، خو بە ھىلاكى
جىبەجى دەبى كار ژۆر بە چاكي
كەسكى نەمرى و نەچىتە خاكي.

که بکی خه رامان، وهنه وشه ی ساوا
 وهکو هه لاله، قهت نه ژاکاوه
 زۆر به ئیلتیفات دلخۆشی داوه
 سه عید وهک جار ان خه می نه ماوه.

١٨

سه عیدیان هینا به خاترجه می
 روفیه خاترجه می کرد نهکا مهیل که می.
 ئه وه هینایان داخیلی خێوه تیکیان کرد.
 به ساحیب مال گوت، ئه وه میوانه
 قه دیم ئیختیاردار، به گله ر و خانه
 ئامانه تو بی ئه وشۆ له و جوانه.
 به سه د ئیحتیرام به زیری بکه ن
 گلییی نه بی، دل هیشی مه که ن.

١٩

ئه و چاره که روفیه به کلفه تیکی ئه میندا - ئه وی قسه ی ده گه ل سه عید کردبوو -
 رای ئه سپارد، کوتی:
 بیدار بی شه وی، نه خه وی
 ئه وشۆکه من دیم چاوم پیتی بکه وی.
 هه ر که سی رۆیی بۆ لای ئارامگا
 ئه ما سه عید دلی وه سه وه سه ده کا
 چاک ده نا ئینی له ده رگای خودا
 هه لبه ت من دو عام بووه مسته جا
 بویه به شیرنی جوابم وی دهدا.
 ئه گه ر کلفه ته که وای پی گوت، سه عید کوتی: هه ک به قوربانی بم! وه لاهی دوا زده
 شه ویش نانووم.

پوفیه وهک بولبول له شهو راگرت ههست
 شهدهی فهرهچ کار به سهت نیمناز بهست
 چهتری ئهنگاوت وهکو تاوسی مهست.
 چارشیتوی ئال پهنک خستییه سهرشانی
 زۆر به هییدی و نهرم و نیانی
 خوی حازر کرد، به خان و مانی
 وای کرد نهزانی هیچ کلفهتانی.
 به سهری دادا تافتهیهکی تار
 بریسکهی دهدا وهک ههوری بههار
 شکوفه دهدا وهک خونچهی نیسار. (۱۳)
 وهک قهوسی قهزهح سهت پهنک دهنوینتی
 وهکو بولبولیک ئهگر دهخوینتی
 وهکو شهنگهیی، با پای دهژینتی.
 قهولم پی داوه، بېم به تهیب
 زۆر چاوهپتیه، جوان چاکی غهیب.
 دهردی دوو دهرده، بۆی بهرم دهرمان
 قهدهم پهنجهکرد سهولی خهرامان. (۱۴)
 گهردن بهوینهی بی قسووره تاق
 کولمهی بهوینهی سوورگولی میلاق.
 کهوشی نوقره بهند حازری کرد ئهوجار
 چهتاره و ئهتلهس کرد سهر بهرهو خوار
 ههتا نهی ناسن خزم و کهس و کار.
 کولمهی بهمیسلای گولی کهوهپی
 دلی وهک پهروانه ئهوه دهگهپی.

زور لى شیرنه خال هتا په رچم
 وهکو په روانه دهچى بولاى شه.
 قهدهمى رهنجه کرد کيژى بى قسوور
 وهک شه داييسى، له نزيک و دوور
 زولفى سى بهنگى کردن خوارو ژوور.
 چه تری نهنگاوت، وهکو ديوانه
 راست و چهپ زولفى له کولمهى دانا
 وهک کوخ گول دهکا، دهگال پهزيانه.
 وهک ميوهى بههشت، وا شهفاف داره
 هر لهو شیرنه کر مهک و گواره
 هه چ کهس ببينى چارى بى چاره.
 سى قهدهم پويى، ته لای دهسته و شان
 په رچم و زولفى لى بوو په ريشان
 زولفى دهسووين به شوبای زريان
 له نيوه شه ودا له يلى خان و مان.
 جا له وى سه عيد هر چاوه رتيه
 هه ناسهى با دى، چاکی گوى ليتيه
 چاوى، وهک مه جرووم، له پتى له يليتيه.
 نه وه مهسته چه م هات به پاريز
 زولفان له کولمهى جووت جووت گرتيان ريز
 دهسمال له گهرنى واببوو ناويز
 دهسمال دای پوشيوه نه تله سى ديز^(۱۰)
 وهکو کولهجه بى، مه تاي گران قيمهت
 جهرگى عاشقان دهکا کهت و لهت.
 بى غهوشى بالاي نايه له حيساب

ھەر كەس بېيىنى، جەرگى دەپتە كەباب.

ئەو غەرىبە، قەولم پى داوھ

ئەلەن مەندوھ، دىل پى زووخاھ.

وھك عاشق دەپى گەر بەھاران كەو

خرمەى بەرۋكى وھك گەنجى خەسرەو

ئەندىشى نەكرد، ئەوھ ھات ئەو.

ھەستى بۆنى كرد مىوانى دەستور

دەستبەجى زانى ئەكەر ھات لە دور.

وھك لەيلە تولقەدر لە بانگى شىوان

گەردى وختىكى بۆ بەرەكەت پىوان.

۲۱

جا ئەوھ روفىيە بە دزى و بە مەبىخى ھاتە كن سەئىدى، ھەرتك پىكەوھ كەوتنە
قسان، روفىيە دەلى:

لەسەر قسەى خۆم من ھاتم، خەتەرە

كەسىك بمبىنى يان كارەكەرىك يان عەمرىەرە

ئەوھ بۆ من باسى سەرە

دەلىن: بۆ كوئى چوو ئەو دولبەرە؟

ھىچ كەس منى نەدىوھ، نە مىر و نە بەگلەرە

نە خان و ئەمىر نە پەر بەسەرە.

جارى پىم بلى نىازى دلت

تۆ بۆچى دايمە دىل لە ھاوارى

بۆچى شىواو دىل برىندارى

تۆ بۆچى دىكەى گریان و زارى

بەرۋى پووناك، بەشەوى تارى.

ئەوشۆكە لىرە تۆ گرتت قەرار

هەر چاوه‌ڕێ بووی بەندهی ئینتیزار.

بۆنی هەڵە بنۆشه ئەتۆ

بەس دابنیشە تۆ دەستەوئەژنۆ

بەس واوەیلا کە، تۆ داد و ڕۆڤۆ

بەس فرمێسکت بێ وەک جۆبار و جۆ.

ئیدی تۆ مەکە داد دەگەڵ هاوار

فرمێسکت نەیه وەک کانێ و ڕووبار.

ها بەهره بەره تۆ لە لیمۆی کال

مەست بە بە بۆنی سینە و وردە خال

تا قنیاات بێ هەتا کو سەت سال.

دەستی درێژکرد، هاویشتییه گۆنە

پەنجەیی شیر پەنگی بۆ سینەیی هینا

چومکە غەریبم دلم مەشکینە

بۆنی هەڵە و گۆل و بەیبوونە

دلی غەریبان گەلیک کەسکوونە.

لیمۆی کالی کرد بە حەرپاجی شار

بۆی وەدەردەخست لیمۆ و وردەخال

مێهرەبانی کرد بە دوو چاوی کال

لە دەورەیی سووریا وەک تەیری تیژبال

بە هومێدی خودا دەبین بە حەلال.

کاموڕەوا بوو لە گەردنی بۆندار

با لە دلی کەم بێ، ئەو هات و هاوار.

هەتا نیو سەعات هەر عەیش و نۆش بوو

خۆشی و بەشارەت، کاریان سوڕ پۆش بوو.

هیچ کەس نەیزانی بەو ئەحوالە

له دلی سه عید خلاس بوو هاوار و ناله.
 عزیزم! نه وهک که سیک بزانی
 شهیتانی بکا هتا ده توانی.
 با بی عیب بی له یلی خان و مان
 شهیتانی نه کهن له ماله باوان
 بیته دهنگوباس، بکهومه سهر قسان
 با پیمان نه لاین په کیکی و بوختان
 دهجا ساکین به! به زاتی هه ننان
 به کهس نابه خشم من باغی گولان
 قه ولم به تو دا، نابم په شیمان.
 سه عید پتی گوت: خانم نه من هه ژارم
 نه وه خوداوه ند پتی هیئا کارم
 من به لوتفی تو ژور منه تبارم.
 له میژ بوو نه من بیووم دیوانه
 روحت دهر هیئام له هه فسخانه
 سی سته جار نه منت بم به قوربانه
 چاوهت وهک به حری بی سامانه
 کزه ی شه مال دی، شه پؤل لیدانه
 ره بی نه کهومه دهست لیک بهردانه.
 ئینتیزار کیشم، ته سکینم نییه
 سنگت وهک ته ختی سه مه رقه ندییه
 نه برۆت غه دهنگ کیش، قه له مکاریه
 به بی لوتفی تو زیانم نییه.
 چاوان ده گپری به مهستی و هوشیار
 هه چ کهس بتبینی پتی نامینی چار.

به تیری عه شقت رۆحم نه مابوو
 دایم و دهره هم دلم سووتابوو
 ئه وه که دایه ک ئامپازی شا بوو.
 قه ده م ره نه که کرد سه ولی خه راما
 بۆ ئیسپراحت گاه به عه تر به خشان.
 سیوی نه که ییو، هه لۆوچه ی کالی
 که س له سوپرپه نه ده بوو حالی.
 کار به پارێز بوو، به عاقل و که مال
 عه تر ده باری له پرووی ورده خال
 که لاویژ رهنگ بوون هه رتک چاوی کال
 ئه وه هاتوو به بۆ لای مال و حال.

۲۲

له ئیسپراحتدا، که میک که ساوه
 فکر و خه یالی له دلدا ماوه
 سنگ و به روکی که میک ژاکاوه.
 کولمه ی به میسلی گولی هه ناره
 که و ته خه یالات له بهر ئه و کاره.
 کورپکی میهمان، وا سه رگه ردان بی
 دایم مه ست و شیت، خولی بیابان بی
 میوانی بابم به دل و گیان بی
 چ فکریک بکه م من بۆ مه خسووده؟
 قه ولم پیداو، که سیک له قه ولی خوی بی په شیمان
 به ده بخت ده بی، ده بی سه رگه ردان
 جی به جی ده کا پادشای رهحمان.
 خودایه پیک بی بی تو کاروبارم

بهر محمەتی تۆ ھومیدەوارم
 دڵ شکست نەبێ ئەو ئینتیزارم
 چۆن قەولم داوە، بوو بە یارم،
 ئەو ەشەو پابرد، پۆژ ھاتەدەر
 دنیای پووناک کرد خورشید لە خاوەر.
 لە خەو ەلستان، بوو بە بیداری
 ھەر کەس بۆ جێیەک، زۆر بە وشياری
 لە سەعید خلاس بوو دەردی کاری
 وە دەستی کەوت باغی مرواری
 مەمانی بۆ برد سەوقات و دیاری
 لێی خلاس بوو ئەو شیتی و ھاری.

۲۳

پوفیا ھوکم کرد وەک ھاکمی ھوکمدار
 بارگە بارکەن، ئیستر بە قەتار
 با بێنە پێشی گۆلناز و گۆلنار
 کلفەتان بە ناز، پاک بە لەنجەولار
 جوابیان داوە بە توندی و تەیار
 با بەرھەو مالت بین، جا بڕۆین ئەو جار.
 یەگجار عاشقە وەردۆکی بالتەر
 ئەگریجەیی لەسەر گۆنا دەکا شەر
 ھارەیی گوارەیی دێ وەکو بای سەرسەر.
 مەستە، ئیغیار نییە جەمینی خۆشحال
 دەھت و دەجێ خانمی کرچ و کال
 ریشووی بەر بۆو ە گوشەیی دەسمال
 داعبایەک ەھییە پێی دەلێن شوخال^(۱۶)

دهجا با برۆين ئه و جار به ره و مال
 ورده ورده دئ كزه ي باي شه مال
 جار جار ده رده خا گونا و خهت و خال
 خره ي گو و قوئيتاس، بازى به ندى لال
 ئاگاي له خوئ نيه، عاقلئ بووه به تال
 له عيشقى سه عيد بووه به عهبدال
 ئه برۆئ به ميسال په رى ره شه دال
 ئه گهر ده گه رئ له هه ور و سامال
 دهنگي كلفه تان به سه د نيمناز
 ئاوازه ي بولبول، دهنگي قهره ناز
 بالئ ، له دلئ داوخواز
 ئه و جار هاتنه وه، به گواره و قوئيتاس.
 ئه گهر ئه وان ده كه وتنه رئ
 هه موو مه مكيان وهك هه رمئ و وهك بئ
 عهينه رۆم له ميوانان چۆل ده بئ.
 ميوانان رۆين، هه ر كهس بو جئ خۆ
 عهينه رۆم چۆل بوو، هاته وه ليمۆ.

٢٤

سه عيد به جئ ما له قوچئ قه زه ن
 فكر و خه يال كرد نهك بمكا به په ن.
 ده ستم داوئنت پايژ و به هارئ
 عه تر له كوئمهت دايمه ده بارئ
 نه مكه يه كوئنه ي گشت هه رزه كارئ
 بلئنت كردووم، نه مخه يه خوارئ.
 هه ر كهس به جئ خوئ، خه بهر! خه بهر دار!

ھەر كەسنىڭ پۇيى بۇ بورچ و تالار
 ھەر كەس بۇ جىيى خۇي، بۇ كار و پەفتار.
 سەئىد گە زانى قەزەن چۆل بووہ
 كىژى سۆسەن خال لەوى پۇيىوہ،
 با منىش بپۇم بە داخ و ھەسرەت
 با زوو بگەمى، گەرنى مىسلى شەت
 مەگەر بە پۇھمى خولاي دەنا عىلاجم ناكرى قەت.
 گەلىك كەس لەوہ دىوانە بووہ
 لە خۇي بەرەوژوور تەمەشا كىردوہ.
 زۆر لە من زىاترە كىژى مەك ھەنار
 بلىتى ئەو كەرەتە پىتى بىھم چار؟
 ئەو ھوكمپانە، ئەمن مىوانم
 بى نۆكەر و پىاو، زۆر سەرگەردانم
 لوتفى مەرھەمەت كىرد، مەنە بە گىانم.
 دەبى مەمنون بىم تا سەحراي مەھشەر
 دلى نەشكاندم، نەبووم دەر بەدەر
 تا عەمرم ھەيە دەبىم بە نۆكەر
 لە نۆكەر كەمتر، دەبىمە عەمر بەر
 سەبارەت بەوى، يارمەكى دلبەر
 گە زانىيىتيان من خۆلم وە سەر
 وە لەرزە كەوتووہ سەما تا زەمىن
 جگەرم سووتا، پۇحم گرتى تىن
 من بە پووسوورى بچمە كىن زىندىن
 نەك خەجالەت و لارەمل نشىن
 لىي بى خەبەر بووم، وەردۆكى بال شىن.
 ئەوہ سەئىدىش وەپى كەوت، بىتتەوہ.

ئەگەر ميوانەكان پۈيىن و سەرى فارىغ بوو زىندىناغا، پرسیاری کرد، کوتى: ئەمن
كۆنە بەگلەرى مەرگەوهر و تەرگەوهرم ميوان بوو، چى لى بەسەرھات؟ زۆرم خوش
دەويست. كەسك پەناى لىقەوماو بدا، سوننەتیشە و خىرىشە، نەمزانى چى لى
بەسەرھات؟ کوتيان:

لەبەر ميوانان لەبەر گالەگال
پىتى عەيب و شەرم بوو، تەلخى بوو ئەحوال
زكى بەخۆى دەسووتى، فەقىر و عەبدال
پىم واىە پۈيى بۆ قەرە رەشمال.
پىم واىە پۈيى لە بۆ كوستانى
كوتى: كەسك خەبەرى بزانى،
ھاتۆتە ئىرە مەردى خوش ئەحوال
دەبى بىدەمى نەختىك پوول و مال.
غەرىب و دلەنگ، سەر لىشىواو
يەگجار مەزلووم و ئەو لىقەوماو
ھەلبەت كە قەدەمى بۆ ئىرە ھىناو
بە عاقل و بە ھۆش بە ئامۆزگارى
بە پىتى دىكەمەو بە دەست و ديارى.
ئەو سەعیدىش بە دلى پر خەيال بە پىتوھە.
ھىندە خەيال کرد ئەو لە حالى يار
زەحمەتە پىك بى ئىش و كاروبار
ئەو دەر بەدەرە لە پاك كەس و كار
دەترسم بەدى بگرى، لە پشت بىستى زىنھار.
چومكە فەقىرە، دل برىندارە
لە مال و دەولەت ئەو بى ئىختیارە
كەلىك دەترسى لەو كاروبارە.

تەفرەقە بېی، نەروا بۆ وەتەن
لە رووی ھەل نەیە خۆی بکا رەوشەن.

۲۶

زێن دیناغا پیاوی وە دووخست، لە ڕیگایە تووشی سەعید بوون و ھاتنەو.
زێندیناغا بەخێرھاتنێکی زیادی کرد و کوتی: لە کوێ بووی؟ نەمدیتی ئەگەر ئەو
میوانانە لێرە بوون!

سەعید کوتی: وەزیفەم وابوو، ببی بەرقەرار
تۆ میوانت بوون، ئەمیر و سەردار
ھەمووی سەردار عێل، ڕەئیس و موختار
ئەمن دانیشم گەردن بەرەو خوار
لە ڕیزە ی ئەوان ئەمنی بێ ئیختیار،
من پێم شەرم بوو، پێم بێ ئەرکان بوو
چومکە ڕۆژەکە ی دەوری ئەوان بوو.
پاک ساحیب مەلک و ساحیب ئیختیارن
پاک دەست ڕۆشتوو، ساحیب ڕەفتارن.
زگم دەسووتا من بە حاڵی خۆ
کوێتر نابێتە ئامرازی ھەلۆ.
دەلت گەرد نەگرێ، من بە فەقیری ئەو بە شەلەشەل
قورینگیان نەدیوہ ئامرازی خەرتەل.
ھەموو شتیک لە فەقیری خۆشترە بە غەیری کافر
قەلیان دا بە قەل، کوێتر بۆ کوێتر.

۲۷

زێندیناغا پیتی دەلی:
تۆ دەلت وا بوو ھەتا سەردار بووی

گەورەى دوو عىل بووى، ساحىب ئىختيار بووى.
 مەگەر نەتبىستووھ لە نايب و وەزىر
 خىر و سوننەتە دلخۆشى فەقىر.
 كە فەقىرىش بى ئەتۆ بەگلەرى
 بى خزمەتكار و بەندە و نۆكەرى،
 ئەمما لە كن من زۆر ساحىب ئىعتىبارى
 ئەلەانیش لە كنم مىر و سەردارى
 خويىنت لە چاوان بۆ بووھە جارى؟
 وا تەلخت بووھە حال دەگەل ئەحوال
 ھىندە فكر مەكە ئى دەولەت و مال
 بە دەست قادىرە بەخت دەگەل ئىقبال.
 ھەتا بەخت بوو ساحىب ئەركان بووى
 گەورەى عىلى خۆت، دەورى زەمان بووى.
 من دەگەل تۆمە، دەبى پەنجەرۆ
 تەرگەوهر و مەرگەوهر كى دابووى بە تۆ؟
 وا بە سەرفكر كردنى داجووى
 ئەوى دابووىھى، ھەر ئەو لىي ھەستاندووى.
 ھىندە داد و واوھىلا مەكە
 لە خۆت بەرھەزىر تەماشىا بكە.
 ھىندە ھەل مەھىنە تۆ ئەو چاوانە
 خەزىنەى خودا گوشاد و فراوانە
 ئەو عەرزە گەلىك بەرىن و پانە.
 ئەوھە دلخۆشى داوھ، كورە پرووى بابى سېى بى! ئەگەر چى! ئەگەر چى!
 مەجلىسى بۆ گرت، شەوق و پىكەنىن
 وەكو مەجلىسى ئاغای مىر زىندىن.

ههتا دلخۆش بئى چومكه ميوانه
دهيزانى عاجزه، زۆر پهريشانه.

۲۸

روفيا فکرد کرد، پرووى کرد له عاسمان
کار دوروست دهکەى کارسازى کاران
مهكانت نيبه، هه رتۆى بئى مهكان
جيت نه له عهرزە و نه خو له عاسمان
يا رهبى بکهويه پهمهت بهخشان.
بهندهى گوناخبار، زۆر گوناخبارم
به پهمهتى تو گه پیک بئى کارم
ههچەند فکر دهکەم زۆر شه رمه زارم
چۆن ساحيب پهمهتى، هومپده وارم.
له دوو پئى، پتیهک، کتیه به دهمه بهر
که لیک هيلاکم، وهکو قهسته سهر
خه جالەت ده بم له خانه دانم
له دایک و خزم و برا و بابانم
وه دواى دل کهوم، ههتا دهتوانم.
قهولم به غهريب، بهو کوربه داوه
دايمه نه ویش دل په شوکاوه.
کتیه پتگایان بکه مه مه نزل
بو دایک و بابان یان هاواری دل؟
برینی دهر وون، ئاتەش له تاوه
له عه مری پازده جه رگم براوه
قهول و شهرت و شوین من بهوم داوه.
که له قهولى خو م بهم په شیمان

ئەو ۋەكو قەقناس دېتە سەر سووتان

ئەمنىش برىنم ھاتۆتە برىكان

ئەمنىش مەعلۇوم نىيە بۇيم بە ژيان

گەر لە قەۋلى خۆم بىم پەشىمان.

كۆفەتى بانگ كرد: ئەي بەئەركانە!

قەسكى دەكەم، پكە متمانە

جۋابم بدەۋە مەرد و مەردانە

ئاۋرى دۆم زۆر بى ئامانە.

بە غەمرى نۆجۋان، بە پازدە سالى

دنيا نەدىۋى بە كىرچ و كالى

شكۆفەي ۋەخت، مەن بە مندالى

چاكت گۈي لى بى، لىم بىبە خالى.

ئەلغان ھەمىشە دۆل بە پەيكانم

دايم و دەرھەم چاۋ لە گىيانم

ئاتەشى غەشق لە جەرگ و دۆلنم.

مەجنۇن بۆيە جىي كىو و كۆھسار بوو

ھەلبەت ۋەكو مەن دۆل برىندار بوو.

دەستم داۋىنت گەلىك بى چارم

گەلىك مەغشوش و دۆل لە ھاۋارم

بە عاقل و كەمال پىك بىنە كارم.

بە مېھرىبانى، بە ھىدى ۋە ھىمن

ۋانەكەي سەعيد بىتە سەر كۈشتن.

۲۹

ئەۋە كۆفەتەكەي پىي دەلى:

ھەزاران ھەزار لىيان قەۋماۋە

له تۆگه ورهتر، ئه و بهند و باوه
 چهند كچ له ماله بابى هه لگيراوه
 ئىستا هىلاكى، عاقلت نه ماوه.
 پىنج و دوو رۆژىك جهنگ و تالييه
 نه و جار، مه ترسه، خو شى و گالييه.
 نه خشهت بۆ بكيشم به ئيزنى خودا
 شه مال و زريان له سينهت نه دا.
 پىويست نيه ئىدى ئه و واوه يلايه
 ده زانم گریت وا له دلى دايه
 كولمهت دهره وشى، ده لى چرايه
 به ژنى بى غه وشت وهكو بيزايه
 وىسپى ميسرى ده شه وگوردت نايه.
 تۆ بى به لابی ئه رى شه كرى خاو
 تۆ نالهت نه يه له جهرك و هه ناو (١٨)
 لیت شل نه بى رۆين و ههنگاو
 جى به جى ده كم به هه ور و به ساو.
 بمكهى به وهكيل، من بيمه موختار
 به هومىدى خولا پىك دى كاروبار.

٣.

به ليمۆى كالم، هه لوه رن برۆ
 خۆم ته سلیم ده كم سهت جار ان به تۆ.
 وهك مغه تيشان تۆ نه كهى قسان
 سبجهى بىكه يه كارىكى گران
 چومكى جگه رم ها توته سووتان
 له گه ل كه سى دى نه كه و توومه قسان.

یه گجار زۆر دلم ئهوی خوش دهوی
شهو بیدارم، خهوم لی ناکهوی.

۳۱

کلفهت قهول دا، سویند خوارد به کهریم
پادشای رحمان، کارسازی قه‌دیم
غهیانهت ناکه‌م هه‌تا‌کو بژیم
ئیتمینانت بی ئه‌ری شه‌نگه‌سیم.
دورپکی دایه، به‌قیمه‌ت گران
بیبه‌ بۆ سه‌عید، غه‌ریبی میوان
با دلنیا بی، نه‌بی سه‌رگه‌ردان.
له‌ کنی بی دیاری، نام و نیشانه
ئیتیب‌ار ده‌کا، ده‌کا متمانه
ئه‌و زیاتر له‌ من دل‌ په‌ریشانه.
په‌ریشان نه‌بی، نه‌بی سه‌رگه‌ردان
قه‌ولم دوروسته‌ وه‌ک قه‌ولی مه‌ردان
ئه‌و ته‌فره‌ ناده‌م، هه‌م له‌سه‌ر دلان.
من له‌وی زیاتر دلم‌ پر سه‌نگه
مه‌غشووش و عاشقم، دلم‌ زۆر ته‌نگه.
ئاو‌وا پرژاوه‌ هه‌ر پیاو‌ بۆ ژنان
قه‌رار‌یان بووه‌ و هاتوونه‌ ژوان.
برۆ بزانه‌ قسه‌ی وی چیه
دیداری سه‌عید له‌ من قاتییه.
تیری به‌دبه‌ختی له‌ جه‌رگی داوم
کزه‌ کزیه‌تی جه‌رک و هه‌ناوم
ئه‌من شه‌و و رۆژ بۆ وی سووت‌اوم

تراوکه^(۱۹) دهکا، نابینى چاوم
 وهک شیرى خاوين، من هه لگه راوم
 کاروان رۆيشتوو ه من به جى ماوم
 ده لى ته يريكم من بال شك اوم
 هه ميشه دهروون پر له زووخواوم
 دل پر هيش و ژان، له كاوه كاوم.
 ئه ويش وهكو من وا گهرووتا له؟
 ئه ويش وهكو من شيت و عه بدا له؟
 به ديارى بدهنى ئه و چاوه كا له.

۳۲

كلفه ته كه دهيزانى چ وهختىك سه عید له وهتاغى دهچپته دهري. دهو عانيدا هات،
 ئيشاره تى سه عیدی كرد، سه عید تیگه یشت، راوهستا له سه ری. كلفه ته كه كوتى:
 هانى تو بگره به ندى دورى لا
 با لیت كه م ببی حه سرهت و خه یال
 ئه تو شاد ده بی به دوو چاوى كال.
 به میهره بانى، به گوفتى شیرن
 به خوش ئه خلاقى، به هیدى و هیمن
 دايم و دهره م هه ر خزمه تكارم
 غولامى مه مكى وهكو هه نارم
 فريادى دلم، داد و هاوارم
 خودای ته عالا پيک بيئى كارم.
 ئه لعان حازرم به رووح و به گيان
 به خزمه تكارى، وهكو نوکهران
 ئه گه ر ده پرسى زياتر له قسان
 ده ستي هه لگري له باب و باوان

تا ږووحی خوومی بکه م به قوربان
 هه تا له دنیا بژیم به ژيان
 وهکو ئه نتيکه بينيمه سهر دهستان
 هه تا ئه و به رم بو مالی باوان.
 دهنا به کوږی، بی ږوونا کای، به بی بیناهی، دهږمه دواوه
 مه جنوون وهک منی لی نه قه وماوه
 به قسه ی ئه سه حی من جوابم داوه
 که پازی نه بی کیژی تیل به سهر (۲۰)
 جوابم چاک نه دا و، بمکا ده ربه دهر
 ته کلیفی چیه له سه حرای مه حشر
 زور به عاقلی پیی بده خه بهر
 دنیا تاریکه له من سهر انسه ر
 تیری له جه رگم وای کردووه هه تر
 له راسته ی داوم له چه پ چوته دهر
 کهر بی مه یل بی من خاکم وه سهر
 به وه عدی سی ږوژ پیم بدا خه بهر
 له ماله بابی، له کهنج و که وه هر
 ئه وی شک ده با سکه سهر انسه ر،
 حازری پکا بو ږوژی مه بخي
 ئه کهر راست دهکا و بوم حازر ده بی.
 دهنا خاترجه م من بی مرادم
 بی ملک و مال، قهت بو وی نابم.
 ئه وه قسه ی راستی پی گوت.
 نه ترسی له ږوژی بلایسه ی تیر و شیر، له قرمه ی خه نجه ر
 قه سته م به زاتی ده ههنده ی داوه ر

له نټو له شکر دا دېمه پېر به سهر.
 وهکو فېرامه رز، رږسته می زالم
 وهکو سیلاوې له شکر دهمالم.
 سینه ی جه وه رد ار بکه مه سپهر
 هیچ خوږت نه بې، ئه رې تانچ به سهر
 وهک شیری نوو ستوو دېم به خېهر
 که حه وسه ت بن له ئاغا و نوکهر
 پاکیان هیلاکن، دېن دېر به دهر.
 خاترجه م بېه بې دهسه لات نیم
 رږزی لټقه ومان له سهر هه لات نیم.
 بو قهره زولفت ئه من دټوانه م
 دېنا زور ئازام، پیاوی زهمانه م.
 نه وهک خه یال که ی بېن خېهر د ار
 ئه ویش ده کوژن، ئه منیش گرفتار
 له مالی باوان دېم شهرمه زار.
 کلښت به نیمناز خېهری هینا:
 ئه رې نازهنین! ئه ی شیت و شهیدا
 حه ریف وهک شیره، جگهر هه ژدیه ا
 زور به هاسانی، ئه تو چاک دېبا.
 عه جیب جه وه رد ار، ساحتې گوفتوگو
 ره شید و ئازا، مېردی سهر به خو
 له نټو مهیداندا پټی دهر دهر کړی گو
 یا ره بی دایکی بو ی نه کا پږو!

هەرتکیان قەراریان لەسەر ئەوە دانا کە بیبا و هەلیگری. سەعید ئیختیاری ئەوەی نەبوو بۆ: بۆدەن. ڕیگای ئەوەی نەبوو بۆدەن. سەعید بە مەبخی بە کلفەتەکی گوت:

بە سەرگەردت بۆ، کۆلمە وەک لیمۆ!

کارێکم هەیه جێبەجێی کە تۆ

جێبەکمان بۆ ببینەوه لێی بکەین گوشتوگۆ.

کلفەت بە عەدەب جوابی دەداوه:

چونکی خانم دلی گۆراوه

پێ له کل دەکا ئەو جووتە چاوه

ئەویش وەک تۆ جەرگ سووتاوه.

خاترجەم ببە بە زاتی سوپحان

جێبەجێی دەکەم بە مەبخی و پەنھان

خانم بۆ ئەمن له خەلات بەخشان

ئەگر هەڵدیتنی ئەو گەرنی کەشان (۲۱)

نایەلم ئیشەللا بێنە سەر قسان.

ئەو کلفەت جێگایەکی بە سەعید نیشان دا، کوتی: شەوی ئەگەر بۆی هەلکەوی دێ. گوشتوگۆی خۆتان بە خاترجەمی بکەن بۆ ترس. کام و مەرامی خۆتان لەوی پێک بێن.

کلفەتەکە هاتەوه، بە پروفیەشی کوت، کوتی: له وهختی خۆیدا بچۆ، چاوهڕێم کردووه، قسەى خۆتان وا بکەن ئەگەر کارمەکو زۆر لى کۆن نەبێ، زووتر به دلی خوو بگەن.

دایکیشی کەمێک سۆزەى کرد بوو، دلی خەبەرى داوو. ئە له وهیدا قەرەوڵ و حیساباتى دانا. حەوت شەو سەعید دەچوو، هەتا ڕۆژ له وێ دەبوو، ئەو دەرڤەتى

نەبوو بچى، دەيكوت: بزائن كارەكەم لى دوور دەخەنەو، ئەو حەوت شەو سەعيد
خەوى لە چاوى نەكەوت، دەبوو بە رۆژ دەهاتەو.

دايكي پوفيش، ئەسمە خانم، دلى نەدەهات خەبەر بە كەس بدا، ئىدى شتيك بوو
قسەكەى ھەر دە دلى خۆيدا راگرتبوو.

بۆ ھەشتەى دەرفەتى ھەگير كەوت، چوو. ھىندە چاوەرئى بوو، وا درەنگ چوو،
ئەگەر چاوى پىي كەوت، كوتى:

زۆر چاوەرئى بووم، درەنگت كرد ناخپس

بەرۆك قاقم پەنگ، كردت قرمە پىز

لە بەرت كردووه ئەتلەسىكى دىز

بۆ من دووزام لىم دەكەى پارىز؟

حەوت رۆژ چاوەرئى، من خەوم نايە

پوحم تىز بالە، دایمەت لە لایە

ئەمنت بى بە قوربان ئەو لاجانگ و گۆنايە

دیتنى تۆ بۆ من كابه تۆللایە.

خالى سەرى كۆلمەت ھەر ھەك شەو زەنگە

چاوت فەرماندەى و خەبەر دەدا، دەلى: ئاتەشە و جەنگە

بەرۆكت دەلى باغى شەددادە و دەنوئى بەھەزار پەنگە

شىخى ئىرشاد بىبىنى، بە دیتنى تۆ دىنى لەنگە

ئەمن ئەو كارەم بۆ كرد؟ لە خۆم زياتر! سەرم لە سەنگ دا.

ئەگرىجەت ئەگەر تاق و جووت لەسەر كۆلمەت دانا

دايم پوحم گىراو. برىدوويانەتە حەفسخانە

ھەر مەتلەبم تۆيە، وە نازانم ئەو دنيايە تىي دايە چاك و خراپ و شىت و دىوانە

دەرم لەبەر قەرە زولفت، دەلى عەسكەرى فەپەنگ و پادشای عوسمانە

قۆلكەى گەردنت شەرىبەتى كەوسەرە و فینجانی بەرەحمەت لەسەر دانا

با تۆ قابىزىش بى، پوحم بى، جووانم، چ - وەختى گيان كيشانە؟

لفکهي دہسمالت ئهويه ر ئهويه ر کردووه و کردووته لانه و لانه
 هزار جارت گياني من بيتهوه بهقورباني ئه و جووته چاوانه
 ئيکيکيان بۆ من جهللابي قهسته سهره و ئيکيکيان بۆ من حکيم و لوقمانه
 درهنگ هاتنت بۆ من بوو بهقهسته سهر، هاتنت بۆ من خوښي و بهشارهتي و
 خه لات بهخشانه
 بۆ ئه تو له يايي سۆسه ن خالي؟ بيستووته گه مهجروومي دهر به دهر کرد له قهوم و
 خيش و کاشانه

به و قه راره م دهر به دهر مه که، ئه مننت بيم بهقورباني گۆي ئه و جووته مهکانه
 ده لئي مانگي چاردهيه، ومختي درهنگ هاتن و په نهانه.
 دهرمه وه له بهر ريشوهي دہسمالت، دہسکار نيه، مرواريه
 هاتوته خواري به سهر خالي رهش و گه ردنيکه سپيه
 زۆر چاوه پوان بووم، بۆ تو زۆر خراپ و گونا حباريه
 گه بيتو ئازاديم لي وهر نه گري، رۆژي قيامه تي ته کليف ت چيه؟
 ئاخ ر ئازادت ده که م، بۆچي مابه يني من و تو دو ستايه تي و خو شه ويستيه
 به ژنت له من هه ليناوه و ده لئي بي گه لايه و شه نگه بيه.
 زۆر ئاره زوو هيه ئه گه ر ده گه لم بکه ي گو فتو گو و پکه ويه قسانه
 دو ر بيته دهر له مابه يني ئه و ليوانه، ده لئي مه رجانه
 قسه کردني تو بۆ من حه سانه وه يه، وه ده زانم پادشام له سهر
 تهختي دانيش تووم و رۆژي مه ردانه

دهرم له بهر قو يتاسي سهر جه واهي رات، هاويشتووته ئه و شانه و شانه
 هه چه ندي پي ده که ني وه دهر ده که ون له پيشه وه ريژه ي ددانه
 له من وايه سولتاني ئه سته مبولم و خه زينهم کردو ته وه و هاتوومه سهر خه لات
 بهخشانه

عاشق، زه ليلم، مه ستم، چ ومختي جگه ر ئاور تي بهردانه؟

ئەو جار نۆرەى جوابدانەوہى روفیہ خاتوونى دى:

بە لەبزی شیرن، ئەو بە پیکەنین

جوابى دەداوہ شوخی نازەنین

وہک رۆژ کە ھەلدى لە خاوەر زەمین

ئەگریجە و زولفى داناوہ چىن چىن

شەفافی کولمەى وەک گولى زەمین

تام خوۆش و بۆن خوۆش، ئەخلاقى شیرین.

ئەتۆ شىتیش نەبى من دەلیم بەنگیہ

عافرەت ئىختیارى لە دەست خویدا نییە

کەسێک بىزانیاہ بى ناموسیہ

بۆ تۆ بەدبەختى و دەربەدەریہ

بۆ من بى نازى و سووکایەتیہ.

دایکەم نازانم کى پى داوہ خەبەر

ھەمیشە منى کردووە دەستبەسەر

بۆ کارى پىویست ناوێرم بێمە دەر.

ئەگەر بزانی خزم و کەسوکار

دۆست تاکو دوزمن، ھەتا کەسێک یار

وہک پووشى بەر رۆژ من دینیتە خوار.

پەلە لە کاران ھەر بەدبەختیہ

ئەتۆ لە وەیدا شعوررت نییە.

ئاتەشى عیشق تۆى کردووە ھیلاک

ھەر وەختە ئەتۆ سەر بنیى لە خاک

ئەتۆ لە ھیچ کەس نیتە ترس و باک.

ئەگەر بزانی نابم تیل بەسەر

دهبی له دنیا بېم، دهر به دهر
 سووک و چرووک بم، بېم ده سته به سهر
 جا پیاو تالی بخوا یا نه خو شه که ر؟
 دهر فتم هه بوو من بویه هاتم
 به دیاریم هیئا کولمهی نه باتم.
 مه به به باعیس روحي نازیه روهر
 که مترم مه عموور تو بکه ده سهر
 که مم لی بگره تو نه و به ره و بهر.

۳۶

جا نه و جار سه عید ده لی:
 ناخر به خوّم نییه، دل بی قه راره
 رای دوه شینی کرمه ک و گواره
 به ناز هه لدینی چاوی به خوماره
 سنگت هر وهکو بازار و شاره
 به رویت دهنکی دی، ده لیتی قه تاره
 قهره زولفانت قه دی په شماره.
 نه گهر ده تبینم، به ناز و نیمناز
 زولفی سی به نگی، بالی قهره ناز
 من بوومه کوتر، نه تو بوویه باز.
 که متر پیم بگره عوزر و به هانه
 خالت داناون جووت دانه دانه
 چاوان وهکو نه سستیره ی به یانه
 کرمه ک و گواره هاتنه جه ولانه
 نیغیار نیم، مه ستم، دهبمه دیوانه
 نه نگوستیله ی دور له نیو قامکانه

هه مووی میراتی هه زره تی سوله یمانه
دهنا ئەو نه خشه نییه لهو دهوور و زهمانه
بینا هیم دهبری لهو دوو چاوانه
چه رگ و دل که وتنه جهولانه دانه.
با دانه نیشین به شهرمه زاری
له ئیمه بېرن پوژی دلداری
هه رتک با برۆین به جووته سواری
نهک شهیتانان چه تمان بدهن له کاری.
هه چ کهس بیتو زیندیناغا حاللی بکا
بو من دهیته قالووه لا.
چومکی ئەله قی بو من په زیره
میردی حیسابی، گه لیک جوانمیره.
زۆر به حورمهت من لیتی میوانم
من مه منوونی ویم هه تا ده توانم.
خه جالته نه بيم، به ختم تیک بهاللی
ئهی کهسیک قسه بکا، زمان لاللی
دهبم به کوینهی سهت هه زار ساللی.
ئه گهر بیتو کاریکی وا پابیرلی
ئهو جار هیچ کهس میوان پاناگرلی.
بوچی غایبیه له کهس دیار نییه
دهنا کاریکی غه یانه تییه
من دانیش تووم به نمهک خوڤریه
به ناغام زانی، په نای کهم نییه.
بیتو بزانی ئەو شهرت و ئهرکانه
ته ماحی کردووه له ههره مخانه

روفيه ده لیتی سیوی سهر دهستانه
 له گهل روفيه خانم له سهر قسانه .
 نه لسانه که چاکه نه ختیک سهر به خوم
 دهنا ده بی پرووی خوم رهش کهم ، له دنیا برؤم
 بؤچی من تهماح بکهم نه گهر له ناغای خوم .
 دهستوبرد بکه نه تو له و کاره
 دوو به دوو ده رۆین به جووته سواره
 قه دریان کهم نه بی نه و دوو چاوه به غوماره .
 بی نه گهر چه قاندت درهنگ شین ده بی
 گوشت نه گهر ماوه بؤگه نیو ده بی
 نه و کاره لیتمان ئاشکرا ده بی .

۳۷

روفيه جوابی ده دانه وه :
 لیت قه بوول ده کهم قسه ی مه سله هت
 منیش ده ترسم نه گهر بگرین به د .
 به وه عده ی سی رۆژ هر مونته زیر به
 چاوه رپی لوتفی باغی ههنجیر به
 ئامما وهکو باز هر نیچیر گیر به .
 دلم دهر دینم له ههفسخانه
 مردن خوشتره نهک نه و ژیا نه .
 به دره دره و به سهت واوهیلا
 پیاو نازانی چلۆن پارێزیک ببا
 وهک دهچی بؤ بیچوهی شیر مار و ههژدیها
 که شیر بزانی توخماغی دهکا .
 به وه عده ی سی رۆژ کار ده بهمه سهر

له گه لّ خوّم سازده کهم گه وهر و ئه سمهر
 له مالى باوان ئيشه لّلا ده چينه دهر.
 من له گه لّ توّمه چاک پاک که وه پتيه
 که ئيمه بروين پي و جيت کويته؟
 ده بي به عاقلی زور به ته پردهستی
 له بهر سي سەت سوار نابي بوهستی.
 ئه موقه ددهره، بيته دلّهيشان
 ئه موقه ددهری پي بکا خالقی هه ننان
 وه دوامان که ون مهردی زيتدين خان
 وهک پرۆزی قيامهت بيته تير باران.
 چاکت کوئ لي بي هتا له لاتم
 ئه من عافه وتم، بي دمه لاتم.
 ئه توش وهکو من بي دهسته وه ژنو
 له مهيدان بيته داد و پرۆ
 له بهرمان دهروا خوین وهک جوبار و جو.

۲۸

ئه وه سه عید جووایی ده داته وه، ده لي:
 عیلاج و دهر دم زور بي ئه نوایه
 چومکه سواره و ئيمدادم له دوا نایه
 موقه ددهر مه کهر بي له لای ئه و خودایه،
 ده نا خاترجه م من جلّه و گیرم
 وهکو هه ژديها، چۆن شيري پيرم
 من دهست رهقاسی له شیر و تيرم
 تو ترست نه بي باغی هه نجيرم.
 ده جا تو پرۆ خهريکی کار به

وهك قهره سۆران دل خه بهردار به
 بئى خهم و خهفەت، تۆ بئى ئازار به.
 له پۆزى مهيدان من نيمه شكۆ
 ئەوئيش دهگەلم بئى قەدەمى تۆ
 لئيم دەستتەننەوه هەنار و ليمۆ؟
 قرمەى خەنجەر و شەقەى ئاوزهنگى
 بليئسەى رەمب و پياوى شير رەنگى
 وهكو پۆسته مەم بكهومە جەنگى.
 من باكم نيبه له پينج هەزار سوار
 له بەر تيرى من كەس نابئى قوتار.
 من چەندەم ديوه دەور و زەمانە
 دەنگى تيران دئى ھازەى پەيكانە
 چەند كەسم كردووه شيت و ديوانە.
 وا تەماشامەكە ليترە بئى ئيختيارم
 من باغەوانى باغى ھەنارم
 يا رەبى خولاً پتەك بئىنى كاروبارم
 ئەمن قاتلى پينج هەزار سوارم.
 پئى دلخۆش بوو پروفىيەى شەكرى خاوە
 ئەو شكۆفەى دا وهك گولئى لاو لاو
 قەدەمى توندكرد، پرووناكى بوون چاوە
 بۆجئى و ماوہى خۆى پۆيى بە ھەنگاوە
 راستى كردنەوه ئەو زولفى شىواو
 دوگمەى توندكردن ئى سنگى ژاكاو.

ئەو پۇفەھە ھاتەو جیگای خۆی. ئەگەر ھاتەو بە دلی گوشاد، بانگی کلفەتیکى
خۆی کرد، پۇفەھە یەگجار زۆر لە مالتیدا بە دەسەلات بوو.

حوکمی وەک حوکمی سەوڵی خەرامانە

وہکو شەددادی دەور و زەمانە

ئىختیاری حوکم بابى بۆی دانا.

جا ئەو کلفەتەکە ھات:

سەر ئەفروزی بوو، تەعزیم بە یەگجار

وہزیفەى، چاتر پێی دەکرد پەفتار

گەردن ھەلەلە کولمە چون خوسار.

عەمر بفرەموو شوخی شوخ کەمان

تا جیبەجیبی کەم کار بە دل و گیان

ئیشەلەلە نایەلم بکەوہ سەر قسان

ھەر ئىختیاردار بى، خانم و سولتان

ھەر دل گوشاد بى بۆ خەلات بەخشان

بۆنت عەترەخشە وەک گول و پىحان

سەتى وەک منت ببی بە قوربان

سەر تۆپی عالەمى کىژى خان و مان

لە تۆ جوانە لیو دەگەل ددان

پێم وایە ئەورۆ چووبووی بۆ ژووان.

۴.

پوفیە کوتى:

پێم وایە، ئەتۆ وەک گولی

بى عاقل نى، عاقل کاملى

ھەمیشە لە من تۆ قەرەوڵی.

عمر و عزیزم! بیناهی چاوانم!
 تام خوښ و بون خوښ، گهر دن که شانم
 له بزی بی په کیك، له بهر دلانم
 خزمه تت ده که هم هه تا ده توانم
 وه نه وشه ی ساوای باغ و بیستانم
 ناخر نه من به سوړی تو ده زانم
 بویه قهره ولی گوښه ی چاوانم
 من جله وگیری شویر و شهیتانم.
 جا نیازی دله که ی به کلفه ته که گوت.

۴۱

کلفه ت گوتی: به خولای قسه ی کامله
 ولاغ حازر ده که پاش دریزی پیش کورت، پشت وه کو مله
 هه تا کو بلین مه خسوودت حاسله
 ته نه زول نه بی له و دهر دی دله
 نه گهر تو مندا ل بی سه عید کامله.
 بو ت وه کار که وم نه من هه ر بو خوم
 زینی سه ده فکر، کاری عهرزه پوم.
 مه جیدی و عه بو تو پ، خه زنه به خه لواړ
 له بو پفتاری ده وری پوژگار.
 مه ترسه، غیره ت قه ت له ده ست نه ده ی
 ده نا له دنیا ته نه زول ده که ی.
 مه رکهب و زین و ته داره کیان گرت.

۴۲

شه ویک پینج شه مموی مانگی شابان بوو
 ومختی هه لاله، شکوفه ی گولان بوو.

له سهر نيههتي ئاشقيني ئهوان وايان كرد
 سه عید پوفیهی له مائی بابی هه لگرت.
 ههتا سئ سهعات هيچ كهس نه يزانی
 نه ماله باب و ماله باواني
 نه دۆست و دوژمن نه ئاوه دانی.
 سئ سهعات رابردوو دهچوون به پتوه
 هيچ نه ژاكاوه ئه و كۆلمه سئوه
 ده لئى دووكانه و دهسكى گول پتوه.
 بايهكى ده هات وهكو سه پسه پى
 به خه يال نووستبوو دايكى ده رپه پى.
 بزانه پوفیه له سهر چ حاله
 به فريوى نه بن، گه ليك مندا له.
 ئه گهر كرديه وه بورجى رهنگاو رهنگ
 نه يدى به چاوان پوفیهی شوخ و شهنگ
 كلفهتي بانگ كرد به مه بخى و بئ دهنگ
 پيم بلئ، راست برۆ، ئه و كاره چيه؟
 له نيسفى شهوئ پوفیه ديار نيه
 بو من شان كه سرى و بئ نامووسيه.
 دهنگى دا: خانم! من بئ خه بهرم
 پرووچى رهوانم، ئه ي تانجى سهرم
 ئه من كلفه تم، من عومر بهرم.
 ئه من نازانه به زولفى تاجدار
 پوفیه چى لئ هات، كيژى مه زهدار.
 به لكو، شه وه، خه وى لئ په شو كابى
 سهرى له دهركى كلفه تتيك نابى.

يانه چوويته مالى جيرانى
 چون ئو جهوانه، حال چاك نازانى.
 ومختىكى گه چوون بو خهزنه خانه
 شپرزه و شپريو بوو ئو مهكانه.
 نهگه زهينى دا جهرگى براوه
 جياز و قوماش هيچى نهماوه
 دهركى رووى خهزنه پتوه نه دراوه
 كورپه دهرىيى دووانيان براوه
 نيوتكى مالى تالان كراوه
 سهعيد ميوان بوو، نهوئيش نهماوه
 به داد و گريان به شين و هاوار
 ئو جار زيندينغا دهبوو خهبردار.

۴۳

جارچى جار كيتشا به ئامان ئامان
 سوار بن له مهر كهب سوار و نوكران
 خراب قهوماوه، دهستم به دامان
 دهبي رووسيايم تا ئاخري زهمان
 پوفيهيان بردووه، سهردارى خانمان.
 سهرم سوپ ماوه من له ئو كاره
 سهعيد فهقيره، هتدى و ههزاره
 چلۆن به پوفيهى ئو بردووه چاره؟
 له ههموو كووچان داد و هاواره.
 دوو سەت كهسيان وه دوا كهوت، هتندىكيان ولاغيان شير خه زالييه
 ولاغ هتندىكى كوئيت و سپيه
 هتندىكى رهشى رهنگ قه ترانييه

هیندیک سی سالن، پاک گول گولیه.
 جلهو پیزانه، خراپ قهوماوه
 روفیهی سهردار عیل خو هه لگیراوه
 ده لئی ونه وشه ی با لی نه دراوه
 هه وهکو باغی هه ناری ساوا.
 قرمه ی خه نجه ران، سه دای ناله نال
 وهک پوژی قیامت، بوو به گاله گال
 ولاغ وهک بالدار پاکی گرتیان بال
 هیندیکان له سوئی دوو چاوی کال.
 ئه وه به ویلغار، کردیان به لینگدان
 هیندیک به حه سرهت، هیندیک به گریان
 پرسیاریان ده کرد له پتیار و شوان
 له خه لکی غریب، له شهو به کتوان
 که سو نه دیوه؟ جووتیک ناسک سوار
 دوو به دوو برۆن، هه وهکو پتیار؟
 کابرایه ک دیبونی، مه پ له شهو له وه پ
 یه کی قوشمه بوو، دیوانه و به دفه پ.
 ئه من دیتن نیوه بوو له شهو
 له گهر دنی دیار بوو خه زینه ی خوسرهو
 دوو سوار هاتن پوین به سهر رهو.
 ده فرین به بال هه وهکو کورکور
 پرویان کرد له پتی ولاتی مه رگه وه پ.
 سواره بلاو بوون، که وتنه ویلغار
 له هه موو باسکان بووه داد و هاوار.

خالق ھەر ئەتۆى جەببار

رەبىي ھەر ئەتۋى جەببار

يوسف له زيندان ٺهڻو ڪرد رزگار

ئەگەر بۆت حىساب بىكەم، تاكو بىست و چوار

چهند ییای گه وره به قودرتهت بوون گرفتار

نہ گھر رہ حمہ تت بزووت ہامووت دہ کردن رزگار

ئەگەر تۆ موقەددەر بىكەي چاك يىكەي كاروبار

گه تهنه زولے بکه ی ئه و بهنده ی خاکه سار

همیشه هر بدبخته، همیشه دل پریندار.

سہ عید نگاہِ دہرؤی، وہک شہہین و تہرلانی

وچانی به ولاغ نه‌دا هه‌تا که‌وته به‌یانی

ئاوازەي زەنگولان دى، دەگەيشته يەك کاروانى

نہوہ مہرگہیی بوون، سہ عید جاکی دہ زانی.

شوناسی، دهگه لیان یوو، چۆن ئەوان ساحیب زاتن

سه‌عبد حاکم، دهناسین، چونکه خه‌لکم یه‌ک ولاتن.

سہ عدد کو تے : سہ فہر و مبارک ہے، مکان و موزہ بیہن کرد

قہتار و خاک لے، بوخرن، ٹٹوہ بکھن دہستویر د

نہارا ٹہنگہ بسین، پلّی: «سہ عید کوڑا و مرد!»

لہ منہ خراب قہو ماوہ، کار تک زور گہورہم کریں۔

ئەنگۆ خەبەر بەر ز بۆ ولاتە مەرگەوەر

خه لک بزانی، نه وهک له شکر م بنته سهر .

لہ شکرے، گہورہ و گرانے

عیلاج به زتریم نییه له پوژی دلپیشانی
 نه کوو موقه دهر بکا خودای عهرز و عاسمانی.
 ئه وه له کاروانییه کان دوو پیایو گورج و گوژل پوین تا خه بهر بدهن به ولاتی
 مه رگه وه. بریو بریو پهیدا بوو! پیشیان پی کرت.

٤٦

لاقی راسته ی وه پیش خست، له سه ر ناوزهنگی دانا
 چوکی له قه لپووزی نا، تیری کرد به نیشانه
 پیشی له شکری گتپراوه، شه ریکی پوسته مانه
 روفیه یه گجار شتواوه، گه لیک کرچ و منداله
 له بهر بلتیه سی تیران، له گرمه و ناله ناله
 له سه ر پکیف خو ناگرئ، یه گجار زور زاری تاله.
 سه عید کوتی: چرای له دل! بوچی تو وا شتواوی؟
 خاترجه م به من هه لوم، نه تو ده بیه مراوی
 مراوی له هه لو ناستیندرئ، هه تا زیندووی و ماوی.
 ده زانی بو شتواوم؟ من له بهر تو ده نالم
 ده نا له جهنگ و جودال وه کو پوسته می زالم
 تا ده گاته عینه پوم له شکرت بو ده مالم
 نه منت به قوربان بم! من له بهر تو عه بدالم
 نه لعان خه بهر بزانی، ده گهنی مام و خالم
 نه منیش خاترجه م به که م ده ست نیم، ساحیب گورز و مه تالم.
 ناویرن بیته پیشی هه تا من روحم ماوه
 بیینه سوار و پیاده چهند که لاک فپئی دراوه
 خوینی عه قیقی پرزا، زه مینی پی رهنگاوه
 ده لئی نه و پوژه یه ده لئین: سیاوه حش کوژراوه!
 نه گهر چه تر بنگیوی وهک شه هین و وهک تاوس

ئەمن ئەو شەپەرە دەكەم وەك پۆستەم و كەيكاس.
 يەگجار زۆر چاكى لەشكر گىراو. روفىيە دابەزىبوو. خۆ سەعیدیش بىستىكى بەجى
 نەدەهیتشت! دوو كەسەكە كە لەشكریان دى، هەلاتن زوو خەبەر بدەن.

٤٧

چادر لە كوێستانى بوو، لە پىشى شالە بەگىانە
 عىل و عىلباش تىك پزاون، جىگاكيان كوێستانە
 ئەوان خەبەریان دەدا: دۆست هەتاكو بىگانە
 ئەگەر گۆشت لە پىش بى خاترجەم لەسەر نانە
 سەعید مەرگەوهر پىيە، دوزمنى لەسەر سانه
 وایان پىش پى گرتووه، نامىنى بە ژيانە.
 بۆ ئىمە ئابروو چوونە ئەگەر سەعید نەمىنى
 روفىيە خانمى هیناوه، عىل هاتووه لى بىستىنى.
 سى سەت سوارى هەركىيان دىن دە خاك و مەكانمان
 ئەگەر سەعید بكوژرى، تەماح دەكەن لە گىانمان
 بۆ ئىمە ئابروو چوونە، بەخولای كەسرە بۆ شانمان.
 ئەگەر وایان خەبەردا، بوو بە بگرە و بە بىنە
 وەكو پۆزى قىامت هەمووى پفین پفینە.
 سواره و پىادە پەيدا بوون، سەعید كەم كەسێك نىيە
 لە مێژە گە نای بىنن، قەدەرێكە ديار نىيە
 زىندىناغا ناتوانى، كارى بە سەعید چىيە؟
 خولاً بكا هینابىتى كىژى سوور و سپىيە
 تەرگەوهر و مەرگەوهر ئىمە دەى دەین لە خوێنىيە
 با سەعید دابىنىشى بە پوو سوورى و ئازادىيە.
 ئەو لەشكرى وانىش هات. تىك هالان، بوو بە شەپ. زىندىناغا برىندار بوو.

شیری زهرد ماندوو نابی، له شه‌ری قه‌ت ناوه‌ستی
فه‌تخ و نوسره‌تی زیادی، مه‌علوم بوو که‌وته ده‌ستی.
زیندیناغا برینداره، گرمه‌ی عهرزی په‌یدا بوو.

بوو به بگره و به بی‌نه
ئیک ده‌لی: بیکوژه، ئیک ده‌لی: له‌شکر بشکینه
ئه‌وه خالیداغا هات، که‌وره‌ی خدر مامه‌سینه.

بوو به‌رۆژی ناخر زهمان

پیاو زگی پی ده‌سووتان

له‌به‌ر بلایسه‌ی چه‌خماغان! چه‌خماغان لیک ترازان
کو‌پرهم کو‌پرهم په‌یدا بوو! له‌به‌ر ده‌نگی مه‌رکه‌بان!
سه‌دای ته‌پلی خوین ریزی! بوو به‌گرمه و ته‌پل لیدان
مامز به‌گ په‌یدا بوو، ئه‌و بوو که‌وره‌ی هه‌رکیان
سی سه‌ت که‌سی ده‌گه‌له، هه‌مووی عه‌بله و هیچ نه‌زان
له شه‌ری یه‌گجار زۆر چین، ده‌یان هینا پیتی سنجیان
چۆن ئه‌وان ناترسن، بی به‌عسه‌ت و هیچ نه‌زان
شه‌ره‌که زۆر که‌وره بوو له عاشیره‌تی کوردان

له‌سه‌ر پوفیه‌ی شیرن روو، هه‌رکی که‌وته‌نه قور پیوان
که‌یه‌خسیرمان بچیت، ده‌بی بکه‌وینه کیوان
که‌ژاوه‌یان ده‌هینان، پوفیه‌ی زولفی ده‌شیتوان
له که‌ژاوه‌یان ده‌نا، بردیان باغی گول و سیوان
ئامانه‌تی سه‌عیده، بردیان بۆ ماله‌ باوان

سی سه‌ت کچی مه‌رکه‌یی ده‌وره‌ی پوفیه‌یان ده‌دان
هیندیک به‌زمانی شیرن، هیندیک به‌دلخو‌شیدان
ده‌یان گوت: هیچ مه‌ترسی، ولات کرد ئاوه‌دان

ئيشەللا سەر دەكەوين لە شەرى گەورە و گران
 تۆ زولفانت نەشیوئى ئەى بۆنى گول و پىحان
 مەمنونىيەت زۆر دەكىشەين، ئەتۆ بووى بە بووكمەن
 خىر و بەرەكەتتەىنا، ولانت کرد ئاوەدان
 نىبوانگى ئىمە دەروا بۆ رووسىيە و بۆ توركان
 دنيا ھەمووى دەزانى، ھەتا ھەمسە و مېھربان
 عومرى تۆ بى بە لا بى! لىت نەشیوئىتەن زولفان
 چەترى تاوسى بنگىوھ، زمانت لەنگ نەبى لە قسان
 تەرگەوھ و مەرگەوھ دەبى بۆت بکەنە قوربان
 سى سەت كچى دەگەل ھات، کردیانە قەدەم لىدان
 سەعید مەردىكى تالە وەكو باز و وەك تەپلان
 زۆر موقەددەر قەوماون، ئەو دەرچووھ وەك مەردان
 لە خۆت خاترجەم ببە، چومكى تۆ شەك و خاوى
 شەرى وات قەت نەدیوھ، بۆیە مەست و شىواوى
 ولاتى مەرگەوھ و تەرگەوھ، دەیدەين لە خوینى چاوى.

٤٩

خالیداغای خدر مامەستینە، پرسىارى کرد، کوتى: ئەمن جەرگم پەش بووھ! سواری
 ولاغىكى شىتە

ھەوت نۆكەرى لە دواى دین، دەلى: سەعید لە كوێتە؟
 كارم بە كەسى دى نىيە، بزەنم ئەحوالى چۆنە
 شەرى عاشىرەتانە، ھەلى ئايساند ئەو خوینە
 شەيتان زەللەم پى دەكا! خالید يانە مەمىنە
 يان سەعید قەباغەتە، بچۆ رووحى لى بستىنە.
 عىشارەتيان کرد: سەعید چۆتە سەنگەرى
 دەستىكى شىر و تىرە، دەستىك لە سەر خەنجەرى

کهس زهفهری پی نایا، گه دوژمن چاوی دهری
 مهگه ر پوژیکي قادر پیی بکا موقه دهری.
 خالیداغا هاته پیش، هیچ نهیدهگرت وچانه
 وهکو پلنگی چهنگ به خوین، وهکو ورچی له لانه
 له سه عیدی ترش و تال کرد، تیکی نا نیوچاوانه:
 حه رامزادهی بی نمهک روحه له سه دهستانه
 به ههویای روفیه مه به، سه عاتیکت لی میوانه.
 روفیه وهک چرا وهک شه م
 ئه من له توی دهستینم، خاترجه م بۆ خوی دهبه م
 هه ر وهکو شیر مه مهندي شهرت بی چوار پالووت بکه م
 شوره ت وه ها بروا، بۆ عاله مت ته نبی که م
 گه رووت وا لی تال بکه م گه بتدهنی ناوی زهمزمه
 روفیه لی به میرات بی، پی بزانه رۆم و عهجه م
 ته ماداری هیچ مه به، ئی شه مامه ی گول به دهم
 ئه من قهستم کردووه، روفیه ی کال بۆ خۆم دهبه م.
 سه عید وهک شیر بریندار له سه نگه ری دهغه زرا
 دنیای لی ترش و تال بوو، وهک شیر و وهک هه ژدیها
 ئه و کهسه بی غیره ته دیفاعی روحی خوی نه کا
 چهند کهس به و دهرده چوون گه رابردوون له دونیا
 تیریکی جهوت مشتیه یی له مالی که وانی نا
 وهکو برزوی شیر هه ژدهر شانی چه په ی لی بادا
 که وه زنی پیشی تیری چه رمی جه ولانه دهکا
 ته پلی سه ری ده دا بهر، له قولکه ی گه رده ی ده دا
 وکو توپی مندا لان، له پکیفی فری ده دا
 که لاکي سه ردار عیل قه ل و دالاش با بیبا

بوو به داد و واوهیلا!

باب به کوری دهگوت: نه چی!

هیندیک کهس په شوکا بوون، هیندیک کهس خوین گرتی

هیندیک کهس داده به زی، با په ختهرمه ی له دوو بی.

به کوشتنی خالیداغا راوهستان و گرتیان سان

نۆکهر و کهس و کاری قه دهریک بوی دهگریان.

بوو به داد و هوته هوڼ

کار چوڼ پیک دئ؟ چلوڼ

که لاکي وییان هه لگرت

چومکي من مهرم بۆ خوڼم

جهندهزی مردوو پروا بۆ ولاته که ی عهینه رۆم.

۵۰

سابیر به گ نۆ جهوانه

عومری نه گهر زۆر زۆر بی، تازه هه ژده سالانه

زۆر جوانچاک و سوارچاکه، دهست به شیر و پهیکانه

خه بهری روفیه ی زانی، بوته شیت و دیتوانه:

خۆ قه ولیان به من دابوو! نهو جار مالم ویرانه

نه من قهت روفیه ددهم! بکه ویتته دهست بیتگانه

مه گهر عومرم نه میتنی، بیتمه سهر خوین پرژانه

جا خۆ نهو حه له ش ههر مهردیه، بلتین: خوینتی خۆی له سهر روفیه دانا.

پیاویتی زۆر به وهج بوو، وهک شه هین و وهک باز بوو

نهو وهرزیشی کردبوو، په گجار زۆر تیرمندان بوو

نهو بۆ کوشتنی سه عید په گجار دلای داوخواز بوو.

دهنگی ولاغی ددها، به سنگ و قهوه ی مهرکه ب چهند کهسی به ره و پشت خستن.

به دهو قهوه ی مهرکه ب دنیای لی تاریک کردن.

پوڙي لئ ڪردن به شهو
 له گهل سه عيد گهيشتنه يهڪ، وهڪ نه فراسياب و خه سرهو.
 سابير ناغا دابهزي، نوڪر ولاغيان وهرگرت
 وهڪو كهڪي ڪوهه زاد دهست گهرم بوو، دهستوبردي ڪرد
 چو سهر سهنگهري سه عيد، شاني يهڪتريان دهگرت
 قهرمه خه نهجهران دههات، قيامهت را دهبرد
 ساحيٽ غيرهت نهيده وٽرا، ته ماشاي واني نه دهڪرد
 سه عيد نه په شوڪابوو، نهو به خه نهجهری سي بست
 له سابيراغاي دهدا، جهرگي له پشت وه ده رخست
 ته واولي له شڪر زاننيان، دهست و لاقيان ده بوو سست
 فه تح و نوسره تي گه وره سه عيد خستيه مست.
 ناغا نوڪهري ڪوڙراوه، نوڪر ناغاي به جي ماوه
 به خوڻ دنيا پاک پهنگاوه
 چهند كهس به يه خسير گيراوه
 چهند يه ختهرمه به جي ماوه
 له شڪري هه رڪيان شكاوه
 يه خسيريان لئ گيراوه
 له سهر روفيه نهو ڪاره قهوماوه.
 نهوه هاتنه وه به دل ساردي و به ده رده داري و به هه ليوواردي.

۵۱

جا با بيينه سهر باسي گه وره گه وري مهرگه وري و ته رگه وري
 ته واولي خريان ڪرده وه ئيڪي ده مهر و بيست ڪاوري
 با بو سه عيد ي بنيرين نهو شو جاعي دوڙمن قري.
 قهديم نهو به گله رمان بوو

له سه‌رمان ميرخان و خان بوو
يه‌گجار ده‌ست رږښو بوو، ساحېب نام و ئه‌رکان بوو
که موقه‌دده‌ری لي قه‌وما، ئه‌وه کاری په‌حمان بوو.
ليو ته‌لخ نه‌بي ئه‌حوال

حه‌يفه پياوې وا ده‌ستکه‌ره‌وه نه‌يېتن ده‌ولت و مال
با عاجز و دلگه‌رد نه‌بي چاوي کال و قه‌دي شمشال.
مالي هه‌تا ده مه‌ر، هه‌تا بيست کاوړ بډيان نارد.
بوو به گرمه و هڅونه هڅون

معافه برينج و ږون.

داوه‌تيکی بډ گيرا تا ئه‌ورځ که‌س نه‌يدیوه
سوور و سپی و توتوفحه وه‌کو گولي غه‌مليوه
کوڅ و هه‌نار و هه‌نجير ده‌گه‌ل يه‌ک تیک چرڅیوه.
سه‌ری زولفان ده‌بزوي به‌شوبايه زرياني
عاشيره‌تی مه‌مله‌که‌ت پاکی به‌و کاره‌ی زانی
شه‌ربه‌ت و قه‌نداو ده‌گه‌رې وه‌کو پرووبار و کانی
رږښه له بيري ده‌چوو مالّه باب و باواني
له ره‌شیدی سه‌عيد و له رږښه‌ی سنگ کویتسانی
له ډولي ورمي وه له محالي سوّما و برادوستانه‌وه هه‌تا کوردی که‌ره و ئارارات،
هه‌موويان ئه‌وه به‌دياری و به‌خوشي به‌سه‌عیدیوه هاتن، کوتیان:

ئه‌تو ترست نه‌بي چاره‌گیک هه‌تا بستی
بلایي ئه‌گه‌ر «بي که‌سم، که‌س له من ناپرسی»
ئیمه کوّمه‌گت ده‌که‌ين، چاوت له دوژمن نه‌ترسی.
ليت تیک نه‌چي گوزه‌ره

پياوې ئازا و ده‌ستکه‌ره‌وه هه‌میشه په‌ر به‌سه‌ره
فه‌قیری زور ناخوشه، هه‌میشه سه‌ره‌له‌به‌ره
سه‌عيد يه‌گجار ره‌شیده، يه‌گجار ساحېب جه‌وه‌ره

وهك فهرامهرزى رۆستهه ساحتب غيرته و جگهره

ئهوه ههموويان پتوهى هاتن، سهعيد دامهزرا له مهرگهوهي و تهرگهوهيه.

روفيهيان له سهعيد ماره كرد

قهنداوخۆرى و حيسابات رابرد

شين و واوهيلا دهنتو ههركيان كهوت.

سابير و خاليداغا و چهند كهسى ديكه كوژرابوون.

من حالم بهوه شتوا

ئاغايان نتيويان هيه، پياوى فهقير بى نتيوه.

مارهيان كرد و ئاو بهئاويدا كرا.

سهعيد كوتى: ئۆخهى به شادكامى و به كامراني و به عاقل و فامى و به

ئاشكرايى، روفيه له لامى

۵۲

ئهوه دمچينه سهر مير ستيوه دين بهگ نهوجار:

خالقى حهيه داوهر

دنيات دانا سهرانسهر

داتنا پير و پتغهمبهر

ساحتب جهوههر و بى جهوههر

ههرچى ئيرادهى تو بى، چ پكا بهندهى خوڵ وه سهر؟

۵۳

روفيه ههتا پينج مانگان له كن سهعيد بوو به خوڤشى و به شادمانى. پاش پينج

مانگهى بارى حهملى ههلگرت. روفيه له نو مانگ و نو رۆژه، له عهينى ئهوهى ئهگهر

بورجى حيكمهت وه دهريكهوئى، به عومرى خالقى پهروهردگار، لهسهر ئهوزگ و

مندالهى چوو، به سهر و بهرهوه رۆيى.

سهعيد له مالى نهبوو، خهبريان دايه، سهعيد هاتهوه. ئهگهر كهراوه، نهيان

ناشتبوو؛ دووازده سعات بوو مردبوو. کوتی: بۆ پراوگرتووه؟ کوتیان: له بهر تۆ؛
کوتمان: با بیتهوه.

۵۴

ئوه سه عید ده لّی:

ئهو دنیا یه م پّی خۆش بوو له بهر پروفیه ی شیرن زمان
تیخی ویم له جهرگی بوو، دلم هه میشه وهک کویتستان
مردن بۆ من خۆشتره، نه بادا بیمه ژیان
بریا قابیس باتایه، به عزمی گیان کیشان
روحی من وهکو پروفیه، ته نم چووبا بۆ قهبران
له گه لّ پروفیه یان بناشتمایه، یهک کیتل بویایه سه رینمان
به ته مای قیامه تیشم هه رکمان ببین به یهک گیان
بۆ قیامه تیشم چاک بوو پّی قایم ده بوو ئیمان
عیلاج په زیری نییه، له کیس چوو باغی گولان
چومکه یه گجار شیرنه قه لّم و نه خشی سوپحان
لیم دوور نه که ویتته وه، دلّ ده سووتی به سووتان
له دوو لام لّی قه و ماوه: یه کیک نه ماوه ئارامی دلّان
یه کیک دوژمنایه تیمه له گه لّ سه ر عاشیره تان
خۆ له بیریان نه چوووه خالیداغا و سابیر خان
زیتندین بریندار ده بوو، برینی بوو له برکان
برینه که ی چاک بۆوه، ئه لعان ده روا به چۆکان
جیگای تیره ندازی منه ئه وی کردوووه مالّ ویران.
به خودای ده بی بنا لّم! هه میشه ده ست بدهم له دلّ
مه نجه لّ و قازانی مێردان به نوّ سالان دیتته کو لّ.
هه چه ند من فکر ده که م: یان من هیچ عاقلّم نییه
یان سه فه رم له به ره، که لکی ئیرانم نییه.

ئەگەر بۆيىم و بىمىنم
 ئەمەن لە دواي روفيه لە ئىترانى نامىنم
 دەروم لە بۆ گەرمىنى، سەرى خۆ دەدۆيىنم
 يان نىو و نىشانىكى چاتر لە وى را لە بۆ دىنم
 بەھوكمى دەست و مستم، بەئازايى دەي ھەستىنم.
 سەعيد فكري لە دل كرد: دەچمە گەرمىنى، مرادم بىيى ھاسل
 ناياناسم، شوناسىم پىيى نىيە، ئاغاي شوجاع و عادل
 لەسەر تاريەفە مير سىوہەدين بەگ لە ناسرىيە و كۆنە موسل
 قسەتم پكەويىتە وى، جا ئەو جار دەگەم بە دل.
 بۆ رۆژى دەعوايە، جگەرى خۆم دەناسم، شىرە و قەت قەت ھەلنايە
 خزمەتى دەكەم تا رووح لە بەدەنم دايە.
 ھەچەند فكري لى دەكەم، ناخۆشە سەرلەبەرى
 خەلكى سەرزەنىشتت كا، دوژمن وەكو موشتەرى
 لە ھەموو جىيەك باست كەن، بكەويە سەر خەبەرى.
 پياو ئەگەر پياو بى، ئەو كەسەيە، ئەگەر بۆيى و بىمىنى
 يان سەرىكى ئەگەر ھەيەتى بە مەردى بىدۆيىنى
 يان فەتخ و نوسرەت لە ھەندەران را بىنى.
 ترس و خۆفى پياو نەبى لە غەرىبى و كاروبار
 لەسەر خوانى زىنى راست و چەپ بىيى سوار
 ترست لە ھىچ كەس نەبى، وەك رۆستەم و ئەسفەنديار
 دەنا بەسەرلەبەرى، گەردن كەچ، ملت بكەي خوار
 داخولا كى پىم بسپىرى خزمەتتىك و كاروبار؟
 غەنىمەتتىكم داتى، راي بويرم سەفحەي رۆژگار
 رەبى ئەمەن نەمىنم، سەرم بچىتە بن گل و خار
 شەرت بى بچمە گەرمىنى كە روحم بىيى قوتار.

په‌بی ئه‌و که‌سه نه‌بی که وهک ژنان دابنیشی و ده‌سته‌وه‌ستان بی
 ئه‌و پۆژهم من پی خۆشه‌ نیوت له‌ نێو پیاوان بی
 هازه‌ی بلێسه‌ی گه‌روه‌شین، ده‌نگی تیر و په‌یکان بی
 سوار له‌ پکیف وه‌رگه‌پین، پیاو وه‌کو قاره‌مان بی
 نه‌وه‌کو دابنیشی، له‌سه‌ر قسه‌ و باسان بی.
 وا بی چاتره‌ نه‌وه‌ک به‌ده‌سته‌وه‌ستانی و به‌هه‌ناسه‌ ساردی دابنیشی.

۵۵

جا ئه‌وه‌ سه‌عید ده‌لی:
 په‌نام به‌ تۆ ئه‌ی بیناهی چاوه‌
 عه‌لیم و خه‌بیری، ئه‌من لیم قه‌وماوه‌
 له‌ لایه‌ک ئارامی دلم به‌عومری تۆ له‌به‌ر چاوم هه‌لگیراوه‌
 له‌ لایه‌ک دوژمنایه‌تی هه‌وت هه‌زار سوار پیتی ده‌ ده‌رکم ناوه‌
 ئه‌و سه‌فه‌ره‌ به‌هومیدی تۆ ده‌که‌م، نه‌مه‌کی خه‌جاله‌ت و سه‌رله‌به‌ر و جگه‌ر سووتاوه‌
 نه‌ته‌ویان سه‌ره‌زه‌نیشتم بکه‌ن، بلێن سه‌عید پۆیی، دایک و بابی له‌ مه‌رگه‌وه‌ر و
 ته‌رگه‌وه‌ر به‌جی ماوه‌!
 به‌خه‌جاله‌تی و سه‌رله‌به‌ری و بی هێزی نه‌گه‌ر پیمه‌وه‌ دواوه‌.
 پادشایه‌کی ئه‌گه‌ر به‌سو‌ری هه‌موو که‌س ده‌زانی
 ئه‌وی سالی له‌ مه‌مله‌که‌ته‌که‌ی ته‌رگه‌وه‌ر و مه‌رگه‌وه‌ر ده‌بووه‌ به‌ نان گرانی
 سه‌عید کو‌ری عه‌زیزه‌، له‌ تایه‌فه‌ی شا قولی خانی
 سه‌عید ده‌چووه‌ کن دایک و بابی، ده‌یگوت: دایه‌ ئازادم که‌! چون به‌هه‌شت له‌ بن
 پیتی دایک و باب دایه‌، ئه‌وی پۆژی ئه‌گه‌ر خودا ده‌کاته‌وه‌ هه‌شر و دیوانی
 رووناکاییم له‌ ئێرانی نییه‌، یان به‌ په‌رپه‌سه‌ری دیمه‌وه‌ یان ئه‌و رووحه‌م ده‌که‌م
 فانی.

دایک و بابی ده‌یان گوت: پۆله‌ نه‌بووه‌ و نه‌کراوه‌
 بۆ عافه‌رتیک بۆ له‌ دلت په‌یدا بووه‌ هێش و ژان و هه‌لاوه‌؟

بۆ تېل بەسەرىك، نۆزەسىدىك، لە ولاتەكەى تەرگەوهر و مەرگەوهر نەماوہ؟
 ئىمە بەجى دىلى، بى ملك ماوین و لیمان قەوماوہ
 سەعید دەىگوت: قەستەم بەوہى كەم ئەگەر دنیای داناوہ
 ئىرانم لى بۆتە حەبس و بەند، كەلكى ئىرانم نەماوہ
 بەیەگجاریو بەجى نایەلم، لەورۆوہ زەخیرە و بژیوہى حەو
 سالى ماوہ

ئەگەر بىتو مەرگ مۆلەتم بدا، لەو سەفەرە دەگەرئىمەوہ دواوہ.

سەعید پىتى لە ناوژەنگى دەنا و كوتى: بىسمىللاھى پىرەحمانى پىرەحیم، ئەمن
 تەمەننا و دوام لە كن تۆ چىيە؟

یان نەمىنم و سەرم بەرمەوہ بن بارستى گلىيە
 یان بىمەوہ بە فەتح و نوسرەت و پرووسوورىيە.
 ئەوہ ھەر وەكو ورجى ئەگەر دەغەزى لە لانى
 شەوى مابوو سەعید دەپۆيى، دەىگوت: با ھىچ كەس بەسورى من نەزانى
 ھەتا ئەو پۆژەى دەچمەوہ سەفەرى ھات و نەھاتى، ئى گەورە و گرانى
 جا نازانم نە بەمىرى دىمەوہ سەر تەرگەوهر و مەرگەوهر یان دەچمەوہ دەرکى
 خەلكى بۆ پاروو پاروونانى
 چومكە ئەوہ غایىبە، ھىچ كەس بەموقەددەرى حەق دەستى ئىلاھى نازانى.

۵۶

ئەوہ سەعید پۆيى بۆ خاكى عىراقى، بەھەر چەنگ و چونىكى بوو ھاتە مووسلى.
 سەعید نابەلەد بوو، بەكووچە و بازارى نەدەزانى
 نەیدەزانى لە كوئى پەيداكا پارووئىك نانى
 شەوئى بە نابەلەدى دەرکى كەدەوہ لە پىرىژنىك، وە ژوور دەكەون بە دلساردى و بە
 میوانى
 داپىرى دەىگوت: پۆلە زۆر بەخىرتى. دیارە غەرىب و نابەلەد و بى خزم و قەوم و
 قاشانى

ئەمما رۆلە ديارە پياوئىكى ئازا و وئچوو، ئۆجوانى
چ كارەى؟ چ كەسى؟ با داپيرە بەسورى تۆ بزانى
چومكە واسيدە لە كن خودايە، تەگبىر كەريش چاكە بۆ رۆژى مەبخى و نيانى
غەريبى، مەغشوشى. بۆ وا دلتەنگ و سەرگەردانى؟
رەنگت خوۆشە، نەژاكاوى. پىم وايە خەلكى كوئىستانى
فرزەندى دولبەندەم بۆچى وا مەغشوش و دل پەريشانى؟
پياو دەبى شوكرانە بژيرى بە زاتى بى شەرىك و لەم يەزەل و بى مەكانى
ئىوا ھەيە خوۆ تەرەقى پى دەدا و ئى وا ھەيە خوۆ تەنەزولى دەخاتە سەر شانى
نابى پياو بەو ھە بگەپى: بەمەغشوشى و سەرگەردانى.
ئەورۆكە پىم رۆلە تۆ زۆر پەريشانى و حالت بى حالە
شەنگى، شوۆخى، شانت قابىلى گورز و مەتالە.
رۆلە ھەتا لە دنيايە ماوى بەبى دەولەتى مەنالە.
غەريبە، ئەما پىم زۆر كورپىكى لاو و شازە
بەبى دەولەتى مەنالە و بەدەولەتەش مەنازە.
زۆرم ديون لە دنيا پير و شەخس و جوان و جوانمىرە
بەبەشى خوۆلای قانيع بە و شوكرانە بىژيرە.

۵۷

ئەو جار ئەو ھە سەعيد دەللى:
داپيرە رەبى رووت سىبى بى قەتت كۆست (۲۳) لى نەكەوى
وھكو نسيحەتم دەكەى، بەقسەى تۆ قەبرغەم لە ەرزى دەكەوى
غەريبەم، نابەلەدم، ئاخى ئەمنيش زىندەگانىم دەوى.
خۆ ئەو ەالەمە ھىچى لە ەاسمانى بۆى نەباريوە
ھەر كەسى بەرئوشوئىنىك ەتاي خوۆلای ديوە
ئەمن نابەلەدم، قسەمتى من ئەورۆكە بۆ كۆنە مووسللى ھاتووە و غەمليوە.
ئەى كوتى رۆلە با نسيحەتت پكەم، پوولت دەدەمى، سبەينى

بچو کن مهسته به گی، ته به قیّک قایشی فره نگی بکره، ئه وی عهسله بولغار
دایکت بۆت ده دروئ، پیشی بلّین: سه ده فکاره

ئاو ریشمی خاوی تیّ ده خه م، له کن هه موو که س مو عته به ر

بی و بلّین: له هه موو که س را دیاره

پینچ و دوو رۆژیک شه ربه ت فره شی بکه، هه تا چاوو پروون هه لّدی و ده کړیته وه،

ده تبتیته وه به له دی و شوناسی و ئیختیاره

ئه گهر رۆژیش دوو پاره په یدا بکه ی، به حاله حال بیگه یه نیه وه به سی پاره

ئه وه بۆ سه فحه ی رۆژگار

شه وی له ماله داپیره ی خۆت بگره وه وچان و قه راره

هه تا بزانی نیراده ی له سه ر چییه ئه وی بی مه کان و په روه ردگار

سه عید بیست و پینچ شه و به قسه ی داپیره ی به شاره که ی کۆنه مووسلّیدا

ده هاته وه خواره

له شانی ده به ست کونده یه کی جه عفر به گی له وی عهسله بولغار

پیشی کونده ی گولینگ ریزه و سه ده فکاره

سه عید ده یگوت: چ بکه م؟ نسیحه تم وایه، چارم بی چاره

رۆژی په یدای ده کرد سی پاره؛ روحمیان پیّ ده کرد، لییان ده کړی، ده یان گوت:

فه قیره، بی کاره، هه ژاره!

۵۸

پاشی بیست و پینچ شه وه ی له شاره که ی کۆنه مووسلّی ده بۆوه به بگریگر و

جاری کیشانه

له بازاری ئالا بلّندکردن و ئالا راوه شانه

عه تر پرژاندن و عه تر پرژانه.

جاری جاپی ده کیشا: خه لک بیی خه به رداره

خه لک به عه ده ب رابوه ستی، نه که ن کاری بی قانون و بی پفتاره

میر سیوه دین به گ ئه وه هات، ده گه لیه تی حه و سه ت سواره

زۆر پياويكى رهشيد و به دهماره
 نهادا له كۆنه مووسلئ بېتتهوه دلّهيش و دلبرينداره
 بۆ ئيمه خراپه، ليمان لهنگ دهبي بازار و دووكان و كاروباره
 سهعيد گوئي ههلهدهخست، چاك حالئ دهبوو لهو گفتوگو و لهو قسهو لهو پرسياره
 دهگوت: خولايه من نيويانگي مير سيوهدينم بيستبوو
 دهيان گوت: ئهميره، زۆر پياويكى جگهرداره
 ئاخ چاوم پئي بكهوتبايه، به قسهو به گفتوگو! بمديبايه چلۆن دهكا ئاغايهتي و
 رهفتاره

ئاما من شهربهت فروشم، عومري پادشاي پهروهردگاره
 قهيدئ ناکا، ئهوپۆكه شهربهتي خۆم دهفروشم به دهنگ و به هاواره.
 سهعيد ئهگه دهيزاني گرمهئ سواران دئ، دوكان و بازار ههمووي غهملّاوه
 بهئاوپاشي عهتر به كوچه و به خهياباني كۆنه مووسلئ دا كراوه
 چون مير سيوهدين بهگ ميوانه و قسمهتي بۆ وئ هئناوه
 كووچه و خهيابان وهكو باغي شهداد دهپرازاه
 شل و مل و سايه گهردين سهريان له پهنجهران دهرهئناوه
 ههمووي دهلئئ خونجهيه و تازهكانه شكۆفهئ داوه
 پۆژيكي زۆر خوشه، دهلئئ ئهو پۆژهيه ئهگه ئاوپهحمان پادشاي بهبه ئيشتيائ له
 شكار و پاوه

چون ئهوي پۆژئ دوازده ههزار كهس فهقير و موحتاج و كهدا خهلات دهكراوه
 سهعيد له دلئ گهرديش و كيشه و قاوه قاوه
 غيرهت پالئ وه دلئ داوه
 غيرهت له پهراسوواني زۆريان بۆ هئناوه.

مير سيوهدين بهگ دابهزي.
 مير سيوهدين بهگ پياويكه ههميشه ئاوشينه بهدهولهتي توركان و بهسولتاني

ئەو ھەلە ھەركى والى مووسلى دادەبەزى بە ميوانى
 بۆيان ھەكرد بەگاو و گەردوون بىست و پىنچ مەر بىچگە لە شەك بەرانی
 خانم و خاتوونان ھەھاتنە سەر كەوشى سەغره چنى سەر نوقرە بەندى بە ھەزن
 سووكى بە قىمەت گرانى
 لە بەريان ھەكرد كراسى قاقم پەنگى موشەجەرى سەمەر قەندى عەسلە كارخانەى
 فەپەنگستانى

دەيان گوت: ئەو ھەكو مەر سىئەدەين بەگ بمانبىنى با تەماشامان نەكا بە سووكى و
 بى كىفایەتى و نىو بانگمان لە دنيايە نەروا بە بەدبەختى و بە سەرگەردانى
 شل و مل و سايە گەردن و رىنگەيان ھەھات لە زنجىرەى زولفانى
 بولبول و و داعباى ھەنگ خۆش ھەھاتنەو سەر پۆژى خويندەن و نەغمە لىدانى
 عەيش و نۆشى وام نەديو، ھەتا ئەوى پۆژى خودا دنيا ھەكاتەو فانى
 سەعید جەرگى كزە كزىەتى، دەسووتى ھەكو برىانى
 ھەيگوت: بى كەسم، غەرىبم. چومكە ھەمىشە دانىشتبوو بە ئەمىرى و بە خانى
 زگى بە خۆى دەسووتا، بە چاوى پر ئەسرىنەو پەوى ھەكرد لە ھەرگای پەحمانى.

٦.

پاش نوپژى نىو پۆيە مەر سىئەدەين بەگ بە بازارپیدا ھات - لە زەمانى سولتان
 سەلىم دابوو - بزانى كى عەرىزەى دەداتى، بزانى كى ناحەقى لى كراو. بە بازارپیدا
 ھەھاتە خوارى، بە پرسىار كەردن لە خەلكى و لە مەعمورى ھەولەتى و لە رىتەواران.
 سەعیدىش ئەو ھەوارى ھەكرد و شەربەتى خۆى دەفرۆشت.

ئەو مەر سىئەدەين بەگ لەبەر ھەركى دووكانى قوماش فرۆشك گرتوويە قەرارە
 عەلەم ھاتوو لە دوور تەماشای ھەكا، چۆن يەگجار دەست پۆيىو و ساحتب
 ئىختيارە

لەسەر ملكى سولتان سەلىم ھوكم پەوان و موختارە
 سەعید ھەيكر دەو بە شەربەت فرۆشى و بە ھەوار ھەوارە
 مەر سىئەدەين بەگ ھەيگوت: ئەو چىيە؟ پىادەيە، سوارە، كاروانە، قەتارە؟

قهتم نه دیوه له کونه مووسلیدا ئه و هاوار و پهفتاره

مهموری دهناردن، نهوه بئ نهسر نییه، نهو فقهیری بیچاره

کوتیان: قوریان! شهریهت فروشه، له بهر سه فحهی رۆژگار و زینده گانی به قورینگی دهکاته وه شهریهت فروشی و هاوار هاواره

مهموران سه عیدیان گرت، هینایان سر به ره و خواره

ته عزیمی میری کرد، کوتی: به سلامهت بئ نهو میره، نهو سهرداره

چ کاریکت به من بوو تا سهری خومت له ریگایدا بکه مه وه رزگار و قوناره؟

پیاوی وهک تو نه من بدوینئ، ده بئ بیم دلخووشی و سهرخووش و خووش پهفتاره

پایهت له نگ نه بئ، به هومیدی خوداوهندی میری مه زن له دنیا په دا هه میشه بگه پئی به نه میری و به نیفتیخاری و به سهرداره

نه گه نه من هاوار هاوار دهکم، له بهر نه وهیه کاسبییه؛ چ بکه م چارم بئ چاره!

غهرییم، قسمه تی هه قی دهستی نیلاهی منی خستوته نهو شاره

نابه دلهم، نیستا فیر نه بووم ئی شهرت و ئرکان و پهفتاره

خانم و خاتوونان سهریان له په نجه ران هیناوه ته ده ری، هه موو بوئی عه تریان له سنگی دئ، زولفیان راوه ستاوه تار تاره

هه مووی شکوفه ی و هختیانه، مه مکۆله یان ده لئی هه ناره

هه ر که سی به دلی خو ی مه غشووشه و سهر گهردانه و گرهفتاره.

٦١

میر کوتی: عه زیزم شهریهت فروش! نه سلنه مه کانت کوئییه؟

وا لئو به باری، په نگت زهر د بوو، ده لئی هه رمییه

مه علوم پیاویکی بئ مه زل و بئ ریگا و جییه!

دهیگوت: خزمه تی میر سیوه دین دهکم هه تا رۆژیکی دهتوانم

نه من سهر گهردانم! دهست لیک بهردانم!

پیاوی رۆژی شهرو شوپ و دل هیشان و مهیدانم

نه لعان له سهر قسمه تی هه ق دهستی نیلاهی لیره کانه مالویران و بئ جئ و مهکانم

ته حويلم لى وهرگره مير، رۆژى بيست و دوو كه ربهت قه زات له گيانم
ئه سلنه كوڤه به گلهرم، هاتوومه ليقه ومانى، ئه من خه لكى ئيرانم
ئه لعان ليره شه ربهت فروشم. بى خزم و بى قهوم و بى كهس، بى پروناكىي
كه سوكارانم.

ئه وه مير سيوه دين بهگ پي ده لى: ئه رى شه ربهت فروشه كه ي فقيري بيچاره
شه ربه تيكم بو تيكه، تا بتدهمى زيريكى له وي سكه له بيست و چواره
دياره مه ستي، شيتى، به لكو بيه وه سه ر عاقل و بيه وه ئيغياره.
ئه وه سه عيد له پشته وه را گورگاوپيكى ده داوه
به كوره قه نداغچيكى ده گوت: بوم بينه شووشيك گولاوه
قه نداغچى گولاوى دينا و له ده ستي سه عيدي ده ناوه
سه عيد پيال كه ي به گولاوى ده شوت و پيشى كونده ي سه ده ف زيرى عه سله
بولغارى به عه ده ب بو پيشى پيال ده هيناوه
ده يگوت: زور ته شه كور ده كه م سه ردار عيلى دووا زده هزار سوار داواى له من
كردوه بو قه نداوه
قه نداويكى بو تى ده كرد؛ چون به گولاويى شوتبوو، عه تر و بوني له زارى مير
سيوه دين بهگ ده داوه
يه گجار زورى ئه و قه نداوه پى خوش بوو، چون واسيده يه و خودا قه له مى له كارى
سه عيد داوه
ده يگوت: ئيراني خانه خراب پيم وايه ئه تو ئه و شه ربه ته ت له قابه قه وسه ين و
به هه شتي باقى هيناوه
ئه وه تى من مير سيوه دين بهگم، هيچ شه ربه ت و له زه تيك تامى له زارى من وا
نه داوه.
ئه مان ئه ي فقيري بيچاره، برو له مه نزلگات داي بماله ئه و مه شكه ي كونده ي
بولغاره

وه ره بو مه نزلى، ده تدوينم ئه ي بيچاره
رهنگى تو وه وه ناچى، چاوت غايه نن، ده لى ئى شيرى برينداره

پٽم وايه تۆ بۆ ئهوه دهبي بټكهن به رهئيسي دووازده هزار پياده و سواره
 ئهمن ئهوه له ماله والى ميوانم و گرتوومه قهزاره
 كوندهت له مالى دابنى، لهگهلت دهنيترم پيش جلهو و شاتر و خزمهتكاره
 جا لهوى لٽ دهپرسم جواب و سوال و رهفتاره
 ئيره جيگاي كاسبى و فهقير و ههزاره
 جيگاي من نيهه قسهى لى بكه، لى بگرم مهزل و قهزاره.

٦٢

پياوى لهگهال نارد پٽنج شهشټك، كوتى: ئهه كاسهيه ژير كاسهيهكى ههيه، ئهوه
 سهعيد چۆوه كن پيريژن. پيريژن بهپيريهوه هات. پيريژن خوشى دهويست، له
 جيگاي كورى خوى دانابوو، بهپيريهوه هات، كوتى:
 پۆله بهدور بى له بهلايه له نازاره

دايه پيرته بهقوربانى بى! ئامانهتدارى تۆ بى پردهكهى پير سواره^(٢٤)
 ئهوپۆكه كه پۆژ زووه، بۆ هاتوويهوه بۆ ئيسراحت و بگريهوه قهزاره؟
 ئامانهتدارى تۆ بن پير و پيغهمبهر و وهيسهلقهرهنى نازداره
 پۆله من وهك دايك و كوران دهگهال تۆ دهكهه گوفتوگۆ و ههستان و پونيشتن و
 رهفتاره

كاسبى جهوههريكه له دوردهوه له پياوى دهنيوتى و، له پياوى دياره
 ئهوپۆ، چاك بوو تا ئيواري پديدات دهکرد دوو پاره.
 سهعيد دهیگوت: داپيرهه چهند ميوانگر و لهبهردلانه
 رهبي سهري منت بيتهوه بهقوربانه
 خوداوهندى ميرى مهزن پٽ عهتا بكا دين لهگهال ئيمانه
 چومكى بۆ منت دانا تهگبير و را و مهسلههت و پى پيشاندانه
 ئهتۆ بۆ من بووى به واسيده، بۆ كاسبى كۆنه مووسلى، له ماله تۆ بووم به ميوان و
 به پنهانه

مير سيوهدين بهگ ئهگهر موختهبهري تهواوى دونيايه، عالم دهيناسى، رهئيسى
 سپاى سولتانه

نازانم چ کاریکی به من هیه؟ نه وه له سهرم راوهستانون خزمه تکار و به گله و
عهر زانه

ئاغای په به سهر له ماله والی میوانه

له منی گتپراو ته وه، نازانم نه رږزی مهرگه و نه خه لات به خشانه؟

نه به ختم ته ره قی دهکا و نه عومرم له سهر دهستانه؟

چاوه پروانم له تو نه گهر بوم رابوهستی دهسته و دوعا له دهرگای سوبحانه

میر له گه لم له بز خوښ و فسیح و به لیغ بی، چیدیکه نه گه ږیم به شهر بهت فروشی له
کووچه و له کولانه

غهرییم، کهس نامناسی، دنا خو به من ناکرږی نهو جوړه کارانه

چومکه پتلاوی غهرییم له کن تو کرده وه، له کن تو بوومه وه به میوان و به پنهانه

خوداوهندی میری مه زن میر سیوه دین به گ بکا به واسیده و بلین: دهستی عیزه تی
له سهر شانی دانا

پاشه رږزی بو تو دم ده بی که لک و سه فهر و نیو و نیشانه.

له سنگی دا پیریزن، کوتی: روله هه رږ برږ! ناگادارت بی چوار یاری نه بی،
شهریعه تی محمه ده ل مسته فایه

ره بی به دوور بی له دهر و به دوور بی له به لایه

به دوور بی له قسه ی نه ته وی و له شهیتانی دونیایه

به خت بلیند بی، هانام ده به مه وه بهر کابه ی موعه زهم و بهر کابه توللایه

حه زه تی نوحی نه بی، ئیبراهیمی خه لیلوللایه

بو ت بپاړینه وه موسای که لیموللا و عیسای پروحو للایه

ناگاداری تو بن خدر و ئه لیس، وینسی پاک نه گهر له زگی نه هه نگی دایه

به خولای به میوانی تو هه میشه خوښی و به شاره تی و شادمانی و پروناکایم له
دلیدایه

ده ناگاداری تو بن حه سهن و حوسین، نه گهر بی گوناحن و شهیدن له کهر به لایه

ناگاداری تو بی شیر علی شیر، نه گهر پتی ده لین: علی مور ته زایه

تەۋاۋى ھاشمىيان ئاگايان لە تۆبى، ئەگەر گەورە گەورە و ساحىب نىئون لەو
دونىايە

پەناي خۆم دەبەمەۋە بەر ئەو كەسەي داى ناۋە عەرز و سەمايە
دە پۆلە رەبى بەدى شانت نەگرى و بە خۆشى رايىبۆرى غەربىي، پچيەۋە كىن دايك
و بابانت بەدى خۆش و بەفكر و تەگبىر و رايە
تەمەنام برده بەر ئەو پياو چاكانەي ئەگەر دوعايان دەچىتەۋە بەر لەقايە.
ئەۋە سەعيد بەفكر بە بازارەكەي كۆنە مووسلى دادەھاتەۋە خوارە
جار جار دەترسى دەلى: دەبى موقەسىرىم؟ بىمەۋە دەسگىر و گرفتارە؟
يان كارم جىبەجى دەبى بە رەحمەتى خولاي؟ ھەر جارىكە و ئەۋ جارە
لە خەزىنەي خولاي كەم نابى ئەگەر مير ئىلتىقام دەگەل بكا، جا ئەي بىكا بەمىر
ئاخوړ، ئەي بىكا بەقەننەدارە

ئەي بىكا بەكەۋش دانەر، ئەي بىكا بەخزمەتكارە
چا نىيە كەسىكى بمناسى دەلى: سەعيد لە كىن مير سىۋەدىن بەگ كرتوۋيە
ئىسراحت و قەرارە

چومكى نىۋبانگى مير سىۋەدىن بەگ لە شا و خونكارى را ديارە
پياو لە كۆگاي گەورە خۆل ۋە سەر خۆي بكا، ئەگەر نەزمىنى ديسان ھەر خۆشە
ئەۋ كار و ئەۋ رەفتارە.

ئەمىن لە تاۋى روفىيە دەر بەدەر بووم، ھاتووم بۆ ۋلاتى گەرمىنى، خزم و كەس و كار
زۆر بۆ من چاۋەپتايە

ئەگەر چوۋمەۋە، نالەين: سەعيد لە كۆي بوۋى؟ دەلەين: داخولا سەعيد چى پتايە؟
لەبەر كەسم سەر دانەنۋاندوۋە، تەسلىمى تۆم ئەي خودپايە
مير بەقەلىسىم نەدوئىنى، دەگەلم بكا قەسەي بەرى و جىيە.

۶۳

ئەۋە سەعيد ھاتە دەركى مىرى. ھەرچەند مەعموران بە سەعيديان كوت: ۋەپيش
كەۋە برۆ كوتى: نارۆم

دهيگوت: بابو! نهنگو بى تهگير و بى فکرن

سهرزدهه بو کن پياوى گه وره نابى، ده بى ئيجازهم بو وهر بگرن.

پياو ده بى پټک بټنى شهرت و شوټن و کار و باره

که سيکى له دنيا دا بيبي دهست روټيو و سهنه نهت و ئيختياره

ده بى پياو به شيتى لى وه ژور نه که وى، لى وهر بگرى ئيجازه و ئيعتباره.

کوټى: ههتا مير نه لى «بى» له مير وه ژور ناکه وم، له قابيله تى نه وه دا نيم.

نه وه به ميرى ده لټن: کابراى شهرهت فروش غه زيوه. ده لى: نايه مه نه وه مه جليس و

ديوه خانه

ههتا مير بو نه نيرى ئيجازه، به نگو ناکه مه وه متمانه

نه با دا بو ميرى بټته شان که سري، بلټن: پياوټکى شهرهت فروشى لى ميوانه

نه من فه قيرم، بى كيفايه تم، له مير تټک ناده م قسه و گو فتوگو و ته گبيري زا هير و

په نهانه.

ده بى مير ئيجازهم بدا، زور به ئيجازه و به ئيعتباره

ده نا ناتوانم وه سهر که وم له قالدرمان و له ديوان و له تالاره

هر کهس له دنيا ده ده بى وه زيفه ي بزاني، هر کهس جيگاي خو دياره

مه گه ره له وهيدا نه تان زانيوه غه ريب و فه قير جيگاي کوچه و

سهرزدهه له مه جليسي وه ژور که وى، هينديک کهس ده لټن: شټه، هينديک کهس

ده لټن: بى عاقله! هينديک کهس ده لټن: خوماره

٦٤

نه وه به مير سيوه دين به گيان کوت. مير سيوه دين به گ کوټى:

بهو خودايه ي کهم نه گه ره رحيم و رحمانه

زور پياوټکى عاقله، دياره زور پياوټکى وه زيفه زانه

نه وه زور شان شينه، هه ميشه جيگاي مه جليس و ديوه خانه

دياره کهم که سيک نيه، بلټى: گه وره بووه له کوچه چانه؟

جا نه وه مير ئيجازه ي ده دا، له دلى سه عيد پهيدا ده بوو باوهرى و متمانه

سالوئیکى له مير و مه جلیس ده کړد، عه لیکیان بؤ دانا
کورسییان بؤ دهرده لای سهرې، سه عید دهیگوت: نهوه جیگای میر و خانه
نه من هاتوومه کن میری، له گه لم دهکا دوو قسه و، نازانم نه خه لاته و نه به راته و
نه وهختی تیره بارانه

له وهزیفه ی خوم لا نادم، جیگای من لای خواریه و جیگای من پاشخانه.
له بزى سه عیدى میر چاو پیکهوت، هیندی پى خوش بوو، وهک هه نگوین و وهکو
شه کهر

گویتان له و قسه یه بى نه ی ناغا و نه ی گه وړه گه وړه و په ر به سهر
له بزى نه و کابرایه چند خوشه. دهرانى مار به زمانى خوش له کون دیته دهر (۲۰)
نه من چند که سم هیه: نوکهر و حالزان، خزمه تکار و نه مر به ر
نه من تا نه وړوکه که سم نه دیوه وا گوشتوگوژان بى، کار و گوشتوگوژى خوى وا
به ریته سهر.

٦٥

جا نه وه نه و جار بانگى سه عیدى کړد، کوتى:
رو له کویتستانى پیاوت کوشتووه، غه یانه تت به نیشستیمان کړدووه یان ریگات
کرتووه؟
چونه نه تو قسمه تت بؤ گهرمینی هیناوه، سهرى خوت هه لگرتووه؟ یان ناحه قیت لى
کراوه؟

موقه سیرى ده وله تی یان ملک لى براوه؟
پیم بللى بوجى هاتووی؟ دیاره نه تو دلّت له ئیرانى به جى ماوه
قسه ی توّم زور به که یفتیه، گوشتوگوژ ده لى شه کرى خاوه
راستیم پى بللى، درو بؤ هیچ که س به ره ی نه داوه
هه رکه س دروژن بى، لى ئاشکرا ده بى؛ پاشه روژى ده سته وه ژنو پراوه ستاوه
هه چ که س راستگو بى، خوداوه ندی میرى مه زن له دونیا یه دا تو فیکى داوه
ومره پیم بللى به راستى، دلّت شتواوه ولت سوربوون قولینچکى چاوه

پټم وایه، کوڼه به‌گلهری، چل و پینچ کهس گه‌وره گه‌وره و په‌ر به‌سهر به‌دهستی تو
کوژراوه

نه‌گهر راستیم پی بلټی، له ده‌ست دهنیم سی سته سوار، هه‌مووی ساحیتی جلوه
و ناوړه‌نگی و سه‌قاو و لغاوه

چومی شه‌مامکت دده‌می، بلټن: به سوور باشی کابرایه‌کی ئیرانی له‌سهر داناوه
ئختیار و ده‌ست رڼییت بی، نه‌بادا بلټن: به‌دبه‌خته و کابرای هی‌نا و لټی
قه‌وماوه

وه‌کو به‌گلهران بگره و بټنه‌ت بی، له گهرمټنی په‌یداکی پیاوه‌تی و غیره‌ت و
شوجاعت و ناوه

بتبی چاکه و پیاوه‌تی و به‌خشین و گه‌وره‌یی و دراوه
نه‌بادا بلټن: میر سی‌وه‌دین به‌گ کابرایه‌کی به‌فریو برد، به‌دبه‌ختی کرد، له‌سهر
چومی شه‌مامکت و نه‌ویه‌ر نه‌ویه‌ری به‌لکتی داناوه
سهره‌ف و ئختیاری له ده‌ست خوت دابی، هیچ کهس حیسابی له تو نه‌کټش‌اوه
خاترجه‌م به چرات هه‌لکرا، کهس نه‌لټی: نه‌وه چرای کوژراوه.

٦٦

نه‌وه سه‌عید جوابی داوه، کوتی:
مه‌له‌که‌تی شاره‌بانم بده‌یه‌ی به‌موختاری و به‌سهر‌داری
نه‌من تییدا دانانیشم به‌غریبی، نه‌گهر بېمه‌وه به‌پادشا و به‌تاج‌داری
نه‌گهر حز ده‌کا رامبگر می، ده‌بی بمباته‌کنه خوی بو نوکه‌ری و بو خزمه‌تکاری
هه‌تا بزانی نه‌مینم، چاکم، خراپم، چاکم تی بفکره تو بو نه‌مین و بو پوژی
دل‌هټشان و بو به‌درفتاری

نه‌گهر لټ دوور بم، شه‌یتانان، شو‌فاران، لټم بکه‌نه‌وه شه‌یتانی و بوختانی نادیاری
نه‌گهر له کن ناغای میر سی‌وه‌دین به‌گ بم، ده‌زانی چلونه نه‌و پرفتاره
میر به‌سلامه‌ت بی، بی‌ته‌وه راوه‌ستاوه و به‌رقه‌راوه
پیاو به‌زاری خوی قسه‌ بکا، هیندیک کهس ده‌لټن: پیاوټکی نابه‌کار و به‌درفتاره
له پوژی لټقه‌وماندا تا‌قیم که‌وه، سهری سه‌عید به‌شه‌ش سته سواره

واشم تەماشە مەكە، بۆلۈپ: لە كۆنە مووسىلى لە شانى كوردبوو مەشكەيەكى دوو
پووتى عەسلە بولغارە

پۆژ ھەتا ئىوارى دەيكر دەنالەنالى و بەھاوار ھاوارە
پۆژى پەيداي دەكر سى پارە و بەھالە حال دەي گەياندەو بەچوار پارە.
پياوي گەورە نابى شووشەي پياوي بشكىنى
پياو دەبى پازى بى بەو قەزا وقەدەرەي ئەگەر خودا بەسەري دىنى.
پياو پازى بى بەو موقەددەرەي ئەگەر خودا لەقاي ديوە لە ھەرتەك شانە
پياو دەبى پازى بى بەنەگبەتي و بەدبەختى و پۆژى خەلات بەخشانە
چۆن موقەددەرەي خوداي لە چاك و خراپ غايبە و پەنھانە.

٦٧

وھسماناغا ئەوھ لە مەجلىسدا بە دزى دەگەل ئەوھى لە تەنیشتى دانیشتبوو سرتە
و قسە دەكا، دەلى:

مير سىوھدين بەگ، كابرايەكى لە ئىرانى دەربەدەر بووھ و ھەلاتوھ
كەس نازانى نە ولاتى ئاور تى بەردراوھ و نە دزى كردوھ،
بۆ وا مەرحەمەت و ئىلتىفاتی بۆي بزوتووھ؟
كەسم نەديوھ ئاغاي مير سىوھدين بەگ ھىندەي دەگەل بكا ئىزھار و گوڤتوگۆ
بەقەرەعت و بە نىو و نیشانە
خۆ كەس نازانى ئەوھ دزە، ھەلاتوھ، يا نە گۆرانە
گەدايە، فەلاحە، يا نە شوانە
ئاغاي مير سىوھدين بەگ لە ناشوناسى، نەديو و نەناسىو ھىناويەتە سەر كارى
گەورە بەدەست دانە

عەجايەب لەوھ ماوم، كابرايەكى شەربەت فروشى بى نىو و بى نیشانە
ئىرانى ئەگەر لىيان قەوما بۆ گەرمىنى دىن، بۆ فەقىرى و بۆ ھەژارى و خويان
دەكەنەوھ پەنھانە

مير سىوھدين بەگ، دايمە لە مەجلىسدا دادەنیشى ھەوسەد كەس ھەموو گۆي

خه نجهری نۆ دپشکه و دهسکی خه نجهری گه وهزنه و خه نجهری له سه ره جه وه ره
پژانه

عه جايه ب گوفتوگۆی له گه ل ئه وهيه، ئه وه نوشته ی لى کردوه
يان ئیسمی ئه عزمی لى خویندوه و مير سیوه دین ده گه لى هاتۆته گوفتوگۆ و
ئیلتیفات و که ره م به خشانه

٦٨

مير سیوه دین گوێ لى بوو، ئه ما چاک حالى نه بوو ئه وه به توندی ده یگوت:
وه سماناغا تايه فه ی چه له بيه

ئه و سرت سرت و جرت جرت له چيه؟

ئه من ده لیم که یخودايه و ڤدینی سپيه

له میژ له مه جلیسی من دانیشتوه به که یخودایی و به نمه ک خۆریه

بى عاقلی! بى کیفایه تی! عاقلت له که لله ی سه ریدا نیه

له و قسه یه دا لیم ڤووناک که مه نزوورت چيه؟

مه نزوورت خوشیه یان هاتویه ته وه سه ره گوفتوگۆی به د و شه ی تانیه؟

هه چ که سی به دی خه لکی بلى، ئاخری داده نیشى به زه لیلی و به نه قوستانی و به
کوێریه

سس! هه قی گوفتوگۆ و قسانت نیه.

٦٩

سه عید کوتی: ئاغام ده بی زۆر به هه وسه له بی له و دنیایه

خودا دنیای و داناهه، هه زار چاک و خرابی تیدایه

ئى و هه یه کارشکینی خه لکی ده کا، ئى و هه یه بۆی ده بیته سه به ب، بۆی
ده داته وه هه ول و ته قه لایه

ئى و هه یه ته ماح له کوشتنی پیاوی ده کا، دوايه به فکر ده لى: کارێکی
ناموسته جايه

ئاغا بيه خشه له مه جلیسیدا، با پپی بمینی ئه وه ی له دلی دایه

پوڙيکي من به خزمه تگوزاري تو گهيشتم، نهوهی له دلی دایه پتی مه خفی ناکړی؛
دهیکاتهوه ناشکرایه

پاشمله پیاو قسه دهکا، به خه یالی خوۍ پاشمله دهر پتهوه سهری میر و پادشایه
به منی ببه خشه، فهقیره، سه هووی کردووه، پیاوی وا له شه وگوردی مه جلیسی
نایه.

میر سیوه دین بهگ کوتی: قولی بگرن، هه لی هه ستین، بهکاری مه جلیسی من نایه،
وه دهری نا. ماجبی هه یه لئی مه برن، نهما قه ده غه یه مه جلیسی من، نابی هاتوچوی
مه جلیسم بکا. وه دیوی دهر تیان نا.

۷۰.

جا میر سیوه دین به سه عیدی کوت، کوتی:
نهوشو لیره میوانم، سبه عینی دهچمه وه خانه دان و سه نته نهت، پیاویکی نه جیبی،
چاوت زور وشیاره

خودا به قسمه هت بکا، له ده ست دهنیم ئیختیار و کار و باره.
نهوه سبه عینی میر سیوه دین بهگ هاته وه بق ناسریه. دهر و پشتی خوۍ به میر
سیوه دین بهگ وه هاتن. هه وسه که سی پیاوی گه وره گه وره پتوه هات، له مه جلیسی
دانیشتن. نهوه سه عیدیشی له گه له. مه جلیس وای لی هات وه کو مه جلیسی پووری
په شنگ نه فراسیابی تورک.

جا نهوه میر سیوه دین ئاوریکی داوه، کوتی: نازر بی، بچته بازار پی، میوانم زورن،
بکړی به سه ت جوړه

قومریه و بالویره و کوتره و له هه مووان کهم قیমে تتریان شالوره
بیست و چوار ئاورگی بی دوگه لی دایيسا، نیسک و نوک و دوک شک ئی ته ندووره
دیوه خانی گهرم بووه، سه نده لی وه زیفه زان دای ناوه، هه مووی راست و جوړه
په نجا سهرین داندراوه، په ری خاسه سی و بولبول و قودرووره (۲۶)

دهوری و نالبه کی و لایه ق کیشی مه جلیسی، هه مووی لایه قی مه جلیسه نهوه
دهستووره

گهر دن که شه و مالی بولغار و همووی فیداکارییه و، فهغفور و

هیندیکی ئه لماسی سپیه، هیندیکی مروارییه، هیندیکی مه تای به حرییه، خال
خالیان یاقوتی سووره

که سیک نابه له دب، زگی به خوی دهسووتی، دایسی وهک ئوری نیو کووره

ئووی گه و ره عه سر و زهمانه، همووی میوانه و له حزووره

په بی ئه و سه نته تهت لی تیک نه چی، له تاریف دایه ئاغای من له نازیک و دووره
دهجا با ئاشپهز بێن، حه بی خان و ئایشه خان و گه و ره و ئه سهر و زله خا و فیدا و
شاشان و وه نه و شان و، همووی که مبه ره ی داناه به زهمبووره
دهجا با سهر بپر دری مه پ و شهک به ران و شهک و چل و حوت دانه یان کیسه و
کووره.

ئاشپهز همووی خوی حازر دهکا، خره دی له قاپ و که و چک همووی وهکو ئاوینه
چهند په نگین بووه ئاشپهزخانه و پیشخانه، ئور له سهر ئاییسانه
خانم و خاتوون، ئووی نازرن، همووی له سهر فه رماندانه.

٧١

مه جلیسی میر سیوه دین به گ که لیک به خوشی گیراوه

که سیک خه مناک بی، ماندوو بی، ده لی: ئوخه ی ماندووم حه ساوه
ئو جار ده بی فکر به کی له و ساحیب عیزه ته ئه گه ر بیناهی چاوه
چهند مه جلیس و بناغه ی وا قایمی تیک داوه.

نۆکه ر ده سوو پین پاکی پیاله یان له سهر ده ستانه

مه جلیس گه رم داها تووه، وهختی قاوه دانانه

همووی به گلهره و میره و گه و ره گه و ره ی ئه و زهمانه

مه گه ر پیایو ی ساحیب ده سه لات، ده نا خه لکی زمانی لاله له قسانه

چومکی مه جلیسی میر سیوه دین به گ زۆر به شه رت و به ئه رکانه

چل و هه شت که س مه عمووره، ئه وان ئاگایان له که وشانه

سه د و بیست و یه ک که س خه ریکی قاوه دانان و شه راب گیرانه

پیاوی گه وړه گه وړه که ووتوونه قسه و گوډوگوډی ئو پیره زه مانه
ئو میر سیوه دین بهگ دهلی: ئاغان! کابرایه کی حالان له ولاتی ئیرانی را
هاتووه

چاک دهفامی بدوی، وه بهر دل که ووتووه
خه یالم هیه کاریکی له بهر دهستی نیم ئه گهر به سیته وه ئو دل ماندووه
چومکی له مهمله که تی ئیرانیوه په ناهنده ی من بووه
زور پیاویکی عاقله، پیم وایه به عومری خوی دهست رږیو بووه.
بووه ساحیب ئیختیاره

له جوابدانه ودا زور عاقل و وشیاره
لایه قیتی ئو هی هیه له دهستی بنیم کاروباره
دلی خوی بکاته سهرپشک، یان بیته گه وړه ی هوسه سواره
یان له مه جلیسیدا بیته وه به قه ننه داره.

هتا نه لین: میر سیوه دین بهگ قسه ی دهگل کرد و قسه ی بو پاشه وه گه راوه
ئهن له کوته مووسلی قه ولم بهو کابرا غه ربه ی داوه
پیاویکی بی وه ج نییه، دهلی کاموسی کاشانییه و خولقاوه
خواوهندی میری مه زن بی عاقلی نه کردووه، عاقل و هوش و تیگه یشتنی له پالی
ناوه

ئهنکو ئاگادار بن بو پاشه رږوژی، بزاین لایه قیتی چی هیه؟ نه وه کو بلین: میر
سیوه دین بهگ ئو دهر ویشه، ئو کابرا بی دهسه لاته، چیه له کن خوی داناه
ئهنگو ش عیاری قسه ی لی هه لبرگن، گوډوگوډی لی بییه له غه ربه ی ئه گهر له
ئیرانی را قسمه تی بو ئیره هیناوه

غریب هه میسه له خوی دردوونگه، هه میسه بیتچاره یه، لیتی قه و ماوه
جا ئو وه به زمانی فه سیح و به میهره بانی میر سیوه دین بهگ دلخوشتی ده داوه.
میر سیوه دین بهگ بانگی سه عیدی کرد بیته پیشی، بیته نیویان.
کوتی: عزیزم! به فریوت نابم ئه گهر من توم هیناوه ته ئو جیگا و مه کانه
هه لگره خزمه تیکی به وه زن سووک و به قیمه ت گرانه

شهرم نهكهي، لیت ویشك نه بی بنی زمانه
 ئەمن میر سیوه دین به گم! ببینه خانم و خاتوونان هه موو چوونه ته ئاشپه زخانه
 مه جلیسی من ته ره، هه میشه ره خس کیشان و ساز و دهیاره لیدانه.

۷۲

ئوه سه عید راوهستا، له چاوی میری ده فکری
 ده لی: ره بی عهمرت هه تا زه مانیکی دوور گوزه شته بکا و را بیری
 دوژمن نه توانی ئەگەر پیشی سه نته نهت و حوکی تو بگری
 له خوټ بالاده ستر نه توانی ئەگەر قسه ی ره کیک و ناحیسا بیت له پیش را بگری
 کاری تو هه ره به خوټشی و به شاره تی له مه جلیسی گهرمدا ره بی هه ره بگری
 ئەمن کابرایه کی بی قابیله تم، مه منوونی میریم و غه ربیم و قه درم را ده گری.
 ئەمن پیاوټکی غه ربیم، ئەمان له دلدا زۆر وشیارم
 هه چ کاریکی پیم بسپیری منه تبارم، بی ئیختیارم.
 مه جلیس به سلامت بی هیچ کهس دلی نه کا نسکویه
 دیاره قابیله تی کاری من میر به تو یه.
 قاز و قورینگ ئەگەر له عاسمان ده گه ری
 گه وره یان هه یه؛ ئەگەر قاوه قاو ده کهن، ده چنه وه بۆ سه ری کوټستان و ئاته گی
 ئاسته ری

دیاره شوان، ده ینیرنه به ره مه ری
 ده بی ئوه مه ره بگری، هه تا بله وه ری.
 هه زار جارت ئەمن ببه مه وه گیانفیدایه
 گه وره ی عه سریش بۆ بنی ئاده می هه ره وایه
 هه چی تو مه رحه مه تی بکه ی و پیم بکه یه وه عه تایه
 ئەمن زۆری پی مه منوونم، چون ئەو دنیا روونا که بۆ هه موو کهس هه ره وایه.

میر دهیگوت: قه سته م به وهی که م نه گهر په روه ردگاره
 ئاغایان، سه عید پیاوړکی عاقل و جگه رداره،
 له مه جلیسی خوم جاری دوورت ناخه مه وه
 ده تکه مه وه به ئامپا له و به قه ننه داره
 ده تکه مه وه ساحیب مال و ساحیب ئیختیاره
 له کن تو قابیله تی نه بی ئه و پووله ی سکه ی له بیست و چواره
 هه میشه بتوانی ببه خشی پینچ و شش هه تا هه زار هه زاره
 ده پړ خه ریک به له کار و ئه وه پکت هات کاروباره
 تیگړا پیرو زباییان لی کرد په ر به سهر و میر و به گلر و ئیختیارداره.

ئه وه سه عید له کن میر سیوه دین به گی دامه زرا.
 دوو سال له مه جلیسی میردا ده پووه به قه ننه داره
 میر نه گهر دهیزانی ئه مینه، لایه قه تی مه جلیسی هیه، ساحیب نمک و به ئیعتیاره
 ته ره قی ده دایه، دهی نارده وه سهر عه بو توپ و مه جیدی و زیر و په واجی
 مه مله که ت، ده یکرده وه به خه زنه داره
 که سیکی خودا ته ره قی بدا، نه شه یتان و نه شو فاره، هیچ که س ناتوانی چه تی بدا
 له کاره
 چل و هه شت سندوق ئه لماس و زیر و زیر و ئه وی به قیمه ت گرانی نه گهر له عالم
 را دیاره

سه عید له سهر ئه و خه زینه ی ده پووه به سهر داره
 له دهستی دابو به خشین و به خه لکی دان به ژوماره
 که س حیسابی لی ناکیشی، بو خوی له سهر ئه و خه زنه و جه لاله موختاره
 له ماوه ی سی سالاندا هیچ غه یانه تی لی وده رنه که وت، میر له بنه وه ئاگای لی بو،

له قرانتيك را هه تا دهگاتهوه دووباره

ئهوه مير دهیگوت: عه زيم! په ريشان مه به، مه لي سه لثم و ئه من لي ره كانه غه ريبم،
دلته نه بيتته وه به عه بداله

تي بفرکه له مهمله که تي ئيمه تا بته که مه وه ساحيبي ئيجاد و ژن و ماله
بيينه وه، بزانه كي له شه وگوردت دهکشي و کيت ديته وه سهر حال و نه حواله
کي عاقله و مهسته و ناسکه جه مينه و چاوي کاله
کي به که يفي توپه، شل و مل و قه د شمشاله

له بهر دلي تو شیرن بي، سهر و شه دهی دهگل دسره و دهسماله

تازه له کن من به ئه مين دهرچووي، له بهر ئه وهی روحم وهک لاولاو ئه وه له تو هالا.
سه عيد نه گهر مير وای پتيگوت، زور پي خوشحال بوو. چون دنيا خالي نييه، دنيا
به نه نفس و هه واهه خوشه

۷۵

چا که شين ده بيتته وه. مير سيوه دين بهگ له حهره مخانه ی خویدا، له کن خانم و
خاتوونان، به چا که باسی سه عيدی کرد؛ کوتي: مهمله که تي ئيراني يه گجار زور
قهديمه، دنيا جور به جور بني ئاده می تيدايه، سی و سی ساله ئه من حوکه مته و
ئيختياری سولتان سه ليم له دهستی دايه، خزمه تکارم ههيه، خه زنه دارم ههيه،
قه نه دارم ههيه، هيچ که سم وا به ئه ميني نه دی؛ هه موو له ريگايه که وه نا ئه ميني لي
وه دهر که وت. ئه ما به تانجي سولتان سه ليم! ئه و کابراي ئيراني بایه په ناباتيک
نا ئه ميني و ناقسووري و له بزړه کيکي و شهيتاني و دووزماني و خراپه م پيوهنه دی.
جا له بهر ئه وهی که سيکی ئه گهر بي خراپه و بي قسوور بي زورم خوش دهوي.
جا پياویش له دنيا يده ده بي ژن و مندالي خوي و تاقی کاته وه:

که سيکی تو خوشت ويست، ئه ويش روحمی ده چي ته سه ری و خوشی ده ويی.
که سيکی تو نا خوشت ويست و به تاليت باس کرد، ئه ويش ناخوشي ده وي و ده بيتته
قه سته سه ری. چون که يفي له وهيه سه فحه ی رورگاري ميري به خوشی رابري، ئه وي
ئه و ناخوشي ويست، ئه ويش ناخوشي ده وي. ئه وه ژن نييه ئه وه باسی سه ره ئه گهر
تو که سيکت ناخوش ويست ئه و به دزی تو گو فتوگو ی ده گه لي بيی، که سيکی ئه تو

خوشت ويست و ئو به نه ته وی دانا بزانه ئو ژنه ناجسسه و به کار نایه. ئو وه نسحه تی عه لی به رده شانیه.

میر سیوه دین به گ کوتی: خه ریکم ئینشه لالا ژن بۆ سه عید یینم، وه بهر دلم که وتوو.

۷۶

سبچه یه یه که به یانه، تازه رۆژ له بورجی مونه ووهر دیته ده ری

خانم و خاتوونی هه ره مخانه ی میر سیوه دین به گی کربوویانه وه ده رکی چوار فەسل^(۲۷) و په نجه ری

هه موویان به شل و مل ره عنایی خو یان هاویشتبوو ه سهر گو یه که مبه ری

هه ره که سیکی به نانه مینی ته مه شایان بکا، هه رتک چاوی له که لله ی سهری دیته ده ری

که س ناتوانی ته ماشای هه ره مخانه ی میر سیوه دین بکا، جه رگی له نیوزگی دیننه ده ری

سه عید سهری خو ی داخست، به ویدا هات، کوتی: ره بی چاوم کو ی بی! نه بادا له هه ره مخانه ی میری بکا ته وه هه ته ری

بانگیان کرد: خه زنه داره که ی ئه مینی میر سیوه دین به گ! ئیجازه ت هه یه وه ره سهری

کلفه تان عه جایه ب مان، کوتیان: خانم و خاتوونی میر سیوه دین به گ به که سیان نه داوه ئیجازه و بوار و گو زه ری

نازانین لیتی ده پرسن چ گو فتو گو یه که؟ چ باس و خه به ری؟

ئو وه سه عید هه م شه رمیشی ده کرد هه م وه سه ره که وت.

ئه گه ر هات، ده تگوت به هه شتی ره نگینه و ده روازه ی به ره حمه ت کراوه

خانم و خاتوونان هه مووی زولف و هه نیه و چاوو ئه برۆی به نگییان تیک هالاوه

ده لیتی باغی شه دداوه و ئیستا که سی نه چۆته نیوی و نه ژاکاوه

ده لیتی بورجی به له که و په رییان خاتووزینیان له خه ویدا بۆ کاکه مه م را کتشاوه

هه چ كهس چاوى پټى بكهوئى، نابهلل بى، عاقللى لى ده بى كه م و ناتهلواوه
بوچى موجه سسه مهى قه ديمى نه و بهر نه و بهر لى دان دراوه
هه مووى جه و اهتره و نه لماسكارى كراوه

تاريخى ديوه خانى مير سيوه دين به گى نه به قه لاهم دهنوسرى و نه به زمان ده بئته وه
ته واهوه

چ نيه نه زينه ته، پئنج و دوو روژي كه، ناخر نه و يش سهرى ده گلى ناوه
كلفه تان قاوه سينه ي جه و اهتراتيان له سهر ده ستى راگيراوه
ده سته جي كورسيكى دارى عودى قابيل دروستيان بو سه عيد داده ناوه
نه سمه خان ده لى: عه زيزم! غه ريبى ئيرانى! قه ده مت مه مله كه ته كه ي ناسرييه ي
هئناوه

مير سيوه دين به گ تاريخى توى كردووه، ده يگوت: زور نه مينه و زور پياوه
بيست و يه ك ياقووتى عه بدولحه سهنم بو تو دان اوه
مالى بابه، مالى مير سيوه دين به گ نيه و له گه ل خو م هئناوه
نه گه ر تو ژنت هئنا، مه ترسى، ده نده مى، با نه لئى: ده س ته نگه و خه زنه دارى مير
سيوه دين به گ مه حته ل ماوه

ئايشه خان ده لى: مه ترسه! نه و كاره ت له بهر نه بئته وه گرانه
چل و شه شت ده ده مى ياقووتى عه بدولحه سهن و له على روممانه
نه گه ر به قيمه تن، كه متر وه گير ده كه ون نه و ده ور و زهمانه
بو خه رجكردنى روژى داوه ت و روژى ژن هئناوه.
نه سمه ر خان ده لى: نه وه پياويكى عاقل و چازان و به مشوره
كارى خو زووتر ديوه، كردوويه جوړه
نه منيش تيدام، ده يده مى چل و حوت ياقووتى سووره.
سه له ده لى: چل و هه شت گو ساله و گو سفه ند، نه وى روژى نه گه ر ده بئته وه به
شايبى و لوغانه

بيست و يه ك ئالتونى ده ده مى، نه وى هيچ ده وله تيك نه يبردو ته خه زنه خانه

رهواجی بازاره و زۆر به قیمهت گرانه
 بیست و یهک گۆساله ی دهمی بۆ وهختی سهبرپین و خهلات بهخشانه
 چون عیزهتی تۆی میر له کن ئیمه داناهه.
 سهعید سی کهرته دهستی لهسه سنجی دادهناهه
 بهئهدهب و بهئهراکان پاشه و پاش دهگهراوه
 دهیگوت: خوشکهکهی له دای و بابی! خودا بتان کا بهرقهرار و راوهستاوه
 چومکه گوفتوگۆی ئهنگۆ تا ئهوڕۆ دهگل ههچ کهس نهکراوه
 زۆر مهمنووم، ئهمنتان به برای دای و بابی خۆتان داناهه
 رهبی قهت مهجلیسو تیک نهچی! قهت ئهسرینو نهیه له تمبهلی(?) چاوه
 میریش هه دهست پۆییو بی! خودا بیکا بهرقهرار و راوهستاوه
 ئیجازه ی وهرگرت و سهعید دهگهراوه
 چومکی ئهوه ئیفتیخاره، دل خوشییان داوه.

۷۷

سهعید وهک سهلیمی جهوههری وایه جار جار ته رهقییه و جار جار سهری له
 چالاوه
 جار جار شوانه وێلهیه و جار جار دوو سهده کهسی له پشت راوهستاوه
 جار جار لهنیو میر و بهگلهرانه، جار جار جیگای قور و قورپاوه
 کویرهوهری و خوشی، ههموو پیشاتی دونهیایه کیشاوه.
 ئهوه ماله میر سیوهدین بهگ کوتیان: پۆیلهت(۲۸) دهکهین ئهگهر ژن بێنی. دایانی و
 دهشی دهنی.
 کابرا دهست رۆییو بوو، له کچان، له ژنان، له خهڵکی دهپرسی بزانی کێ له
 قابیلهتی وی دایه. ئهوه ژنیک نیوی یاسه مهمن بوو، سهعید پتی گوت: میر سیوهدین
 بهگ ئیجازه ی لهسه ره ژنی بێنم، ههتا ئیستا کهسم نه دیوتهوه، ئهتۆ دهلی چی و
 نالێ چی؟ یاسه مهمن کوتی:
 خهزنه داری میری دهلی بی عاقله و ههچ عاقلی نییه

دەنا وەکی تۆ دەلێی مەملەکەتی ئێمە چۆلە و کەسی تێدانیه
 ئەگەر لە بلندی تەماشای دەکەن، هەتا پیشانت دەم بلندی و حوهریه
 ئەگەر کارت هەیه بەجێگای پەست و نهویه
 خۆ لە مەملەکەتی ئێمە ئەو جێگایە و ژن و کچ قات نییه
 ژن لە حاستی پیاوان قابیلەتی چیه؟
 پیاو دەبێ فەسیح بێ بەلیغ بێ کەسیکی کەیفی گرتی، بیداتهوه دەلالت و
 دلخۆشیه

ئەدی تۆ لێره دانیشتووی، قسە بکە بەخەمناکی و بە کزییه
 خۆ ئەو پێشەیی دلێر و پیاوان نییه
 ئەو پێشەیی پیریژنانە، دەلێن: بێ دەسەلاتیه
 کۆرە رەبی قوڕی گەرمین و کویتسانت بێتەوه سەرئ
 بە دەردی کەسکوون جەرگ و دلت بێتە دەرئ
 بۆ شەرم لە ژنان دەکەن؟ دێیهوه سەر پوژی مردن و قەستە سەرئ
 ئەتۆتێ نەفکریوی هەتا شوانی هەتا گاوانی
 هەر کەسێ دەچیتە سەر شەوگوردی خۆی لە کچ و ژنان و هەچ کەسێ بۆ خۆی
 چارهێ خۆی دەزانێ.
 پیاو بۆ خۆی دەبێ وەک پلنگ بێ و بکا دەستوبرد
 بۆ بەشی تۆ نەماوه وا قووت وەسەر خۆت کرد؟
 ئەو یاسەمەن تانووتی لێ دا و بزاوتی و زمانی رەبەری پێی خست.

٧٨

کچی فەتالی بەکی بەگلەر بەگیان بۆ سەعید دیتەوه؛ نێوی حاسیه خان بوو.
 سەعید لە ماجبی خۆی بەرتیلیکی زیادی دا، کوتی: شیوه و عەکسم بۆ بیتن، بزەنم
 چۆنە؟ سەعید، هەر چۆنیک بوو، شیوهی وەگیر کەوت. سەعید ئەگەر چاوی پێ
 کەوت، ئاھ لە نیهادی هاتە دەرئ! جا کوتی: خودایە! لەسەر نارمەحتی، ئەمنت
 خستۆتە سەر ئەو خۆشی و ئیختیارە؛ ئەووش بەهیزی میر سێوهدین بەگ نەبێ، لە

تاقه‌تی مندا نییه. غه‌ریب و کهس نه‌ناس و بی‌خانه‌واده و فه‌قیر و هه‌ژارم، ئه‌وه
سه‌عید پینج شه‌ش مانگ فکری لی ده‌کرد و ته‌گبیری به‌خه‌لکی ده‌کرد.

میر سیوه‌دین به‌گ که‌ره‌تیک‌ی میهمانیکی کرد بو باغی هه‌ناران. عاله‌میک‌ی زۆری
له‌گه‌ل بوو. پاش نه‌هارێ عاله‌م هه‌موو هاته‌وه، هه‌ر کهس به‌لایه‌کدا، سه‌عیدیش
نابه‌له‌د بوو، به‌پ‌یگایه‌کی دیکه‌دا هاته‌وه.

حاسیه‌ خانیش، قه‌ره‌و‌لی دانا‌بوو، خه‌یالی بوو بچ‌یته سه‌حرایه. له سب‌حه‌ین‌یه
حازر ببوو، له‌به‌ر میری وه‌ ده‌رنه‌که‌وت. ئه‌گه‌ر میر له باغی هه‌ناران گه‌راوه، قه‌ره‌و‌ل
کو‌تیان: میر هاته‌وه؛ ئه‌گه‌ر وه‌ده‌رده‌که‌وی، وه‌ ده‌رب‌که‌وه.

حاسیه‌ خان، که له‌به‌ر میری په‌کی که‌وت‌بوو، و‌لا‌غی بو‌ حازر کرا‌بوو؛ هات سوار
بوو. پ‌ک‌یف‌ی له و‌لا‌غی دا و له شاری وه‌ده‌ر‌که‌وت. له پ‌تی‌یه توو‌شی سه‌عید بوو.
سه‌عید عه‌که‌سه‌که‌ی پ‌ی بوو، ناسی.

(جا وای بنووسه له‌نگی تیدا نه‌بی! مامه ش‌یره^(٢٩) ده‌ی‌گوت: ئه‌و به‌نده پ‌یرو‌ه‌لی
باغی د‌ین‌ی!)

سه‌عید کو‌تی: ح‌یز‌ی هه‌م‌بان‌ه‌ی کو‌لوانه، هه‌تا ت‌یی ئاخ‌نی ده‌ی‌یا، ئه‌وه هه‌وه ئه‌گه‌ر
من به‌حه‌سه‌ره‌تی‌ه‌وه‌م. سه‌عید کو‌تی:

ئه‌له‌حه‌مدو‌ل‌یل‌لا که‌وت‌یی‌ه‌ خووانی زین
خو‌رش‌ید هه‌لات‌ووه له‌خا‌وه‌ر زه‌مین
به‌سه‌ر‌گه‌ردت بم وه‌رد‌و‌کی با‌ل‌شین
عه‌تره له‌کو‌لمه‌ت وا بو‌ته ئه‌سرین
م‌ژان‌گ هات‌نه‌ خوار بو‌خه‌لات به‌خش‌ین
چا‌وان‌ت کال‌ن، وه‌ک حه‌رف‌ی یاس‌ین
زو‌لف‌ت دانا‌ون به‌پ‌یز چ‌ین به‌چ‌ین
وه‌ک جه‌نگ‌ی بو‌ل‌غار له‌ش‌کر ت‌یک‌ پ‌ژ‌ین
هه‌نا‌وم سو‌وتا، د‌ل‌م گرت‌ی ت‌ین
په‌نگ‌ین بوو سه‌ما، گو‌شاد بوو زه‌مین.

ئەو زۆر لەسەرەخۆ حاسیە خانى بەگلەربەگى ولأغهكەى پراگرت، بەكاوہخۆ لە
جوابى قسەکانى سەعیددا کوتى:

ئەرى تۆ کابرا بەمنت گوت حەرفان
پیت کوتم: سوار بووی لەسەر زین و خوان
خالت داناوہ لە سینە و مەمکان؟
ئەمن ناتناسم، ئەبلەى هیچ نەزان؟
خەزنەدارەكەى ھاتووی لە کوستان
لە ئەندازی خۆت وەرە سەر قسان.
كى ئەو قسەى بەتۆ کوتووە
تاریفی منى لە کنت کردووە؟
ئەو قسەى بە تۆ گوج و سەھووہ.
من بەگلەربەگیم، ئیختیار دەستانم
بى کەسوکار نیم، وە دەزانی شوانم؟
دایمە لەسەر خەلات بەخشانم.
لەوہتى حاسیە لە دایكى بووہ
دلى ناسکم گەردى نەگرتووە
هیچ کەس سەھۆى وا گەورەى نەکردووە
تۆ بەھوكمى كى ریت بەمن گرتووە؟

۸.

ئەو جار نۆرەى سەعیدە، کلفەتان لە دوور پراوہستابوون، نەھاتنە پیشى. سەعید
دەلى:

قەزات لە گیانم بەئەھوہندى بدوى نەگ بەتوورەيى
حەزناکەم بکەى حجوب گەورەيى!

كه سټك گه وره بڼي، ده بڼي به ئه ركان بڼي
 بو به رده ستي خوځي له به ر دلان بڼي
 كابر ا خه لكی گه رمين بڼي، يان ئي كوستان بڼي.
 قه زات له گيانم كيژ سوورمه يييه
 ناسك و شك و سوور و سپييه
 قسه زهكات و ملكي بو نيه (٢٠)
 به مپهره باني پټم بللي ئه وه كاري تو نيه
 قه زات له گيانم خانمي دل شكين
 بوچي باز ناچي ته سه ر پيگاي شه يين؟
 خه لك داو دهنيت ته وه له وه ردوك و داعبا
 نازاني، گيرا و نه گه ر نه گيرا
 ئه وه له شكدا، به هه وي اي خولا.
 قسي كم كردووه، نيه ته ي به ها
 جوابي قسه كه م به خووشي بده.
 چون له كنم بوو عه كسي توو شيوه
 بويه قسه م كرد ئه من له رپوه.
 بانگي كرد: ئاخ له باني ئاخ! پو له باني پو!
 كي شيوه ي مني هيناوه بو تو؟
 خويني بريژم وهك جويار و جو
 سه عيد كوتي: تو مه به تووره و تو سن و عه سه باني
 سنگت كردو ته شه ربه ت و كاني
 با به گله ربه گي بي، دياره گه خاني
 نه گه ر گوليش بي له سه ر ده ستاني.
 نه گه ر قه لا بي ئه من له شكرم
 نه گه ر تو گول بي، عه تر ت ده گرم.

دلخۆشیم ههیه شادبم به خالت
 به گهردنی بلند، مانگی جه مالت
 به ئه برۆی په یوه ست، قه دی شمشالت
 مژانگی پیاو کوژ، دوو چاوی کالت
 په بی زۆر خێر بی فکر و خه یالت

۸۱

حاسیه فکری کرد: بۆ خۆی هه لکر دووه؟
 ئه وه بۆ پێگای به من گرتووه؟
 وه دیاره ئه وه جه رگی که باب به
 جوابدانه وهی خێر، گه لێک سه واب به
 خه لکی ده چته هه ج، بۆ مالتی کابه
 ئه وه چاوه پیتی سوال و جواب به.
 کوتی: عه زیزم! پیتی قسان نییه
 کاری وا به ئاشکراییی چاک نییه.
 به ختت بلند بی، گهرد نه گرتی په نگت
 ئاو پرژین بکرتی جه رگ و دلی ته نگت
 به بی قسوور بی رووی شوخ و شه نگت.
 تۆ مه یژا کینه له بزێ گه وههرم
 ئه من رێبوارم، له سه ره سه فههرم
 ئه لعان بی جواب و قسه و خه بههرم.
 له پۆژی خۆیدا لیت ده که م پرسیار، ده تده می خه بههر
 مه ردی حیسابی، ئه ی ساحیب جه وههر
 رێگام به ربه ده خه مم که وته بههر.
 ئه منیش وهک تۆ با نه بم مو فته لا
 پیاو ده بی به عاقل ته گبیریک بکا

بۆ پمب چەقاندن، جىي پمبى بكا (۳۱)

بولبول نەزانە، شەوئ دەخوئنى

جەرگ و ھەناوى خوئىن دەدەلئىنى

خەوى شەوانە لە خۆى دەستىنى

تا بۆن و ەترى گول وە دەست بئىنى.

سبەئىنى بەيانى خەو لایەلای دەکا

ەترى گول دەچى ئەو وەختى بە با (۳۲)

ئەو ەحاسىيە پۆيى. دە پۆششتنىدا کوتى: ئەگەر پىگای دەستم بى و قسمەت
بمەئنى و چارەنەوس بى، خاترجەم بە کوئستانى دەتخەمە بەردلان.

۸۲

ئەو ەسەئىد دەلئى:

پشتت تى کردم، دەچى بۆ سەفەر

لە جەرگت داوم پەيکانى دوو سەر

رەزگاريت نابى لە دەشتى مەحشەر

زولفت داناون، وەک سوارەى تەتەر

لەسەر لئوانتن خالى وەک ەمبەر

خۆزگەم بەو کەسەى پىت دەبا زەفەر.

لەم دوور کەوتىەو، بوو بەپەژارەم

چومكى غەرييم، گەلەك بىچارەم

بوو بەقنىياتى سوبج و ئىوارەم.

بريا نەمدىايەى گەنجى شای سولتان

دەسمال خىلەكى، سەردارى کىزان.

ئەو ەسەئىدیش ەاتەو. جا بزائىن پاشە پۆژئ چۆن دەبى؟

سه‌عید هاته‌وه بۆ خه‌زنه‌خانه
 كه‌مێك دلتنه‌نگه، وه‌كو دیتوانه
 دلێکی له‌ وییه، یه‌ك له‌ شاخانه
 بریا نه‌مدییایه له‌نجهی جانانه
 له‌ جه‌رگی داوم په‌یکان و تیری
 به‌چاوی دادامه‌وه، کوتی: فه‌قیری
 سه‌عید خه‌ریک بوو به‌کار و حیساب
 به‌جه‌رگی شکست به‌ سینهی که‌باب.
 هه‌تا حه‌وت پۆژان ئه‌و کاره‌ ماوه
 جه‌رگی سه‌عیدی پر له‌ زووخواوه
 ئه‌گه‌ر به‌ با ده‌رکه‌ ده‌کراوه
 ده‌یگوت: قاسیده و خه‌به‌ری هه‌یناوه.
 پۆژیک مابووی پچته‌ نیوه‌پۆ
 فرمێسک ده‌پۆیی وه‌ک جۆبار و جۆ
 سه‌عید ده‌یگوت: من به‌ده‌ستی خۆم چم کرد له‌ خۆ
 چاو سووریک ئاخ‌ر له‌ ده‌وره‌م نییه
 غه‌ریب و بی‌که‌س، پشتم خالییه
 ده‌بی هه‌ر بکه‌م ره‌بی ره‌بییه.

ئه‌وه‌ندی زانی کلفه‌تیک به‌ناز
 به‌ له‌نجه‌ ده‌روا کۆتری ته‌قله‌باز
 سه‌عید راوه‌ستا له‌سه‌ر ده‌نگوباس.
 کلفه‌ت سه‌لام کرد، وه‌زیفه‌ جۆیی

چاو و برۆكه‌ی وهك ئاسك پۆیی.
 من له‌گه‌ڵ تۆمه‌ ئه‌رێ خه‌زنه‌دار!
 تۆی له‌گه‌ڵ خانم هه‌ته‌ کاروبار
 ئه‌تۆ له‌ به‌گه‌ر به‌گیان پرسیارت کردوو
 دلی حاسیه‌ خان ئاوری تی به‌ربوو
 قاقه‌زی ئه‌سه‌حی بۆ سه‌عید ناردوو.
 نووسیویه‌تی: ئه‌من بێ که‌س نیم، من خانه‌دانم
 ساحیتی براو ماله‌ باوانم
 چاکم ته‌ماشاکه‌، که‌سر نه‌کا شانم.
 بۆ وی جێبه‌جی نابێ ئه‌و کاری گران
 یه‌کتر گیر نابێ عه‌رز ده‌گه‌ڵ عاسمان
 مه‌گه‌ر میر سیوه‌دین به‌گ بێته‌ سه‌ر قسان.
 بێ ملک و ماش و تۆ بێ ئیختیار
 له‌ خۆوه‌ مه‌ست و شیت و خوماری
 ئه‌گه‌ر ده‌ته‌وی پێک بێ ئاره‌زووی دلان
 هه‌نگاوت بشته‌ نیو باغی گولان
 ده‌بی حالی که‌ی میری سه‌ربه‌خۆ
 ده‌نا تا ماوه‌ی ده‌بی ره‌نجه‌پۆ.
 ده‌نا پێک نایه‌ بۆ تۆ ئه‌و کاره‌
 هیچ که‌س ناتناسی، ئه‌رێ بیچاره‌
 قه‌ت به‌تۆ ناگا ئه‌و دۆست و یاره‌.

٨٥

ئه‌و جار سه‌عید فکری له‌ حالی خۆی کرد:
 ده‌بی به‌ده‌ستی خۆم من خۆم بنیژم
 چۆن من جه‌وه‌ری خۆم له‌ کن میر سیوه‌دین به‌گ بریژم؟

جا بلی ئەمن وەها دەدوینێ
 ئەمن بۆت بچمە کاری خوازیینێ؟
 ھەلبەت دەلالم، ژنم پێ دینێ
 عاسمان بپرووخی ناچمە سەر قسان
 ئەو کاری گەرە قەت نابێ ھاسان
 میر سیوھەدین بەگ وەکو قارەمان
 بۆ منی بپجارە بێتە سەر ژن ھێنان
 سویندم بەرھەمان گەر ئەبەدیە
 ئەو قسەییە لە شانی میر سیوھەدین بەگ نییە
 بۆ من نەھاتییە، زۆر بەدبەختییە
 کاری وا بۆ من نمەک بەھەرانییە.

۸۶

دوو کەرەتیش چاویان پێک کەوت؛ عاشق بوون، وایان لێ ھات ھیچیان بە بێ
 ھیچیان قەرار و وەقرەیان نەبوو.
 بە شەش مانگ جاریک میر حیسابی خەزنەیی لێ وەرەگرت. پێنج ھەزار تمەنیش
 کەم بوویایە، میر بەچاوی دانەدەداو؛ یەگجار زۆری خوێش دەویست. لە شەش
 مانگیدا وەختی حیسابی خەزنەخانەیی بوو، سەعید دەفتەری حیسابی خەرج و
 داھاتی ھەلگرت، چوو ھەنگامی میر لە قەرارەت خانەیی ئیسراھەتگادا
 دانیشتبوو، چێشتەنگاوی بوو.

سەعید سەلام کرد، بوو دەستەونەزەر
 فیدای گیانت بۆ میری پەربەسەر
 حیساب و کیتاب پاکم کرد لەبەر
 بۆ حیساب ھاتووم ئەو لەبەز شەکەر.
 سەری ھەلینا، میر جوابی داو
 ئەگەر تەماشای کرد، سەعید شتێواو

له سهر پهنګى خوۍ نه ماوه
 ده لټى کاروانه و پروت کراوه
 ده لټى ناسکه و تيرى لى دراوه
 ده لټى مانګى چاردهيه و له عاسمان گيراوه
 مير سه عیدى به هه ناسه ساردى ده هاته پيش چاوه
 بو وا شتواو و جهرګ که بابى؟
 سهر نجت ددهم وهک جاران نابى
 پريتسکه ى دلتم له کن بکه وه
 بو خه زنه خانه خه مت مه به وه.
 کى له توۍ کردووه زولمى گران
 کى شتواندوويه گوشه ى چاوانت؟
 بوچى وهکو «بى» پهنګت زهره بووه؟
 زولم و ناهه قى کى له توۍ کردووه؟
 زور کز و دژ و پهنګ له پرو براوى
 وهک دارى بى ناو شکست و شکاوى
 من وای تیده گم، وام دیته پيش چاوى.

۸۷

سه عید ده لى: من له گه ل توۍ مه نه مير و سهر دار!
 هر بى به لا بى خانى جه وه ردار
 هيچ کهس به زولم به من نابا چار.
 هيچ کهس ناتوانى پيم به رى زه فەر
 هيچ په به سهر ټک، هيچ مير و بگلەر.
 بنى ناده ميه، دلى عه بداله
 هه ميشه له سهر فکر و خه ياله.
 له بهر غه ريبيان که ميک په ريشانم

خزمه‌ت ده‌که‌م هه‌تا ده‌توانم
 به‌زولم و زه‌لآله‌تی که‌س نازانم.
 ئاخر میر گه‌لیک لیتی ده‌کرد پرسیار
 خوۆ توۆ نه‌نگوواوی، نی بریندار
 ئەگەر قوۆر بییوی، سه‌ت واوه‌یلاکه‌ی
 ده‌بی مه‌تله‌بت له‌ من ئاشکراکه‌ی.

۸۸

ئه‌لعان قسێکم من له‌ دلی دایه
 به‌لام ئه‌و قسه‌ نامسته‌جایه
 به‌کوشتن نه‌بی له‌ زارم ده‌رنایه.
 هه‌رکه‌س به‌پیتی خوۆی ده‌بی بکا ته‌مه‌شا
 گاوان شانی خوۆی، ده‌رویش بوۆ ده‌رویشه
 بوۆ خانان ده‌بی باغی وه‌نه‌وشه
 زۆرم قسه‌کرد، میر دلی هیشا.
 بوۆ پیاوی گه‌وره، له‌ سێ قسه‌ زیاتر چاک نییه.
 خودای ته‌عالا بیی به‌ سه‌به‌ب
 پیاو ده‌بی به‌ سێ قسه‌ بیته‌ سه‌ر مه‌تله‌ب.
 سه‌رم هیشاندی، توۆ لیت کردم پرسیار
 ته‌خت و مه‌کانت بیی به‌رقه‌رار.

۸۹

میر سیوه‌دین به‌گ کوتی: ئه‌لعان شیواوه
 ئه‌وه قسه‌ ناکا، دیاره شتیکی لی قه‌وماوه.
 هاته‌وه مالێ، کوتی: خه‌زنه‌دار، ئه‌مینی ئه‌رکان
 له‌کنم نه‌خۆشه به‌ده‌ردی گران

زۆرم لى پىرسى، نەھاتە قىسان
 گەلىك بە سامن ئەمىر و چازان
 ھەموو كەس ناكە قىسەى بەردلان
 بە لام بى سامە لە كن پىياو ژنان.
 بە عاقل و كەمال، بە ھونەردارى
 كلفەت بنىرن، بە ئامۇژگارى
 پىرسىارى لى بىكەن زۆر بە وشىارى.

۹۰.

جا ئوۋە كلفەت چوۋە كنى، بانگى كرد، گوتى:
 ئەى بە ئىعتىبار! ئەرى جانانە
 روخسەتت ھەيە بۆ ھەرەمخانە.
 ھىچ مەترسە! لىتوت نەگرى بار
 گوشتوگۆ ھەيە، لىت دەكەن پىرسىار.
 سەئىد بە لەرزىن، بە شەرم و خەيال
 بۆچى بانگ دەكەن سەئىدى عەبدال؟
 ئوۋە ھات بۆ كن ناسك جەمىنان
 تام خۆش و بۇنخۆش، لەخت و لار (۳۳) شىرنىيان
 بەرۆك خەزىنەخانە، زولفى چىن چىنىيان
 ھەموو كەس ناتوانى بچىتە دىنىيان
 كەس نەئىدىيۋە رەنگى ئەتلەسىنىيان.
 مەگە ھەر سەئىد بچى بۆ كارە
 ئەۋىش لە كن مىر زۆر ئەمىندارە.
 دەنا قەل ناتوانى بچىتە كن ھەلۆ
 قىسە و گوشتوگۆ بىكا سەربەخۆ
 بچىتە نىتو باغى نارنج و لىمۆ

تامیان بکا ههنگوین و گهزۆ.
 به عهدهب سهلام کرد، رۆح لهسهر دهستان
 زۆری شهرم کرد له گهپی چاومهستان
 پاکی گهردنی وهک باغ و بیستان
 کولمه‌ی گهش و جوان، وهک گولێ کویتستان.
 دهسته و نه‌زهر و بێ روح راوهستا
 تا نه‌یدوینن، هۆشی نییه، مه‌سته.
 به میهره‌بانی و به عاقل و که‌مال
 دلخۆشیان داوه، فه‌قیری عه‌بدال!
 هیچ شهرم مه‌که، لیت نه‌گۆرێ حال.
 هه‌رچی له دلتدا بیخه سهر زمان
 وهک بۆ تو هاتوو، ئه‌بله‌ی هیچ نه‌زان!
 بۆ که‌س نه‌هاتوو له کن میر و خان.
 پریسکه‌ی دلت بکه ئاشکرا
 خۆ بولبول نی شه‌مال گولت ببا
 بێ ده‌سه‌لات نی، دروستی کردووی خودا.
 بۆچی دایمه سهرت به ته‌مه؟
 دلت پر له ده‌رد و خه‌مه؟
 مه‌یشاره‌وه شیتی دیوانه!
 ده‌نا ده‌بێ بچی بۆ حه‌فسخانه.

۹۱

هه‌ر چوار و پینجیان به‌توندی کوتیان ده‌بێ راستیمان پێ بلێی. جا سه‌عید پرووی
 ده‌ئیکیان کرد و کوتی:
 هه‌رچه‌ندی شهرم له دلمدایه
 گیانم فیدات بێ شوخ و مینایه

وهك سټوى سهردهستانی
 تیځه‌یشتوو، زور قسه‌زانی
 تام خوش و بوځوخش، له‌به‌ر دلانی
 خوړی به‌ه‌شتی، بو خوت نازانی.
 گهرنت ه‌لینه، وهك جه‌وزی که‌وسهر
 زولفان ده‌سوورپښ، وهك سواره‌ی ته‌هر
 قسه‌ت یه‌ك و دوو له زار دینه‌ دهر
 شیرن تامدارن به‌وینه‌ی شه‌که‌ر
 ده‌سوورپښ له گهر دنت گهنج ه‌تا که‌وه‌هر
 ناخر که بیتو پیت بده‌م خه‌به‌ر
 بو من ده‌ست نادا، من قورم وه‌سهر
 کوتی: هیچ مه‌خه‌جلې، مه‌یه سهر شهرم
 قسه مه‌گنخیته، مه‌که قسه‌ی نه‌رم.
 به میهره‌بانی، ئه‌رې جگه‌ردار!
 میر سټوه‌دین به‌گ لیم ده‌کا پرسیار
 ه‌ه‌چی ده‌یزانی تو بیکه ئیزهار.
 سه‌عید قسه‌ی کرد ئه‌و به شهرمه‌وه
 به‌شهرمیونی، به‌دلی گهرمه‌وه:
 دنیا‌ی پروناکم لی بووه به شه‌و
 له داخی یارم، من له تاوی ئه‌و
 نایدن به گاو‌ان خه‌زینه‌ی خه‌سره‌و.
 من له‌گه‌ل تومه، سه‌رمت به قوربانه
 دل‌م له جی‌گای بلند کردوویه هی‌لانه
 جی‌گای پلنگ و نه‌رپه شیرانه.
 ئه‌من ناویرم ه‌ه‌نگاو‌یک برؤم

ئەگەر بچمە سەر هیللەنەي خۆم.
 چونكى ئەمن ئاسكەم، ئەوان ھەژدىھا
 ئاسكە نىچىرە، ھەژدىھا دەيخووا
 سەعید بۆيە ناتوانى ئەو قەسەيە بكا.
 سەرمت بە قوربان ھەتا دەتوانم
 فیدای گىانت بى من روح و گىانم
 ئەمن عاشقى حاسیەي بەگلەر بەگىيانم
 ئەويش دەلى: كەسرە بە شانم.
 ئەو جىيى بلىندە، بلىند پەرۋايە
 مير ئەو قەسەي پىكرەم ئاشكرايە.
 سەرزەنىشىتم دەكەن ئاغا و نۆكەر
 گەرە گەرەي عەسر ھەتا پەرەسەر
 جا چۆن شەمقار دەبى بۆ خەرتەل؟
 كوتى: مەترسە لەوہى بلىي گەرەجىيە
 مير سىۋەدىن بەگ دەرمانى پىيە.
 دەتوانى ھەوسەت سوارت بۆ بكا سوار
 دەرمانى بكا دلى برىندار
 لە ھەفسى ئەبەد بىكا پزگار
 برۆ، گىرمەبە ئەرى خەزەندار

۹۲

مير سىۋەدىن بەگ دوو برازاي لە مالىدا بوو. يەكيان نىۋى خونچى بوو، يەكيان
 نىۋى گولخاتر بوو.

بىيىنە سەر باسى خونچە و گولخاتر
 مەتاي گەردنىان مەتاحتى نادر
 ھەرتك زۆر جوانن، چاۋ ۋەكو جابر

بئی عیب و رهنما، یهک له یهک چاتر
 موسولمان بیانبینی بویان ده بیته کافر.
 هینده شیرنن وهک میوهی جهننه
 به هیچ پادشایهک نایه نه قیمهت.
 چومکی منداڵ و زور زانا و ژیرن
 پوژئی سئی که پرت له بهر چاوی میرن.
 ومخت رابرد تا که وته شهوئی
 ئەو ومختهی ئەگەر دڵ یاری دهوئی.
 ئەگەر چۆل ده بوو مه جلیس و دیوانه
 میر دهگه پراوه بو حهره مخانه
 هیندیکی دهکرد قسه و گوشتوگو
 بوو بگێرمه وه بئی بوختان و درۆ:
 ئەمن با لی و بکه م پرسیار
 قسهی ئاشکرا نه بوو کابرای خهزنه دار؟
 به تهسکینه وه به سمه عهرزی کرد
 قسهی دلی خوئی له کن ئیمه کرد.
 ئەو قسهی که بووی، کرد بووی په نهانه
 به ئەسهحی و راست له کن مهی دانا
 نهخوش و مهستی دهستی حاسیه خانه
 ئاشقی کچی به گلهر به گیانه.
 ئیستا ماوه ته وه، ببی به رقه رار
 له سه ر گوشتوگوئی میری که ره مدار
 جا بزانی چۆن دهکهی رفتار.
 میر به ئەسهحی ئەگەر وای زانی
 په نهجی گری گری کرد بو نئو چاوانی.

کوتی: هیچ زحمەت نییه، وا بووه خۆل وەسەر
 غەواس بەھاسانی گەوھەر لە بەحرێ دینیتە دەر.
 زولفت ھاویشتووہ ئەم شان و ئەوشان
 وەکو پێخانە ھاتۆتە بۆندان
 ھەموو کەس ناتوانی بچیتە سەر سکہ لێدان.
 عومر و حوکمات و قسە لەسەر
 بەھومیدی خودای سکہ لێدەرم.
 دەبی بۆی بێنم حاسییە سۆسەن خال
 پەڕیشان نەبی فەقیری عەبدال.
 ئەمن دەزانم کە لێی قەوماوہ
 لە ئێرانێوہ پەنای ھێناوہ
 بەئەمینداری کاری تەواوہ.
 سویندم بەتانجی پادشای تورک و پۆم
 من لەو کارەدا کردمە کوپی خۆم
 چومکە ئەمیرم، ئەمن سەر بەخۆم.

۹۳

ئەوہ سویندی خوارد، دەنێری لە دووی مالا بابی کچەکە، میر سیوہدین بەگ بۆ
 خۆی نەچوو. میر سیوہدین بەگ کوتی: دەنێرم لە دووی تایەفەیی بێنە ئێرەکانە،
 داوای حاسیەیان لێ دەکەم.
 ئەوہ بەسمە خان پێی گوت:
 میری لەب زێرین تۆ پەلە مەکە
 نەوہکو حاسییە مێردی پێی نەکا.
 پیاو دەبی کاربکا بەخۆش پەفتاری
 کە بێیتە مەجبووری و زۆرداری
 ئەوہش بۆ کابرا دەبییتە شەرمەزاری

له پاشان خوین له دلی دهبتن جاری
 بو دابنیشی به لیوبه باری؟
 بنترین له دووی حاسیهی نازداره
 بزاین ئه ویش دلی برینداره
 مه سله حهت دهزانی ئه و کاروباره
 ئه ویش وهکو وی دل له هاواره؟
 یانه ئیخه ی خوی هه لده ته کینئ
 ئه سرین له چاوی رهش دهبارینئ.
 دهبتی بیبینین مه تای گرانبار
 قسه و گوفتوگویی پی بکهین ئیزهار
 زولفی سی بهنگی دهنوین تارتار
 کولمه ی پهنگینی وهک گولی به هار
 عهترین له خونچه ی دی سهر به ره و خوار
 حاسیهی غه ملاوه وهک بازار و شار.
 من له گه ل تۆمه میری رهنومه ند
 دهبتی بیدوینین مه تای سه مه رقه ند
 بزاین قسه ی چیه له بز نوقره به ند
 ئه وه میر ده لی: له من وایه ژنان هیچ عاقلیان نییه
 که لله یان پووک و دایمه خالییه
 قسه ی ژنان هیچ که لکی نییه.
 وه لاهی راسته ئه و گوفتوگوویه
 زۆر به ری و جتییه، به سمه قسه ی تویه.

جا ئه وه میر کوتی: بنترین له دووی. به دزیش بنترین له دووی سه عید، با چاوی به
 سه عید بکهوی، بیبینئ. ئه گهر پیی رازی نه بی، قسه ی خۆم خه سار ناکهم. (میر له

هه موو شتیک حالی نییه، نازانی دیویه تی).

هه روا بووه، ئیستاش هه روایه: ژنی پادشا له دووی هه رکهس بنیری، دهستبه جی
حازر دهبی و خوی ناگری؛ پتی شانازییه.

حهوت چهپکه ی نیرگز دایان به په هبه ر

کلفه تی شیرن، زۆر ناسک و دولبه ر

ئه وان گولانه بو حاسییه ی به گله ر

بو ماله میری روینی کهوته سهر.

کلفه ت عاقل بوو، حالزان و چازان

به خشی به حاسییه ئه و چهپکه ی گولان

بو تویه دیاری کیژی به ردلان!

له ماله میری دهبی به میوان.

ئاو پرژین کراوه دووکان و بازار

بو سهر دهچن خاسه کهو، کهوبار

زۆر مهحتهل ماون باز ههتا شمقار.

حاسییه نهیتوانی بکا خوگیری

به عاقل و کهمال به هوش و ژیری

هیچ پرسى نه کرد، بهبی تهگیری.

به سهری دادا تافته یه کی تار

تافته ی گران قیمهت، وهک گولی هه نار

بریه ی وهکو بریسکه ی به هار.

وهختی گهشیه تی کیژمه کی دلته ر

زولفان هاتنه سهر سینه ی وهک مه پمه ر

زولفان له هه نیه ی دهکن جهنگ و شه ر.

ئه وه هات بو ماله میری.

به کورتی بلیم بوو به گاله گال

کلفه تان به دل کردیان ئیستیقبال
 به پیریانه وه هینا تورمه هه تا شال
 که پۆیله ی لابرده، وه ده رکه وتن خال
 وهخته روحی عیسانی، بی باله، بگری بال
 دینی شیخانی نه وه ده کرد به تال
 به مژانگی په یکان، به دوو دیدیه لال.
 به خیریان هینا به سهت ئیحتیرام
 که لیک به خیری ئه ی شیرن که لام!
 تو بچی دیار نی نه سویح ونه شام؟
 سه له خان ده لی: دانیسه له لام.
 کوتی: خودا بوو کا به رقه رار
 به قسه ی شیرن خوش ده که ن په فتار
 به نه دازه ی که دم که ن منه تبار
 که ره له خزمه توقه ت نه بم رزگار.
 سپاست ده که م بوو گو فتو گو یه
 حاسیه هه میشه کلفه تی تویه.
 هه میشه رۆحم له سه ره ده ستانه
 من نمه که خوری نه و خانه دانه
 قسه و گو فتو گو و له سه ره چاوانه.
 نه تو بو مه جلیس له به ره دلانی
 عاقل و ژیر و که لیک چازانی
 له خانه واده ی به گله ره به گیانی
 زولفت هاویش تو وه نه و شانه و شانی
 تو جه رگی خه لکی مه که بریانی.
 حاسیه رووی له سه له خانه:

سهرم سورماوه گولی نۆ به هار!
 به چ خزمه تیک من پیت بیه چار؟
 چاوان دهگیتی وهک ماندووی ریتوار
 له دهستت دایه حوکمات و ئیختیار
 قسه و گوشتوگۆت چیه و لیم بکه پرسیار.
 ئەمن به قسهی تۆ زۆر منه تبارم
 چومکه که نیزم من خزمه تکارم.
 نمهک خۆری تۆم، گهر بمکهی رزگار
 زۆر میهره بانی خانمی رهستی لار
 ئەگهر ههڵدینی دوو چاوی به خومار
 به منت چیه به فرموو کاروبار؟
 بمر به قوربانی زولفی شیواوت
 ههیهی گۆناوگۆن، رهنگی گۆراوت
 تا سهر و گیانم بنیم له پیناوت.
 چ دهفرمووی ئەی خاو و لاوم؟
 ههتا قسهی تۆ بنیمه سهر چاوم.
 له تۆ شیرنه ئەو له چکه و دهممال
 وهکو خاسه کهو تۆ رشتووته خال
 له گهر دنت دێ دهنگ و گاله گال
 قویتاس و گواره تا بازنه و خرخال
 جارێ دانیشه کیژی خوش ئەحوال.

۹۵

هیندیکیان قسه کرد، ههچی قسهی زهمانهی خویان بوو، ئەگهر ئەو ومختی
 به کار دهات. سهله خان کوتی:
 له گهڵ تۆمه، ههڵاله و بهیبوون!

قسٽڪم پٽيه من به هاتوچوون
 دلت شلوڻي نه بي وهڪ دهلياي جهيهوون
 دلت گهر نه گري، نه بي تال و توون.
 بحه سيوه، به روڪت بکه وه
 نهوشو به قسه ي تو له گهل مير شهومان پوژکرده وه.
 نهوشو له گهل مير سيوه دين به گ هر گوشتوگو بوو
 هه تا به ياني هر باسي تو بوو.
 نه لعانيش هاتووي، خانمي ئيختياردار
 زولفت داناوه وهڪ پياده، وهڪ سوار
 زور جوانه له تو زير و لهرزانه
 پيروزي تو بي نهو جي و مهكانه
 كابرايه كه هيه، خه لکي ئيرانه
 عاقل و زير و گه ليک چازانه
 به دهست و مستي شيري له لانه
 زانا و قسه زان، له بهر دلانه
 نهو هس چاره نووسي خوداي عهرز و عاسمانه.
 شيت و شهيدا و ديوانه بووه
 به تيري دهستت پوحي پوييوه
 پوحي پهواني نهو له دهست دهرچووه.
 شهو و پوژ دايمه نهو دهكا خيال
 چاك فكريكه نه ي كيژي چاوڪال
 نه برؤت دمسوورين وهكو ره شه دال.
 چومكه غهريبه، نه هاتوته نتيو نتيوان
 دهنه نازايه وهڪ شيري له لان
 به شان و شهوكت وهكو قاره مان

به ئازايه تی پوڤسته می زهمان
 دهست و چاو پاکه هر وهکو شپخان.
 میر سیوه دین بهگ دایناوه به کوری خو
 ئەمن ئەوهمه به تو گوڤتوگو
 چومکه له بهر تو بوته دیوانه
 هوڤشی له خوئی نییه له خهزنه خانه.
 بهمه سله حهت و تهگبیر و به را
 تهگبیرمان لی کرد ئەوهندی عهقل ری بدا.
 تازه مه مکت خر کردووه وهک گو
 هرگیز نه شیوی پهنگ و شیوهی تو.
 تو هر دل ته پبی، ببی سه ره خو
 نیمه بهوی مان داوی تو.
 گهر دنت وهکو به فری کوستان سپیه
 پهلت له گهر دنی مینا پهنگدا نییه
 له نجه و لاره کت وهک خاسه سپیه
 زانا و تیگه یشتووی وهک تو هر نییه
 قسه و گوڤتوگو ت له بهر دلییه
 ئەخلاقت خو شه، تاریفی زیاتر خو که لکی نییه
 بزانی ئەتو گوڤتوگو ت چیه؟
 حاسیه فکر کرد ئەو له دلی خو
 زور بریندار بوو، ئەو چووی گوڤتوگو
 زوری پی خو ش بوو قسه و گوڤتوگو
 له دلا پشکووت وهک گولی لیمو.
 کوتی: خان! دیاره به که شاکه شی
 پوڤسته دهیتوانی که تاج ببه خشی.

بۆت وه دهزانی من عاقلَم كهمه؟
 مير سيوهدين بهگ وهكو رۆسته مه.
 هه چ كهس بشكێنێ قسهی سهرداران
 دهبی دانیشی وهك شهرمهزاران
 خۆی رابژینێ وهك برینداران.
 كهس ناتوانی بترازینێ قسهی تۆ
 ئەمن نهم دیوو هه كابرای پر بۆسو.
 له كن من نه دیو و ههچ نه زانییه
 چومكه ئەو غه ریب و كوێستانییه
 بی دیتنی ئیكتری ئەو كار هه چاك نییه.
 كار له دنیا دا دهبی وه هابی
 بهلكو ئەو ئه ورۆ مه یلی ترازابی
 دلی گۆرابی، پیم قایل نابی.
 دهبی هه رتكممان ببین بهرامبه ر
 ههچمان دوایه نه بین قه له ندهر.

۹۶

جا له وهیدا كلفه تیان نارد له دووی سه عیدی، کوتیان: پیشی بلی حاسیی ه خان له
 سه رای میریی ه.

شیواوی خه زنه دار! دلت هه له شهیه
 دایمه ئاوری بی دوو كه لت له سه ر دلی ههیه
 مزگینی و نه نام بی نه بمه دیه
 ئەمن زمانم له سه ر قسهیه.
 سه عید خو شحال بوو، مزگینی دایه
 دهسکی ریحانه چت له دلی دایه؟
 قسهی دل ئاخری هه ر ئاشکرایه

کوټی: ئه لعان حاسییه خان ئه وه له سه رایه
 سه عید چاکی پی نه کرد متمانه
 جه رگ و هه ناوی که وه جه لانه
 دایمه دلی له سه ر ده ستانه .
 ئه وه سه عید هات، گهر گه یشته جی
 بهرام بهر کران مه جرووم و له یلی.

۹۷

ئه وه ده رکی هه ره مخانه یان پیوه دا . سه عید و حاسییه له جیه کی یه کترین چاک
 دیت، سه عید پی ده لی:
 ئه من عه سلی خو ی خه لکی ئیرانم
 خزمه تت ده که م هه تا ده توانم
 قسمه ت هینامی بو خزمه تکاری
 من له کن میریم به خه زنه داری
 له تو ده کیشم من منه تباری .
 چومکه تو شه هین، هه ر وه کو بازی
 تو جیگا گه وره ی، بلند په روازی
 له بو ئه و کاره تو ده بی رازی؟
 کوټی: ئه گهر پیټ بلیم، مه یلت نه بی که م
 لیم شیواوه خال هه تا په رچه م
 تازه رابردوو، لیم به خاترجه م
 به و کاره ی زانی پۆم هه تا عه جه م
 من له تو زیاتر میرد به که سی دیکه ناکه م.
 ئه وه قسه ی خاترجه می پیکوت، سه نیری خاترجه می وه بن سه ری دا . جا بو شه وی
 ده نیرن له دووی به گله ر به گیان.

گهردن هه‌ئینا به ناز و نیمناز
 جه‌ولانه‌ی زولفان، بالی قهرمناز
 کولمه‌ی گه‌ش و جوان، وه‌ک گولی ریتواس
 ئه‌وه گه‌راوه خانمی رهند و خاس.
 ئه‌وه میر پۆیی بۆ ده‌فته‌رخانه
 میرزای چازانی له‌سه‌ر کار دانا
 میر پیش جلّه‌وی پادشای سولتانه.
 قاقه‌زی نووسی به‌سه‌ت دلّ و گیان
 به‌خۆش زمانی حالزان و چازان
 چل و چه‌وت که‌س به‌گ، رهمبیا له‌سه‌ر شان
 که‌یخودا و گه‌وره، له‌به‌گلهر به‌گییان
 پتویسته له‌میر بین به‌میوان
 ته‌گیریک بکه‌ین له‌و دنیای ویران.
 چه‌ند که‌س وه‌ک ئیمه‌ ساحیب ئیقبال بوو.
 تیکرا ئه‌وان چوون به‌بادی فه‌نا
 دنیای بی وه‌فا به‌هیچ که‌س نه‌ما.
 نامه‌که پۆیی له‌ده‌فته‌رخانه
 خه‌به‌ردار کران به‌گلهر به‌گییانه.
 به‌ده‌ستوبردی ته‌تر وه^(۲۴) پۆیی
 به‌زمانی شیرن، به‌گوفتوگۆیی.
 ئه‌وه هه‌موویان خه‌به‌ردار کران.
 گه‌وره و ڕدین سپی بوو فه‌تحو‌ل‌لاخان
 هه‌موو کۆبوونه‌وه، له‌و بوون به‌میوان
 یاره‌ببی خیربی، نه‌که‌وینه‌سه‌ر قسان.
 به‌شادی و خۆشی بگه‌ڕینه‌وه. ئه‌وه میوانه‌کان هاتن.

له دلی من گه پښ چهندي له هيشه و چهندي له ژانه و چهندي له کاوه کاوه

سوبخانه لالا خوداوهندي میری مه زن چی به میر سیوه دین به گ داوه

بو خه زنده داریک هه سهد په پ به سهر و سمیل سپی کامه ری و جوکلی هه مه وهند
بانگ کراوه

مه جلیسی میری وه کو به هه شتی شه ددای به خزمه تکاران دهر ازاوه

دوو سهد مه پ و جوانه گا گاو و گهر دوون کراوه و سه پراوه

پیای زانا سهری لی دهر ده چی، دهنه عالم لهو کاره سهری سووړ ماوه

زور سهره! میر بو کابرایه کی کویتسانی بوچی نه و هه موو زهره دهی کیشاوه؟
نال، ناله، گرمه گرمه، قاوه قاوه

کووچه به عتر و عبیر ئاو پرژین کراوه

شل و مل سایه گهر دن سهریان له سایه ی په نجه ران دهر هیناوه

زولفیان ده لیتی ئاوریشمی خاوه و نه ئالوزاوه

سنگیان ده لیتی کارخانه ی فهرنگه و نه ژاکاوه و دهستی لی نه دراوه

کاریکی وا گهره یه ده لیتی نه وی پوژیه گه سیاوهش کوژراوه.

۱۰۰

نه وه هاتن شل و مل و سایه گهر دن

تیک پرژابوون چهنه کچ و ژن

هر که سی دهیگوت: پوئله بده به من.

حاسیه زور له بهر دلانه

کوتره، لیتی ون بووه هیللانه

ئاسکی وهختی سبجه یانه

چاو مهسته، ده لیتی جهیرانه

دبه خشی له علی پوممانه.

دهنګ دین له کرمهک و گواره
 گۆی که مېره هاتنه خواره
 چاویان وهک قاسید وشیاره
 خودا پټکی بټنی ئه و کاره .
 ئه وه هر سهر و سهیرانه
 شادییه و خه لات به خشانه
 هه لپه رین و شایی و لوغانه
 مهست دهیم به و چاو مهستانه .
 سه حاتیکی رۆژ ماوه
 دووازده سوار خه به ریان هټناوه :
 میر پاوه ستاو بی و بهر قه رار
 پهیدا بوون میوانی سالار
 پټشه زین ولات بکهین خه به ردار .
 به خوشی و به ئه مینی
 هاتوونه سهر خوانی زینی
 میر به گلر به گیان ده بیانی .

۱۰۱

خه نجه ر پۆلای جه وه رداره
 دهسکی خه نجه ریان بازاره
 پاکی نازا و جگه رداره .
 به سه رپه و گه هاتنه خوارئ
 خوټنیان له برۆیان دهبارئ .
 به سهت ته عزیم و سهت ئه رکان
 نهیان گرت ئیسراحت و وچان .
 زۆر به زانست و به ژیری

ئەو ھاتنە دەرکی میری،
 گە زانیان گاو و گەردوون کراوہ
 میر زەرەدی لە خۆی داوہ
 پاک دەستەونەزەر پراوہ ستاوہ.
 قرمەیی خەنجەرەن دەھات لە کالان
 ھەچی دوژمن بێ، ئەمیری چازان
 سووتندە بە خودای عەرز و عاسمان
 ئیمە لێی دەستینین پووح و گیان
 ئیمە نوکەرین بەمیری حالزان
 زەھلە چەشمین بۆ دوژمنان
 خزمەتکارین بە پووح و گیان.
 عەدالەتت بێ بەرقەرار
 ھەر دەست پۆییو بێ ئەی سەردار!
 زەمانەت بڕوا سەرانسەر
 ھەر بێتبی نوکەر و رابەر
 ھەر بێتبی تانووت و ھونەر
 میری ساحیب گیرەت و جەوھەر
 لە مەجلیستن ھەو سەد پەڕ بەسەر
 ھەمووی سورباشە^(۳۵) و پاک نوکەر
 ھەمووی تەتەرە و عەمر بەر
 ھاتین ئیمە دەستەیی بەگلەر.
 ھاتینە خزمەت میرییە
 ھەچی کە یخودا و ڕدین سپییە
 نیازت لە حاسلییە
 دوژمنت بێ بێ بەرییە.
 ئەو ھاتن دابەزین.

گه دبیان ئەو ئیعتیبارە
 ئەو میهمانی و کاروبارە
 دەبی چ بی؟ چ قەوماوە؟
 پێم ولاتمان شیواوە
 ئەو عالەمە تێک رژاوە.
 نازانم نە شەرە و نە خوشییە
 پاکی روحی لەسەر دەستیە
 پاکی وەک شیرى سپیە
 ترسیان لە هیچ کەسێک نییە
 پاک دەسکی خەنجەر بەحریە
 سەدەفکارە ئاوەنگییە
 لغاویان پاک مرواریە
 ولاغیان کویتی عەرەبیە
 رەش بی، نێو چاوانی سپیە
 گە بۆرە بی، گۆل گۆلیە
 کویت تاریفی تەواو نییە.
 بە پایز و بە بەهاری
 پەسندە کویتی داوێن تارى.
 ولاغیان هەمووی سێ سالا
 شیر خەزالی و ئاتەگ کالە
 وەکو بالدار خاوەن بالە.
 یەكسەم چوون بۆ مەیتەرخانە
 یەكسەم مەعموریان بۆ دانا
 نەیهەتن حیلەى ئەسپانە.

مەيتەر ھاتن بە ئەھۋەندى
بردیانن بۆ بەھار بەندى.
ئەۋە پىك ھاتن كاروبار
يەك لە يەككى دەكا پرسىار
ۋەك شەرى پۆستەم و ئەسفەندىار.

بۆچى تىيدا پۆم و عەجەم
شورەيى نىيە، پرسىار دەكەم.
ئەۋە مەجلىس گىرا و شەۋ بەسەر داھات.
ھەتا مىر كەسىك نەدوئىنئى
ھىچ كەس قسە ناپەرىنئى
دەنا زمانى لە پشت سەر دەردىنئى.

پاكى بەپراۋ و تەگبىرن
پاكى رەنگ پىاۋ، بى نەزىرن
چاۋەپىيى وتووئىزى ئەمىرن.
خودا دىنايى وا دانا
سەد كەس لە سەقاۋ گىپرانە
سەد كەس لە پىيالە دانانە
سەد كەس شىش لەسەر كەوشانە.

ئەۋ ەالەمەي لە ۋى دايە
ۋەك پۆزى قالوۋەلايە
ھەر كەس لىي ديارە جىگايە.
مىر و بەگلەر ھەتا خانى
ھەر كەس بەجىيى خۆي دەزانى
سەھۋو ناكەن، بە پەرۋانە
ھەر كەس بەجىيى خۆي حالزانە

وهك مهجليسي قاره مانه
 مهجليسيكي بهئه ركانه.
 لهوي شيرنه خهزنه خانه
 بيته سهر خهلات بهخشانه
 خهزنه ي ميري بي ئامانه

ئهوه دامه زران. مهجليس پهيوهست بوو. هه موو چاوه ريئي قسه ي مير سيوهدين
 بهگن.

۱۰۳

له بهگلهر بهگياني کرد پرسيار
 پاش چه ند قسه و وتويژ و ريفتار
 زانيتان چم بوو بهنگو کار؟
 خيره؟ پهنا به شاي جهبار
 ئه و قادري پهروهر دگار.
 له مووسلي بووم به ميواني
 هاته كنم يهك ئيراني
 كهليك راست بوو به حالزاني.
 ليتره من دامى كاروبار
 ئه و به خوارى نه يكرد ريفتار
 زور ئه مين بوو ژير و وشيار
 ئه من كردم به خهزنه دار
 ئه لعان، ئيستا، خهزنه داره
 ئه ميني منه و له سهر كاره.
 چ گهرميني و چ كوستانى
 هر يهكين ئه ي براى گياني
 يهك مه زهه بين، مووسلمانين.

ئەمن ئەوم كەوتۆتە بەردلان
 زۆر ئەمىنە و يەگجار حالزان.
 گەر دەپرسن، دۆست و يارى
 قسەى ئاخىرى، بەيەگجارى
 حاسىيەم دايە بەيادگارى.
 قسەى من رەد بوونەوہى نىيە
 تا پرحم بى لە سنگىيە
 قسە و وتوويزو چىيە؟

۱۰۴

پياوى گەورە كە پياوى وا دوواند، پياو تاويك سام دەيگرى. مير كوتى:

فەتوللا خان بۆ پەشوگا؟
 عاسمانت بەسەردا پروخا؟
 لە مەجلىسى قسە ناکا
 گولخاتر و خونچەى باربەها.
 يەكسەر ئەو مەجلىسە سەرى سوورما. خودايە جا چۆن گولخاتر و خونچەى
 باربەها دەدا؟ نە كورپىتى نە براپەتى نە برازايەتى نە ئاموزايەتى!
 دەو دەمى گولخاتر و خونچى
 مەجرووم شىت ببوو بۆ لەيلى
 دلى عاشقان دەهينمە جى.
 تىكرا ببو بە منەتبارى
 پارانەوہ و ئىنتىزارى
 سپاس بۆ مىرى پەربەسەر
 بلند بوون پاك مير و بەگلەر.
 مير ئەوہ مەجلىسى تۆيە
 لىت تىك نەچى ئەو گوفتوگۆيە.

عافره تیک قابیله تی نییه
 ههقی سهر بهخشینت ههیه
 میر له تایه فهی به بهیه
 عهرزی پیرو زباییمان ههیه.
 تیکرا تهسلیم بوون، گهردن دانا بهرمو خوار
 پیرو ز بی میری جگهردار
 زۆر رهواجه قسهی سهردار.

۱۰۵

ئهوه میر دهلی:
 زۆر مهکه ن قسه و گوشتوگو
 تیکی مه نین چاو و برۆ
 دهروونو نه گری گهرد و بو سو
 من ژن دینم بو کوپری خو.
 دهنه گولخاتر و خونچهی نازدار
 قابیلن به شا و خونکار
 له باربه های نه م دهکردن قوتار.
 نیشانه یان که ن ئه و دووانه
 ئه و کیژی گهردن که شانه.
 لیو بیی به ئه سه حیه
 ئه وان بکه ن ماره ییه
 له بو پۆژی ئاخره تییه
 چون دنیا بو که س به قای نییه.
 دهگۆری ئه و چه رخه کۆنه
 نیشانه یان که ن بۆره و سو نه.
 گولخاتریان که مێک کاله

زۆر چازان و پېر که ماله .
 خونچې ده لئی زهرده بټیه
 له سهر کولمهی ئه لف و سټیه
 خه بهریان دانی دهست به جټیه .
 نه شتوان، عهیبیان نییه
 ناشکینن قسه ی میریه
 چۆن میر له جټگای بابیه .
 دهست به جټی حوکیان کرد: مه لا بچن به حاسیه بلټن، پرسیری لی بکن و
 وه کاله تی لی وهر بگرن .

۱.۶

حاسیه وهک نیرگری ساوا
 وهک باغی شه دداد غه ملاوه
 هه لډینټی دوو گوشه ی چاوه
 کولمهی وهک شووشه ی گولاوه
 وه کاله تی ئه سه حی داوه .
 به گهردن وهک خاسه سییه
 لیو قهیتانی فه رهنگییه
 زهردی ده هات له لیوویه
 له دلی بوو شادی و خوشیه
 ئه و دهیدا وه کاله تییه
 ئه وشق شه وی شادمانیه
 به مه لا و به قازییه
 مارهی حاسیه یان بریه
 له سه عیدی کوټستانیه
 شیرنی خواردن له سهر میریه .

سبجهینی داووت گیراوه
 هه لال تازه گولی داوه
 کوخ و ههنجیر تیک پژاوه
 هاتن، وهکو لیموی ساوا.
 زولف وهکو ماری جهنگی
 بهحالییک داووت دهلهنگی
 سنگ وهک کارخانهی فیه پهنگی.
 گهردنیان خه لات بهخشانه
 پاک مهتای به قیمهت گرانه
 شوپرا بهی گوی که مبه رانه.
 هه مووی ئاله و کرچه و کاله
 زور شیرنه نهو دهره و دهسماله
 ریحانه و لاو لاو تیک هالا
 نهوه به بهخت و ئیقباله.
 پیاو دهبی شیت و دیوانه
 زولفیان له سهر هه نیه دانا
 وهک سوور گولی ده کویتستانه
 هه وهل مانگی ده نیسانه.
 پیاو مهست دهبی، جوان تاکو پیر
 له بهر بونی عهتر و عه بیر
 له جهرگی پیاوی دهره دهن تیر
 نهبرو له چاوان دهره زهر (۳۶)
 مژانگ کهوتنه را وته گبیر
 له دلم دهره پهیکان و تیر.

خوش ئەخلاقى، بەچازانى
 وەكو ئەلى بەردەشانى
 سنگيان وەك شەرىەت و كانى
 بەهرە دەبا كەسى بزانى.
 گوارە كەوتوونە جۆلانە
 زولف ھەمووى شانە و شانە
 ئەوپۆكە ھەمووى ەتر بەخشانە
 پياوى عاقل ھىچ نەزانە.
 ئەوپۆ پۆزى شادمانىيە
 تىكەل بوون سوور و سپىيە
 پەرژىنى گۆل، دېرونيە
 پاكى شىت و لاھۆريە
 پاك وەكو نىريە كىويە
 پاك وەردۆكى پەر سپىيە.
 لە ھەمووى قورىنگ رىزانە
 لە ھەمووى خەلات بەخشانە.
 خال لە كۆلمەى وەك گىلاسە!
 زۆر خوش بوو ئەو دەنگ و باسە.
 لەبەر ملوئىنكى مروارى
 لە قوئىتاسى وەستاكارى
 كراس كىمخووا بوون چىلوارى
 زۆر بە ژىرى و بە وشىارى
 دەنا ناتىمىنى ئىغىارى.
 دەبى كاربەكەى بەتەردەستى
 بەبۆنى سىنگى وان مەستى

وھک فەرخ و خاتوون ئەستی.

ئەوھ داوھتەكە بنەى ھات. لێیان مارەكرد. گولخاتەر و خونچیش مارەكران. تەواوێ خەرچ و موخاریج، ھەموو ھەقیك، لە خەزنەى میر چۆ دەری. میر کوتی: پاش مانگیكى دیکە، ئەمن سەفەرەم لە پیشە، بۆ خزمەت سولتان سەلیم دەچم، ئەگەر ھاتمەو، خانوو بەرھەکی بەجویت بۆ دیاری دەكەم و بۆت دەگوێزمەو. میر چووھ سەفەری، مانگیكى پێ چوو، پاش مانگە و دوا لە سەفەری گەراو. لە سەروەندى ئەوھى دابوو ئەگەر بۆى بێنى.

١٠٨

جا پادشایەكى غەفوور و پەحمیم پەرورەدگارە

پۆئىكى سەعید بەبازاریدا دەھاتەو بەرەو ژوور و دەروێھەو سەربەرەوخوارە پێنج كەس مەرگەیی بوون، دەیانگوت: ئەرى سەعید! مال وێران! ئەتۆ لێرە دەست پۆیوى، ھەتە دەسەلات و ئىختیارە بابت لێت پازى نییە، داىكت دەیگوت: رەبى لە دیوانى خوداومندى میرى مەزن قەت نەبێتەو پزگارە

دوعای مردنێ لى ناكەم، بەلام خودا پێكى نەھێنى كاروبارە خانوو بەرىكمان بوو، فروشتمان، دامان بەپوول و پارە لە خانووھەیان دەرکردوین، ئیستا جیگامان كەنارى شارە بابى كوێر بوو، بەخەلكى زۆر قەرزدارە

یەگجار زۆر لە دەروونی خۆیدا خەجەلت و سەر لەبەر و شەرمەزارە.

كوپە ھەزار جار دەستی منت ببیتەو بەدامانى

خۆ تۆ پیاویكى عاقل و چازانى

ئاخر ھەر ئەو سەعیدە نى ئەگەر رەبى دەمرەشى ھەژدە قەفیت داویشتەو سەر شانى؟

لە خاكى ئێرانى ھیچ كەس لە ترسى تۆ خەوى نەدەزانی

پیاوى ئازا حەیفە نیوى خۆى ون بكا و شوینى خۆى بكاتەو فانى.

سه‌عید ئه‌گهر وای زانی، ده‌ستبه‌جی بی‌ناهی که‌م ده‌بوو له‌ هه‌رتک چاوه
 کزێکی له‌ جه‌رگی ده‌هات، ده‌تگوت ماری تالێن تۆز^(۳۷) به‌ دلێیه‌وه‌ داوه‌
 به‌ هه‌رتک ده‌ست له‌ ئه‌ژنۆی خۆی ده‌داوه‌

کۆپه‌ ده‌یگوت: ئه‌و قسه‌یه‌ نه‌که‌ن! لێره‌ ئه‌من ئیعتیارم زۆر ته‌واوه‌.

با خه‌جاله‌ت نه‌بم، دانه‌نیشم به‌ سه‌ر له‌به‌رییه‌
 میر ته‌مه‌شام بکا به‌ چاوی سووک و بێ کیفایه‌تییه‌
 ئه‌لعان له‌ پێش چاوی میری سه‌عید هه‌ژدیهای جه‌نگیه‌
 چومکه‌ له‌و زهمانه‌دا پیاوی ده‌س ته‌نگ هیچ به‌رێز نییه‌.

جا سه‌عید له‌ دلێ خۆیدا کوتی: ئه‌گهر ئه‌من باب و دایکم وا بن، سالی سالان
 ساحتیبه‌ مه‌رگه‌وه‌ی و ته‌رگه‌وه‌ی بووین، به‌مال بووین، مامسالی و خدر مامه‌ سینه‌ و
 هه‌رکی به‌ده‌ست و مستی من چه‌ند که‌سیان له‌سه‌ر پشتی پکێفی وه‌رگه‌ران. سه‌عید
 کوتی: یان لێره‌ مه‌مێن یان ئه‌و قسه‌یه‌ مه‌که‌ن. ئه‌گهر هات بۆ مه‌جلێسی میری،
 قسه‌که‌ی هێنده‌ له‌ دلێ گران بوو، شێوا بوو. میریش، هێندی خۆش ده‌ویست
 به‌ئهمین ده‌رچوو بوو، لێی پرسی:

۱.۹

سه‌عید بۆ ره‌نگت گۆراوه‌؟ بۆ ره‌نگت شێواوه‌؟
 ده‌لێی ریحانه‌ی و ئاوت لێ برآوه‌
 کێ زولمی لێ کردووی و کێ زۆری بۆ تۆ هێناوه‌؟
 ئه‌تۆ له‌ سه‌ر مرادی، ده‌بێ ببینی کام و کاوه‌
 بۆ ده‌سته‌وه‌ژنۆی و بۆ لێوت باری هێناوه‌؟
 سه‌عید کوتی: ره‌بی میر بێته‌وه‌ راوه‌ستاو و به‌ره‌قاره‌
 پیاویکی که‌ره‌مدار و جگه‌رداره‌
 بۆ من هه‌م سه‌رداره‌ هه‌م موختاره‌
 دلێ من ئه‌وڕۆکه‌ زۆر برینداره‌
 ئه‌وه‌ سه‌عید ده‌یگوت زۆر به‌ ژیری و به‌ وشیری

خووايشتيكت لى دهكەم ئەمن زۆر بەشىنەيى و منەتبارى،

ئەگەر ئىجازەم بەدى سەفەرى ئىرانىم لەبەرە

ئەمنت بېمەو بەقوربانى تانوت و غيرەت و ھونەر و جەوھەرە

مىر تەمەشايەكى کرد، کوتى: سەعید! چ قەوماوہ؟ چ خەبەرە؟

بەتۆ دەلین خەزەندارە

راستىم پى بلى نۆكەرەكەى ئەمین و بەئىعتىبارە

خۆ تۆ لەسەر خەزەنى، لە عالەم را كارى تۆ ديارە.

دەيگوت: ئاغا! راستى مەوجبى پەزای خودايە

درۆ و فرلداغى بەکارنايە.

با بەراستى بۆت بگىرەمەوہ ئەو جارە

بابم کویر بووہ و بەخەلکى قەرزدارە

ئەو دنیا پرووناكە لە من بە ژەھرى مارە

جا چۆن لە دەشتى مەحشەرى ئەمن دەبمەوہ ئازا و پزگەرە؟

ئەگەر ئىجازەم بەدى بۆ ئىرانى دەچمەوہ سەرىەرەو خواوہ.

قەستەم بەوہى كەم ئەگەر بىناھى چاوہ

نەمكى مىرى تەنافە و لە گەردنم كراوہ

شەرت بى، ئەو سەفەرە بکەم و خزمەت و ئەمەگى تۆم ھەر لە سەرچاوہ

ئەمن بەدەزگىرانم؛ حاسىيەى سۆسەن خالەم تازە لى مارەكراوہ

پى و شوپىن و كارى دايك و بابان پىك دىنم، بە خزمەتكارى و بە پەرىسەرى و بە

ئەمەگ و بە نەمەك خۆرى و شەرت و ئەركان، بە ئەسەحى و بە خاترجەمى،

دەگەر پىمەوہ دواوہ.

سەعید ئەگەر واى گوت، مىرى بەزەيى پى داھات. جا کوتى:

بۆيە وا كزى، چارت بى چارە

وا شىواوى و دلت برىندارە

لەگەل تۆمە ئەى نۆكەرەى بەنامووس و بەحەيا و بەئىعتىبارە

برۆ خەزەنەخانەى من، لەوئى پوول بەژومار نىيە، بە خەشەيە و بە خەروارە

هه لگره عه بو توپ و مه جیدی، زیری رهنگ دژواره
هه لگره له وانهی ئه گهر ئیکن و ره واجیان له بیست و چواره
مه تاحی به حری و له کن من هیچ نایه نی پوول و پاره.
میر کوتی: هه چه ندیکی هه لده گری، هه لگری. ئه گهر سه عید له سه ره خه زنه خانه
نه بی، باوه ریم به کوری خوشم نییه. زۆرم خوش دهوی، زۆریش لیتی ئه مینم.

۱۱۰

سه عید ده لی: هه چ که سیککی بی قه ول بی، قسه ی خوی نه باته سه ری
ئه من هه ره ئه و کابرایه م ئه تو له بن کونده کیشانت ده هینامه وه ده ری
ئه تو به منت به خشیوه گه وره یی و قسه ره واجی و جه وه ره ی
ئه گهر به هاسانی نه گه ریمه وه، رۆژی قیامه ت نه هاتی و به ده ختیم دیته سه ری.
تۆ نه دیو و نه ناسیو ئه منت کرد به ساحیب ئیختیاره
ته مه لوقم بی ده کن په ره سه ره و جگه رداره
ئاغا خه جاله تم له دیوانی خودای بیه وه ئازا و پرگاره.
ئه وه ی تۆ له گه ل منت کردوه
ئاخر نه تده ناسیم، تۆ قه ت من نه دیتوه
به ئه ندازیکت بلندی به من داوه و چاکه ت ده گه ل من کردوه
له به خیلی ئه وه دا چه ند که س له داخان مردوه.
په بی نه تبینم قه ت به هه له نگوتنی دنیا و به سه ره له به ری
دیمه وه کنت به هومیدی خودای به خزمه تکاری و به نوکری
قسه ی دایک و بابان له منیان کردوه هه تر و له دلایان کردوه مه وه زه فه ری
که سیک بی عومری دایک و باب بکا، زه حمه ته له دنیا و قیامه ت به هره به ری.
جا من دل له سه ره خیلّم
بی به هانه و عوز و فیلّم
زۆر خه جاله تم میر به جی دیلّم.
به شادمانی و په ره سه ریه

به فەتح و نوسرەت، پۆژی شادییه
ئیشەللا دیمەوه کنت به مەمنوونی و به نۆکەرییه.

۱۱۱

ئەوه میر دەیگوت: بۆی بێننه دەری جانو ماینیکی رەش کویتی نۆ زینی عەسلە
عەرەبییه

بچۆ دەرکی حەرەمخانە بە عەزەمی خودا حافیزییه
چون خانم و خاتوونان پۆین و سەفەری تۆیان پێ خوش نییه
چون قسەزانی، بەلیغی، خراپەیی دنیاوەت تێدا مەوجود نییه
سەعید! چاوەرپێی رێگام، ئەو سەفەرە رەبی بکەیی بە ئازادی و بە سەلامەتییه
ئەگەر بێتیهوه، لە کەن مە هەتە دەرەجە و روتبە و بەرزە و بێندییه
ئەگەر نەیهوه لە دنیا ی رووناک نەبینی چاکە و سرفە و خوشییه
دانیشی بە لێو بەباری و بە دەبەختی و بە سەرلەبەرییه
ئەگەر ئێرانەت پێ خوش بێ، نەیهوه، بۆ تۆ بێ ئەمەگی و خەجالەتییه.

۱۱۲

ئەوه سەعید دەیگوت: ئاغا! ببی بەرقەرار و راوەستاوه
قەستەم بەوهی کەم ئەگەر دونیای داناوه
دایک و باب شتیکی شەرع رێگای کیشاوه
دەنا قەت قەت عەزیزەت و ئەمەگیان بە قەت تۆ دەگەڵ مەن نە کیشاوه
رەبی هەر دابنیشی بە ئەمیری و بە دەست پۆییوی و پەربەسەری
ئەمنت هێنا کەن خۆت بە خەزمەتکاری و بە نۆکەری
جا مەن چۆن لە بیرم بچێ؟ ئەتۆ ئەمنت بێند کرد بە نەمەک پەروەری.
خۆ شەرت هەر ئەو دونیایە نییه ئەگەر رووناکە و بە پیاوی ماوه
ئەگەر ئەمەن بێ ئەمەکی بکەم، دینیشم دەبێتەوه کەم و کوو و ناتەواوه
بۆ خۆم دەپۆمەوه بۆ ئێرانێ، خاترجەم بە پوحم لە خەزمت تۆدا بە جێ ماوه

ئەي ئاغاگەي ساحب ئەمەگ و بەئەركان و، دەرەجەي قابيلت به من داوه

رەبى ئەگەر نەيەمەوه، گول بم، بيناهيم بېرى له هەرتك چاوه

ئەمن كابرەيك بووم كوندېكم لەسەر شانى بوو: پۆژى تا ئىوارى له كۆنە
مووسلیدا دەگەرام به هاوار هاوار و به قاوه قاوه

هەقى كابرەي ساحب شەرەتم دەدا، ئەگەر حيسابم دەکرد ئىوارى سى پارەم پى
دەماوه.

ئەلەان له كن تو لىي له ساتە^(٣٨) و پاتۆلان دەدەم وەكو ئەميرىكى بچیتە سەر
حوكماتى

ئىواره و سبەحەينان بانگم دەكەي بۆ خزمەتى خۆت و بۆ جەماتى

رەبى ئەگەر ئەمن ئەو ئەمەگەم له بېر بچى زەليل بم، نەقوستان بم، له كووچە و
كۆلانان دابنیشم به كزى و ماتى

هەلبەتە ئەگەر بەد ئەمەگى بكەم، هەموو كەس دیتە سەر قسە و گوشتوگۆ، ئەمن
دەگەرىم به لاتى.

١١٣

ئەوه سەعید دەهاته دەرکی حەرەمخانه

دەيگوت: كەمىك هەواي عاسمان پىكم كزەي شەمالە

نازانم نە ئەجەل دەمباتەوه بۆ ئىرانى و نە عاقلم بەتالە

نە زەليلی دايك و بابانە گەرووی كردووم توون و تالە

ئەمن و دەمرمەوه لەبەر زەندىكە پر له بازن و قەدىكە شمشالە

خالقى پەرورەدگار دەرەجەي زياترو پى ببەخشى و بۆتان بكا حەوالە

چومكە له پارانەوه زياتر، له حاستى ئيوە خەجالەتم و زمانم لالە

ئەمن دەمرمەوه لەبەر شەدەي فەرەجوللای كورەكۆر حوسىنى

ریشوهمان تىكەل بووه لەگەل لەچكە و دەسمالە

بۆ نازادى هاتوومه خزمەت ئيوە، گەرنم نازاكەن، چومكى بۆ خزمەتى دايك و
بابان دلم عەبدالە.

له گهل ئیومه ئه‌ی خوشکه‌که‌ی له دایک و بابیه

هاتوومه کن ئه‌نگۆ به‌نۆکه‌ری و به

نمه‌ک خۆریه

له کن ئه‌نگۆم وه‌گیر که‌وتوووه‌ روتبه و ده‌ره‌جه و به‌لکو ریڤگای ته‌ره‌قییه

به‌زمانی شیرنی ئه‌نگۆ، ئه‌من هاتم و که‌وتمه‌ سه‌ر مه‌خسوود حاسلییه

ئه‌گه‌ر ئازادم نه‌که‌ن سه‌فه‌رم سه‌عه‌ده‌ت نییه و به‌دبه‌ختیه.

ئه‌وه‌ ده‌نگ ده‌هات له کرمه‌ک و له زێر و له زنجه‌ق و له قۆیتاس و له گواره

له قالد‌رمانی^(٣٩) بیست و چه‌وت پله‌یی میری ئه‌وه‌ خانم و خاتوونان ده‌هاتنه‌وه

خواره

ده‌یانگوت: گهرنت خو‌ش و ئازا بێ! نۆکه‌ره‌که‌ی ئه‌مین و به‌ئیه‌تیاره.

ئه‌وه‌ بۆیان دینا و ده‌یاندا له‌عل و ئه‌ش‌ره‌فی به‌قیمه‌ت گرانه

ده‌یانگوت: پوول بۆ پیاوی ئاوالی ریڤگای که‌وره و گرانه

نه‌وه‌کو شه‌رم‌ت کردبێ، که‌مت هه‌لگرتبێ له زه‌رپاپ خانه و له خه‌زنه‌خانه

ته‌له‌سم به‌ندیکیان ده‌دایه نه‌ دیویه‌تی سکه و نه‌ چۆته کارخانه

ئه‌وه‌ ئاساری قه‌دیمه، نیوی مه‌رجانه

چه‌وت ده‌سکی پێوه‌ن، شو‌رابه‌یان ده‌سوورێ و ده‌کاته‌وه‌ جه‌ولانه

ده‌سک و په‌رپه‌ه‌ی^(٤٠) مه‌رجان له‌علی پومانه

ده‌یانگوت: ئه‌وه‌ به‌ره به‌نیو و به‌نیشانه

بیده به‌ حاسیه نه‌ وه‌کو بێته‌وه‌ پۆژی دل گۆرانه.

نه‌ وه‌ک له‌به‌ر ترسی خو‌لا و تانه‌ی عه‌بدی نه‌کاته‌وه‌ ده‌نگی

شه‌یتان و شو‌فاران قسه‌ بکه‌ن و له‌ دلی خو‌ی باوێژی له‌نگی

هه‌تا یازده‌ ساڵ له‌ سه‌رت را‌ده‌وه‌سته‌ی، با شه‌مامه و شه‌مامه‌ ره‌نگینی باغه‌لی له

بن کراسیکه‌ مه‌حمه‌ل داراییدا هه‌لێنن په‌نگی

باقه‌ره‌ زولفانی سی به‌نگی بکا، له‌سه‌ر کو‌لمیکه‌ مینا په‌نگ بکه‌ونه‌وه‌ جه‌نگی

با چاوه‌پێی ریڤگای ئێرانی بێ، بلی: بۆ نه‌هاته‌وه‌؟ زۆر چاوه‌پێم، ئه‌دی که‌نگی؟

ئه‌وه‌ ئه‌و مه‌رجانه‌یان دایه، به‌ نیشانه و به‌ دیانته و به‌ یادگار بۆی به‌ری.

سەئید بۆگەردن ئازابى دەچىتە كەن حاسىيە خانى. دىل ئاۋىنەيە، خەبەر بە پىاۋى دەدا. كىچىكى ۋەسىمان بەگ چۈۋۈبۈۋە كەن حاسىيەي بۆشەيتانى ۋە بۆشۇقارى. ئۇن قىسە دەكەن. كۈتى:

حاسىيەي مينا رەنگ! كارى دنيا ۋە دەروا ۋە ۋە دەبى
كىتە تەعام خۇشە ئەگەر لە ۋەختى خۇي نەخۇرا، كۆن بۆۋە، پىاۋ ئىشتىيائى
ناچىتتى

دىلى تەرى تۆيان بەخۇرايى خىستۇتە زىندان ۋە ھەفسى
كابرا دەرواتەۋە بۆسەفەرى ئىرانى، خۇلا دەزانى دەۋرى، دەمرى چى بەسەر دى
ئەتۇ دەبى لە سەرى راۋەستى ھەتا پىشتت كۆم دەبى.
دلىش گۆشتە، دەگۆرى. ئەۋە دەستى بە شەيتانى ۋە شۇقارى كەرد. ئەۋ سەعاتەي
سەئید دەچۈۋە ۋى، دەھات ئەۋ كچە برۋاتەۋە بۆ مالى. ئەۋە سەئید ئەگەر چاۋى پى
كەۋت، دلى ناخۇشى ۋىست، دىل ئاۋىنەيە، خەبەر دەدا، كۈتى:

كىزى! مەپۇ دەكەم پىرسىار
ۋەكو كۆترى بەلەنچەۋلار
زولفت داناۋە ۋەكو تار
خاسە كەۋى ھەۋەل بەھار
دور ئەنگىۋى نىزىك خەسار
كىزى! رەنگ ترش ۋە تالە
شىۋاۋە دەسرە ۋە دەسمالە
سنگت كۆيستانى خال خالە
لە ۋى دەفرىن باز ۋە دالە
ئەبرۆت رەشە ۋە چاۋت كالە
حاسىيە بەگلەر بەكى لە مالە؟
ئەگەر ۋى پى گوت، كۈتى: ئەي ئەي! ئەۋە خۇ زەمبىشم دەكا ۋە پىشم ھەلدەلى.
مەبەستى چىيە؟ ناسى ئەگەر سەئیدە. كۈتى:

ئەو سەھرا و چۆلىيە
 چوويە سەر خوانى زىنيە
 بۆ تۆيە بەد ئەمەگىيە
 ئىرە جىي قسە و وتووڭز نىيە.
 سوار بووى وەكو دىوانە
 وەكو ئاسكى پىش سوارانە
 بەد ئەمەگى و بى ئەركانە
 حاسىيە زۆر لەبەر دالانە
 پوخت خستە حەفسخانە
 بۆ خۆت دەچىيەو كۆيستانە.

۱۱۵

كەكە پۆيى. سەعيد بەكلفەتتىكى گوت، كوتى:
 بەحاسىيە بلى: نازانم نە ئەجەلە و نە دەردى پى مردنە و لە من ميانە!
 چومكى بۆ من و بۆ ئەو، شەرىعت پى و شوڭىتىكى دانا
 بىتە بەر تەكەي پەنجەرە بى عوزر و بى بەھانە
 بۆ من دەبى بەئاوالى پىگايە، بۆ من دەبى بە حەسانەو و بە ئەركان و بە وچانە.
 كلفەتەكە چوو پىي گوت، كوتى:
 كىڭزى! ئەگەر دل دايمە لە داد و بادى
 سەر مراوى گەردن سۆنە، ئەگەر لەسەر مرادى.
 قەستەم بەوھى كەم ئەگەر دىناي دانائە
 ئەتۆي دروست كرددو وەكو وەنەوشەي ساوا
 سەعيد سوارى ولاغىكى شىر خەزالى بوو و ئىستا كەس زىنى لە پشت دانەناو
 ئەو سەعاتە كارى بەتۆيە و لەسەر تۆ راوہستاو.
 سەعيد راوہستا بوو. ئەويش دەركى پەنجەرەي كرددو، ھاتە سەر پەنجەرەي.
 سەعيد كوتى:

کيژئ! کيژئ! کيژمکەي گەرەي بەگلەر بەگيانە
تۆق و تەلەسم و زێر و زنجەق و گوارە و کرمەک و ئاو دەنگی و خەبەرچیت لەسەر
سنگی دانا

ئەتۆ بوویە شەم و ئەمن لە دەورەت دەسوورێم وەکوپەروانە
ئەمنت بېمەو بەقوربانی زنجیرەي زولفان گە راست و چەپ لەسەر شانت دانا
تایەکی ورینگەي^(۱) دێ وەک نێرگەز و ئەوی دیاان لە من بۆتەو بە ڕەشەپىحانە
دلت غاییلەي نەکا، بلی: لەبەر یەتی سەفەری گەرە و گرانە
نەلێ نەهاتییە و پێم وایە ڕۆژی دەست لێک بەردانە
خاسەکەوی جۆزەردانە

زولفی سێ بەنگی کردوو و لێوی دەلێ قەیتانە
شلکە، ناسکە، شەمامە و شەمامە ڕەنگینی باغەلی دەلێ فینجانە
ئارەقەي، وەک عەتری خواجە حەسەنی بەسرایە، کەوتۆتەو مابەینی برۆ و نێو
چاوانە

سەعید دەيگوت: مآل وێران خۆم! مردن بۆ من خۆشترە نە وەک ئەو ژیانە
جا ئەمن چۆن بەجێ بێلم شل و مل و سایە گەردن؟ رازاوتەو، دەلێ بازار و
دووکانە

پەنا دەبەمەو بەر ئەو کەسەي ئەگەر بەبێ کەموکۆپی ئەو دنیا یەي دانا
لەبەر دای و بابان سەفەرم لەبەرە، سەرێک دەدەمەو لە ئێرانە.
دەيگوت: گەرن ت هەلێنە! گەرن ت دەلێ بەیداغە و چەقاندوو یانە لە عەرزە پۆمێ
لە دلی خۆت ماویژە ژان و خەم، لە دلی خۆت مەکەو لۆمێ
دەبێ شلوی نەبی، جۆگە نی بە نەختیک گۆ قورپا و ببی، دلی خۆت رابگرە وەک
جیگای قوول و دەلیا و گۆمێ

پیاو لە دنیا یەدا پێشاتیکی و سەرھات نابێ بچۆمێ.

ئەری کيژمکەي سوور و سپییە

سهری منت بېټه وه به قوربانی سهر و له دنيا يه دا قسوورت نښه
 هاتوومه لای تو به عزمی خودا حافیزیه
 دوعای سه عادهت و خیرم بو بکه، بی گری بم، جا ئیشه لالا دیمه وه بو به شارهتی و
 خوشیه.

۱۱۷

حاسیه دهیگوت: لاوژه! ئاگادارت بی بهر مکه تی قورعانه
 هسه ن و حوسین ئه گهر شه هیدن له که ره لایه، شه هید کران ئه وان بی گوناح و
 بی تاوانه

ئاگادارت شیر علی مورته زا بی ئه گهر له دنیا و قیامت هیه تی نیو و نیشانه
 یاریده ی سه فهرت بکا خدر ئه گهر دایمه مه عموره و له چولی و به ریانه
 به دلی یاقوویت له گهل بکا ئه گهر ده گریا به پیری، مالی له که نه هانه
 به ئه سرینی یوسف بی ئه گهر برایانی به ناهه قی خستیانه هه فسخانه و زیندانه
 ده سته بجی سه عید دهیگوت: بگره ئه و مهر جان و له علی روممانه
 کیژی! ئه وهت بده می، له کنت بی به دیپانه تی و به نیشانه
 حاسیه ده لی: ره بی دوعام قه بوول بی! ئاگادارت بی ئه و پیغه مبه ره ی ئه گهر خودا
 له شه رافه تی وی دونیای دانا

ره بی دانه نیشم به بابان ویرانی و له چکه به خمی و کچه به گلهران پیم نه لین
 حاسیه سه رگه ردانه

چل سواره ی غه بیی هاوړیت بن له گهل عیسای روحوللا، له عهرزی بوو ئه لعان له
 عاسمانه.

هینده به دلی پر ئه سرین دوعای به خیری بو کرد، سه عید کوتی:
 حاسیه! ئه گهر وا به زه لالهت ده پار پیه وه و چاوان هه لده پالئیوی
 کاره کهت به دلی نییه و برۆیانته ده بزئیوی

مه مکه به مه جرووم ئه گهر بو له یلی شیت بوو، که وته کئیوی.
 ناز و نیمناز و خوش ئه خلاقیته دیته وه سهر زار و لیوی

له دلتدا مه ناله! تېكي مه ده سورمه ی ئه و دوو مه سته چاوه
 عه تر و عه بېر له سنگ و بهر و كت مه كه وه په ريشان و بلا وه
 ئه منت بېمه وه به قوربانى قوږه نى رېشه ريحانه، ئه گهر ده لتي ئاوريشمى خاوه
 ئه منت دهمر مه وه له بهر كوله جهيه كي قاقومى خاسه رېنگ، تازه له كارخانه ي
 سه مه رقه نديان هي ناوه

خيات چازان بووه، پيش ده ستي بيچوه و ئه شره فى، راست و چه پ، لي داناو
 ئه من دهمر مه وه ده بهر كراسيكي موشه جهرى مه حمه ل دارايى، چين چين له سه ر
 گراويه ي^(۴۲) پانيه ت راو ه س تاوه
 چاوه پروان به! ئيدي نازانم ئه و خودايه ي ئه گهر روحى به من داوه، ليم ده ستين تته وه،
 ناكه ومه وه سه ر مراد و كام و كاوه،

يان به شادمانى و سه ر بلندي و خو شى ده گه ريمه وه دواوه
 كاتيكي بلين: سه عيد له ئيرانى گه راوه
 ئه و كه سه ي مزگيني بو هي ناى، ئه منت بېمه وه به قوربانى گوشه ي ئه و دوو چاوه
 ئه منت له بهر سنگ و بهر وكي مر م، ده لتي به رانى كا كلا غاى گه رديه و رېنگاوه
 ئه من دهمر مه وه له بهر كولميكي شه مامه رېنگين ت، كه مي ك گور او وه و سه ر ما لتي
 داوه

ده بى مه جيدي و عه بو توپ له مزگينيدا بده ي، ئه وه ي مزگينيت بو دينى ئه گهر
 كه مى بده يه ي، ده لى: حاسيه په شيمانه و دلى گور او وه.

جا ئه وه سه عيد ناگاي له خو ي نيه
 له حاسيه ي ده كرده وه مائل او و خودا حافيزيه .
 ئه گهر پشتى تى ده كړد، حاسيه ده يگوت: سوبحانه لا چو ن تيرى
 بى نه نذا وه ي هاويشتمه مابه ينى جه رگ و دلانه
 هاتن و نه هاتنه وه غاييه ، په نه ا نه

هه تا ئه و ديتته وه، قه لهنده رم، بابان ويرانم، دلم سه ركه ردا نه
 له دواى وى ده بى كى شه مامه و شه مامه رېنگيني من ليتيان بكاته وه بو ن و بيده مى
 به نيشانه

هه‌ڕۆ! ڕۆ! ڕه‌بی به‌ردی سارد و گه‌رمته‌یه‌ته‌ به‌ر پیتی، به‌سلا‌مه‌تی بگه‌رێته‌وه
لاوه‌که‌ی شیر ده‌ستوور و به‌ئه‌رکانه
به‌ئیع‌تیاره‌ و له‌به‌ر دلا‌نه.

سه‌عید له‌ مه‌جلیسی میری و له‌ گه‌وره‌ گه‌وره‌ و له‌ ناسیاو و له‌ هه‌مووان، خودا
حافیزی کرد. ئه‌وه‌ سه‌عید گه‌راوه‌ بۆ کو‌نه‌ مووسلی.

١١٨

سه‌عید کوتی: سه‌فه‌رم مووسله‌ و، وه‌ختی نه‌خشه‌ کیشانه‌

پیاو ده‌بی بۆ ئاغای خۆی بییته‌وه‌ ئیع‌تیار و متمانه‌

مووسل شارێکی گه‌وره‌یه‌، هه‌تا حه‌وت ڕۆژ بیکه‌مه‌ مه‌نزل و لێی بیمه‌وه‌ به‌ میوانه‌

ئهم‌ن ئه‌گه‌ر هاتم داپیری‌کم بوو، ئه‌مه‌گی له‌ سه‌ر منه‌ وه‌ک ئه‌مه‌گی دای و بابانه‌

ده‌بی بیینم، نه‌وه‌ک فه‌قیر بی، زه‌لیل بی، بیده‌می خه‌رجێک، پتی پابو‌ی‌ری ڕۆژگار
و زه‌مانه‌

چوم‌کی که‌سی‌ک چاکه‌ی خه‌ل‌کی له‌ ده‌ست بدا، بی ئه‌مه‌گه‌، شو‌بره‌، شه‌یتانه‌.

ئه‌وه‌ هات، پتم وایه‌ بانگی خه‌وتنانی داوه‌

له‌ ده‌ر‌کی پیری‌ژن راوه‌ستا، ده‌ی‌گوت: بزانه‌ ماوه‌ یان نه‌ماوه‌؟

ولا‌غی شیر خه‌زالی سی که‌ره‌تی له‌ کو‌په‌ کو‌پ و حيله‌ ده‌داوه‌

پیری‌ژن وه‌ده‌ر‌که‌وت، ئه‌گه‌ر ده‌یدی، سواری‌ک ده‌ل‌لی قاره‌مانه‌ له‌سه‌ر پشتی ڕکی‌فی
راوه‌ستاوه‌

ده‌ی‌گوت: عه‌زیزم! کی‌ی وا ڕیت لی گو‌پاوه‌؟ تا شاره‌زاییت پی بل‌یم و مه‌حته‌ل نه‌بی،
ئه‌گه‌ر ناشاره‌زای و ل‌یت قه‌وماوه‌.

ده‌ی‌گوت: داپیره‌! ئهم‌ن وه‌کو دایک بو‌نی تو ده‌نو‌شم

ئهی دایکه‌که‌ی ساحیب ئیع‌تیار و سو‌پ پۆشم

ئهم‌ن سه‌عیدی ئیرانه‌، کابرای شه‌ربه‌ت فرو‌شم.

پیری‌ژن، وه‌ک که‌سی‌کی ئه‌گه‌ر عه‌ولادی خۆی بی‌نی، ڕوحمی بو‌ی ده‌بزوی و جه‌ر‌گی

ئاور ده‌گر‌ی، ئه‌وه‌ سه‌عیدی له‌ باوه‌ش گرت؛ کوتی:

رۆلەى من وه كهس ناچى و له گوێن كهس نىيه
 سهرى داپيرهت بېتهوه به قوربانى سهرييه
 هينده ساحېب نهكى نه تكدوووه حبوب گه وره ييه
 هه ر له بىرت ماوه نسيحهت و ئامۆژگارييه
 شانازى پى دهكم له دايه پيرهى خۆت هاتوووه به ميوانىيه
 دهنا بۆ كه سىكى ساحيب ههوا بى، ماله من جىگاي تو نيه
 كه سىكى خهزنه دارى مير سىوهين بهگ بى و زاوا بى به تايه فهى به گلهر به گىيه.
 جىگاي وى موخته به ره و جىگاي وى ماله واليه
 ئهوه دياره ئه تو زۆر ساحېب ئه مهگى، لىت حه لال بى ئه گه ر داىك به توى داوه
 شيرى سبييه

ولاغى لى وهرده گرت و سهعيد لاقى دينا خوارى له ئاوزهنگيه
 دهىگوت: من مه تلهم تو بوو، مه تلهم جىگاي بلند و ئيسراحت نيه.
 ئهوه سهعيد له گه ل پيرىژن پىك شاد و شوکور بوونهوه. پيرىژن دهستى ده مى کرد
 و دوعاى به خىرى بۆ کرد. سهعيد له مووسلى زۆر شارهزا نه بوو، به يانى چوو
 سهياحه تىكى مووسلى بکا.

۱۱۹

سهعيد زرینگ و وشياره
 دهىگوت: بزانم كى پيره، كى ئىختياره
 ههتا من بیده مى پوول و پاره
 ئه وهندهى زانى له مووسلىدا بوو به جار كيشان و به هاوار هاواره
 خه لكى ده رۆين پىنج پىنج و ده ده ههتا دهگه يشتهوه به بىست و چواره
 سهعيد دهىگوت: شوره يى نيه، ناشاره زام، با پكه مه وه سوال و پرسىاره
 سهعيد پرسىارى ده کرد: ئه وه چيه وا خه لك خى بوونهوه ههزار ههزاره؟
 دهيانگوت: مهگه ر غه ربى؟ نابه له دى؟ ئه رى بىچاره
 ئه ورۆ چوار شه ممۆيه، خه لكى ده چنه وه سه ر شه خس و زياره تگا و ئيره كانه

جیڳای په رده ی پیر سواره.

چومکه شوینمانه، باب بۆ کوری گیراوه ته وه، ئیمه چوارشه مؤیان دهچینه زیاره تگا و فاتحیا خویندن، بۆ ریځای به خته وهری و خیر و خوشیه
ئو ی بچینه سهر په رده ی پیر سوار، وه پتیش دهکه وی له کار و له کاسبیه
دانانیشتی دهسته وئه ژنۆ و خاک به سهر و به ناهومیدییه
زیاره تگایه کی گه وره یه، چاکه مان له په رده ی پیر سوار ده دییه
هم شه خس بوو هم به ویان دهگوت عوله مای په بییه.
جا سه عید ده هاته وه، له پیریژنیتی ده پرسی، ده یگوت: دایه! چ خه به ره عالم
همووی له خوی داوه تانوت و حونه ره؟

پدین سپی و پیر و جوان دهچن بۆ ئو سه فهره
خانم و خاتون و مه له که همووی ئو به ره و به ره
دایره پتی ده لی: پۆله! هه چ که سی له پتی خودادا خیراتیک
بکاو بچینه وه سهر شه خسه که ی په رده ی پیر سواره
گردنی بلند ده بی و له دنیا یه ده بیته وه ئازا و پرزگاره
شه خسیکی گه وره یه و خوشه ویستی په روهر دگاره
چهند که سم دیوه، ده لین: نه خوش، زه لیله، بیماره
بردوویانه ته په رده ی پیر سوار، ئازار و دهر دی وی به وی هاتوویه ته وه چاره، پرزگاره
له که سم نه بیستوه، دیتوومه، چندی چوونه سه ری دوزام و
زه لیل هه زار به هه زاره!

له همووی ناله ناله، گرمه گرمه، خه به ردار خه به رداره

ئوه سه عید خوی له سهر دوو راسته ی رکیتی راده گرت و له سهر جانوماینی شیر
خه زالی ده بووه سواره

پوولی ده به خشی هه چی به دهستییه وه ده هات، نه ی ده کرده وه به حیساب و شوماره
ده یگوت: ئه شخاسه که ی ئه گه ر خودا کردووتی به موخته بهر و له عالم را نیویانگی
تۆ دیاره

ئوه له پتی خودا و بۆ تۆی ده به خشم، له کن ئاغای چه له نگ نه به مه وه خه جاله ت و

سەرلەبەر و بېچارە

ئەمن بچمەو بە روو سووری، لە کن ئاغای خۆم پێک بێنم ئەمەگ و روو سووری و ئیعتیارە.

ئەو ئەویش لەگەڵ خەلکی چۆ سەر پەردە ی پیر سوار.

غەنیمەتییکی زۆریشی دا بە خەلکی. سەعید بەرەو قوبلە راوەستا و ھەرتک چۆکی لە ەرزى دانا، دەيگوت:

ئە ی پەردە ی پیر سوار ئەگەر خەلک پێت دەکەن ئەو ئیعتیار و متمانە

ئەمن ئەو دەچمەو بۆ مەرگەو و تەرگەو و ئەگەر مەملەکەتیک لە ئێرانە

تەمەنایەکم بۆ بکە، لە کن ئاغای چەلەنگ و ساحیب ئیعتیار نەبمەو خەجالت و

کەسرم نەبى شانه

ھاوارم وە بەر تۆیە ئە ی پەردە ی پیر سوار

دیارە شەخس و پیاوی چاک مەقبوولی پادشای جەببارە

لە کن ئاغایە چەلەنگ نەبمەو خەجالت و خەجالت بارە

نەلێن: سەعید گوناحبارە و شەرمەزارە.

زۆری فاتیحا خویند و زۆر پاراوە. سەعید ھاتەو.

۱۲۰.

کابرایەک مولاتاتی لەگەڵ میری بوو، سەعیدی زۆر چاک دەناسی،

توچارپێکی زۆر قورس بوو. سەعید ئەگەر وەرەز دەبوو، دەچوو لە دووکانی ئەو

توچارە دادەنیشت.

سەعید پوژیکى ئەگەر تەماشای دەکرد دەنگیکى ناسک دى، نالە نال و ناره ناره

دەيگوت: ھەر خودا دەمێنى لەسەر رەفتار و قەرارە

دوو سەد کەس ئەو بەرەو بەر راوەستا بوون لە کەنارە

دوو کلفەت، سینگیان دەلێنى گولێ ھەنارە

دەیانگێرا بۆ فرۆشتن جووتیک گوارە و قەتارە

دەیانگوت: ئى فرۆشتنە، ئەو بە ئامانە تمان دانا

هه چ كهس بىكرې پەشيمانە! هه چ كهسې نهىكرې سەرگردانه و مال ويرانه!
 ئەوه مالى نائىشه خانمە، به قيمەت يەگجار زۆر گرانه
 قيمەتى ئەوانە دەبى توجارىك تاجرىك، پياوئىكى تيگەيشتوو، ببيان هينيتە سەر
 قيمەت و سەر فروش؛ بزائى چەندە قيمەتى ئەو مەتاي پەنھانە
 نه وهك كهسيك وه تەماح كهوئى و بچيتە دلپەوه شەيتانە
 به قيمەتى هەرزان بىكرې ئەو به وەزن سووك و به قيمەت گرانه
 چومكه هەمووى مەتاي رەنگاو رەنگە و هەمووى بەدرى^(٤٢) بەحرانە
 ساحىب سەغىرە، دەنا نەى
 دەهينا سەر دەستان و سەر رۆژى فروشتن و گىزانە.

١٢١

ئەو نائىشه خانمە كچى تۆپال بەگە، مېردى به مېرەلەيهك كۆرېو له حەريرى،
 تەواوى حەريرى له دەست دابوو؛ پاشان فەقىر ببوو. سەغىر بارېو. هەروايە ئەو
 كۆنە دنيايە! سەعید له كابراى تاجرى پرسى، كوتى:
 ئەمن نابەلەدم، ئەوه بۆ هیناويەتە سەر فروش و؟ ئەمن سەرم سوپماوه لەو كارە!
 حالىم بكە، ئەمن زۆرم پێيه پوولئى به قيمەت و بەشومارە
 ئەمن بگەرپمەوه، دياريم پئى نىيە بۆ ئاغای وەلى نىعمەت و بەئىعتىبارە
 ئەوانە لياقەتى ئەوهيان هەيه، له مەجلىسى مير سىتوهدىن بەگدا ئەگەر خەلك
 نەلئىن: بئى قيمەتە و بئى قابىلەتە ئەو كرمەك و گوارە!
 ئەوه توجارىكە پێى گوت، كوتى: برادەرى عەزىز! ئەوه قابىلى مەجلىسى شا و
 خونكار و سولتانە

بۆ هەموو كەس نابى، قيمەتيان يەگجار زۆر گرانه
 ئەگەر بىخەيه سەر رۆژى قيمەت و كيشانە
 هەمووى عەكسى پەپوولەيان تێدايە، مانگ و رۆژ نيشانە
 مير سىتوهدىن بەگ قەت مەتاي واى نىيە له خەزنەخانە
 زۆر زەحمەتە وهگير كهوئى له هېچ دەولەت و دەولەتخانە

به لّام دهبی به قیمهتی بکری چومکه ساحیبی سه غیر باره، دهنه ئه وه شتیک نییه
بییهنیتته سه فرۆشتن و گپرانه

مه تایه کی زۆر به قیمهته، دهبی بۆ به ره کهت دهوله تان دای بنین له سه ره خه زنه و
خه زنه خانه

له موسلّی دا کهس پتی ناکردی بهو شه رته ی بیتته سه ره قیمهتی به شه رت و
به ئه رکانه

سه عید کوتی: هیئنده به قیمهته ئه مه تای هیناویانه ته سه ره پۆزی فرۆشتن و
گپرانه؟

کابرا کوتی: به لّی قیمهتی ته واو نابی، حه فته ی جاریک دهیهین بۆ بازار و
دووکانه.

سه عید کوتی: به عه داله ت ئه من دهیانکرم.

جا ئه وه سه عید به کیشان و به وسوولّ قیمهتی گواره و کرمه کی کرده وه ته واوه

بیجگه له قیمهتی خۆی چل و شهش مهجیدی سوپهرداری، زیادی ده داوه

کلفهت و ئایشه خانم به ره و قوبله و دهست به دوعا بۆ سه عید راوه ستاوه:

خودایه! زه لیلی نه که ی ئه و شهنگه پیاوه

چۆن ته ماحی تی نه کردین، له مه زنده ی بازار و قیمهتی خۆی زیاتری داوه.

۱۲۲

کابرایه ک بوو نیوی یاسین بوو. جیه که ئه لعان پتی ده لّین عوممان، ئه و وهختیش
هر پتیان ده گوت عوممان، له ئۆردۆنییه. ئه و ی و زۆر جیگی دی به دهست
سه لاتینیان وه بوو. سو لّتانی پۆمّی ساحیب ئیختیار بوو، په وه ی له هه موو
جیگیه ک بوو. ئه و کابرایه نیوی یاسین بوو، پیر ببوو، هه م په وکه وان^(۴۴) بوو هه م
به یتهال بوو، سه ری چاک له نه خو شی و لاغان دهر ده چوو، ئه و یاسینه گه وه ی
په وکه وانان بوو.

مایه نکیش بوو په گجار زۆر مایه نی چاک بوو، به لّام دهنیو چوو بوو، پیر ببوو،
به ته له بیش بوو. ئه و مایه و مایه نی دی له دهر وه ی خانووی په وکه وان ده له وه ران.

گهرمای نیوهړوږیو، نه‌گهر یاسین چاوی پی‌که‌وت، شه‌پول له به‌حرې په‌یدا بوو. سامیځی به‌سهر داهات یاسین، کوتی: شه‌پولی وام تا ئیستا نه‌دیوه! نه‌وه بۆ وا بوو؟ نه‌گهر سهرنجی دایه نه‌سپیځی قوله، گوږی به قهت دمی مه‌قه‌ستیځ بوو، وه‌کو هه‌ژدیهای جه‌نگی ده‌کاته‌وه شه‌رې

ده‌لټی ناشه و ناوی زوره و ناردی دینې و ده‌گه‌رې.

نه‌سپه‌که نه‌گهر له نیو به‌حرې هاته ده‌رې، چو نیو ولاغه‌کان؛ نه‌و ماینه‌ش به‌ته‌له‌ب بوو پشتی تی‌کرد، سواری بوو، له ماینه‌که هات. نه‌گهر لټی هات ماینه‌که‌ی وه به‌ر سینگی خوږی دا، هات و هاواری ره‌وکه‌وانان په‌یدا بوو، ماینه‌که‌ی به جی هیشت و خوږی ده‌به‌حرې هاویشه‌وه. جا نه‌و یاسینه ده‌ستبه‌جی له دلی خوږی گرت، کوتی: قسپیځی، کاریځی بتبی، نه‌گهر هه‌موو که‌س بزنان، کاره‌که‌ت لی ټیځ ده‌دن. نه‌ندازه‌ی حیسابی نه‌و ماینه رابگرم، بۆ خوږم نه‌مدیوه نه‌مما بیستوومه، ده‌لټن:

ولاغی به‌حرې له ولاغی سه‌حرایی بی، جوانووه‌که‌ی قیমে‌تی ته‌واو نابې.

نه‌و کابرایه هینده پیر بوو، بینایی چاوی که‌م ببوو، خه‌بری به‌گه‌وره‌ی عه‌سردا، کوتی: نه‌من له بینایی چاوان بی به‌ش بووم، به‌عومری خوږم له ره‌وه‌خانه‌دا بووم، له خزمه‌تی ده‌وله‌تی، به‌یتالی و کار به چاوان ده‌کرې، له که‌لکی خزمه‌ت که‌وتووم، نه‌من نمه‌ک خوږی ده‌وله‌تم، به‌درو نه‌من و نالټم، ئیم‌تیحانم بکه‌ن. کابرایان بانگ کرد، دیتییان راست ده‌کا، جا کوتیان: چوږ نه‌تو به نه‌مینی نه‌وه‌نده‌ت خزمه‌تی ده‌وله‌ت کردووه، خانه‌نشینی ماله خوټ به، ئینتیهای مه‌راتیب ماجبی ده‌وله‌تیشته هر بیې؛ له و ره‌وه‌یه‌ش ئیجازه‌ت هه‌یه، هه‌چی چاک بی، سی ولاغ ده‌گه‌ل خوټ به‌ری. جا کوتی: نه‌من له ولاغیځ زیاتر نامه‌وې. تاقه ولاغیځ ده‌وله‌ت پټم عه‌تا کا به‌سمه. پاش پوژئی که‌س ئیدیعام لی نه‌کا. کوتیان: کوره سه‌ت جاریش! کی ئیدیعامی نه‌وه له تو ده‌کا؟

یاسین نه‌و ماینه‌ی هه‌لگرت. نه‌وکوتی: قهت پیایوی وا گه‌وج نییه! نه‌وی دی کوتی: چ عاقلیځی هه‌یه ماینیځی پیری ناوسی هه‌لگرتووه، بیبه‌یه بازاری بیست و پینج قران نایه‌نې، جا هینايه‌وه مالی. نه‌و ولاغی زور به‌چاکی خزمه‌ت کرد. هر کورپ‌یکیشی بوو یاسین. ماینه‌که هاته سهر زانې. له وه‌ختی زانیدا په‌رده‌ی بۆ گرت‌وه، نه‌ی

هیشته جوانوو که بکهوئته عهرزی؛ تا بالی نهشکی. نهی هیشته کهس چاوی پئی بکهوئ، ههتا ولاغه که بوو به سئ سالانه. وهک ولاغی ئیمه پر و قهدهستور نهبوو. نیو قهدهی باریک، دهنگوت شووشیه و شمشاله، له سئ سالانهیدا یاسین گرتی، تهعلیمی دا. له ههساری خویدا تهعلیمی دا، نهی هیشته کهس بیبینی و بزانی. یاسین شهره بهتی مه رگی وهرگرت، نهگه هیشته به سهرفه ی ئه و ولاغه.

جا ئه و ومختی ئه گهر سه عید له کوئه مووسلئ بوو، گواره و کرمه کی ئایشه خانمی کری بوو، کورپه که ی یاسینی کوتی: ئه من چ له و ولاغه بکه م؟ دهیفرۆشم، ئه وه بۆ پیاوئکی دهست پوئیو، ساحیب ئیختیار ده بی. هه چ موشته ریکی دهچوو ه سهری، پئی دهگوت:

برۆ بابم! ئه وه خرید و فروشی بۆ نییه

برۆ بکره له نه ندازی تا قهتی خۆت بارگینئکی که م قیمه تییه

هیندیک دهیانگوت: بالداره، به بال راوه ستاوه و هیندیکش دهیانگوت: نا! پئی له عهرزییه

سه عید ئه گهر دهیدی، له تاوی ئه و ولاغه هیچ ئارام و سه بر و قه رار و عاقلی نییه دهیگوت: ئه من بچمه وه، بگه ریمه وه له سه فهری ئیرانی بۆ کن میر سیوه دین به گ، هیچ دیاریم پئی نییه

دههات، دهیگوت: عه ریزم! عه ره ب قیمه تی ولاغت چییه؟

کابراش ئه گهر ته مه شای ده کرد، دهیدی غه ریه؛ پئی خۆش نه بوو بیفروشی به که سیکی بیناسی و لئی بکاته وه شوناسیه

به سه عیدی کوت: خه لکی کوئی؟ ناتناسم و شوناسیم پیت نییه

دهیگوت: بابه چت له وهی داوه؟ ئه من ده ته ده می زیری سپی و فهره نتییه

ئه گهر له وهش ده پرسی، ئه من خه لکی ئه و مه مله که ته نیم و ئه سلم ئیرانییه

کابرا زۆری پئی خۆش بوو ئه گهر سه عید کردی قسه ی راستی و به ئه سه حیه

کوتی: به تو ی ده فروشم، باوه ریم به خه لکی دیکه نییه

بابم! قه سته م به و خودایه ی که ئه زلی و ئه به دییه

دایکی ئه وه عه سله حدودی قه باله داری عه ره بییه

بابی خاترجهم به ئهسپی بهحریه

له بن پکئیی هیچ پادشایهک له دونیایه دا ولاغی وا نییه

بو من بهجی ماوه بهمیراتییه

هیچ سهعاتیک خاترجهمیم له خویم نییه

دهلیم: یان دهولت لیم بستینتته وه یان بیتته سهر حالاتی درزییه

چون ولاغی وا بو من نابی، له کیفایه تی مندا نییه

خاترجهم به له گهل بالدار تهفاوه تی نییه، ئیدی ئهوه تا بالی نییه.

سهعید ئهگهر چاوی پی کهوت، بو خوئی دهیزانی، قهت قهت شتی وای نه دیبوو.

کلک و یال بهژهن گاره، پاشی بلند کهمیک، پئشی نهوییه

په سنده، بو پکئیی هه موو پادشایهک ده بی، خال خاله، گول گولییه

که فهل پانه، گوئی مه قهسته،^(٤٥) قه پوز به رانییه

سهعید دهیگوت: قیمة تی بلی، بزانی و تووژت چییه؟

دهیگوت: هه وهل قسه له دوازه هه زار زێر قهت تا قه شایهک کهم و زیادی نییه

که یفت ههیه لیم بکه، پیلای پی داو^(٤٦)، قسه ی دیکه هیچ که لکی نییه.

سهعید ته مه شای گهر دنی ده کرد، خو ئه وه به گهر دنی ماره

هر په لکی، قیمة تی بیست و چوار هه زاره

سهعید خو مه ست نییه و خوماره

ئاقله، به عومری خوئی دیویه تی ولاغی دهشت و کئوپاره

به لام ولاغی وای نه دیوه، جوانه، گر شه ی دی ده لپی ئاور و ناره

سهعید کوتی: نه بادا گه وره گه وره ی مووسلئی بزانی و چه تم بده نه وه له کاره

زیادی بکه له سهرم! ئه و دیارییه م پی نه بی، چار له من ده بیتته وه بی چاره

به بی و تووژت سهعید ئه وه دهیدا به کابرا دوازه هه زاره

چل زێری زیادی ده دایه، دهیگوت: پئیان کوتووم سه غیر باره.

توچاره که پپی گوت، کوتی: به نیو بازاریدا مه به وه، نه وه کو بیتته بهر ده ست و چاوه

بلتین: له سهعیدیان هه ستانده وه! من خه جالهت ده بم، چونکه له کن ئه منت ههیه

دیانه تی و ئاشنایه تی و ههنگاوه.

به جتيه کی وايدا مه به وه، به پيش چاوی دۆست و دوژمنان
 به خولای هه چ کهس بیبینی ته ماحی تی دهکا؛ به گله و شا هه تا میر و خان
 له بن رکیفی که سدا نییه پشت مله ی سم ته به قی کلک و یال به ژهنگاری شیر
 خه زالی گول گولی که فه ل پان.
 ئه وه سه عید به دزی به قه راغی کدا هینایه وه، نه یه پشست خه لک زور بیبینی. جا
 دهیگوت:

به نام وه بهر تو ئه ی ره بیبیه
 که سیک تو مه حته لی نه که ی، مه حته ل بوونی بو نییه
 بو میر سیوه دین به گ یه گجار مه قبووله ئه و دیارییه .
 جا سه عید فکری لی ده کرد جاروباره
 چومکه ئاغای میر سیوه دین به گ زۆری چاکه بۆی بووه، سه عید هه میشه
 سه ره به ره و خه جاله تباره
 دهیگوت: ده بی لیره کانه بیی کابرایه کی چازانی وه ستا کاره
 ولاغی وا له قابیله تی دایه ئه گهر کو گواره و کرمه کی ئایشه خانی بو بکه م به نال
 و به بزماره

به کار نایه پولا و ئاسن و ئه و کاروباره
 بو ئاغای میر سیوه دین به گ قابیله تی هه یه ئه و دیاری و سه وقات و رفتار
 ئه گهر بی تو میر سیوه دین به گ سوار بیی له ولاغی کلک و یال به ژهنگاره
 ئه و حه لی مه گهر بلی: به خیرتییه وه نوکه ره که ی به متمانو به ئیعتیاره
 جا ئه وه سه عید چوو به مه بخي بو کن توجاره که، کوتی: زیرینگه ریکی وات پی
 شک دی دهستی وه ستاکاری بیی؟ کوتی: له چ ریگایه که وه؟ حالیم که هه تا پیت بلیم.
 کوتی: فلانی خه یالی ئه وم هه یه ئه و گواره و کرمه که بکه م به نال و بزمار، له چوار
 په لی ئه و ولاغی بدهم. کوتی:

ئهن پیم شک دی، وای ده توینتیته وه نا قیسی نه بی؛ جیبه جی ده بی. جا ئه وه
 ده ستبه جی به به لده ی توجار کابرایان برد، ئه ندازه ی سمی بۆری میر سیوه دین
 به گی گرت. ئه وه تواندیه وه. نال و بزماری خریم چونی- یانی ئی چوار په لی، ته واو

کرد، به لکو شتيکيش زياد بوو. جا به وه ستايه کي چازان نال کړا.
 به سه عيديان گوت: نه به درې؛ نه و ولاغې نه نويتني به و جوړه. نه وه له قابيله تي
 توډا نيه؛ يو کابرايه کي سه نته نه ده بې. جا سه عيد شهوې خيالې کړد: نال و يوړ
 و زين همووي ته و او بووه، لغاو و دهسکه وسار ماوه نه وه ي له قابيلي نه وه دابې.

۱۲۳

نايشه خانمي ميرهلې حهريرې نه گهر گواره و کرمه کهي فروشت، خه به ري يو
 هات. برايې کي بوو، کوتيان: براكه ت له نيو هه لگيرا، نه ماوه. چارده پرچي لاي
 پاسته ي دهره ټينا بوو، همووي له گراويه ي پانيه ي شهري ده کړد. جا به کلغه ته کاني
 گوت: نه وانه به رنه بازاري، به قيمه تيکي قورس ده فروشري. سهرې زولفه کانيشي،
 بيجگه له نه شهره ي، ئيکي به دريکي به حرييان پتوه بوو به قهه فندقيک.

سه عيد، هموو نه سبابي ته و او بووه، به لغاو و دهسکه وسار ناباته وه چاره
 نه گهر ته ماشاي کړد، له مووسلېدا بوو به خه به ردار و به هاوارهاواره
 دوو کلغه ت هاتن، مهمکيان ده لتي هه ناره و، چاويان يه گجار وشياره
 خه لکي دوو ده که و تنه وه، راده وه ستان که نار به

کلغه ت زوړ جوان چاکن، وه کو بولبول له ليوانيان دردي ئاواز و ناره ناره
 کولمهيان ده لتي سيوه، تازه وي که و تووه نه رمه خوساره

دهيگوت: موشته ري قهره زولفي نايشه خانم. هه ري که ي قيمه تي هه زاره

خه لکي ته مه شايان ده کړد و هيچ ليان نه ده کړد قيمه ت و پتيان نه ده برده وه چاره
 سه عيد فکري لي ده کړد، زوړ به عاقلې و به په فتاره

دهيگوت: ليان ده کړم يو بهن ساموړته و له زولفي نايشه خانم ته و او ده که م
 دهسکه وساره

نه شهره فييه کاني سهرې زولفي ده که مه وه به لغاو، دياريه و يو مير سيوهمدين به گ،
 تا نه وړو که س نه يديوه ولاغې و، قابيله نه و نال و بزمار و نه و بهن ساموړته و
 دهسکه وساره.

نه شهره فييه کاني کړد به لغاو، به شهوي تاريخ دهره وشا.

جا کوتى: خودايە شوكرانەم وە بەر تۆ ھېناوہ
 ئەوہ تۆ بووى بەواسىدە، كارى من جىبەجى بوو، بووہ تەواوہ
 تا ئەوپرۆكە بۆ ئاغاي خۆي ھىچ كەس ديارى و سەوقاتى واى نەھىناوہ
 قابىلى سولتانى ئەستەمبولە ئەو ولاغ و ئال و بىزار و دەسكە پەشمە و لغاۋە.
 جا ئەوہ سەعید چەك و ئەسپابىشى ھىنا بوو لە ناسرىيە.

۱۲۴

سەعید چومكە پىاۋىكى عاقل و چازانە
 دەيگوت: دىنا زۆرى ھەيە رۆژى ناخۆشى و لىقەومانە
 دەيگىرى بىست و چوار تىر لەوانى قەرە خۆراسانە
 بىست و يەك ئالەتى جەنگى، بىجگە لە زىادى ئەگەر بەوم دەلەين سەرە پەيكانە
 دەيگوت: پىتى دا دەۋى، دۆست و دوژمنم ھەيە، سەفەرەم دوورە و ئىرانە.
 ئەوہ مەنزل بە مەنزل ھات. جا پىاۋ بەبۆرە بىروا، ھەك ماشىن رۆيىوہ. ولاغەكەي
 خۆي بۆ پىرئىزن بەجى ھىشت، كوتى: داپىرە! ئەگەر پىداۋىستىت بوو، دەتوانى
 بەرى بىفرۆشى و بۆ خۆتى خەرج كەي، سەفەھى رۆژگارى خۆتى پى رابىۋىرى.
 ئەگەر ھاتە ھەرىرى كا ھەسەنى دزەيى سەردار عاشىرەت بوو. پاش بانگى
 شەۋان بوو، ھات لە ھەركىكى گەۋرە مال دابەزى. ژنىكىش، دەتگوت جانوماينى
 كاكلاغاي گەردىيە تازە زىن كراوہ، ئەگەر ھاتە ھەرى چاۋى پى كەوت، غەرقى تىر و
 سەرە پەيكانى قەرە خۆراسانە، سوارىك پەمبى لە خويىنى نەكرد و پرىشكەي خويىنى
 لى ھەلدەۋەرى، ئەوہ ژنەكە دەلى:

سوارەكەي ئەسپت بەبال دەفرى و ھىندىك دەلەين لاقى لەسەر عەرزىيە
 راست و چەپ خۆت ھاۋىشتۆتە سەر پكىف و ورىنگەت^(۴۷) دى لە لاق و ئاۋزەنگىيە
 پىشى زىنت زىرى سىپىيە و، لىت چەسپ كەردوۋە وردە فەرەنتىيە
 لە پىت دايە جوۋىتك چەكەمى سەمىل نامەي بن دەباغى عەسلە ھەستا نەسرىيە
 ھاۋىشتۆتە نىو شانى خەفانەيكى ھىندىك دەلەين: قاقومەو، ھىندىك دەلەين: غەزە،
 ھىندىكىش دەلەين: نەخىر، پىستى پلنگى كىۋى و ياغىيە

خەریکی لێره دابه‌زی به‌قوناغی و به‌میوانییە

خەجالەتم. ئەمن ئی تۆ ناتوانم بکەم خزمەت و پەزیراییە

نا بەلەدی، با پێت بلێم پێ و و شوێن و روخسەت و بەلەدیە

پیاوی وەکو تۆ دەبێ میوان بێ لە گەورەیی عاشیرەتان، ئەوە جیگا و پێگای وییە

گەورەیی ئێمە کا حەسەنی دزەیییە.

ئەو بالەخانەیی چرای لە دوورەو دەیسی، شوق و پەنەقی کردووە بڵاو

لە راستە بیست و دوو کەس نۆکەر و خزمەتکار و لە چەپە چل کەس پراوەستاو

بێجگە لەوێ مەجلیس نشینە و ساحیبی نیشانە و ناو

ئەوێ جیگای تۆیە، لە وێ دەلێن: دلی ماندووی لی دەرەساو

دەنا ئەمن خەمی ئەوێ نیشە بە و لاغت بگریووە و چانە

یان لێره بۆ خۆت ئیسراحت بکە و بخۆی پاروویک نانە

بەشان و شەو کەت هیندیک دەلێن: پۆستەمە و هیندیک کەس دەلێن: نەخیر!

قارمانە

جیگای تۆم نیشە، خەجالەتم! بۆ من کەسری شانە.

ژنێکی زۆر لایەق بوو. سەعید دەیویست میوانی وی بێ. ژنە کە کوتی: ئەمن لە

قابیلی ئەو دەنا، جیگای تۆ ئەوێیە. کچیکی بانگ کرد وە پیشی خست کوتی: بییە

بۆ دەرکی سەردار عەشیرەت.

۱۲۵

سەعید ئەگەر هات خواجانە لێدراو، راکشاون ئەمبەرەو بەرە

نیویکی عەمربەرە، نیویکی ئاغا، نیویکی نۆکەرە

هەمووی قەلسە و خەنجەری نۆگۆی دوشک نیشانی لەبەرە

هەمووی دەلێی هەژدیها، گرتوویەتی پێگا و گوزەرە

هەمووی قەپۆز بەرانی و پەنگ پیاو و پەشەسمەرە

هەمووی ئی پۆزی لێقەومانە و چاکە و خراپە و خوێن پێژیان دیو و پاکی دەلێی

تەتەرە.

سه عید سلاویتی ده کرده و به شهرت و به ئه رکانه

ولاغیان لی وهرده گرت و سه عید پی له سهر عهرزی دانا.

سه عید جله وی ولاغی نه دها، دهیگوت: براله ئه وه که ته بارگینتی که تارچیان نییه

هه چ که سی ولاغ له من وهرگرئ، ده بی کا جه سنی دزه مییم بداتی

به ئیعتیار و به زامنه تییه

چومکه نه من دلم موتمه ئینی له کهس نییه

به لام پیاوی گهره نیوی خوی ناکورئینته وه، ئه و ده زانی عه یبه و شوهره مییه.

چوون به کا جه سنی دزه بییان کوت. ئه وانه ی له کنی بوون، کوتیان: چون کا

جه سنی دزه بی ده کا به زامنی ولاغه که ی؟! کا جه سنی هه ستا هاته دهرئ، ئه گهر

چاوی به ولاغه که ی کهوت به ند بهندی قابلی پاچه نی. قهت ولاغ و سواری وای

نه دیبوو.

ماشه لاا خوداوهندی میری مه زن دنیای چون داناوه

میوان ده لئی ئه سفه ندیاره و به رامبه ر به پوستم پراوه ستاوه

ده لئی ئه فراسیابی تورکه و له سه فهری گولستانی ئیره می گه پراوه

ده لئی فهره دیوونی فهره و سه لم و تووری لی کوژراوه

به ینه لاا عاقله، هه قی هه یه ولاغی خوی به کهس نه داوه.

کا جه سنی به خیره اتنی کرد، کوتی: ئه من زامنم، خاترجه م به به سلامه تی ولاغ

ده دهریته وه دهستی. فهرموو قه دهمت ره نجه کرد، مه کانت موزه ییه ن کرد. میوانی زور

بوو، پیاوی جگهر داری له مه جلیسیدا بوو. هه موو هاتن بوری میر سیوه دین به گیان

دی. ئه ی کوتیان له و کابرایه! ئه وه چ کاره یه؟ چ که سه؟ ولاغه که یان زور پی قابیل

بوو، چه ک و ئه سپایی وایان قهت چاوپئ نه که و تبوو.

کا جه سنی کوتی: له وه تی چاوم به و ولاغه که و تووه، هیچ هوشم نییه! یه گجار ئه و

کابرایه پیاویتی عاقله، ولاغه که ی نه دا به کهس؛ کوتی: کا جه سنی زامن بی. قسه ی

خوم له گریو ناوه، عه یبه لی ره لیستی نین. به لام چل کهس هه ر ئه وشو پروا، که له که

ره شی خوشناوی لی بگرن. لی ره ده بی ئه من ولاغه که ی بده مه وه، له وئ ولاغه که ی لی

بستین. ئه وه له قابیله تی ئه وه ی دا نییه ئه و ولاغی بی. ئه و ولاغه بو که سیک ده بی

ئەگەر سەلتەنەتى مەملەكەتتىكى قورسى بە دەستەوۈ بى.

عادەتى گۆرانىش شەوۋ، بەشەو كابرا دەپەشۆكى و دەست دەدا. سبەينى سەعيديان غاقلاند ھەتا ۋە بەر شەوئى بکەوئى، تا پۆژ درەنگ نەبوو، ئىجازەيان نەدا بىروا؛ بۆ خاترى ئەوۋى شەو دابى؛ ولاغەكەى لى بستىن. كا حەسەن دوازە جار چوو ولاغەكەى تەماشا کرد، کوتى: لى دەستىنم و بۆ خۆم سوارى دەبم.

۱۲۶

دوۋ كەس بەكەلەكە رەشى خۆشناويدا دەھاتن؛ سوار بوون. ئەگەر چاويان پى كەوت، ئەوبەرەو بەر گىرا بوو؛ گەرەنەوۋ. بانگيان کردن: بۆ سەو کرد؛ بۆ گەرەنەوۋ؟ پى لەنگۆ نەگىراوۋ. دزى ئەنگۆ نىن؛ ئىمە كارى گەرەمان ھەيە. وەرن بىرۆن بەپى خۆتاندا، ئىجازەى كابراكانيان دا؛ ھاتن پابردن.

سەعيدىش پاش نەھارى دلى تاقەتى نەگرت، کوتى: ئاغا! ئىجازەى ميانى بە دەست خانەخوتىيە؛ ئەگەر ئىجازەم بەدى پى من دوورە، دەپۆم. زۆر بەئىعتىبار و زۆر بەحورمەت و زۆر بەحىسابى ئاغا ئىجازەى دا و بەپى کرد. چل كەسى دىكەشى بە دودا نارد؛ کوتى: بىرۆن پاش و پىشى لى بگرن؛ بەلام زۆرى لى نىزىك مەپۆن، نەوۋەكو كابرا لاپى بى، بەكەلەكە رەشى خۆشناويدا نەروا.

ئەوۋە دوۋ سوارەكە ھاتن، توۋشى سەعيدى بوون، ئەگەر تەمەشايان کرد، دىتيان جارى خەلۋارىك گل لە ژىر سمى ئەسپى سەعيدى دەرەپەپى دەچى بۆ حەوای. كوتيان: بۆ ئەوۋە لەوئى راوۋەستان. بانگيان کرد:

سوارەكەى سوار بووى لە ولاغىكى دەلتى شىمقارە و بازى برسپىيە و لە نىچىر دەگەپى

حەيفە لە دونيايەدا لە ناخافل پياۋى شوجاع و رەشىد بکەۋىتە شەپى و لەسەر خوانى زىن ۋەرگەپى

پىشەت و ئەجەل ھەمىشە لەسەر پۆجى بنى ئادەم دەگەپى.

سوارەكەى تەدارەك و چەك و ئەسپ و مەرکەب تەواۋە

خەنجەرى دەسك نىرۋى پازارى عەسلە جەۋھەر پىزىت لە كەلەكەى چەپەى ناۋە

قەرەبىنايەكى گەرۈ رەشى داۋدى پەپۈلە نىشانى كە ماھى بەحرىت لە دەسكى
ناۋە

وشىار بە! بە سەھوۋ مەچۆ! رەبى بەدوۋر بى لە دەرد و لە بەلایە، لە كىشە و
سەدەمەي كەلەكە رەشى خۆشناۋە!

بەخۇلاي عەزىزم خەبەرى ئاخىرىت بدەينى: كەلەكە رەشى بازخانەي خۆشناۋىت لى
گىراۋە

ھەموۋى دەللى شىرە و لەسەر نىچىرى پراۋەستاۋە

چاۋەرەيتى تۆن، ئەۋە خەبەرى ئەسەھىمان بە تۆ داۋە.

بەۋىدا كەس ناتوانى بكا ھاتوچۆ

ھەيفە پىياۋى ۋەك تۆ، لە مەيدان دەردەكا گۆ

ھەرۆ، بېرۆ، دايك بۆت نەكا پۆرۆ.

سەرکەۋتوۋ بى، دانەنىشى بە شەرمەزارى

ئاگاي لە تۆ بى پادشاي پەرۋەردگارى

دايك لەسەر مەيتى تۆ نەكاتەۋە گريان و زارى.

سەعيد ئەگەر ھاتە پىشى لىيان، كابرا سەلمىنەۋە؛ سامەكەي وابوۋ.

كوتيان: بەۋىدا مەرۆ، رىت لى گىراۋە!

۱۲۷

سەعيد كوتى: ۋەللەھى ئەۋ دىنيا رووناكەم بەبى غىرەتى ناۋى

ئەۋ شۆرەتە بلادەبىتەۋە، دەللىن: سەعيد نەيوپرا بېۋا بەزىنۋى بازخانەدا و

بەكەلەكە رەشى دەخۇشناۋى

ۋەللەھى من لە دلى خۆي ناكەمەۋە بە ناسۆر و بە فەكرى

ھەۋ سەد كەس كامەرى ئەگەر پىگا بە پىياۋى بگرى

دىارە ھىچ بە بى عومرى خوداي تەعالا ناكرى

ئەۋى ۋە سەرت بى، دەبى بىتو رابىرى

ئەۋى خودا نەيكوزى بەبى ئەجەل نامرى.

ئەو سەئید خۆی گورج دەکرد و دەهاویشته سەر پێشی کەوانی دوو تیری قەرە
خۆراسانی پەپوولە نیشانە

ئەگەر ئاوازیان بێ، پلنگ گۆیی لە دەنگی بێ، خەوی هەراسانە
سەئید تیرەندازە، ماسی ناتوانی بپوا لەبەر تیری لە شەپۆلی دەبەحرانە
ئەو خۆی دەسپارد بە پادشای پەرەردگار و بەسویحانە
دەيگوت: پیاو نابێ بترسی رۆحی خۆی پکا پونھانە.

دوو سەعات لە شەوێ چوو بوو؛ چونکی فینک بوو، شەو بە سەر دەستاندا هاتبوو،
مابووێ وەکو ئێرە و وسووکەند، هەستیان کرد، ئەو کوتیان هات، وشیار بن!
لێی دەبوونەو ئەو بەرەوبەرە

کەسێک لە خەڵکی بکا قەتڵ و قەستە سەرە
خودا بێ بەشی کا لە بەهەشت و لە ئاوی کەوسەرە
ئەو هەموو لە خۆیان دەدا تانووت و غیرەت و حونەرە
دەیانگوت: بۆ ئەو کابرایە نابێ ئەو ئەسپ و تەدارەک و شیر و خەنجەرە
قابیلی کا حەسەنی دزەیه، دایمە ساحیبی حەو سەد عەمر بەر و خزمەتکار و
نۆکەرە.

کابراکانیش سەئیدیان وشیار و خەبەردار کر بۆو.
سەئید دەیزانی پێی لێ گیراوه
ئەگەر نەرمە ئاوەزەنگێکی بۆ بۆری دەهێناوه
زۆر کەس دەيگوت: بۆر بە بال فری، هێندیکیش دەیانگوت: ئەو جیگای کۆلکە
بزمارە لە عەرزی ماوه

دەنگیان دا، ئەو بەرەو بەری لێ گیراوه
لە شانی راستە سەئید ئەگەر تیروکەوانی دادەمالی و لەسەر پانی دادەناوه
دەنگی بۆری دەدا و قاژە ی تیری سەر بەپەیکانی دەبۆوە بلآوه
یەک بە یەکی دەگوت: ئەو دەنگی هەوری عاسمانی بوو! هێندیکیش دەیانگوت:
نەخێر، بەحرە شەپۆلیان لێک داوه
ئەو دوژمنە ی لە پێشی پێی گرتبوو، لە پێشەوہ راوهستاوه

تیریکی لهب سورخی شازده مشتیی عوقاب رهنکی له سنگی ددهاوه
 ئهوی ئاوهژوو دهکردهوه، له میژه له ههو سالان راست بۆتهوه و ژيانی پێ نهماوه
 ئهگەر که لاکێ کهوت، ئهوه کابرا ریگای بۆ بهرداوه
 هیندیک دهیانگوت: ههوره بروسکه بوو. عاقلمهندان کوتیان: ئهوی ئهو کابرایه بۆ
 کوژراوه؟

کابرا که کهوته عهرزی، کوژرا، سهریان لێ شیوا، دهستیان لێ تیکهڵ بوو،
 هۆشیان نهما. سهعید به نیتوانیادا، به سهر زگیاندا، هات و پابرد؛ خۆی
 دهربازکرد.

هیندیک تیک هالاوه، هیندیک لاقی راستهی شکاوه
 پیاویکی زۆر موعته به ریشیان لێ کوژراوه
 سهعید زۆر دوور کهوتبۆوه، ئهگەر به شانی راستهیدا ئاوپێکی ددهاوه
 داد و فیغانه، هیندیک دهیانگوت: باب، ئهوه سواره ی غهیبی بوو. هیندیکیش
 دهگریان، دهیانگوت: خودا فەتح و زهفهری وه دهستمان نهداوه.

١٢٨

خودای عهرز و عاسمانی
 حاکمی حوکماتی ههر تۆی، کهس به سوپرت نازانی
 کهسێک موعته بهری کهی، به تانجه و به دیوانی
 کهسێک تۆ زه لیلی کهی، دهچیته زه لیل خانی
 موقه دهر ههر به دهستی تۆن، ئه ی جاندهری بێ جانی
 جا ئهوه سهعید موسافه رهی کهوته خاکی ئێرانی.
 ئهوه هاتهوه ئێرانی.

سهعید ئهگەر گه یشته ئێرانی و بای خاک و نیشتمان له سهری ددهاوه
 دهستی راستهی له سهر جلهوه و دهستی چهپهی ده که له کهی دهناره
 هه ناسهی ساردی له دلی ده هاته دهری و سی هه ناسهی که سکونی ده کیشاوه
 ده یگوت: نیشتمانی ئێران ئاو و هه وای خۆشه، به لام بۆ من بوو به قه باعت و

به شهري و شورپو له سهر پروفیه، ئيران له من تال و توون کراوه

فهقیری هیچ نییه، بۆ پیاوان نابیتته بهند و عهیب و باوه

ئه ماما گرتیه کی زۆر قورس و به زحمه تم له دلیدا ماوه

خه لکی سهرزه نیشتم دهکهن، دهلین: به سهر و سواری دهلینی پۆسته مه و خولقاوه

ئه گهر ئه و پیاوهی، ئه دی بۆ دایک و بابت به قهرزداري و به شه رمه رازی به جی ماوه؟

تانووتی خه لکی ناخۆشته له وهی ئه گهر پیاو پۆی برژی بیناهێ هه رتک چاوه

ئیسنا دووره، سه رحه دی ئیرانه، زۆرم بۆ مه رگه وهی و ته رگه وهی ماوه.

سه عید فکری کرد و گنجی خسته وه نیو چاوانی

خودایه له کێ ئهن بېم به میوانی؟

فکرم بیتته وه به ری و به بۆری گول گولی بگرم مه نزل و وچانی

چۆن من له ئیراندا نیمه خاترجه می و ئیتمینانی.

ئه وه بۆری راگرتبوو، فکری ده کرد، بۆر ده سوورا، ده که وته وه سمکۆلی

سینگی دهستی به تهکاندان کرد وهکو چاوهش بوکتی دههۆلی

سه عید کوتی: جیگای من کویتیه؟ دهچمه مالی فهتحه خان، میوان ده بلم له دزه

دۆلی.

ئه ما با رۆژ راببری، شه و بیتته وه سهر دهستانه

خودا وهندی میری مه زن ئه گهر پیتی بگری قه رار و مه کانه

شه ورۆ چاکتره، شه و قه لای میردانه

ئیرانی رهشیدن، هه میشه روو حیان له سهر دهستانه

هه مووی ساحیبی شیر و تیر و خه نجه ری قه ره خۆراسانه

هه مووی نومایش بازن له شیري قابیل و دهستیان به تیغ و په یکانه

نه بادا که سیک له من که وت بیتته قسان و راپۆرت دانه

ساحیب دوزمنم، پیاو نابێ بکاته وه ئیعتیار و متمانه

ده بی له پۆزی خۆشیدا پیاو بترسی له و پۆزه ی ئه گهر باسی سهر و لیقه و مانه

چونکی به ته دارهک و ئه سپاب دهلین: پۆله یه له زهمانه

نه وه کو پټم تال بکهن گهروو، بټمه سهر حالاتی کوشتن و بلټن: پرووحي دانا
چومکی تا نه کوژریم و تنم نه به نه وه بو گور و گورخانه
هیچ کس نابی سوارى بوری بی و پتی بیری مه نزل و مه کانه
ئهن ساحتب دوژمنم، بویه سهرى خوّم هه لگرت و به جیم هیشت خاکی ئهو
ئیرانه.

۱۲۹

هه چ کس تووشی ده بوو، ده یانگوت: ئه وه سه عید ته رگه وه پیه.
ده یانگوت: ئه و ته داره ک و ئه سپابه ی له کوئی هیناوه؟ کس زه فهر به و
هه ژدیهایه ی نابا. ئه وه سه عید به پوژ نه هات، شهوئ تووشی دوژمن یان
دوست بی قهیدی نییه.
ئه گهر له بوری توند ده کرد لغاو و ده سکه و ساره
جار جار به نهرمه ده پویی و جار جار ده هاته وه به ویلغار
هیندیک ده یانگوت: ئه وه په رنده یه و بالداره
هیندیکیش ده یانگوت: نه خیر ولاغه که ی زور قابیله، ئه و سواره جگه رداره.
به لکو دوو سه عاتی شه و مابوو، سه عید به کو و ته رازووی عاسمانی^(۴۸) به هه وای
شه ویتی ده زانی
ئه وه سهری ولاغی راده گرت له ده رکی فه ته خانی
نوکه ر و خزمه تکار و قهره ول ئه گهر وایان زانی
ده یانگوت: بابی خوّم ئیستا شه وى ماوه
ئه تو پیاوت کوشتووه یانه لیت قه و ماوه؟
به و نیوه شه وى په نات بو ده رکی فه ته به گی هیناوه
ده یگوت: بابم! نه پیاوم کوشتووه و نه هیچ تاوانیکم هیه له سهر شانی
ده بی پیاو پروانیته قسمه تی په روهردگار و پادشای په بیانی
ئهن له فه ته به گ داده به زم به میوانی.
سه عید راوه ستا. کوتیان: باب، خه بهر ده دهین فه ته به گی

تایه‌فهی خانی موکری - ئه‌وه له تایه‌فهی خان و خانه‌وده‌لی دمدمه - له خه‌وتیان هه‌ستاند.

١٣٠.

فه‌ت‌حه به‌گ پیاوێکی عاقل و وشیاره

ده‌یگوت: ئیستا شه‌و زووه، خۆ به هه‌وای عاسمانی را دیاره

چ قه‌وماوه؟ له کێ به‌ر بووه ئاگر و ناره؟

کێ تالان کراوه و کێ هیناویه‌تی هاواره؟

پێم وایه ده‌وره‌ی دزه دراوه به‌بیست و دوو هه‌زار سواره

کو‌تیا‌ن: ئا‌غا! میوانێک له‌به‌ر ده‌رکێیه ده‌لێی فه‌رامه‌رزه له‌سه‌ر دوو راسته‌ی پ‌ک‌ت‌ف‌ی
راوه‌ستاوه

سمی و لا‌غی زێره، به‌و شه‌وه بریقه‌ی ده‌داوه

ل‌غاوی فه‌ره‌نتیه، زۆر په‌نگینه سه‌قاو^(٤٩) و ده‌ست و ل‌غاوه

وه‌زیه‌ی قه‌ره‌وله، وه‌زیه‌ی خۆمان به‌جێ هیناوه

نمه‌ک خۆرین، خه‌به‌رمان به‌ ئا‌غایه چه‌له‌نگ داوه

سوار له‌سه‌ر فه‌رمایشت و قسه‌ی تۆ راوه‌ستاوه.

جا کو‌تی: پیاو میوانی بێ ده‌بوو ده‌ست‌به‌جێ ده‌رکی دیوه‌خانی بۆ بکه‌نه‌وه.
کو‌تیا‌ن: کابرایه‌کی وانیه‌ پیاو بو‌یرێ ته‌مه‌شای نیو چاوانی بکا. فه‌ت‌حه به‌گ
سه‌عیدی چاک ده‌ناسی، به‌مندالی پێکه‌وه گه‌وره ببوون. ده‌ست‌به‌جێ ده‌رکی وه‌تا‌غی
ده‌ر‌تیا‌ن بۆ کرده‌وه. سه‌عید و لا‌غه‌که‌ی له‌ نیوه‌راستی هه‌ساری فه‌ت‌حه به‌گی پا‌گرت،
کو‌تی:

ئا‌غای چه‌له‌نگ له‌ خه‌وت‌دا ماوه یان له‌ خه‌وتی هه‌ستاوه؟

کو‌تیا‌ن: هه‌چی تۆ به‌فرمووی سازه، په‌زیرایی، قه‌لیان و قاوه

کو‌تی: کارم به‌وه نییه، هه‌ز ده‌که‌م ئا‌غا ب‌بینم به‌ دوو چاوه

ده‌نگ له‌ قه‌ل‌درمان و پلیکان و پا‌گیر^(٥٠) ده‌هات، ئه‌وه فه‌ت‌حه به‌گ له‌ هه‌ساری
راوه‌ستاوه.

ئەگەر چاکی تەماشە کرد، دی سوارچیکی بە زین
مەگەر چارچیکی لە جاران کاکە مەمی وادیی، ئەگەر دەروویی بۆ جزیی بۆ دیتنی
خاتوو زین

بیست و یەک پەرپەیی ئالەتی جەنگی وەکو کۆتر لە قەد و بالایی کەرۆشکەیان
دەکرد و دەفرین

خەنجەری دەم پەشی دەسک نێروویی، دەلێی تازە هاتۆتە دەری لە برین

پیاوچیکی جوان چاک بەنەزاکەت و ئارامگای گرتوو وەکو

برزووی شیر هەژدەر ئەگەر هاتوو وەختی داواوی و سەر غەزەین

رەبی دەم پەشی هەژدەر قەفی لە شانی دایە؛ کەسێک چەپ بدوێ، دیتە سەر پۆژی
خوێن پڕین.

ئەو دەستبەجێ فەتخە بەگ دەنگی نۆکەرانی دا، کوتی: سەر و لەبەر داو،
سەهووتان کردوو

دەلێی بێ عاقلن، خزمەتو نەکردوو

بۆ و لاغ و لە میوانی بەرپێز وەر نەگرتوو؟

کوتیان: وەللا لە تۆی پرسیو و داوای تۆی کردوو.

دەستبەجێ چرا و رووناکییان هێنا حەساری

نیو چاوانی سەعید خوێنی لێ دەباری.

رووناکیی پەیدا بوو، ئەو پەر ئەو پەر، بە فەنەر و چرا

لێک ئاشکرا دەبێ دۆست لەگەڵ دۆزما.

فەتخە بەگ دەستبەجێ ناسی، زانی ئەو سەعید مەرگەو پەییە

دەستی دەنا لە نیو دەستی و دەمی لە نیو دەمی

دەگوت: یا خولە بەخێرێتێوە سوارەکی ئازا و پەشید و غوربەتییه!

زۆر لە میژە سەعید لە پیش چاوی من دیار نییه

ئەو مەلەبەندەم دەدی بەو پیرانی و بەخامووشی و بەچۆلییه

چومکە دەنگی رکێف و ئاوازی تیری سەعیدی دە سەلە دیار نییه.

جا ئەو مولاقاتى ئىكترىيان كرد. ولاغەكەى بە فەتە بەگ ئەسپارد، تاقەتى كەن. بۆ خۆى پۆى بۆ سەرئ، قسە و گوفتوگۆ ھەچى بوو كرا. مەحرەمانە پرسىارى دايك و بابى لى كرد. ئەویش مىنگاندی و قسەى نەرمە نەرمەى كرد، كوتى: ئىنتىھا خانووھەشى فروشت، كەسكى خولا تىرى نەكا بە عەبدى تىر نابى. سەعید بەو قسانە نارەحت بوو، كوتى:

ئاغا! بۆ چت سەر داخستووھ؟ ھەلئە چاوه
 پىم وایە بايە شاھەك غىرەت لە كەللەى ئىرانىياندا نەماوه
 پیاو ئەگەر فەقىر بوو، عاقلئى ناقيسە و ناتەواوه
 بەرەببى كابەى ئەو خانووھ نە كرىنى ھەيە و نە فروشراوه
 ئەو ھەقە دەستىنم بزانم بابى من بۆ دەرکراوه؟
 ھەلئەت كوتووایە: سەعید مردووھ و لە دونیايەدا نەماوه
 كىيە ئەو كابرايە، ئەو خریدارە؟
 دەرى كردووھ ئەو پیرە و ئەو ھەزارە
 نەیزانیوھ زەھلە چەشمى كورئى قاتلئى ھەزار سوارە؟
 فەرموو ئەلەان مەعمورئى دە سەر كە، بۆى بنیرە پوول و پارە
 بە چەندئى كرىوھ، بیدەيە پوول بە حیسابى و بە ژومارە
 ئەمن ناچمەوھ تا دايك و بابم لە خانوبەرەى خۆياندا نەگرنەوھ وچان و قەرارە
 قەستەم بەوھى كەم ئەگەر پەرورەدگارە
 بیست سەعاتئى مۆلەتە، نابى ببى بەبیست و چوارە
 بۆ ھەچ كەسك بلئىن: پیرە و ھەزارە و فەقىرە و ئىختیارە
 دەبى دەرى بكەن و دابنىشئى لە كووچان، كەنار بە؟
 ئەوھ دەست بەجئى فەتە بەگ مەعمورئى دە سەر كابراى دەگرد و سەعیدیش
 پوولئى بۆ دەنارد.

پیاویكى ردئىن سبى دەنارد زۆر بەشەرت و بەعاقل و بەئەركانى

ره‌بی ئەمن رووحم له دنیا‌یه‌دا ببیت‌هوه فانی
 بۆ دایک و بابی دهنارد تهناردک و پێ و شوێن و حیسابی زینده‌گانی
 مهنموور به، دایان مهنزیننه‌وه، مهنه‌له‌ دایک و بابی من به هاتنه‌وه‌ی من بزانی
 بالا پۆش و بژیوه و تهناردمکیان ههنموو بۆ جیبه‌جێ که وه‌کو ده‌وری ده‌ورانی
 ئەمن ناتوانم بچمه‌وه به خه‌جاله‌تی و به که‌سری شانی
 ئەمن ره‌بی رووحم نه‌می‌نێ، بچێ به بادی فه‌نا و ببیت‌هوه فانی
 دایک و بابم دابنیشتن به بی پێ و و شوێن و چاو له ده‌ست و سه‌ره‌له‌به‌ر و به‌بی
 زینده‌گانی
 خولا ئەو کورهبان لێ بستینێ ئەگهر دیت‌هوه پۆژی شه‌ر و مهنعه‌که و خوین پهرانی
 دوژمن بێ رووچه، ده‌ترسێ له رووحم، نامینێ گیانی
 ئەمن هه‌یچ ناترسم له پۆژی کوشتن و باسی سه‌ر و دل هه‌شانی.

١٣٢

ئەوه پوولی کابرای نارده‌وه ته‌واو. بۆ پاخهر و بۆ پۆشاک پوولی بۆ به‌پێ کردن.
 کوتی: ئەمن به‌و جوژه‌ی ناتوانم بچمه‌وه کن دایک و بابم. فه‌تحه به‌گ ناردی که‌یخودا
 و پدین سپی هاتن. سه‌عید ده‌ شه‌و له ماله‌ فه‌تحه به‌گی دزه‌ی دۆلێ بوو. فه‌تحه به‌گ
 له تایه‌فه‌ی خان و خانی له‌ب زێرین بوو. هه‌یچ که‌س نه‌یده‌زانی ئەگهر سه‌عید
 هاتوته‌وه. که‌س خه‌به‌ردار نه‌بوو. کابرا خانووه‌که‌ی چۆل کرد ده‌ستبه‌جێ، کوتی:
 ده‌بی بینه‌وه خانووی خوێتان. بره‌یاننه‌وه خانووی خوێان. که‌س باسی سه‌عیدی له
 کن نه‌کردن. بابه‌که‌ی شه‌وی ئەوه به‌ ژنه‌که‌ی گوت، کوتی:

چیه‌؟ له دنیا‌یه‌دا چ قه‌وماوه؟

ئەو چاکه‌یه له‌گه‌ڵ من و تو کراوه

عه‌جایب ماوم خه‌لکی ئەو زه‌مانه نییانه ئەو غیره‌ت و هه‌نگاوه

خو پۆژی قیامه‌ت نییه، که‌س نه‌یگوت: پۆژ که‌راوه

ئەدی بۆ که‌س نالێ: مهنمووری باری ته‌عالا، مهنسووری هه‌للوجه و کێو په‌رپه

کراوه

له كه سڼ نه بېستوهه بلّی: ئیسرافیل نه فخی سووری لی داوه
 له كه سڼ نه بېستوهه بلّین: ئاخري زه مانه و خودا دنيای تیک داوه
 کی نهو ئیسرافحی و به شارحتی و خوشییهی به سهری پیری بو ئیمه داناهه؟
 نهوه ژنه که هی جوابی ده داته وه، ده لی:

وهکو من تیی بگم، سویندت بو دهخوم به خودای عرز و عاسمانی
 کهس له دنیایه دا نییه نه گهر وا مال و بژیوه بو من و تو دانی
 بمانخاته وه سهر ئیسرافحی و ژیانی سالی سالانی

نه من خه ونم دیوه، نه گهر بیتو تو لیم وهرگری و به و قسه یه بزانی
 خاترجم به میوه ی به هه شت، رو له که هی به رد لائم، هاتوته وه خاکی ئیرانی
 دهنه هیچ کهس نه بوو بلّی: نه وانه بوچی دهر به دهرن، سهر گهر دانه،
 ماونه ته وه له کووچه و کو لانی

نهو کاره زوری پی داده وئ، یه گجار به عینوان و شهرته
 بوئی سه عیدیم له بهر دهماری دئ، پیم وایه نهوه کاری شیري زهرده
 دهنه له دلی پیاوی لاناچی به بیگانه نهو خه م و پریشانی و دهرده.
 ری و وشوینی وا بو دامه زرانندن، نه گهر سیسهد سواریان لی دابه زئی به خه یالیان
 دانه یه.

۱۳۳

جا سه عید به فتهحه به کی گوت: دهوران دهورانه، ههر دهمه ی دهوری خوی دیاره
 دهبی نه تو بو من ساز که ی به حیساب و به ژماره
 با نه لّین: سه عید کابرایه کی شهرمه زار و بی کاره و بی چاره
 دهبی له گه ل نه من بی سه د پیاده و سواره
 تا بجمه وه کن نهو باب به پیره ی ئیختیاره.
 فتهحه به گ دلی سه عید ناتوانی بشکیني
 نهوه سواری ساز کردن، هه مووی رهمخت^(۵۱) بو سنگی ولاغی دیني
 هه مووی شیرنه سهر و سواری و تنگ و پشتیني

ھەمووی قاقوم و خەز بەسەر شانیدا دینى
 ھوكمى فەتھە بەگە، ئەگەر بۇ خۆشى ھىندەى سوار نەبى، ئازايە
 رەشىدە، لەبەر حورمەتى سەعید لە ورمىو خەلكى دینى
 بەجورىك ئەو سوارانە ساز دەكا و دەیان پازىنى.
 سوارەى ساز كردن، پراوہستان تاق و جووت
 دەتگوت ئەو پۆژەيە ئەگەر پۆستەم دەچووہ سەر بەحرى كاسە پروود.
 ئەوہ ھەوت سوار پىشەكى پۆين، خەبەريان دا كوتيان: فەتھە بەگولئ
 ميوانە. دايكەكەشى ھەر دەيگوت: بۆنى سەعیدی دئ
 ئەھلى تەرگەوہر و مەرگەوہر دەيانگوت: كۆمەگ بەعەزىز بەگ بكەين، پيرە و
 ئىختيارە

خزمەتى پى ناكرى ئەگەر ميوانى ببى سەد سوارە
 فەتھە بەگ پياوئكى رەشىد و دەستپۆيى و جگەردارە
 لە مەملەكەتى ئىمەدا نىوى لە ھەموو عالەم را ديارە.
 ئەوہ شەك و بەرخ و جووانەگا، ئەگەر وایان زانى
 پرايان دەگرت بۇ و پۆژەى كە سواران دین بەميوانى.
 كووچە ئاوپرژین كراون، خەلكى ھەر چاوپرپىيە
 فەتھە بەگ زۆر دەستپۆيىوہ و ھوكمى پادشای ئىرانى پىيە
 با لىي خەجالەت نەبين، بزانین كارى بە كىيە؟
 ولاغان زین كەن، لەگەلمان نەبى كوپ و كالە
 وەختى حورمەت و بەپىرەوہ چوون و ئىستىقبالە.

۱۳۴

ئەوہ خویان ساز كرد بەپىرىيەوہ بىن. فەتھە بەگ بە سەعیدی گوت: دەبى ئەتقوہ
 پىش كەوى. سەعید پياوئكى دپودار بوو، خەلك لىي دەترسان. چومكى كەسش
 پياوى وای نەدیبوو لە ئىرانیدا بەو تەدارەكەوہ. سەعید دەيگوت:
 لە دلئى من گەپئ چەندى لە ھىشە و چەندى لە ژانە و چەندى لە ھاوار ھاوارە

ئەمن خىرىكى زۆرم بۆ تۆ کرد و بەتۆم ھەيە متمانە و ئىعتىبارە
 ھەوئەلەن پشت و پەنای خۆم ھاويشتە بەر ئەو پادشای ئەگەر پەرورەدگارە
 دوايە تەمەنام بۆ بکە، چاکە لە تۆ دەزانم، ئەرى پەردەکەى پير سوارە
 مەخسودم حاسل بى، لىم وەرەگەر پى و لىم تىک نەچى کاروبار و شەرت و قەرارە
 خۆ من دلم زۆر لە ھىش و لە ژانە، تىتى دا دايسى ئاگر و نارە
 کەسک نەمەكى خەلکى لە دەست بدا، لە دنيايە پروسيایە، لە قيامەت شەرمەزارە
 ئەگەر من ھەمە دەسترووى و قسە لە پىشى و ئىختيارە
 ئەو لە مير سىوھدين بەگە، ئەو ئاغای چەلەنگ و بەرپوشوين و بەئىعتىبارە
 ھەتا دەچمەوہ خوداوەندى ميرى مەزن بەدوورى کا لە بەلا و لە گىچەل و لە ئازارە
 چومکە دنيا بۆ پياوى سەدەمەيە و، کەس بەکارى خودا ناباتەوہ چارە
 ئاغای من خۆش زمان و خۆش ئەخلاق و خۆش پەفتارە
 ئاخ چاوم پى بکەوتايەتەوہ. ھەر جاریکە و ئەو جارە
 ھەچ جاریکى ئەگەر پکىفى بۆ بۆرە دادەھىناوہ، گلى لە پاشووى دەردەپەرى
 بەتەغار و بەخولوارە
 ئالەتى جەنگى ئەوبەر ئەوبەر کردووە، دەلىتى ئىجازەى لە لۆھراسپ وەرگرتووە و
 ئەسفەنديارە
 پەبى سەعيد بەدوور بى لە چاوى بەد و لە قسەى خەلکى و دوژمن پىت نەبەنەوہ
 زەفەر و چارە.
 دەپووى و دەگەرپاوہ سەر عالەم، ولاغەکەى ھىند توند بوو کەس دەگەلى دەرنەچوو.
 خەبەريان زانى تەرگەوہرى و مەرگەوہرى، ساباتيان دروست کردبوو لە پىگايە؛ بۆ
 فەتەح بەگ بوو، کەس جارى نەيدەزانی ئەگەر سەعيدى لەگەلە.
 دۆست تا دوژمن ئەگەر سەعيديان دەدى بەو تەرتيبە و بەو ئەرکانە
 دۆست پى خوشحال دەبوو، دوژمن بيناھى نەدەما لە چاوانە
 بۆرە ولاغیکە لە ئىراندا بەنىو و نيشانە
 ھىندىک دەيانگوت: ھەلۆيە! ھىندىکىش دەيانگوت: نەخىر، تەرلانە

ئیدی ئەو قسەپەیان نەکرد بە غایب و بە پونھانە

ئەو چل سوار دەرۆین، خەبەریان دەدا بە دایک و بابانە:

سەعید ھاتەو، سوارەى دەگەلن ئەو بەرەوبەرە

لە پاشى دەرۆن چەند ئاغا و چەند نۆكەرە

فەتھە بەگ بى رووچە و دەستەونەزەرە.

ئەو خەبەریان دانى. دایک و بابەكەى لە خوښىيان حالەت گرتنى، جەزم بوون،
وخت بوو لە خوښىيان شاگەشكە و شادى مەرگ بن. بە جارىك خەلكى داپژانى.

جا ئەو سەعید وە سەرکەوت بۆ ماله بابى.

جا بابى دەگريا و دایكى خوى رادەژىنى

رۆلە! جەرگمان نەماو و خوین دەدەلینى

ئەو كەسى لە پيشدا مرگىنى بۆ ئيمە دىنى

ھەچى لە دللى دايە، بى و ليمان بستىنى.

ئەو خەبەر بەتەواوى خزم و كەس و كار درا. ھەموو كەس خەبەرى زانى. واى لى

ھات ماله بابى سەعید وەك سەحراى مەحشەر. گەورەى عەسر و كەيخودا و ئاغا و

ئەمير لە ئاراپات و لە سووما و برادۆست و لە ھەنارىتوھ ئەو ھاتن بەسەعیدیپەو.

ھىندىك دەيانگوت: مردووھ! ھىندىك دەيانگوت: ماوھ

ھىندىك دەيانگوت: حەيفە بۆ پياوھ شوجاعە، بۆ ئەو پياوھ

خرمەى ئاوزەنگى و دەنگى پكىفى لە ئىرانى نەماوھ.

نەتەويان دەيانگوت: چا بوو، ئيمە عەمرى سەعيدمان ناوئ

رەبى وە سەر دللى كەوتبى تىرى غایب و لە نەكاوئ

ئەگەر سوار دەبوو لە ولاغ و دەكەوتەوھ شەر و لەشكرى دەكردەوھ بلآوھ

دەتگوت وەحشىيە و خودا بەشى وى ترس نەداوھ

ئەوھتى سەعید بووھ لە ھىچ كەس نەترساوھ

ئەلحەملای بى شوینە و بەتلاوھ و نەماوھ

چل شهو سهعيد له ماله بابی بوو؛ فتهحه بهگ و هیندیک لهوئ بوون. نهوی دهچژه
له مالپوه دیاری و شهک و ئهسپابی پپوه دهنارد. دایک و بابهکهی نهگهر سی
سهریان نان خور و خیزان بایه ههتا هه سال پپی بهرئ دهچوون. بهشی ههو سال
دیارییان بۆ هاتبوو. جا له چل شهوهیدا له سهعیدیان پرسى، کوتیان: نهتوون
بووی، رئ و و شوینی تو له گهرمیئ چۆن بووه بۆمان روځ کهوه. سهعيد کوتی:
برادهر! خودا دنیای وا داناوه

گهلیک کهس بهدبهخت دهبی و دهلین: لهسهه پشتی پکیفی فری دراوه
گهلیک کهس ویی دهکهوئ تیری غایب و له نهکاوه
خۆ من نههاتومهوه له ئیرانی بمینمهوه و له نیو دوست و خزى خۆم ببینم کام و
کاوه

میر سیوهدين بهگ ئاغای منه، ئیختیار و حوکم و رپوشوین و زیندهگانی بهمن
داوه

ئهو کهسی ئهمهگی خه لکی له چاودا نهبی، زهلیل بی، پرووناکیی ببری له چاوه
قسه ی راستی: ئهمن بهئامانهتی هاتومهوه، دهزگیرانی شوخ و شهنگم بهجئ ماوه
ئهویش هیچ نییه، قهول و قهراری پیاوهتی و بهئسهحیم به ئاغایهکه بهئعتیار
داوه

ئاوری دایک و بابان زوری بۆ دلی من هیناوه
دهنا ئاغای من له حوکمدا، دهگهل سولتانی رۆمی سیوتکن لهت کراوه
ئهمن هاتمهوه رپوشوین بۆ دایک و بایم دایمهزرتیم، سههرانسوی و چاوهدی و
ئاگا لیوونی ئهوانم وه دهست خزم و قهوم و قاشان^(۵۲) داوه
تازه ههتا بمین مهعتل نابن بۆ پوول و پاره و زیر و دراوه
ئهمن لهسهه سهفهرم، دهپومهوه، چون شههت و شوین و قهرارم داناوه
له دلی من گهرئ چهندی له هیشه و چهندی له ژانه و چهندی له هالاوه
ئهلعان له من وایه له بهحرئ دام و سهعيد لهسهه تهخته پارێک ماوه

پروونا کایم بۆ نییه، ده لێتی دلم حهفس کراوه
 که سێک به زمان درۆزن ده رچی، رهبی وێی که وێ تیری له غایب و له نه کاوه
 ئەمن ههتا سێ پۆژی دی، مه گهر خه به ردار بن، بلین:
 مه له که له وتی عاسمانی قه زای گیان کیشانی بۆ سه عید هیناوه
 دهنا پێ و و شوینی خۆم دامه زران دووه، خودا حافیز، ده گه پیمه وه دوواوه.
 جا ئەوه سه عید ده گه پیته وه.
 ئەوه سه عید له خۆی ده داوه تانوت و حونه ری
 ده سکی خه نجه ری پازاری شینه و دهستی داویشه وه سه ر گۆیه خه نجه ری
 ده یگوت: ولاغی نه دیوی به حری گوی مه قه ستم بۆ بینه ده ری
 پیاو، به ده ست خۆی نییه، نازانی له دنیا به دا تا ده مرێ دا خولا چی به سه ری.
 له دای و بابانم وه رگرتوه ئازادییه
 دایم پێی کوتووم: حه لالت بی شیریکه سپیه
 بابم کوتی: ئازاد به! هیچ ئەمه گم له سه ر تو نییه
 خودا حافیز! کاری دیکه م له مه رگه وه ر و ته رگه وه ر نییه.

۱۳۶

ماله کا حه سه نی دزه یی ئەو غه ره زه یان له سه عیدی هه لگرت، کوتیان: ئەوه
 کا براهی کی یاغیه. هه چ فه سلێکی ئەگه هاته وه، ئەو کا براهی ده بی بکوژی. جا
 رێوشوینی خویان دامه زران، کوتیان:
 خوینی خۆمانی لێ ده ستینیه وه.
 ئیدی لازم ناکا ئەو گو فتو گۆیه
 له باله کان را قه ره سو ران گرتوویه تی هه تا ده چیته وه دۆلی هه لشو یه
 ئەگه ر سه عید بزانی، ئەوه هه مووی قاتلی روو حی تویه
 هه چی پیاوی ره شید و یه کان یه کانی
 هه مووی چاوه رپێن، گیراون کێو و شا خانی
 رێگا نییه که سی پێدا بپروا تا ده چیته وه ولاتی شاره بانی

سه عید ده هات هتا ده گه یشته وه سه رحه دی گهرمپن و کویتسانی
 ره شمال و چادر و چیغیکی زور هه لدرابوو، نه وه سمایل عوزترین، سه عید ده چوو
 کن وان به میوانی
 چومکی ده بی شارباژیر بفرۆشی، بیده یه وه له قیمه تی ئه سپ و نال و پرمبی
 نیوشانی

ده سته بجی پیاوی تیگه یشتوو، چون له عیراقی نه و قسه یان بیستبوو، ده یان زانی
 کوتیان: پیاو نابی غه یانه ت بکا ده گه ل میوانی
 نه وه بی خه به ره کابرای کویتسانی، با بۆی ئاشکرا که ین قسه ی مه خفی و نیانی.
 پتیا ن گوت: براله! له هه ریریه وه هتا دیته وه ولاتی باله ک و خو شنا وه
 سه رحه ده مووی قه ره و ل و ته ته ر و له شکری لی را وه سته وه
 کا حه سه نی دزه چه ند که سی لی هه لدر درا وه و لی کوژرا وه
 نه و نیوونیشانه ی نه گه ر کو توویانه، ده لی: کابرایه ک سواری بو وه، لاقی له ئاو زه نگی
 نا وه

شیره، به هیچ که سی به رنا گیر ی و به که سی به ر نه گیرا وه
 به و نیو و نیشانه نه تو ی، ده نا که سی کی دیکه مان نه دیوه وا ئازا و ره شید بی،
 به عومری خودای وا خو لقا وه

نه و نه سپه ی نه گه ر تو ی سواری بو ی، که س نه دیوه؛ بابیش بۆ کوپی نه گیزا وه
 به رۆژیک ده لێن: پتی حه وت رۆژ ده روا، ته نافی عه رزی بۆ کیشرا وه
 با سکی پیا وه تیت له نگ نه بی! دایک رۆ رۆت بۆ نه کا و ده ستی نه گری به هه نا وه
 با ئیمه خه به ریکت بده ینی، با به له د بی، چه ند که س به نا به له دی سه ری لی شیوا وه
 سی سه ت ئاله تی جه نگیت راست و چه پ له خوانی زینی دا وه
 وشیار به! نه بادا پتگات پی بگرن له نه کا وه

مه زوورمان هیچ نییه له و قسه یه دا، خو ئیمه چمان پی نه برا وه
 نه ما حه یفه پیاوی ئازا له دنیا یه که م بن، ره بی لیت نه کوژیته وه نیشانه و نا وه.
 پتیا ن گوت، کوتیان: له شار هه نا وه هتا ده چیته ده ستی هه ریری
 نه وه جو کلی هه مه وه ند و سمیل سپی کامه ری و کا حه سه نی دزه و عاشیره تی

گهرمینی پښگایان لی گرتووی.

مهچو دؤلی هه لښویه

جوکلی هه مه وهند له عمری حه فده ساله یاندا، هیچ کهس لښان ناباته وه گرویه

ئه گهر نیو چاوانیان تیک نا و که چیان کرد برویه

هه رۆ، برۆ، ره بی دایک بو ت نه کا رۆ رۆیه

دایک بو ت دانه نیشی به دهرده داری و به دل برینداری و به دهسته وه ژنویه

سی سه د سوار له سه ر پښگات راوه ستاون، پاکی خاترجه م به قاتلی تویه

سه عید دهیگوت: دلی من زور له هیشه و له ژانه. راناوهستی له بهر نه وی بلیسه

دان و ناسه وری

نه من باوه ریم هیه هیچ پښاتیک به بی قه له می هه ق دهستی ئیلاهی نایه و

رانا بری

نه وی خودا نه یکوژی، به بی ئه جهل خاترجه م به نامری

که سیک نه مرئ، نه و قسه یه له نیو عاشیره تاندا دیتو راده بری

کو تر قه ت نه بو ته ئاوالی سه قری

سه قر درنده یه، خاترجه م به کو تر ده گری

نه من پښگای خوم داوژمه وه پښی کوستانان، سه ری هه وار خدری

جا که سیکی نازایه بی پښگا به سه عیدی بگری

سه عید وه کو شیر هه تا بانگی شه وان دهیگرته وه سانه

دهیگوت: سه قهری شه وی خو شه، شه و قه لای میردانه

شه وی خو شه بلیسه ی تیر و شیر هه لکیشانه

نازانم به و پښاته ی ئه گهر خودای تهعالا له سه ر شانی منه ی دانا.

۱۳۷

هه تیویکی خویری که سه عیدی له پښگایه دیبوو، هات خه بهری به قهره ولان دا،

کو تی:

بو و دنیاو لی شتواوه؟

بۆچى شان و مىلى خۇتەن لە قۇرئى ناوہ؟
 گەورە گەورە و پەر بەسەر و لى ھەلدىرداۋە و لى كۇرۋاۋە
 كابراى قاتلو خوتىنە خوا لە ئىرانى گەپاۋە دواۋە
 ئەو ولاغى ساحىب تارىف ئەلەنەش ھەر لە بنىدا ماۋە
 بە ھەر كەسەك قەرزدار بى، ئەۋە قەرزەكەى بۇ ھىناۋە
 ئىدى كەم بىن و بچن، كەم سوار ئەو بەرە و بەر پابىرى
 كەم تەگبىر و مەسلەھەتى بە خۇپايى بىرى
 بە ھەچ كەس قەرزدارە، بچى قەرزى خۇى لى ۋەربىرى
 ئەگەرچى پىشم وايە بە كەم كەس دەكرى
 بۆچى كابرا ئەگەر بىتو پابىرى
 خاترجەم بە دەست نادا، كوشت و كوشتارىكى زۆر دەكرى.
 ھەتو كوتى: سەعید دى و بىرەدا دەروا.
 تا گەيشتە وى، پىم وايە سى سەعاتى شەۋ ماۋە
 ۋەكو ئاسك ئەۋان لىيان دابەخشىۋە پاۋە
 پاكى حازرە تىرى، لە مالى كەۋانى راست و چەپ پۇناۋە
 پاكى بۆستەى خەنجەرى دەمپەشى قەتلەكرى ترازۋە
 ھەموو چاۋەپىن، ۋەكو پەشمار گەردنىان ھەللىناۋە
 بلىى بەقەت بىژىنگىك عەرز ديار نىيە، پىگا ھەموۋى گىراۋە
 ھەچ كەسەكى ئەۋ كابرايە بىكرى، بلىن تىرى بى پوھمى لە جەرگى داۋە
 ئىمە دەيدەينى قەبالەى ھەوت دى، لە دەشتى ھەرىر و لە ۋلاتەكەى خۇشناۋە.
 ئەۋە سەعید بەسەريان داھات.
 دەنگيان دا: چ كارەى؟ چ كەسى؟ شىتى پەتیارەى عەۋام
 بى عاقلى دىۋانەى عاقل خام
 لە خەلكىت ھەراسان كىردوۋە خەۋ سوبىخ و ئىۋارى ھەتا شام
 نەچى خۇت ھەلبدەيەۋە لە مەملەكەتى خۇت، بلىى: ئەمەن بە

فهتخ و نوسرهت و پهړ بهسهری ژيام
 به ئەندازيکت له بهدەنی بکهين برين و زام
 سهعيد کوتی: بمناسن، ئەمن گوڵی دپله به بام!
 هه چ کهس پږي به سهعيد بگرځي، بهخوځي بلځي: «کوژرام»
 غهلبه غهلبه، بلځسهی تيره له هه موو بهندن و کهناري
 تير وهکو ته رزه ی به هاري بلځسهی ديتو دهباري
 حهيوانه کتوي پتيان نه ماوه ئيسپراحت و هوش و قهراري.
 سهعيد غهدهنگي پياوکوژي له مالي کهواني داناوه
 له بوري توند دهکرد رکيف و چاکی دهکيشا لغاوه
 دهیگوت: پووليکی زورم بهتو داوه
 ئەو پوولم بويه بهتو دا بۆ رۆژيکی غهلهبايي و بلځين: سهعيد لځي قهوماوه
 تاقه سوارتيک به سي سهد کهس پږي لځي گيراوه
 له پيشهوه له بهر بلځسهی غهدهنگي سهعيد زههلهيان دهچوو، رتيگيان بۆ بهرداوه
 له پشتهوه هه چ جاريکی ئەگه ر ئاوري دهداوه
 قيله و قاج تيره ندازی دهکرد و دهنگي غهدهنگ و سهداي بلځسهی کهروهشين
 دهبووه بلاوه
 هينديک دهلځين: رۆژي حهشره و هينديک دهلځين: عاسمان پوخواوه
 هينديک دهلځين: دهولهتي رۆم و فه رهنگستان هيرشيان بۆ يهکتری هيناوه
 ئەگه دهنگي بوري دها هيند بهتاقهت و حه رکهته، سينگي له هه چ کهسيکی
 دهداوه
 مه له کهلهوتي عاسماني له سهر حازره، وا بزانه روجي کيشاوه
 له شکر دادي دادي بوو، چۆن ليک دور بوون و شهو بوو، پياوي بي زههله پتي شل
 دهبوو ههنگاوه
 دهیگوت: ئەمن خۆم بۆ بهکوژ بدهم؟ خو ئەمن چ برام نه کوژراوه
 بهخوداي عيلاجي به کهس ناکرځي، کي ديويه بلځين: سيلاو بهري به پيمه ر گيراوه

پیاوی به غیرت له بهر بلایسه ی تیران نه ی ماوه هیژ و تا قه تی چاوه
 که سیکی خولا نه ی کوژی، هر دهژی، ده لین ماوه
 بو نوژی سبجه ینی، به قه وهی ولاغی شیر خه زالی، سه عید سی مه نزل خه لکی
 ومهر داوه
 له شکریش، زانیان چیان له گه لی پی ناکری، شکسته ی له شکر یه ک و دوو
 دوو گه راوه

رو پویه، گریانه، تابووتیان هیناوه
 هر مه یته له سه حرایه ده گه ری، بویان هیناون تابووت و که ژاوه
 خانم و خاتونان پاکي که زیه یان براوه، خویان ده خمی ناوه
 هیندیک که س ده یانگوت: که س نه یدیه برپا ئو دوژمنه، پیم وایه کوژراوه
 بزنان که لاکي له چ بودریک، له چ بن به ردیك به جی ماوه
 ئیدی نه یان ده زانی سه عید له به رو بوی دوژمنده نه ماوه.
 ئه وه روپی، له دوژمن تی کشا، له ده ست دوژمن چووه ده ری. جا ئو جار ده یگوت:
 په نام وه تو ئه ی باری ته عالوللایه
 ئه وه قودرته ی تویه، قه بولم بووه دوعا و ته مه ننايه
 سی سه د سوار له شه وگوردی من نه گه ر نایه.
 ئه وه ومختیکه روژ له بورجی مونه ووهر ده هاته دهره
 سه عید ته ماشای تیر و که وان و په یکانی ده کرد ده گه ل خه نجه ره
 ئاله تی جه نگی راوه ستان، ده لئی عه مر به ره، ده لئی نوکه ره
 چومکه له نیو سی سه ت سواردا شتوا بوو، هو شی ده هاته وه به ره.
 سه عید مه نزل به مه نزل به شه و و به روژ به بوری کلک به ژه نگاری نه ده گرتنه وه

قه راره

ده یگوت: که سیکی له دونیا یه دا بی قه ول بی و بشکینی ئیعتیباره
 له دنیا یه رووسیایه، له کن خودای شه رمه زاره
 زوو بگه یشتمایه ته وه ئا غایه چه له نگ و به ئیعتیباره.
 ئه وه له گوزهری وان دهرچوو.

میر سیوه‌دین به‌گ هات له مووسلّی میوان بوو. کابرای تاجر شهوئ هات بۆ مولاقاتى. ئەگەر هات، پرسىارى کرد:

ئاغای موعته‌به‌رى سولتان سه‌لیم داخولاً له مه‌نزلّی ماوه؟
هه‌شتا نوکەرى خه‌نجەریان دەسک بازاره ئەوبەر ئەوبەر پراوه‌ستاوه
هه‌مووی تورمه پۆشه، که‌ولّی قاقومی غەزى به‌ سه‌ر شانى داداوه
ده‌یانگوت: بابم! چ کارت به‌ئاغای میر سیوه‌دین به‌گه؟ مه‌جلیس گهرمه، دوو سه‌د
که‌سى به‌گله‌ربه‌گى و په‌ر به‌سه‌ر و یه‌که یه‌که له مه‌جلیسّی داناوه
مه‌علووم نییه پینگای تۆ ببی، بۆ تۆ ببی پوخسه‌ت و هه‌نگاوه
تاجر ده‌ خه‌یالّی ئەوه‌دا بوو، دوو قه‌ده‌م به‌ره‌و پاش گه‌پراوه
ئاغای میر سیوه‌دین به‌گ سه‌رى له پ‌قومی په‌نجه‌ره‌ی حوکمه‌ت و پ‌تی چاک و
خراپ ده‌رده‌هێناوه

ده‌نگى تاجرى ده‌دا و تاجر ده‌گه‌پراوه
ده‌یگوت: ئیجازه‌ی بده‌ن، پوخسه‌تى هه‌یه، له دووم ده‌نارد، چومکه کارم زۆر له کن
وی به‌جی ماوه.

ئوه تاجر چووه ژوورئ.
تاجر به‌ عه‌ده‌ب وه‌زیفه‌ی خۆی به‌جی هێناوه
له مه‌جلیس و له ئا‌غایه‌که چه‌له‌نگى ده‌کرده‌وه سلاوه
ئا‌غا، له قابیله‌تى مندا نه‌بوو، نه‌مزانی مه‌جلیس واگیراوه
مه‌جلیست هه‌ر وا گه‌رم بئ، له دونیایه‌دا نه‌تکوژیته‌وه ئیس‌م و ناوه
ده‌ره‌جه‌ت به‌رز بئ، چومکه هه‌یچ که‌س له تۆ ناگریته‌وه ناحه‌زى و زالمى و که‌ست له
کن نه‌بۆته‌وه نابوود و سه‌ر لێشپاوه

میر سیوه‌دین به‌گ پوخسه‌تى ده‌دا، سه‌نده‌لێکیان بۆ تاجر داده‌ناوه.

ئوه میر سیوه‌دین به‌گ پرسىارى له تاجر کرد، کوتی:
عه‌زیزى له دلم! ده‌وران ده‌ورانه، هه‌ر ده‌مى ده‌ورى خۆی دیاره

پیاو ئه‌گەر عاقلی ببی ده‌بی به‌ده‌ور و زهمانه بکاته‌وه پ‌فتاره
 پیاو ده‌بی به‌زهمانه عاقلی بشکیت و پ‌بی بباته‌وه چاره
 هه‌چ که‌سی له پ‌یگایه‌که‌وه چاوه‌پ‌ییه و د‌لی برینداره
 چ فه‌قیر بی، چ عه‌بدال بی، چ ب‌لین: سه‌رداره و موختاره
 هه‌ر که‌سی له د‌لدا خه‌م‌یک قه‌راری گرتووه، چ‌ون قودره‌تی کردگاره
 کابرای کویتستانی ئه‌گەر له کن ئه‌من بوو، دابوومی حوکمه‌ت و سه‌ری ب‌لندی و
 ئیختیاره

له قه‌ننه‌داری ب‌لندم کرد، کردمه‌وه به‌خه‌زنه‌داره
 زۆرم دایه عه‌بو توپ و مه‌جیدی و ئه‌و ز‌یری یه‌که و په‌واجی له بیست و چواره
 خانم و خاتوونان زۆریان دایه دیبانه‌ت و دیاری و پوول و پاره
 کچی فه‌تول‌لاخانی به‌گله‌ربه‌گی، ئه‌گەر دایمه له د‌وای ده‌روا دوو سه‌د پیاده و
 سواره

ئه‌من به‌کوری خۆم دانا، له‌وم کردووه نیکاح و ماره.
 ئه‌و چاکه‌ی من له‌گه‌ل ویم کرد، له‌گه‌ل ه‌یچ که‌س نه‌کراوه
 گول‌خاتر و خون‌چ‌یم له بار به‌های وی داوه
 خون‌چی ئیستا نه‌ژاکاوه، ده‌ستی له سنگ و به‌رۆکی نه‌دراوه
 گول‌خاتر قیমে‌تی به‌ته‌واوی ده‌وله‌تان ناب‌یته‌وه ته‌واوه
 کابرا بی ئه‌مه‌گ بوو، وه‌عه‌دی حه‌وت پ‌وژ ماوه
 پ‌یم وایه، ئ‌یران ج‌یگایه‌کی خۆشه، به‌د ئه‌مه‌گی کرد و ناگه‌ر‌یته‌وه دواوه
 خۆ من خه‌می ه‌یچم نییه، حاسیه خانی شل و مل و سایه گه‌ردنی لی ماره کراوه
 خه‌می پ‌وژی دوایه‌مه، له د‌لم بۆیه بووه به ژان و ه‌یش و به کاوه کاوه
 ئه‌و تاجر زۆر به‌هۆش و به‌فکر و عاقل و به‌ته‌سکین جوابی میر سی‌وه‌مدین به‌گی
 ده‌داوه

ده‌یگوت: حه‌وت پ‌وژان له مووس‌لی بوو، وه‌ل‌لاهی زۆر پ‌یاویکی مه‌رد و په‌شید و
 توز (ه‌٢) پ‌یاوه

به موقه دهری هق دهستی ئیلاهی، سه عید هاتوچۆی منی دهکرد، له کن من دلی
دهحه ساوه

له مووسلیدا بوو به گاله گال و ناله نال و هاوار هاوار و قاوه قاوه
ئه گهر خه بهرمان زانی، گواره و کرمه کی ئایشه خانمیان له بازاری دهگیراوه
کهس قیمه تی پئی نه دهکرا، کهس ئه و پوولهی پئی نه ده بوو ته واوه
ئاغایه چه له نگ عومری درێژ بئی، خودا بیکا بهر قه رار و راوه ستاوه
چون ئه گهر پیاویشی سه خی بئی، ههر بۆ وی ده بیته وه به ناوه
گواره و کرمه کی ئایشه خانمی کری به دوا زده هزار زیتری سکه لیدراوه
ئاما ئاغا پوژتیکی سبه عینی بوو، تازه خه لک بازاریان داناوه
سه عید له منی ده کرده وه سلّاوه

ولاغیکی که حلانی کلک و یال به ژهنگاریان بۆ بازاری ده هیناوه
سه عید ته ماشای دهکرد و ئاهی ساردی له دهروونی هه لده کیشا و ئاخی
هه لده کیشاوه

دهیگوت: ئه من کریاری ئه و ولاغهم، هیچ کهس پئی له ئاوزهنگی ولاغی وا نه ناوه.
چووینه کن کابرا، کوتمان: قیمه تی ولاغت چییه؟
ئه گهر خه لکی قیمه تیان لی دهکرد، دهیگوت: بابم! ئه تو بچۆ بکړه که ته بارگینیکی
که م قیمه تییه

ئه تو قیمه تی ئه و ئه سپهت نییه
ئه و جوان و ئه سپی شیر خه زالییه
له شه وگوردی هه موو که سدا نییه
سه عید لئی پرسى: قیمه تی ولاغت چییه؟
ئه ویش دهیگوت: براله چ کهسى؟ ناتناسم به شوناسییه
نازانم به ئه سه حى نئو و نیشانت چییه

سه عید دهیگوت: ئه لغان لیڤهم و به لام عه سلّم ئیرانییه
کابرا زۆری پئی خووش بوو، دهچوو به بن گوئی، دهیگوت: براله!
پیت بلّیم خه بهری به راستی و به ئه سه حیه:

ئەو ولاغە، عەسل دايكى قەبالەدارى عەرەبىيە

بابى خاترجەم بە ولاغى بەحرىيە

ئەو بەقۇمن بەجى ماو بەمىراتىيە

ناوئىرم وە دەرى خەم، هېچ كەس نەيدىو و ئەمەن دەترسم يان لىم بىستىننەو يان

بىتە سەر پۇژى دزىيە

لىم بىكرە بەدزى و بەمەبخىيە

ئەو ولاغە بۇقۇمن نابى، لە شەوگەردى مندا نىيە

ولاغى وا خاترجەم بە لە ئىران و لە توورانى دا نىيە

دەى فروشم، كەوتومەو سەر پۇژى سەغىربارىيە.

سەعەد دەيگوت: قسەت پكەو ئىزھارە

بەچەندى دەدەى هەتا بۆت بژمىرم زىر و پوول و پارە

دەيگوت: ئاخىرى قىمەتى دووازە هەزارە

ئالا و پىلاو پىدا^(۵۴) نايەتەو بەحىساب و كارە

بلىتى قەت كەمترى نادەم يەك تاقە پارە.

تاجر تەواو و كەمالى بۇ گىراو، كوتى:

ئاغاي چەلەنگ! زەحمەتە ئەو پياو بەشكىنى قەول و قەرارە

يەگجار زۆر لە تۆمەنوو بوو، يەگجار لە هىمەتى تۆمەنتارە

پياوئىكى يەگجار زۆر ئازا و پەشىدە، دەلىتى بەرامبەر بە پۇستەم پراوستانەو

ئەسەفەندىارە

سەفەرەكەى زۆر دوورە، دەنا پياوئىكى زۆر زىنگ و وشيارە

پىم وايە يان سەرى لە بەين دەجى يان دەگەرپتەو، پياوئىكى ساحىب نامووس و

ئىعتىبارە.

جا تاجر تەواو سەرگوزەشتى بۇ گىراو، كوتى: ميوانى ئەو پىرئىزە بوو كە

هەوول جار لە مووسلى كالە و پىتاوى غەربىي لە مالە وان كردهو.

میر سیوهدین بهگ کوتی: دوو خزمه تکارم دهوئی برپا پانه مینئی

هر بهو شهوه شاری مووسلئی بشله قینئی

پیریژن له خهوئی رابیه ریئئی

قه برغم وه عهرزی دهکهوئی ئەگەر پیریژنم بۆ بینئی.

ئەوه چوون پیریژنیان هینا بۆ مه جلیسی.

پیریژن ئەگەر دیتی ئەو حاله

زمانی گیراوه و گهرووی تاله

چون ئەو فهقیره و ئەو عهبداله.

لێیان پرسى بههیدى و بههیمنییه

ئەری دایه پیرهکهی سهر سپیه

بۆ عه به ساوی؟ ریگای ترسی نییه

سووال و جوابکت لى دهکهین، جواب بدهوه به راستی و به ئەسه حیه

ئەگەر درۆ بکهی، دهبینی نه هاتی و به ده بختیه

ئەگەر راستیش برۆی، به ختداری و ریگات ته ره قیه.

جا پیریژن پئی گوت، کوتی: ئاغا! من بئی قابیله تم، پیرم، فه قیرم، قابیله تی ئەوهم نییه

زۆرم بیگوت: ئەتۆ خه زنه داری میر سیوهدین بهگی و زاوای به تایه فهی به گلهر

به گییه

رۆلهی خۆم ئەگەر ئیشتیات له جیگای بلند و بلند په روازییه

جیگای خاسه سی دهم شه تاوانه و چزیره ی به حرییه

جیگای تۆ ماله والیه

چون خودا میر سیوهدین بهگی کردووه به واسیده و له سهر شانی تۆی داناوه

دهستی ته ره قیه.

سه عید کوتی: داپیره! عاقلم له سه رخۆمه، قسه ناپه ریئیم، بلێن: نه خۆشم

پیاویکی به عاقل و فکر و هۆشم

ئەمن خۆم لى ناگۆری، هه مان کابرای شه ربه ت فروشم.

خۆم لى نه گۆراوه، بلىن: پياويكى مەزن و پابردووه
 پىلاوى غەريبىم له ماله تۆ داكه ندووه
 وهكو دايكان ئەتۆ نسحه تى منت كردووه.
 ئەتۆ به منت پيشان دا پىگا و پىفتاره
 ئەتۆ بووى به واسيده، ئەمنت خسته سەر كاروباره
 هەر وه دەزانم ئەو كابرايەم ئەگەر له شانم دابوو مەشكىكى پيش سەدەفى عەسلە
 بولغارە

هەقى ساحيب شەربەتم دەدا ئەگەر دەكه وتمە حيساب و ژومارە
 بەحاله حال پۆژى بۆ من دەماوه سى پاره
 ئەمەگ و خزمەت و نسحه تى تۆ لەبەر چاوى من ديارە.
 ئەويش تەواوى بۆ گىراوه. ئەوه مير نەختىك دلى له عەرزى كهوت، پىي خوش بوو.

١٤٠

سبەينىك ئىستا زووه، بەيانه
 مەجلىسى مىرى گىرا بەمىزان و شەرت و ئەركانه
 ئەوبەرە و بەر ئەوه سەندە لىيان دانا
 مير له كۆنە مووسلى له ماله والى ميوانه
 بوو بەهەرا هەرا و جار كىشان و خەبەردانه
 سەعيديان چاوى پى كهوت، ئەوه خەبەرى گەرا نەوهى سەعيديان بۆ مىرى هينا
 مير كوتى: چومكه بەجىي هيناوه شەرت و قەرار و قەول و ئەركانه
 بەپىريه وه بچن، ئەوه هاتەوه شىرى زەرد له سەفەرى خاكى ئىترانه.
 سەعيد سى كه رەتى تەعزىم دەکرد و سەرى دەكردهوه لاره
 دهىگوت: ئاغايەكه چەلەنگ ئەگەر نەمكاتەوه ئازا و پزگاره
 تاوانبارم، له پۆژى قىامەتیش نامهى عىلاج و چاره
 بەدەستى ئاغا بوو ئەمن دايك و بابم دەر هينا له پۆژه پەشى، دەيانگوت: بابت
 قەرزدارە

کا حەسەنی دزەیی پێگای پێ گرتم، چل و هەشت کەسی کوژراوه و بریندارە
لە ئێرانێ ساحیب دوژمن بووم لەسەر پوفیە خانم، هیچ کەس پێی نەبردم عیلاج و
چارە

ئەو بەحوکمی تۆ بوو، یەگجار زۆرت بەمن دابوو زێر و زێو و پوول و پارە
پیاوی فەقیر، درۆیە ئەگەر بڵێن: پەشیدە و ئازایە و جگەردارە
هەمیشە لە دنیا یەدا سەر لەبەر و خەجالەتبارە
ئەو هاتمەوێ خزمەتی ئاگایە چەلەنگ بەشەرت و شوێن و ئیعتیبار و قەرارە.
جا نازانم پاداشتی چاکەت چلۆن بدەمەوێ؟ پێویستە شەو و پوژ حازری خزمەتت
بم، بڵێن: سەعید خەریکی کەوش دانانە
یان خوێنی خۆم لە پێگای تۆدا برێژم، بەلام بەخولای پێم نادریتەوێ ئەو چاکانە
راوەستاوی، دەست پێیوی بی، کوێر بن لە حاستی تۆ ئەو کەسانە ی دەبن بەشوێر
و شەیتانە

لێت پازی بێ ئەو خودایە ی ئەگەر بە خەلکی دەبەخشێ ئیمانە
پازی بوونی من لە تۆ مابەینی عەرز و عاسمانە.
ئەو میریش بەخێر هاتنیکی زۆری کرد، خەریک بوو زۆر لە مووسڵی بێ! بەلام لە
بەر خۆشی گەڕانەوێ سەعید، کوتی: ساز بن، دەچینەوێ ناسرییە.

١٤١

میر سێوهدین بەگ حەوت کەسی بانگ دەکردن، پیاو ماقوول، ئەوی قسەیان
دەچیتە سەرێ

ئەوانە خەبەر بەرن بۆ ناسرییە و خەبەر بۆ مالتی بەرێ
هاتەوێ ئەو سوارە ی مەتلەبمان بوو لە مەملەکەتی ئێران و لەوی گەورە سەفەرێ
بە حاسیە بڵێن، بەگلەربەگییە، سەری لە یقومی پەنجەرەن بیتیئەتە دەری
ئەمن زۆری لێ پازیم، بەقسە ی کەسی نەکرد، قەراری خۆی برده سەرێ
ئەو کەسە ی مزگینی دەبا، دەیدەنێ پوول و دراو لەگەڵ زێر و گەوهرێ.
ئەو پێش قەرەوڵ خەبەریان هێنا. میریش ئەو سوار بوو، بۆ مالتی هاتەوێ.

ئەگەر قاسىد خەبەرى ھېنا، خۆشحال بوون دۆست ھەتا ھەرەمخانىە
 دوژمن ھاتۆتە سەر پۆژى مردن و پشت شكان و قور پىوانە
 خەلک لە کووچە و دالان خەريکى ەتر و ەبىر و ئاوپرزانە
 ھەم مير سىوھدين بەگ دىتەو، گەورەى ەسر و زەمانە
 ھەم سەعید دىتەو، خەزنەدارە، پیاویکی فەسیح و چازانە
 ئەو ەمير سىوھدين بەگ ئەگەر سوار بوو شەقە دەھات لە پکىف
 و پىکاب و زرينگە زرينگى ئاوزەنگيانە
 دەلىی ئەو پۆژەيە ئەگەر تىک چرژا بوون، شەرى ئىنگلیس و فەرەنگيانە.
 حاسیە گوشادی کردن ئەو دوو چاوە مەستە
 زولفانی کرد بەقەرە سۆران، سەر سپیان پتیاں گوت: کەمبەرەى ئالت توند لە
 پشت مەبەستە.

حاسیە خۆی رازاندەو، ئەو ەمير سىوھدين بەگ ھاتەو.
 دۆستان پتیی خۆشحال بوون و ھەموو لە بەریان کرد بەرگی تازە
 دوژمنان دەیانگوت: ئەو کابرایە ساحیر و سىحربازە

١٤٢

ولاغەكەيان كرده ئىختەرمە، پشتە مالىکیان^(٥٥) پتیی دادا، پشتی و نیرگزی^(٥٦) و
 ملی و ھەتا جونگەى گرت. شەیتانان بە سەعیدیان گوت: ساحیرە! جا کوتیان. چ
 فیلێکی دەگەل بەکەین لە پێش چاوی میری بخەین؟ ئەو کابرایە ساحیب ئىختیار بى،
 ئەمە ناھێلێ. وەسماناغا، جەعفەر اغا، خالنداغا، ھەموو لەسەر سەعید لە مەجلیسی
 میری دەر کرابوون.

جارچی جارى دەکیشا: ولاغیکی ھیناوە، نەكەس ولاغی وای دیو و نە لە بن
 پکىفی ھیچ پادشایەك دایە. تارىفی ولاغەكەيان دەکرد خەلک. ئەو کەسى میر
 ئاخوڕ بوو نیوی ئارەحمان بەگ بوو. مەیتەر نیوی شالى بەگ بوو. مير سىوھدين
 بەگ بۆ کاردارى خۆی مەنسەبى وەر دەگرت. جا مير شەوئى باسى ئەو ولاغەى کرد،
 کوتى: تارىفی ئەو ولاغە دەکەن، ئەگەر بەو ئەندازەيە چاک بى، دیارییەکی چاکى بۆ

هیناوم. ئەمن ئیستا پر بەدل تەمەشام نەکردوو و ئیمتیحانم نەکردوو، دەلێن : پیاو زۆر سوار چاک نەبێ، خۆی لەسەر پشستی راناگرێ؛ هیندە گورج و توند و تۆل و بدەوه. وەکو دەلێن، هیچ موباشیرێک بۆ پادشایان دیاری وای نەبردوو.

پەبی قەتت شل نەبێ هەنگاوه

چاکەیی ئاغازی خۆت تەواو و کەمال داوه

کەسیک بێ ئەمەگ نەبێ، چاکەیی خەڵکی بلێن لە بیر ماوه

ئەو ساحیب ئەرکانە، پەسندە، گەلیک پیاوه

دەلێن: ولاغێکی خال خالی شەمقار پەنگی بۆ من هیناوه

بەمەنزلیک دەروا حەوت مەنزلی تەواوه

نالی زێرە و وردە بزمازی لێ داوه

شیرن ئاوەزەنگی و دەست و پاشوو و لاغوه

دەلێن: ئاسکی لە سەری فریاد و کوێستانان، بەحوکمی ئەو ولاغە دەگەر پراوه

هەر کەس لە ئەندازەی شانی خۆی چاکەیی پێ دەکرێ، ئەو چاکەیی منت داوه.

میر سێوەدین بەگ شانازی پێ کرد بەو ولاغە، بەو دیارییه.

١٤٣

حەوت کەس، هەموو پیاوی گەورە گەورە، لە مەجلیسی میر سێوەدین بەگ دابوون. ماجبیان هەبوو، غایەتی لە قساندا نەبوون، لێ کەوتبوون. میر قەدەغەیی قسەکردنی لەسەریان دانابوو، هەر تەنیا هاتوچۆی مەجلیسییان دەکرد، هەقی قسە و تەگبیریان نەبوو. ئەو حەوت کەسە خەبەر و نەوێ لە جێگایەک ئەوێ شەوێ ئەگەر سەعید هاتبۆوه. کوتیان:

ئێمە ئەگەر وا دابنیشین پەبی نەژین و روحمان بێتەوه فانی

بێ قابیلەت بووین لە کن میر سێوەدین بەگ، ئەمیری حوکمرانی

ئێمە ئەگەر قسە بکەین دەبێتە کەسری شانی

لە قسان ئەگەر هەلبەدینێ، زۆر دەترسین لەوێ ئەگەر بمان بێ زما

بێ کیفایەتی ئێمە دەزانی چییه؟ ئەگەر کەسیکی بزانی

کابرایه کی بئی کیفایه تی سیحربازی ئیرانی
 چ ته گبیریک بکهین نه گهر نه ژی، له پیش چاوی میری بکهوئ،
 به دبه ختی به سهر دابی و روحی ببی فانی؟
 میر نه گهر پرووی له که سیک کرد کاری ته واوه
 کچی به گلهر به گیانی بو وی هیناوه
 ئیمه کیفایه تمان له کن میری نه ماوه
 عومری خویمان له کن وی رابوارد به ئه مینی، سهری خویمان دانا له پیناوه
 ئاغای زهمانه پرده، نه ورۆکه له ئیمه پروخواه.
 جا بابه ته گبیریان لی کرد، کوتیان: کوره به رتیل به رد نهرم دهکا. بنترین له دووی
 ئارهمحمان به گ و شالی به گ. له دوویان ناردن که بین. ئهوانیش مهیته رخانه یان
 به مهیته ران ئه سپارد و هاتن. جا پتییان کوتن، کوتیان: براله! ئیمه خه لکی نه و
 مهمله که تهین و بهو خاک و هه وایه ئیمه گه وره بووین؛ دهبی لایه نگیری یه کتری بین،
 هه موو لایه کمان دهبی ئاگامان له یه کتری بی، له سهر زهره رو زیانی یه کتری نه بین.
 چاکه و خراپه دهروئ له دنیا یه دا، دهبی شین
 ئه لعان ئیمه له کن میری بی قسه و نوتقین، زۆر بی قابیله تین
 هه زار وه ره قه له دنیا یه دا ده گۆرئ، هه ر ده میتن ته وه خودا و عه رز و زهمین
 جا بو ئیمه به نا ره حه تی و ته لخ ئه حوالی بزین؟
 قسێکمان هه یه به مه خفی و به نیانی
 هه زار جار وه سمان به گو ببیت ته وه به قوربانی نیو چاوانی
 کاری واکهین نه گهر هه یچ کهس به سوړی ئیمه نه زانی
 دهره ق به کابرای خه زنه داری ئیرانی.
 به ته گبیری پاکمان کار چلۆن چاک دهبی؟
 نه و کابرایه چۆن له پیش چاوی میر سیوه دین به گ سووک دهبی؟
 ئیختیاری له کن ئاغایه کی دهست روئیوو ساحیب ئیختیار کهم دهبی؟
 کاریکی واکهین خولا ئیقبالئ هه لگړئ له سهر شانئ

میر سیوهدین بهگ دهري بکا له خهزنه خانى
هيندهى بهدهمهوه داوه هيچ كهس به پياو نازانى
بهلكو مير لى نهتهوى بى، بيتهوه سهر پوژى دلپيشانى
دهري بكا، ولاتهكه مان خوش دهبى نهگهر نهو بچيتهوه ئيرانى.
جا بهه موويان تهگيريان كرد، بهرتيليان دا، بهرتيل بهرد نهرم دهكا.

ئارمهمان بهگ زور چازانه

بهتهگير قسيكى دانا

بهرفتار دهلى شهيته

پيرىكى سهت سالانه

دهيگوت: مير نهو ولاغى سهعيد هيناويهتى زورى له بهر دلانه

خاترجه ميش بن كه حالانه

له نيو ولاغاندا شا و نه مير و سولتانه

ولاغى و نيه له مهيتهرخانه.

نيمه كاريكى وا بكهين نهو ولاغ له پيش چاوى ميرى بكهوى

سبهينى زو دى، چاوى پى دهكهوى.

نهگهر له پيش چاوى كهوت، چون پياويكى گهرهيه و نيو گهرهيه، دهلى: نهتو چون
نهتدهزاني نهمن مير سيوهدين بهگم؟ بهبى كيفايهتيت تهمهشا كردم نهو ولاغيت بو
هيناوم.

جغهى بوري هه مووى وهك نيزهى كهيكاس راده وهستا، هينده ولاغىكى قابيل بووا!
ئارمهمان بهگ كوتى: نيمه داروى تى ددهدين تووكى لى بيتهوه، ولاغى بى تووك
ناhez دهنوينى. پاش نهوهى نهمن دهرمانيك دهزانم، بهيتالم؛ سهت سالم عومره. ههر
له مهيتهرخانه بووم؛ له گوچكهى ددهدين، گوچكهى دهپوچيتهوه. دهرمانى
فهنهى(?) له بهدنهى ددهدين، وهكو گورگيكي له رهزى پكهوى واي لى دى. كوتى:
كاريكى واي لى دهكهين له پيش چاوى ميرى بكهوى. ولاغى وا رهنك گروى بى له
قابيلي مير سيوهدين بهگيدا نيه. جا نهو وهختى به سهعيدى دهلى: چون نهتو
نهوت بو من هيناوه؟ لهسهر نهوه دهر بهددر نهبى قهت دهر بهددر نابى.

گامان گرووه هر ههشکهکانی ماوه^(٥٧)، هیندهمان نهماوه.

ئهو قاحبهبابه ئهو مهرکهبی قابیلی ناقیس کرد. یهکێک له وان له مهجلیسی میر سیوه‌دین بهگ بوو. میر سیوه‌دین بهگ کوتی: شاباز بهگ یه‌گجار زۆر سوار چاکه. سبه‌هینی و لاغه‌که‌ی له دهشتی خورمالغی ئیمتیحان ده‌که‌ین. و لاغه‌که له دهشتی خورمالغی بچیته ئهو سه‌ری و بیته‌وه؛ کیفایه‌ته؛ ئیدی زیاتر ئیمتیحانی ناوی. ئهوئ شه‌وی میر سیوه‌دین بهگ له خووشی ئهو و لاغه‌خه‌وی لی نه‌ده‌که‌وت؛ بۆ خووشی چاکی نه‌دی‌بوو.

ئهو چوو بۆ وانی گێراوه، کوتی: سبه‌ینی میر سیوه‌دین بهگ له دهشتی خورمالغی ئه‌سپه‌که‌ی ئیمتیحان ده‌کا. له ده‌ دووا‌زده جی‌گاوه به‌ند و سه‌رچاوه‌یان شکاند. چومکه ره‌لم بوو ئاوه‌که‌ی هه‌ل‌ده‌مزی، که‌س نه‌یزانی ئاوی لی ندراره.

١٤٤

سبه‌ینی ئهو ده‌گیرا مه‌جلیسی میر سیوه‌دین بهگ وه‌ک مه‌جلیسی شاهانه

قاوه و قه‌لیانی مه‌جلیسییان دانا

میر کوتی: ئه‌ورۆ ده‌ستوبرد بکه‌ن، وه‌ختی ئیمتیحانه

بۆ من و لاغیک هاتووه، ده‌لێن: زۆر که‌حلان و ته‌رلانه

به‌ختی من بلنده، ئیشه‌للا له عاسمانه.

سه‌عید ئهو دیارییه‌ی بۆ من هیناوه، زۆر له کن من به‌ئیف‌تیخاره

تاریفی ده‌که‌ن ئی نال و بزمار و سه‌قاو ده‌سکه‌وساره

ده‌لێن: که‌ردنی بلنده، ده‌لێی قه‌فی ره‌شماره

با بچین بۆ ته‌مه‌شا کردنی ئهو و لاغه، چومکه گه‌وره گه‌وره و پیاو ماقوول لیم ده‌که‌نه‌وه سووال و پرسیاره.

جا عه‌زیزه‌که‌ی شیرنم! به‌لانی که‌مه‌وه هه‌شتا که‌س پیاوی گه‌وره گه‌وره و ساحیب خاک و ساحیب ئیختیاری عه‌سر له‌گه‌ل میری هاتن. ئاره‌حمان به‌گ و شالی به‌گیش «وه‌زیفه‌ی» خو‌یان به‌جی هینا بوو. سه‌عیدیش بی‌خه‌بره، چوزانی؟ ماله‌ میری به‌ئه‌مین زانی. شه‌وی و لاغه‌که‌ی له‌وی به‌جی هیشته، نه‌ی برده‌وه مه‌زلی خۆی.

هه شتا کهس پیاوی ساحیب نیشان پراوه ستابوون نه و بهره و بهره
هه موو لیتی جوانه تهنگ و پشتین و بهر و خه نجه ره
پاکی ده لیتی، پوژی لیتقه و مانه و له سه ره سه فهره
میر ده سته جی دای فهرمان و تانوت و حونه ره:
ولاغی به حری و کالک و یال به ژهنگارم بو له مهیترخانه بیتنه دهره
تا شاباز بهگ سواری بی و بزاین به دهشتی خورمالغی ده باته وه زه فهره
ئه گهر هینایانه دهری، پیسته یه که! دهم و لهوس ناحهز و گوئی هه لقرچاو! ئه ی ئه گهر
دی عه جایه ب ما، له بهر میریش دهنگی ناکا. ئه گهر بو دۆمانت ببردایه نه یان ده ویست
باری لی بنین. ئه گهر میر سیوه دین بهگ چاوی پی کهوت، عاقلی له سه ریدا نه ما؛
بهو دوو قامکه ئیشار هتی سه عیدی کرد:
سه عید هه لی گرت هه نگاهه
کوئی: ئه وه چ بووه و چ قه و ماوه؟
به لکو ئه تو کویرت ببوون هه رتک چاوه
له ئیرانی را عه لامه تیکت بو من به دیاری هیناوه
چۆن ئه به وهت چاکه ی من داوه؟
قه سته م به وه ی که م ئه گهر پهروه ردگاره
چومکه وات کردووه، وات پیک هیناوه ئه و کاروباره
خاترجه م به وهختی کوشتنته، ده تده مه وه له سیداره
با له پاشت به جی بمینی خانمی شل و مل و پهشتی لاره.
چۆن ئه وه به خزمهت زانی!
بو منت هیناوه بارگینیکی بی قابیلهتی شهش قرانی
سواری وه ی بم بچمه وه خزمهت خونکار و سولتانی؟
به ئه مهوری حکمهت دهرت دینم هه رتک چاوانی
له دنیای پرووناک پرووحت ده که مه وه فانی
چۆن بی ئه مهگ ئه تو بهو کاره خراپهت نه زانی؟
ولاغه کهش به دهنی هیچی لی نه هاتبوو، بیجگه له تووکه که ی که ناحهز ببوو.

سەئید دەستی لە سنگی دەدا و سێ ھەنگاو پاشەوپاش دەگەراوھ
 دەیگوت: میر! پیاو کانێکی ئاوی لێ بخواتوھ، عەجایەب دەلێن بەردی تێ خراوھ؟
 ئەو و لاغە لەسەر تەرکیب و پەنگی خۆی نەماوھ
 سەرم سوور ماوھ! کاری شەیتان و شۆفارانە، ئەو و لاغە گۆراوھ
 و لاغ دەتگوت تاوسە و سبەحەینان چەتری داوھ
 نەتەویم زۆرن، ئەوھ داروویان لە بەدەنی داوھ
 تووکی ھەلۆھریوھ و گوێی ھەلقراوھ
 بۆ دەنا ئەمن بێ عاقلم؟ لە شانی میری ئەو و لاغەم ھێناوھ.
 میر لەگەڵم نەکا زۆری و ناھەقییە
 دەسەلاتدار بی! پەخت بەرە دەری لە مابەینی ھەرتک چاوییە
 ئەتۆ بپرسە لە گەورە گەورە ھەمەوھند و دزەیی و کامەرییە
 لە میللەتی سوورچی و زورارییە، لە ھەرکی و لە بالەکییە
 ئەلەان ھەمووی لەسەر داد و فیغانن، ئاورم بەرداون لە دلێیە
 بۆچی ھێندیک دەیانگوت: لەسەر عەرزییە و ھێندیک دەیانگوت: بەبال دەفیریە
 ئەلەانیش بۆ خۆم خەجالەتم، لێم بۆتوھ بە ناگومانی و بە پەشیمانییە.
 ئەما ئەمیر! خودا بتکاتوھ بەرقەرار و پراوھستاو و جگەردارە
 ئیمتیحانێکم بکە، جا ئەو جار بۆمە لە قەنارە و لە سێدارە.
 خودا بڵندت بکا و خوێنی من بە تۆ حەلالە.
 چون ھەقتە، نا، ھەقت نییە
 شەیتانان چەتیان لە کارم داوھ، بۆ منیان کردۆتە پۆژی نەھاتییە
 تا بۆ من ببێتە نابوودی و باسی سەرییە
 ئیمتیحانم کە بۆ پۆژی ئاخەرەتییە.
 میر لە رقان چاوی عەرزێ نەدەدی، لێوی ئەتلەسی بە ددانی گرت، جا کوتی:
 سەت جارت دەکەم بەقوربانی پیاوێکی خوێرییە

له سهر شانت نيشته نه هاتی و به دبه ختیه
دانیسی دهسته و نه ژنۆ و به کوپریه
ده لئی چی؟ مه تلّی نیمی حانت چیه؟
کوتی: ئاغا! پینج و دوو رۆژیکه؛ ئه وه پشورئ، له ههفتهیه کدا ده لئین: تووکی هیناوه
له دهشتی خورمالغی نیمی حانم که، ئه گهر چی ئاویان لی ناوه
ئو که سانهی ئه گهر خهریکی وهن ئه من بکه نه وه سووک و به دناوه
ئه گهر له دهشتی خورمالغی چوو ئه وه سهری و گه راوه
هر تووکه که ی خراپ بووه، راپه رپین و باوی هر ماوه
ئو حه له حازرم، مه مکۆزه به لام ههر تک دهستم بپه تا ته وای دونهیا بلّین: سه عید
دهستی بر اووه
ناهمین به دهرکی ئاغای خۆی بووه ئه وه عاقل ناته و اووه.

١٤٦

به میر سیوه دین به گیان کوت، کوتیان: دهستور بده نیمی حانی کهن. ئه گهر
به پتالان سهرنجیان دایه و ته مه شایان کرد، داروویان تی دابوو. میر کوتی: بیشۆن.
شوشتیان. نه ختیک که سافه تی له سهر لاچوو. ئه گهر دهیانگیرا به ئه ندازیک شوخ
بوو، چاری دهتگوت گه لاویژه و له سامال و هه وری دایه. ده گه ل ئه وهش که تووکی
وه راندبوو، کلکی دهتگوت بهیداغه. له هه موو کهس دیار بوو که فیلّیان لی کردووه.
کوتیان: با تا قی کهینه وه بزاین رۆین و هه لاتنی چۆنه؟ به شاباز به گیان کوت:
چونکه ئه تو سوار چاکی، سواری مه به؛ هر ده بی سه عید بۆ خۆی سواری بی. ئه وه
زینی بووی لی کرد. ئه وه عالهم بۆ ته مه شایه راوه ستا. سه عید ئه گهر سوار بوو
کوتی:

به نام هر به تۆیه بینای ته وانگهر
تۆ بی مه کانی، بی یار و یاوهر
روو زهر دم نه که ی، قسه م پچته سهر
له کن دوژمنان نه بم سهر له بهر

بۆ دنیا دەچى ئو باس و خەبەر
 ئەمن ئاخىر تازە بۆۋ دىنايە نابىم
 بى بەختم نەكەى، لەسەر مرادم.
 ئەگەر سوار بوو دوو سەرى بۆرە دەگىراۋە
 ھەچەندى ئەگەر پىكىفى بۆ دەھىناۋە
 ھىندىك دەيانگوت: ئاسكە و بىچوۋەى بەجى ماۋە
 ھىندىكىش دەيانگوت: ھەلۆيە و ھىللانەى لى رۇخواۋە
 لە شەقەى لاقى، ھەچەندى لە بەردى عەرزى دەداۋە
 ۋەك تىرەنداز تىر باۋىژى، پرىشكەى ئاور لە عەرزى ھەلدەستاۋە
 دەيانگوت: ۋەللا مىر ئەو ولاغە تا ئىستا لە مەيتەر خانەى كەس نەكراۋە
 بە فىل و بە شەيتەنەت ئەو ولاغە گۆراۋە.
 جا كوتيان: لە دەشتى خورمالغىى بدە. سەعيد كوتى: لى نادەم
 كوتى: مىر شەھىن و بازى ھەيە، لە قەفەسدان بە ھىمايەتییە
 چەندى داعباى تىژ بال ھەيە، سەقر لەگەل پۆرى سىپىيە
 ۋەردۆكى بال شىن لەگەل خاسە سى لاجىۋەردىيە
 ئەوانە بەرىدەن، بازەوان لە گەلىان بچى لەبەر ئىمتىحانىيە
 ئەگەر بۆرە لە پىش دا چوۋە سەرى مەيدانى و گەراۋە بەئەسەھىيە
 ئەو ديارە ئەمن لە كىن تۆ دانانىشم سەرلەبەر و بەبى قابىلەتییە
 چەند رىدین سىپى لەگەل بچن بۆ رۆژى شاھىدىيە
 بزەنن قەزا و قەدەرى ئىلاھى لەسەر چىيە
 ئەوان دەگەرپىنەۋە، ئىمتىحانىان كە لەگەل بۆرە، ديارە ئەو بەلدار نىيە
 ولاغىكە دەروا بەسەر عەرزىيە
 ئەگەر بەلدار لە پىشدا ھاتنەۋە، ئەو من سەرم ئى مىرىيە
 ئەگەر بۆرىش مەيدانى بىردە سەرى و لە پىشدا ھاتەۋە، دەبى تەمبىيان كەى
 ئەوانەى لەسەر كارى خراپن و لەسەر شەيتانىيە

عزازیل هر ئه وهندهی کرد خودا غه زه بی لی گرت و توقی عه زازیلی که وته سه ر
ملیسه

بەخولای بۆ خۆم ئەگەر هیناومە، ئیستا دەمگوت: ئەو ولاغە ھەو نییە!

ولاغ له عەرزىيە، چى ماوه بەسەر بالدارى عاسمانىيە؟

له ئيمتيحان دهرنه چي، هزاره تي قابيز ديته كنت به ميوانييه

کوئی: میرم مہزنہ، پھر بہ سہرہ و جگہ ردارہ

خودا بتکاتوهه راوهستاو و بهرقه راره

سه‌ری منت بیته‌وه به‌قوربانی قانون و عدالت و رفتار

ئەگەر من ھەر نامىنىم لە دونىايەدا، بۆم بەر بەن بالەندە و بالدارە

تا بزاین ئەمن چاک دەردەچم یان قسە ی شەیتان و شوڤارە؟

ئەو كۆتى: راست دەكا و ئەوى دى كۆتى: راست دەكا، كۆرە بۆجىيان وا لى
كردووه؟

۱۴۷

میر چل بازهوانی بوو. بیستیان ئه‌وه خه‌ریکی داعبا بوون، په‌قاسیان ده‌کردن بۆ هه‌لفرینی. شه‌یتانه‌کانیش ئه‌وه دل‌یان خو‌شه، کوتیان: ئاومان له‌ خو‌رمالغی ناوه، له‌ کو‌ی ده‌رده‌چی ئه‌و ولاغه! بیست بازه‌وان پو‌یین بۆ سه‌ری مه‌یدانی، ئه‌و جی‌ی ئه‌گه‌ر ولاغ و داعبا‌ی لی ده‌گه‌ریته‌وه. له‌و سه‌ری گو‌شتیان بۆ داعبا‌کان له‌سه‌ر داری ب‌ل‌یند دانابوو. له‌و سه‌ره‌ش هه‌ر داریان بۆ چه‌قاندن. قه‌راریان دانا ئه‌گه‌ر داعبا‌کان ب‌چه‌ ئه‌و سه‌ری داره‌کان بخه‌ن و گو‌شته‌که‌ بشارنه‌وه، داعبا‌کان ده‌نگ ده‌ن تا ب‌گه‌ریتنه‌وه بۆ ئه‌و سه‌ره. داعبا‌کانیشیان برسی کردبوو. جا ئه‌وه داعبا‌یان به‌ردا. داعبا له‌ شه‌قه‌ی بال‌یان دا، هه‌لفرین تیژ؛ بۆنی گو‌شتیان کردبوو. پو‌یین بۆ سه‌ری ئه‌و سه‌ری؛ ئه‌گه‌ر گه‌یشتنی، داره‌کانیان خست و گو‌شته‌که‌یان شارده‌وه. له‌و سه‌ره‌وه بانگیان

کردن؛ دهستبه‌جی، له‌نگه‌ری باآیان پانه‌گرت، گه‌پانه‌وه. جا بزاین س‌عید چ ده‌کا؟
 س‌عید ئە‌گەر ولاغی ده‌گتپراوه، ولاغ ده‌تگوت ماسی نیو ئاوه
 ده‌تگوت قاشه‌یه و له جی‌گای خو‌پ تیره‌ی کیشاوه
 س‌عید ده‌یگوت: بی‌سمیلا، باز و شه‌هین و پۆر و سییان به‌رداوه
 س‌عید ده‌یگوت: به‌شاهید بن، ئە‌وه ئە‌وان پۆیین؛ خو‌ی به‌خودای ده‌سپارد و ئە‌گەر
 پ‌کتفی به‌بۆر‌دا ده‌هیناوه
 س‌عید فیل‌ی ل‌ی کراوه، ده‌شتی خو‌رمالغی ئاوی ل‌ی ن‌دراوه
 بۆر به‌جو‌ر‌یک پۆیی، هیچ که‌س له‌به‌ر توندی نه‌یده‌دی به‌ چاوه
 ه‌یندیک ده‌یانگوت: ئە‌جنده بوو، غایب بوو ه‌یندیک ده‌یانگوت: نه‌خ‌یر له‌سه‌ر
 ع‌هرزی ماوه
 داعباکان ئە‌گەر گه‌یشتنه ئە‌و سه‌ری مه‌یدانی، زانییان به‌شه گو‌شتیان له وئ
 نه‌ماوه
 بۆر ه‌یند سه‌رک‌یش و توند بوو س‌عید له خو‌رمالغی ر‌ه‌د بوو دو‌وا‌زده هه‌نگاوه
 سه‌ری ولاغی ئە‌گەر به‌ته‌ر ده‌ستی ده‌گتپراوه
 دنیا له پ‌یش چاوی ده‌سو‌ورا، ده‌یگوت: خودای ته‌ع‌الا ئە‌و سه‌عاته بوله‌رز‌ه‌ی بۆ
 دنیا‌یه ه‌یناوه
 سه‌عات له سه‌عاتی بۆر سه‌رخ‌و‌شته‌ر، ده‌هات به‌سو‌ر‌عه‌ت و به‌پ‌ر‌تاوه
 له‌به‌ر ته‌کان و حه‌ره‌که‌تی، نالی پاشووی ئە‌گەر له ئی پ‌یش‌وو‌ی ده‌داوه
 ه‌یندیک ده‌یانگوت: ئە‌وه هه‌وره برووسکه بوو. ه‌یندیک ده‌یانگوت
 خ‌یر، ولات ئاوری تی به‌ردراوه
 ئاقلمه‌ندان ده‌یانگوت: سو‌ب‌حانه‌ل‌لا! ئە‌وه س‌عید بوو له‌و سه‌ری مه‌یدانی گه‌پراوه
 س‌عید داده‌به‌زی، لاقی میری ماچ ده‌کرد، پاشه‌و پاش ده‌گه‌پراوه
 بۆر‌ه‌یان راگرت و ده‌یان گ‌ت‌را و که‌م‌یک و چانی گرت و ده‌حه‌ساوه
 تازه مراوی و شه‌هین و پۆری به‌له‌ک ده‌هاتنه‌وه به‌نال‌ه نال و قاوه قاوه
 چومکه برسی بوون و گو‌شتیان به‌وان پ‌یشان ده‌داوه
 هه‌چه‌ند جار‌یکی شابالی خو‌یان ل‌یک ده‌دا، ده‌تگوت تفه‌نگ‌چی‌یان له‌سه‌ره و ل‌تیان
 قه‌وماوه

میر دهستبهجی په شیمان بڼه له و قسه ی نه گهر کردبووی، کوتبووی به سه عید
 سیداره و حوکمی کوشتنی بڼ دانا
 له و قسه یه ده بڼه بازگهشت و په شیمانه
 دهیگوت: زه لله یان پی کردم نه وانه ی شویره و شهیتانه
 خراپه زحمه ته له تڼوه درکه وئ نوکه رکه ی به ئیعتیار و به متمانه
 پاداشتی نه و چاکه ییته ددهمه وه، بڼشت ته مبی ده کم نه وانه ی به تڼه تڼوین و
 له گه ل تڼ دهنه وه به شویر و شهیتانه.
 جا نه وه ئا قلمه ند کوتیان: ده بی ئیمتیحانی دهشتی خورمالغی بکهین، ده لئین
 ئاویان لی ناوه.

نه وه ئا قلمه ندان هاتن به ته مه شاگردن و به قانون و به پوخساره
 هیندیک کوتیان: خیر، به عرزی دا نه پړیویه نه و لاغه، بالندیه و بالداره
 هیندیکیش له جی جی ئاقلیان پی دهشکا، دهیانگوت: نه وه جیگای کولکه بزماره
 نه دی عه جایه ب، نه گهر نه وه به عرزی دا پړی، بچی چهند پاش وی پړی به لک و
 خاسه سی لاجیوهردی و سه قر و وهردوک له دوی وی ده هاتنه وه به ناله نال و گاره
 گار و قاوه قاوه؟

میر دلخوشتی سه عیدی ددهاوه. جا دهستبهجی بهیتالی هینا؛
 ته مه شایان کرد، کوتیان: داروی تی دراوه! گوشتی دهرمانی فنه ی لی درابوو. میر
 سیوه دین به گ کوتی: بوم راگرن تا سواری بم. کوتیان: میر، پرتاوی نه و لاغه
 دهتخا. کوتی: دامبهستن.

جا نه گهر سواری بوو پکیفی بڼ هینا، هیندیک دهیانگوت: میر، په بی حوکمات و
 دهست پړیویوت بی راگیراو و بهرقه راره

له تڼ کویر بی نفووسی پیس و شهیتان و شوفاړه
 نه له مهیته رخانه ی که سدا ولاغی وا هیه و نه نه وه قیমে تی ته واو ده بی به هه زار
 هه زاره

به عهريذا دهروا، به لام به خولای نهوه باوی گهلیک پتره له وهی نه گهر پتی دهلین بالداره.

جا نهوه دستبهجی میر، سه عیدی هیناوه سهر کاروباری خوی. نه سپه کاش به وه عدهی پازده شهو تووک و مووکی هیناوه. هیچ کهس ولاغی وای ههر نه دیوه.

دایکی قهبالهی ههیه نه گهر عهسله عه پهبیه

بابی خاترجهم به ولاغیکی رهشی به حریه

به قهت دوو قرانیک نیو چاوانی سپیه

دهست کورتی پاش و دریزی پشت مله ییه

کلک و یال به ژمنگاره و شیر خه زالییه

له نیو گه وره گه وړاندا به وییان دهگوت: ولاغیکی گول گولییه

گهر دن ماره و سینگی هه لکه وتووه و سینگ شیریه

لازم ناکا، تاریفی ته و او نابی؛ له مهیته رخانهی هیچ که سدا نییه.

۱۴۹

جا نهو جار میر به خیره اتنی کرد و کوتی: نه شه دو بیللا نه وړو دنیا به سبهی

قیامت قابیله نهو دهست و دیاریه

نهو جار خاترجهم به، جی خوت گرت، هه تا وه کو میر ماویه تی حوکمهت و نیختیار

و پروحیه.

دهستبهجی میر حوکمی کرد سهد و چل پالویشتی جه مبه ری (۹) به نیختیرامیان

دانا

په ری قاقووم و سی و شالوور و داعبای ده به حرانه

سویند به وهی کهم بی مه کانه

دنای به بی ته ناف دانا

پتی حهوت شهو و حهوت روژانه

حازر بن تایه فهی به گلر به کی و فه توللاخانه

نهوی چاوپه شه و گهر دن که شانه

ئەۋى ئەگەر بۆنى دىۋەكۇ رەشەرىحانە
 داۋەتە، سەئىد دەرچوۋ لەۋ ئىمتىحانە.
 ئەۋرۆكە داۋەت ۋەھايە
 شل ۋە مىلى زۆر تىدايە
 دىل دەرگى بەزم ۋە سەمايە.
 خەبەر درا بەچۋار ئەسناڧ
 بەبى درۆ ۋە بەبى خىلاف
 ھەلپشكۈۋتن گەردنى ساف
 لە كۆلمەيانە ئەلف ۋە كاف
 دەبى بىنە سەيرىيان لە قاف.
 پاكى كۆلمەي ۋەك چرايە
 كور مەجرۈوم ۋە كچ لەيلايە
 كەۋشيان پاك پانيەي تەلایە
 بەژن ۋەك چوۋزەي بىزايە.
 ۋەختى كە با راي دەرژىنى
 بۆ پاش ۋە بۆ پىشەۋەي دىنى
 رابى ۋە ئايشى ۋە خونچى ۋە زىنى
 پياۋ مەست بى ۋە ھۆشى نەمىنى
 ساقى ئەگەر مەي بۆ دىنى
 مەستە ۋە قسە دەپەرپىنى.
 پاك بەۋ ئەندازە غەملەۋە
 باۋەر بىكە لە چل لاۋە
 سوور ۋە سىپى تىك چىزاۋە
 زانايان سەريان سورماۋە
 ئەۋە چ بوۋە؟ چ قەۋماۋە؟

رۆڭزى عەيش و كام و كاوه .
 پۇلىك ھاتوون بىتۈينىنە
 ۋەكو ۋەردۆكى بال شىنە
 كراسى بەريان پاك چىن چىنە
 برۆ و مژانگ تىك چىرژىنە
 لە كولمانيان ئەلف و سىنە .
 پۇلىك ھاتوون خەلكى كۆيە
 چاويان ھەر ۋەكو ھەلۆيە
 ھەمووى مەستە و سەربەخۆيە .
 پۇلىك ھاتوون لە ھەۋلىرى
 ۋەكو شەك دىتە سەر بىرى
 مەرگ بۆ عاشقان دەنئىرى .
 پۇلىك ھاتوون لە بەغدايە
 دل بۆ ئەۋان موفتەلايە
 تارىفى جوانئىيان نايە
 بازى بەندىيان كارەبايە
 سەر چۆپى وان زلەخايە .
 پۇلىك ھاتوون لە جزىرى
 ۋەكو باز دەگرن نىچىرى
 دل بالى گرتوۋە و ناگىرى
 مژانگيان ۋەك شىر و تىرى
 دەركى بابيان بەقورى گىرى
 پۇلىك ھاتوون لە توركىستان
 سنگيان ۋەكو باغ و بىستان
 كولمەيان و ك سوور گولى كويستان

دنيایان وەها دەپهنگاند .
 پۆلێك هاتوون رەشەسمەرن
 گەردن وەك حەوزی كەوسەرن
 خەریكن پوچی پیاوی بەرن
 شیرن، هەنگوین، شەكەرن
 مەمكانیان ئەویەر ئەویەرن
 مژانگیان وەكو خەنجەرن
 بێ دەسەلات، خاك بەسەرن .
 پۆلێك هاتوون لە زوراری
 مەمك هەر وەكو هەناری
 عەتریان لە كۆلمەیی دەباری .
 پۆلێك هاتوون سوورچییه
 بەژنیان وەكو شەنگەبییه
 عەمریان لە شازدە سالییه
 پاکی مەستە و ئالۆزییه (٥٨)
 هیچ ئاگیان لە خۆ نییه
 ئەوڕۆكە خوشی و شاییه .
 كۆر، ئەوی چاردە سالانە
 پاکیان و لاگیان كەحلاتە
 سوارە و پیادە تێك رژانە
 ئەوانیش پوچی خۆیان دانا
 هاتن بۆ بەزم و لۆغانە
 بۆو عەیش و چەپلە رێزانە .
 شایەر وسووە و رەشیدخانە
 رەشید گەلیك مێهرەبانە
 لە كۆتینیدا زۆر چازانە .

پوڙ هه تاكو نيوه شهوئ
 وهكو باز و قاسپهي كهوئ
 كوټنى نه وړو پټي دادهوئ.
 جانگير له مووسلئ هاتووه
 قهديم بابي شاير بووه
 نهویش له سهر هاتوچووه.

۱۵۰

شهوئ نهو کچ و ژنه قهدر و عيزه تي دهگيرا کوتيان: ئيمه سبهيني په لپټک
 دهگرين، دهبي خانه واده ي مير سيوه دين بهگ بينه داوه تي.
 وایان ته گبير کرد نه شميله
 قامکيان پر له نهنگوستيله
 دنيا بو من قار و قيله
 عاشق بو نهوان زه ليله.
 ته گبيريان ده کرد ته واوه
 پياو شيته، بهنگي کيتشاوه
 دل لهو کاره مهحتل ماوه.
 قاقه زکيان بو میری نووسی، نووسیيان:
 بهر قه رار بی و راوه ستاوه
 خودا حوکمی به تو داوه
 زیاتر بی نهو بهند و باوه
 خانمان قهره ولیان نه داوه
 گول شه مالی لی نه دراوه.
 ته کلیفیان وایه له میری:
 بهر بدا باغی ههنجیری.
 بهزمی وا قهت قهت نه کراوه

با بټن ناسک و شیرن لاهه
خودا بهرزی به تو داوه
بلټن قسه یان نه شکاوه.

۱۵۱

میر سیوهدین بهگ نه گهر ته مه شای قاقه زه که ی کرد، نیمزاشیان کردبوو
هموویان؛ همووش گهره ی عسر بوون کچه کان و ژنه کان. میر سیوهدین بهگ
نه گهر قاقه زه که ی خوینده وه، کوتی:

نه گهر که سیټک حوکمران بی
روح دایمه له سهر دهستان بی
نابی له سهر دلشکان بی.
نه وه میر چووه بو حهره مخانه، کوتی:
له بوم ه لټن دوو چاوی دوژوار
قتهو نه دیوه شینایی به هار
قتهو نه دیوه هیچ سوار و رټیوار
زولفو دابنټن وهکو پیاده و سوار
عه تر بیاری وهک رټژی به هار
نیجازه و هیه ته لای دهسته وشار

میر سیوهدین بهگ کوتی: ده بی هموو بچن دهو داوخته وه.

خانم و خاتونان کوتیان: جا نیمه چوون بچین؟ شه مال و زریان نیستا سنگ و
به روکی مهی نه ترانندوو و تټی نه گه راوه. نازیان دهکرد دهنه زوریشیان پی خوش
بوو بو نهو داوخته بچن.

ساز بوون خانم و خاتونان، سهله و به سمه و ناپشه خانه
گولناز زور له بهر دلانه
حازر بوو زټر و له رزانه
له سهر بهروټی ناسک دانا

له لای جارچی جارکیشانه:

رؤژی عهدهب و ئه رکانه

خانم دین له حهرمهخانه.

جحیل خۆی رانهژینى

هیچ کهس قسه نه په پینى.

داووت به سى جى گیراوه

هیچی سنگی نه ژاکاوه

گول له په رژینی هالاوه

عالم سهری مهحتهل ماوه.

هاتن به شهوق و دهماغی

په رژین لاچوو له بهر باغی.

که میك دیتن شویای زریان

دهسره و دهمالیان تیک هالان

ددان وهك سهدهفی دووكان

زه ردهخه نه كهوته لیوان.

به زم و په زم وا گیراوه

به پیریانه وه هاتن لاوه

دهستیان گرتن: وهرنه ناوه.

کورسیکیان بۆ میر سیوه دین بهگ له نیوه راستی داووت دانا.

لاقیان نه گهر دهشته پاشى و دیته پیشى

بى عیلاجم، دلم دیشى.

دلم یه گجار بى قه راره

تیکه ل بوون به ندۆكه و گواره.

گوچكه په رژینی خشلانه

تیکه ل بوون گول و ریحانه

په شېبه له که، میر و خانه
 لاو و جیټل و نو جوانه
 داو هتی کچ و کورانه.
 تاو ټک که را به سه رخوښی
 هیچ که س پټی نه مابوو هوښی
 کور بوونی سینگان دهنوښی.
 ناخر تاريف بوو ته و اوه
 زیاتر هیچم پی نه ماوه
 ده لټی نه فخی سوور لیدراوه
 زولف ودها ټټک پړاوه
 سوورمه ده پړژین له دوو چاوه
 مه مکان ماندوون هیند سوور اوه
 کراس چینیان لی گور اوه
 نالچه ی که و شان فری دراوه
 هیندیان لاق له عهرزی کوتاوه.
 نه وه ژنی میر سیوهدین بهگ به سمه کوتی:
 حاسیه داخولا که یفی چونه؟
 وهک هه لاله ساحیب بو نه
 دیار نییه له و پټگا و له و شوینه.
 گول دپشکوون له ناسته پری
 سینگ و هکوو به ردی مه پمه پری
 با بووک بی که پټک هه لپه پری.
 بووک جهیران، پر خهت و خاله
 چاوی رهش و لټوی ناله
 بروی په پری ره شه داله

وهك كوڤستان سنگي خال خاله
 وهك ئهستيرهى سامال و گه والّه.
 حوكميان لى كرد حهره مخانه
 حوكمى خانمى حوكم زانه
 زولفى بدا ئاورينگانه
 با بى ئه ویش بو نيوانه.
 چاوى وهك شه هين و بازه
 ده لى كۆترى ته قله بازه
 زور شلك و ناسك و به نازه.
 زور شيرنه له نجه ولارى
 بو داوت هات به خومارى
 دلم سووتا به يه گجارى.
 دل وهك جۇللانه ده پىرى
 كيژىكى زور ساحىب فه پىرى
 له داوتى هه لده پىرى
 ههر وهكو گولى گه وه پىرى.
 شل و مل پاك ماندوو بووه
 كولمه وهكو گول سوور بووه.
 شوپر بوونه وه بازنه و گواره
 كار كهوته وهختى ئىواره.
 قهد باريك و شل و مله
 زولف رهشه و چاو به كله.
 نه وه وهختى داوت بهردانه
 پاك هه نيهى له كولمهى دانا
 بو رۆزى خه لات به خشانه.

ئەشرەفى و زىڭر و ھەيت و ھووت
 خالت ھىناونەتە سەر پووت
 ئەو جار نەشەى كەللەم بزووت.
 خانم و خاتوون وەك خەرمانە
 لە خەرمان شەمامەيان دانا
 زولفان پاك ھاتوچۆيانە
 ئەو جار وەختى دەست بەردانە.
 ئەو ھاتن سوور و سىيىيە
 پاكى دەلىتى بەھەشتىيە
 وەختى داوەتى نىيە.
 دەنگ دى لەو بازنى و خرخالە
 پياو دلى بۆ وان عەبدالە
 لازم ناك داخ و نالە
 لىم تەلخ دەبى ئەحوالە.
 پاكى چوون بۆ مالە مىرى
 زولف لە كولمان بە زىرى^(۵۹)
 بازن چوونە نىچىر گىرى
 ئەو ھاتنە مالە مىرى.

۱۵۲

ئەو جارەكە، ئەلەان تايەفەيەك لە عىراقى ھەن زۆرىش پەشىدن، زىبارىيان پى
 دەلىن؛ زورارىيان پى دەلىن؛ زۆر پەشىد و پلنگن، ھەر دوو تايەفەيەكن، ھىندىك
 پىيان دەلىن زىبارى؛ ھىندىك پىيان دەلىن زورارى.

خالق ھەر ئەتۆ ھەوى

پەبى ھەر ئەتۆ ھەوى

تۆ بلىندان دەكەى نەوى

مردن هه ورازی قهوی
 کهسی لێ وه سهر ناکهوی.
 کهس پیتی نه بردووه زهفه
 پادشا، تا میر و به گله
 کاران دهکهی ههتا سهر
 دنیات وهها پوئاوه، کیتوت کردوونه لهنگه
 گول میخه، داکوتراوه تا نه بزوی، ئه وه بهر ئه وه بهر.
 خالق تو بی نه زیری
 رهبی تو بی نه زیری
 بی حاکم و بی وه زیری
 بی فکر و بی ته گبیری
 هه چی ئیرادهی تو بی، هیچ کهس پیتی ناگیری
 ئه وه به حوکمی تویه جوان دیته پوژی پیری
 هه چی وهختی مه رگی هات، به ئه جه لێ دهگیری.
 خالق هه نه توی سوبحان
 رهبی هه نه توی سوبحان
 هه نه توی کارسازی کاران
 دنیات پوئا سهرانسهر، کردت به نه خش و نیشان
 ئادهمت لێ دروست کرد، پیغه مبه ریکه له وان
 عالهمت لێ ئیجاد کرد، ئه ی غه فوور و ئه ی رهحمان
 داوخوازی دیم نه ماوه، دهپارپمه وه بو ئیمان.

١٥٣

ئه وه بووک ئیستا نه گوێزراوه ته وه. سهر سپی و ئاقلمه ندان به حاسییه ی به گله
 به گیان گوت: میر سیوه دین به گ کاریکی وای کردبا سه عید له گه رمینی نیشه جی
 بایه. حاسییه کوتی: میر سیوه دین به گ قه ولی به من داوه، خونچه و گولخاتری

باربه‌های من داوه، ئەلەعائیش کابرایه‌کی ئێرانی ئەمن دەگوێزێتەوه. بێ ملک و بێ ئیجاد و بێ خاک و..... ئەوه شه‌وێکی رقی هه‌ستا سوار بوو پۆیه‌وه بۆ خاکی ئێرانی، ئەمن دەبمه‌ سه‌ر کۆینه‌ی خه‌لکی و سه‌رزەنیشتی خه‌لکی. ئێستاش ئەمن چاوه‌روانم میر پێگایه‌ک بۆ من پکێشی دڵم ئاوێ بخواته‌وه و به‌سه‌یته‌وه. جا میر کوتی: ئەوه بیست دیم دایه‌ له‌ سه‌رحه‌دی سوریه؛ ئەو هه‌لی شامیان پێ ده‌گوت. ده‌سته‌به‌جێ ده‌فته‌ر و ئیمزا و حیسابات. میر ئەو ملکانه‌ی به‌قه‌باله‌ دا به‌ سه‌عید و حاسیه‌ خان. سه‌عید ناردی دایک و بابی هێنا. جێگیر بوو، ئەگه‌ر میر ئەو پیاوه‌تییه‌ی ده‌گه‌ڵ کرد.

ئەگه‌ر باوه‌ر ده‌که‌ی براده‌ر به‌ ئەسه‌حیه‌

هێندیک پێیان ده‌لێن زوراریه‌

هێندیک ده‌لێن زێباریه‌

ئەوانه‌ له‌ پنج و په‌گه‌زی سه‌عیدن، وه‌کو شیرێ سپیه‌

له‌ پوژی شه‌رێدا ترسی له‌ هه‌یج که‌س نییه‌

ئەگه‌ر که‌رووی تال ده‌بوو، ده‌که‌وته‌ خوێن پێژییه‌

ئیمتیحانی خوێ داوه، ترسی له‌ هه‌یج که‌س نییه‌.

سه‌ت په‌حمه‌ت بێ له‌ گوێدێران

چه‌ند رابردوون جوان و جوانمێران!

بێ به‌ش بێ شه‌یتانی کوێری مالوێران.

پهراویزهکان:

- ۱- نیکل: لیره دا مه‌به‌ست پوول و پاره‌یه.
- ۲- ئه‌سپه‌ک: جوړه نه‌خو‌شینیکه به‌فارسی پتی ده‌لټن «حصبه»
- ۳- دیاره ئه‌مه قسه‌یه‌کی نه‌سته‌قی کوردیه.
- ۴- که‌ناره: هه‌مان که‌ناری. ئه‌م ناوه له کتیبی «ناوی بالنده‌کان له زاراوه کوردیه‌کان» دا نووسراوه‌ی محمه‌د که‌یوان پوور موکری نه‌هاتوو.
- ۵- قالوولا: ویده‌چی ئه‌م ته‌عبیره له ئایه‌تی الس‌ت بریکم قالوا بلی (اعراف، ئایه‌تی ۱۷۲) -وه وهرگیراوه. له کوردییدا مه‌به‌ست له رۆژی ته‌نگانه و کو‌ست که‌وته.
- ۶- «له شه‌و گوردی که‌س نایه» واته به‌که‌لکی که‌س نایات یان لایق و شایانی که‌س نییه و یان که‌س شایانی نه‌وه نییه. په‌گو ریشه‌ی ئه‌م ده‌سته‌واژه‌یه دوو ئامراز له ئامرازه‌کانی ده‌زگای جۆلاییه‌که یه‌کیان «شه‌و» نه‌و‌تر «گورد». «شه» دانه‌کانی نیو ده‌فه و ژیر ده‌فه‌یه. تاله‌کان به‌نیوان نه‌و دانه‌دا دین. به‌گوته‌ی مام قادری ئیب‌نی عه‌باسی که له مه‌هاباد خه‌ریکی جۆلاییه «شه» له جوړه قامیشیکه که پی ده‌لټن «قه‌رمغو». له زاراو‌ی بادینی‌دا به‌شانه ده‌لټن شه. «قه‌رمه‌نگی خال ۲/۲۳۳» جۆلا دوا‌ی نه‌وه‌ی به «مه‌کوک» پۆی خسته نیو تاله‌کانه‌وه توند به‌ده‌فه ده‌یکوتی، دانه‌کانی «شه» ئه‌م پۆیه ده‌خاته پال پۆیه‌کانی تر.
- بۆ کار‌ی ته‌نین پت‌ویسته پۆی به‌نیو تاله‌کاندا، به‌ژیر یه‌کیان و له سه‌رووی نه‌و‌تریانه‌وه، یان به‌پت‌چه‌وانه، تپه‌ریت. بۆ ئه‌م مه‌به‌سته که‌رمه‌سه‌یه‌کیان به‌ناوی «گورده» چی کرد‌وه.
- گورد له دوو داری ته‌ریب و هه‌ندئ تاله‌به‌ن پت‌که‌اتوو. تاله‌به‌کان که له نیو داره‌کاندا ن پت‌که‌وه ته‌ریب و به‌ش‌یه‌ی ئه‌ستوونی به‌سه‌ر داره‌کاندا ده‌گوز‌رین. در‌یژایی «گورد» واته در‌یژایی داره‌کان ده‌رویه‌ری شه‌ست سان‌تی مه‌تر و پاناییه‌کایان نیزیکه‌ی پانزه سان‌تی مه‌تره. ژماره‌ی گورده‌کان ژۆرت‌ر چوار دانه‌یه.
- داری گورد که «دار گورد» پی ده‌لټن ده‌شی زه‌ریف و به‌ده‌وام بیت، که‌واته له «سه‌خته‌دار» پی وه‌کو «شیلان» یان «به‌هی» که‌لک و مرده‌گرن.
- به تاله به‌نه‌کانی گورد ده‌لټن «به‌ن گورد». ئه‌م «به‌ن گورده» له ریگای که‌رمه‌سه‌یه‌که‌وه به‌ناوی «ساجین» یان «ساکین» به‌ش‌یه‌یه‌کی تایبته ده‌چنرئ، نه‌که‌ر ژماره‌ی گورده‌کان چوار دانه بی به‌مجۆره هه‌ر گوردیک (۱/۴) ی ژماره‌ی سه‌رله‌به‌ری تاله‌کان به‌نیویدا تیده‌په‌ریت.
- هه‌ر گورد له سه‌روه له ریگای دوو ریشه‌وه که پت‌یان ده‌لټن «ژئ» به «ولاله» و له خواروه به‌پی تاته ده‌به‌ست‌ریت‌هوه، «ولاله» غه‌رمه‌یه‌که وه‌ک نه‌و غه‌رمه‌یه‌ی که بۆ هه‌لکشان و داکیشانی ئالا و شتی تر که‌لکی لی و مرده‌گرن. جنسی «ولاله‌کان» داره و ژماره‌یان چوار دانه‌یه. هه‌ر دوو ولاله له نیو مه‌حفه‌زمیه‌کی دارین دان که‌پتی ده‌لټن «چۆله‌که». «چۆله‌که» کان که دوو دانه به‌بان دم‌گاکه‌وه ئاو‌یزانن «پی تاته» که وه‌ک وشه له «پی» و «تاته» واته ته‌خته پت‌که‌اتوو، له ژیر پی

جۆلا دایه، جۆلا له کاتی جۆلایدا پیتی تاته بهرهو خوارئ لیدمخوړئ، هه بۆیه ئه گوردهی که پتوهی بهستراوه دیته خوارئ و پۆلنک تال له کهل خۆی دینیته خوارئ، واته ئه تالانه له ئهوانی تر جیا دهکاتهوه، له کاته تالاکان نامادهن بۆ ئهوهی جۆلا بۆیهکانی به نیواندا بگوزهریتن. ئه گوردهی هاتوته خوارئ له پنگای «ژئ» و «ولاله» وه - دواى هینانه خوارئى گوردیكى تر - سه ره له نوێ دهگه ریته وه چىگای خۆی.

۷- گهرداļ: وهکوو تهپ و تۆز، تۆز ئاسا

۸- سۆ: هاوتا فارسىهكى دهکاته غده «فه رهنگى مه هاباد، ل ۳۶۹» سۆى بن ههنگلى، واته موزاحیمی، خراپه خوازی.

۹- ئه م وشهیه له فه رهنگى مه هاباد، ل، ۴۴۰، به شیوهی «قۆتاسه» و «قۆتازه» به واتای «حلی فضی او ذهبی یعلق فی ضفائدر الشعر او عذبه العمامه» هاتوه.

۱۰- گه: بازنه، هیل «فه رهنگى مه هاباد، ل ۵۱۵».

۱۱- به ندۆکه: شتیکه ژنانی «مامهش و مهنگور» به کاری دین.

له فه رهنگى ئه ورنه گ، ۲۸۴/۱، به گه رانه وه بۆ سه ره فه رهنگى خال به واته ی «ژیر چه نه» لیکدراوه ته وه.

۱۲- هه نیه: له فه رهنگى مه هاباد دا، ل ۶۹۵، به واتای زغب الوجبه هاتوه به لام لیره دا به مانای دهموچا و یان ته وێل و نیو چاوان به کاربراهه. هه نیه وشهیه که تایبته به ژنان، «هه نیه کهر» یان «هه نیه هه لگر» ئه و ژنه یه دهموچاوی ژنان هه لده گری.

۱۳- نيسار: شویتنى به رستپه رى کتو.

۱۴- سه ولى خه راما ن: هه مان سه روى خه راما نه.

۱۵- دیز له فه رهنگى مه هابادا، له ۲۸۹، به واتای «اکهب» هاتوه که سپیبه ی تار دیت.

۱۶- شنۆخال: دبى هه مان چه قه ل بێت. «داعیا» پتر بۆ بالنده به کاردیت، وهک چۆن له قسه ی نهسته قى کوردیدا دهگوترئ:

«داعباى گۆشت خۆر دندووکی خواره».

۱۷- بڕوانه: چریکه ی مه م و زین، کۆکردنه وه ی عوبه یدوللا ئه ییوو بیان ل ۱۴۲

۱۸- هه ناو: هاو پریشه ی هه ناسه یه. هه ناسه ئه و دهنگه یه له سینه وه دیته ده ری.

۱۹- تراوکه: به رتی رسته که تراوکه بریتیه له په شه وه هاتنی چا و ئه م وشه یه له فه رهنگى خال و فه رهنگى مه هابادا نه هاتوه.

۲۰- تیل به سه ر: واته جوان، تیل جوړه شتیکه بۆ جوانی.

۲۱- که شان: واته بلیند، کیشراو

۲۲- ئه م رسته یه قسه یه نهسته قه.

۲۳- کۆست: حه ز، به خت و هات. کۆست که وتن واته به خت و مرگه ران.

- ۲۴- «پیر سوار» که لهه بهیتهدا دیسان دهرباره ی قسه دهکړتیه وه له دهقی ئوسکارمانیشدا توحفه ی مظفریه، ل ۲۱۸ بهم چهشنه باسی کراوه.
 نهوه کهمبه ر بهسته یه، بهمندالی شهید کراوه، هیمت و بهرکه تی حازر بی، ئو. پیر چاکه سواره
 قوچ عوسمان عاقل بوو که مالداره
 دهچوو له وینده ری پیاده دهوو، جلوی دهگرت
 پیاوکی ږدین سپی بهقه راره
 سه عاتیکي دهگل ئو پیاوی ږدین سپی دهکرد کوفتاره
 دهیگوت: قوربان «نهوه کښه؟» دهیگوت: هیمت و بهرکه تی
 حازر بی، نهوه پیر سواره.
 ۲۵- ئه م پرسته یه قسه ی نهسته قه.
 ۲۶- قودروور: ئه م وشه یه نه بیستووه و له فرههنگی مه هابادیشدا نه مدوژیوه، ویده چی جوړه دهنگیک بی.
 ۲۷- چوار فسل: ژووریکي گه وړه که ږووه ږوژه لات و ږوژئاوا و باکوور و باشوور پهنجیره ی هه بیت. دانانی پهنجیره بڅ هر چوار لای ژور به مبه سی وهرگرتنی زیاتری تیشکی و ږوناکایي خوړ و هره وهر به مبه ستی فینک کردنه وی له وهرزی گهرمادا بووه.
 و له دیمه ن و روانگه چوار لایه نه که شی که لک وهرگیراوه.
 ۲۸- له فرههنگی مه هاباددا «پوښله» نه هاتووه به لام «پوښلانه» هاتووه و بهم چهشنه پتناسه کراوه: «هدیه تقدم الى العروس». له فرههنگی خال له بهرامبه ر «پوښله» نووسراوه ږورونه گیانه ی سهری ژنان، پوښلانه. له فرههنگی نه ورنه گدا، ۱۳۶/۲، «پوښله» به واتای «موره و زیوهری سهری ژنان» هاتووه.
 ۲۹- ږوانه بهیتی میهر و وهفا، پیشه کی.
 ۳۰- ئه م پرسته یه قسه ی نهسته قه.
 ۳۱- ئه م پرسته یه قسه ی نهسته قه.
 ۳۲- ته عبیریکي هه تا بلتی جوان و دلخوازه.
 ۳۳- بهروردی بکه نه لکه گل «له نجه و لار»
 ۳۴- وه، کور تپله ی «نهوه» یه.
 ۳۵- سوار و باش: هاوواتا و هاواتای که یخودا - یه.
 ۳۶- زیر: ئه م وشه یه له فرههنگی خال و فرههنگی مه هابادا نه دوزیه وه، من به واتای «ره قیب» و «نه یار» وهرم گیراوه.
 ۳۷- تالین توژ: ویده چی هر ئو وشه یه بیت که له فرههنگی خال - دا ۷۴/۱ ۲ به شیوه و

پښتووسى «تالينتووس» هاتووه و ماناکه ی بهم چهشنه لټکدراووتهوه: «کيايه که وه تالیشک دهمچى»

۳۸- ساته: پښدهچیت هر ئو وشه یه یه که له فرههنگی خال و فرههنگی مههابادا به شپوهی ساتان و بهواتای پانتول هاتووه و هروهرتر بهراوردی بکهن له گهل وشه ی «ساتن» که جوړه پارچه یه کی بهنه که شپوهی ئه تللس ددهات «فرههنگی عمید» ۱/۷۳۴

۳۹- قالدلمه: وښدهچى تورکی بیت و به قسه ی بهیت بیژ واته پلیکان.

۴۰- پرېره: له لاپهړه ی ۱۲۲ فرههنگی مههاباد دا ئم وشه ی بهواتای «نوعی حلی، نبت» هاتووه و له لاپهړه ی ۱۴۱-ی هه مان فرههنگدا هر ئم وشه ی به شپوهی «پلپله» بهمانای «جلاجل معلق علی الراس» تومار کراوه، «سلسله و پلپله» شى پښدهگوترى «سلسله» بهراورد بکهن له گهل «سلسله» بهواتای زنجیر.

۴۱- ورینگه: بهراوردی بکهن له گهل «خرینگه» و «زړینگه»، پیشاندهری دهرهوشانهوه له فرههنگی مههابادا «ورینگه» نه دوزیه وه به لام له فرههنگی ناوبراودا، ل ۶۵۱، «ورینگه» بهواتای «دهرهفت و دهرهتان و تاقهت» هاتووه.

۴۲- له بهیتی میهر و وهفادا ئم وشه ی به شپوهی «گراو» هاتووه، «دهمرمه وه دهبر شا که زیانت له سر گراوی پانیت دهکاته وه شهړى»

۴۳- بهر: شیمانه ی زور دهمکری جیگورکى کراوی وشه ی «بهرد» بیت.

۴۴- رهوکه وان: بهواتای ئو که سه ناگای له رهوه بیت. هروهرتر پروانه: فرههنگی مههاباد، ل ۲۰۵، وشه ی «رهوکه» و فرههنگی خال، ۳/۲۵۱ و ۲/۲۰۲ وشه یلى «رهوکه وان» و «رهوکه وان».

۴۵- قه پوز: بهراوردی بکهن له گهل «که پوز»، «قه پوز بهرانی» بهو ئاژهل یان ئینسانه دهلین که لووتی له لووتی بهران بجیت، واته که وړه و قوت بیت.

۴۶- پتلاوی پى داو: واته به یه کجاری، یان شته که بکړه یان که وشه کهت له پى بکه و برى. من له وتووښه ی خه لکیدا ئم دهسته وازیم نه بیستووه.

۴۷- پروانه پهراوړزى ژماره ۱

۴۸- «کو» له فرههنگی مههابادیشدا هاتووه، هه مان هه ساره ی پهروین یان سورهمیا یه. وښدهچى «کو و ترازوو» پتکه وهش هه مان مانایان هه بیت. نمونه ی ئم وشانه له سونگى سر نچدان به هه سترمه کان و ناو له سر دانانیان که له هه مان کاتدا پیشاندهری له میژینه بوونی زمانن گرینگایه تیه کی تاییه تیان هه یه و کوکرده وه و نووسینه وه و تومار کردنیان کاریکى هره پتوسته.

۴۹- سه قاو: له بهیتی «میهر و وهفا» شدا «سه قاو» هاتووه: «سه قاو ی ئاو زهنگی له علی روممان و یاقووتی عه بدولحه سن و زړی سپیبه» بهیت بیژ «سه قاو» بهو واتایه ی که له فرههنگی خال

و فەرهنګی مه‌هاباد دا هاتوو به‌کار نه‌هیناوه و ویده‌چی تووشی هه‌له‌بوویت. له فەرهنګی «خال» دا ۲/۲۹۹ «سه‌قاو» به‌م شیوه‌یه ماناکه‌ی لیکدراوه‌ته‌وه: «ددریکه له مقاو قورستره تووشی و لاغی یه‌کسم ده‌بی.»

۵- ږاگیر: به‌یت بیژ «ږاگیر»ی به‌واتای پلیکان به‌کاره‌یناوه.

۵۱- ږمخت: «جوړه خشلکی زیوینه بۆ جوانی نه‌دری له ولاخ» فەرهنګی خال، ۲/۱۹۳

۵۲- قاشان: وشه‌یه‌کی مانا ون و بی واتایه، ویده‌چی به‌یت بیژ ئه‌م وشه‌یه‌ی له‌بری «خزم و که‌س» یان «مال و کاشانه» به‌کاره‌ینابیت.

۵۳- توز: به‌واتای خو و خده هاتوو. ئه‌م وشه‌یه‌م له فەرهنګی خال و فەرهنګی مه‌هاباد دا نه‌دۆزیه‌وه.

۵۴- ږوانه ږه‌راویزی ژماره ۴۶

۵۵- پشته‌مال: له‌لایه‌نی پاشگری «مال» هوه به‌راوردی بکه له‌گه‌ل «به‌رمال»

۵۶- ده‌گه‌لکو جوانوو له دایکی به‌رېووه نیرگری ده‌کن یانی به‌ئندازه‌ی چوار قامک له کلکی ده‌ږن. ئه‌و کاره نژدیشی پی ده‌لین.

۵۷- ئه‌م زاراوه‌یه به‌واتای ئه‌وه‌یه که کاره‌که خه‌ریکه به‌کوټایی ده‌گات.

۵۸- ئه‌م وشه‌یه پیتشر به‌شیوه‌ی «لاهۆری» هاتوو

۵۹- ږوانه ږه‌راویزی ژماره ۳۶

شۆر مەحمۇد و مەرزىنگان

کابرایهک بوو نیوی مامه پرهش بوو؛ سهردار عیلا بوو. براهیکی بوو جانگیر به گیان پئی دهگوت. مامه پرهش وهجاغ کۆر بوو، کچیکی بوو نیوی مهرزینگان بوو. براهکشی کوریکی بوو نیوی شوپر مهحموود بوو. پوژتیک براهکی به مامه پرهشی کوت، کوتی: براله با ئه و کچ و کورپ له یه کتری ماره کهین؛ ئاموزان، بۆ یه کتری چاکن. مهرزینگانیان له شوپر مهحموود ماره کرد. مندالیش بوون ههرکیان.

ئه گهر هاتوو جانگیر به گ مرد؛ شوپر مهحموود عهری جهوت سالان ده بوو. به عهری خودای شوپر مهحموود هینده وچوو بوو کار ده وهیدا نه بوو. ئه ما مامه کهی خوشی نه ده ویست؛ دهیکوت: (١) دهست له من دهستینی، دهسه لاتم له چهنگ دهردینی. ئه گهر شوپر مهحموود گهره بوو، هینده ئازا بوو کهس نهیده وپرا سهری له بهر هه لینی. پوژتیک له پوژان به مامه کهی کوت: ئه و کچه له من ماره کراوه؛ نایدهی به من بیگوتزمه وه؟

مامه پرهش که یخودای بانگ کردن، کوتی: ئه و کورپ داوای مهرزینگان دهکا، نامه وی بیده می. ئه گهر ئه و کچه م لی بستینی، بیتشک دلم ده توقی. هیندهش رهشیده ناویرم بلیم نایده می. چاره و ته گبیرم چییه؟

ته گبیریان بۆ کرد، کوتیان: دوو پشت پتیش ئیوه، حاکمه تی ته رکه و تورکومان ئی ئیوه بووه. ئه لعانیش تاهه فی ئیوه ئیککی لی هه لکه وتوو، وهکو شوپر مهحموود بی. بینیره سهر ته رکه و تورکومان، بی هه ستینیته وه. جا له دوایه، ئه گهر شوپر مهحموودت به ری کرد، ته گبیریکی دیکت بۆ ده کهین.

مامه پرهش ناردی له دوی شوپر مهحموود و بانگی کرد. ئه گهر شوپر مهحموود هاته ژوو ری، مامه پرهش له رانی خوی داو کوتی: پۆله ئه و کچه ماره کراوی خۆته؛ ئه ما داخیکم له دلی دایه. شوپر مهحموود کوتی: مامه بۆ له رانی خۆت دا؟ چ هه سه ره تیکت له دلیدایه؟ کوتی: پۆله حاکمه تی ته رکه و تورکومان هه ر ئی ئیمه بووه؛ ئه ما ئه لعان پیاوی و امان نه ماوه ری و شوینی قه دیمان بۆ جی به جی کاته وه. ئیستاش وام پئی چاکه بچی حاکمه تی ته رکه و تورکومان بستینییه وه، جا له دوایه مهرزینگان بگوتزییه وه.

مامه رهش به فریوی دهدا، بۆ ته ركه و توركومانى ده نيرى. شوږ مه محمود پتى
 كوت: مامه نه تو هېچ قه باله يه كت هه يه؟ مامه رهش كوتى: دهفته رى سيلسيله ي
 تايه فهم بۆ بينه. نه گهر شوږ مه محمود دهفته ركه ي هينا و بۆي خوينده وه، ديتى دوو
 پشت پيش وان خه رج و باجى ته ركه و توركمان به وان گه يشتووه.
 جا نه وه شوږ مه محمود نه اندازه ي حوت سته سوارى ساز كړد؛ خه به رى به ته ركه و
 توركمان دا نه گهر بۆم به جى ديلن چا كه دنا كه لاله په رپنى پهيدا ده بى. مامه رهش
 پتى خوڅش بوو؛ كوتى: دهروا ده كوژى. مه رزينگان پتى زانى. جا نه وه شوږ
 مه محمود هاته بهر په نجه رهى. بانگى مه رزينگانى كړد و كوتى:

۲

كيژى بى به عسه تى، به عسه ت پى نه دراوى
 ره شه ريحانه ي، ئيستا ده ست لى نه دراوى، نه ژاكاوى و هه ل نه كه نه دراوى
 زهر د مه مانننه حفس كړدووه له ژير كراسى مه حمه ل دارايى دا، به
 ميسالى هه رمى گولاوى
 تيشوى ته ركه و توركومانم ده يه، بۆم هه لينه گوښه ي چاوى
 مؤمىنى، دوعاى به خيتم بۆ پكه؛ ئيستا نه ژاكاوى، لى نه قه وماوى
 نه من ده چم بۆ سه فهرى ته ركه و توركومان، نه تو ده بى جوگه له ي
 خوينت بين له هه ردووك چاوى
 تى ناگه م به سلامه تى ديمه وه يان به بريندارى و به نه نگوواوى؟

۳

مه رزينگان نه گهر چاوى به شوږ مه محمود كهوت، به روځكى ناواله
 كړد و كوتى:
 نه وه كارى بابمه ده نيرى بۆ جهنگى جوكلې هه مه وه ند و سمي ل سپى كامه ريبه
 ناگادارى تو بى ئه لياس له به حرى و خدر له چولى و له به ريبه
 به ئامانه تى ده تده مه ده ست ئيمامى كازم و وه يسه لقه ره نيبه

دووازده ئیمامی دهشتی بهغدایه ئاگادارت بن، ئەگەر ماونهتەوه به
شههیدیه

له پاشت بهجی نه مینی بهژنیکه باریک و دوو کۆلمهی لیمۆیییه
خه بهری ناخۆشم بۆ نهیه، سه رم بهرمه وه سه ر کۆبه لهی خمیه
خودا ئاگادارت بێ! پاش تۆ زینده گانیم بۆ چیه
ئه من ئیفتیخار ده کهم هاتوو به کن من به عزمی خودا حافیزییه
ئاگاداری تۆ بن ئیسماعیل و میکائیل و جوبرائیلی عاسمانیه
شهرت بێ تا ده رم بۆت پکه م ئەللا ئەللا و ره بی ره بییه
ره بی هه ر تۆ به قسمه تی من بی، پاش تۆ قسمه تی دیکه م نییه
ره بی کۆمه گت پێ پکه ن چل سواره ی غه بییه
هه تا تۆ دێیه وه له من وایه بێنار^(۲) چۆله و ئاوه دان نییه
داده نیشم به سه ری به تال و به ملی به کوین و به دل شکستییه
خه لک له بهر چرا داده نیشی، چرا پروونا کاییه
که تۆ له بێناری نه بی، ده که ومه تاریکییه.

۴

زه بێنیکه خۆی ده دا ده رکی مامه ره ش، له سواران گر مه گرم و
نالە نالە
ئه ورۆکه ده روون خۆش نایه، زارم یه گجار زۆر تالە
دل م وه کو هه ور ی عاسمانی گه وال گه وال^(۳)
پێم خۆش نییه پچیه سه فه ری ته رکه و تور کومان به بی سه نه د و قه باله
به ردی سارد و که رم ت وه به ر پێگای نه یه، حه یفی شۆر مه حموود
که مێک مندا له
به دوور بی له ده رد و له به لایه، ره بی زمانم بێته وه لاله
به میراتی به جی نه یه لی به ژنیکه باریک و دوو چاوی کاله.

ئەمن قسپىكت پى دەلیم، ئەتۆ بىمدەيە گوئیە
 لە دلیکە من گەپى چەندى لەژانە دەلایى بەحرى شلوئیە
 لاوژە پەبى بەردى سارد و گەرمە نەيەتە سەرە پئیە
 خودا بەوى پوژى نەکا، ئەگەر لە دنیايەشم بۆ نەبى، لە قیامەتە
 ھەر تەمام پئیە.

لە دلیکە من گەپى چەندى لە ھیشە، چەندى لە ژانە، پاناوہ سىتى لەبەر ئەوى
 ناسەورى

لاوژە برۆ، پەبى عومرەت بە سەت سالى پابرى
 چاوت بە من بىمىنى بە چاوى باز و ئەبرۆت بە من بىمىنى بە تیزە
 پەپى دە سەقري
 شەمالى دى، جار جار خۆى داویتیە سامالى و جار جار خۆى داویتیە
 بن گەوالى ھەورى
 مامە پەش پەلپى لى گرتووى، لە خودام تەلەبە بە ئیسقا^(۴) پەکەى شير
 مەمەندى مری

تەماداربووم ئەو سالى پچینە کویتستانى، چىغ و چادىرمان پچیتە ھەوار خدرى
 موقەددەرى ھەق دەستى ئیلاھى نەيەتشت، تەواو نەبوو خەيال و فکرى
 ئەما لە تەرکە و تورکومان بئیەوہ پیم چاکترى
 ئەوپۆ مندالى، پیم ئەو وەختى لەوپۆ چاترى.

ئەتۆ زەينیکە خۆت بدەوہ کراسىکى مەحمەل دارايى ئەگەر لە
 سەر گراوى^(۵) پانیەمە وەکو فەپەنگى
 تەماشای زەرد مەمانم کە لە بن کراسىکە مەحمەل دارايیدا ھەلدینن پەنگى

ههتا دئییهوه دادنهیشم بهخهمناکى و بهبى دهنگى
له خودام تهلهبه سهفهرت سهعهدهت بى، له بهر بهلاى عهرز و عاسمانى نهلهنگى.

۸

له دلئیکه من گهړى چهندى له هیشه و چهندى له فکړه و چهندى له خهیا له
خوداوهندى میرى مهزن تهړهقیت بدا به بهخت و به ئیقباله
زهینیکه خۆت بدهوه ئهبرۆى کهمهن کیش و دوو چاوى کاله.

۹

له دلئیکه من گهړى چهندى له هیشه و چهندى له ژانه و چهندى
له کاوه کاوه
زمینیکه خۆم ددهاوه کووسرهتى شاله بهگييان، لى دهبشکووتن ههلال
و بهیبوون و شلکه گياخواه
نیرگس بوئى خوښه و تازهى دهم بهگلیهوه ناوه
له خواوهندى میرى مهزن دهکهم لیت ببینم کام و کاوه
ئهتو نازانى تازه ئهمن بنى مهمكانم داناوه؟
له خه لکى حهرا مه، خودای تهعالا بو په نجهکوشین بهتۆى داوه
چومکه دهلین: مهزینگان له شوړ مهحموود مارهکراوه
تهمهشای کولمهت نه کردووم دهلئى شهمامهى حهوت پهنگه و شهختهى
پایزى لى داوه
تهمهشای بهژنیم ناکهى دهلئى چناره و به عومرى خودای بهبى گرى
خولقاوه؟

خودای تهعالا ناگادارى بى، ئه و پیغمبه رهى خودا له شه رافهتى
وى دنیای داناوه

ئهتو دهزانی زور زور نارمه حهتم، جهرگ و دلم له ویدا سووتاوه
دهسه لاتى بابم نییه، دهنه کارىکى وام دهکرد نه چى، پیم دهلین:

مه‌رزینگان چه‌یای نه‌ماوه.

شۆر مه‌حموود له پشتهی ولاغی ده‌کرد زینیکی مورپه‌سه‌ع و له زاری ده‌کرد ددانه لغاوه

هاواری ده‌کرد وینس و سالح و ئه‌گهر ئه‌لیاس له به‌حرئ داماره
ئه‌وانه تکاکار بن، سه‌فه‌رم هات و نه‌هاته، شۆر مه‌حموود، بلّین:
خودا تۆفیکی داوه، ئه‌وه حاکمه‌تی ته‌رکه و تورکومانی هه‌ستاند و گه‌راوه
جا ده‌بّی سینگتم^(٦) بۆ پکه‌ی به‌ باغی شه‌دداد و بۆم هه‌لبّینی دوو
گۆشه‌ی چاوه

هیندیک بلّین: حۆری عاسمانه و هیندیکیش بلّین: خیر، کوتره و سه‌ری لی
شپواوه

قه‌ره زولفت ده‌لّی ره‌شه‌ریحانه‌یه و شه‌واوی لیندراوه
که‌س ده‌ستی نه‌کردۆتّی، نه‌ژاکاوه، ده‌ستی لی نه‌دراوه
سینگت به‌من بمینّی به‌دووکانی خوجاچه‌سه‌نی موسلّی، دوکانی
عه‌تره و جووتیک فینجانی لی داندراوه
کوله‌ت به‌من بمینّی به‌گولی ده‌کوستانان، غونچه‌یه و تازه شکۆفه‌ی داوه
بولبول له‌به‌ر گولّ ده‌خوینّی، چه‌یفّی عه‌تری با ده‌یبا، ده‌بّینه‌وه بلّاوه
هاوارم وه به‌ر دووازده ئیمامی ده‌ستی به‌غدایه له‌و سه‌فه‌ره
بگه‌ریمه‌وه دوواوه

لووزه‌وی سوواران هاتن، پاکی له‌ پیشی راوه‌ستاوه
شۆر مه‌حموود ده‌یگوت: کیژّی ده‌ستی منت دامین بی! بيمه‌وه که‌س
نه‌لّی سینگ و به‌روکی ژاکاوه.

جا خودا حافیزیت لی ده‌که‌م، ده‌وله‌ت زییاد و مال ئاوا
نازانم نه‌ ئه‌ چه‌له و نه‌خودا ته‌ره‌قی له‌ شانم ناوه.

ئەما ئۆوارە و سىبەھىنان بۆم پچۆۋە گۆشەى دىوانى، ئەو جىي لىي
دانىشتىبوم لە حوكماتى

كۆلمەت بەمن بمىنى بە شانەى ھەنگوين و بە وردە نەباتى
تا ئىستا پۆژى سى جارم دەدىتى، پىم وايە لە من دەبىيەو بە قاتى
چومكى دەچمەو بە سەفەرى ھات و نەھاتى.

لە دلىكە من گەپى چەندى لە ھىشە و چەندى لە ژانە
گەردنت بەمن بمىنى بە بەيداغى پۆمىيان، ئەگە با دەى شەكىنى
و چلەى زستانە

چاوت بە من بمىنى بەئەستىرەى پۆژى، ئەگەر ئەو ھەلات لە
پىرە كوستانە

دوعاى بەخىرئىمان بۆ پكەن، پىم وايە وەختى دەست لىك بەردانە.
لە دلىكە من گەپى چەندى لە ھىشە و چەندى لە ژانە و چەندى شىواو
ئەگە خودا دەكا لەو سەفەرە دەگەرئىمەو دەواو
سىنگمەت بۆ دەكەمە باغى خواوچە ھەسەنى، ئەگە تازە پىشەى
ھەنارى لى داو

تورونج و نارنج لە وىدا بەريان ھىناو
ئۆوارە و سىبەھىنانى لى پكەو شەوراو
جا ئەو جار ئىشەللا لە خۆت دەبىنى كام و كاو
پىغەمبەرانى عالەمى ئىختىيار، ئەگەر پىغەمبەرىكى شادەمان بە
شانى وى ھىناو

بەدوور بى لە بلىسەى گەرەو شىن و لە شىلىنگى قەرەبىنا و لە دەست
و پمبى ەولای ەسۆى ئەگەر خراب خولقاو.

په‌بی به‌دوور بی له دهر دئ له به‌لایه
 به‌دوور بی له بلایسه‌ی گه‌روه‌شین و ته‌نکه‌زیو و شیلینگی قه‌ره‌بینایه
 جا من چوڼ کوپړ نه‌بم دهنگی په‌خت و خلخال و ناو‌ه‌زهنگی شوړ
 مه‌حموود له‌به‌ر دهر کی مامه په‌شی نایه
 جا چوڼ نه‌من نازاریک نه‌گرم نه‌گه‌ر سینگ و به‌روکی من نه‌لین
 ده‌ستی «شوړ مه‌حمودی» تیدایه
 شهرت بی نه‌من سینگم ه‌فس پکه‌م، با نه‌چیت‌ه‌وه نیو سینه و مه‌مکان
 ه‌تا شوړ مه‌حموود له‌و سه‌فه‌ره‌ی نه‌گه‌ریت‌ه‌وه دووایه.
 له دلایکه من گه‌رې چهن‌دی له ه‌یشه و چهن‌دی له ژانه، بو دهرمانی
 نییه و دل‌م ژانی نابی ه‌یدییه
 شوړ مه‌حموود ده‌پی کردووه جووتیک چه‌کمه‌ی سمایل نامه‌ی بن
 کودهری وه‌ستا نه‌سیرییه
 سووار بووه له ولاغیکی خال خالی عه‌سله شیر خه‌زالیه
 سم ته‌به‌قی گو مه‌قه‌ستی عه‌سله به‌حرییه
 له شانی کردووه رمبیک دهم په‌شی ه‌ژده قه‌فییه
 له خوینی نه‌کرد و لی ده‌تک دل‌په دل‌په ده‌خوینییه
 له به‌ری دایه خه‌نجه‌ریکی ده‌بانی عه‌سله وه‌ستاکارییه
 قه‌دیمی زهمان ده‌لین له‌به‌ر که‌س دا خه‌نجه‌ری وا نییه
 له سه‌ری ناوه چه‌پکیک په‌ری تاوس، زهرده، که‌سکه، سوور و سپیه
 نه‌گه‌ر که‌میک شهمال بی که‌وال که‌والیانه له‌که‌ل ه‌ورییه
 سه‌ری منت بیته‌وه به‌قوریانی سه‌رییه
 په‌بی به‌دوور بی له موقه‌دهری ه‌ق ده‌ستی نیلاهیه
 به‌جی نه‌یه‌لی به‌ژنیکه باریک و سینگیکه سپیه و دووچاوی به‌نگیه
 خو قه‌سته‌م به‌وه‌ی نه له گوین که‌سه و که‌سی له گوین نییه

خۆ له تۆ زياتر ئەمن تەمام بە کەسی دیکە نىيە
 دەترسم خاتر خۆيەكە و جوان چاکیكەم بەرمەوه بن بارستی گلییه
 ئییشه ئالا قسمةتی تۆیه و قسمةتی هیچ کەسی دیکە نىيە
 ئەدی نایەى ماچم کەى له برى لوقمە قازى و نانه شەکرىیه
 ئەگەر مەنزڵ دەگری، ئەتۆ بلیی: زەخیرەى خۆم پێیەو، بلین:
 ناھومێد نىيە.

۱۵

ئەدی ناروانیە تۆقان، تەلەسمان، زێران، زنجەقان، گوواران،
 کرمەکان، ئاودەنگیان، خەبەرچیان، لەگەڵ بەندی دەپیرە گووارى؟
 ئیواران ئەگەر وردە پەرچەم بە سەر کۆلمیکە ناسکدا دێنە خواری
 گزنیژی گوواران دەپشکوون وەکو کۆلى دە بەھاری
 بەعەمرى ھەق دەستی ئیلاھى زوقم و وردە خوسارى پاییزتیان
 لى دەبارى
 ڕەبى خوداوەندى میرى مەزن ئاگادارت بى، بەجى نەيەلى جووتیک
 مەمک، تازە خړ بوون وەکو ھەنارى
 جا بابان وێرانم، قەلەندەرم، پاش ئەتۆ فرمیتسکم لە چاوان دەبارى.

۱۶

لە دایکە من گەڕى چەندى لە ھیشە و چەندى لە ژانە و چەندى
 لە بەندى بەندییە
 جا خۆ من ھەچەند تەماشای دەکەم لە سمیلایکە خورمایییە
 جا خۆ لە تۆ زیاتر کەسم لە مالا باب و باوانى دا نىيە
 ئامانەت دارت بى حوسینی شەھید و خدرى لە چۆل و بەرییە
 شاھى نەخشبەند و غەوسى گەیلانییە
 عومەر و عوسمان و عەبوبەکر و عەلى، ھەر چوار یارى نەبییە
 ئامانەت دارى تۆ بى حەزرتى وەیسەلقەرەنییە

یونس له دهريايه، نهگه له زگي ماسي دا قهراري نيه
موقه ددهري وه سهر هات ليتي تتيك نهچوو زيكر و فيكري ئيلاهييه
دهجا ومره ماچيک پکه له بري لوقمه قازييه
ههلي بگره به ئه مانه تي و به ديپانه تييه.

١٧

له دليکه من گهري چهندي له هيشه و چهندي له ژانه، به خولاي
ناسرهوي به شهوي پاييز و به روژي ده به هاري
لاده ورده پرچه مان نهگه به سهر کولميکه ناسکدا دینه خواري
عهکسم پکيشه، له جيگايه کي چول و به رييه بلي ئه من هه مه
دوست و ياري
بو تو ده پته وه به قنيات و به حسانه وهت هه موو سويح و ئي واري.

١٨

تاجي و توله ده هاتن، له مليان دهکرا قهلاتي زيرييه
هه لو هه لو و فهندي فهندي و گه ردي گه ردييه.
ئهن ته مه ننام ده به مه وه بهر پادشاي پهحمانه (٨)
ئوه کرديانه وه ده رکي نه سير خانه
فهندي فهندي و جهيران جهيرانه
تاجييه وان هاتن، ده ستيان له سهر سينگيان دانا و (کوتيان):
په بي تاگادارت بي وه يسه لقهره ني ماهيده شتي به غدايه، بييه وه له و سه فهري
گه وره و گرانه.

١٩

ئوه ههوت کهس هاتن، له خويان داوه تانوت و حونه ري
ته عزيميان کرد و دايان نوواند سينگ و سه ري
ئاغا ئيجازهي له سهر بي تا باز له قوشخانه ي بينينه ده ري.

باز ئهوه هاته دهري له قوشخانه
 شمقاره و بازه و شههينه و تهري لانه
 خوداوهندي ميري مهزن جووتيك هه ناري له سه سينيگي من دانا
 ومختي ئه وهيانه، كاملن، ومختي دهست ليدانيانه
 يان دهبي مالى شوپ مهحمود بن يان دهبي پچنه وه گوپ و گوپخانه
 سه لاي گه وه و گرانم لي رابوو، كلفه تان بگيرن شينگا و بوم دابنين
 خمخانه

دلم يه گجار زور له هيش و له گهرمه ژانه
 زور دهرسم شوپ مهحمود، پيم وايه ومختي دهست ليك بهردانه.

بوو به هه لالا و گرمه گرمي سواران، هه كهس له خزم و عهقه رهاي
 خوي دهكا خودا حافيزيه
 له شكري وا له هيچ خاكيك نيه
 شوپ مهحمود دهگه راوه بو هه ره مخانه به عهزمي خودا حافيزيه
 دهيكوت: كيژي، له خولاي زياتر ئه من كومه گم نيه
 ئه ما زورم هوميد به به ژنيكه باريك و داو و دهلينيگي حاجي حوسينييه^(۹)
 قورباني دوو چاوي شههينت بم دهگه ل سينيگيكه سپيه
 هاوارم وه بهر هه زه رته ئيبراهيم و هه زه رته ئيسماعيل، ئه گه
 بو وي داندرا كابه توللا به ئه سه حيه
 له پاشم به جي نه ميئي به ژنيكه باريك و دوو چاوي به نغيه و
 سينيگيكه سپيه.

ئه وه خه بهريان به مامه رهش دا ئه گه شوپ مهحمود له سه سه فهره

و ده روا .

هه لالا هه لالا و گرمه گرم و بیته بیته

مه رزینگان دهگری به دوو چاوی باز و به نه برۆیه که شه هینه
خوداوهندی میری مه زن نه تو شوږ مه حمود له من مه ستینه
چل شه کی یهک ددانم نه زری مه ولوودی پیغه مبه رییه، بلین بو فقه قیر و
سه غیر و هه ژارانی بیته .

۲۳

ئه وه سوار وه ریڅ که وتن . مامه رهش هات، ئه وه به ریڅی دهکا و
دوعاشی لی دهکا، ده لی :

خالقی میری مه زن به یهک کفله کون دنیات دانا
وه جهرگی که وی تیری سهر به په یکانه
به میرات له پاشی به جی مینی کیژی وهکو مه رزینگانه
دوعام لی به ناهه قی قه بوول نه که ی ئه ی رحمانه
چومکی به هه ق به توم هیناوه ئیمان .

۲۴

ئه ی خودایه کی نه زه لی و ئه به دییه
خه لقه نده ی زه مین و عه رزییه
پلنگه، پایوی وا له دنیا یه دا نییه
سووری پکه یه وه له خویندا سمیل ټکه خورماییه .

۲۵

ئه ی خودایه کی بی مه کانه
ئه که تو عه رز و عاسمانت دانا
تابووتی ببینم، شوږ مه حمود بیتنه وه گوږ و گوږخانه
ئه وه وختی ده بیته مالی خوم به کچی شلکه مه رزینگانه .

وہ پیش کہوتن جلّہ ودار بۆ پۆینی. مەرزینگان چوو لەسەر
منارەى خانووبەرە راوەستا.

مەرزینگان لە دەستی دایە نارنجیکی بە قیّمەت گرانە
بە دەستی خۆی نووسیویەتی و لاپى^(۱۰) عاشقانەى لى دانا
هاپەى نارنج دەهات، شۆر مەحمود زەبرى دەکەوتە نۆو شانە
لەو وایە خولّا خەنى دەکا، چومکى نارنجە ئى جانانە.

شۆر مەحمود بە شانى راستەیدا ئاورىكى دەداوہ
مەرزینگان دەتگوت جەيرانە و سەرى لى شىواوہ
بە زارى زەردەخەنەى و فرمىسكى دین لە ھەردووک چاوہ
دەیکوت: لە دوەى بەخىر زیاتر، من چ دەسلاتى دیکەم نەماوہ
خودایە ئامانەتت بى ئو لاوہ.

ئوہ سوار ھەرکەتییان کرد.
بە ھەمرى پەحمانى
تۆز بلند بوو، بوولیتى^(۱۱) خستە بەرى عاسمانى
خودا ئەتۆ بەسورى مار و میروو دەزانى
دەردى دل بۆ ھەکیمی نییە و وہ دەست ناکەوتى دەرمانى
چاوہ پیتی ئو ھەم ئەگەر بىمەوہ و دەگەل مەرزینگان بىمەوہ بە
کامپەوايى و بە ئاملانى
مەلا محەمەدە کپرووزە لەگەل عەولای عەسۆى، ئەوان لەسەر تەرکە
و تورکومان بوون بە ھاکمی و بە نیشتمانى
لەوئى خەبەرى وہ پیکەوتنى شۆر مەحمودیان دەزانى.

دهجا سواران با ومخړ بن، جلّه و گیرى دوژمن پکهن، پوژى
لى قهومانه^(۱۲)

که لاک دهکه و یتته گوړى و، پوژى دل هيشانه
خافلى شوې مهحموود مهن، پياوړى دهست گهرم و زور چازانه
نابروم نه بهن: نهو ليمان بستينى مهمله که تى ته رکه و تورکومانه.

۳۰.

سەفى سواران دهگيراو، هموى نو دوو پشكى^(۱۳) زيړى له خه نجهرى داوه
زيددى شوې مهحموودن نه گهر لهو سەفه ردى نه گه پته وه دواوه
له شکر بهرام بهرى يه كترى ده بوون، دهنكى قهره بينايه و پمبى دهمپه شى
هه ژده قهفى، قهوماوه

شوې مهحموود هه ر جاريكى پكښى بؤ ولاغى شير خه زالى ده هيناوه
دوازه كهسى له نه مير و سهر دار عيلان له سهر پشتى پكښى فرى
ده داوه

مهستى مهرزين گانه، دهر بهستى مردن نييه، هيچ ناگای له خوى نه ماوه
وا ده زاننى دهستى له گهر دنى مهرزينگان دايه، هه ر نازاننى پوژى
دل هيشانه و قهوماوه

سهنگر به تال بوون، له شكرى عه ولاى عه سوى شكاوه
جوگه لهى خوین جارييه بووه، ده لى سيلاوه

بابه هيچ كهس له بهر دل هيشاننى، ناگای له خوى نه ماوه
شوې مهحموود تهنگه زىنى شل نه كرده وه و له زارى ولاغى دهر نه هيناوه
ددانه لغاوه

وه بز انم سامى نه ريمان و تازهى سهر له بن گلى دهر هيناوه
يا نه هه زره تى عوم بهره و نه گهر له شه پى يه زده گوردى گه پراوه

يان خالندى بنى وهلييه ئەگەر سى و دوو لفكەى بەسەر عەرزىدا
بەردەداوہ

يان حەزەرەتى عەلييه ئەگەر لە غەيبەرى دەروازەى لە ريشە دەرھىتاوہ
کردى بەپرد و تەواوى ئەسحابەى پيدا دەپەراوہ.
يان ئەحمەدى شەنگە ئەگەر سوار دەبوو لە ولاغى لەيلک، لەو
وايە لەو زیاتر کەس لە دنيايەدا نىيە
ئەوہ عاشقە، هېچ ئاگای لە خۆى نىيە
چون بۆ خۆى لە شەرىتيە و پوچى لەکن مەرزىنگان حەفسىيە.

۳۱

چون سەبەحەيان ئەگەر سوار دەبى، پىلى لەسەر پکىفى دانا
بلىسەى گەرەشىنە و قەرمەى خەنجەرى دەببانە
بۆ خۆى لە شەرىتيە و پوچى لەکن مەرزىنگانە
مەرزىنگان دلى بردۆتەوہ حەفس خانە
بەرنابى، بەستوويە بەزنجىرەى دە زولفانە
قنىاتى شۆر مەحمودە ئىوارە و سەبەحەنى وردە خالى نىو سىنە و مەمکانە
ئەگەر تىکەل دەبن دەگەل زنجىرەى دە زولفانە
دەلتى زىرپىنگەرە ئەگەر وردە گزنىژى لە سەرى گواران دانا.

۳۲

جا بابە بەعومرى بارى تەعالل شۆر مەحمود شىرى لە لانە، لە
بەر کەس هەلنايە
چومکى دەگەل يارى خۆى گرتووە شەرتى وەفا، وە نازانى ئەگەر
ئەو دنيايە کەسى تىدايە
بەپەلەيە زوو بگاتەوہ بەژنىكى بارىک و کولمىكى شەو چرايە
پىكى بىنى ئەوہى ئەگەر لە دلى من دايە

حه زره تی عه بباس و حوسینی شه هیدی که به لایه
 ته مه نه نایه کم بۆ پکا فاته می زارایه
 ئه شخاسن دووازده ئیمامی له دهشتی به غدایه
 هر چه ند فیکر ده که به هیچ شتی کم سوکنایی دلی نایه
 رۆژیکی مه رزینگانم دی ده چوو بۆ سه رگه ڕی ده ریایه
 زه نینم دایه ملوینکیکی^(۱۴) زێری له که ردنی دایه
 له علی روممانه و یاقووته و ئه شره فی، ئه وی له هه مووان که م قابیله تر
 کاره بایه

بۆچی خۆشه ئه و کاوله دنیا یه؟
 شل و مل و ناسک به دهنی تیدا یه
 ناخ بۆم پیک هاتبا شه رت و ده گه ل وه فایه
 خودایه غه مناکم نه که ی رۆژی عاقیبه ت و دووایه
 په نجی عه زیه تی زییادم نه ده ی به زایه
 به ژنی مه رزینگان ده لێی چوو زه بی زایه
 ئارامی دل مه، که سی دی له قابیله تی من نایه.

۳۳

ئه وه شو ڕ مه حموود له شکره که ی شکاند.
 جا بابه که لاک ده که ونه مه یدانی
 مه گه ر خودا ده نا که س به و سفه ته نازانی
 رۆژی هه لاتن و تیر پیوه نانی
 بۆی به جی ما حاکمه تی ته رکه و تورکومان ی.

۳۴

ئه و عی ل نشینه له به ر ده ردی خۆیان تا ئه و ڕۆ ئاگیان له خۆیان نییه
 ئه وه هاتنه کنی بۆ پیروزیایی و مباره ک بادیه

قه بوليان كرد به حاكمه تی و به سكه ره واجییه
 دوژمنی شوږ مه محمودی کویره، هیچ کوڅ دوژمنی شوږ مه محمودی تیدا نییه
 ههمو كهس بترسی، خودا به شی وی نه داوه خوږ و ترسییه
 نه وه مایه ی به ژنیکه باریک و دوو چاوی به نگییه
 شهوڅ دپوانه یه و پوژڅ شیدده تی دی له دلپیه.

۳۵

مهرزینگان زوړ نیکه رانه، نیستا خه بهری فه تی شوږ مه محمودی
 نه زانیوه، جا ده لږ:

له دلپکه من گه پتن چندی له برینه، چندی له هیشه، چندی
 له ژانه

تا شوږ مه محمود دپته وه، مردن خوښتره بو من له و ژپانه
 باز له هیچ کوڅ ناخاوپته وه و ناحه سپته وه هه تا نه چپته وه سهر هیللانه
 عه جایه ب ماوم! شوږ مه محمود نه گهر مای، ده بی بوم بنیرپته وه
 خه بهری خوڅ و له گه ل نام و نیشانه
 هه تا نه من زولفی بو سی به نگی پکه م و شوخیان پکه م قهره زولفانه
 سنگی خوڅی بو پکه م به دهفته رخانه
 مهمکی خوڅی بو پکه موه به فینجانه
 چاومی بو پکه م به ساقی، ومختی شهرباب گپړانه
 سنگمی بو پکه م به سه نیری قوو، ومختی پالوه دانه
 به لکو پچه سپته وه له و سه فهری گهره و گرانی تهرکه و تورکومانه.

۳۶

له و عهینه دا بوو نه گهر دهرکی له سهر خوڅی دادمخست، گاله
 گاله، ناله ناله، قاوه قاوه

دوو سورا ی په ی به سهر له دهرکی مهرزینگان پراوه ستاوه
 قاقه ز و خه بهر و مزگینی شوږ مه محمودیان هیناوه.

جا مهرزینگان دهیگوت: ئەمن دەمگوت سوکنایی دلم نایه
 کلفەتان ئابداری هەلگرن هەتا پچینه سەحرایه و مەزرایه
 با به سەرماندا بێ بۆنی هەلآله و بەیبوون و گیاخاو، لەگەڵ
 شلکه بیزایه
 ئۆخەیی! خەبەرم بۆ هات، ئارامەکهی دلم نەچۆتەوه بادی فەنایه.

جا ئەوه مهرزینگان بۆ شۆڕ مەحموودی دەنارد دیاری و ئامانەتییه
 لەعلی روممان و یاقووتی عەبدولحەسەن و زێری سپییە
 عارەقەیی بن پرچانە و وردە عارەقەیی مابەینی سنگ و هەردووک مەمکییه
 ئەگەر ئەوەت لە کن بێ، دەرمانە و حەکیمت لازم نییه
 ڕەبی بەدوور بێ لە دەرد و بەلایە و لە تیری نەبەدییه
 لێت مبارەک بێ حاکمەتی تەرکە و تورکومان، خەبەرم زانیوه به
 ئەسەحییە
 سنگی خۆمت بۆ دەکەمەوه به باغچەیی خواجە حەسەنی، شەو و
 ڕۆژ تێیدا دانیشە وەکۆ دێوانە و بەنگییە
 شوکرانەیی خولام زۆر کردووه، دوعای من بوو کاری خۆی کردییە
 دوژمننت کوێر بوو، وه دەستت کەوت فەتح و نوسرەتییه.

مهرزینگان ولامی بۆ شۆڕ مەحموود دەنارد، دهیگوت: بهوهی کهم ئەگەر بیناهی
 چاوه
 شەوئ، بێ خەوم، لەبەر خەیاڵات خەوم ناکەوئ لە چاوه
 ومختە دلم بتوقی و بۆگەنیوم پکەوئیتە جەرگ و هەناوه
 کەسیکی خەبەرم بۆ بیئی، بلی شۆڕ مەحموود لە سەفەری تەرکە و تورکومانئ
 کەراره

سەت زىپ و چل عەبو تۆپ و چل مەجىدىم بۆ داناوہ
 با لە دنيايەدا بۆ خۆى، كەسافەت نەبىنى، لىي بىيىنى كام و كاوہ
 گە شۆپ مەحموود بدينم، وە دەزانم تازەكانى خودا دنياى داناوہ
 ئاخ بمدييايە سميلىكە خورمايى لەسەر كولمىكى پەرى گول و
 ناسك داناوہ.

٤٠

جاكى بوو لە شۆپ مەحموود ئەگەپىي دەگەيشت قاقەزى مەرزىنگانە
 وەك ريشەى دلى پكىشن، وەك حەزرەتى قابىز بىتە سەرى بەعەزى
 گيان كيشانە

وەكو مەوت بى، بىبەنە سەر قەبرانە
 لە بن گوئى بى خرپەى پاچ و پىتمەرانە
 بلى: ئەو مالىكەى بەتەنتىيە، خلاس بە لەزىندەگانى و لە ژيانە
 چرمكە قسەى مەرزىنگان بۆ وى ئىحتىيار و متمانە
 شل و مل و گەردن بەخال و خاسەكەوى جۆزەردانە
 ماچى وى بۆ من دەبىتە ئىحتىيار، لازم ناكە بۆ من حەكىم و لوقمانە
 چومكى خەيال و مۆراو دەدى دلە، ئارامە، لەبەر دلانە
 وەكو ئەو حۆريانەى ئەگەر خودا لە بەهەشتى باقى داينا
 وەكو پەرى، هيندىك دەلەين لە عەرزىن و هيندىكىش دەلەين لە عاسمانە.

٤١

ئەو جە شۆپ مەحموود دىتەو، بە دزى مامە پەش، چاوى بە مەرزىنگان پكەوى.
 جە ئەو شۆپ مەحموود بە دەست و پتوهندى خۆى دەلى:
 گەلى دەدۆستان، ئەى كەسىكى لە دنيايەدا نۆكەرىكى بە ئىحتىيار
 و بە متمانە

وەسىتى ئاغاي خوتان بەجى بىن، لى و وە دەرنەكەوى بى

ټيحيباري و نه زانه

ټنگډ ده زانن دلي من شپته، دايمه بووه به ديوانه

ده ترسم وهكو لهيله و مه جروم بيبه وه به ټستيره و پچينه وه به

په پرهي عاسمانه

ټلعان سه فهرېكم له بهره، ده چمه وه عيلى مامه رهش و چاوېكم

پكه وي به شلکه مه رزينگانه

عه مرم له نوي دهنووسري، شهرت بي بيكه مه خير دوو سهت شهكي

په ك ددانه

هه موو خه لات بكرين، بيياندهني خه نجر و تفهنگ و دهمانچه و

ده مهر قوپانه^(۱۵)

بوچي من ده چمه وه باغي شه ددادي بو سهيرانه

قهره زولفي ده بيتته دهره ي بهر خه نجرانه

سينگي بو من ده بي به ميهمانخانه

مه مكي بو من ده بي به ئيستيكان و به فينجان

كولمهي شهرابه نته هووره، ومختي قوم ليدانه

به ژني چناري عه ي عه پر، ومختي ئاويزانه

جا ئو ومختي له سهرى ده بژيرم شوكرانه

چومكي حه رام نيه، شريعته به مندالي ئو حيسابه ي دانا

په رزينم گرتووه باغچه ي گولانه

شل و مله، بو من له بهر دلانه

ټه گهر نه يدينم، مردنم پي خوشتره له و ژيانه.

۴۲

ټه وه شوېر مه حموود دپته وه. به دزي سوار بوو، چل كه سي ده گهل

خوي هينا.

ټيواريه، ومختي ټهويه هيچ كهس شوېر مه حموودي نه ديه

هات بهر سابات، مه‌رزینگان راوه‌ستابوو له‌سه‌ر جووتیک که‌وشی
 پانیه فه‌پراشی سه‌ر نوقره به‌ندییه
 ده‌باغی وه‌ستا داوده، له پتی هیچ که‌سدا که‌وشی وا نییه
 چاوی ده‌لئی ئه‌ستیره‌ی زۆره و موشته‌رییه
 کو‌لمه‌ی ده‌لئی به‌فره و به‌سه‌ریدا باریوه دلۆبی خوئینییه
 که‌وایه‌کی ده به‌ر دا، کاری سه‌مه‌رقه‌نده، له‌به‌ر که‌سدا نییه
 ئه‌وی گه‌زی له چله و له وانی بیست و چوارییه
 سبجه‌ینان شین ده‌نوینی، شه‌وی ره‌نگی سپییه
 ئه‌گه‌ر تیشکی تاویتی لی دا ئه‌تله‌سییه
 له ویدا مه‌کی ده‌لئی هه‌ناره و تازه هاتۆته خوارێ له دارییه
 ده‌جا چپکه‌م له کن خه‌لکی ئازاد بی بیبین، له کن من زۆر دوور
 وه‌ته‌ن و قاتییه
 له شانی کردووه چارشێو شانیکی موشه‌ججه‌ری قیমে‌ت گرانی عه‌سه‌له
 کارخانه‌ی فه‌ره‌نگییه
 ڕیشه‌ی کیمخووایه و ڕیشه‌ی نیو گه‌زییه
 ئیدی ئه‌و نه‌یزانیوه و ئاگای له من نییه
 ئه‌گه‌ر جه‌رگم سووتاوه وه‌ک قه‌قناز و بوته‌ بریانییه .

٤٣

ئیدی ئه‌من ناخاف^(١٦) بووم، به‌سه‌ر شانی راستیدا ئاوڕیکی ده‌داوه
 چاوی ده‌لئی مانگی چارده‌یه و له خزمه‌ت خولای را هاتووه و
 گو‌شه‌ی کیشاوه
 ئه‌برۆی ده‌لئی که‌مانه و له ده‌ستی که‌یخوسه‌رو وه‌ ده‌رکه‌وتووه و ژیی
 لی کیشاوه
 شلکه‌ پتکه‌نینی وه‌کو ده‌نگی قاز و قولینگ له گه‌ردنی ده‌بووه بڵاوه
 به‌ پتکه‌نینی مه‌ست بووم و هیچ ئاگام له خۆم نه‌ماوه

دهستیکی له گهردنی دهکردم، دهپالوت فرمیتسک بهدوو چاوه
 ئوخه‌ی ئارامی دلّی من له سه‌فه‌ری ته‌رکه و تورکومان گه‌راوه
 ئەو ئامانه‌تم نه‌برده بن گلی و ته‌حویلیم به‌ساحیبه‌ی خۆی داوه
 ده‌ سینگم پکه به‌حه‌مایال^(۱۷)، بلّین: شوڤمه‌حموود له بن هه‌نگلی ناوه
 توخلا ده‌ستت بینه، به‌لکو غه‌ریبایه‌تیکه‌ت له کۆل پکه‌وی، زۆرت
 عه‌زیه‌ت و عازاب کیشاوه

گه‌ردنم وه‌کو کوویه‌ی هه‌نگوینه و ئەوه ورده ورده په‌قاوی^(۱۸) له
 سه‌ر راوه‌ستاوه

کولمه‌م هه‌ر ده‌لّی سیوه و ورده خوساری لّی دراوه
 پیت قه‌رزدارم، فه‌رموو وه‌برگه‌ کام و کاوه
 با به په‌رده‌ی مرواری به‌ندیان به‌عه‌ده‌ب هه‌لّده‌داوه
 ده‌رکی بورجی به‌لّه‌کیان ده‌کرده‌وه، کلفه‌تان خه‌به‌ریان زانی
 مزگینی و خه‌به‌رداری و قاوه‌و قاوه
 به‌حوکمی مه‌رزینگان زی‌ر و زه‌نجه‌قیان ده‌کرده‌وه بڵاوه.

٤٤

ئەوه سمیلّیکه‌ خورمایی له‌سه‌ر کولمّیکه‌ ناسک و شلک دانا
 ورده ورده لیوی ده‌بزات له‌و مه‌ست و خه‌رامانه
 هیندیک ده‌یانگوت: پوژی عه‌شره و هیندیک ده‌یانگوت: خیر،
 ئاخ‌ری زه‌مانه
 هیندیک ده‌یانگوت: له‌ عه‌رزیه و هیندیک ده‌یانگوت: خیر، له
 گه‌وال گه‌والی ده‌ عاسمانه
 هیندیک ده‌یانگوت: ده‌نگی قاز و قولینگانه له‌ گه‌والی عاسمانی،
 هیندیک ده‌یانگوت: خیر، ئەوه ده‌نگی شه‌پۆلی به‌حرانه
 هیندیک ده‌یانگوت: خیر، قافله‌یه، کاروانه، هیندیک ده‌یانگوت:
 نه‌خیر، پاییزه وه‌ختی له‌یله و مه‌جرووم خۆ لیکدانه

ئەو گوارە و کرمەک و وردە گزنیژ، ئەوانن دەنگیان دەچی بۆ
حەوقی عاسمانە

هیندیکیش پتیاں وایە: کارپە کارپە، شەرپە بەرانە
شۆر مەحموود میوان بوو هەتا سی پۆزانە
هەقی خۆی وەگیرکەوت ئی عەزیەت و عازاب و سەخەلتی و ساغای
تەرکە و تورکومانە.

٤٥

سبەحەینە، ئیستا گزینگ لە سەرانی نەداو
شەرەت خۆزیاڤە و پریشکەیی ئاو پرژینی شووشەیی گولاو
چومکە^(١٩) مەرزینگان شلکە و ناسکە و قەت نەشەمزاو.
لێتان مبارک بێ ئەو عەیش و ئەو لەرزەت و نۆشی
ئەو تۆلفە لە ئەکوانی دڵمدا دەخروشی
مەرزینگان پۆژ نییە ئەگەر ئەو بەدرە بەپەشمینە نەپۆشی
لەسەر هەر کەمانی ئەبرۆی بەلێ خۆینە دەجۆشی.

٤٦

مامە رەش خەبەری زانی ئەگەر شۆرمەحموود هاتۆتەو، شۆرمەحموود شەوی
مەرزینگانی بانگ کرد، کوتی: عەیبە ئەمن لێرەکانە بێ، دەچم و ولات دادەمەزێنم،
جا پاشان دێم دەتگۆیمەو، لازم بەو ترس و لەرزە ناکا. جا ئەو شۆر مەحموود
لەسەر پۆینە، دەلێ:

کیژ ئی بۆنی تۆم لە دەروونی قەت نابێ بڵاو
فیدای دوو زولفی تۆم، دەلێی سومبولی خاو
قوربانی دەمت بێ، دەلێی شووشەیی گولاو
وختیک دەبێ خەبەرت بۆ بێن، بڵێن شۆر مەحموود گەراو
وختی عەروسییە و خودا بماندات ئێم کام و کاو
دەرکی خەزینەت بشکێنە، بڵێن: لە عێلیدا فەقیر و داماو نەماو.

شۆږ مهحموود پږيهوه. لهوئ بوو چل شهوان. هئند عهالهت بوو، له وئ گورگ و مهړ پټكهوه ئاوى دهخواردوه. پوژټكى شۆږ مهحموود بانگى يارانى خوى كرد، كوتى: ياران! ئهمن دهمهوئ بگهړيمهوه، ئامانهتو ملك و ماشى خوتان بئ، ئهمن عهرووسيم بهدهستهويه.

ههتا ئه و عهرووسيه بهدهست ئهمنهوه نهبئ تهواوه

ئهمن له خوم نابينم كام و كاوه

پهش مار گازى له دلم داوه

ژههرى پشتوته جهرگ و ههناوه

دهرمانى دهردم به مهرزينگانه و ئه و مختى دهلټن عيلاجى كراوه

بهخوداى ومختيكى ئهگهړ سوار دهيم، دهچم بؤ پراوه

ئو ومختيش پهريشانم، كهس نهلئ بئ خهमे و دلئ كراوه.

جا ئهوه شهويكى شۆږ مهحموود فكرى دهكرد و ئاوى دههات له چاوه

سى كهپهتى لهسهر يهك دهستى له پانى خوى دهداوه

دهيگوت: ئازارى دل زور گرانه، ئهمن بهوه جهرگم بپراوه

شل و مل و سايه گهردينكى وهكو مهرزينگانم له بينارئ بهجئ ماوه

بويه هر ماندووم و دل پر له بؤسووم و ماندووم نهحهساوه

سهفهرى بيناريم لهبهره، نهتهوى پيم دهلټن داخولا شۆږ مهحموود

بؤ كهپراوه؟

نازانن زنجيرهى زولفى مهرزينگان تهنافه و له گهردم كراوه

ههچند ئهوم وهبير دپتهوه، ليم شل دهبئ ههنگاوه، ئهژنوم شكاوه

ئو تيريكى له گريئ پستى من داوه

عيلاجى بهكهس ناكريئ، مهگهړ بلټن مهرزينگان بهدهستى خوى

دهرى هئناوه

دنا ئو تيره تهشهنداره، جهرگم پر دهكا له خوين و له زوخواوه

مه‌لٲن: شۆر مه‌حموود پياوٲكى بٲ عه‌قله و عه‌قلٲ نه‌ماوه
 من ده‌چمه‌وه بۆ سه‌فه‌رى «بٲنارى»، ئٲشه‌للا ته‌رده‌ست و زوو ده‌گه‌رٲمه‌وه دواوه
 چارى من مه‌رزىنگانه، لٲى ده‌بىنم كام و كاوه.

٤٨

شۆر مه‌حموود گه‌راوه بۆ بٲنارى. نۆ سه‌ت سوارى ده‌گه‌ل بوو، هه‌مووى ولاغى سٲى
 سال بوو، هه‌مووى په‌رى شه‌هٲنى به‌سه‌رىه‌وه بوو، هه‌موو خه‌نجه‌رى نۆ دوو‌پشكى
 زٲىرى له‌سه‌ر بوو.

نه‌قٲبى دوو‌پشكى زٲىر زۆر به‌قىمه‌ت گرانه
 قىمه‌تى له‌كن كه‌س ته‌واو نابٲى له‌ سكه‌خانه
 په‌يدا نابٲى له‌ خه‌زٲنه‌ى پادشا و سو‌لتانه
 چون «بٲجگه‌ له‌ زٲى» پٲرۆزه‌يه و زم‌پووته و له‌على پوممانه
 خه‌نجه‌ريان هه‌مووى نٲو گه‌زىيه، چوار قامك ده‌مى پانه
 دوژمنى نه‌به‌ز له‌ به‌رى بٲى روح و هه‌راسانه
 پمبٲان هه‌مووى هه‌ژده قه‌فىيه، ئه‌گه‌ر رۆژٲىكى ده‌گرن سانه
 ده‌بٲى بٲٲى: ره‌بى ئاگادارو بٲى مه‌له‌كى ده‌عاسمانه
 شۆر مه‌حموود به‌جورٲك ساحٲب هه‌بٲه‌ته، ده‌وله‌تان تا پرس به‌وى
 نه‌كه‌ن ناتوانن سكه‌ پخه‌نه‌وه سكه‌خانه
 هٲندٲك ده‌لٲن جارٲك له‌ جاران مه‌گه‌ر وا بوو بٲى رۆسته‌مى زه‌مانه
 هٲندٲكٲش ده‌لٲن فكرى لٲى مه‌كه، سامى نه‌پرومه و قاره‌مانه.

٤٩

مامه ره‌ش خه‌به‌رى زانى كه‌ شۆر مه‌حموود دٲته‌وه. له‌ دلى خۆيدا كوتى: له‌به‌ىنم
 ده‌با. جا مامه ره‌ش رڊٲن سٲى فه‌سادى بانگ كرد كوتى: پٲم خۆش نٲيه مه‌رزىنگان
 بده‌م به‌ شۆر مه‌حموود. مٲراتى باب و باپٲرم بارده‌كه‌م، گٲر نابم، ده‌رۆم بۆ به‌لخ و
 بوخارا. ئه‌گه‌ر بچمه وٲى ده‌ستى به‌مه‌رزىنگان راناگا! جا هه‌ر قورٲىكى وه سه‌ر خۆى

دهكا بكا. ئهوه مامه رهش باری كرد، چوار سەت مالى دهگەل پۆی. مەرزینگانیان
دهكهژاوهی نا و چاویان بهست و یهكسەر پۆیین.

شۆر مهحموود هاتهوه به نۆ سەت كهس بووك بگوێزێتهوه. خه بهریان دایه،
كوتیان: مامت پۆی بۆ بهلخ و بوخارایه. تهواوی خه لکی بیئاری به پیریوه چوون.
جا به كهس ناچیتته سەری ئه و دونهیایه، بۆ كهس نابیتتهوه تهواوه
حه و سەت شهکی یهك ددانی كه وه سیریان (٢٠) گاو و گهر دوون بۆ دهكرد، شۆر
مهحموود له سهفهري تهرکه و تورکومان گهراوه.

٥٠

جا ئهوه شۆر مهحموود دهلی، کوتی:
به هاره، له خه لکی به هاره، قاسپهی كهوه و، مراوی دهكه نهوه گاره
گار و ناره ناره
له لا نوایان (٢١) دهپشکووتنهوه هه لال و بهیبوون و گیابهند و خاوه،
سبچهینان لیان دهری نهرمه خوساره
خه لکی سه رزه نیشتم نهكا، نه لێن: نۆ سەت سوار سمیل سپی
كامهریان و جوکلی هه مه وهندی له دوا سواره
ئیدی خه لکی نازانن، ئه من نه خویش نیم، له نیو زگمدا دلم برینداره
به دیاری بۆ مەرزینگانم هی نابوو گواره و کرمهک و تۆق و ته له سم
و قه تاره
مامه رهش چاوی بهست و به یه خسیر بریدیان بۆ بوخارا.

٥١

خه لکی سه رزه نیشتم نهكا، نه لێن: سولتانی ئهسته مبولی له ترسی
دهست و تیغ و شان و پمبی شۆر مهحموود خهوی نه دهزان
مهجبوورم له وهیدا ئه من روحي خۆم پکه مه وه فانی
خه لکی دهچنه راوه حه یوانه کتوی و ئاسک و جهیرانی

ئەمەنت دەمرمەو ە لەبەر قەرە زولفانت، ئەگەر وەكو رەشمار دەپهاوتیەو ە
سەر شانی

ئەمەنت دەمرمەو ە لەبەر قولکە ی گەردنت، ئاوی کەوسەرە. سنگ
بازار و دوکانی

مەجبورم وە دوات دەکەوم، یا دەژیم یا لەو دنیا یە دەبمەو ە فانی.

۵۲

بەهارە، لەخەلکی بەهارە، لە من ناتەواو ە

لە کۆسەرەتی شالە بەگیان ە لال و بەبیوون و گیا خاوتیک چرژاو ە

لە باغی مەرزینگان ە نار و ەنجیر گولیان داو ە

جا ئەمن سەت داخ و مخافەتی ئەو ە دەمکوژی، زۆرم عەزیزەت و

عازاب و سەخلەتی و ساغای لە دوا ی بەژنیکە باریک و دووچاوی جوان کیشاو ە

ئەبرۆت بەمن بمینی بەپەری رەشە دال، دەلێی فەقی، موستەعید،

بەقەلەمی کیشاو ە

چاوت بەمن بمینی بەئەستێرەکی گەلاوێژ، ئەگەر لە پیش مەلای

ماو ە راندا لەسەری ەواری بێرییان گۆشە ی کیشاو ە

کولمەت بەمن بمینی بە شەمامە ی ەوت رەنگ، لە کورە بێستانچییان

بەجی ماو ە

هەک لالانم کەن گراو یە بابم! شەختە ی پایزی لە لایەکی داو ە

بە دەستی باب و برایانی چاوی مەرزینگان بەستراو ە

خۆ من پیاوێکی نامەرد نیم، خەلک دەلێن لە شوێر مەحموود

ئێخسیر کراو ە

هەتا شوێر مەحموود لە سەفەری تەرکە و تورکومان گەراو ە

سبجەینی سەر زەنیشتم دەکەن، دەلێن: مەرزینگانی لی ئەستێندر او ە

قەسەم بەو ە ی کەم ئەگەر بینا ە ی چاو ە

هەتا زیندووم و رۆح لەسەر یەخە ی کراسم ماو ە

ئەمن دەست ھەلناگرم لەو مژانگەى ئەگەر دەلێى تیرە و لە

کەوانت ناوہ

گراویہ بابم، نەتزانى ئەمن عەزیەت و عازابم زۆر کێشاوہ؟

۵۳

سەرم دیشى، دلم پاناوہستى لەبەر ئەوى ژان و لەبەر ئەوى ناسەورى
لەبەر دلى من چاوت وەك چاوى بازە و ئەبرۆت وەك تیزە پەرى سەقرى
ئەگەر جار جار دیتە سامالى و جار جار خۆى داویتە بن گەوالى ھەورى
ئەگەر ماندوو بووبى، دەنیشى لەسەر بەردى ھەوار خدرى
لە پۆژیکەوہ عومرم ئەگەر بەسەت سالى پابرى
دیارە شۆر مەحموود دەست لە بەژنیکە باریک و دوو چاوى کالى
ھەلناگرى.

۵۴

لە دلیکە من گەرى چەندى لە ھیشە و چەندى لە ژانە و چەندى
لە برینە
ئەمنت دەمرمەوہ لەبەر بەژنیکە باریک، پۆرى بەلەكى سەر بال شینە
کاگە مەم ئەگەر خۆى بەھىلاک دا کەنگى وەك تۆ جوان بوو ئەو
خاتوو زینە.

۵۵

لە دلیکە من گەرى چەندى لە ھیشە، چەندى لە ژانە، بەھیچ
دەرمانیک ژانى نەشکاوہ
ھیندیک دەلین بریندارە، ھیندیک دەلین ئەنگواوہ
ھیندیک دەلین دەردى موفاجاىە، ھیندیک دەلین: دلى سووتاوہ
ھیندیک دەلین ئازارى سەرە، ھیندیک دەلین پەریان دەستیان
لە دلى داوہ

هينديک دهلین زولفی مهرزینگان، تهنافه و له گهردنی کراوه
هينديک دهلین خیر، تیره و له جهرگی دراوه
ئهما من بۆ خۆم دهزانم، دهردی بۆ دهرمانمه، کارم کراوه
مهگر بهدیتنی مهرزینگان ئهو خهم و پهژارهیه له من بیی بلّاوه
دهنا وه بزانی پیمهردی میرانم لهسهره، گیانی شوڤر مهحموودیان کیشاوه.

۵۶

جا خۆ مهرزینگان له کن من مهرزینگانی
له کن خه‌لکی بۆ قیمه‌تی، له کن من زۆر به قیمه‌ت گرانی
له کن خه‌لکی په‌واجیکت نییه، له کن من له‌علی پوممانی
به مندالی له جهرگی منت داوه تیریکی نییانی
له کن تۆ نه‌بی، له کن کهس وه‌گیر ناکه‌وێ دهرمانی.

۵۷

مهرزینگان ههر له کن من مهرزینگانه
له کن من چاوی کۆتره و لیتی ون بووه هیلانه
له کن من به‌رخه کۆرپه‌له‌ی دوا‌ی میگه‌لانه
له کن من گه‌وه‌ری خه‌زینه‌ی شاه و سولتانه
ههر له کن من موخته‌به‌ره، له‌به‌ر دلانه
یان ده‌بی سهری خۆم به‌رمه‌وه گۆڤ و گۆڤخانه
یان ده‌بی سهری خۆم پکه‌م به‌گۆی مه‌یدانه
نازانم هه‌ق ده‌ستی ئیلاهی چاره و قه‌له‌می منی له ئه‌زه‌ل چلۆن دانا
یان وه دوات ده‌که‌وم بۆ بوخارایه له وێ له‌گه‌لت ده‌بیم به‌هاو‌پاز
و ئاملانه.

بریا سبچه‌ینانم بدیایه‌ی که هیندیک ده‌لین: پوژده و هیندیک
ده‌لین شه‌وه

چهند خو‌شه ده‌نگی باز و نال‌ه‌ی مراوی و قاسپه قاسپی که‌وه.
پاوکه‌ران نه‌سپیان ساز کردووه جووت جووت پی‌که‌وه
شل و مل سایه گهردن هه‌ستانون، نه‌ما چاویان ئیستا پر له خه‌وه.

پاوکه‌ران ولاغیان زین کردووه، حازر بوون بۆ پاوئ
نه‌من فکر له گهرده‌نیک‌ی به‌خال ده‌که‌م، نه‌گهر سبچه‌ینان دینیت‌ه‌وه
ورینگه‌ی خوناوی
نه‌من نه‌و دنیا رووناکه‌م، به‌خودای، خاتر جه‌م، به‌ بۆ ناوی.

جارچی جار پکیشی، ولاغان له مه‌یته‌رخانه بیننه ده‌ری
شو‌ر مه‌حممود له خو‌ی داوه تانوت و حونه‌ری
له ته‌پلی سه‌ری پا تا به‌ری پی، لیی ده‌ری غیره‌ت و جه‌وه‌ری
خه‌ونم دیوه، داخولا نه‌و سه‌فه‌ره چم به‌ سه‌ری؟
ره‌بی مامه ره‌ش هه‌ر پوژده‌ی مه‌یتیکت له مالی به‌رنه ده‌ری
مه‌رزینگانت له من دوور خستوته‌وه، چۆنی پی به‌رم زه‌فه‌ری
به‌ژنت به‌من بمینی به‌غه‌لفی یه‌ک ساله گه‌دیت‌ه‌ده‌ر له ده‌رکی میر
و به‌گله‌ری
بۆ نوکه‌ریکی متمانه، له پیشدا قاقه‌زیکم به‌قاسیدی بۆ بوخارا به‌ری
با به‌س به‌ خه‌مناکی، له دوو چاوی به‌له‌ک ورده خوناوکه‌ی فرمیسک
هه‌لوهری.

ولاغى سواران هممو له مهيتهرخانه هاتنه دهري، پاكي چوونه
سهر سانى

ئاورهمان بهگ و ناجى بهگ و شالى بهگ و توپال بهگ، حوكميان
هاته سهرى؛ با برون بۆ بهندهرگهئى قوشخانى
سازپكه‌ن باز و شههين و شمعقار و با بيته سهر حال ته‌رلانى
هه‌تا پورى به‌له‌ك و كه‌و بينه‌وه سهر رۆژى ليدانى
له‌به‌ر چريكه‌ئى بازان كه‌رويشك ئيسراحت نه‌گرى له‌ گهرمه‌لانى
هه‌م به‌عينوانى راوى و هه‌م بۆ په‌يداكردى شلكه مه‌رزىنگانى.

چومه سه‌فه‌رى ته‌ركه و توركمان به‌پريشكه‌ئى خوين و به‌گه‌روو تالى
چومكه مه‌رزىنگانيان له‌ من ماره كردبوو به‌ منداالى
دابوويان به‌ من به‌ خوشى و به‌ شاره‌تى و به‌ حه‌لالى
بۆيه دايمه ئه‌من دلم له‌ ژانه، بۆ وى ده‌نالى
نه‌مزانى ليم ون ده‌بى به‌ژنىكه‌ باريك و دوو چاوى كالى
ئه‌لعانىش ده‌بى وه‌ دواى بكه‌وم، هه‌وه‌لين به‌ شير و به‌ خه‌نجهر و
به‌گۆپالى
ئه‌و جار ئه‌گه‌ر نه‌مدييه‌وه، دوازه سالى بۆ ده‌كه‌م فه‌قىرى و گه‌دايى
و عه‌بدالى
با بۆ كه‌سيكى ديكه به‌ميراث به‌جى نه‌مىنى دوو چاوى كالى،
قه‌دى شمشالى.

له‌ پشتى ولاغان ده‌كرا زىنىكى مورپه‌سه‌ع و له‌ زارى ولاغان ده‌كرا
ددانه لغاوه

شۆږ مهحموود له پيشدا پتي لهسهر راسته پکيښ دادهناوه
بهبنارې دا دهړوي، جار جار به نهرمه و جار جار دهیخته پر تاوه
دهيگوت: نههلی بنارې! نهوی لهگهلم هاته تهرکه و تورکومان
لهگهلم گهړاوه

نهوان لهگهلم من سينگی خويان بهمهوډای خهخهريوه ناوه
نهوان لهگهلم منيان ديفاع کرد، لهگهلم منيان لي قهوماوه
ههرکهسي دوزمنيکیان لهسهر پشته پکيښ فرې داوه
نهوان پيشيان له سميل سپي کامهريان و جوکلی هممهوهند و میری
گيلانگيسييان و سوورچی و زوراری و داودی دهگيړاوه
دوزمنيان لي شل دهبوو ههنگاوه و نهژنوي شکاوه
نهمن بو نهو سهفهره دهړوم، دهولت زياد و مال ناو
نهگهر هات و لهو سهفهره مهرگ نهبوو، بلين شۆږ مهحموود گهړاوه
نيستا هاچهرم له دهرکی خهزينه نهداوه
عبو توپ و مهجیدی و فهرهنتی و زيری سپي، بهخهلات دهکهمهوه بلاوه
جا خهلک دهلين شۆږ مهحموود بناغهی دهولهتتي له بنارې داناوه
نهلعان بويه خهلاتم به کهس نهداوه، سهرم لي شيواوه، ريم لي
گوړاوه، برینی دلم کولاه مهرزينگان له من نيخسير کراوه
بابی بو بوخارايه بردووه، نازانی شۆږ مهحموود لهسهر خوانی
زینی ههر ماوه

مهگهر عومر تهقازا نهکا، دهنه بهخهخهري دهم رهش ههلي دهکهنم
ههر دووک چاوه

کاتيکی خهبهرو زانی، کوتيان کهژاوهی مهرزينگان له بهلخ و
بوخارا گهړاوه

جا نهو حهله گاو و گهردوونه، دهلين چوار سهت ناسک و جهيران و
شهکی بي ددان له پيش کهژاوهی مهرزينگان کوژراوه

مامه پرش بهد بهخته و بهشی به دنیاوه نه ماوه
پیاو نابې بۆ ژنان له دهستی خوځی بهرې غیرهت و جهوهه و میری و
پیاوه

ئهما چپکه م وه نازانم ئهو دنیايه ئه گهر خودا روځیناوه
بې مهرزینگان بې ئاقلم، ئاقلم له کهلهيدا نه ماوه
چومکه مهسته، شل و مله، سایه گهر دنه، ته عامی به ههشتیه خودا
له دنیايه بۆ منی داناوه

به بې مهرزینگان دنیاى پرونم ناوځی، تاقهتی پیاوهتی و بیناهی
چاوانم کهم له کن ماوه

سهرزهنشتی من مهکن، تیری عیشقه راست و چهپ له جهرگم دراوه
ئهو برینه بې دهرمانه، کهس ئهو دهرمانه ی بۆ من نه هیئاوه
ژن و پیاو، خان و بهگلهر و ئاغا و نوکهر تیگرا له کوږه ی
گریانیتیان ددهاوه

دهیانگوت: شوږ مهحموود شیتته، نازانې یازده هزار کهس چاوه پړتی
وین، حوکماتی له تهرکه و تورکومان بهجی ماوه
وه دواى مهرزینگان دهکهوځی، ههقیشیهتی مهرزینگان خوځی
به ههشتیه و خودای تهعالا بۆ سهر ئهو دنیايه ی هیئاوه.

٦٤

سواران سوار دهبوون لهسهر خوانی زینییه
له شوږ مهحموود جوانه سهر و سواری و ږمخت و ئاووزهنگییه
سوار بووه له ولاغیکى شیر خه زالی عهسله گول گولییه
یوسفی میسرییه و زولهیخا دیار نییه
ږهې بهدوور بې له دهرد و له بهلایه، له تیری غهیبییه
ږهې لهو سهفه ره بیته وه بهساغی و بهسلامهتییه
ئاگادارت بې چوار یاری نه بییه

عه‌بابه‌کر و عومبه‌ر و عوسمان و عه‌لییه
 ئاگادارت بئی سه‌هیدهل مورسه‌لین، که بۆ وی به‌خه‌لات هاتوو
 قورعانی عاسمانیه
 چون مه‌قبول و موخته‌به‌ری ده‌رگای ره‌بیه
 ره‌بی شوپ مه‌حمود شانت نه‌گرئ به‌ر به‌ختی و نه‌گه‌تیه
 ئاگادارت بئی وه‌سه‌لقه‌ره‌نیه
 ئاگادارت بئی خدر، نه‌گه‌ر دایمه له چۆل و به‌ریه
 ره‌بی مامه ره‌ش بگرئ نازاری گولیه.

٦٥

شوپ مه‌حمود سوار بوو. بێنار هه‌مووی ریتگای هه‌و سه‌عات له‌گه‌لی
 هاتن، به‌ریتیان کرد.
 جار جار شوپ مه‌حمود ئاوری عیشق ده‌هاته نێوی دلیه
 ته‌کانی ده‌دا به‌ولاغی شیر خه‌زالی سم ته‌به‌قی عه‌سله به‌حریه
 جار جار لای دهبوو بۆ راوی هه‌یوانه کتویه
 ره‌بی تاوت نه‌درئ له‌ خوانی زینیه
 جار جار تیره‌ندازی ده‌کا له‌ قورینگ و قاز و خاسه سییه
 په‌رنده‌ن، ئه‌وان ده‌فرن، به‌وان ده‌لێن: بالنده‌ی عاسمانیه
 تیری به‌خه‌تر ناچئ، له‌ راوی نێریه کتویه
 پێنج و شه‌ش به‌ تیری شوپ مه‌حمود قورینگ و خاسه سی ده‌هاتنه‌وه
 سه‌ر به‌حریه
 ئاگاداری بئی ئیمامی ره‌بانیه
 موسای که‌لیموللا، که گو‌فتوگوئی بوو له‌گه‌ل ئیلاهی
 ره‌بی ئاگادار و هاو‌پیت بن چل سواره‌ی غه‌یبیه
 دوژمن زۆر خو‌شحالن، ده‌لێن: شوپ مه‌حمود له‌ گو‌رئ نییه.

مامه رهش نیوهی ریځایه ریځایه بوو. گه‌یشته ده‌شتی‌کی پان و به‌رین و کاکی به‌کاکی، جی‌گایه‌کی یه‌گجار خو‌ش و زه‌مند و شیناومرد بوو، چیمه‌ن و می‌رگ و ئاو و له‌وه‌ری‌کی زو‌ری هه‌بوو. چۆمی‌کی گه‌وره به‌ویدا ده‌هات، له‌ هیچ جی‌یه‌که‌وه بواری نه‌ده‌دا. له‌سه‌ر ئه‌و چۆمه پردی‌کیان ساز کړدبوو که یه‌گجار زو‌ر کو‌ن و له‌می‌ژینه بوو، به‌ بی‌ری که‌س نه‌بوو. هاتو‌چو‌یه‌ک بووبایه، به‌ سه‌ر ئه‌و پرده‌دا بوو. مامه رهش له‌و ده‌شته‌ی چادری هه‌ل‌دا، چه‌ند رو‌ژان له‌و‌ی ماوه.

ئو چو‌ل و بیابانه کابرایه‌کی لی بوو، لی‌یان پر‌سی: چکاره‌ی؟ کو‌تی: پرده‌وانم، ئی وا هه‌یه شت‌یکم ده‌دات‌ی و ئی وا هه‌یه نام‌دات‌ی، ئاگام له‌و پرده‌ ده‌بی. مامه رهش عیله‌که‌ی به‌ر‌ی کړد و بو‌خو‌ی گه‌راوه کن کابرای پرده‌وان. بانگی پرده‌وانی کړد و کو‌تی:

پرده‌وان، ئه‌من عیلاجم نایا

پی‌م وایه ئه‌من ده‌بمه‌وه توو‌شی ئازاری ده‌ردی مو‌فاجایه

ئه‌من قس‌ی‌کی زو‌ر گه‌وره و گرانم له‌ دلی دایه

ئه‌من به‌تو ده‌لیم و ئه‌تو‌ش ده‌سپی‌رم به‌و خو‌دایه

ئه‌گه‌ر دو‌روست کو‌نه‌نده‌ی عه‌رز و عاسمان و ته‌واوی دو‌نیایه.

پرده‌وان کو‌تی: به‌وه‌ی که‌م ئه‌گه‌ر ئه‌به‌دییه

قسه‌ی تو له‌ کن که‌س نالیم راستییه

سو‌زاغی له‌ کن که‌س نییه

به‌من بل‌ی قسه‌ی خاترج

همی و ئه‌سه‌حییه.

جوگمهي (٢٢) دهگرت و دهیگوت: پردهوان دهستی منت بیتهوه
به دامانه

تو نهو کهسهی خالقی عهرز و عاسمانه
کورخه خاترجهم به نه نعمت ده بیتهوه سی سهت زیتری به قیمت گرانه
پاش سی پوژی دیکه ده بینی له ده وره ی نهو پرده ده بیتهوه به پوژی
عه شر و ناخری زهمانه

نو سهت سوار دین، سوار یکیان له پیشه وهیه، گه وره ی نهوانه
خه نجه ریکی دهم رهشی عه سلّه ده بیانه
راست و چهپ له که له که ی چه په ی دانا
با دهستی پچیت بو هه لکیشانه
بو پوژی دل هیشان و لی قه ومانه
چومکی له سهر مراده دایمه له راوی قه ندیلی مامه کو بییان و
حه ساری سه کرانه

شهو راوی ده بانه هه واری بیریان و کو سره تی شاله به گیانه
وهختی نیوه پویه ده چته وه رووباری جودیانه
راوی وی ئاسکه و که وه و که رویشک و جهیرانه
عه سلّی مه تلّه بی منه، کیژیکم هیه نیوی مهرزینگانه
نه که بیتو بمگانی به قه تلّم ده گه یه نی، ده مکاته وه بی گیانه
ده گپرتنه وه شل و مل و سایه گهردن و ئارامی دلانه.

٧.

پردهوان! وهره مره مهرد به قسیکت پی ده لیم مه یخه وه پشت گوئییه
نه من زورم بهو قسه یه تما پییه
نه لیتی: مامه رهش هات و دیتم لهو پرد و لهو پییه
چومکه تووشی کیشه ی ده بی، قسیکی بی ئیحتیار و بی جتییه.

ئەگەر ھات و ئەو سوارانەت چاۋ پىكەوت و لە تۆ بوونەو بەمىھمانە
 نابەلەدن، لىت دەپرسن گوڤتوگۆ و قسانە
 بلى مامە رەش پۆيى، كىژىكى دەگەل بوو نىۋى مەرزىنگانە
 لە كەللەى خۆت بدە و دەستت بدەو لە رانانە
 بلى: رەببى نەمىنم، نەژىم بە ژىيانە
 كوتى: چىكەم ئەو ئەمن دەبەن بۆ سەفەرى گەرە و گرانە
 شۆر مەحمودىش ئەو لە تەر كە و توروكمانە
 قاسىدىك نىيە بەەر زىدا خەبەرم بۆ بەرى، خۆ مەگەر خەبەرى
 بۆ پچى لە عاسمانە
 ئەمن بۆ بەلخ و بوخارا دەبەن و پۆزى ھەناسە ساردى و دەست
 لىك بەردانە.

پردەوان! بلى زۆرى بەخۆى ھەلكوت و ھەلى پالاۋتن ئاۋى چاۋە
 قەرە زولفى پەرىشان كرد بوون، ھىچ ئاگای لە خۆى نەماۋە
 دەىگوت: پاش شۆر مەحمود ئەمن پەرىيان دەستيان لە دلم داۋە
 چىكەم، چم لى قەوماۋە، بۆ عەقلم پەشوكاۋە
 مردن خۆشترە نەو كە بلىن: مەرزىنگان ئىخسىر كراۋە.

مامە رەش نسحەتى پردەوانەكەى كرد، كوتى:
 پردەوان، ھەزار جار دەستى منت بەداۋىتن بى، ئەو پىيە كەسىكى
 دىكەى پىدانايە
 ئەگەر ئەو دەستە سوارە ھاتن، لە سەريان دەروا پۆلىك شەھىن و
 لە داۋىنيان بزمەن بزمەن و ھەللا ھەللايە

که متر ئەو دنیا یه پیاوی وا شوخ و شهنگی تێدایه
بگری، ببارینه، بلی: مەرزینگان خۆی هاویشته گێژاوی دەلیایه (۲۳).

۷۴

دەستی منت داوێن بێ، قسەکانم هەمووی بەجێیه
هەچ قسێکی کردم، سێ سەت زێرم پێیه
کارم بۆ پکە ی جێ بەجێیه
سوێندی بۆ بخۆ، بلی: مەرزینگان خۆی هاویشته گەری پردییه.

۷۵

دەستی منت داوێن بێ پردەوان، بگری و بباری
بەهاره، تازەکانە ئەنگوتوو گۆلی هەناری
عاشق دلایان برینداره وەکۆ گازی ماری
بلی: مامە پەش پۆی، ئەمما بەخولای مەرزینگان خۆی هاویشته
نیو گەری پووباری.

۷۶

مامە پەش شەش سەت زێری یەک سەکی دا بە پردەوانی و گەراوه. مەرزینگانیش
بە دزی گەراوه کەن پردەوانی. نەحەلە لە پردەوانی، سالاوی لە پردەوانی کرد، کوتی:
پردەوان دەستی منت بە داوێن بێ، ئەمن خراپم لی قەوماوه
دلی من هەناره و سەری ئەو هەناره پساوه
وەختیکی ئەگەر شوێر مەحموود هات، عەجیب شیرین لاوه
پێی بلی: مەرزینگان دەگەڵ مامە پەش پۆیین بۆ بەلخ و بوخارا
ئەمما گەراوه، لەگەڵ من تاویک پراوەستاوه
چاوەرێی شوێر مەحموود بوو، هەلی دەپالۆتن گۆشە ی چاوه
دەتگوت پۆی بەلەکە و قاز و قولینگە و سەری لی شیواوه
دەتگوت سوورە قورینگە و شەواره (۲۴) و داویان بۆ داناوه.

دهستی منت داوین بئی، بلی: یه گجار زور کیزکی سهر به خویه
 شل و مل و چاو هه لویه
 یه گجار زور چاوهر پی تویه
 دهرده داره، برینداره، دهر وون پر له بۆ سویه.
 دهستی منت به داوین بئی پردهوان، خاتر خومه
 زور چاوهر پی و دل رهنجه پومه.

ئاخر به وهی کهم ئه گهر ئه به دییه
 شه مامه و شه مامه رهنگینی من بۆ کهس نابئی به میراتییه
 خاترجه م، له شوپ مه حموود زیاتر، به شی کهسی دیکه نییه
 باب وهلی نیعمه ته و، ئیختیار له دهستی خویدا نییه
 ئه وه دهر ووم و لیت ده که مه وه خودا حافیزییه
 ئه وه بیست زیر و شهرت بئی ئه گهر هاتمه وه بته ده می حه و سه ت
 زیری یه که سکه ی زیری سپییه.
 مهرزینگانیش گه راوه، پڑی. پردهوان، ژنه که ی کوتی، پیتی کوت:
 به قسه ی مامه پرش بکه. ژن هاسانی میتردییه.

شوپ مه حموود له تاو مهرزینگان ئه وی عه قل مه عنا بئی نه ی مابوو، ده یگوت:
 نه میتم، کیزی به له که زهر دیان برد.
 به وهی کهم ئه گهر بئی مه کانه
 عه رز و عاسمانی به کفله کونیک دانا
 نه به ولاغم ده گرمه وه وچانه
 نه بوخوشم ده خوم پارویک نانه

خەلات ھات بۆ نۆكەرانە

دەيكوت: مام دەبىي لە جىگاي باب بى، تەماشاي چى لەگەل ئەمن
کرد. لە دەستم دەرچوو كيژەكەي نىو مەرزىنگانە
مەگەر بە سى پۆژى دىكە پچىتەوہ پەرپەي عاسمانە
دەنا شەرت بى سەكەتى پكەم و بىكەمەوہ بى گىيانە
چومكە شەو پۆ بە مەرزىنگان دەكاو لىي تىك دەچى زنجىرەي
دە زولفانە

ئەلماسى سىي ژەنگ دىنى لە مابەينى سىنگ و مەكانە
ھەك نەمىنم! نەوەكو خەوي بشكى لە چاوانە
عاجز بىي ئەو شل و مى لەبەر دلانە
مردن بۆ من چاكتەرە لەو حەسرەت كىشانە
ھەك نەمىنم! نەژىم بە ژىيانە

بە سى پۆژى دىكە دەكىرەمەوہ كەژاوەي ياقووتى عەبدولحسەن و
لەعلى پوممانە

جا ئەو ھەلى گەردنى دەكەمەوہ حەوزى كەوسەر و بەژنى دەكەمەوہ
بەيداغى پۆمىيانە

لە بن ويدا ئىستىراحت دەكەم، ئەو ھەلە دەگرمەوہ ئارامگا و
وچانە

چومكە بەخۆم نىيە، لە جەرگى داوم تىرىك لە پشتەم بۆتەوہ بەپەيكانە
بەخوداي جوانم ئەمما وەختە پووناكىم بېرى لە ھەرتك چاوانە
بۆچى ئەوي كيژى شل و مى نىو مەرزىنگانە
تەرحى ئەو حۆريانەيە ئەگەر خوداوەندى مىرى مەزن لە بەھەشتى
باقى دانا.

۸۰

ئەوہ شۆپ مەحموود ھاتە پردى. پىاويك بوو وەك زىرى. پردەوان عەبەسا.
شەوگەتى پورى پەشەنگ يانى ئەفراسياب وا نەبووہ. كوتى:

پردهوان! تۆ ئەو خودایەى ئەگەر ئەبەدییە
 بىمىدەىە خەبەرئىكى بە راستى و بە ئەسەحییە
 ئەمما بۆلین قىسەى تۆ راستە و درۆى تۆدا نىیە
 كۆرە درۆ پكەى دەتەبەستم لە كلكى ئەسپییە
 بەخوینى تۆ عەرزى دەكەمەووە كەسك و سوور و لىمۆییە
 چونكە دلى من لە ژانە، كەس ئاگای لە دلى من نىیە
 زووبە بىمىدەىە خەبەرى بەمتمانە و بەئەسەحییە
 مامە رەش هات و رۆیى، سەردارى بۆنارۆ، بۆ سەفەرى بەلخ و
 بوخارا، تۆ بەچاوى خۆت دەتدیە
 كەژاوەت دى، دەگەلى بوو شلكە بىزا، ئەگەر دەلێتى تازە هاتۆتە
 دەر لە بن رىندووى دە بەفریە
 مەلەكەى گەوهر تانچ سوور و سپییە
 كەژاوەت یاقووتى عەبدولحەسەنە و پێشى كەژاوەى زێرى سپییە
 كەژاوەیان ناوہ لە دوو وشترى جانی بنى جانییە.

٨١

ئەتۆ توخلاً پردهوان پێم بۆلێ لەگەلى بوو هیچ حورمى و كچ و ژن
 بۆ خۆت چاوت پێكەوت بەشل و مل و سایەگەردن
 ئەگە كەس چاوى لەبەر هەل نایا، دۆست هەتاوہكو دوزمن
 چۆنت خانە خراب كردم ئارامى دلى من!
 باغچەى هەلآلە و بەیبوون و سویتسن
 بۆ جەرگ و دلى منت هىلاك كردووە، كردووتە كۆن كۆن؟
 ئەگەر ئەو دەستى پێ دایبۆنى ئەو هەلە ژانى دەشكى برىنم، ئەمن
 دەبمەوہ هێدى و هێمن.

پوی بابی رهش بئی پردهوان، بۆ نه گریا
 کوتی: ئه میر، بهو ئه لیا سه کهم ئه گهر دایمه خه ریکه، مه عمووری
 به حرانه

بهو خدره کهم ئه گهر دایم فهریاد پر سه و مه عمووری چۆل و به ریانه
 بهو محه ممه ده کهم ئه گهر خودا له خۆ شه ویستی وی دنیا ی دانا
 به نوحی نه بی کهم ئه گهر عومری وی گه یشته وه به نۆ سه ت سا لانه
 له خزمه تی تۆ دا درۆ ناکه م، ه یچ ناش که مه وه بو ختانه
 بۆ چی بۆ من ئیعتیرازه، پیم بلین درۆ زن بوو ئه و پرده وانه
 دهستی ده دا له رانانه، ئاوی ده هات له چا وانه
 به له عنه ت بئی وهک ئه زازیل تۆ قی له عنه تی بئی له ملانه
 جا ه یچ فه رقی نییه، ئه ویش هه ر شو بره و هه ر شه ی تانه
 له ته پللی سه ری خۆ ی ده دا و دهستی ده کرد به گریانه
 پرده وانه ده یگوت: برینت کولاندمه وه، ئه و ده رده م تازه نا کرۆی ده رمانه
 کیژیکیان له گه ل بوو، شل و مل، نیوی مه رزینگانه
 بالا بلند بوو، گه ردن که شانه
 یه گجار زۆر قسه زان و عاقل و له بهر دلانه
 له پێگایه گه راوه، نازانم شۆر مه حموود کتیه، ئاخ و حه سره ت و
 داخی بۆ شۆر مه حموود ده کتیشانه
 ده یگوت: پاش شۆر مه حموود، مردنم پئی خۆ شتره، نامه وی ئه و ژیا نه
 گه ردن با غیکی له ملیدا بوو، ئه وی به قیمه ت گرانه
 شل و مل و سایه گردن، تام خۆش و بۆن خۆش و له بهر دلانه
 هه ک نه ژیم! نه مینم به مانه
 به خۆی و به ژنی له بانگیتیان ده دا و ده ستیان ده کرد وه به گریانه
 کوتیان: مه رزینگان زۆری به خۆی هه لگوت، ده یگوت هاتومه

سه‌رخۆ کوپړکردن و سهر ئه‌وهی خو پکه‌مه‌وه بئ گیانه
 گه‌لنکی به‌شور مه‌حموود هه‌لگوت: گه‌لنکی ناخ هه‌لده‌کیشانه
 ناخ! ده‌یگوت چبکه‌م! گه‌لنک عه‌زیه‌ت و عازاب و سه‌خله‌ت و
 ساغای کیشا له‌ته‌رکه و تورکومانه
 ناخری ئه‌ورۆکه‌م چاو پیکه‌وت، پیم بوته‌ پۆژی ناخری و ده‌ست
 لیک به‌ردانه
 تازه‌ چاومان به‌یه‌کتري ناکه‌وئ هه‌تا ئه‌و پۆژه‌ی خودا ده‌کاته‌وه‌ دیوانه
 مالم خرابوو، ره‌بی کوپړ بم له‌چاوانه
 خوئ له‌چۆمی هاویشته‌ و ئه‌لعان قه‌بری وی زگی ماسییانه!
 شور مه‌حموود ده‌عه‌به‌سا، هیچ له‌کنی نه‌ده‌ما روح و گیانه
 قرمه‌ی له‌خه‌نجه‌ر ده‌هینا، ده‌تگوت ئه‌میر ئه‌رسه‌لانه
 سه‌عاتی هه‌وه‌ل پرده‌وانی هه‌لدی، ده‌یکرده‌وه‌ بئ گیانه
 ده‌یگوت: به‌ئاوتم خواستبوو ئه‌تۆ ده‌مه‌ده‌یه‌ی خه‌به‌ری مردنی
 مه‌رزینگانه!
 کوتی: ماله‌که‌ی ئاور تبه‌رده‌ن، وه‌دهرنه‌که‌ون مال و خه‌زانه.

۸۳

جا شور مه‌حموود هاته‌ سه‌ر پردی و کوتی:
 مه‌رزینگان، چبکه‌م هه‌تا پۆژی قیامه‌ت له‌من بوویه‌وه‌ قاتی
 چاوت به‌من بمینیتته‌وه‌ به‌ئه‌ستیره‌که‌ی پۆژی، ئه‌گه‌ر گه‌ز و
 نیوێک له‌پیش بانگی مه‌لای ماوه‌راند ده‌هاتی
 قه‌ره‌ زولفت به‌من بمینیتته‌وه‌ به‌گه‌ز و نیوگه‌زه‌که‌ی په‌حیم خه‌یاتی
 به‌ژنت به‌من بمینیتته‌وه‌ به‌داری فندق، ئه‌گه‌ر به‌ئه‌مری خودای
 له‌عه‌رزی ده‌رده‌هاتی
 شل و مل و سایه‌گه‌ردن له‌وئ نیازیان ده‌کرد و که‌بخودا و پردین
 سپی له‌وئ ده‌یانگرتته‌وه‌ مه‌جلیس و جه‌ماتی

ئەو مېھرىگە ئۆيە ئۆي دەبارىتەو وورده نوقل لەگەل پىزەى شەكر
و نەباتى

ئەو كەسانەى ئەگەر سېحەينان زوو دەچنە مەجلىس و جەمات و حوكماتى
ئەگەر بېنە بن ئەو دارە دەيان بى هونەر و غيرەت و زاتى
چۆن ئاخىرى وام لى ھات لە من بوويەو قاتى!
جا ئەمن لە بۆچمە حاكمەتى كاۋلە ولاتى.

۸۴

كۆلمەت بەمن بېمىنى، ھىندىك بلىن لەعلەو ھىندىك بلىن گەوھەرە
قۆلكەى گەردنت بۆ من ھەوزى كەوسەرە
ماچى تۆ بۆ من گۆ لە دنيا دەرکەرە
جا خۆ نەمانى تۆ بۆ من باسى سەرە.
كوتى: مىراتى من بۆ سەردار عىلان بەجى دەمىنى. لەسەرپا خۆى دە دەريايە
ھاويشت.

۸۵

مەرزىنگان ئەگەر زانى شۆر مەحمود نەھات، سەت زىپى دا، كوتى:
بەگىر نەو بۆ سەر پردى. ئەگەر ھات، دىتى سوار ھەموو كلكى ولاغيان شىن
كردووە. ئىدى زىندەگانی لى ھەرام بوو، كوتى: مالم بەقۆپى گىرا! جا كوتى:
سوارىنە! وەرن لە دلىكە من گەپىن، ئەو چ بوو، چ قەوماو
ئەى لەوى خەبەرى لە نەديوو و لە نەكاو
كۆرە! خۆ راستە دەلین: شۆر مەحمود لە گىژى دەريايەدا خنكاو
سەلای گەرە و گرانم لى رابوو، كەسم لە مالە باوانى نەماو
شەرت بى پاش تۆ يەخەى كەتانی من بۆ كەس ئاوالە نەكراو
تا ئەو پۆزى دەلین: پۆزى قىامەتە و پۆزى عەشر و خودا ديوانى داناو.

کورده گهړی سواران، بۆ من پکه نه وه شهري ناخپوی و جلیتانی
تا من سهرم بهرمه وه سهر شتیلینگی کوویه لهی دهخمخانی
له بۆ سواره کهی ته رکه و تورکومانی
له گیزی دهريايه دا خنکاوه و بۆته وه بی گیانی.

له دلپکه من گهړین چهندي له هیسه و چهندي له ژانه
جا ئەمن بۆ چیمه ئەو زینده گانی و ئەو ژيانه
که سیکی دیکه له سینگ و بهرۆکم بگيړی په نجان
میراتی شۆر مه محمود له گه لهی بیته وه به ئاملان
هه لپه ته مردن خوشتره لهو ژيانه.

سوار بۆم پکه نه وه جلیتان و شهري ناخپویی
بۆم بگيړن گهرمه شینیک، ئەگه رچی هیچ شتیک لایه قی شۆر مه محمود نییه
چۆن ئەلغان شۆر مه محمود کفنی وی زگی ماسییه
جا ئەمن ئەو چاره که دابنیشم به زینده گانییه
چه پله لیدن، بلین مهرزینگانیان برد به بووکیه
عاقلمه ندان بلین: عافره ت هیچ نییه و به قای بۆ نییه
وه لاهي کفنی منیش زگی ماسییه.
له چه پلهی دا و ئەویش خوی ده دهريايه هاویش.

مامه رهشی توله باب پرسیاری کرد، کوتی: مهرزینگان کوا؟ کوتیان:
سی پۆزه گهراوته وه. مامه رهشیش گهراوه. سواره کان ئەو بهره و بهری پردیيان

لئی گرت. پرسی: چ بووه، چ کراوه؟ کوتیان: حال و موقه ده ریکی وایه. گریان و داد و فیغان دهستی پئی کرد. مامه رهش له سهر پردی هات و چوو. ههوت برازای دیکه ی بوو، نه وانیش گه پانه وه، کوتیان: مامه رهش بۆ نه هاته وه؟ نه وانیش هاتنه سهر پردی، که وایان زانی، مامه رهشیان گرت، له نپوه راستی به حریتیان هاویشته. جا هر میرزای بانگ کرد خۆی حاشیه ی دانا دانای عاقله مند روویی زهمانه.

جا کوتیان: فکر ئیمه چۆن ئه و جه نازانه له ده ریایه بئینینه ده ری؟ چاوهش و ده هوڵ و زورنایان هینا، لیتیان دا. جه نازه وه قه راغ ئاوێ که وتن. شوێ مهحموود و مهرزینگان ده باوهش یه کتریدا بوون. بهحه سه رهتکی زۆر ته سلیم به خاکیان کردن.

۹.

ئه ی دنیای وێران، بناغه پروخواه
 دل به کویت خۆش کهم دنیای ناته واوه
 جیگا و یتگی شیران تیک دراوه
 له ده ریایه دا شوێ مهحموود و مهرزینگان خنکاوه.
 نو سه ت کهسی بوو هر له جه ماتێ
 لهوی شیرن بوو حوکم و حوکماتێ
 دنیای بێ وهفا کهست ناگاتێ
 یان ساحتب جه وه هر یانه بێ هونه ر
 یان فه رمان به ردار یانه ئه مر به ر
 تا شا تا سولتان تا میر و به گلهر
 دنیای بێ وهفا بۆ کهس ناچته سهر.
 ئه ی لهوی کاوله دنیایه
 بۆ کهسی نه بوو شه رت و وهفایه
 جوانان دهستیان پئی ده گرت، پیران دهستیان لئی به ردایه.
 چهند خانم و خاتوون، زولفی عه مبه ر بۆ

ناسک جه بینان، شیرن چاو و برۆ
 ساحیب جه وهه ران، کولمه وهک لیمۆ
 عاقیبهت مهرگه، من دهسته و ئەژنۆ.
 چهند پۆلهی جوان چاک بالا نهسته رن
 هه مووی چاوه پیتی هه وزی که وسهرن
 چهند میر و به گله ر چهند په ر به سه رن
 عاقیبهت ده بی خه به ری مهرگ به رن.

په راویزه کان:

(١) «دهیکوت»، «دهیگوت» یش بیژ دهکری و ههردوکیان راستن.

(٢) له دهقهدا باسی (بینار) زۆر دهکری و ویدهچی بینار ناوی ولاتیک بیت. حکایه ته کوردیه کان
 باسی ئەوه، دهکهن که ئەمیری که به ناوی سولتان ئەحمده له بینار سه ری هه لداوه و به یتی
 سولتان ئەحمده ی بینار که هیشتا ش هه رماوته وه ئەم بق چوونه ده سه لینی. له سه ره تای ئەم
 کتیه به دا گوتمان که «مه لکه تی» و «خپنال» چوونه لای «وسوو شایه ر» و ئەو به یته له و فتر بوون.
 به یتی سولتان ئەحمده ی بینار، له زمان مام ئەحمده ی لوتقییه وه به م شتیه وه ده سپیده کات:

سالیکی هه وه لی به هاری

باران له سه در دهباری

گول پشکو تن له نساری

خون له چاوم دهباری

له سبه یینی تا ئیواری

ئهن ناگرم سه تاری

به ییتیکم هاته سه رزار، یا پادشای جهباری

ئهو به یته م بق پکه ی رهوان، نه بیته به ند و درۆ

خولا وای له دلی ناوم، به ییتان دهکهم سه ره خۆ

ره می زمانم له نگ نه بی، دانه نیشم دهسته و ئەژنۆ.

ئهو جار ئەی دۆست و خزم و یاری

خوناوکه ی زووقم له سه ر گولان دهباری

به ییتیکم هاته سه رزار، تاریفی سولتان ئەحمده ی بییناری

هه م میره و هه م خانه

زۆر پیاوکی چازانه

گه وړه ی سهرپاک کوردانه

بی تانجه، بهشایان دانا

موخته بهری سولتانه.

(۲) هه قیقی، شاعیری هاوچهرغ، قهسیدهیه کی دورودریژی هیه که له بهیتی دووه میدا ږیکره
ومنډی «گه وال گه وال» به کاره یتاوه، چونکی نه و قهسیدهیه هه تا بلتی جوان و بهرزه، لږده
دهقه که ی دهنووسینه وه:

ديسان شنه ی نه سیمی به هار و کزه ی شه مال

ديسان به بهرگی تازه یه وه تازه بڼه سال

توقی سهرای کانی له بهر گرمه گرمی په عد

شېن بوو زه ی به نم نمی هه وړی گه وال گه وال

غه ملى چيياو چه من به سپی و سهوز و زهر د و سور

دار و دهن بووه به هه زار په منگی ئال و وال

لاچو به جارې په رده له پوی جهننه تی ئیرم

پازاوه تاقی نه تل هس و کیمخووا و هریر و وال

کوستان له بڼی هه لاله و بهیبوون، عبیری خاو

په نگاهه باخچه کانی و مکوو بوکی چارده سال

نه شکوت و کتووک هژ به خړی قاسپه قاسپی که و

گو که ی ده بی له قاره یی قاز و قورینگ و دال

یا باره بارې بیتچووه یا کاره کارې مه ی

یا قاره قاری قومریه یا هاره هارې بال

دین و دمچن به دوند و قه دی زهر د و ماهه وه

کا کتوی تاق و جووت و به گهل میگه لی مه وال

پیش نه و دهمه ی گزینگ له سهران دا بهری بهیان

یا نه و دهمه ی که زهرده له کتوان دده به حال

بنواړه عینی قهوزو قوزه دیته بهر نه زهر

خاش خاشکی سور و سهوزیه ی سهوزی بنارو یال

پولی کچان به یانی دهمی دمچنه گول چنن

وهک حوریان دمچن هه موو لیوئالی چاو خه زال

قه دیان وهکو بلووره برویان وهکو هیلال

چاویان میسالی نیرکسه مهست و خومار و کال

دهم چه شنی غونچه یی گوله باغی بهری بهیان

روومەت دەلّی شەهیدە لەخون دا بوو شەلّ
 عەینەن دەلّی بەمێخەکی نەخشاو سێوی سوور
 ومختی که دێن دەبینی لەسەر کوڵمە وردەخال
 جووتەئێ مەمک بەراست و چەپی سینه‌وه دەلّی
 پەییومندی داری عەر عەر نارج و پورته‌قال
 ئەو بەحسە بەزاییقی شیعەر و شاعیری
 زۆر خۆشترە لە نۆبەرە سێو و هەناری کال
 بۆ باس و خواسی زەرپەیه‌ک ئاساری کردەکار
 فکری بەشەر دەوستی، زمانی لە وەسفی لال
 ئەو سۆسنە و وەنەوشە و نەسرینە بۆ چییە
 ئەو پەنگ پەنگی سور و سپی و زەرد و شین و ئال
 بۆین هەتا لەبیرچی خەمی بەفری نەگبەتی
 بۆین هەتا نەمێنی نیشانی لە درک و دال
 بۆیت شەواوی باغی دەدات و نمی که پەم
 تا گەش ببیتەوه گۆلی عومرت لە ژینی تال

٤- «ئیسقای» وێدەچی هەمان نەخۆشینی ئیستیسقا بیت. ئەم ناو لە فەرەنگی مەهاباد،
 کۆکراوێ گێوی موکریان، و هەرودەر کتیی «کۆلکە زێرینە»ی هەر ئەم نووسەرەدا نەهاتووە.
 ٥- کراو، لێرەدا بەواتای پارێزە.

٦- لەم دەقەدا وشەی سینگ جاری وایە هەر بەم شێوەیە و جاری واشە بەشێوەی «سنگ» بەکار
 هێنراوە.

٧- لووزەو: انصباب، هطول (للماء و الحبوب). فەرەنگی مەهاباد.

٨- بەگوتەئێ بەیت بێژ (نەسیرخانە) شوێنێکە تێدا تاژی و تۆلە پادەرگن بەشی یەکه‌می ئەم وشە
 واتە «نەسیر» بۆ من زۆر نامۆ و نااشناوە.

٩- دەستەواژەئێ «داو و دەلینگ حاجی حوسینی» هێشتاش که‌موزۆر لە ناوچەئێ مەهاباد لەسەر
 زمانی خەلکە. واتە ئەو پانتۆلەئێ که دەلین ئی حاجی حوسینه، بەلام که‌س نازانێ حاجی
 حسین کییه و چ کاره‌ بووه. بەکورتی «داو دەلینگ حاجی حوسینی» بەکچ یان ژنێک دەگوترێ
 که پاو پەل و پانتۆلی رێک و پێک و جوانی لەبەردابیت.

لەفارسێ و کوردیدا وشەئێ «لینگ» بە «دی دەرکێ. لەوانه‌یه وشەئێ «دەلینگ» پێوه‌ندی
 بە «لینگ» بوه هەبیت [واتە دەرەلینگ، بەشی دەرەوه‌ی لینگ]. وشەئێ «داو»یش لێرەدا وێدەچی
 کورتکراوه‌ئێ «داوین» بیت.

١٠- «لاپ» لەفزیکی عامیانەیه و ئیستا بەکار نابردرێ. وێدەچی ئەم لەفزه‌ به‌رای بەیت بێژ مانای

- نیشانه و هیما و شتیکی له مجۆره‌ی هه‌بێت.
- ۱- بوولێل به‌واتای تاریکایی به‌ره‌به‌یانه. ئەم وشه‌یه له فهره‌هنگی مه‌هاباد دانه‌هاتوه. «لێل» به‌ته‌نێ به‌واتای ون و نادیاره لێلی وشه‌ی بوولێل له گۆزانییه‌کی کوردیدا هاتوه:
- چاوت ئه‌ستیره‌ی بوولێلی
له غه‌ریبیات به‌جێم دێلی
له‌یلی پۆی له‌گه‌ل خێلی
عاقڵ و هۆشم پێ ناھیلی.
- ۱۲- عه‌شیره‌ته‌کانی ده‌وروبه‌ری مه‌هاباد له‌بری «لێ قه‌ومان».
- ده‌لێن «لێ قه‌لمان»
- ۱۳- لێروه به‌م ئه‌نجامه ده‌گه‌ین که می‌خی خه‌نجەر له شتیوی دوویشک دابوون.
- ۱۴- ملوێنک: گه‌ردن به‌ند، ملوانکه.
- ۱۵- ده‌مار قۆیان واته پانتۆل. ئەم وشه‌یه له فهره‌هنگی مه‌هاباد دا هاتوه.
- ۱۶- ناخافل: له‌ناکاو، له پردا
- ۱۷- حه‌مایال له کوردیدا به‌ دوعا نووشته ده‌گوترێ که له‌سه‌رشانی ده‌دن.
- ۱۸- ره‌قام: وێده‌چی «ره‌واق» بێت و «ره‌واق» له فهره‌هنگی مه‌هاباد دا به‌م شتیویه لیکدراوه‌ته‌وه:
- العسل المصفی
- ۱۹- له‌فزی «چومکه» لێرده‌دا زیاده‌یه.
- ۲۰- شه‌کی که‌وه‌سێر، به‌به‌رخ‌ی دووسالان ده‌گوترێ که له‌شی سپی و سه‌روگوێ و چاوی ره‌شه.
- «قه‌ره‌قاج» یشی پێ ده‌لێن. «قه‌ره‌قاج» وشه‌یه‌کی تورکیه و به‌واتای چاو ره‌شه.
- ۲۱- لانوایان، کۆیه و ناکه‌که‌ی ده‌بێته «لانوا» به‌بروای من «لانویه» به‌قه‌شت و په‌ناکه‌ی کێوان ده‌گوترێ و له دوو وشه‌ی «لا» و «نوا» پێکهاتوه. «لا» به‌واتای نزیک شتیکه. وه‌ک ده‌لێن «لای کێوی» واته نزیک کێو «نوا» دوومانای هه‌یه یه‌کیک له مانا‌کانی «په‌نا» یه، وه‌ک ده‌لێن: «په‌ناو نووای نییه» مانا‌که‌ی تری بریتییه له‌و هێنده به‌فره‌ی عه‌رز داده‌پۆشی، وه‌ک ده‌لێن «نوویه‌که باریوه»
- ۲۲- جوکمه، جوئگه‌شی پێ ده‌لێن.
- ۲۳- ده‌لیا، هه‌مان ده‌ریایه به‌یت بیژ جاری وایه ئەم وشه‌یه به «ل» و جاری واشه به «ر» بیژ ده‌کات. له فارسیشدا «ل» و «ر» جیگا ده‌گۆرن. وه‌ک: الوند و اروند یان سوراخ و سولاخ
- ۲۴- شه‌واره، به‌ راوی شه‌وانه ده‌لێن: لێرده‌دا «شه‌واره» هاومانای «داو».

بارام و گوئندام

پادشایهک بوو له قهیسهری پۆمى؛ ساحیب ئیختیار و دهسهلات بوو؛ یهگجار دهست پۆییو بوو؛ قاقانئیکى زۆر گهوره بوو. ئەو پادشایه سى ژنى بوو. هەر کچی دهبوو، کورپی نهدهبوو. تهمهناى کرد، کوتى:

ئىلاهی ئەمن پادشایهکی دهست پۆییوم، پادشایهکی دهولهمهندم
ئەمن لهسەر روحمى تۆ بهندم،
حهیف! بى پۆله و فرزهندم.

پادشا راوهستا لهبەر ئەکبهرى
ئەللا فرزهندىک بهمن بدهرى
پهنام وهبەر تۆ پهنا و خودایه
له بۆ لیقهومان، جلیت^(۱) و ئالایه
له بۆ دل هیشان^(۲)، پۆژى داعوايه.

دوعای قهبول بوو بهعومرى پهمان
پادشای لهم یهزهل، سهعید و سوپحان.
نۆ مانگ و نۆ پۆژ داخل بوو تهمام
خولا کورئیکى دایه، نیویان نا بارام.

حهو جار نۆ گامیش قوربانى و خیر بى
فهقیر و ههژار پاکى پى تیر بى
له رپی خودادا بارام نیو دیر بى^(۳).

۵

هه و جار نو گامیش دهگه ل سته مه پری
له ده رکی مزگه وت پاکیان سه رپری
خیراتی شایه، شادیانه ی کوری.

۶

ده رکی خه زینه ئاچغ^(۴) بی ته مام
با خه لک بیبا (به ری)^(۵) خه لات و نه عام
به لکو نیودیر بی فرزندم بارام.

۷

ئه له مه مدولیللا که و تمه سه ر قسان
خولا کوریککی دا و هکو قارهمان
بو رۆژی شه ر و وهختی دل هیشان.

۸

مه لای بانگ کردن بو گوێزه بانه^(۶)
زیر و زیوی شا زۆر فراوانه
له رپی خودادا دای ئه و به وانه.

۹

به خه لکی ده گوت: دلتان وشیار بی
بی زولم نه من، خوشتان نه حوال بی
به لکو ئینشه للا بارام به رقه رار بی.

۱۰

عومری بارام ئیستا سی سال بوو
که لیک به هوش و عقل و که مال بوو

قۆلى راسته‌ى بازى به‌ندى^(۷) لال بوو
به‌شان و شه‌وکه‌ت رۆسته‌مى زال بوو.

۱۱

رۆله‌ى زهمانه، ده‌وره‌ى ژيانه
به‌شان و شه‌وکه‌ت وه‌ک قاره‌مانه
پادشا سوخته‌ى برد له‌به‌ر رهمانه
تۆ لیم نه‌ستینی نارامی دلانه.

۱۲

له‌ سییه‌ هه‌ل برد، ئه‌و بوو به‌حه‌وت سال
ساحیبه‌ى به‌خت و که‌مال و ئیقبال
شا به‌شانی دادا تورمه‌ ده‌که‌ل شال
فرزهنده‌ بۆ تۆ من بووم به‌عه‌بدال
خودایه‌ لیم نه‌ستینی دوو چاوی کال.

۱۳

له‌ یازده‌ ساله‌ ئه‌و ده‌بوو به‌سوار
یه‌گجار مه‌زبوت^(۸) بوو وه‌ک ئیسفه‌ندیار
تورکی خوجه‌ندی، ئه‌و مه‌ردی سالار
وه‌کو رۆسته‌مى ئه‌و ده‌کرد ره‌فتار.

۱۴

عومری بارام چارده‌ سالان بوو
ئیشتیای له‌ راو و چۆل و بیابان بوو
پیاویکی عاقل و که‌لتک زۆرزان بوو.

مه تال و كه مهند له گهل تهركه شى
پاكى قايم كرد له پشتى رهخسى
بارام دهچته راو بو چيا رهشى.

چارچى جار كيشا له چوار كه ناره
دوازده هزار سوار دهبى بن سواره
پىگای بارام چومكه دياره
ئوړو به راوى دل گرفتاره.

مه نسوړ پادشايهك بوو؛ پادشای حهلهبى بوو. جحیل بوو؛ تازه دهگه شستى. له
مهمله كه تى حودزهمين^(٩)، پادشايهكى زور گه وره هه بوو؛ نىوى عادل شا بوو. ئه و
پادشايه كچىكى بوو نىوى گولندام بوو. كچىكى برازای بوو نىوى فیدایى بوو.
فیدایى له بهر دهستى گولندامدا بوو.

خودا وای دروست كړد بوون؛ وهكو دوړپرى يهك دانه. تهواوى پادشای دنيايه
دههاتن بو سياهه تى ئه و دووانه. ئه و شا مه نسوړه و خه لك دههاتن، عاشق بوون،
خپوه تيان هه لدهدا له دهوړه شارى هه تا بزائن عادل شا ئه و دوو كچه ددها به كى؛
جاری قهولى به كهس نه داوه.

گولندام روژى دهسكك گول دهنيرى. فیدایى روويه ند دهپوشى، دى دهيذا
به عاشقان، دهلى؛ ئه وه گولى گولندامه. عاشقان فهراموشيان پى دى^(١٠).

ئو مه نسوړ شايه؛ ئه گهرچى گولندام لایق تر بوو؛ عاشقى فیدایى بوو؛ عقل و
هوشى نه ما بوو. پرسىارى له قسه زنانان كرد، كوتى: ئه من داواى فیدایى بكه م چون
دهبى؟ ئايا دهمدهنى؟ دياره پادشام و جوانم. كوتيان: نه كهى به دبه خت! دهبى قسك
له فیدایى بزانی. مبه باعيسى روچى خوت له سهر دلى بريندارت.

جاریکی فیدایی گولی گولندامی هینا بیدا به عاشقان. له گه رانه وهدا ئه و مه نسوور
شایه وهدوای کهوت تا گه یشته جیگایه کی په سیو و نه دیو؛ جا کوتی:

۱۸

دایمه له دلندا داد و فریاده
دهردی بی دهرمانت به جه رگم دادا
فیدای چاوت بم، چارشیتوت لاده.

۱۹

به لکو بیدینم دوو چاوی کالت
به ژنی بلوور و قه دی شمشالت
ئه برۆی که مهند و پر ئه حوالت.

۲۰

به لکو بیدینم، جه رگم بوو که باب
دوو چاوی رهش و دوو ئه برۆی جه لاب
بو ئه پرواحی من بوون به قه ساب
چیدیکه جه رگم مه که به که باب.

۲۱

تۆ شیتیم مه که ئه ی باغی سیوان
من وهکو مه جنوون مه نیره کتوان.

۲۲

لێت خاترجهم بی تاله ئه حوالم
دهروون پر له ژان، زۆر گه روو تالم
گه ر خودا بدا به خت و ئیقبا لم
له دواى بالای تۆ ئه من عه بدا لم

وهك له يلى و مهجنون تتيك نهدهى مالم
سيوى نهگه ييو، هه لووچهى كالم.

۲۳

پووت نارى نمرود، باسى پووت مهكه
ئهگريجه له برۆت تاق و جووت مهكه
فهقيرم، تو دلى من نابود مهكه.

۲۴

وهه له هانام، دل داد و فرياد
سنگ ئاواله كه وهك باغى شه دداد.

۲۵

پيم بلى: فهقير تاله ئه حوالته؟
توخلا پيم بيه خشه هه نارى كالت
با تاميك بكم له ليتوى ئالت
لهو دلى ناسك دايمه عه بدالت.

۲۶

دايمه گول به دهست وهكو موشتهرى
له پيش چاوى من زيترى، گه وهه رى
ئهمنت بيم به قوربانى سه رى
ئهتو خانمى يان كاره گه رى يان عومر به رى؟

۲۷

به قوربانته بيم كهنجى شانه و شان^(۱)
پيم نه لى: شيته و نه فامه و عهوام
ئهتو ده به خشى گولى گولندام.

به سهرگه ردت بيم سنگ ته ختي خونكار
 نه گهر نه گريجه ت له گوته دینه خوار
 گه ليك له شهرن هر وهكو رهش مار
 به زهيه كت بي به دلي مني هه ژار
 جار يكم پي بلي: هر نه تو مي يار
 خه م و په ژار هم با بي قوتار.

عيلاجم ناکړي نه من قه ت به قه ت
 به جيم هيشتووه ته ختي زومه پرده
 نه من پادشاهم جهرگم بووه له ت له ت
 له سوي دوو چاوت، خالي هه نيه که ت
 جهرگ و هه ناوت پاک کردووم له ت له ت.

گواره و کرمه ک و زيړ و قوينا ست
 خويني گهش دياره له بن کراست
 زورم بيستووه من دهنک و باست.

به قوربان ت بيم نه ري جانانه
 تو وهكو مه جروم^(۱۲) مه که ديوانه
 به جيم هيشتووه ته ختي شاهانه
 مه جروم بو له يلي شيت و ديوانه.

ئەو بوو بەعبدال
دایمە بێ عاقل و بێ حال و ئەحوال.

تۆ وەکو مەجرۆم قەت لە من نەکە
بەقسە کال و کەرچ تۆ جوابم نەکە
خەزینە خۆت بەخەڵکی تالان نەکە
بەسەر زەنیشتی پادشایانم نەکە.

ئەو فیدا جوابی دەداتەو:
بۆ وا دیتوانە و دل پر لە تاوی
وەک داری بێ ئاو کز و شکاوی
دەلێی کاروانی جەردە لێی داوی
دەلێی هەلەلێی بن هەلکەندراوی
ئەتۆ عاشقی یان ئەنگوواوی؟

چاکت گوی لێ بێ ئەرێ نەفامە
ئەگەر حەز دەکە کامة
لە دەستت بگری لیمۆ و شەمامە
بەخشینی ئەمن بە گولندامە.

سنگی گولندام بەفری سپییە
لە کن هیچ شایەک ئەو مەتاحە نییە

له لای عاشقان گولندام قاتییه
بهو عاشقانه ئه و به کهس قایل^(۱۳) نییه
دهلّی: ئه وانه خواردنی من نییه.

۳۷

جا ئه وه ناکرێ ئه و درهنگه به و زووه
نازانم دلّی که و باره و له کوێ نیشتهووه
کی ڤاوکه ره و دلّی وی گرتووه؟

۳۸

گهر تۆ حه ز ده که ی بۆ لاپی^(۱۴) عاشقانه
ئه گهر شیت نه بی و نه بی دیوانه
تۆ وه کو مه جنوون نه گری به هانه
بچی بۆ شاخان، سوپحان سوپحانه
له یلیت ناده نّی ئه ری جانانه.

۳۹

ده بی به هۆش بی، پڕ عاقل و پڕ فام
ده بی تۆ برۆی هه تا میسر و شام
دنیا بگه ڤیتی عه یام به عه یام
که سێک په یدا که ی قابیل گولندام.

۴۰

فیدا خودا حافیزی کرد و ڤویی؛ له سه ره ڤوینی کوتی: ئه گهر گولندام ئه من به
خه لات به تۆ به خشی، میردت پّی ده که م. مه نسوور شا فکری کرد، کوتی:
ده بی بیۆشم به رگی ده رویشی
ئه گهر ده رویش بم، بمبی دلخویشی

له تهخت چاکتره و پادشای دل هیشی
بهو شهرته فیدا بمداتی خویشی

۴۱

جا ئه وه مه نسوورشا کلفه تیکی وه گیر کهوت؛ رای ئه سپارد: ئه گهر بیتو فیدا
عه کسی گولندام بۆ بکیشی و بمداتی، ئه من وه کو ئه وه ده لای وه دووی ئه وه کاره
ده که وم. فیدا به گولندامی کوت:

لوتف مه رحمهت که ی کولمه ی هه نارت
چاوی جه لالاب و ئه برۆی دیارت
ئه تۆ بمدیه عه کسی روخسارت
سنگ و به رۆکی بازار و شارت.

۴۲

گولندام کوتی: له لام قاتییه
عه کس و شیوه ی منت ئه تۆ بۆ چیه؟

۴۳

پیتی کوت: گولندام! ئه تۆ نازانی
دنیا ئه وه منده خو شه هه تا جه وانی
وهر دۆکی^(۱۵) بالته هه تا ته رلانی
ده نا به پیری تۆ بی ژیا نی.

له ومختی جوانی، شه فافی چارده
 قسمة تی خودای، به قسمة نارد
 چاوه پیتی قسمة حال و نه حوال به
 بی روحم مه به نه تو عه بدال به.

جاریک له که سیک ئاورت نه داوه
 عالم له سویتی تو دلی سووتاوه
 له شکر و قشون و خه زینه یان هیناوه
 پاک له حودزهمین یه خسیر کراوه
 هه تا بدین و نه وشه ی ساوا
 دهنه نه وانه ی هاتوون، مالیان لی نه دزراوه
 پاکی دلیان به زولفی تو به ستراره
 دلیان به چاوت هه فس کراوه.

تو بوچی عالم ده که ی دیوانه
 دلیان ده نیری بو به ندیخانه
 جا چون نه وه روحمه و نه وه زیانه؟

به سه رگه ردت بم گهردن میسلی باز
 په رچم شانه و شان وه کو قه رهنداز^(١٦)
 تاقی نه برو که ت کردووه تیره نداز
 با له دلی عاشقان بکا ژان و گاز!

دیاره گولندام ناسک جه مینه
 ئاگری عیشق گه لیک به تینه
 گه لیک له ژان و گهرمه برینه^(١٧)
 جاریکی بچو ئه و عالمه ببینه.

به زمانی شیرن میهره بانیمان که
 جار جار به لوتف میوانیمان که
 که متر هاتوچوی بیابان بکه
 که م قه تللی ناحه ق بی تاوان بکه
 که م ئه برۆی که مهند لانه و لان بکه
 که م دلی عاشقان تو وه ژان بخه.

کردووته عادهت به بورجه و نیشتن
 ئه برۆت کرده تیر بو عاشق کوشتن.

گولندام عه کس و وینه ی خوی ده کیشی، دهیدا به فیدایی. ئه ویش شیوه که ی دهدا
 به مه نسوور شا. مه نسوور شا شیوه که هه لده گری، بهرگی دهرویشی ده بهر دهکا و
 سه ری خوی هه لده گری و دهروا. ده بهرگی دهرویشیدا بارام ده بینیت هه؛ توویشی
 بارام ده بی. بارامیش له پراویتی.

بارام پراو دهکا له و عهرد و هه رده
 که دی دهرویشیک خهرقیک له بهردا

به هه رتک چه پۆک دهیدا به سه ردا
بارام دهیزانی دهرویش گران دهرده.

۵۳

پادشا حوکمی کرد ئه و پرکه ماله
راوکه ر پاوهستن راومان به تاله
تا بزانی دهرویش بۆ تال ئه حواله
بۆ ئاواره ی کێو، بۆچی عهبداله؟

۵۴

بارام منداله له چارده ی ماوه
تازه که خهتی سمیلی داوه
قسمهت هیناویه، ئه و پۆ له پاوه.

۵۵

بارام ئه گه ر هات دهرویشی یاران
فهقیری مه زلوم ئه رێ هه ژاران
چیت لێ قهوماوه دهگری و دهباران.

۵۶

چ بووه بروسکه یه؟ هه وره؟ سیلاوه؟
له کوێ ناحه قیت تۆ لێ کراوه؟
هه تا عیلاج کهم ئه و بهند و باوه.

۵۷

بارام لێ پرسی زۆر به موشته ری
بارامی کیشوهر کوپی قه یسه ری

ئەگەر پىم بلىتى ، بەھرە بېھرى،

۵۸

كىلى لە تۆي كىردووه ئو زولم و زالە

تۆ وھەھا دەگرى، وا گەرووت تالە

پىم بلىتى لەبەرچى حالت بىى حالە؟

ئەگەر بۆكەمى دنيا دەكەي بەيرەمى^(۱۸)

تا زىر و زىو و خەزىنەت دەمى.

۵۹

بەدوور بى لە دەرد، كارى دونيايە

ئىشەللا سەدەمەت بەسەر نايە

ئەمن دەرویشم، شاھم پادشايە.

۶۰

ئەگەر تۆ بىيەي دەردى گرانم

بۆت دەگىرپمەوھەتا دەتوانم

فەقىر و ھەژار، دل برىندارم

ئەمن موفتەلاي چاوى بەغومارم

عاشقى دوو كۆلمەي سىئوى خوسارم^(۱۹)

لە پىتى خودادا پىك بىنە كارم.

۶۱

تيرى نەبەديان^(۲۰) لە جەرگم داوھ

دايمە دەروونم خويىن و زوخواوھ

دەرويش نىم، تەختم لى بەجى ماوھ

تيرى ئەبرۆيە و لە جەرگم دراوھ.

مردنم خوشتەر نهك ئهو ژيانه
ئهو پياده پرهوى و عهزيهت كيشانه
له جهرگ و دلم خهدهنگ كيشانه.

عهزىزم شاهم جهرگم وهژان مهخه
دهردى دوو دهردم تۆ دهرمان بكه
زياتر دلى من پهريشان مهكه.

بارام قوڭلى گرت، كوتى: وهره بزانم، چى دهلىي؟ ئەمن زگم بهتۆ دەسووتى.
دهرويش كوتى:

هر لىم مهپرسه دلى پر تىنم
مردن خوشتەر نهوهكو ژينم
من عاشقى فيداى ولاتى خودزهمينم.

من لهگهڻ تۆمه ئهري شههريار
ئهبروى فيدايه كردووميه رېبوار
بهتيرى ئهبروى بووم گرفتار
جهرگى بريوم سنگ بازار و شار
باغى گولانه، كوڭخه تا ههنا
تهيران دهخوين، بولبول جاروبار
سنگى لىم بووه بهتهختى خونكار
له رېي خودادا پيكم بيته كار.

بارام گرتی، کوتی: دهرت چییه؟ شیوه و سور بهندی^(۲۱) گولندام و فیدای پی
 نیشان دا، نه گهر بارام وای چاو پی کهوت:
 بارام ته عزیز کرد، بی عاقل و کهمال
 دهرویشی فهقیر شیتی دل عه بدال
 دلی منیشت خسته هفس و چال.

به تیری عیشقی من سهر گهر دانم
 جهرگت بریوم، مالی ویرانم
 که متر به حسه تی^(۲۲) دنیا ده زانم
 نه من شیت بوومه، عاشقی چاوانم.

قه سستم به رحمان پادشای کردگار
 نامه وی بورج و بارو و تالار
 حوکماتی شایی، دوازه هزار سوار
 ده بی که دا بم، فهقیر و بی کار
 هه تا ده بینم روخسه تی^(۲۳) نازدار.

ئه و جار بنووسه، دانیشه له لام^(۲۴)
 هاته سهر زارم گوفتی خوش که لام
 با بۆت بگتیرمه وه سهر گوزه شته ی بارام
 عه زیهت کیش ده بی له دوا ی گولندام
 شیت و شهیدا بوو دیوانه و عوام
 بۆ خالی سونبول، بۆ خالی بادام.

گه دی سور به بند راست پراوه ستاوه
 ده لئی ریحانه ی شه و او لی نه دراوه
 وهک و نه وشه یه، نه و نه ژاکاوه
 دهستی له سینه و بهرۆک نه دراوه
 ئامانه تییه و هر پراوه ستاوه
 کولمه ی ههروه کو شووشه ی قه نداوه
 چاوی به میسال پیاله ی گولاه
 ناخ له گه ل چه سهره ت هر بۆ من ماوه.

ئه ری دهر ویش، ئه ری غه رقه له بهر
 سه ت جار من سویندم به شیت^(۲۵) پیغه مبه ر
 من دهست هه لئاگرم له کولمه ی گه وه ر
 هه تا ده کهومه رۆزی قه سته سه ر.

تۆ ئاوالم به، وه ره ده گه ل خۆم
 هه تا بچینه وه بۆ قه یسه ری پۆم
 من زیاتر له تۆ دهر وون پر بۆسۆم
 ئه منیش عه بدالم ده گه لت دهر پۆم
 ئه لعان من یه کێک پادشای سه ره به خۆم.

بارام هینایه وه بۆ کن دایک و بابی. دهر ویشی میوان کرد. ناریدییه
 قه راعه خانه یه ک، کوتی: له وئ بئ. ئه وه بارام هاته کن بابی، کوتی:

ئەمن شوكرانەم وەبەر پەببىيە
 بابە دەست پۆيى و شايى بۆ چىيە؟
 بۆ جىڭاي خەتەر مەعموور بىئىرى
 يان كامى دلتى لەسەر پابوئىرى
 پىت نەلەين پىئوى، ھەر بلىن شىرى.

۷۴

پۆلە شوكرانەم وەبەر پەببىيە
 مەن لىت دەپرسىم: مەتلوبت چىيە؟

۷۵

كوتى بەۋەي كەم بىناھى چاۋە
 ئەو عاقلى پوختم وا بوۋە خاۋە
 پەھبەتى دىنم لە كن نەماۋە
 كاريكى گەرە لە مەن قەوماۋە.

۷۶

بۆ خزمەتى تۆ ئەگەر ھاتووم
 دوو زولفى كەمەند دەستيان بەستووم
 خوينى پىر ھەسرەت لە جەرگيان كىردووم.

۷۷

ۋەكو ئەمەن دىم ئەو سۈرەبەندە
 رىشەي دلەكەي مەن لە ئەبرۆي بەندە.
 دەبىم بەعەبدال بەمىسلى مەجنوون
 دەبى پەيداي كەم بە بوون و نەبوون.

به ئیزنی خودا پادشای کردگار
 په حیم و په حمان، غه فوور و سه تتار
 ئه من عاشقم به ئه برۆی په ش مار
 له جهرگی داوم تیری بی په فتار
 جهرگی بریوم، له دلی کردووم کار
 چیدی پیم ناکری دانیشن و په فتار.

بابی کوتی: ئه وه چ قسه یه که دهی که ی؟ به منیان کوت: دهر ویشیکی گه دا ده گه لی
 بوو! نه چی، وه دووی کاری سه هو نه که وی.

ئه تو ده زانی من شه هریارم
 پادشای ساحیب حوکم، حوکم دیارم
 دهستم داوینت تیک نه دهی کارم.

دل بکه سه ریشک ته وای دنیا
 نه که ی به قسیتی دهر ویش و گه دا
 هه چی تو به توئی ده بم گیانفیدا
 خه زینه و نو قره و به مالی دنیا
 ئه گهر له قاف بی ئه و ژنه ت پی ده گا.

ئه تو بی عاقلی گه لیک عه وامی
 چومکه مندالی گه لیک نه فامی.

تەماتە بەھیچیە بىبى بەشەيدا
 ئىستا بەلد نى سەرچاۋەى دنيا
 ھەچى تۆبتەۋى بايى خۆت تىدا
 خاترجەم بىبە بۆت حازر دەكا
 بە ملىك و بە مال بەرپى و شوئىنى شا
 بە شەھرىارى ھەر بە عولەما
 نەۋەك گوىى بدەيە دەروئش و گەدا .

ھەرچى بابى كوتى: بارام نەبىيىست؛ پىلى لەو جىگايە نەدەنا . شا كوتى: فايدهى
 نىيە، لەسەر پۆئىنى بى كەلكە و بەخۆرايىيە . شا كوتى: رى و شوئىنى چۆنە؟ بارام
 حال و قەزىيەى بۆ گىراۋە، شىۋەكەى پى نىشان دا .

جا بارام دەھات بۆ خەزەخانە:
 بارامى كىشۋەر پەردەى لەبەر نىيە
 ھەلى دەگرت عەبوتۆپ و مەجىدى و ئەشرەفىيە
 دەيگوت: ئىشەللا دەچم بۆ رى عاشقەتییە
 حالم بى حالە و زىانم نىيە
 گولندام بەنازە، ئەو خاسە سىيە
 دەلتى كارمامزى چۆلى و بەرپىيە
 ھەر دەلتى ئاسكى تىرەندازىيە^(۲۶)
 ئاگای لە دەرد و حالى من نىيە .

جا بارام هاته وه کن دهر ویش و کوتی:

چت دهگه ل کردم دهر ویشی هه ژار

منیش وهکو خۆت دلّم بوو بریندار

به زاتی رهحیم به پهروهردگار

ئه منیش نامه وی تهختی زه پنیگار

ئه منیش وهکو تو بووم دل گرفتار.

جا بابا بارام سی که سی ئاوالی خۆی ساز کرد. ئه وه کورپی خلخالی (خال خالی؟) دهریا نه وهردی حازر کرد بۆ سواربوونی خۆی. سی نۆکه ری مه زبووت، هه مووی که مبه ر زی پنیان سازده قه دی به دری^(۲۷) به دری بوو. ئه وانه پیاوی وی بوون. به رگی شه وگه ردی و به رگی ئاشکرای حازر کرا. به دری نه یه یشت بابی بزانی، شه وی بارام په گه ل دهر ویش که وت. کوتی: ده چم بۆ حودزه مین، بۆ حیسابی گولندام.

مه نسوور ئه وهنده ی پی خۆش بوو که حه د و حیسابی نه بوو؛ ده یگوت: به لکو له سایه ی ویدا گولندام فیدا به من ببه خشی.

دهر ویش و بارامی کیشوهر، په پرپی بیابانیان گرت. یه کسه ر به سه راسیمه یی پنیگیان گرت و هاتن. به جیه کی چۆلدا هاتن، هه تا حه وت پۆژ ه یچ ئاوه دانییان نه دیت.

سه به ینی دهنگی قه تار ده هات؛ دهنگی زهنگوله و کوّس و که په نای قه تار ده هات. بارام به وانی کوت: لاری ده بم، ده چم ده پرسم بزانه ئیره چ جیگایه که؟

بارام چووه نیو کاروانه که، پرسپاری لی کردن و کوتی: ناشاره زام. ئیره کوپیه؟ پنیگای حودزه مین به کوّی دایه؟ کوتیان: بام ئیمه ئه وهنده که سه ین ده خه تهر داین، ده گیرپی، سه رت تیدا ده چی. کوتی: بۆ؟ کوتیان: ئیره جیگای تایفه یه که، دیو و غوول به چهن. سی بران: ئه رژه نگه و کاروبایه و سه پرسه ره. خوشکیکیان هیه نیوی

سەمەن بۆيە. ئەگەرچى غول و دېۋ بەچەشەن، چەند پادشا لەسەر سەمەن بۆكەللەي بەھىلاک چۈۈ. ئەو رېيە خەتەرە؛ توۋشت دەبى. ئەو رېگايە كەس پېيدا نەپۇيۈ، كەسش ناتوانى پېيدا بېوا. باغىكيان دروست كىرۈۈ ۋەك باغى شەدداد. ھەمىشە ئەوانە لە راو و شكارن. ئىستاش ئەمە مەحتەل مەكە؛ بمانبىن، تېدا دەچىن. شارەكەيان نىۋى خەتەرە؛ ھەر شارى خەتەر مەنشۈۈرە. سى سەعاتە رېي دەمىنى بۆ شارى، ھەۋز و كوفارەيان دروست كىرۈۈ؛ ئەو باغ و ھەۋز و كوفارە ئىسراھەتگايانە.

كۈرە بەر رېگايەيدا بېۋى توۋشى كېشە دەبى. مەرق نەۋەك توۋشى محاكەمە و كېشەي ئەو دېۋانە بېي.

بارام ھاتەۋە كىن سوارەكان، كۈتى: ئەو كارۋانىيانە ۋا دەلېن؛ ئەمما ئەمەن لە رېگاي خۆم بەخولاي لانادەم؛ ھەر دەچم. بارام كۈتى: من يارەمانم، ساحىبى تېخ و گۈرۈزى گرانم ئەمەن دۈژمنى ۋا بە پياۋ نازانم.

ئەۋانىش ناعىلاج دەگەل بارام ھاتن. لە نوپۇزى نىۋەپۇيەدا كەشتەنە ۋى. جېگايەكى خۆش و سېبەر بوو. نان و خوان و شەراب لەۋى داندرابوو. چاۋيان بە قەدەح و پىيالە كەۋت. ئەۋانىش ماندوۋ و پادشا زاد. دابەزىن؛ دانىشتن بۆ نان خوارىن و ئىسراھەت. كەسش لە دەۋرەي ھەۋزەكە نەپۇو. نەشياندەزانى بورجەكە كىتى تېدايە.

۸۸

بارام بانگى كىرد: دەروپش با بلىم ۋا ئەمەن بۆ گۈلندام، ئەتۇ بۆ فېدا ھەرتك لامان بوۋىن شىت و مەفتەلا لېرە دانىشىن بۆ ئىسراھەتگا تاكو بزەنن خولە چ دەكا.

دایکی سەمەن بۆ له بورجه که دا بوو؛ بارامی چاوپێ کهوت، کوتی: به خولای
 پیاویکی زەریف و عەجایبه! سەمەن بۆ له بهر خۆیهوه کوتی: یارەببێ! ئەو کابرایه له
 به لای برای من دوور بێ.

۹.

سەمەن بۆش وەک پەری گۆل، تازە شکۆفەیی داوه. وەک وەنەوشه، تازە پەلکەیی
 لێک بۆتهوه. بارامی کیشوهری وەبەر دڵ کهوت. دەرکەیی پەنجەرەیی کردەوه، کوتی:
 ئێوه کێهەتان پادشا و شەهریان؟
 کێهەو مەخشووش و دڵ بریندارن؟
 کێهەو شکست و دڵ برینداری یارن؟
 کێهەو فێری دانیشتنی بورج و تالارن؟
 کێهەو بە دنیا زۆر ئینتیزارن؟
 من له گەڵ تۆمە پادشای سەربەخۆ
 میوان به، جاری لێره که مەرۆ
 وەرە له گەڵ من بکه گفتوگۆ.

۹۱

بارامیش له قالدەرمان (پلیکانان) وەسەرکهوت. سەمەن بۆ دەتگوت ئاوریشمی
 خاوه، هێنده جوان چاک بوو. میشی لێ نه نیشتهوه. ئەوه بارام وەسەرکهوت، چووه
 کنی، به سەمەن بۆی کوت:

بۆچم دەکوژی به گۆشەیی چاوان
 مەستی خەرمان، مراوی شەتاوان.
 قسەمەتی خودای ئەمنی هێناوه
 ئەمن میوانم لهو مەسته چاوه
 هەر دەلێی گۆله و شکۆفەیی داوه

تەختى شاھانەى بۆ من داناۋە
دىارە راۋكەرى، ئىشتىيات لە راۋە.

۹۲

سەمەن بۆ عاشقى بارام بوو. ئەۋە ھاتنە سەر گفتوگۆکردن. بارام كوتى:
زولفت كەمەندە بۆ پىيوار گرتن
پىيوار دەخەيە حالأتى مردن.
پىم وايە نىۋى تۆ سەمەن بۆيە
ھەنار و نارنج، سىتو و لىمۆيە
ئەمەن كەمىكم دىل لە سەر تۆيە.

۹۳

مىۋانى غازىز، ئەى تەنيا سوارم
پادشای ساحىب تانچ، ئەى شەھرىارم
زۆر كەس بەمىنيان كوت: ببە بە يارم
سەرى وان نەما، پىك نەھات كارم
ئەما من بە تۆ زۆر مەنتبارم.

۹۴

نەۋەك ھەر قسەت قسەى مىۋان بى
بەو شەرئەى قسەت قسەى پىۋان بى
ۋەكو من دىل لە ھىش و ژان بى.

۹۵

ئاخر غازىزم، ھەرتك چاوانم
مىۋانى غازىز، دەردت لە گىانم
من برىندارى تىر و پەيكانم
تەكلىفى تۆ چىيە دەگەل براكانم؟

هه مه برايهك نئو كاروبايه
زۆر بى پەزايه، له گوتن نايه
ملی وی وهكو ئى ههژديهايه.

يهكى ديم ههيه ئەرژهنگ ناويهتى
بيست و پينچ گەز جاو كه لالهى كلاویتی.

يهكى ديم ههيه نئوى سه پ سه پ
ددانى پتوه وهكو پيمه پ
حاسه بانیه، دایمه له شه پ
سه ت به لای لیدا، چهنده به دفه پ!

دابنيشه، دايكم ئه وه چۆته وه
ئەتۆ چاك ماندووت با به سیتته وه
خاترجهم ئیستا دايكم دیتته وه.

قسه یان یه کتر گیر بوو. دهستیان ئاوێزانی یه کتر کرد. یه کتریان هه لده مژت.
دایکه که ی له نه کاو هاته وه. دهو حالده ئهوانی چاو پى كهوت. ئهوان له بهر عاشقیانی
خۆیان ئاگایان له خۆیان نه ما بوو. پاشان سه مه ن بۆ کوتی: بچۆ خوارى با دايكم
نه تینى. بارامی به پى کرد.
دایکه که ی بانگی کرده خوارى. په رده یه که له کن ههوزى کیشرا بوو. سه مه ن بۆ
هات. دایکه که ی تفيکی ده نئو چاوانی کوتا، کوتی: بۆ ئابرووم ده به ی؟ دیتم ده ست
له ملی دابوو.

سەمەن بۆكۈتى: بېرۇ بېرۇ سەفە بۈي، پىر بۈي، بىرەي مەن بۈيەنەنسان خۇر،
ئەو رېگايەيان لە بەند بىرەو، كۈرتى بېرېنەو لېيان بۈيەكېشە،
بارام خۇي بى دەنگ كىرەو، لەسەر خەوزى شەرابى دەخواردەو.

۱.۱

دەبىي عالەم بەو كېشە بزانى
گرمە گرمېك دى لەبەر مەيدانى
شەرى دايك و كچ كەوتە ھەيوانى
لە گىرە و كېشە و پرچ كېشانى
لە گرمە گرم و بەرچىغ لېدانى
بارام سەر سورما لەبەر لېدانى.

۱.۲

بارامى كېشۈەر بۆكن ئەو شەپە دەھات، دەيگوت:
ئەو چ باسە، ئەو داد و فریاد؟
كى زولمى كىرەو، كى مالتان دەبات؟
لېدان و شەپە، ئەو داد و فریاد؟

۱.۳

پىرېژن كۈتى: ئەتۈي سەرىخۇ
لە دەستت دابو مەمكى سەمەن بۆ
چال ھەل دەكەنم مەن بۆ ەمرى تۆ.

۱.۴

پىرېژن چۆۋە، زىز بۈي.
سەمەن بۆكۈتى:
ئەمەن نازانم بۆ لېرە بەندەم

ریشه‌ی دله‌که‌ت له بیخ هه‌لکه‌ندم.
 به‌هیچییه جهرگت کردم موخته‌لا
 تیرت به‌په‌یکان وا له جهرگم دا
 قه‌ت قه‌ت ئه‌و تیره ژانی نه‌ده‌شکا.

۱۰۵

له کوئی په‌یدا که‌م حه‌کیمی‌ک، بی‌نی
 به‌گاز په‌یکانی جهرگم ده‌ری‌نی
 ئه‌و به‌ده‌رمانیک ژانی بشکی‌نی
 بارامی کیشوهر که‌نگی من دینی؟
 جهرگم کون کونه و خوین ده‌ده‌لینی
 په‌بی خودا ئه‌و سی برایه‌م لی بستینی.

۱۰۶

بارام پی‌ی گوت:
 گه‌ردنه‌که‌ت وه‌ک قو‌نگره‌ی قه‌لای سه‌مه‌رقه‌نده
 گه‌لێک زه‌ریف و ه‌یدی و ئه‌هوه‌نده
 به‌ده‌ن دار می‌خه‌ک، گول پی‌وه به‌نده.

۱۰۷

مه‌ترسه من قاره‌مان ده‌ستوورم
 له به‌لای دنیا ئیشه‌للا دوورم.
 که‌ بی‌تو خودا پێک بی‌نی کامم
 بی‌ته‌مه‌دود نیم، پر عه‌قل و فامم
 شیت و دیوانه، بۆیه عه‌وامهم
 من شیت و شه‌یدا بۆ گول‌ندامم.

۱۰۸

به‌زایه نه‌چوو پهنج و زمحه‌تم
چا بوو خولا تۆی کرد به‌قسمه‌تم.

۱۰۹

ئه‌تۆ نه‌ترسی مه‌تای فراوان
ته‌لای ده‌سته‌و شار، سیوی ده‌ست لاوان
تازه‌که‌س ناتوانی تۆ بستینی‌ته‌وه له‌ پیاوان.

۱۱۰

ئه‌من مه‌ردیکی گۆشه‌ی مه‌یدانم
وه‌کو قاره‌مان شای دیو قیرانم
شه‌ری برای تۆ هه‌لبه‌ت ده‌توانم.

۱۱۱

له‌و خو‌ف و پ‌جا، له‌و نه‌هاتییه
پ‌یگایه‌کی چۆل، ترس و به‌دییه
ئه‌وه‌ بزانه‌ من باکم نییه
مه‌رگ و کوشتنم به‌ ئیلاهییه
ده‌نا برای تۆ وجوودیان نییه.

۱۱۲

دایکه‌که‌ی چۆوه. بوو به‌پۆژ ئاوا، کاروبا هاته‌وه.
له‌و بگره‌ بگره‌ داد و بستینه
دایکی به‌گریان شامی بۆ ه‌ینا
بیناهی چاوم، هه‌رتک گلینه
بیت ده‌لیم قسێک، دل مه‌ره‌نجینه.

۱۱۳

به دبه ختم نه که ی، نه مکھی دهر به دهر
له خۆت هیچ نه دهی تانوت و حونه
پراوهسته له سه ر گفتوگۆی خه تهر.

۱۱۴

دهیگوت: ئهی دایه چیه جانانه
ئهو داد و فیغان، شین و گریان
ئهو بی مهیلییه و ئهو له خۆ دانه؟

۱۱۵

کۆ ههیه له تو گهر زوڵمیک بکا
تا کورت به شیر که للهی لهت بکا
له دنیای پروناک به دبه ختی بکا
قهل و دال که لاک بو قافی ببا.

۱۱۶

کاروبای عیفریت ههتا سۆ سهعات
به فکر و به را به دل خۆیدا هات
جا ئهوه ناردی دایکی بانگ دهکات.

۱۱۷

پێم بلۆ چیه دهردی گران
داد و واوهیلا و ئهو دل هیشانت
فریاد فریاد و شین و گریان
هینده نارمهتی، بێزاری له گیانت؟

۱۱۸

دەيگوت: ئەي پۇلە خراپ قەوماۋە
دوور بىي لە گيانىت، عومرت نەبىي تەواۋە
گورز و گۇپالت لە مال داناۋە
سەمەن بۆي خوشكت ئىخسىر كراۋە.

۱۱۹

جا سوارىك ھاتبوو ئەو بە ميوانى
يەكى جوان چاك بوو، لاو و مەستانى
نازانم چلۇن بۇ ئىرە توانى
لەسەر تەختى تۇ بوو بە ميوانى.

۱۲۰

ئەمن لەو كارە زۇر بىي خەبەر بووم
من لەۋىي نەبووم، من دەربەدەر بووم.

۱۲۱

ئەگەر چوومەۋە بۇ قەلايى ھوكمات
سى چوار نەفەرىك گربويان جەمات.

۱۲۲

دەبىي چ كەس بن، ئەۋە چ قەوماۋە
كىيە قىسمەتى بۇ ئىرە ھىناۋە
كوپم بىي خەبەر ھەرسىك لە راۋە.

۱۲۳

بە پارىز من چووم بزانم كىيە
شىرە يان بەۋرە ھاتوۋە لەۋ پىيە؟

۱۲۴

پۆله باوهپ كه، دوورت بى له گيان
سه مه ن بوى گربوو ميسلى خه راما ن
وهك كه و له دهستى عاشقى دهى قاسپاند.

۱۲۵

كه چاوم پى كهوت، قرچهى هه ناوم
وهخت بوو كوێر بى من هه رتك چاوم
تهختى ميراتى و كوړ به جى ماوم
كچى نۆر هسید شل و شى واوم
جه رگى براوم، قرچهى هه ناوم.

۱۲۶

سه ت جار ان عه مرى دا يكت نه مینى
دهست له بۆ ليموى سه مه ن بۆ دینى
وهك تووله نه مام ئه و دهیگه وزینى.

۱۲۷

چومكه ديوانه بوو، له سه ر قسێك به ند
كاروبا ناخپس^(۲۸) كرد، جه به سته ش كه مه ند^(۲۹).

۱۲۸

گورزى گران وهزن گرت به دهسته وه
به توند و تيژى كه مه ند به سته وه.

۱۲۹

سى سه ت و شى ست تير دانا (دانه)ى زه ر نيشان
به ست له بازووى ويشت^(۳۰) چون شى رى ژيان.

۱۳۰

قه‌داره^(۳۱) و قه‌لغان^(۳۲)، نیزه‌ی ژه‌هراودار
ئەو حازری کرد چوون شییری شکار.

۱۳۱

موهمیز دا له پەخش، نه‌یکرد مودارا
دهست برد پای شه‌مشیر قه‌بزه‌ی قه‌داره.

۱۳۲

پای دوژمنی نه‌بەرد، کاری هە‌لاوارد^(۳۳)
په‌ی په‌ی مه‌کیشۆ هە‌ناسانی سارد

۱۳۳

ئەگەر ده‌تگه‌مۆ دوژمنی گومرا
ده‌بۆ ئەرواحی ئەو بۆ کووی ببا
پۆستی بکه‌نم و مکو هە‌ژدیه‌ها.

۱۳۴

بیرم سه‌ری ئەو شیت و دیوانه
که‌ولی بنی‌رم بۆ ده‌باغ خانه
بیکه‌م به‌ده‌هۆل بۆ پرووی په‌زمگا
به‌و ده‌هۆل لی دهن به‌هه‌رسیک برا.

۱۳۵

ئەو حه‌رامزاده‌یه‌ هات. ئەگه‌ هات، بارام چاوی پێ که‌وت. سه‌مه‌ن بۆ به‌ بارامی
گوت: عه‌یشی لی تیک داین. ئیدی ده‌سته‌بجۆ بلیسه‌ی شیر و تیره‌ندازی په‌یدا کرد.
کورتی بپینه‌وه:

هەر يەك پەرەي^(٣٤) يەك كەمەند حەوا دا
 يەكئى وئىنەي شىر، يەك چۈن ھەژدىھا
 ئاخىر ھەسسەلام بارام زۆردار بوو
 كاروپا بەدەست ئەو گرفتار بوو.

۱۳۶

بە جەنگ و جودال، بەچەند شەر و قىن
 بە فەرمانى حەق جىهان ئافەرىن
 پىشتى كاروپاي دەدا لە زەمىن.

۱۳۷

دەست و پىي دەبەست، لە قىرمەي خەنجەر
 قەھرى وا بزوت كە بىپىتەن سەر.

۱۳۸

كاروپا بەبارامى گوت:
 دەستت راگرە ئەي لاوى مىوان
 قەتلى من مەكە، ئەمن نۆجوان
 لەسەر دەستى تۆ دەبەمە موسولمان
 من زۆردارترم لە نىو براكان
 سەمەن بۆت دەمى ھەك باغى گولان
 سنگى سەمەن بۆ بازار و دوكان
 تىيدا راو بكە پايىز و زستان
 پىشكىشى تۆ بى، نابم پەشىمان.

۱۳۹

ئەگەر زۆر ھات. قەبالە بەتالە^(٣٥). كاروپا موسولمان بوو، بارام نەيكوشت. كاروپا
 گوتى: مەترسە، براكانى دىكەم لە تۆ زەبەر بەدەستتر و زۆردارتر نىن.

براکانی یه که یه که هاتنه وه. هه رسیکیان له سهه دهستی بارام موسولمان بوون.
بارام سه مهه بۆی ماره کرد. حهوت پۆژان بارام له وێ ماوه. یه گجار جوان چاک بوو
سه مهه بۆ.

۱۴۰

بارام شهوێکی به سه مهه بۆی گوت:
ئه مهه پیت بلیم دل بکه وشیار
ئه مهه عه بدالم، فه قیری هه ژار
ئه مهه سبهینی لێره ده بم سوار
به مهنت چ ماوه، پیم بلی کاروبار.

۱۴۱

دایمه له دلما هیش و گهرمه ژان
ده چمه حودزه مهه بۆ نیو عاشقان
که بیتی سه ره بیتی وهختی بران
له تاو گولندام پیم نادری وچان.

۱۴۲

سه مهه بۆ له جوابی بارامدا کوتی:
ده بی شین ببی وهکو شهنگه بی
نه که ی لیم دیدار ناخرهتی ببی
ئه منیش قه بول که به کلفهتی وی.

۱۴۳

ئه وه بارام ساز بوو. خودا حافیزی له براکان کرد؛ به پریان کرد. بارام ئه وه هات
بۆ حود زه مهه، بۆ نیو دوو سهه عاشق که هه ره کهس پادشای جیگایه ک بوو. ئه وانه
له دهوهری شاری خیهوتیان هه لدا بوو. بارام چادریکی لبادی هه لدا. له نیو
چادره که دا خوری راخست، له سهه ری داده نیشت.

بارام ههتا وهكو قهدهريك خۆى دهكاران نه دهگه ياند؛ ده يگوت با چاو و گويم
 بکريته وه، شاره زايى پهيدا بکه م. ئه مان مه نسوور شای له کن بوو.
 دايک و بابی مه نسوور شا هاتبوون؛ پرسياريان ده کرد، ده يانگوت: ده بێ مه نسوور
 چى لى هاتي؟ مه نسوور شا خۆى له دايک و بابی ئاشکرا نه کرد.
 مه نسوور شا، عاشقان پتوهى ده هاتن. خه لک به باراميان ده گوت: پيمان وايه
 نيوى لباده و تايفه ی خورى! نه يانده زانى کورپ قهيسه ره. تا حه فته يه ک، گولندام
 گول ده نيترى به فيدا دا بۆ به خشين به عاشقان.

١٤٤

به دلى ناسک به پروويى که ژى (٣٦)
 دلى عاشقان بۆ وى ده برژى

١٤٥

سنگ ئاواله کرد وهک به فرى کوستان
 به فرى يه ک شه وه نيشته سهر لکان
 زولفى داو داوى کردبوو په ريشان
 ديسان عاشقان که وتنه دل هيشان
 کلفه تى نار دوون بۆ به ستنى گولان
 هه ر که سى ده سکتک، بۆ ئارامى گيان.

١٤٦

ئه وه به فيدا دا ده نيترى.
 وهكو وه نه وشه فيدا غه ملاوه
 فه غفور قه ره پۆشين (٣٧) به سه ر داداوه
 پۆشيه (ريشو)ى وهک گه لى به هار به رداوه
 که سيک ده رده دار بى، بلين لى قه وماوه
 ئه گه ر بيبينى، ده ردى نه ماوه

چومکه دهغه ملّی وهک باغی ساوا
ترونج و نارنج بهریان هیتاوه.

۱۴۷

بزهن بزهنی تۆیز^(۳۸) به دهستان
ئارام ئارامی جگهر چاو مهستان.

۱۴۸

ئه وه هات خه لات، نوقره بهندی شا
خه لک بّی دهنگ بّی، کهس قسه نه کا
با هر کهس ته واه بهشی خۆی ببا.

۱۴۹

با بهس هیلاک بین به برینی خه نجه رّی
چومکه ئه و گوله له دهستی گولندام دّیته ده رّی
له ئیمه بۆته ئاوی کهسه رّی
خۆشی له و کهسه ی ئه و بهخته به رّی^(۳۹).

۱۵۰

ئه وه فیدا هات، هر عاشقه ی دهسکیکی گول دایه. پادشای مه نسوور ومخت بوو
دلّی بتوقّی؛ هاته بهر ده رکّی. به فیدایان گوت: ئه و کابرایه (بارام) ده لّی من عاشقم.
فیدا هاته بهر ده رکّی خیتوه ته که، بارام ده دویتّی:
کو تی: عه زیزم ئه تۆش عه بدالّی
ئه تۆش عاشقی، ئه تۆش ده نالّی
ئه دی تۆ بۆچی بّی مالّ و حالّی؟

۱۵۱

عاشق هه موویان وهکو دیتوانه
ته پل و به زم و په زم، شتیه ی شاهانه
پاکیان پیانیه خه زینه خانه
چومکه حود زه مین جی خه رج کیشانه
چۆن نه تۆش هاتووی هه ر بۆ جانانه
تۆش دلت ده سووتی وهکو په روانه
بۆ گولندامت دل په ریشانه؟

۱۵۲

له بارام وایه کلفه ته، نه وه پتی گوت:
به ته سکینه وه بارام جوابی دا
دل م مه شکینه کاره کهری شا
هه چ کهس نه ندازه ی خۆی رفتار دهکا.

۱۵۳

هه لبه ته نه من حال م بی جانیه
من نیمه له شکر، خه زینه خانه.

۱۵۴

چاوه پتی لوتفی ریگای په حمانم
نه منیش عاشقم نه وه ند بتوانم
ریگای پاشه روژ نه من نازانم.

۱۵۵

فیدا گولتیکي په لکه وهریوی دایه، کوتی با زگی به خۆی نه سووتی. فیدا که راوه؛
مه نسوور شا کوتی بلتی نه وه فیدا نه بی؟ وه دوا ی کهوت، که ییشتی. هاوین بوو،
که رما بوو، روژیش درهنگ بوو، کوتی:

نازانم نه سيبه و نه كوټره
ئەبرۆت جەللابە، گەلتەك جابره
تاوێك له سه‌ر من هه‌نگاو راگره‌.

١٥٦

له‌و قرچه‌ قرچه‌، له‌و رۆژه‌ گهرمه‌!
كیژ ئی سنگه‌كه‌ت دۆشه‌گی نه‌رمه‌
چارشیتۆت لاده‌، چ وه‌عدی شه‌رمه‌؟

١٥٧

دل و هه‌ناوت كر دووم ده‌ربه‌ده‌ر
تۆ گه‌وه‌ر تانجی، تیلی زێر به‌سه‌ر
چارشیتۆت لاده‌، لیمۆت بێته‌ ده‌ر.

١٥٨

به‌شانی راسته‌ی ئاوپی لی داوه‌
ده‌لی: بی عاقلی، عاقلت نه‌ماوه‌
چ كه‌س ته‌علیمی تۆی وه‌ها داوه‌
چ دایكێك مه‌مکی ده‌ زارت ناوه‌؟

١٥٩

وه‌كو بزانی من سووك و گه‌دام
من موخته‌به‌رم، من كه‌ناچه‌ی^(٤٠) شام
ئه‌گه‌ر نامناسی من خانم فیدام
كو‌تی گه‌ر وابی ده‌ردت به‌دلی دام
كه‌ تۆ فیدا بی دانیشه‌ له‌ لام
كه‌ تۆ فیدا بی ئەمنیش مه‌نسوور شام.

۱۶۰

خه رقه‌ی ده‌رویشی کردت له شانم
دارع‌سا و که‌شکۆل خستته ده‌ستانم
جه‌رگت سووتاندم گهر بۆ خۆم بزانم
گفتوگۆم ده‌گه‌ل بکه ئارامی دلانم.

۱۶۱

ئه‌وه نو مانگه من ده‌ربه‌ده‌رم
ده‌رویش و فه‌قیر، خه‌رقه له به‌رم
له لام دانیشه ئاوی که‌وسه‌رم
با ژانی بشکۆ جیگای نه‌شته‌رم
با به‌سه‌یمه‌وه ئه‌ی تانجی سه‌رم.

۱۶۲

دایک و باب دایمه هه‌ر هه‌للایانه
شین و گریان و واوه‌یلایانه
کوانی مه‌نسوور شا، شای هه‌له‌ب زه‌مین
ماوه یان مردووه، نه‌ماوه به ژین؟

۱۶۳

دایک له گریان، دل پر گهرمه‌شین
دانیشه له لام، ئه‌لف و واو و سین.

۱۶۴

با خشلی به‌رویت بکه‌ن ئه‌ویه‌ر ئه‌ویه‌ر
گهردنتم بۆ بکه به ئاوی که‌وسه‌ر
سنگت بۆ من بۆته سه‌حرای مه‌حشه‌ر

چراغی شتووت به میسلی گه وهر
ژیانم بۆ چیه؟ ئه‌ی خاکم به‌سهر!

۱۶۵

ئه‌وه نۆ مانگه من په‌ریشانم
ده‌رویش و فه‌قیر، گه‌دای شارانم
له‌سهر چاوی تۆ من له‌ بیابانم
هیچ به‌ عه‌زیه‌ت و عازابی خۆم نازانم
چومکه‌ بۆی رووحم، زۆر په‌ریشانم.

۱۶۶

قه‌ده‌م په‌نجه‌که‌ بالآ سیما کار^(۴۱)
زولفت پشانۆ^(۴۲) چون قه‌دی په‌ش مار
بالآت بیینم چون داری هه‌نار
گه‌نجی باداوهر، ته‌لای ده‌سته‌و شار^(۴۳)
با به‌سه‌یته‌وه‌ فه‌قیر و هه‌زار.

۱۶۷

گولی کویتستانان دهم بنی له‌ کانی
بۆ ده‌ردی که‌سکون^(۴۴) ئه‌تۆ ده‌رمانی
بیکه‌ به‌شه‌ربه‌ت بۆ ئاوه‌دانی.

۱۶۸

که‌سێک نه‌خۆش بۆ، چاری بۆ چار بۆ
که‌ ده‌رده‌داری پاییز و به‌هار بۆ
به‌لکو ئه‌و که‌سه‌ش له‌ ده‌رد پزگار بۆ.

بەشیلە (۴۵) زارت، بالای زێر ستوون (۴۶)

یەگجار هیلاکم، مەکه چەندوچوون

قەزات لە گیانم هەلآله و بەیبوون

مەمکت لە سنگت هاتنە هاتوچوون

و هکو کارمامز جار جار دەبزوون.

زولفت داناوون لە ئەبرۆت جووت جووت

کوشتمت، من نەشنەئێ کەللهم بزووت.

ئەتۆ دەزانی خەرقە لە شانم

ئەمن پێ بەستی هەودای زولفانم

بەهێشی دەردم تازە دەزانم

لە جێی تەخت و تانج، شاهی شاهانم.

تۆ بۆچی زگت بە من نەسووتا

عەزیزەکەئێ من زەر و سیم سیمە (۴۷)

ئاخر پادشا بووم، کردتمە گەدا

داری گەداییت بە دەستی من دا.

ئەو جار فیدا پێی دەلێ، ناسیوه، چارشێوهکەئێ لادا، کۆلمەئێ بۆ هێنا پێشی و

کووتی:

ئەتۆ وەرگرە مەتای پەنگاوپەنگ

با لیلی خلاس بی خه له دلی تهنگ
 نهنگوستیله لال^(۴۸)، کارخانه ی فه رهنګ
 به دیپانه ت^(۴۹) بگره شهیدای شوخ و شهنگ.

۱۷۴

دهجا بگره لیموی نه ژاکاوم
 هیچ کهس نه دیوی تاو لی نه دراوم.

۱۷۵

شه مال بۆ لیمۆم ئاره زوو کاره
 لیمۆی نه دیوم، له عالهم دیاره.

۱۷۶

بزانه گهر تۆ کارت ته واوه
 لیمۆی رهنگاو رهنگ قهت نه ژاکاوه
 مه که بلین: شا مه نسوور دهستی لی داوه.

۱۷۷

قهول و قهراریان دانا، کوتی: نه تۆ نه چوو بیوی کابرایه ک بیینی بۆ گولندام که ده نیتو
 نه وانه دا په به سه ر^(۵۰) بی؟ دیسان کوتی: نه تۆ ده زانی له فه ره نگستان له شکر یکی
 گه وره و گرانیان کردووه، ده یانه وی به دهستی زولم گولندام پراکیشن؟

۱۷۸

گولندام سیو یکی زۆر خان و مانه
 نه ختیک ماندووه و دل په ریشانه
 سبه یینی نه و دی بۆ نیتو عاشقانه
 دوژمنمان له شکر یکی گه وره و گرانه
 کافری دین دوژمن، نه و بی ئیمانه.

سبحه نینی گولندام په نجه کارییه
عیش و نوشی عاشقان یادگارییه
سه فیری راستی و بهیه گجارییه.

ئوه فیدا به مهنسور شا دهلی:
چون له سه فیر بووی، له من بیووی قات
ئوه هاتیه وه یاری دوور ولات
ماچیکت دهمی له باتی خه لات
له باتی شایی و ده بده به و حوکمات.

ئوه مهنسور شا پپی دهلی:
به قیمه ت گرانی، بیجاده و دوری
نه که ی وهک بالدار له دلم هه لفری
مه مکت له دوو جی کراسیان دری.

له بهر نه برۆت دهمرم هر دهلیتی ته پرانه
هر دهلیتی خاسه که وه و له گهرمیته و له کویتستانه
مه مکه که ت دهلیتی دوکانه، سنگ قاقه زی مهرجانه
سوچ و تاوانم نییه، پیم نه گری تو به هانه
جا خو ئه من پادشا بووم، خه رقه ت له شانم دانا
عه سا و که شکۆلم هه لگرت، بو تو بووم به دیتوانه
ئیدی دهرده دارم نه که ی، دهردم کراوه دهرمانه

چاوت ئەستېرەى رۆژى، سنگت وەك خەزنە خانە
 دەركى خەزنەت دانەخەى، بى تۆ مالم ويرانە
 چاوت دەلىتى جەللابە، ومختى قەتل پىزانە
 زولفت كەمەندى زۆھراب، ھاويشتت شانە و شانە
 ئەمن نەوھكو بمرم، جەنگەى دەست لىك بەردانە
 ئىحتىبارت پى ناكەم، بمدەيە نىوونىشانە
 ئەگە ھاتوو نەمىنم، لە پالى قەبرىان دانا
 بلىن ئەوہ ئى فىدايە، ھەتا ئاخىر زەمانە
 بۆ من دەبى بە مايە، مردنىشم ھەر ژيانە.

۱۸۳

ئەمن لەگەل تۆمە ئەرئ ناسك جەمىنم
 لە رىگای پووناكايىم، مەلھەمى سەر برىنم
 تايەك لە زولفت بېرە، بىنىمە ژىر سەرىنم
 بۆ قىامەتىشم چاكە، پىتى قايم دەبى دىنم
 خۆتم لى بزر^(۵۱) نەكەى، رۆژى جارىك بتدىنم
 با نەبىتە پەژارە، ئەرئ پوحى شىرىنم
 ئاورى عىشق وايە، وا دەدا تاو و تىنم
 ئەمن دىوانە و شىتتم، نازانم مردن و ژىنم
 بوويە خەيالى دلم، بوويە گريان و شىنم.

۱۸۴

لىم بووى بە فەپروخ لەقا، بۆيە من وا شىواوم
 ھەمىشە چاوەرپى تۆم، تەخت و تانج بەجىماوم
 گەلىك پەرىشان حالم، لە دلدا زۆر شىواوم
 ئەگەر ماچىكم دەيەى، دەبىتە كام و كاوم.

ئەوجار فېدايى بەمەنسور شا دەلى:

قسەى خاترجەمىت پى بلىم، تەلخت نەبى ئەحوالە
با مزگىنيت بدەمى، خودا داويەى ئىقبالە
ئاورى عىشق تىژە، بەسەر مندا زۆر زالە
حەلالم لى حەرام بى، مەنسور بۆ من حەلالە
ئەگەر عومر باقى بى، ئەى دىوانە و عەبدالە
ئىدى خاترجەم ببە، لە دلى خۆتدا مەنالە.

سنگم پيالە فەغفورە، بەزولفى وەرشە چەمى^(۵۲)
ئەوجار هېچ خەمت نەبى، بېرۆ بە خاترجەمى
لەكن من يەگجار زۆرى، خەلكىش پىت بلى كەمى
فەرامۆشيت گەر نىيە، دەمت بنىمە نىو دەمى
ئەگەر ئەمن لەيلى بىم، تۆ مەجرومى عەمر كەمى.

دەزانى مەجروم كى بوو، دىوانە و سەر شىئاوہ
لەيلىتى يەگجار لى دوور بوو، كەمتر جوابى دەداوہ
لە ترسى دای و بابان، رىگای وەبەر نەناوہ
خاترجەم بە تۆ لە من، سنگم بۆ تۆ بلاوہ
قادرى قودرەت نوما، دوو گەوہەرى داناوہ
لە راستە و لە چەپەى من، دەلىتى ھەرمى گولاوہ
سنگم تەختى خونكارە، قاقەز لەسەر نووسراوہ
ھەروەكو دەفتەرخانە، رىگای خەلكى بەستراوہ
ئەوہ تەحويلى تۆم دان، فەكرت نەكەى بلاوہ

ئەوئەندەم من لە بېرە، مەجرۆم وای لێ قەوماوە
 لەسەر لەیلێ سۆسەن خال، فکر و ھۆشی نەماوە
 خاترجەم بە نایەلم، بڵێن: ئەویش وای لێ قەوماوە
 خودا قەسمەتی کردی، زۆر چاکی بەتۆ داوە.
 خودا حافیزی لێ کرد، ئەووە فیدا گەراوە.

١٨٨

ئەووە بانگی دەکاتەووە مەنسور شا:
 قەسێکم لە بېر چوو، حەیفی زووتر نەمزانی
 چاوت ئەستێرە ی پۆژی، سنگت بەفری کوێستانی
 ئەبرۆت مائی کەوانە، دەمت شەربەت و کانی
 دەبی ئەتۆ بمبەخشی، بۆ راگری و وچانی
 ئەمن عەرزێکم ھەیە، بە مەبخی و بە نیانی
 ھەتاو ھکو پێت بڵێم، تۆش بەو کارە بزانی.

١٨٩

فیدا ئەووە راوەستا، باکی نەبوو لە خەلکی
 چارشیوی شانە و شان کرد، شەدەیی بەستوو خێلەکی^(٥٣)
 ھەنگاوی لەسەر راگرت، لەسەر کەوشی کورەکی^(٥٤)
 تازە دەباغ خانەیی، داوێنی نوقرە بەندی
 گە بینێریە بازاری قیمەتی تەواو نابێ.

١٩٠

ئەووم فەرامۆش کردبوو، سنگت دەلێی دەفتەرە
 ئارامی دلی منە، دوو جەلابی لەسەرە
 ئێکیان ھوکی قەتلیتی، ئێکیان عومر بەرە
 زۆر قەسێکی مێھرەبان بە دیاری بۆ گولندام بەرە

ئەوھى دەگەل من ھاتووه، زۆر مەرد و بەھونەرە
 ھەروھەكو ئیسفەندیار، ھەمیشە پەپ بەسەرە
 وەك ئەفراسیابی تاجكەند (تاشكەند) گۆلە مەیدان دەرکەرە
 وەكو پۆستەمى زەمان، پیتىستى بەورى لەبەرە
 بەچەكمەى گەرشاسوپى، لە خۆى دەدا ھونەرە
 داراى پەخش و گۆپالە، ئەو گورزى گاو و سەرە
 ئەگەر شوناسى ناکەى، ئەو شازدەى قەيسەرە
 ساحیب تەخت و جەلالە، ساحیب گەنج و گەوھەرە
 خێوھتیکى ھەلداوھ، دەنا زۆر موحتەبەرە
 دەلێن ھەلبەت گەدایە، فەقیرە و خۆل بەسەرە
 تۆ وا بەگولندام بلى، بۆ خود زەمین پەھبەرە
 تەواو دنیا دوژمن بى، کەس پیتی نابا زەفەرە
 پیاوێكى بەغیرەتە، ساحیب شیر و خەنجەرە
 بەو بەسەھو مەچن، بى قۆشەن و ئەسکەرە.
 فیدا ئەوھ چۆوھ.

۱۹۱

گولندام ئاخیس کرد، شەدەى بەستەوھ
 جامى جەوھەر پێژ، گرت بەدەستەوھ.

۱۹۲

ئەنگوستیلەى لال، چوون لەعلى پوممان
 مەتای پەنگاوپەنگ، بە قىمەت گران
 ئەشرەفى و یاقووت، مەتای فراوان
 بە خەلات بەخشى، بىبەن بۆ عاشقان
 چومکە پاش چەند پۆژ، دیتە لى قەومان
 ئەو پۆژە بۆ عاشقان، کەوتە زگ سووتان

که لیک غه رین، ئەگەر هاتوون وان
چاوه پیتی من، غه ریبی شاران.

۱۹۳

ههستا به له نچه، ئەو ناسک چه مین
ههستا له سهه ته ختی ئالتوونی شین
بریندار برینی بی، چاکی ده بی برین
نهیزانی له گه ل بارام، ده بیته مه م و زین
جا ئەوه گولندام حازر بوو.

۱۹۴

دهمرم له بهر ئەو خه ته، له بهر ئەو خاله
بازی بهنده که می یا قووتی لاله
گولندام چومکه له سهه خه یاله
تاوسان به چه تر، بولبول به ناله
ته پلان به فیرینه، تووتی گه واله.

۱۹۵

گولندام خه لات به خش بۆ ئەو مه زلوومانه
بۆ ئەو غه ریبی بی خانه و لانه
هه موو بۆ گولندام بوون به دیتوانه.

۱۹۶

قه فهس بیتنه خوار، داعبای دهنگ زولال
له ریتگا دانتین جووت جووت و خال خال
ئه وان بخوینن، ناز و ناله نال
گولندام له قۆل کرد بازی بهندی لال.

گهردن لغی گهردنی، مهتای گرانباره
 شوپابهی سنگی له عالهم دیاره
 مه مکی به میسال، کاله هه ناره
 جارچی جار کیشا، داد و هاواره
 مه عمهور راوهستان، کووچه و که ناره
 له سی جی، هه لدره بهندی سیداره
 نه وهک حوکم بکا، ئه و چاو به خوماره
 فتوای قهتل بدا، داخوا کئی چاری بی چاره.

نه وهکو که سیک چه ره کهت بکا
 ئه و قسهی کال و نازیبا بکا
 له دلی گران بی، له سیدارهی دا.

عاشقان زانیان خه لات به خشانه
 پوژی خووشی و نه خش و نیشانه
 هه موو حازر بوون، ئه و مه زلومانه
 روحیان حازر کرد بو گیان کیشانه.

ئه و دنیای ویران هه ده چی به با
 نه وهک گولندام فتوای قهتل بدا.

هه موو فکریان کرد، هاتنه سه ر عاقلان
 هه موو راوهستان سی سی و دووان دووان

به عاقل و نه دهب، نه دهب و نه ركان
وهكو گوسته هم و هزيري شاهان
وان به نه دهب بوون به ميسلى پيران.

۲۰۲

نه وه گولندام هات، نو کلفه تي ده گه ل بوو، خه لات دهبه خشن.
نوقره و نه شره في، گهنج وهک که لله ي که و
سکه ي بيست و چوار، خه زينه ي خوسره و.

۲۰۳

حه وسه د که س را وهستان هه مووی عومر بهر
پاکي دهستي نا له سهر گو ی خه نجهر
حه وسه د که س را وهستان نه و بهر نه و بهر
هه موو دهستيان نا له سهر گو ی خه نجهر
گهر دني نا چن کرد وهک هه وزي که وسهر
عاشقان ده سووتی نه رواح و جگر.

۲۰۴

نه وه گولندام پتيان ده لي:
کوتی عه زيزم ليتان قه و ماوه
خه زينه و مالو پاکي هي ناوه
تهخت و تانجي خو تان فری داوه
له زه تو ناوی، دلو شيواوه.

۲۰۵

خونچه ي گوناگون ده بی به ری بی
داخولا بزانيں قسمه تي کی بی.

۲۰۶

به زمانی شیرن کردی مهره‌با
هه‌رکەسی خەلات، به‌شی خۆی ده‌با.

۲۰۷

چاو ئەستێره‌ی سو‌هه‌ییل به‌ته‌ماشایه
هه‌تا بزانی کچی قابیلی تێدایه.
کچی بو وه ده‌بی بو کامرانی
هه‌گه‌ر بیه‌ته ئارامی دلانی
تا خۆی ته‌سلیم کا و ئه‌ویش بزانی.

۲۰۸

گولندام هاتوو، عه‌تر به‌خشانه
هه‌لآله و به‌یووون، ره‌شه ره‌یحانه
زێر و ئه‌شره‌فی خەلات به‌خشانه
پاک که‌ولی سه‌نبوری قاقومی له‌ شانه
هه‌ریه‌کی پادشای مه‌مله‌که‌تانه.

۲۰۹

ئه‌وان به‌و کاره زۆر خۆش و زال بوون
هه‌موو پیتی مه‌ست بوون، زۆر خۆش ئه‌حوال بوون
هه‌ندیکیان پیر بوون، هه‌ندیک منداڵ بوون.

۲۱۰

هه‌ندیک جوان بوون، هه‌ندیک جوانمێره
هه‌ندیکیان په‌ست بوون، هه‌ندیک وه‌ک شیره
کولمه‌ی وه‌ده‌رخست، گولی که‌نیره

چاوی لی کردنه مانگ و ئهستیره
لوتفی زیبا رهنگ، بۆ ئهوان خیره
عاشق هه موویان شوکر بژیره.

۲۱۱

ئیمه هه موومان کارمان بوو ته مام
به چاوی خۆمان دیتمان گولندام
بۆته قنیاتی^(۵۰) سوبح و عهسر و شام
ئهوه دهرمان کرا برینی کهسکوون و زام.

۲۱۲

شهو له من زیندانه، بهنده، پۆژ له من تاریک و رهش
داد له دهست شای ترک و پهندان، ساحیبی هیند و حه بهش.

۲۱۳

ئهگهر بۆ عاشقان خه لات بهخشان بوو
بارام هیچ نه بزووت، بۆ کاره نه چوو
مهتا و خه لاتى بۆ هه موو عاشقان بوو
بارام لهو کاره هیچ به شدار نه بوو
ساحیب دهمار بوو، مه تله بی نه بوو
دوايه وهک پۆسته م سواری پهخشی بوو
خه یالی چۆل و پاو و شکاری بوو.

۲۱۴

مه نسوور شا پتی گوت: ئه ری سهوداسهر
خه یالت چیه گیانم برادهر
ئه ورۆکه رۆژی عیشق و سوباته

گولندام بۆ عاشقان ئاوى حەياتە
لەو ھونەريیە و لەو زۆر و زاتە!

۲۱۵

عەمرم بۆ ھاتى، بۆچى شىواوى
بۆچت بەجى ھىشت دەبدەبەى شاھى
ئاخر بۆ گولندام قىسمەت ھىناوى.

۲۱۶

وھک ئاوى حەيات لە خەلکى قاتە
ئەتۆ بۆ گولندام ھاتىە ئەو ولاتە
کولمەى ھەنگوين و شانەى نەباتە.

۲۱۷

عەزىزم مەچۆ وەختى راو نىيە
چەپکەى ھەلآلە ئەورۆ ديارىيە
تازە نايىنين، لىمان قاتىيە.

۲۱۸

بەلکو کەسەیک خەلاتەیک بىننى
بەلەبزی شیرن گولندام بماندوینى
پەیکانى بەژان لە دالت دەرھىننى
ئاخر روح لە قەلبى پیاو دەستىننى.

۲۱۹

وەرە بگەرپتوھ ئەى ساحتب ئىختیار
وھک سانى نەريمان وا بووى سوار

دهلتي بي عاقلې، نه تماوه ئيختيار
هاتوته مهيداني عيشقت يار.

۲۲۰

گولندام كولمهي وهك زمرده بيتيه
دهلتي جهللابه و خوينريزي بيتيه
گولندام پرسي: نهو سواره كتيه؟

۲۲۱

نهو سوار بووه، بهختي بووه بهد
خهلكي خوي دهدهاته بهر بای رهمهت.

۲۲۲

بو نهو بي بهشه لهو خهلات كاري
هيچ وهری نهگرت ديارى و يادگاري
نههات خوي بكا مهعلووم و ديارى.

۲۲۳

عاشقان پتيان گوت: نهو ههزاره
بي ملك و بي مال، هر تهنيا سواره
نهویش ههلبهته دل له هاواره.

۲۲۴

قورباني تو بم، شهدهي فهغفورت
ههلبهت شهرم دهكا بيتته حزوورت
نهگر بديني دوو كولمهي سوورت
چاوي رهنكاوپرهنك، پيالهي فهغفورت
حوكمپرانبيهكهت، پادشا دهستوورت.

گولندام به فیدای گوت: ئه وه شهرم دهکا، بچۆ به میهره بانی بانگی بکه.
 به خوۆشی و مهردی چاکی بدوینه
 چومکه غه ریه دلی مه شکینه
 بلی بی بهش بووی له و چاو شه هینه
 جله وی بگره و بو ئیره ی بیته.

فیدا له نهجه ی کرد به سهت ناز و ناز
 تاوسان به چه تر، بولبول به ئاوان
 قاسپه ی که وه و دهنگی قهره ناز
 له دلی عاشقان زولفی دهگری گاز
 شهیدای شوخ و شهنگ ئه ی یاری ممتاز
 له بهخت ده نیشی ته رلان ده گه ل باز
 مه نسوور شا دیتی هات یاری دلخواز.

پرسی: سواره! غه ریبی فکر نه ماو
 بو وای بی هۆشی بازی سه رشیواو
 تو بی بهش ماوی، خه لات پی نه دراو.

بارام وای پی گوت، وهک شهکر و شیر بی
 کارکه ره ی ده ولت ئه و قسه ت له بیر بی
 با زیده له عاشقان لباد فه قیر بی.

بۆیه من ناگا هیچ فکر و دادم
شکایه تی دلم، داد و فریادم
چومکه فەقیرم، خێوه ت لبادم.

دلم وای پێ کوتم، کوتی: لێره نه مینێ
بۆ جیگای چۆلی خۆی برهنجینێ
زیده له عاشقان گولندام نایدوینێ
هیچ کهس نییه خهلات گهر بۆ تو بینێ.

ئاخر بهخۆم نییه دلم رهناووه
وهک شووشه ی ناسک دلم شکاوه
گولندام ئاویری له من نه داوه.

ئاخر عاشق دلی بهخۆی ده مینێ
زیده له عاشقان ئه من نه دوینێ
وهک دهستی غهیبی دلم دهرفینێ
زیده له خه لکی من دهسووتینێ.

مه نسوور شا که دی نیم نازی فیدا
جهرگ و دلی ههر وهکو شه م دهسووتا
پیشی ئیراد بوو کهر قسه بکا
له بهر هه یبهت و فکری بارام شا.

ئەوھ فیدا کوتى: گولندام بانگت دەکا، دەللى بى بزانين ئەوھ چ کارهيه. بارام
 ھەستا چووھ کن گولندامى. گولندام بارام دەدوينى.
 بارام شا ئەگەر ھات، شىت و شەيداي کرد
 گولندام بەچاوى عاشق چاکی تەمەشا کرد
 لىمۆي گۇناگون خال خال جودا کرد
 کەمبەرەي ئالتون لە پيش رەھا کرد.

کەمبەرە يەگجار بە قيمەت گرانه
 قيمەتى تەواو نيوەي جيهانه
 ياقووتى ھەسەن بە قيمەت گرانه
 چاک تەمەشاي کرد بەو دوو چاوانە
 بە جووتە ئەبرۆ تيرەندازيانە
 چاوى وەک کۆترە، لىي ون بووھ ھىللانە
 ھەر دەللى ئاسكى پيشى سوارانە.

پرسى ەزىزم ئەتۆ کويندەرى
 وا خاکەسار و لباد لەبەرى؟

بارام جوابى داوھ، کوتى:
 بۆ وەغزى دونيا لباد لەبەرم
 چاک لىم حالى بە ئەي تانجى سەرم
 ئارامى دلم، ئەرى دولبەرم
 ھەز دەكەي ئەو دونيايە بە سەربەرم
 ەسل شازادەم، پادشاي قەيسەرم.

ئەگەر لە جێی خۆم ئەمن بزووتم
دڵ پڕ لە ژان و پڕ گەرمەسووتم
من بۆ تۆ ھاتووم، بۆ تۆ نابووتم.

مردن خۆشتەرە لە ئاوال کەمی
دایمە دایبسی، ھەر دەلێی شەمی
نابی تۆ بپرسی لە زۆر و کەمی.

عەزیزم ئاخر تەلخە ئەحوالم
مالم بۆ چییە، بێ مال و حالم
زمانی لالم، بەو گەرووی تالم
لەبەر خاتری تۆ ئاخر عەبدالم
حەقم بە دەستە ھەر بۆت بنالم.

خالی دەمەکەت وردە پێز مەکە
ئەمن شازادەم، لێم پارێز مەکە
دەسمالت لە من ئەتەسی دیز مەکە
وھک جەیران لە چۆم شەو ئاخیس مەکە^(۵۶).

مەمکە بەمەجنوون، شکست بێ حالم
بڵێن: دێوانەییە، ھەر دڵ عەبدالم
ئەمن موختەلای دوو چاوی کالم
لەبەر خاتری تۆ بێ مال و حالم.

سکهم سپی کرد من له حه‌یفی تۆ
هیندهم خه‌یال کرد به بچۆ و مه‌چۆ
ئاخ له‌بانی ئاخ پۆ له‌بانی پۆ
با بنیشم له سایه‌ی زولفانت ئیمرو.

مه‌ده له جهرگم ئه‌برۆی په‌یکانت
سی به‌نگی^(۵۷) مه‌که قه‌ره زولفانت
هه‌نیه‌ت^(۵۸) هه‌لینه، دوو چاوی جوانت
پیم بلی: ساکین بی دهردی کرانت
به‌س ناله نال که، هانی دهرمانت.

وه‌کو دیوانان، من شیت و هار مه‌که
چاوت گۆناگۆن، لیم به‌خومار مه‌که
به زهرده‌خه‌نه‌ی لیو بو من کار بکه.

ته‌شه‌کور ده‌که‌م ئه‌من به‌و حاله
به‌و دلی پر هیش، به‌و گه‌روه تاله
لوتفت مه‌رحه‌مه‌ت کرد، کوتت: ئه‌وه‌ش عه‌بداله؟
به‌و ئه‌برۆی خه‌ده‌نگ، قه‌دی شمشاله
به‌و لیمۆی به‌رویت، هه‌ناری کاله
به‌و په‌نگ و روخسه‌ت، هه‌وری گه‌واله.

عه‌زیزم به‌سه ئیدی کیفایه‌ته
دیاره زۆر عاشقی، جهرگت له‌ت له‌ته

دلت وەك دەلیا، وەك چۆم و شەتە
ئەو قنیات و حەسانەووتە.

۲۴۸

خودا حافیزی، ئیدی گەراو
بەدەن عەرەپرە، شوبا لیتی داو
دەللی نەمامە، تازە چەقاو
سی جار لەسەر یەك ئاوری دەداو
عاشقی بارامە، مەیلی پی داو.

۲۴۹

چومكە جیگاکی غەلەبی و گەرمە
بەدلی حەز لی کرد، بەزاری شەرمە.

۲۵۰

شەوی بارام لە خۆشی گولندام کە جوابی داو بەخۆشحالی دانیشتبوو. شەوی لە
مەجلیسی عادل شادا گرمە گرم و هەللا هەللا پەیدا بوو.
شەش سەد کەس هاتن، پاکی بەرگی سپی لەبەر کردبوو؛ هەمووی دەستی لە
خوێندا بوو، سی پەنجەیی خوێنی لە سنگیدا بوو. هەمووی دوو شیریی لە خۆی قایم
کردبوو؛ یەك لە راست و یەك لە چەپ. ئەوانە قاقەزکیان هێنا بوو، خالیس
بەخوێنی چاوی بۆلبول نووسرا بوو. ئەو مەلیک ئەختەری فەرەنگ بۆ عادل شای
نووسیبوو؛ ئاوی نووسیبوو:

ئەگەر مەتلەبته روحت دەر بەری
نەکەوێه هیلەک، بۆ باسی سەری
لەبزی شیرن و خالی عەمبەری^(۵۹)
مەمکی هەنار و لەبزی شەکەری
هەرتکیان وەکو زۆرە و موشتەری

هه وهل هاتمه كنت من به نوکهری
فیدا و گولندام به من بدهری.

۲۵۱

من له گهل توّمه پادشای ساحیب سان
دولتری دونیا، مەردی ئیو مەردان
مەبه به باعیس پرووحی جوانان
گولندام و فیدا ساز که هەرتکیان
به دیاری بیانبه م بو فەرهنگستان
شار بغه ملّینم وهک باغ و بیستان
له کن من ههیه گهرمین و کویتستان.

۲۵۲

خهلواریک لیره، زییایی گەردن کهشان (۶۰)
مه تاحی به حرّی به قیمهت گران
پیشکیشته دهکهم من به وشران
دهبین به خزم ئه‌ری روح و گیان
له میژره که و تمه سەر مان و نه‌مان.

۲۵۳

من له گهل توّمه پادشای خووش که لام
ئه‌ری عادل شا، پر عاقل و پر فام
دهبی بۆم بنیری فیدا و گولندام.

۲۵۴

ئه‌و وهخته ئه‌من نوکهرم
دایمه له پشت سەر فەرمان به‌ردارم.

دايم دەست نەزەر
 خزمەتت دەكەم وەك ئاغا و نوکەر
 دەنا دەى ھەستىنىم بەزەبرى خەنجەر
 بەقەووەى لەشکر دەتکەم دەربەدەر
 بى مەلکەت دەكەم، تۆ خۆلت وەسەر
 مەبە بە باعيس سەد ھەزار نەفەر
 لەسەر مەتاحىک لەعلى بەدەخشان
 گولندام ویتەى ئەستىرەى عاسمان
 فەرەنگستانم خستۆتە شتوان
 مەن دەردەدارم، دەکەومە کتوان.

باقى وەسسەلام، ئىدى ديار بى
 تەخت و ئەملاکت با بەرقەرار بى
 ئەگەر حەز دەكەى تۆ دۆست و يار بى
 يانە بکوژىتى يان بريندار بى
 بەدەستى دوزمن تۆ گرفتار بى
 حەفس و دىوانە، تۆ چار بى چار بى
 مال و مندالت جارىه و بيمار بى
 دەنا بۆم بنىرە سەولى دل ئارا^(۶۱)
 شەو و پۆژ دلم زۆر بى قەرارە
 دنيای پروناکم لى ژەهرى مارە
 دەبى پىک بىنى ئەو کاروبارە.

گولندام (له بهر خۆیه وه ئه وانه) ده لێ:

ساحیبه هیند و سوپایه

مه عده نی شهرت و به قایه

پێگای شهرت و وه فایه

خوین وا به دلمدا نایه.

ده بی کار و مدهرکه و ئی

ده بی و مدهرکه و ئی ئه و کاره

دل ئه وهنده خوشم و بیماره

جاریکم پێ بلی به زاره

لیم شپواوه ئه و پوخساره

رووم گولی سیمین عوزاره

بۆیه دلم ناسره و ئی.

گولندام به خهنده جار جار به گریان

زولفی پیحانه ی پاک کرد په ریشان

به په نجه ی شمشال ئه و به له خۆدان

له سنگی خر مه ی دی یاقووت و مه رجان

له علی پوممانه، خه زینه ی شاهان

ئه وانی بچرین، له عهرزی پژان

عاشقان له بهر که ن لیباسی ژنان

ئیغیار من ده با بۆ فه رهنگستان.

۲۶۰

گولندام به عاشقان دهلی:
نیچیری ئهنگۆم، دهمبا بیگانه
جا ئهوه حالاته، ئهوه ژیانه!
وهکو جوولهکان بچنه خمخانه.

۲۶۱

قهسته م به زولفی نیرگسی خام
بهو سنگ و بهرۆک دهست لی نهدراوم
جوگه لهی بهستوووه من خوین له چاوم
ئهوهند له ههسرهت زاری و گریاوم
چومکه نهگهیشتم به مراد و کاوم
وهک غهلفی ساوا من بن براوم
چاوم بو ببینی، با کویر بی چاوم
بو فه رهنگستان یه خسیر کراوم.
ئهگه ر دهتوانن جهرگو داغ بکهن
له رپی ئهو کاره چاک دیفاع بکهن.

۲۶۲

بارام گه زانی وهزعی ئهو کاره
له پشتی رکیف ئهو دهبوو سواره
تهعزیمی دهکرد، دلم بیماره
به منی بسپیره ئهو کاروباره.

۲۶۳

سه ری هه لێنا سه ولی دل ئارا
به مهردی ده دی ئهو تاقه سواره

سه قاوی زیږه، گشت سه ده فکاره
پمبی بی پوحمی له شانی دیاره.

۲۶۴

پاست و چهپ له شان وای کرد ئامبازی
ژئی چه رمی گه وهزن، بو تیره ندازی
بو مردنی خوئی زوو ده بی پازی.

۲۶۵

بارام به گولندامی ده لی:
فیدای گیانت بم ئارامی دلان
بو ده که ی زاری و واوه یلا و گریان
له بهرمان ده که ی لیباسی ژنان
پیاو دیاری ناکا تا پوژی مهردان
تا که لاک که وتن، که لاک فری دان
خوین عهرزی نه گری و که لاک نه گری سان
وهک بازی برسی بکهویه دل هیشان
باز ئامادهیه ومختی که وقران.

۲۶۶

ئه من بازم، دوژمنت که وه
پوژگاری پووناک له کن من شه وه
ده جهرگی براو ئه تو بسر وه
مهردی و نامهردی جا ودهرکه وه.

۲۶۷

ئه و حه له ده زانی کی گیان فیدایه

کئی جهرگ پراو، در سوخته لایه
بو کوژرانی خوئی ئه و بی پهروایه.

۲۶۸

گولندام پازی بوو بهو حال و باله (۶۲)
له بزی شیرنه و شیرن جه ماله
به شان و شه و کهت پوخته می زاله.

۲۶۹

به پهنک و پوخته ست، بالا و هه یکه لی
وای هاته پیش چاو وهک خالندی وه لی
شیر ده ستووری دی وهک ئیمام عه لی.

۲۷۰

هیند به ده ستوبرد، قسه ی که و ته سهر
پانسان و جو شان وهک ئیمام هه یده ر
وه های له خوئی دا تانووت و حونه ر
نیزه و مه تال و شیر هه تا خه نجه ر
هه مووی لی ده تکی په ونه قی جه وهر.

۲۷۱

ئیدی ده ستبه جی گولندام دلخووشی به وه په یدا کرد، کوتی:
خاترجه م ئه من بو تو سهر به خوّم
ئه لعان مه جبوورم له کن تو ده پروم
هه تا کو دهمرم من به هه ویای توّم
ئه توّم پی مه ردی شای قه یسه ری پروم.

چون تۆ ھاتیە پیش وا به موشتەری
 من ئەو عاشقانه دەکەم بۆ بەری
 چاوت بۆ بکەمە زۆرە و موشتەری
 راستە، درۆ ناکەى، پادشای قەيسەرى.

سویندت بۆ دەخۆم بە زاتى خودا
 شاهى لەم یەزەل، شای عەرز و سەما
 پادشای بۆ نەزیر، ئەو شای بۆ ھامتا
 لەبەر خاترى تۆ پادشای موستەجا
 شەرت بۆ فیداش بدەم من بە مەنسور شا.

قاقەزەکە راگیرا بوو؛ ئەختەر شا جواب نامەى بۆ نەچوو بۆو. بارام بە گولندام
 دەلى:

بە تیری دەستت جەرگت کردم کون
 لەکنە خۆى دۆستى، لیم بوویە دوژمن.
 بۆ جوابی نامە بپرسە ئەحوالم
 ئەرى ھەیاتم، ئەى مەھ جەمالم
 لە جۆى پادشایی و بەخت و ئیقبالم
 لە جۆى جیحلى و دلى پر نالم.

لە دووم بنێرە بۆ ئەو دەستوورە
 چاوەکەت دەلى پیاڵەى فەغفورە

کولمەت داییسى، ئاوری جىی دورە
دەروون داییسى، ھەروەک زەنبوورە (٦٣).

٢٧٦

جارچی خەبەر دا بەمەجلیسى شاھ
دیتە مەجلیسى کەناچەى وەک ماھ.
گفتوگۆی ھەيە لەگەڵ مەجلیسى
ئارایش بگرن، نەبى ناقيسى.

٢٧٧

مزگینى بدەن، کەناچەى قاقان
تەشریفى دینى بۆ نامە جوابدان
بۆ جوابى نامەى شای فەرەنگستان.

٢٧٨

بەناز و نیم ناز، عیشووە و شەکەرى
چاوى کردبوو زۆرە و موشتەرى
ئەبرۆی کوڕ لە باب دەکا بى بەرى.

٢٧٩

سلۆی دەکرد لە مەجلیسى شا
مەجلیس شلەقا و لە بەرى ھەستا
لە گەلى ھاتبوو مەلەکەى فیدا
لە شانى پادشا، کورسییان بۆ دانا.

٢٨٠

گولندام لە شای دەکرد سلۆ

به میهره بانی دلخوشتی داوه
جوابی نامه که ی نهخته ر شاو داوه؟

۲۸۱

شا کوتی: نه خیر، نه تو چ ده که ی
مه حته لی تو بووم ته گبیریک بکه ی.

۲۸۲

گولندام کوتی: به من ناکری جوابی نامه ی نهخته ر شا بده مه وه.
پیم نادریته وه جوابی نامه ی ویش^(۶۴)
به که سیک ده کری به وری بی نه ندیش
بو رۆزی ده عوا سنگ بباته پیش.

۲۸۳

له نیو عاشقان لباد له به ره
ساحیب زور و زات، زور به هونه ره
پیم وایه رۆله ی پادشای قه یسه ره.

۲۸۴

ساحیب که ماله، پر عاقل و که مال
هه روه کو شیر مه ردی پر نه حوال.
نه گه ر بنیری، نه و کاره کامه
نه و بداته وه جواب و جواب نامه.

۲۸۵

وام هاته بهر دل، وام پی کهوت چاو

ههروهكو شيرى بيچووه ههگيراو
شيرنه سواري و سهقاوى و لغاو
پيم وايه مهرده، نهو دهبيته پياو.

٢٨٦

بو جوابدانهوه، نهو تانجى سهر بى
مهگهر نهو خه مى پادشاي له بهر بى
بيت وابى گهر نهو پادشاي قهيسهر بى.

٢٨٧

نهوه دهنيرن له دووى بارام. گولندام كوتى:
عاشق هه موويان خويان پى شيره
له دواى شاي قهيسهر فيدا بنيره
چومكه لايهق و جوان و جوانميره.

٢٨٨

يهكيان پادشاي حهلهب زهمينه
پر زور و زاته، وهك شيرى شينه
په نهجى وهك پلنگ، ههر پر له خوينه
نهو ديته ئيره، نهو بيدينه.

٢٨٩

مهردى پر هونه، پر زور و زاته
پيم وايه تهخت بهوى نهجاته
زور ساحيب عاقل و هوش و بنياته
نهو يشيان پادشاي قهيسهر ولاته.

۲۹۰

بهو دووانه دوژمن دهکهم موفته لا
 به زاتی یهزدان، به هومیدی خودا
 ههرتکیان شیرن، شیرى بى هامتا
 جار جار به شیر و جار جار به تیر و به گورز گاه گاه
 بارام دوژمنى تۆزه لیل دهکا
 بارام دوژمنى تۆفه نا دهکا
 ته فرهقه و شکست، موفته لا دهکا.

۲۹۱

ناردیان له دوویان و ئه وه دین.
 بارام ته عزیزم کرد، کردی سلاوه
 به ته سکینه وه جوابی شای داوه
 چومکه پادشا بوو، هیچ نه شه مزاو.

۲۹۲

من له گه ل تۆمه ئه رى شه هریار
 بهیداغ و تانجت ببی به رقه رار
 ئه وه من هاتم وهک شیرى وشیار
 ناردتان له دووی من، به منتانه چ کار؟
 ههتا پیتی بکه م کار تا کو رفتار.

۲۹۳

شا فهرمووی: فهرموو ئه ی میهره بانم
 ساحیبی یمب و گورزی گرانم
 خزمهت دهکهم ههتا بتوانم

ئېخسىر و شكست دهستی كافرانم
 بهرامبەر دوژمن حال پەريشانم
 جوابدانهوى قاقەز ئەمن نازانم
 وهكىلى من به پرووحى پهوانم.

۲۹۴

بارام جوابى دا: ئەمن ميوانم
 غەريبى شاران، دل پر له ژانم
 دەنا خوڤرى نيم، شيرى له لانم
 جوابدانهوى وى به سەر چاوانم.

۲۹۵

بارام جوابى ئەختەر شا دەداتەوه:
 شاهم وا نابى، ئەمن وا ناکەم
 من يەخسىرى خۆم تەسليم وى ناکەم
 ئازاى بەدەنت له هەم جوداکەم
 سەرتاپاى تەنت به توتيا کەم.

۲۹۶

سویندم لى خواردى به زاتى رحمان
 کەلەت دەشکینم، من دەتکەم بى گيان
 کالانەى چاوت بیکۆلن مورغان
 بى عاقل و شعور، ئەبلەى هیچ نەزان
 ئەتۆ دەستینى نىچیر له عاشقان؟

۲۹۷

ئەتۆ نازانى من یارەمانم
 ساحیبى تیخ و گورزی گرانم

لیرهم خه رج کرد پرووح و گیانم
مردنم پی چاکتره، نه کو زیانم
سی سه تی وهک تو به توله نازانم.

۲۹۸

روژی دل هیشان، شقهی ئاوزهنگی
نالہ نالی بی هازهی خهدهنگی
گهروو تال دهبی روژی دل تهنگی.

۲۹۹

تهمه پرودت کرد کافری دین به تال
به شیر و نیزه به گورز و مه تال
دنیای پرووناکت وهها لی بکه م تال
سوعبه تت پی بکه ن ژن تا کو مندا ل.

۳۰۰

قسهت کردووه پادشای سهر به خو
وهزیریک نه بوو نسیحهت کا تو؟
شهرت بی به شهرت شهقین بکری و گو
دایکت ههوت روژان بو ت بکا رو پو.

۳۰۱

له شکر ت شکست وا جیبه جی (۶۰) که م
نیوهی بکوژم، نیو له به حری که م
هه مووی بلاو و شیواوی ری که م.

۳۰۲

ئهما عهزیزم دل بریندارم
بهو شهرتهی خودا بی به یارم.

من خولاناسم، تۆ هیچ نه زانی
ئەبلە و بی عاقل، تۆ بی ئیمانی
زۆر دەر به دەر و ئەجەل هاسانی.

۳.۳

نامە ی چاک نووسی به غور به تییه
له پشته نامە ی عەکسی نووسییه
بگه پتوه، ئەو کاره کاری تۆ نییه.

۳.۴

کورتی بپرینه وه، بوو به شه پ.
کافرن ددان بولغار
پمبیان پتییه سپیدار
سەر ئەلماسی نووک مکار
له شکرت هات بۆ قه راغ شار
دهوره ی شاریان گرت، هەر وه کو حەسار
له شکری پادشا له وان ده بوون سوار
بارام خۆی نه کرد ئەبه دا دیار.

۳.۵

مه نسوور شا پادشای حەلەب
پادشای عالا نه سەب
ساحیپی تهخت و که وکه ب.

۳.۶

یازده رۆژان شه پ بوو. بارام و مه نسوور شا به له شکری خود زه مین و به له شکری
عاشقان له شکری ئەخته ر شایان شکاند. هیندیك له عاشقان هه لاتیبوون؛ نه یانویتر
بچن دهو شه په وه.

سبحهینیکی بارام گه‌یشته سهر ئه‌ختر شا، یه‌ک تیری له‌ گرتی پستی دا؛ شۆری کرده‌وه، که‌وته نیو چۆم. له‌شکر گهره‌ی نه‌میڤی ده‌بیته مه‌ری بی شوان. له‌شکره‌که‌ شکا. ئه‌وه‌موو خێوته و ئیخته‌رمه‌ پاکی لێیان به‌جی ما.

ئیدی بارام رانه‌وه‌ستا له‌سهر تالان، مه‌تله‌بی تالان و برۆ نه‌بوو. بارام سه‌ری ئه‌ختر شای بری و هه‌لیگرت؛ به‌مه‌نسور شای گوت: با بگه‌رێینه‌وه، زیڕ و پوول و جه‌لال به‌کاری ئیمه‌ نایه‌.

زیڕ و پوول و مال بۆ من بی فامه‌

خه‌زینه‌ و گه‌نجم چاوی گولندامه‌.

مال و زیڕ و زیو به‌کارت نایه‌

خه‌زینه‌ش بۆ تۆ چاوی فیدایه‌.

ئه‌وه‌ گه‌رانه‌وه. ئه‌و عاشقانه‌ی هه‌لاتبوون له‌ که‌لین و قوژبان وه‌ده‌رکه‌وتن؛ ئه‌وانه‌ کیسه‌لیان ده‌کوشته‌ هه‌تا رهبیان خوێناوی بی. له‌شکری شکسته‌ پیاوی خوێریشی لی وه‌خۆ ده‌که‌وێ. ئه‌وانه‌ش وه‌دووی شکسته‌ی له‌شکری ئه‌ختر شای که‌وتن، کارێکی وایان پێ کردن با به‌ ده‌واری^(٦٦) پاییزی نه‌کا.

ته‌لایه‌چی جاربان کیشا: ئه‌ی کۆمه‌کی گه‌وره‌ ئه‌ی موسولمانان ئه‌ی عاشقان سه‌ری براره‌وه‌ ئه‌ختر شا. هه‌رکس سه‌ری ئه‌ختر شای بریوه، گولندام ئی ویه. چون‌ دوژمنی وا گه‌وره، به‌ده‌ستی وی له‌ به‌ین هه‌لیگراوه‌.

٣٠٧

زولفی تار تار کرد، چون‌ به‌ندی که‌وان

ئه‌برۆی کرده‌ تیر، وه‌ختی کیشان

ته‌ماشاکردنی پیاو ده‌کا بی گیان.

٣٠٨

عادل شا گولندامی له‌سهر بورجی راکرت، کوتی: گولندام پێشکیشی ئه‌وه‌ که‌سه‌یه‌ نیشانه‌ی بێنی. سه‌ری ئه‌ختر شا له‌ کن هه‌ر که‌س بی، ئه‌وه‌ ئه‌وه‌نه‌ر وه‌تعه‌ی کردووه. عاشقه‌ هه‌لاتووکه‌کان ده‌یانگوت: سه‌ری نه‌ماوه، فه‌ره‌نگیان بر دوویانه‌ته‌وه‌. شا به‌ردیکی مه‌علوم کرد له‌ ده‌روازه‌ی پادشایی، شیوه‌ی گولندامی له‌سهر بوو،

فەخرييە (؟) كاری بوو. جا شا ئەو بەردەي دانا؛ كوتى: ھەر كەسێكى ئەو فەتھەي
كردوو، سەرى ئەختەر شا بێنى ئەو بەردەي بدا، لەوئى نۆوونیشانى خۆشى مەعلوم
بكا.

شەوئى بارام كەللەي ئەختەر شاى لە ڕمبى دا؛ ڕمبى لە بەردى خارا بردە خواری.
قاقەزێكى نووسى، لە قەبرغەي بەردەكەي دا. نووسیبوو: ھەر كەس ئەو ڕمبە
دەرتنى، ئەو كەسە ئەو حونەرييەي كردوو.

بۆ سبەحنى پادشا جارى كێشا: ڕووى ئەو كەسە سپی بى، ئەو كەسە بى ڕمبى
خۆي دەرتنى، بى گۆلندامى پێشكەش كەم.

عاشقان تێي دەنووسان، ئەبەدا ڕمبىيان بۆ وەدەر نەدەكەوت. ھەموو خۆيان تاقى
كردوو، بۆيان دەرنەهات. ئى وا بوو قرائتيكى نەدەهينا، ئەويش تێي دەنووسا. بارام
مەنسور شاى دەگەڵ خۆي هينا و هات.

بارام جار كێشا، عاشقانى شار

بۆ كەس نەيكێشا ڕمبى سەوزەوار

ھەتا بیدەنى ناسك و نازدار.

كوا قاو و قلیان، پیاڵەي فەغفووری

كوا بگرە و بێنەي حاكم دەستووری

ئەمن بى لەشكر، سپا و فریادم

ئەگەر نامناسن خێوت لبادم.

پەنجەي لە ڕمبەكە دا، تەكانى دایە؛ خەلوارێكى بەرد پى هينا دەرت. پادشا
ئافەرىنى پى گوت، ھەتا چل شەو ئەوى كردە خودموختار، ئیختیيارى ھەموو
كاریكى دایە لە مەملەكەتدا.

بارام كوتى: پادشا ئەمن ئەو عەزیەتەي كێشام بۆ گۆلندام بوو. گۆلندامیان لەو
مارە كرد. بارام كوتى: گۆلندام لە من حەرام بى ھەتا فیدا لە مەنسور شا مارە
نەكەن. فیداشیان لە مەنسور شا مارە كرد.

بارام كوت شاھم دڵ بى ئارامە

وہسلێ گۆلندام لە من حەرامە

بۆ وهك بزانی شوان و گه دامه؟
 دل پر له ژان، دهروون پر بۆسۆم
 ههتا نه نێرم بۆ قهیسهری رۆم
 خه بهردار نه کهم دایک و بابی خۆم
 بابه بیژوو نیم، ئەمن کۆری تۆم.

۳۰.۹

دایک و بابی مه نسوور شا له حه له بی را هاتن. بابی بارامیش به شیست ههزار
 لهشکروه هات. کاروبا و سه پسه ری و ئه رزه نگ و سه مه ن بۆش خه بهریان زانی و
 هاتن بۆ وێ.

له بهر سواران، له بهر پر حونه ر
 خود زه مین بووه به سه حرای مه حشه ر.
 داوه ته که دهست پێ کرا، پاش چل شهوان عه روسییان خلاس بوو.

۳۱.

هه زاران دروود و هه زاران سه لام
 زما بهر محمه د عه له یه ی سسه لام.
 په راوێژه کان:

۱- جلیت، جوړه کایه یه ک بووه که وهک پيشاندهری شه ر و پێکدادان ده هاته ئه ژمار کایه که به م
 شیوه یه یه: سوارکاریک چهند دارێکی تاییه ت که پێیان ده گوترا «دار جلیت» یان «دار ته قله»،
 به دهسته وه ده گرت و دوا ی سوارکاریکی تر ده که وت و ئه و ئه و دارانه ی به ده م سواره یه که یه وه
 به ره و لای ئه و سواره ی تر ده خست.

خوالێخۆشبوو حه سه نی سه یفی قازی بۆ مباره کبادیی زه ماوهندی عه لی خانی حه یده ری
 ناسراو به سالار سه عید قه سیده یه کی خۆپنده وه و له به یته کدا وشه ی «جلیت» ی به کاره ی ناوه و
 گوته یه تی:

جلیت بازان له لای هاته هاته له ترسی داری وان پشتی فه له ک کوو ر

۲- دل هیشان، مام ئه حمه دی لوتفی ئه م دهسته واژه یه به واتای شه ر و شو ر به کاردێنی.

۳- نیو دی ربی، رسته یه که له کاتی ناوێنانی مندا ل وهک پیرۆزیایی به دایک و باوکی مندا ل ده گوتری.

- ۴- ناچڻ، وشهيهڪي توركيه، بهواتاي ٿاواله و ڪراوه.
- ۵- ٺم وشانه ڪه پاش نيشانهي = خراونه ته نٿو ڪه وانه به شيڪ نين له دهقي بهيته ڪه، بهلڪه من خوم پٽم زياد ڪردوه.
- ۶- ڪوٽزه بانه، جيٽڙني ناو لٽناني منڊال.
- ۷- بازي بهند، واته بازوويهند
- ۸- مه زيووت، واته دلڙو هيڙا
- ۹- پروون نيه «حود زمين» ڪام ولاته.
- ۱۰- هه ناردني ڪول له لايهن معشوقه وه بڙ ٿاشق يان ٿاشقان، ڪه ته عيبريڪي ٺه دهبي ناسڪه، له زوربه ي بهيت و ڪورانيه ڪوردييه ڪاندا وه بهرچاو دهڪوٽ، بڙ نمونه:
- شهرت بي ڪولي ڪهس نه ڪم به ٻوه تا ڪولم بڙ دي له خزمهت ٿوه
- ۱۱- شان هوسان، ٺم دسته واژهيه ڪه ٺاهه لٺاوي وشه «گنج» دسته واژهيه ڪي عاميانهيه.
- ۱۲- مه جرووم، بيٺ ڪردني عاميانهي وشه «مه جنون».
- ۱۳- مه تاح، بيٺ ڪردني عاميانهي وشه «مه تاع».
- ۱۴- لاپ، ويدهچي بيٺ ڪردنيڪي عاميانهي وشه «لاف» بيت.
- ۱۵- ومردوڪ، بالندهيه ڪي ٺاويهه، له وانهيه هه مان ٿورده ڪ بيت.
- ۱۶- قهرمندار، دهبي هه مان قهرمناز بيت. له لاپه رهي ۹۸ - ي ڪتبي «ناوي بالنده له زاراهه ڪاني ڪورديدا» له تيرهيه بالندهي ماسيخوره ڪه دنوڪي سبي و پهروپي رهه.
- ۱۷- گهرمه برين، ٺه برينه تازو بيت. دهلٽن بريني وا سهرهتا ٿيشي له ڪل نيهه. به لام لٽرهدا به پٽجه وانه «گهرمه برين» واته بريني به ٿيش.
- ۱۸- ٺم وشهيه له ٿاخافتن خه لڪدا نه ٺنه فتوره. به پٽي زمينه ي رسته ڪه دهبي به ماناي ناله و شيوهن بيت.
- ۱۹- خوسار، واته ٺه شه ونهيه به ستويهه تي. مه بهست له سٽوي خوسار، سٽوي پايزانه ڪه «خوساري له سره دمنيشي» و باق و بريقي تيده خات و دهيدر هوشينته وه.
- ۲۰- نه بهدي، واته ناپهيدا و غهبي، دڙي بهدي.
- ۲۱- سور به بند، به قسه ي بهيت بيٺ واته ويته.
- ۲۲- به حسهت، بهواتاي هه لومهرج و ڪهش و ههوا و باروودوخ هاتوه.
- ۲۳- روخسهت، ويدهچي بيٺ ڪردني زارگوٽ و عاميانهي روخسار بيت.
- ۲۴- ويدهچي ٺم نيوه بهيته زياد ڪراو بيت و مام ٺه ڪم دي لوتفي خوي پي زياد ڪرديت.
- ۲۵- شيسهت، وا دياره مه بهست «شيسهت» پٽغه مبه ره ڪه له ته ورا تدا ڪوتراوه ۹۱۲ سال زياوه، پروانه ڪردشناسي، نوشته ي م، اورنگ، ل ۱۵

- ۲۶- واته ئاسکېک تەقەي لىكرابى و ترسابىت.
- ۲۷- بەدر، وىدەچى ئەم وشەيە شىۋەي جىگۆركى كراوى بەرەد بىت.
- ۲۸- ئاخىس، ئامىز، لە فەرھەنگى مەھاباد دا وشەي «ئاخىز» ھاتوۋە و لەگەل «خاست» ھاورىشەيە.
- ۲۹- ئەم نىۋە بەيتە و دە نىۋەبەيتى دواتر كارىگەرەيتى زاراۋەي ھەورامى يان گۆرانىان لەسەرە، بەيت بىژ دەستەواژەي «جە بەستەش كەمەندەي» بە «دەستى كەمەندى» لىكراۋەتە، لەم ھالەتەدا وىدەچى دەستەواژەكە دەيى «جە دەستەش كەمەندەي» بىت ئەك «جەستەش كەمەندەي».
- ۳۰- بازوۋى وىشت، واتە بازوۋى خۆي، وىشت يان وىش يانى «خودى»
- ۳۱- قەدارە، كەرسەيەكە، لە شمشىز دەچى، تىخەكەي پان وراستە، كەتار و كەتا لە و غەدارەشى پى دەگوتى.
- ۳۲- قەلخان، وىدەچى توركى بىت و بە واتاي سېەر بىت، لە كوردیدا بەگىايەكى دېرودارىش ھەر دەلەين قەلغان.
- ۳۳- ھەلاۋارد، واتە ھەلباۋارد
- ۳۴- پەرە، واتە بۆ لاي
- ۳۵- ئەم دەستەواژەيە قەسەيەكى نەستەقە
- ۳۶- كەژ، لىرەدا جوان
- ۳۷- فەغفور قەرە پۆشىن، بەپىي ماناي رستەكە دەيى ناۋى جلو بەرگ يان كۆتالېك بوۋىت، لە كىتېبى «گۆرانى يان ئاۋازە كوردىيەكان» و نوسراۋەي دوكتۆر محەمەد موكرى، پۆشىن بەم شىۋەيە لىكراۋەتە: «جۆرە دەسمالېكى سەر» بېروانە ۱۴۶
- ۳۸- تۆپز، تۆپز، جۆرە گورزىكى ئاسنىيە. «تۆپز» لە كوردیدا بەواتاي زۆر لىكردنىش بەكاردېت، ۋەك دەلەين: «نەدەچو، بەتۆپزىان برد» واتە بەزۆر برديان.
- ۳۹- بەراۋردى بكن لەگەل ئەم شىعەرى سەعدى -دا:
- بخت جوان داردآنكە با تو قرين است پير نگرده كه در بهشت برين است
- ۴۰- كەناچە، واتە كچ
- ۴۱- بالا سىماكار، بەراۋردى بكن لەگەل «بالاي زېر ستون»
- ۴۲- پشانۆ، بەگوتەي بەيت بىژ «پشانۆ» «پەرىشان» كە
- ۴۳- تەلای دەستەوشار، وىدەچى ئامازە بىت بەو لەتە زىرەي كە خەسرەو پەروىز بەدەستەۋەي دەگرت. لە كىتېبى «ئىزان لە سەردەمى ساسانىيەكاندا» نوسراۋەي ئارتۆر كرېستن سن، ۱۸۷، دەرپارەي ئەو لەتە زىرە كوتراۋە: لە شتە سەير و سەمەرەكانى دامودەزگاي پەروىز ئەو لەتە زىرە بوۋە كە قورسايىيەكەي ۲۰۰ مىسقال بوۋە و

(مستی نه فشار) که وهک مؤم نهرم بووه و دهیانتوانی بههر شکلیک پتیاڼ خوښ بیت دهری بیتن.

۴۴- کهسکون، بهو دهرده دهلّین عیلاجی نه بیت.

۴۵- شيله، ههمان شیریه.

۴۶- ئەم نیوه بهیته له لایه‌نی ماناوه دهگه‌ل نیوه بهیته‌کانی پیتشوو یه‌کده‌گریته‌وه و له لایه‌نی سه‌رواوه دهگه‌ل نیوه بهیته‌کانی دواى خوڤى هاو سه‌روایه.

۴۷- مه‌نسور شا سیمای «فیدایی» به‌زێر و زیو ده‌شوبه‌یتن.

۴۸- لال، ویده‌چى ههمان وشه‌ی «له‌عل» بیت.

۴۹- دیانه‌ت، واته یادگار، چاکه به‌خشینه‌وه.

۵۰- په‌په‌سه‌ر، مه‌به‌ست که‌سیکی پێژدار و گه‌وره‌یه.

۵۱- بزر واته شاراوه، ناپیدا بپروانه فهره‌نگی مه‌هاباد، کۆکراوه‌ی گیوی موکریانى.

۵۲- به‌زولفی وهره‌شه‌چه‌مى، به‌گوتە‌ی به‌یت بیژ مانای ئەم به‌شه ئەمه‌یه:

«به‌و زولفه‌ی که له‌سه‌ر چاوان بلاو و په‌رێشانه»

۵۳- واته به‌گوێره‌ی داب و نه‌ریتی عه‌شیره‌ته‌کان

۵۴- که‌وشی کوره‌کی، به‌قه‌سه‌ی به‌یت بیژ جوړه که‌وشیک بووه،

۵۵- قنیا‌ت، واته حه‌سانه‌وه، هێمنی

۵۶- ویده‌چى له‌م نیوه به‌یته له‌برى «چۆم» ده‌بى «چه‌م» بیت.

۵۷- سى به‌نکی، چیره‌ رازاوه‌یه‌کی زولفی ژنان بووه، که‌مو زۆر له‌سه‌ر له‌به‌رى ئەو به‌یتانه‌ی که

مام ئەه‌مه‌دی لوتفی ده‌یانگریته‌وه ئەم ته‌عبیره‌ هاتووه. لێره‌دا چه‌ند دێرێکی به‌یتی «شۆر

مه‌حمود و مه‌رزینگان»، که له یه‌کتکیاندا زاراوه‌ی «سى به‌نکی» تێدایه‌ دینینه‌وه

باز له هیچ کوێ ناخه‌وێته‌وه و ناخه‌سیته‌وه هه‌تا نه‌چیته‌وه سه‌ر هێلانه عه‌جایب ماوم؟ شۆر

مه‌حمود ئەگه‌ر مابى، ده‌بى بۆم بنیتریته‌وه خه‌به‌رى خوڤى و له‌گه‌ل نام و نیشانه

هه‌تا ئەمن زولفی بۆ سیبه‌نکی بکه‌م و شۆخیان بکه‌م قه‌ره زولفانه

سنگی خوڤى بۆ بکه‌م به‌ده‌فته‌رخانه

۵۸- هه‌نیه، ئەم وشه له فهره‌نگی مه‌هاباد دا به‌واتای «زغب الوجّه» واتا مووی دهموچاوه و ئەم

واتایه راسته، به‌لام لێره‌دا «هه‌نیه» به‌مانای دهموچاو و پوخساره.

۵۹- عه‌مه‌برى واته عه‌نه‌برى یان عه‌نه‌رین

۶۰- زیبایی گه‌رد که‌شان، به‌قه‌سه‌ی به‌یت بیژ جوړه سکه‌یه‌کی زێر بووه «زیبایی» لای من نامۆیه.

به‌لام «که‌رده‌که‌ش» و «گه‌ردن که‌شان» به‌مانای خاوه‌ن گه‌رده‌نى جوانه، هه‌روه‌تر جارى وایه

به‌شێوه‌یه‌کی ره‌ها به‌مانای «جوان».

لټړه‌دا چەند دټړی به‌یتی «شۆږ مه‌حموود و مه‌رزینگان» که له‌یه‌کټکیاندا زاراوه‌ی «که‌ردن که‌شان» هاتووه دټیننه‌وه:

پرده‌وان ده‌یگوت:

برین کولانه‌وه ئه‌و درده‌م تازه ناکړئ دهرمانه
کټ‌ټکیان له‌که‌ل بوو، شل و مل، نیوی مه‌رزینگانه
بالا بل‌ند بوو، که‌ردن که‌شانه

یه‌کجار زۆر قسه‌زان و عاقل و له‌به‌ر دلانه
له‌ ږنگایه که‌راوه نازانم شۆږ مه‌حموود کټیه، ئاخ و حه‌سرت و
داخی بۆ شۆږ مه‌حموود ده‌کټشانه

ده‌یگوت پاش شۆږ مه‌حموود، مردنم پټ خو‌شتره، نامه‌وئ ئه‌و ژیا‌نه
٦١- مه‌به‌ست له «سه‌ولئ دلارا» گولندامه. له‌ فهره‌نگی مه‌هاباد دا «سه‌ول» به‌م شټوه‌یه
لټ‌کراوته‌وه: «مجداف نوع من النباتات المعطوه قامتها مثل الیاسمن»
٦٢- بال، له «حال و بال» دا جووته‌ن.

٦٣- زه‌نبوره، به‌قسه‌ی به‌یت بیژ به‌مانای «سو‌یه» یه.

٦٤- ویش، به‌واتای «ئه‌و» ئه‌م وشه‌یه له‌ مه‌هاباد دا بره‌وی نییه.

٦٥- جی به‌جی، واته بلاو و په‌راگه‌نده وه‌ک ده‌بینین «جی به‌جی» لټ‌ره‌دا مانایه‌کی تاییه‌تی هه‌یه و
مانا ئاساییه‌که‌ی دروست کړدن و کار‌پ‌خستنه.

٦٦- ده‌وار، پارچه‌یه‌که له‌ مووی ږه‌ش ته‌ندراو که‌ ږه‌شمالئ لئ دروست ده‌کن.

«گۆرانی یان ناوازه کور‌دیه‌کان، کۆکراوه‌ی دوکتۆر محم‌ه‌د موکری، ل ١٦٠»

ویده‌جی له‌ مه‌هاباد وشه‌ی «ده‌وار» به‌مانای ئه‌سلئ خو‌ی به‌کار ناه‌ینن به‌لکو به‌واتا
مه‌جازیه‌که‌ی به‌کاری د‌ینن. ئه‌وه‌نده‌ی من ئاگاداریم «ده‌وار» له‌ مه‌هاباد ته‌نیا له‌ دوو حاله‌تدا
به‌کار‌د‌یت، به‌کټیک له‌وان هر ئه‌م ږکه‌وه‌نده‌یه که له‌م ده‌قه‌دا به‌کاره‌اتوه، حاله‌ته‌که‌ی تر ئه‌ومیه
که ده‌ل‌ین «به‌ده‌واری!» و ئه‌م ږکه‌وه‌نده بۆ تووک لټ‌کردنه. ئه‌م دوو ږکه‌وه‌نده له‌نیو‌خه‌ لک‌دا
وه‌ک قسه‌ی نه‌سته‌قی لټ‌ه‌اتووه.

شیخ فہرخ و خاتھون ئہستی

شیخ فەرڅ، بابی نیوی شیخ مه جید بوو؛ مامی نیوی شیخانی شیخ داود بوو. مامی دوو سال له پیش بوونی شیخ فەرڅی کچیکی بوو، نیوی نا خاتوون ئهستی. خاتوون ئهستی یه گجار زوړ جوان بوو؛ گهر دنی زیر اچیک بلند^(١) بوو. خاتوون ئهستی پتی هه لگرتبوو، شیخ فەرڅ له دایک بوو. کوتیان: ده بی عه لامهت بی! شیخ فەرڅ کوتی:

ئوه مانگ له من دهنگوتوه^(٢) به یه که
پشت و په ناهم وه بهر تو ئه ی فه له که
ئه گهر به منت رهوا دیوه دهست و په نجه و قالب و به له که
نوسره تی دوا یه م له دوا ی خاتوون ئهستی چاو به له که.

ئوه مانگ له من دهنگوتوه به دووه
پشت و په ناهم ئیلاهی وه بهر تووه
به منت رهوا دیوه دهست و په نجه و قالب و پرووه
ئه منت به نا قیسی دوروست نه کردووه
نوسره تی^(٣) دوا یه م له دوا ی خاتوون ئهستی رو ییوه.

ئوه مانگ له من دهنگوتوه به سیتییه
پشت و په ناهم وه بهر تو ئه ی خودییه
که به منت رهوا دیوه دهست و په نجه و قالب و گو ی و پییه
نوسره تی دوا یه م له دوی خاتوون ئهستییه.

ئەو مانگ لە من دەنگوتەو بەچووارە
پشت و پەناھم وەبەر تۆ ئەی جەببارە
کە بە منت پەوا دیو دەست و پەنجە و قالب و ئاکارە^(۴)
نوسرەتیی دوايەم لە دواي خاتوون ئەستی نازدارە.

ئەو مانگ لە من دەنگوتەو بەپینجانە
پشت و پەناھم وەبەر تۆ ئەی پەحمانە
بەحەق بەتۆم هیناوە ئیمانە
بەمنت پەوا دیو دەست و پەنجە و قالب و چاوانە
نوسرەتیی دوايەم لە دواي خاتوون ئەستی مامانە.

ئەو مانگ لە من دەبنەو بە شەشە
خودایە بەمنت پەوا دیو دەست و پەنجە و قالب، داوتە بە من بەشە
نوسرەتیی دوايەم لە دواي خاتوون ئەستی چاوپەشە.

ئەو مانگ لە من دەنگوتەو بەحەوت، یا حەوتەوانان^(۵)
ئەمنت داناو لە پێزەیی موسولمانان
نوسرەتیی دوايەم دەچیتەو سەر خاتوون ئەستی مامان.

مانگ لە من دەنگوتەو بە هەشت، دەلێن پیاو ناژی لە هەشت مانگانە
نیشانیان داوم خاتوون ئەستی، سینگێ دەلێی بازاڕ و دوکانە
محەللی تاجران لەوێ دەگرەو سەودا و معامەلە و سانه

خوداوهندی میری مهزن له سهر سینگی خړ کردوه جووتیک فینجانه
تام خوڅ و بۆن خوڅ، گهلک له بهردلانه
ئهن زۆرم کهیف چۆته خاتوو نهستی مامانه.

۱۰

ئوه مانگ له من دهنگوتهوه به نۆیه
کهس نه لای فهرخ علامه ته و سهربه خوڅیه
ئهن دهمرمه وه له بهر جووتیک زهر دمه میانت^(۶)، ده لای زهرده لیموڅیه
دهمرمه وه له بهر شه دیکي ئه لوان، ریشوه شه ریانه له مابهینی چاو و برۆیه
کهس نه لای فهرخ علامه ته، درۆیه
خوداوهندی میری مهزن ئیختیاری داووته دهستم گۆیه
دایمه دهروونم پر له بۆسۆیه.

۱۱

ئه گهر فهرخ له دایکی بوو، دایهن^(۷) کوتیان: ئوه علامه ته. خانه دانی شیخ
مه جیدی کوتیان خو ئوه بۆمان به نهستی هه لده لای، ئیمه شیخین، یتیمان
ناوه شیته وه شتی وامان ده نپو تایه فهدا هه بی؛ بیهاویتنه به ربیتی ولاغان تا زگی
بدین.

شیخ فهرخ کوتی:

په بی هه وته نه چی دایکم بمری

چله م نه چی بابم بمری

ئهستی له بۆ من ده بیته وه به لوقمان و به ئاش په ن، به نازری
به میرات بچمه وه سه ماله مام؛ به لکو خاتوون نهستی تیرم به کۆل^(۸) هه لگیری.
ئوه شه وی شیخ فهرخیان له ته ویله ی فری دا به ربیتی ولاغان، هه تا ولاغ زگی
بدین. زستان بوو؛ هه وای سارد بوو. ولاغ که پۆیان به سه ر داگرت تا سه رمای نه بی.
هیچ تخونی نه که وتن، بۆ وه ی پیتی لی بنین و عه زیه تی که ن. سبه هینی چوون دیتیان
ولاغ که پۆیان به سه ردا گرتوو به نه فه سی زاریان گه رمیان کردۆته وه و پێشیان لی

نه‌ناوه و فهرخیش ساغ و سلاّمه‌ته؛ زهق و زیندووه. جا ئه‌گهر وایانزانی هه‌لیان
گرته‌وه، بردیانه‌وه؛ بېشکه و لانکه‌یان بۆ ساز کرد.

دوعای فهرخی قه‌بوولّ بوو. له‌حه‌وته‌یدا دایکی نه‌خۆش کهوت؛ مرد. له‌چله‌شدا
بابی مرد. فهرخ بئی کهس ماوه؛ کهس نه‌بوو به‌خێوی بکا. ماله‌ مامی بردیانه‌وه.
کو‌تیا‌ن: خاتوون ئه‌ستی ده‌بئی به‌خێوی بکا و ئاگای لی بئی. ئه‌ستی لانکه‌ی پاده‌ژاند
و خۆراکی ده‌دایه و ده‌یحاوانده‌وه. پۆژێکی خاتوون ئه‌ستی سه‌ری هه‌لدا‌بووه، فهرخ
کو‌تی:

۱۲

کو‌یستان په‌نگین بوون و، ئه‌وه په‌نگین بوو سه‌ری ئاسته‌پێ
سینگى سپی به‌ته‌رحی به‌ردی مه‌ر مه‌پێ
ئه‌گهر کافر بدبینی بۆت له‌ دین وهرده‌گه‌پێ
میر و به‌گله‌ران له‌سه‌ر دوو چاوی کالّ ده‌که‌ونه‌وه شه‌په‌ خه‌نجه‌ر و شه‌پێ.

۱۳

خه‌به‌ریان برد بۆ شیخ داود، کو‌تیا‌ن: بۆیا‌ن به‌خاتوون ئه‌ستی هه‌لده‌لی. ئه‌ستی
زۆر جوان و چاک بوو. فهرخ چومکه‌ شیر سوتو بوو، شیرى دایکی نه‌خواردبوو؛ نیوه
نه‌خۆش بوو هه‌میشه. شیخ فهرخ گه‌وره‌ش ببوو، ئه‌ستی له‌ کو‌لی ده‌کرد.
کافرێکیش نیوی وسوو بوو، له‌ تابه‌فه‌ی به‌کر شه‌یتانی^(۹) بوو. کابرا هیندی دلّ
به‌خاتوو ئه‌ستیه‌وه بوو وه‌خت بوو گیانی بۆی ده‌رچێ؛ نه‌شیده‌وێ‌را زۆر توندی
بکیشی. ده‌یگوت: خولایه‌ چاوم پێی بکه‌وێ، چاوی خاتوون ئه‌ستی جه‌رگی بریوم.
بازار و دوکان داندرا‌بوو. وسوو تاجر بوو. خاتوون ئه‌ستی فهرخی له‌ کو‌لّ کرد
بیباته‌ سه‌ر چه‌وزی شیخان. فهرخ په‌لپێ لی گرت، کو‌تی: ده‌بئی به‌بازاری‌مدا به‌ری.
خه‌لکی موته‌حه‌ییر مان. ئاخر مه‌له‌که‌ی تۆپ به‌سه‌ر نیویانگی بوو.
عه‌جیب تیل به‌سه‌ر

چارشێوت لاده و خه‌رجت که‌وته سه‌ر.

به‌به‌ر دوکانی وسووی داها‌تن. وسوو بانگی خاتوو ئه‌ستی ده‌کا شیخ فهرخ

۱۴

بارگهی خاتوو ئه ستم ئه تلّه سه و قوتنییه و کیمخووايه و گولّوه.
خوداوهندی میری مه زن وای دوروست کردووه، وهک حۆری عاسمانی خولقاوه.
روحی منت بیتّه وه به قوربانی دوو گۆشه ی چاوه
ئه من له سویتی تۆ جه رگم نه ماوه و جه رگم سووتاوه
شوخ و شهنگی خودا بت کا به رقه رار و راوه ستاوه
نازانم ئه و سیسارکه که چه له چیه، دایمه ئاشییانه و هیللانه ی
له سهر پشته ی تۆ داناوه؟

۱۵

بارگهی خاتوو ئه ستم ئه تلّه سه، قوتنییه، کیمخووايه، موشه ججه ره
دهک سهری وسووت بیتّه وه به قوربانی سهره
زه ر^(۱۰) مه میان کراسییان دریوه، سهریان هیناوه ته دهره
نازانم نه لیمۆیه و نه شه مامه یه و نه که وه ره
نازانم ئه و سیسارکه که چه له چیه، دایمه له سهر پشته گرتوویه له نگه ره؟

۱۶

بارگهی خاتوو ئه ستم ئه تلّه سه و قوتنییه و کیمخووايه و قیمه تی له دنیا دا نییه
دهک سهری منت بیتّه وه به قوربانی دوو چاوی به نگییه
چاوت ده لئێ ئاسکه، تازهی دیوه تفه نگچییه
مه گهر تۆ قرچه ی سووتانی دلی منت ئاگا لی نییه؟
ئه من زۆر ده وله مه ندیم، مال و زیر و پوولم بۆ چیه؟
ئازاری سهرع ده گرم، خودا ده مداتی دهردی شیتتییه
ئه و سیسارکه که چه له فری ده، ئاخر خو قابیله تی نییه.

بارگهی خاتوو ئەستی ئەتلەسه و کیمخوایه و به قیمهت گرانه
 دهک سه‌ری منت بێته‌وه به‌قوربانی زنجیره‌ی زولفانه
 ئاورینگ^(۱۱) دارن، هه‌میشه بۆنیان دێ وهک په‌شه ریحانه
 ئەمن مردنم پێ خۆشته‌ره، نه‌وه‌کو ئەو ژیا‌نه
 ئەو سیسارکه که‌چه‌له چیه دایمه له‌سه‌ر پشت کردوویه‌ته‌وه هێلان‌ه؟

بارگهی خاتوو ئەستی ئەتلەسه و قوتنییه و کیمخوایه، به‌لێ گول‌اوه
 کاری خودای که‌سی تێ ناگا، ماشه‌ل‌لا خاتوون ئەستی چۆن خول‌قاوه!
 ده‌لێی گیابه‌ند و خاوه، تازه‌کانه‌ی سه‌ر له بن پندوی^(۱۲) به‌فری ده‌ره‌ی‌ناوه
 فیتنه‌گیرن ئەگه‌ر هه‌لی دینێ دوو گۆشه‌ی چاوه
 ده‌لێن: به‌هه‌ل‌ینانی چاوی حاجی له پێگای مه‌که‌که گه‌راوه
 ده چ بکه‌م؟ چ ده‌سه‌لاتم له ده‌ستدا نه‌ماوه.
 نازانم ئەو سیسارکه که‌چه‌له چیه دایمه له‌سه‌ر پشتی تۆ ماوه؟

خاتوون ئەستی پۆی، تێپه‌ری. شیخ فره‌خ گریا، کوتی: بمگیره‌وه به‌ر دوکانی
 وسووی، بمگیره‌وه. خاتوون ئەستی ناعیلاج گیرایه‌وه.
 ئەو وه‌ختیش، چونکی به‌کر شه‌یتان کاریکی زۆر خرابی ده‌که‌ل تایه‌فه‌ی برام
 پادشای یه‌مه‌نێ کردبوو، له وسووی ده‌که‌ران: به‌خوینێ سه‌ری توونی بوون. به‌لام له‌و
 شاره‌یدا که‌س وسووی نه‌ده‌ناسی، نه‌یده‌زانی که له تایه‌فه‌ی به‌کر شه‌یتانه، ده‌نا
 له‌میژ بوو له‌ت و کوتیان کردبوو، که‌ولیان له حاجه‌ت خسته‌بوو. فره‌خ کوتی:

وسو^(۱۳)، گه‌وره توجا‌ره‌که‌ی وسووی موغانی
 خودا مه‌نزلی نییه، بێ مه‌نزلی و بێ مه‌کانی^(۱۴)

قەستەم بەزاتی سوبحانی
 گەلیک ئەبلە و هیچ نەزانی
 ئاورت داویمە خەرمانی
 خوشی نەبینی لە گیانی
 لیت تیک چى سەر و سامانی
 ئازای بەندەنت بگرى ژانی
 بەقورئ داچى تا دەتوانى
 داست ون بى لە سەپانى^(۱۰)
 دایکت بۆت بدا لە رانانى
 بۆت بکا هاوار و فیعلانى
 ئەتۆ ئەمنت بە پیاویکی بى قابیلەت زانی!
 تەمای ئەوەت بوو دەگەڵ خاتوون ئەستى ببیەو بە ئاملانى؟
 ئەو خەلک نەیزانیو ئەگەر ئەتۆ لە تايەفەى بەکر شەیتانى.

۲۱

وسوو ئافەرىم! پیکت هیناوه کاروباره
 خاتوو ئەستى سێو، هەرمییه، هەناره
 خاترجەم بە نابى بۆ ئەو دەم و زاره
 فەرخ ئەگەر مندالیش بى لە کارى خۆى وشیاره
 وەبزانە بەجەرگییەو داوى شوججە مارە
 عاشقى خاتوو ئەستى بووى، ئەگە لیک دەدرى تۆق و تەلەسم و زیر و زەنجەق
 لەگەڵ بەندى گوارە
 هیندیک دەلین: زەلزەلەیه و، هیندیک دەلین: پۆزى قیامەتە و،
 هیندیک دەلین: قەتارە
 مەلئى مندالە فەرخ، لە کارى خۆیدا وشیارە.

وسوو نه‌لئی: توجارم، ئەمن پیاوێکی زۆر ده‌وله‌مەند و ساحیب ئەرکانم
 ئەمن سەبارەت بە خاتوو ئەستی هەتیوم، لە ماله‌ مامانم
 عاشق بە ورده خالی نیو زنجیره‌ی زولفانم
 هەزاری وەکو تۆ بە سەگ نازانم.

توجار و خەڵک ئاگایان لی بوو، عالەم لییان وەخړ بوو. مەعمووری ده‌وله‌تی
 زانیان، هاتن و گرتیان. وەختایه‌کی سیلسیله‌یان خوینده‌وه، لە تایه‌فه‌ی به‌کر
 شه‌یتان بوو؛ هاتن بیکوژن. لە پاشان شیخان تکیان بۆ کرد. کورتی بېرینه‌وه،
 وسوو بە هەزار جه‌رپی سەقیل نه‌جاتی بوو.

خاتوون ئەستی دوو خوشکی گه‌وره‌تری هەبوو، یه‌کیان نیوی ناز بوو، ئەوی دی
 نیوی نازمەن بوو. ئەوانه‌ کوتیان: دهمچینه باغی شیخان، شیو و کول ده‌که‌ین، لە
 چه‌وزی هه‌لدین.

فه‌رخیشیان برده باغی که‌له‌که به‌ردیان بۆ ساز کرد تا له بنیدا بحاوێته‌وه، وه‌ره‌ز
 نه‌بی. جیگا که‌ چۆل بوو، هه‌رسیکیان خۆیان رووت کرده‌وه، چون دهمه‌وزیوه مه‌له‌ی
 بکه‌ن. فه‌رخ له‌وێرا چاوی لی بوو.

جا فه‌رخ کوتی:

ئه‌گه‌ر بزیم و بمینم

ئه‌من ئەو که‌له‌که به‌رده ده‌رووخینم

با بۆ خۆم له بنیدا بمینم

ته به‌رووتی بیته‌ سه‌رم به‌ژنیکه باریک و دوو چاوی شه‌هینم.

فەرخ پىلاقىكى بەكەلەكە بەردەكە دادا؛ تىكى پووخاند. كچەكان كە وایان دى لە تاوان دەریەرىن، بەرووتى ھاتنە سەرى. ھاوار ھاوار پەيدا بوو. فەرخ لە قەستى خۆى مراند. ئەستى ھەلى گرت بردیە سەر ھەوزى. فەرخ ھەر خۆى مراندبوو، ھىچ ھەست و خوستى نەبوو. ئەگەر وا قەوما سازبوون بچنەوہ بو مالى. لە رىگایە کوتیان: بیدوینین، تا وەھۆش بىتەوہ. بەبى ھۆشى بىبەینەوہ خراپمان پى دەكەن. وەرن ئىكى بەندىك بلىین، بزانی وە جواب نایە؟

ناز دەلى:
قەستەم بەزاتى فەلەكى
ئەگەر بترازىنم دوگمەى سىنگ و بەرۆك و مەمكى
حەججان دەگىرمەوہ لە رىگای مەكى.

نازەنن كوتى:
قەستەم بەو خودایەى بى مەكانە
ئەگەر بترازىنم دوگمەى سىنگ و بەرۆك و مەكانە
زنجیرەى زولفان لە سىنگم بىتەوہ بە نىشانە
سىنگى من دەلى بازاپ و دوكانە
ئەوى نابەلەد بى لى دەكاتەوہ شوكرانە بژىرى و سوبحان سوبحانە
مردووان زىندوو دەكەمەوہ لە گۆر و لە گۆرخانە.

خاتوو ئەستى نۆرەى ھات، كوتى:
قەستەم بەساحىبى شەو و پۆژى

ئەگەر بىراقىنم دوگمەي سىنگ و بەرۆك و مەمك و بەركۆزى (۱۶)
شوق دەبرمەوہ لە مانگ و نامىنى شوقى پۆزى.

۲۹

كوتيان: فەرخ گيان، ئيمە ھەريەك شتيكمان گوت؛ ئەتۆ چۆنى تىدەگەي؟ فەرخ
دەستى كرد بەقسان، كوتى:
نازەنن ئەتۆ قسەت ھەوہ
سىنگ و بەرۆكت گەنجى خەزىنەي خوسرەوہ
دەجا سىنگ و بەرۆكت بىراقىنە، ئەگەر نازاي مردوو زىندوو كەوہ.

۳۰

ناز، ئاخىر بەوہي كەم ئەگەر بىناھي چاوہ
مەمكت دەلىتى ھەنارە و خودا بەبى ناقيسى دايئاوہ
دەجا برۆت ھەلتەكىنە و ھەلبىنە گۆشەي چاوہ
بزانم كى خەبەر دىنى؟ بلىن: حاجى لە رپى مەككە گەراوہ.
ئەمما خاتوون ئەستى راست دەكا. كوتيان: بۆيە وا دەلىتى چومكە ئەستى بەختوت
دەكا. فەرخ پاشى وەي كە وە زمان ھاتەوہ، خۆي بى ھۆش كىردەوہ. فەرخ ھەستى لە
خۆي برىبوو.

۳۱

ئەوجار بىينەوہ سەر باسى وسووي. وسوو ھىندەي ھەز لە خاتوون ئەستى دەكرد
مەگەر خودا بزاني. ھەمىشە چاوي لەدووي خاتوون ئەستى دەگىرا. چاوي خاتوون
ئەستى جەرگى برى بوو. ئەوي پۆزى وسوو دىبووني كە دەچنە باغى. جا بۆ ئەوہي
لە گەرانەوہدا وسوو چاوي بەخاتوون ئەستى بکەوئ، لەسەر بانى راوہستا بوو؛
ھاتن بە كووچەيدا. فەرخيش لە سەرپا خۆي مراندبوو، سەرى نەدەگرت. كچەكان
وسوويان نەناسى. خاتوون ئەستى رووي دە وسووي كرد و كوتى:

لاوه ئەرئى لاوهكەى لەسەر بانى
 خەبەرئىكم بۆ بەره مאלە باب و باوانى
 با ھەموو كەس بەو خەبەرەى بزانى
 فەرەخ وەبن بەرد كەوتوو، ئەو بابانى لە من كردۆتەووە خشتور^(۱۷) و وێرانى.

چومكى ئەمەن ئولفەتم بەو گرتوو
 دەنا مەمكى من دەلئى شەمامەى چوار بێستانە^(۱۸)
 تازە خال خال سوور بوو
 چاوم دەلئى جەللابى^(۱۹) دەولەتە
 نازانى پوژ درەنگە يا نە زوو
 خەبەرئىكم بۆ بەره مאלە باوانى بلى:
 فەرەخ وەبن كەلەكە بەرد كەوتوو.

ئەرئى لاوه ئەرئى لاوهكەى لە حزوورى
 كارئىكى وام دەگل بکە حاکم دەستوورى
 جوابئىكم لە بۆ بەره مאלە باوان و، خەبەرئىكم بۆ بدە بەھەرەم
 خانە و دیوى ژوورى:
 ئەو فەرەخ بابانى لە من كردۆتەووە وێران و خشتورى.

ئەرئى لاوژە لاوژەكەى بەبى كار لەسەر رێگا راوہستاوہ
 خەبەرئىكم بۆ بەره مאלە باوانى، جەرگ و دلم لە جیگای خویدا نەماوہ
 ئاخر ئەمەن چاوم دەلئى كۆترە، تەفەنگچى ساچمەى لى داوہ

بهخودای ئاکارم^(۲۰) هیچی لهسهر پرهنگی خۆی نهماوه
 پێم وایه فهرخی مامان ههموو گیانی شکاوه
 سه لای گه وره و گرانم لێ رابوو، کهسم له ماله باوانی نهماوه
 چومکه ئامانهتی^(۲۱) من بوو، له دهستی مندا بهردی بهسهردا پروخواه.

۳۶

وسوو کوتی:
 کیزێ، کیزێ کیتییه
 سه ری منت بێتهوه بهقوربانی سه رتییه
 ئه ی ئه منت بېمهوه بهقوربانی جووتیک مه مکى زهرده بیتییه
 گوێ مه ده فهرخ، ئه وه هاتییهوه لهسهر چهوزتییه.

۳۷

کیزێ کیزێ، کیزه که ی ده ته رلانه
 گه ردنت ده لێی بهیداغی رۆمیانه^(۲۲)
 سینگت ده لێی بازار و دوکانه
 کهسێک نهخۆش بێ، بڵێن: دهردی زۆر گرانه
 چاوی به تۆ بکهوئ، بۆی ده بیتییه چه کیم و چه تار و لوقمانه
 کیزێ، ئه م ما شه وه؛ وهختی بانگی خه وتنانه
 کوا جوابم ده دهنه وه ئه من خه بهر بهرم بۆ ماله شیخانه؟

۳۸

فه رخ قهیدی ناکا، ره بی تۆ به دور بی له دهردی له به لایه
 ئه منت ده مر مه وه له بهر به ژنیکه باریک، ده لێی چوو زه بیزایه
 سینه و به رۆکت جووتیک زهر مه می تێدایه
 قیمه تیان ته واو نابێ، مه گه ر بۆی بفروشی پیره به غدایه

وختیکى تۆ دەرپۆى، گواره له گویت دهکەونه لهنجە و سهمايه
 چوون^(۲۳) ورده کرمهک و گژنيزى بهقيمهتى تيدايه
 رهبي ئامانهتت بى حوسىنى شههيدى کهربهلايه
 رهبي پاش تۆ نهژيم ئهمن، بگرم دهردى موفاجايه
 نازانم ئه و سيسارکه کهچهله چيه دايه له کۆلى تۆ دايه؟

۳۹

شىخ فهرخ ومجواب هات، کوئى:
 چۆن ئەتۆى لەسەر بانى راوهستاوى، بانگت دهکەن لاوه؟
 خو له من وايه گرتوويانى، دهلێن: وسوو نهماوه
 تهماى ئەوهت ههيه له خۆت بدینی کام و کاوه؟
 ئەوه بهجیگای خۆى کار بهکار بگا^(۲۴)، ئیستا خهبريان نهداوه
 وهسىتى خۆت بکه، بهوه کهم بيناهى چاوه
 له سهعاتیکهوه ههتا جهوت سهعات عهمرت ماوه.

۴۰

بابه شهوى کاربه دهستانى شارى کوتيان: ئيمه وسوومان بهردا، مهسئول دهبين.
 گرتيان و کوشتيان. جا ئەگەر وسوو کوژرا، شىخان نارديان له دووى خاتوو
 ئەستى؛ کوتيان: فهرخ دهگهڵ خۆت بينه. جا دواندييان، لييان پرسى: ئەتۆ چ
 مهتلهبيتک ههيه؟ ئەتۆ بهبى خاتوو ئەستى بۆ هيچ جيگايهک ناچى. چ خهيالاتيکت
 ده سهرى دايه؟

۴۱

فهرخ دهلێ:
 تهمهشای مامم که هر دهلێى هيچ عاقلی له کهلهيدا نييه
 قهستهه بهوهى کهم ئەگەر ئیلاهى و ئەبهدييه
 نه له گوین کهسه و کهسى له گوین نييه

بهمن دهلین: عاشقه له مندالییه وه، له توفلییه
 ئەما بهمن دهلین: عاشقه و عاشقی ئیلاهییه
 ئەمن تا پوژتیکی ئەو کهللهم دهچته وه بن بارسستی گلییه
 له خاتوون ئەستی من دهست هه لگرتنم نییه
 خه لکی بهمن دهلین: بێ قابیله تی، قابیله تی تو نییه
 کاریکی خودا کردی، به عهبد په دبوونه وهی نییه
 به مندالی لانکه ی پازاندووم، بو ی کردوومه ته وه لای لاییه
 له وه له وه من عاشقم به سینگیکی سپی و دوو چاوی به نگییه
 مامه تو له خاتوو ئەستی بپرسه، بزانه ئەو ته گیر و قسه ی چیه
 ئەوانه ی لهو ی بوون، کوتیان: راست دهکا، عاشقی ئیلاهییه.

٤٢

کوتیان: له ئەستی بپرسین، بزاین ئەویش بهوی پازی دهبی؟
 ته واوی دنیا به ئاره زووی ئەستیوه بوو. ئەستی دهیگوت: میرد ناکهم. جا بابی به
 دزی و به مه حرمانه لی پرسی، کوتی: ئەتۆ میردی پی دهکه ی یان نا؟

٤٣

خاتوون ئەستی کوتی:
 بابه سوواران هه مووی هه وه وه و گرتوویانه سانه
 قهسته م به وهی کهم ئەگەر بێ شهربکه و بێ مه کانه
 خودا فخرخی وا له بهر دلی من شیرن کردووه، هینده له بهردلانه
 ئەگەر گوشت له پیش بێ، هه میشه هه ره له سه ر نانه (٢٥)
 با میر و به گله ران موشته ریم بن، پادشا و سولتانه
 با له ده وره م ببنه وه به خوازی بیکه ر و به میوانه
 هه موویان له فخرخ ده که مه وه به قوربانه.

چاک له من حالی به، ئەمن زیاتر دلی دنیام نییه
 ئەمن ئەگەر بژیم ئی فەرخم، ئەگەر بمرم ئەو دهمهوه بن
 بارستی گلییه

له فەرخی مامان زیاتر خو من تهمام به کهس نییه
 بو خوّم بهختوم کردوو به توفلی و به مندالییه
 خوداوهندی میری مهزن وای هاویشتوو مه بهر جهرگ و بهر دلییه
 له فەرخی زیاتر له من وایه کهسی دیکه له دنیا دا نییه
 با بددهمی خه بهری بهراستی و بهئهسهحییه.

له دلی من گهری چهندی له هیشه و چهندی له ژانه
 هاشا له میر و پادشا و سولتانه
 ئەمن قایلیم به فەرخۆلهی مامانه
 ئیدی با خه لکی بلی: شوانه، گاوانه، فهقیره، بی قابیلهته، هیچ نه ژانه
 بو من ئەمیره، پادشایه، سولتانه.
 ئەگەر بابی وای زانی هات، کوتی: باب به کاری خودای تهعالایه؛ ئەستی زیاتر له
 فەرخی ئاوری دهجهرگی بهربوو، جا خاتوون ئەستیان دا به شیخ فەرخی، لییان ماره
 کرد.

به غدا دهبوو شیخیکی قورسی تیدا بی، گهرهه ههمووان بی. شیخیک نیوی شیخ
 ئەنهر بوو، دایاننا بوو به گهرههیی. شیخ ئەنهر کوتی: براله دیاره ئەمن چاوی
 کهشف و کهراماتم هیه، به لām ئەمن گهرههیی ئەو عالههم پی ناکرئ. ئەنگۆ
 تهشتیک شیر هه لگرن، بچنه شاری لهنگر زهمین؛ بچنه ماله شیخان. واجب بوو
 له سهەر ئەمن ئەگەر پێو بلیم. ئەوان شیخ فەرخیکیان هیه، تازه شهیتانی پیکه نیوه.
 ئەو نه بی ئیدارههی ئەو مهمله که تههم پی ناکرئ. ئەو دهرهجهی زۆر عالییه.

چەند كەس پياوى چازان ھاتن؛ تەشتىك شىرى وشتەر، بەگەرمى ھەليانگرت. ھاتن گەيشتنە لەنگەر زەمىن، وەختايەكى شىرەكەيان دانا، عەجايىب مان؛ دەرگوت شىرەكە تازە لە گوانى وشتەر ھاتبوو ھەرئى، ھەلمى لى ھەلدەستا. شىخانى لەنگەر زەمىن ھىچيان تىي نەگەيشتن. نەيانزانى مەتلەبى شىخ ئەنومەر لە ناردنى ئەو شىرەى چىيە، بۆ ئەو شىرەى ناردوو؟

جا ناردىان لە دووى شىخ فەرخی. شىخ فەرغ ھات، چاوى بەشىرەكە كەوت؛ كوتى: بچن گولتكم بۆ بىتن. گولتكيان بۆ ھىنا. شىخ فەرغ گولەكەى دەنيو شىرەكە ھاويشت. بەئەمرى خوداى تەعالا گولەكە شىن بۆو، ريشەى داکوتا. فەرغ جى بەجى دەمەتلەبەكە گەيشت، جا دەستى كرد بەگريانى و كوتى:

٤٧

سواران لە من كەوتوونە ھەو ھەوئ
پۆژ لە من بوو بەتاريكە شەوئ
زىندانە و بەندە، دلى من ناسرەوئ
ئەوجار سالى جاريك چاوم بەخاتوون ئەستى ناكەوئ (٢٦)
چومكە موقەددەرى ھەق دەستى ئىلاھىيە، لە بەغدايە منيان دەوئ
دلم لە ھىشە و لە ژانە، شەو و پۆژ چ بكەم ناسرەوئ
قەليان قەل كوتوو، كەو دەدەن بە كەوئ.

٤٨

كوتيان: چ باسە؟ فەرغ كوتى: ئەو گەورەى شىخان لە بەغدايە ناردوو ھەتە لە دووى من. ئەگەر نەچم كاری بەغدايە سەر ناگرئ؛ دەبى بۆم بۆ بەغدايە. ديارە ئەستى نابى بەرمە بەغدايە.

شىخ ئەنومەر كوتبووى: شىرەكەى بىننەو ھەكن من. فەرغ بۆ ئىرە نەبى، نابى. مەعموورى سەلاتىنيان ھاتن، عەبای شىخايەتى و ھوكمى دەولەتى و خەلاتى عولەماى رەبباني و ئىنزيبات و تەدارەكى شىخايەتى و ئەوانەيان بۆ ھىنا؛ كوتيان: دەبى بىيە بەغدايە، خودا لەقاي رەئىسى شىخانى لەسەر شانى تۆ ناو.

جا ئەو جار فەرخ دەلێ:

پەنام وەبەر تۆ ئەی خودایە

ئەوێندی زیروح لە ژێر زەمین و لەسەر زەمین دایە

هەموو تۆ روح و ڕزقت بێ کردوونەو بەخشیش و عەتایە

جەرگی من ئاورە و کوژانەوێ نایە

حوکم لەسەرە، دەمبەنەو بۆ کاوڵە^(٢٧) بەغدايە

ئەگەر نەبینم بەژنیکە باریک و کۆلمەیه که کارمبایە

لە بیرم دەچێ سوبحانەللا سوبحانەللا و نەسرومینەللايە

مەگەر فەرامۆشیم بێ ئەوێ ئەگەر لە دلێ من دایە

چومکە موراو دەوێ دل^(٢٨) و هەموو کار لە دەست خودای دایە

خاتوون ئەستی بۆ من شەکرە، ئارامی دلە، تاریفی بە زمان نایە.

٥٠

ئەسبابی ئەو وەختیان، هەرچیکی بوو، بۆ تیک نا؛ سازیان کرد. ئەستی وەخت بوو
لە تاوان گیانی دەرچێ، کوتی: ئیجازەم بۆ لە بابم وەرگرن، بەرپیتی دەکەم. چاوم پیتی
بکەوێ؛ نەبادا دیدار ئاخەرەتی بم، هەتا قیامەت چاوم پیتی نەکەوێتەو.

٥١

جا ئەو ئەستی دەلێ:

فەرخ دەیبەن بۆ شێخایەتی، کەمێک منداڵە

هەوری عاسمانی لە من گەواڵ گەواڵە

چاویان کوێر بێ راپۆرتیان بەتۆ دا، زمانیان ببی لالە

تەلخم بوو ئەحوالە، ئەو دنیا یە بەبێ تۆ لە من تالە.

خۆ من سینکت بۆ دەکەمەو بە باغی عەلی شا، دايم و دەرهم
 لئی بکەو سەیرانی ئەسەحییە
 سەری منت ببیتەو بەقوربانی سەرییە
 ئەو دياره کاری هەق دەستی ئیلاهی و ئی عاسمانییە
 ئەگەر بۆ تۆ هاتوو خەلاتی شێخییە
 خودا ئەتۆ نەکەى خاتوو ئەستی لە پاش بەجی هێلی، ببیتەو بە میراتییە
 لە فەرخى مامان زیاتر ئەمن هیچ کەسم قەبوول نییە
 هەتا ئەو پۆژەى سەر دەبەمەو بەن بارسەتی گلییە
 پەبی خودا حافیزت بێ، حافیزت بێ خودای ئەزەلی و ئەبەدیە
 زوو زووم قاقەز بۆ بنێرە بە دیانەت و بە یادگارییە
 دەنا دلم ناحەسیتەو، شەو و پۆژ لە تاو تۆ خەو و زیندەگانیم نییە
 دياره بەغدا پێگایەکی دوورە، موسافەرەت کاری من نییە
 تۆق و تەلەسم و گوارە و کرمەکت بەدەمی، با لە کنت بن بە یادگارییە
 با ئیوارە و سبەحینان بلی: ئەو ئی خاتوون ئەستییە.

ئەو شێخ فەرخ پۆیی، بردیان بۆ بەغدايە. لەبەر خەلک تێ ھالان و حیسابی
 شێخایەتی پێی پێداری نەبوو. ئەو کاری بەغدايە سەری گرت. شێخان ھەموو لە
 بەردەستی وی داوون. چل شێخی دادەنیشت لە مەجلیسدا. ھەتا چل شەو فەرخ
 ھیچ ھۆشی خاتوو ئەستی نەبوو. پۆژیکى جومعە بوو، بەشێخانی کوت: با برۆین
 بۆ سەیاھەتێ، سەیاھەتیکى سەحرا بکەین.

شێخ فەرخ دەلی:
 دەردم دوو دەرە ئەمن ھیچ نیمە چار

با بچینه سهحرا، دنیای سهبز هوار
 دوپړ و یا قووته، ته لای دهسته وشار
 له بهر غوربه تی من نیمه هیچ چار
 به دهستی دلم من بووم گرفتار
 له بیرم چووه ناموزای نازدار.

۵۵

من په ریښانم، دلم بووه تهنگ
 بچینه سهحرا، دنیای په نگا ورهنگ
 دلم برینداره، سهرم دا له سهنگ
 له بیرم چووه یاری شوخ و شهنگ.

۵۶

ننه من غه ریښم، دل بریندارم
 خودایه نه تو پیک بیڼی کارم
 له بیرم چووه خوښه ویست و یارم.

۵۷

شه مالی به هار، حه کیمی به دهن
 خزمینه^(۲۹) تو خلا قهت لومه مه کن
 خه یا لم کردووه مه مله کهت و وهتن
 له کیسم^(۳۰) چووه دهسکی یاسه مه ن.

۵۸

وهدهر کهوتن، چوونه سهحرایه. فهرخ کوتی: براله نهنگو دابنیشن، ننه من غه ریښم،
 دلم تهنگه، دهروم بریک به ته ننې بگه پیم. میښه بوو، شیخ فهرخ هات بو نیتو میښه که.
 داعبایه که هیه په شیشه ی پی ده لپن، دهنکی زور خوښه، دهخوینی، دهنیتو

چەلتووکدا دەبى. شىخ فەرخ چاۋى بەدوۋ پەشيشان كەۋت، يەكيان نىرە بوو، يەكيان مېۋە^(۳۱). پەشيشە نىرەكە عاشقى پەشيشە مېۋەكە بېو، دەخوئىند. پەشيشە مېۋەكە كوئىر بوو. جا چومكە فەرخ شىخ بوو، فەنا فىللا بوو، زمانى ھەموو داعبايەكى دەزانى. فەرخ ئەستىي ۋەبىر ھاتەۋە، ئاتەشى عىشق زۆرى بۇ ھىئا؛ بانگى پەشيشەكەى كرد، كوتى:

۵۹

پەشيشە، ئەى پەشيشەى دەنگ زەنوئىرە
دائىمە دانىشى لە ھەلّال و بەبىوون، بخۆى سەر گولۋى كەنئىرە
ھەچى خودا خەلقى كىردبى، بۇ خۆى پىتى وايە شىرە
ئەتۇ نەتزانىۋە يارمەكت، ھەۋت سالا ھەزى لى دەكەى چاۋىكى كوئىرە؟

۶۰

پەشيشە ئەگەر دەنگت خۆشە، بەعومرى بارى تەعالوللایە
سېحەينان، ۋەختى ئىستا تاۋ ھەلّانايە
سەرت گەرمە، دەچىە نىۋ ھەلّال و بەبىوون و شىلكە كەمايە
دىارە جوابت ناداتەۋە، بەدۋاى قسەى تۇدا نايە
ئەۋ سال ھەۋت سالا عاشقى، ئەمما يارى تۇ چاۋى چەپەى ناقيسىكى تىدایە.

۶۱

ئەى جانەۋەرىكى پەشيشە، ئەگەر خودا ئەتۆى دوروست كىردوۋە
بۇچى جەرگى تۇ ۋا ئاۋرى گىرتوۋە؟
نازانى پۇژ درەنگە يانە زوۋە
ئەۋ ديارە يارى تۇ جوابى تۆى كىردوۋە
ئەۋەى تۇ ھەزى لى دەكەى، بۇ تۇ نابى، سەھوۋە.

په شیشه که کوئی لای بوو. نه گهر زمینی دایه، ته مه شای کرد یاره که ی چاوکی کویره. په شیشه دهستی لای هه لگرت. فره مه تلای بی نه وه بوو عیشقی نه ستیش له دلی وی بجیته دمری. شیخ فره هتا بانگی ئیواری مه عتل بوو؛ جا به ره و قوبله پراوه ستا، کوتی:

خودایه، نه تو کوللو سه به بیك بنیره
خه م و په ژاره ی من یه گجار زوره، هه لی بی ژیره (٣٢)
خاتوو نهستی، چاوی له من بوته مانگ و نه ستیره
له کن من هه لال و به بیوون و شلکه شلی ژیره (٣٣)
ده تو به رحمت سه بووریک بو دلی من بنیره.

خودایه کی نه زه لی و نه به دییه
ناورم به ربووه له جهرگییه
که متر ئیختیارم هه یه و ناگام له خو م نییه
سه بووریکم بده ی، له دلم دهرچی خاتوون نه ستییه.

په نام وه بهر تو نه ی خودایه
نه گهر به کفله کویتک عهرز و عاسمانت دانا
نه لعان نه من شیخم، دانیش تووم له به غدایه له نیو شیخانه
نه وهک بلین: چلون دمی دایمه هر ماته، په ریشانه
یان به یه گجاری خاتوون نه ستیم بو بی، یان لای بهری له بهر دلانه
شیتیم، بوومه وه به دیوانه
غهرییم، هه میشه ئیشتی یام له گفتوگوی خاتوون نه ستی مامانه.

شیخ فەرخ خەیاڵاتی لە دلی دەرنەچوو. کوتی: ئەمن قاقەزێکی بۆ خاتوون ئەستی بنووسم ئەمما بەکێدا بۆی بنێرم؟ چلۆن قاقەز بەرێ کەم؟ کوتی: وا چاکە ئەمن بەداعبايە کدا بۆی بنێرم.

شیخ فەرخ کوتی: یاران، ئەمن بۆ خۆم بەتەنێ دەچمە شاخی، ئەی جیگایەکی چۆل، کاریکم هەیه. ئەنگۆ بچنەو بۆ شاری. فەرخ هەستا پۆیی، پشتی دەئاوێدانییه و پووی دەکێوی کرد، جا لەوێ پۆلیک سوورە قورینگ بەسەریدا هاتن؛ جا بانگی کردن، کوتی:

قورینگێ، قورینگێ دەکوێستانان، بەعومری هەق دەستی ئیلاهییه
بۆ من بگەرێتەو قورینگێکی سەر بال سپییه
چومکە داعبايە، لە دنیایدا هیچ گوناھی نییه
قاقەزێکم بۆ بەرێ بۆ خاتوون ئەستییه.

ئەو قورینگ سوورا. وەک تەییارە، هات لە پیش شیخ فەرخێ نیشیت. شیخ فەرخ قاقەزێکی نووسی؛ جا هەرچی مەتلەبی دلی خۆی بوو. قاقەزەکی دەبن پەری قورینگەکی نا و کوتی: دەبی ئەو بەری بۆ لەنگەر زەمینێ، بۆ مەملەکەتی شیخان. قورینگەکی کوتی: گەرەشی شیخان، ئەمن دێندەم لەسەرە؛ دەترسم قاقەزی تۆم پێ نەچێ. شیخ فەرمووی: چۆن؟ کوتی: ئێمە بۆیە بەپۆل دەپۆین، قاووقیژ دەکەین، ئەگەر^(٢٥) هەلۆ و شەهین و سەقەر زەفەرمان پێ نەبن. ئێستاش خەمی خۆم نییه، خەمی قاقەز مانەوێ تۆمە. ئەوێش هیچ، دوو دەرە هەیه، یەکیان دەرە خاتوو زارایە و یەکیان دەرە بەکرییه. ئەوانە شەوارە^(٢٦) و داو دادەنێنەو؛ راوکەرن.^(٢٧) یەکی بیست عەمەلەیان هەیه، داعبايان دەگرن. کەسبیاان ئەوێه سالی.

جا شیخ فەرخ بە قورینگە کە ی دەلی:

بفرە، برۆ، پامە مێنە

ئەگە هاتوو گەیشتی یەو بە شەهێنە

ئەو زۆر داعبایەکی مسکێنە

هەتا دەتوانی بفرە و ئامانێی لەبەر بێنە

بلی: قاسیدی شیخ فەرخم، دلم مەسووتینە.

٧٠

ئەگە دەگە یەو بە شەمقارە

ئەو زۆر داعبایەکی توند و هارە

ئەگە تۆ برۆی، هێند بە غیرەتە، لەبەری قارە

هەتا دەتوانی بفرە، لەبەری وەپارە.

٧١

ئەگە دەگە یەو بە هەلۆیە

ئەو زۆر داعبایەکی توند و ترۆیە

هەتا دەتوانی بفرە و لەبەری برۆیە

بلی: قاسیدی شیخ فەرخم، دەروونم پڕ لە بۆسۆیە

دەنا خواردنی من قابیل بە تۆیە.

٧٢

ئەگە دەگە یەو بە دەرهی خاتوو زارا

لێت دادەنێنەو داو و بۆت هەلەمکەن چرا و شەوارە

چون قیسەتی ئیلاهییه، رەبی خودا نەتکا گرفتارە

بلی: قاسیدی شیخ فەرخم و چ بکەم چارم بێچارە

به لکو ټو قاقه زهم بڼ خاتوون ټهستی بڼ بهری. قورینگی دلم
برینداره.

۷۳

ټهگه دهگه یوه به دهره ی به کری
هه تا دمتوانی بفره و له بهری رابری
له خوټ بده تانوت و هونه ر و فکری
ره بی عومرت به سهت سال رابری
هه تا زهمانیکی دوور نه مری
پوړی به لکه^(۳۸) له نگه ری بالټ رانه کری
به خودای به کر زور غه واسه، پیم وایه دمتگری.

۷۴

ټه وه هات قورینگ گه یشته هه لږ، گه یشته دهره ی خاتوو زارا، له دهره ی به کری
کهوت. پی وه بوو؛ گرتیان. چند داعبای دیکه شیان گرتیوو؛ هر ټه نا. جا ټه گهر
قورینگه که یان گرت، له بن بالی قاقه زیک ودهرکهوت. له قاقه زه که دا نووسرا بوو:

۷۵

له دلکه من گه ری چندی له هیشه و چندی له ژانه
خاتوون ټهستی، چاوت به من بمینټه وه بهو که رویشکی ټه گهر
دهکه وینته بهر راوکه ران و بهر سینگ سوارانه
نه جاتی ده بی له دهستی ټه وانه، دهچته بن بهر دیک، ده لی: وهختی
ټاسووده یی و حه سانه
بهو که رویشکه ده لین: که رویشکی گهرمه لانه
مه مکت به من بمینټ بهو هه نارهی ټه گهر دایده نین له سهر دوکانه
چاوت ده لی جهللابه، وهختی پیاو کوشتن و پیاو له تیغدانه
ټه برټ ده لی تیری که یک کاوسه، بڼ له جهرگی منت داوه ټه په یکانه؟

پيگام يه گجار دورودريژه^(۳۹)، ناتوانم بيمه وه، له گه لت بيمه وه ئاويزان و ئاملان
 ئارامى دل كه م نه وه بوم ناردى قاقه ز، بوم بنيره خه بهرى به نه سه حى، دهر دم زور
 گرانه.

۷۶

نه گه ر قاقه زه كه ي خوينده وه به كر، كوتى: نه وه قاقه زى شيخ فهرخه. زور
 به ئيحتيرام قورينگى به رى كرد. نه وى روى نه ستى هاتبووه باغى بو شيوى، نه گه ر
 ته مه شاي كرد، ديتى قورينگى كه به سهر سه رياندا هه لده فري و ده سوورى.

۷۷

خاتون نه ستى كوتى:
 به وه ي كه م نه به ديه
 كه س ئاگاي له دلى كه س نيه
 پيم وايه نه وه قاسيدى شيخ فهرخه، دهنه هيچ كارى ديكه ي نيه.

۷۸

بانگى كرد: قورينگى نه گه ر ده فري له چولى، له به ريانه
 له چولى ده گريه وه ئيستراحت و ده گريه وه وچانه
 خال خالى، خوداوهندى ميرى مهن نه خشى له سهر به دهنى تو دانا
 نه گه ر قاسيدى وه ره پيشى، دهنه بفره بو شاخانه.

۷۹

قورينگى، ده ستى منت بيته وه به داوينى^(۴۰)، دهر دم يه گجار زور كارييه
 قورينگى چاو ره شى يه ك يه ك په ر له به دهنه سپيه
 نه گه ر قاسيدى شيخ فهرخى، ئاورم به ربوو له دليه
 له فكر و وه سه وه سى فهرخ زياتر، نه من هيچ كارى ديكه م نيه
 جا ئيشه لا ده مه ديه ي خه بهرى به راستى و به نه سه حيه.

شاپەرت لەنگ نەبێ، خودا بت دا تۆفیق و نوسرەتە
 قاقەزی شیخ فەرەخ لەکن من زۆر گران و بەقیمەتە
 دلی من وەک بەحری پرشەپۆلە، دايمە جەرگم لەت لەتە.

قورینگێ تۆ باری تەعالوللایە
 ئەگەر بالی خۆت داویتیەو بە گەوالی هەوران و خۆت شل
 دەکەیتەو بە پیرە شوپایە (۴۱)
 خەبەری ئەسەحیم دەیه، دلی من برینی تێدایە
 چومکی ئەرواحی من دايم بۆ فەرەخ نەخۆش و موفتەلایە
 بۆ من دەبیتەو ئەسوودەیی بەعەمری لائیلە ئیللەلایە
 داعبا لەنگەری بالی بەر داو، ئەستی بۆ لای چوو، نەفری، دیتی
 قاقەزیکێ دەبن هەنگل (۴۲) دایە.

جا خودایە ئەتۆ پەحمەتی خۆت بۆ سەر عەرزێ بنێرە
 خەمی دلی من پاکێ هەل بیژێرە (۴۳)
 ئەو کێ پێی کۆت: فەرەخ، ئەتۆ قاقەز بۆ خاتوو ئەستی بنێرە؟

جا چابوو ئەورۆ هاتم بۆ شیو و کولی سەر پروبار و کانێ
 قاقەزی شیخ فەرەخ بۆ من بۆتەو بەحەکیم و بەحەتار و بەلوقمانی
 بەکەس عیلاجی نەدەهات دەردی موفاجا و دەردی کرانی
 ئەو موعالیجەم بۆ پەیدا بوو، دەگەل دەرمانی.

خاتوون ئهستی قاقهزه که ی خوینده وه. بر دییه وه مالی. جوابی بۆ نووسییه وه که: ئه گهر مومکینت ده بی، سه ریکم بده وه؛ دهنه وه که فه قی خه لئووزی ئاورم تی بهر ده بی.

فه قی خه لئووزیش بهیتی ههیه، عاشقی کچی پادشای بوو، ئاوری تیبهر بوو، ده عیشقی دا سووتا.

ئه وه جومعه بوو، له میسرئ مه لایان چوونه ده رئ بۆ سه یاحه تی. سوختیکیان^(۴۴) بوو، کوتیان: ولات خاوین بکه وه، ئه تو مهیه، کوپیکی زهریف بوو، سوخته یان بوو. مه لا رۆیین^(۴۵) بۆ سه یاحه ت.

رۆژیکی ژنی پادشای ده گه ل کچه که ی ده چوو بۆ حه مامی. ئه وانه له پێه لایان دا چوون بۆ ته مه شا کردنی حو جهره ی فه قی یان. کچی پادشای ده تگوت سو راحی^(۴۶) زی رپیه. فه قی چاوی به کچی پادشای که وت. کچه که تیریکی وای له دلی دا ئه وی هۆش و مه عنا بی فه قی نهیما. هه تا ئیوارئ دیتیان قسه ده په رینئ. لیتیان پرسئ: بۆچی وات لی هاتووه؟ کوتی: وهک له من قه و ماوه له کهس نه قه ومئ. عیلاجم نییه و عیلاجم نا کرئ.

ئه وانه ی له وئ بوون و ئاگایان لی بوو کوتیان: ئه ورۆ کچی پادشای ده گه ل دایکی ده چوو هه مامی، بۆ ته مه شایه لایان دا حو جهره ی فه قی یان. له وه تی^(۴۷) سوخته کچی پادشای دیوه وای لی هاتووه. زۆریان به فه قی گوت، زۆریان نسحه ت کرد، که لکی نه بوو. کوتی: به دلم بلین.

کار ده وه دا نه ما. هاتن، کوتیان: مامۆستا، ده زانی ئه وه هه تیوه سه ودا سه ر بووه؛ ده مرئ. مه لا فه قی بانگ کرد، کوتی: رۆله عاقلت بی، ئه وه چ باسه، بۆ وا ده که ی؟ کوتی: قوربان هۆشی دنیا یه م براه. قسه ی ده په راند هه تیو؛ ئاخو نسحه ت هه چ فایده ی نه بوو.

پادشایه کهش زۆر موسولمان و به دین بوو. مه لا کوتی: ده چمه کن پادشای حال و موقه ده مرئ پی ده لیم. شه وئ چوار کهسی ده گه ل خۆی برد و چوو کن پادشای.

کوټی: شه هریار، ئه‌ی قاقان، حال و موقه دده‌ریکی وا قه‌وماوه. له نووکه‌وه^(٤٨) بۆی گێراوه. مه‌لا زۆری مه‌سه‌له بۆ شای هیناوه له شه‌ریعه‌ت، زۆری قسه بۆ کرد. کوټی: چه‌کیمی‌ک، عه‌تاری‌ک، لوقمان‌یک؟

شا به‌زه‌یمی به‌فه‌قی داها، جا کوټی: مه‌لا منداڵی من بۆ ده‌بی چووبه‌ حوچه‌ی؟ کوټی: قوربان بۆ ته‌ماشایه‌ چوون. جا عه‌رزێ کرد قوربان عیلاج‌یکێ به‌فرموون. شا کوټی:

مه‌لا له‌ ده‌رکی خودای شا ه و شیخ بی ئیختیارن

وا له‌ به‌ندی بن دیوارن

زۆر فه‌قیرن، زۆر بی چارن

پاکی له‌ پێزه‌ی هه‌ژارن

شا ه و گه‌دا و عاله‌می

له‌ کن وی زۆر نین، ده‌یده‌می.

مه‌لا زۆری پێ خۆش‌حال بوو. شا هاته‌وه‌ ژووری، به‌ژنه‌که‌ی کوټ: ئه‌و کچه‌ی ده‌دم به‌فه‌قی، ده‌یده‌می به‌لکو خوداوه‌ند له‌وه‌یدا بمه‌خشی. شا، ده‌سته‌به‌جێ به‌حوکم، کچه‌که‌ی له‌ فه‌قی ماره^(٤٩) کرد. ئه‌گه‌ر لێی ماره‌ کرد، مه‌لا کوټی: چاکت بۆ هه‌لکه‌وتوه‌. ئاته‌شی عیشق زیاتر بوو له‌ فه‌قیدا؛ ئه‌گه‌ر هه‌ناسه‌ی هه‌لکه‌کی‌شا، بلیسه‌ی له‌ ده‌روونی ده‌هاته‌ ده‌ری. قه‌راریان دانا ئه‌وی شه‌وی که‌ بووک ده‌گۆژنه‌وه‌، چه‌وت کووپه‌ ئاو له‌وێ دابنێن؛ ئاوی سارد، ئه‌و ئاوه‌ی پێ دابه‌کن. عاشق هه‌یه‌ ده‌سووتی. چه‌وت گۆژه‌یان ئاو بۆ دانا، پێی دابه‌کن.

ژنی شای به‌رتیلی دا به‌فه‌قییه‌ک ئاوه‌که‌ بگۆڕی. فه‌قی ئاوه‌که‌ی گۆڕی، نه‌فتی تی کرد ده‌گۆژه‌کان. جا شا حوکه‌می کرد به‌خه‌رجی خۆی کچی بۆ بگۆژنه‌وه‌. دیوێکیان بۆ فهرش کردبوو. ئه‌مما فه‌قی شیت بوو، دێوانه‌ بوو. بابه‌ پادشا به‌ئیحتیرام کچی خۆی بۆ سوار کرد. له‌ سێ سه‌عاته‌ی شه‌وی کچیان بۆ هینا. کوټیان: فه‌قی، شا لوتفی مه‌رحمه‌ت کرد، کچی خۆی دا به‌ تۆ. فه‌قی دانیشتبوو، ئاور زیاتر له‌ جه‌رگی به‌ربوو، باوه‌ری نه‌ده‌کرد، کوټی:

۸۶

نۆشیروان بهفدای سیای پهنگت بووه^(۵۰)
سهیدهوان بهفدای وجودی سهنگت بووه.

۸۷

نۆشیروان بهفدای سهر پاشنه‌ی کهوشت
سهیدهوان بهفدای بالای بی غه‌وشت.

۸۸

یاران کی دیتی باران به‌کزی^(۵۱)
له‌سهردا باران له ژیردا سه‌بزی
دهست بردم پای لیموی گولندام دا له‌رزی.

۸۹

گولندام ناخپس^(۵۲) کرد شه‌ده‌ی به‌سته‌وه
جامی جه‌وه‌هر ریز گرت به‌ده‌سته‌وه.

۹۰

بریا گولیک بووایه‌م، دایم له باغت
یان لامپا بایه‌م، بۆ شه‌وچراغت
یان ده‌ریی^(۵۳) بووایه‌م پای ئال و والت
یان کراس بایه‌م په‌خشان به‌بالات.

۹۱

گولندام زه‌ردان، گولندام زه‌ردان
زه‌ردی گولندام، چوون خۆره زه‌ردان
به‌ئاوی هه‌نگور^(۵۴) به‌مه‌ل^(۵۵) په‌روه‌ردان.

گولندام زهرده، گولندام زهرده
به ئاوی ههنگور به مهل پهروهرده
به پوژ بیگانه، شهوی هAMDهرده.

کچه کهش به ناز کوتی: فهقی، دهلیتی شیت بووی!
کوتی: داخم له بهر دهردی گران، زیانم بی فایدهیه
گویتو له من بی ئهی برادران
وهکو من دیم ئه و خونچهیه
وهکو من دیم، کهس نه بینئ
پرومهت گولی له په رزینئ
شوخ و شهنگ و نازهنینئ
دهرمانی سهر دهرد و برینئ.

دل لیتی عاشقه، هه چ کهس ههیه
عاشق به تۆن گول و گولزار
که دهپشکون پاییز و بههار
جووتن دهگه ل سهر کولمه ی یار.

سوور و سپی، تو توفحهیه (۵۶)
توفحه ی وهام نه دیت له زیز
عاره ق له سهر کولمه ی ته میز
پیم وایه من نازیم هه رگیز
کوشادی تو ماتی مهیه.

دهستم دامینت، دهم بنی له کانی
بیکه به شه ربهت بو ئاوه دانی.

ئیدی ئه گهر وای گوت، ئاوره که ی له دهروونی هاته ده ری؛ نهفته که یان پی دا کرد،
ئاوری تی به ربوو، فهقی بوو به خه لوز^(۵۷).

لهو حاله و له بهر ئه و ئه حواله
ته یرم، شکا په ر و باله
به گه ردوونم بگا ئه حواله
یار قه دی ده لیتی شمشاله
بو چمه ئه و مال و حاله
هه تا سووتا بوو به زوخاله.

ئه وه عومری ئیلاهییه
کاره و په دبوونه وای نییه
ئه و جار، شوهرتی فهقی خه لوزییه.

شیخ فه رخیش نه یده توانی بیته وه. مه ر و مالکی زۆریشیان بوو ماله شیخان.
کابرایه ک په یدا بوو، نیوی شوغال بوو؛ کارداری^(۵۸) خه لکی ده کرد. خاتوو نه سستی
دیوو کابرای رووت، وهخت بوو دلی بۆی بتوقی، گیانی بۆی ده رچی. شیخ داود پیی
گوت: ده بی بیته کنم به شوانی، هه چی بته وی ده تده می. شوغال کوتی:

به‌وهی که‌م نه‌گهر نه‌به‌دییه
هیچ که‌س له‌گوین وی نییه
ئاوړم به‌ربووه له‌دلییه
به‌راتم^(۵۹) خاتوو نه‌ستییه
دیمه‌کنو به‌زاوا به‌ندییه.

کورپه^(۶۰) کوتیان: به‌دبخت نه‌وه ئی شیخ‌فرخه. کوتی‌ماره‌کراوه؟ کوتیان: نا؛
به‌لام‌شتی وا‌نابی. باب‌به‌مه‌رکه‌وه هینده‌ه‌راسان و سه‌خلت بوون، هینده
ته‌نگاو بوون، کوتیان: با‌ئستی بدهینی.
کوتیان: ئستی می‌ردی پی‌ناکا.

شیخ‌داود بانگی ئستی کرد، کوتی: وه‌کو‌خه‌ونیک بوو دیتت، تازه‌شیخ‌فرخ
نایه‌ته‌وه. له‌به‌رئو مه‌ر و ماله‌می‌رد به‌شوغال بکه. ده‌تدم به‌شوغال. کورپه‌کوتی:
بابه‌جا چۆن شتی وا‌ده‌بی؟ پاش‌گفتوگو‌یه‌کی زۆر ئستی کوتی: نه‌گهر می‌ردیشی
پی‌بکه‌م، خوی له‌ده‌ست نانیم. ئستی به‌خوی ده‌لی:

ده‌غیلت بم‌کاریک نه‌که‌ی
خه‌زینه‌ی خۆت تالان نه‌که‌ی.

نه‌بیه‌سه‌ر کۆیله‌ی^(۶۱) مندا لان
سه‌رزه‌نیشتی مام و خالان
خه‌زینه‌ی خۆت نه‌که‌ی تالان.

شیخ داود کوتی: میردی پئی بکه، با مهره که مان بئی شوان نه مینیتته وه؛ به لام خۆت به دهسته وه مده. کابرا نیوی شوغال بوو. میسر بیست و چوار هزار ژنی تیدا بوو، پیاو هزار و ههوت سه د کهس بوو^(۶۳). جا بابا هینایان له بهر مهره کهی دایانی. شیخ فهرخ بهو حاله ی نه زانیوه. به لئی کابرا ئه وه ده هات دهستی بو بئینی، خاتوون ئهستی دهیگوت: ومختی نییه. هیچ پئی مه تلّه نه بوو. شهویکی شوغال دهستی بو سینگ و بهرۆکی هینا، ئهستی کوتی:

۱۰۶

له جیگای شه هین و بازان قشقه له دهقپئینی
ههک ره بی عه مری ئهستی له دنیا یه دا نه مینئ
جهرگم کون کونه، له هه مووی خوین دده لئینی
میراتی فهرخۆله ی مامانه، هه تیویکی بئی قابیلهت دهستی بو دئینی.

۱۰۷

ئه و گۆله، هه لاله، به بیوونه، نارنجه غه ملیوه
شه مال ئیستا مابهینی سینگ و مه مکانی نه دیوه
کوپه به دبخت تۆ چۆن حالئ بووی؟ کهپه، سوو عبه ته، فریوه
ئه وهی راده برئ جهرگی منی هه موو بریوه.

۱۰۸

زهینیکه خۆم دده اووه کویتستانان^(۶۴)، سه ری کویتستانان تازه ئه وه خال خاله
لئی دهفرن باز و شه هین و شمقار، خو یان وه بهر با داوه ره شه داله^(۶۵)
چۆن تو خلا کهی ئه تۆ ته ماحت کردووه له به ژنیکی شمشال و دوو چاوی کاله
عاسمان هه وری له من جار جار پره و جار جار که وال که وال
ههک سه لای که وره و کرانم لی رابوو، فهرخۆله ی مامان له به غدایه،

فەقىرە، ھەژارە، بىي دەسلەلاتە، ھەلبەت دەلەين: عەبدالە
نازانن لەکن من شایە، سولتانه، بەوم خوڤ دەبی حال و ئەحوالە.

۱۰۹

کۆرە شوانە وێلە^(۶۵) رەبی عەمرت نەمینی
کەس نییە نسحەتت بکا، بلی: شەرتان نەشکینی
ئەتۆ چۆن شەمامە و شەمامە رەنگینی فەرخۆلەى مامان دەژاکینی؟

۱۱۰

ئەو شوانە وێلەکەى هیچ نەزانە
ئەو قابیلى تۆ نییە، مالى پادشاهانە
ئەو نارنجى فەرخۆلەى مامانە
نامەوئ ئەتۆ بۆ ماله بابى من ببیەو بە شوانە
قەرار بکەى ئەتۆ لەویدا سەر شەرتانە^(۶۶):
«دەمەوئ شل و مل و سایە گەردن و شای ژنانە»
ئەو میراتی فەرخۆلەى مامانە

۱۱۱

جا مەگەر قورینگ یان باز یان شەهین یا داعبا بیری له دنیاىە
خەبەرئیکم بۆ بەرى بۆ مەملەکەتەکەى گەرمینی^(۶۷) و بۆ پیرە بەغداىە
بلین: خاتوو ئەستى پیکى هیناوە شەرت و بەقا و وەفایە
چاوەرپی فەرخۆلەى مامانم، بۆ دیار نییە؟ بۆ نایە؟
تا سینگی خۆمى بۆ بکەمەو بەلەخانە^(۶۸) و چادر و چینگ و سەرایە
خەزینەى شاهان، دوپر و یاقووتى عەبدول حەسەنى تێدایە
لە تۆ زیاتر رەبی عومری من بچیتەو بەزایە
چ بکەم، دوور وەتەنى، خۆ لەبەر تۆ چاوم ھەلنایە

ئەستى بە كابراى گوت: كەرامبابگاۋ نەخەلەتتى جارىكى دى
 دەستم بۆ يىنى. كابراش سەبارەت بەخاتوون ئەستى دلى نەدەھات مەرەكەى
 بەجى بىلى، حەيوانى بۆ دەگرت و خاتوون ئەستى دەيدۆشى. ھەر ئەۋەندە
 بوو ژن و مېردايەتتيان.
 ئەستى قاقەزىكى بۆ شىخ فەرخى نووسى، بۆى نووسى:

فەرخۆلەى مامان، سووتاوم، جەرگ براوم
 لە خەجالەتى و بەحرى خەمىدا ماوم
 جۆگەلەى بەستوۋە خوئنى چاوم
 خەبەر بزانە: بە ئامانەتى بە مېرديان داوم.

ئەگە ھەز دەكەى ئەمەن خۆشم بى ئەحوالە
 بەجى بىللە مىحراب و بەرمالە^(۶۹)
 با خۆى بەھىلاک نەدا بەژنىكە بارىك و دوو چاۋى كالە.

دەستى مەنت دامىن بى لە خۆت بدە تانوت و حونەرى
 بەۋەعدەى پازدە شەۋ لە مزگەۋتى ۋەرە دەرى
 كۆرە دەمرم، با قەتلت نەيەتە سەرى.

سېجەينىك بوو، تازە تاۋ ھەلدەھات، دەگرت سەرى كۆھەساران
 لە لايەك تاۋ بوو، لە لايەك وردە وردە دەباريىھە باران
 شىخ فەرخ دەھاتەۋە بۆ مەزلى خۆى و بۆرى و شوئنى جاران
 قاقەزىكيان دايە، قاقەزى مەغشوش و زەليل و دل برينداران.

جا شیخ فەرخ دەپاراو، دەیگوت:
 خالق ھەر ئەتۆ نادری
 رەبی ھەر ئەتۆ قادری
 بی خەیاڵ و بی فکری
 تۆ ەرز و عاسمان پاگری
 داتناو ټاو و ئاگری
 خەلق کرد موسوڵمان و کافری
 ئەو ەندی پیاو ەمری پاگری
 رەبی تۆ ئیعتیپازم لی نەگری.

پادشایەکی بی مەکانی
 ھەر تۆ کارسازی کارانی
 ھەر تۆ بەسووپان دەزانی
 بەتۆمان ەتیناوە ئیمانی
 بمانپاریزی لە مەکری شەیتانی
 شوکر بۆ پەرورەدگاری سوبحانی
 تۆ ئاگات ەبە لە دەردی نیانی

خالق ھەر ئەتۆی سوبحان
 رەبی ھەر ئەتۆی سوبحان
 ھەر تۆی حالبین و حالزان
 تۆ دادنا (۷۰) ەرز و عاسمان
 ەچی موقەدەری تۆ بی چ بکا بەندەدی مآل و یران.

خالق ھر ئەتۆى غەفوور
 رەبى ھر ئەتۆى غەفوور
 دىيات دانا جوور بەجوور
 بەئەركان و بەدەستور
 ھر تۆ ئاوەدانت کرد
 ھر ئەتۆش دەیکەى خاپوور
 رەبى بەدوورمان بکەى لە جەھەندەم و ئاوری سوور
 رەحمەتت یەگجار زۆرە
 لیتمان نەگری گوناح و قسوور.

شوکرانە وەبەر تۆ ئەى رەبیبە
 ئەگەر^(۷۱) تۆ دوروستت کردووە بەهەشتى باقیبە
 بەحر و کتو و چۆلى و بەرپبە
 دنیا سەرانسەر گا و ماسیبە
 پیم وایە ئەو قاقەزى خاتوون ئەستیبە.

جا قاقەزەکەى خویندەو، نووسرا بوو: ھەرچى زووتر بگەریتو ھە بۆ لەنگەر زەمین؛
 وەرەو. ھەرخ کوتى: دەچمەو وەتەن. خۆى ساز کرد بگەریتو. کوتیان: ئەلەانەکە
 وەختى چوونەو ەى نیبە. کوتى: ناکرێ دەبێ بگەریتو، سەرێكى مالا مامم بدەمەو.
 کورتى بېرىنەو، ھەرخ بەند نەبوو، وەرێ کەوت بگەریتو ھە بۆ لەنگەر زەمینى.
 ئەوى پۆژێ کە ھەرخ وەدەر دەکەوت، ئەستى نەخۆش کەوت. بیست و ھەشت
 سەعاتان دەجیگایدا کەوت. پاش بیست و ھەشت سەعاتان خاتوون ئەستى ەمرى
 خولای کرد. ھەرخیش ئەو بەریتو.

«نیره، بیدۆشه(۷۲)» ئه وه ئى شىخ فهرخه. فهرخ گه يشته كابرايهكى له كپوى، كوتى: براله، كه ميكم برسييه، ئه تو مالت ههيه؟ كوتى: نيريهك نهبي نيمه. فهرخ كوتى: بیدۆشه. كابرا كوتى: نيره. كوتى: بیدۆشه. گونى نيريهكه بوو به گوان، شيرى دادا. كابرا شيرهكهى دۆشى. فهرخ شهكه ميكي خوارد و هات. فهرخ نيزيك بوو بگاتهوه، ئهوى پۆژى خاتوون ئهستى نيزا بوو.

دوميك له پيه تووشى شىخ فهرخ بوو، فهرخ لى پرسى: باس و خهبر چيه؟ كوتى: كوربه بۆ سهبر ده پۆى، قورپ به ده مى دادهم! خاتوون ئهستى مردووه، پلاو و گوشت به پى فيلانه(۷۳). پۆژى ئه وه هه موو گوسفه ند و حه يوانه ده كوژنه وه ماله شىخان. جا شىخ فهرخ كوتى: برۆ، ره بى هه كه لاش و پىلاو(۷۴) بۆ خه لكى دوروست كهى و بۆ خۆت هه ميشه پىخاوس(۷۵) بى. شىخ فهرخ له دۆمهى رهد بوو.

ئه و جار شىخ فهرخ تووشى كابرايهك شوانى گاران(۷۶) بوو، شىخ فهرخ كوتى: خه لكى كوتى؟ كوتى: خه لكى له نگر زه مينم. كوتى: خه بهر و باسى له نگر زه مينى چيه؟ كوتى: مالت شيوى برۆ، خاتوون ئهستى مردووه؛ پلاو و گوشت به پى فيلانه. فهرخ كوتى: يا ره بى هه ره گه ريده بى، قه تيش نه حه سييه وه و قه تيش نان و دوى خۆت نه بى.

پاشان شىخ فهرخ تووشى كابرايهك شوانى مه رى بوو. شوان شيوهى ده كرد، ئه م ما نه يده ناسى. شىخ فهرخ كوتى:

۱۲۳

شوانه، شوانه، شوانه كهى له بهر دلانه
سه رى منت ببیته وه به قوربانى ده ست و گوچانه
ده ست بىنت كردووه له ملى شهك به رانه(۷۷)
چ خه به ره له شاره كهى له نگر زه مين و له مه جليسى ده شىخانه؟

۱۲۴

شوان كوتى:
وه كو سه ماوهر دايمه دلم له جو شه

له کویتستانان دهپشکوتنه وه هه لال و بهیبوون و گیابه‌ند^(۷۸) و خاو
 له دهم میږگولانم دهنگوتنه وه^(۷۹) وهنه‌وشه
 ئەو ئیواره ئەگه من مەرم باداوه و بردمه‌وه سەر حه‌وشه
 به‌منیان کوت: خاتوون ئەستی نه‌خۆشه.

۱۲۵

په‌ببی نه‌مینم، له زمانم که‌وێته‌وه لۆغه لۆغه و زمانم ببیته‌وه لاله
 به‌خولای کچان به‌منیان کوت: که‌میک نه‌خۆشه خاتوو ئەستی، بی‌حاله
 په‌ببی وه‌بن بارستی گلی نه‌که‌وێ به‌ژنیکه‌ باریک و دوو چاوی کاله
 چومکه‌ ئەو سال حه‌فده‌ ساله‌ فه‌رخۆله‌ی مامان له‌ دوا‌ی وی عه‌بداله‌.

۱۲۶

شیخ فه‌رخ دوعای بۆ شوان کرد، کوتی: په‌ببی گرانیای ماندوو‌بوونت بکه‌وێته
 سەر بزنی که‌چه^(۸۰)؛ ماندوو‌بیت به‌سه‌سته‌وه. شیخ فه‌رخ ئەگەر هاته‌وه، خه‌لک
 غوربه‌تییان بۆی هه‌ستا. ماله‌ شیخ داودی له‌ شین و گابۆر^(۸۱)یان دا.

۱۲۷

کا‌وله‌کی کا‌وله‌ دنیا‌یه^(۸۲)
 دنیا‌یه‌کی بی‌وه‌فایه
 بی‌شه‌رتی بی‌قه‌ولی سه‌ره‌خۆری بی‌به‌قایه
 نه‌وه‌فای له‌ بۆکه‌سه‌ و نه‌ بۆکه‌سی وه‌فایه
 وه‌فای نه‌ده‌ما نه‌ بۆحه‌زره‌تی ئاده‌م نه‌ بۆدایکه‌ وایه^(۸۳)
 وه‌فای نه‌ده‌ما نه‌ بۆچیایه‌ نه‌ بۆگول‌چیایه
 وه‌فای نه‌ده‌ما نه‌ بۆحه‌زره‌تی یوسف نه‌ بۆزوله‌یخایه
 وه‌فای نه‌ده‌ما نه‌ بۆمه‌جرومه‌ شێته‌ی نه‌ بۆشیرن له‌یلا‌یه
 وه‌فای نه‌ده‌ما نه‌ بۆحه‌زره‌تی سوله‌یمان ئەگەر بلقیسیان بۆدینا
 له‌ خزمه‌ت پادشای باسه‌فایه

وهفای نهدما نه بۆ حەزرەتی ئەسکەندەر ئەگەر بەحوکمی
 پالەوانان خەرجی دەستاند لە پۆژی و لە مانگی و لە دەریایە
 وهفای نهدما نه بۆ ئیمامی شیر عەلی ئەگەر بەسواری دۆلدۆلی،
 بەنووی زولفەقاری، دەگەڵ کافران دەیگرتهوه جەنگ و جیدایە^(۸۴)
 وهفای نهدما نه بۆ خالندی بنی وهلی ئەگەر هەژدە لڤکە
 بەردهداوه بۆ پۆژی خەزایە
 خودامان هەر ئەو خودایە

سەردارمان محەممەد، ئەو خۆشەویستی خودایە
 مەرتەبەیی لە عەرشییە پیتی لە تەختە سەرایە^(۸۵)
 نووری پر بەعەرشییە، شۆقی دەلێتی چرایە.

۱۲۸

کوانی جانی بنی جان
 کوانی جەمە سولتان
 کوانی ئەسحابەیی پاک و جوان
 کوا بەختەک و نۆشیرەوان
 ئەوان دنیایان دەکرد فراوان
 لەوانیش شتاق^(۸۶) نەمان
 کوانی عومبەری قەیغان^(۸۷)
 کوانی عەبوبکر و عوسمان
 کوا شیر عەلی شاھی مەردان.

۱۲۹

کوا سەعیدی ترش پروو
 کوانی جوانی بەئابروو.

۱۳۰

کوانی جوانی وهک نه سیم
کوا نه سحابه ی وهک ته میم.

۱۳۱

کوانی عه زرهقی جادوو
نیفلاتون وهک وی نه بوو.

۱۳۲

کوا زمبر به دهستی وهک رۆسته م
کوا به خشه نده ی وهک حه ته م

۱۳۳

دل خوش مه که ن به دنیایه
دنیایه کی حیز و مایه بووچه (۸۸)
سه د ملکت بی به مووچه
عاقیبه تی هر دهچینه قهبری به کوچه (۸۹).

۱۳۴

قهبری رهشی زیندانی
روحم دهترسا له گیانی

۱۳۵

چه ند پادشا دههاتنه سهر رووی دنیایه
ئهوانیش هه موو دهچوونه وه باری فهنایه.

نان، خوشکی ئەستی، کوتی:
 کئی بی له نۆکەر و له نۆکەری ئەوی دۆنیایە
 بۆ ئاڭای خۆی پێک بێنی شەرت و وەفایە
 ئەنگۆ نمەک پەرورەیشن، کئی نمەکی دەچاوان دایە؟
 فەرخۆلەیی مامان هاتۆتەو له کاو له بەغدایە
 دلی زۆر له هێشە، سوکناپی دلی نایە
 بێلین: بیست و چوار سەعاتە خاتوو ئەستی گرتووێ دەردی موفا جاییە
 کاری خودای شیرنە، کاری خودای عیلاجی نایە
 شوکرانە بێژیری و بکاتەو تەمەننایە.

خودایەکی ساحتیب نەخشە
 خەتاپۆش و عەتابەخشە.

خالق ھەر ئەتۆی پەببی
 پەببی ھەر ئەتۆی پەببی
 دنیات سەرانسەر دانا
 بەمیزان و ئەرکانە
 عالەم سەر اسیمەییە
 خەلک دەبی دیوانە
 هیچ کەس له سوپرت ناگا
 چونکە تۆ دنیات دانا
 ئەوانەیی باسماں دەکرد
 گۆریان بردە گۆرخانە.

۱۳۹

عاقیبه تمان هر مهرگه، بی عاقل و هیچ نه زانین
دهنا ده بوو زیکرئ بکهین هه تاو مکو ده توانین
چومکئ لیمان مه علوومه عهبد و بهندهی رهمانین
تا رۆژیکی دهمرین هر بهه ویای ئیمانین
له کار و ریگا و شوینی تو گه لیک ساحیب تاوانین.

۱۴۰

قادری قودرته نوما
بی دهلیل هر توی خودا.

۱۴۱

بههق و بهدل و گیان شه هادهتم پیت هیئا
ئه تو مه عموورت کردوو مه ممه دهلسته فا
له سه ره عهبدی بی عاقل ده بی ره بهری بکا.
سه للی عه لا مه ممه د.

۱۴۲

پادشای خه لقه ندهی هه ننان
پیتمان عه تا که ی ئیمان
له رۆزی قیامه تدا نه بین بهد بهخت و سه رگه ردان
چومکه رهمه تی تو زۆرت ره له ئاوی ته واو به حران.

۱۴۳

چومکی خالقه و ره بییه
هه موو عالم بهه خشی بو روحمی وی هیچ نییه.

مانگ ئەگەر هەڵدێ دەورەى دەگرن ئەستێران
چومكە لە پرووى عاسمانە، لە پرووى جوان و جوانمێران^(۱)
دنیا بە كەس نەماوە، بە دلێر و نەپرە شێران
دنیاى پاك بۆ تەى كردى، توركوستان تاكو ئێران
سەت پەرحمەت بى لە گوێدێران
بى بەش بى شەيتانى كوێرى بەدەختى قەلەندەرى مألۆيران.

پەراوێزەكان

۱- دواى نووسىنەوى ئەم بەيتە، لە پەراوێزى نوسخەى ئەسلىدا، لەسەر ئەم بەندە هەندێ
پوونکردنەوم نووسىووە كە پێم وایە ئەگەر لێردا بیاخەم بەرچاوى بى كەلك نىيە:
ئەوێندە نەسەر تەواوى قەسەكان مام ئەحمەى نىيە، ئەمما ئەسلى مەتبەتە تەقریبەن هەر
ئەوێندە بوو. مام ئەحمەد زۆر خێرا قەسەكانى دەگێرايەو، نەدەركرا هەموو قەسەكانى پێنە
سەر كاغەز. لەسەریشم پانەدەوستا. بەلام لە بەشى شێعرەكە دا پێم وانییە يەك كەلىمەشم
هەلبواردبى، وەختى بەيت نووسىنەوى، ئەگەر دووبارە بەيتەكەم بۆ مام ئەحمەدى دەخوێندەو،
مام ئەحمەد دووبارە شیعەرى دیکەى لى زیاد دەکرد
۲- دەنگوتەو، رابوردووى بەمەردەوام سێهەم كەسى تاك. رابواردووى مۆتەقى ئەم كارە
«ئەنگوت». چاوكى ئەم كارە «ئەنگوت» و «ن» لە ناخى وشەكەدا پاشگى چاوكىيە بۆ كارى
«ئەنگوت» ماناى جۆراوجۆ و دژواز لێكدەدرێتەو. نىستە باسى مانا جۆراوجۆرەكانى ئەم
كارە دەكەين:

لە فەرەنگ خال (جزمى يەكەم، سولهيمانى، چاپخانەى كامەران، ۱۹۵۹ ئەنگوتن بەمجۆرە
لێكدراوئەو:

«هەلگردنى با بەهێواشى. باى بەيان ئەنگوت». فەرەنگى مەهاباد «ئەنگوت» بەم شێوەیە
مانا كردۆتەو: «هېوب الريح. اصابه»

ئاغای عوبەيدۇللا ئەبىوبیان لە وتارى «پۆژمێرى ناوچەى كوردى» دا
نووسىوێتى: «ئەنگوت بە وێكەوتن وەرگێراوە و ئەم جۆرە زاراوەیەكى ئەستێرە ناسى
ناوچەیییە. بروانە: نشریە دانشكە ادبیات تبریز، شماره دوم، سال شانزدهم، تابستان
۱۳۴۲، ص ۱۸۷، ح ۱.

ئەنگوتن بە پێشگى تیکەلۆی «تیک= هەل» كە دەبێتە تیک هەل ئەنگوتن» و بەشێوەى «تیک
هەل ئەنگوت» بێژ دەكرێ، بە واتای تیک كەیشتن و وێكەوتن. هەرۆتر ئەنگوتن بەپێشگى

ساده «هل» که دبیتته «هل نهنگوتن» و به شیوهی «هل نهنگوتن» بیژ دمکری، به واتای لاق له شتیک گیرانه «ههنگاوتن» یان «نهنگاوتن» که ویدهچی کاری تیپه‌ری «نهنگوتن» بیت، به مانای «به تیریتکان» «ههنگاوتن» به پیشگری «هل» یش به کار دیت:

«نالوه‌که‌ی هل نهنگیوه»

له‌فره‌هنگی مهاباددا «که لاویژ» وهک نه‌ستیره‌ی «شعری»
ناسراوه. مانای «شعری له المنجد دا بهم شیوه‌یه: «الکوکب الذی یطلع فی الحوزاء و طلوعه فی شده الحر.»

به‌رای من ویدهچی وشه‌ی «که لاویژ» له «که‌رما» «ویژ» پیکهاتوه و «که لاویژ نهنگوت» واته فەسل‌ی که‌رما به‌سهرات. جاجونکی هه‌لاتنی نه‌ستیره‌ی شعری له نیوه‌ی هاویندا هاوکاته له‌که‌ل به کوتایی که‌یشتنی که‌رما، هه‌ر بویه له‌زمانی کوردیدا بهو نه‌ستیره‌ی ده‌گوتری «که لاویژ». دوا‌ی نه‌وه‌ی نه‌م ناوه‌یان به‌م نه‌ستیره‌یه دا، وشه‌ی «نه‌نگوت» یش به‌ره به‌ره مانا‌کی کۆزا و به‌مانای هه‌لاتن و سه‌ره‌لدان به‌کار برا شاعیری کورد، نالی (۱۲۱۵-۱۲۷۳ه‌.ق) نه‌م کاره‌ی له‌شعیریکی خۆیدا هیتاوه:

هه‌ناسه‌م زولفه‌که‌ی لاداو مه‌لیکی نه‌کرد چاوی
نه‌سیم نه‌نگوت و شه‌و رابورد و نه‌رگیس هه‌ر له‌خو دایه
شاعیریکی تری کورد، وه‌فایی (۱۸۴۴-۱۹۱۴ز) له‌شعیری خۆیدا
له‌م کاره‌ که‌لکی وه‌رگرتوه

عه‌یان بوو په‌نجه‌یی یۆژ به‌خه‌نتی نیستسیوا دا
به‌سویجی سادق نه‌نگوت زه‌نب له‌نیو سه‌مادا
له‌به‌یتی «دم دم» یشدا نه‌م وشه‌یه به‌کار براوه:
«که‌وم به‌جووت نه‌نگوت له‌قسقه پانی»
بروانه: «خانی لب زترین» به‌اهتمام جلیل آوف، اکادمی علوم شوو ره‌ی، انستیتوی ملل آسیا،
مسکو، سال ۱۹۷۷، ص ۱۹

۳- نو‌سره‌ت، له «نو‌وسین» هوه‌ هاتووه، به‌واتای چاره‌نووس و سه‌ر نه‌نجام.

۴- ئاکار، له‌فره‌هنگی مه‌هاباد دا نه‌هاتووه، به‌لام له‌فره‌هنگی مه‌روخ به‌رکی ۱، ۱۷، تو‌مار
کراوه، به‌لام مانای لیکنه‌دراوته‌وه. ویدهچی «ئاکار» له وشه‌ی «کار» هوه‌ وه‌رگیر بیت و به
واتای ره‌فتار و کرده‌وه‌یه.

۵- «حه‌وته‌وانان» و «حه‌وته‌وانه» به‌مانای «دب» و بنات النعش» بروانه: فره‌هنگ مه‌هاباد. بنات
النعش له‌فارسیدا پی ده‌لین «هفت برادران» بروانه: فره‌نگ عمید، ۲۹۸۱۱.

۶- مه‌میان، به‌یتی بیژکردنی به‌یت بیژه. له ئاخافتندا «مه‌مکان» ده‌گوتری که تاکه‌که‌ی ده‌بیتته
مه‌مک. منالان به «مه‌مک» «مه‌مه‌ش ده‌لین.

۷- دایه‌ن، یان تایه‌ن. له رسته‌ی «دایه‌ن کوتیان» دا «دایه‌ن» بکه‌ر و به‌روا‌لت تاکه به‌لام له‌راستیدا

کۆیه و ئه‌مه به کاره‌که‌یدا دهرانه‌ین که کۆیه

۸- له کوردیدا جگه له « له‌کۆڵ کردن » له‌کۆڵ کردنه‌وه، شمان هه‌یه و ماناکه‌یان پێچه‌وانه‌ی یه‌ک. فهره‌هه‌نگی مه‌هاباد له « کۆڵ بوونه‌وه » و « له‌کۆڵ کردنه‌وه به « التخلص » و « التخلیص » لیکداوه‌ته‌وه .

بره‌وانه: فهره‌هه‌نگی مه‌هاباد، ل ۴۸۸

« کۆله‌که » که به‌مانای ستونی دارینه له « کۆڵ » هه‌وه

وه‌رگیراوه، چونکی له ژێر « کارینه » دایه

۹- ئه‌م کۆپله جوانه‌ی به‌یتی به‌ناو بانگی « مه‌م و زین » له زمان مام ئه‌حمه‌دی لوتفی- ده‌کرێ پێناسه‌یه‌کی باشی « به‌کر شه‌یتان » بێت « به‌کر شه‌یتان » له‌م سۆنگه‌یه‌وه هێنده ناسراو و به‌ناو بانگه که بۆته سیفه‌تی مرۆفی خراپ و دوورمان و ئاوری ژێر کا .

۱۰- زهر کورتیله کراوی « زهرده » . له‌ناوی به‌یتی « قهر و گۆله‌زهر » یش زهر کورت کراوه‌ته‌وه .

۱۱- ئاورینگ، به واتای دره‌وشاوه، پێکهاتوو له واژه‌ی « ئاور » و پاشگری « ینگ » له وشه‌ی « بێژینگ » یشدا ئه‌م پاشگهر به‌دی ده‌کرێ:

۱۲- رندوو، هه‌مان رنوو . له‌رندو، دا « دو » و له « رنو » دا « و » پاشگرن . به‌راوردی بکه‌ن له‌گه‌ڵ « دو » له « ئاور دوو » به‌سووته‌مه‌نی ده‌گوترێ و « به‌هاروو » ش گه‌نمی باش و جوانی به‌هاران . ریشه‌ی ئه‌م وشانه « رن » له چاوی « رنین » هه‌وه وه‌رگیراوه، به واتای پرووشاندن . به‌فر کاتیک هه‌ره‌س دێنێ، رێگای به‌ر پێ خۆی ده‌پنێ و خاپووری ده‌کات، هه‌ر بۆیه به‌هه‌ره‌سی به‌فر رندوو واته پرووشینه‌ر . ده‌بێ ئه‌مه‌ش بێن که زۆربه‌ی وشه کوردیه‌یه‌کان خاوه‌نی پاشگرن .

۱۳- عه‌شیره‌ته‌کانی بلباس ئه‌م وشه‌یه به‌شێوه‌ی « مه‌زڵ » بێژده‌که‌ن .

۱۴- واته ئه‌ی خودا، تۆ بێ مه‌زڵ و بێ مه‌کانی .

۱۵- سه‌پان، واته دروینه‌که‌ر . ئه‌م وشه‌یه له فهره‌هه‌نگی مه‌هابادیشدا هاتوو .

له کوردیدا قسه‌یه‌کی نه‌سته‌ق هه‌یه ده‌لێن: « داسی له‌سه‌پانی خۆی ده‌شارینه‌وه . » مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه له‌به‌ر نه‌زانی به‌ پێچه‌وانه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی خۆی ده‌جوولێته‌وه . به‌راوردی بکه‌ن سه‌پان له‌گه‌ڵ « شبان »

۱۶- به‌ر کۆز، یان به‌ر کۆژه، وێده‌چێ ناوی جلویه‌رگیک بێت که له‌وانه‌یه هێشتاش له‌ نێو عه‌شیره‌ته‌کانی بلباسدا باوی ماییت . فهره‌هه‌نگی مه‌هاباد ئه‌م وشه‌یه‌ی تۆمار نه‌کردوو . وشه‌ی « به‌رکوت » یش له‌م فهره‌هه‌نگدا نه‌هاتوو . « به‌رکوت » ئه‌و هێنده خه‌له‌و خه‌رمانه‌یه که به‌ر له‌مه ئاماده‌کردنی خه‌رمان و هه‌لگرته‌وه‌ی، له خه‌رمانی جیا ده‌که‌نه‌وه و هه‌لی ده‌گرن . هه‌روه‌تر به‌و خواردنه‌ی که به‌ر له‌ کاتی دیاریکراو بخوریت ده‌لێن « به‌ر کوت » « به‌ر » دژی پشته . " به‌ر و پشته ئه‌تله‌س " واته که‌سه‌یک که هه‌م باوکی هه‌م دایکی سه‌یید بن . جیا له‌مه « به‌ر » له کوردیدا ماناگه‌لی تریشی هه‌یه و له‌سه‌ره‌تای زۆر وشه‌ی تیکه‌لاودا ده‌بینریت، وه‌ک:

« به‌رۆک »، « به‌ره‌هه‌لبینه »، « به‌ر چاوه‌ک » (ئو تاله‌ موو یان چه‌رمانه‌ی که به‌ نێو چاوانی ئه‌سپ

- یان که ره وه هله دواسرئ بۆ ئه وهی و لاغ کاتیک دهیانجولینیتته وه بتوانئ میش و مه گز له دهمو چاوی خۆی دوور بکاته وه). «بهرامهر» «بهرا» «بهراما»
- «به» ئه گهر بهر له کار بیت پیشگهر، وهکو «به» له کاری «بهردانه» دا
- ۱۷- خشتور، واته ویران و خاپوور. ئهم وشهیه له فهرهنگی مههاباد دا تۆمار کراوه.
- ۱۸- چااور بیستان: ئهو بیستانه ی که له بهستینی چهما بهرهمی دین به «چااور بیستان: «بیستانی خیزی» یان بیستانه ی چۆمی»یش
- دهلین. بۆ من روون نییه که وشه ی «چااور له چااور بیستان» دا بۆچی هاتوه.
- ۱۹- جهلاب، بیژکردنی عامیانه ی وشه ی جهلابده.
- ۲۰- بروانه پهراویزی ژماره ۴
- ۲۱- مه بهست ئه وهیه که له لای من ئه مانه ته، نهک ئه وهی چاوه دیری من بوو، چون له کوردیدا «ئامانه ت بی» واته ئاگات لی بی و چاوه دیری بکه.
- ۲۲- مه بهست له «رومیان» تورکه کانی عوسمانیه.
- ۲۳- «چون» زیادیه. به لام وشه ی «کرهک» که بیژکردنیکی تری «کرموک» یه ویده چی لیره دا له خۆپا به بی هۆ به کار براوه. «کرهک» و «کرموک» هه رتک له فهرهنگی مههاباد دا تۆمار کراون و مانای هه ر تکیان یهک شته. له فهرهنگی ناو براودا «کرهک» بهم شیویه لیکدراوه ته وه: «حلی ذهبی خاص بالنساء»
- وهک لیم کۆلیومه وه، مانای وردی «کرهک» بهم جۆره یه «جۆره زهرو زیوه ریک که له زێر یان زیو سازکراوه وهک شریطیک به ژیر چهنگه دا دیت و دوو جهمسهره کی به کلاوه که په یوه ست دهبن بروانه: سه رهتای میهر و وهفا
- «کرهک» و «کرموک» وشه گه لیک ی تیگه لاون که له «کره» و پاشگری «ek» و «oke» پیکهاتوون پاشگری «ek» له فارسیدا هیه، وهک «مردک»، «پشمک»، «چشمک». پاشگری «oke» له هه ندئ وشه ی تریشدا به دی دهکرتن، وهک: «بزئوکه» و «مه پوکه» دهنگ و بیژی «کرموک» له شکل و شیوه که یه وه ره گیراوه.
- ۲۴- ئهم ریکه وهنده، ناحه ز و نه شیواوه وهک هه ره شه گو تراوه. بهراوردی بکه ن له گه ل رسته ی جوانی «کهنگر و ماست به وه عده ی خۆی». ئه مه یان قسه یه کی نه سته قه و هه میشه بهم شیویه به کار دیت. مانای ئهم دوو قسه یه له یهک نیزیکن.
- ۲۵- ئهم دهسته واژه یه قسه یه کی نه سته قه، ماناکه ی ئه مه یه که له هه ر حالدا مروف ناتوانئ ده سه برداری خزم و کهس و کاری بیت و پرویان لی وه رگێری.
- ۲۶- ئهم ریکه وهنده قسه یه کی نه سته قه. بهراوردی بکه ن له گه ل: «کبوتر با کبوتر باز با باز» له فارسیدا.
- ۲۷- کاول، واته که لاه و ویرانه. که لاه له «کهل» و پاشگری «ناوه» پیکهاتوه. «کهل» له فهرهنگی مههاباد به واتای: نیومچل، نو قسان و... هاتوه ویده چی «کاول» جیگورکی کراوی «که لاه»

بیت له بهیت و حهیراندا زۆرجار وشه‌ی «کاول» بهر له ناوی شار و ناوهدانی دیت و دهخویندریتته‌وه «کاوله»

۲۸- موراوه‌ده‌ی دل، مه‌بهست لیتی دلداری و عاشقینی کردنه.

۲۹- خزمینه: نه‌ی که‌سوکار! بانگدان هر کاتیک له حالته‌ی کو دا بیت له‌بری «ان» پاشگری «نییه» به‌ناو زیاد ده‌کرئ، و‌مکو «کوپینه»، «کچینه»

۳۰- کیس، هه‌مان کیسه‌یه، جاری وایه کیس به‌قیس ده‌خویندریتته‌وه، به رای من وشه‌ی «کیسه‌ل» یش له «کیس» و پاشگری «مه‌ل» پیکهاتوو. کیسه‌ل به‌واتای «به‌ردی پشت» به «کیس کردن» واته هه‌لمسانی پووک.

۳۱- میتو، هه‌مان میتیه. به‌رای من «میتو» (ده‌رمختی میتو) له «مئ» واته ماده وهرگیراوه، وهک چۆن له زاراوه‌ی خوانساریی فارسه‌کاندا به‌م درمخته ده‌لین «مئ»، بئ نه‌وه‌ی هیچ چه‌شنه پاشگریکی پی زیاد بکه‌ن بپوان فرهنگ معین، ۴/۱۳/۴

۲۲- هه‌لی بژیره: له چاوگی هه‌ل بژاردن کاری نهر پیدان و حوکم کردن

۳۲- شلیتر، الیکل الملک. بپوانه کتیبی «کۆلکه زیرینه»، ل ۱۶۸، کۆکراوه‌ی گیوی موکریانی

۳۴- ده، بۆ پیداکرتنه‌و بهر له کاری نهر دیت

۳۵- نه‌گهر، لیزه‌دا به واتای «تایه»

۳۶- شه‌واره راوی شه‌وانه نهم وشه‌یه له «شه‌و» و پاشگری «اره» پیکهاتوو.

۳۷- راوکه‌رن، راوچین «an» له ناخری وشه‌دا نامیری «نیسناد» بۆ سیته‌م که‌سی کۆیه.

۳۸- پۆر، به فارسی ده‌بیته دراج. برانه ناوی بالنده‌کان له زاراوه‌کانی کوردیدا، ل ۵۰، کۆکراوه‌ی محهمه‌د که‌یوان پور موکری. به‌له‌ک: ره‌ش و‌سپی،

۳۹- دریژ، به‌فارسی دراز

۴۰- داوین، هه‌مان دامین یان «دامن» ی فارسی

۴۱- شويا، هه‌مان «شیبایه، نهرمبا»

۴۲- هه‌نگل، له فره‌هنگی مه‌هاباد دا به‌م چه‌شنه لیکراوته‌وه: عروه، کتف خاصره

۴۳- بپوانه په‌راوێزی ژماره ۳۲

۴۴- سوخته: نه‌و که‌سه‌ی تازه که‌وتبیتته بهر خویندن به‌تایبه‌تی وهک زاراوه‌یه‌کی تایبه‌ت به

سیستمی خویندنی مه‌لا و فه‌قییان. له فره‌هنگی معین (۱۹۴۶/۳) دا به‌مانای «طلب علم» هاتوو و له ولاتی عوسمانی بره‌وی هیه.

۴۵- رویین، هه‌مان رویشتن (royistin)

۴۶- سۆراح، نهم وشه‌یه پیدمچیت که له نه‌سل‌دا «صراحی» و یان شگلی گۆراوی «صورت» بووبیت.

۴۷- له‌ومتی: له‌و کاته‌وه‌ی «ومت» شتیوه‌ی گۆراوی «ومخت».

۴۸- له نووکه‌وه: واته له سه‌رماتاو

- ٤٩- ماره: هه مان «مهر»ی فارسییه. های ساکنی وشه گهلی فارسی و عاره بی، له هاوتا کوردیه که یاندا ده بیهته ئه لف، وه کو: مهر (ماره)، پهلوان (پالهوان)، فهم (فام)، شهر (شار)، سهم (سام) تهران (تاران)، پهن (یان) زاهرا (زارا)
- ٥٠- له بهشی شیعرى بهیتی «فه قى خه لوزى» جى پهنجى زاراوى هه وارمى به ئاشکرایى ده بینرئ، هه ر بۆیه ویده چئ ئه م شیعره له ئه سله دا ئى ئه و ده فاره بیت. بهیت بیژ ده یگوت ئه و چیرۆک په نجاو چهند سال پتیشتر له مه لایه کی کرماشانى بیستوه. جا چونکی بهیت بیژ ئاشنایه تیه کی ئه و تۆی له گه ل زاراوى هه ورامیدا نه بووه، نه یه تانیوه به شه شیعریه کانی ئه م چیرۆکه باش له بهر بکات، هه ر بۆیه زۆربه ی رسته کانی له یو لاواز و ون و ته م مژاوبینه.
- ٥١- کز، واته له رولاواز به لام لیژهدا هیچ ماناو مه به ستیک به ده مستوه نادات.
- ٥٢- ئاخیس، هه مان ئاخیز، واته: بزووتن، بزاف
- ٥٣- ده ریئ، هه مان ئاوال کراسه که تایه به ته به ژنان
- ٥٤- هه نگور، هه مان ترئ همزه «سه ره تای وشه گه لی فارسی، له هاوتا کوردیه کانیاندا ده بیهته «ه» وکو: انار (هه نار)، انگور (هه نگور)، ابر (هه ور)، ایوان (هه یوان)
- ٥٥- مه ل، یان مر: مریشک. له کوردیدا به مریشکی مالی ده لئین «مریشک» واته مه لی ویشکایى و له بهر امبه ریدا «مراو»یه به واتای مه لی ئاوی.
- ٥٦- توفحه: جیگژرکی پیکراوی «تحفه»یه.
- ٥٧- خه لوز، واته ره ژى.
- ٥٨- کاردار، واته به کرى گیراو.
- ٥٩- به رات، واته هه قده ست.
- ٦٠- کوپه واته ئه ی کوپ! تارادیه که مانای سزا و پیداکریشى تیدایه.
- ٦١- سه ر کۆيله، سه ر کۆنه کراو. له فه ره نگى مه هاباد دا «سه ر کۆيله» تۆمار نه کراوه به لام «سه ر کۆنه» ها توه.
- ٦٢- مه به ست ئه وه یه ژماره ی پیاوان که م و ژماره ی ژنان زۆر بوو. به وته یه کی تر هه لېژاردن و هینانی ژن بۆ پیاو کارى کی سانابوو.
- ٦٣- ئه م رسته جوان و قه شه نگه شکل و فۆرمى کی تایه ته ی هیه و شتوازیکی جیا له شتوازی گفتگۆ هیه.
- ٦٤- دال بالنده یه کی لاشه خۆر، عقاب، فره نگ معین ١٦٨٦/٢
- ٦٥- شوانه وئله: شوان له فه ره نگى مه هاباد دا «شوانه وئله» به واتای «جاهل» ها توه. له بارى پاشگروهه، به راوردی بکه ن له گه ل «دانه وئله»
- ٦٦- سه ره رتانه، به لئین، قه رارداد، شه رت
- ٦٧- گه رمین، گه ره ستر، جارى واشه مه به ست خاکی عیراق.
- ٦٨- باله خانه، باله هه مان بالایه، واته بینا، ساختومان

٦٩- بهرمال، پیکهاتوو له «به» و «مال» یش له چاوکی «مالین» وه وهگیراوه.

٧٠- «دادنا»، واته خولقاندت، دروستت کرد

٧١- تهگر، لیرهدا زیادیه، مهگین تهوی وهک ئاوهلکاری پنداکرتن چاوی لی بکهین

٧٢- نیره، بیدۆشه، قسهی نهستهقه. ئاژهلی نیر بۆ دۆشین نابۆ حوکمی ئاژهلی نیر دۆشین دهلیلی نهزانی و تینهگهیشتهوییه.

٧٣- بهپتی فیلانه، واته کهلی ژۆره.

٧٤- پیتلۆ، کهوش، پیکهاتوو له «پتی» و پاشگری «لۆ»

٧٥- پتی خاوس، واته پتی پهتی، پتی خوواسیش بیژ دهکری

٧٦- شوانی گاران، واته گاوان

٧٧- شهک بهران، به بهرانی دوو ساله دهلین.

٧٨- گیابهند و خاو: ناوی دووگیای بۆ نخۆشی کتیویه

٧٩- پروانه پهراویزی ژمار ٣٥.

٨٠- له پهراویزی نوسخه سهرهکید، له سهر ئه رستانه چهند روونکردنه وهیه کم نووسیوه، بهم چهشنه:

له مام ئهممه دیم پرسى: ئه قسهیه معنای چیه؟ گوتی: بزنی شاخ که چ جوریک دهنوی که ماندوو وه بهر چاو دی له ومختی نووستنی دا دهنالینى و چاک ماندوویی خوی دمه سینیتته وه شیخ فهرخ به شوانی دهلی: ماندوو بوونی تو بۆ وی بچی، ئه تو به سینیه وه وهکو وی.

٨١- گابۆر، واته شین، «شیوهن» ناله و پۆ پۆ ئهم وشهیه له «کا» و «بۆر» -دهنگی مانگا- پیکهاتوو.

٨٢- هندی له بهیت بیژان ئهم رستهیه بهم شیوهیه بیژ دهکن:

«کهونهکی کهونی دونهیاه»، کهون، واته کۆن.

٨٣- دایکه وا، دایکه ههوا، ویدهچی «وا» پاشماوهی وشهیه «وا» بیت.

٨٤- جیدا، واته شه و پیکدادان، به فارسی «جیدال»

٨٥- تهخته سهر، تحت الثرا

٨٦- شتاق: هیچ کام ش= چ، هیچ. تاق= تاک

٨٧- قه یغان، له راستیدا نازانم ئهم وشهیه به چ مانایه که به لام دیاره وهک ئاوهلناویکی باش به کار براره.

٨٨- واته ئاوهدان بیت.

٨٩- بهمانای بهرتهسک و سنووردار هاتوو.

٩٠- ئهم دیره جوانه به لام لهباری ناوهزۆکه وه کزه.

پېړست

5	شیخی سہنعان
47	لاس و خہ زال
243	میہر و وہفا
287	سہعید و میر سیوہدین بہگ
449	شۆر مہحموود و مہرزینگان
551	بارام و گولندام
631	شیخ فہرخ و خاتوون ئہستی

